

فیوڈور دۆستوئفسکی

رومان

یادگار بیه کاشی

منتدی إقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

جهمه كهريم عارف كردويه به كوردی

یۆدابه‌زاندنی چۆرمها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود کتایه‌ای مەختلف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (کوردی ، عربی ، فارسی)

يادگار يىپەكانى خانەى مردوان

فيۇدۇر دۇستۇيىسكى

له زنجیره بلاوکراوه کانی
ناوهندی **غزەلنووس** - بۆ چاپ و بلاوکردنەوه
زنجیره‌ی کتیب ١٠٢

یادگارییه کانی خانه‌ی مردوان

نووسینی: فیۆدۆر دۆستۆیفسکی

حه‌مه کهریم عارف
کردووێه به کوردی

- به‌رگ: باسم ره‌سام
- نه‌خشه‌سازی ناره‌وه: ئاوات کهریم مسته‌فا
- رێنووس و هه‌له‌چنی: غزەلنووس
- بابەت: رۆمان
- چاپی یه‌که‌م: خانه‌ی وه‌رگێزان
- چاپی دووهم: غزەلنووس
- چاپخانه: تاران - په‌نجه‌ره
- تیراز: ١٠٠٠ دانه
- نرخ: ١٢٠٠٠ دینار
- بلاوکار: ناهه‌ندی **شهره‌لنووس** - بۆ چاپ و بلاوکردنەوه

له به‌ریوه‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سه‌پاردنی (١٥٧٥) ی سالی (٢٠١٥) ی ین دراوه.

يادگار يیه کانی خانە ی مردوان

فیۆدۆر دۆستۆیفسکی

هههه کهریم عارف
کردوویه به کوردی

چاپی دووهم
۲۰۱۵

پښت

- ۹.....وټه يه ک
- ۲۱.....سهرنجيکي پټويست
- ۲۳.....پيشه کی
- ۳۳.....۱- خانه ی مردوان
- ۶۱.....۲- هه سته سهره تاييه کان (۳-۱)
- ۹۳.....۳- هه سته سهره تاييه کان (۳-۲)
- ۱۲۱.....۴- هه سته سهره تاييه کان (۳-۲)
- ۱۵۱.....۵- مانگی يه که م (۲-۱)
- ۱۷۷.....۶- مانگی يه که م (۲-۲)
- ۲۰۳.....۷- هاوړپتيانی تازه
- ۲۲۵.....۸- لوقا
- ۲۳۷.....۹- نه شعيا قوميج - که رماو
- ۲۶۷.....۱۰- جه ژنی سهری سال

۲۹۷	۱۱- شانتونامه و نمایش .....
۳۳۳	۱۲- نهخوشخانه ۱-۳ .....
۳۵۷	۱۳- نهخوشخانه ۲-۳ .....
۳۸۳	۱۴- نهخوشخانه ۳-۳ .....
۴۱۵	۱۵- میړدهکې ټاکولکا .....
۴۳۷	۱۶- وهرزی هاوین .....
۴۶۷	۱۷- ټاڅه له مالیهکانی زیندان .....
۴۸۹	۱۸- سکالا .....
۵۲۱	۱۹- هاوړیکانم .....
۵۴۷	۱۹- ههلاتن له زیندان .....
۵۷۳	۱۹- دهړچوون له زیندان .....
۵۸۳	۱۹- فهرهنگوک .....

وتهیهک

١٠

دوستویفسکی یه کهم کهسه له بوارى سایکولوژیدا شتیکی
فیرکردوم.

نیتشه

بهنده پیموایه باشتترین پیناسه‌ی هر ده‌تیک خودی ده‌قه‌که‌یه. هر
که‌سیک بیه‌وئ به‌جوانی له ده‌تیک بگات هیچ چاریکی نییه جگه له
خویندنه‌وه‌ی ده‌قه‌که. به کورتی و کوردی پیموایه ده‌ق هونه‌ری
نه‌تینسازى یان هونه‌ری نه‌تیندۆزییه، ئەم ده‌قه‌ی بهنده ده‌یخه‌مه
به‌رده‌ستی خوینهرانی هیژا یه‌کیکه له شاکاره‌کانی که‌له‌ئەدیپ و
نوسه‌ری سه‌ده‌ی نۆزده‌ی پووسیا، فیودۆر دوستویفسکی (۱۸۲۱-
۱۸۸۱) که هه‌ندیک له پسیپۆپان و شاره‌زایان به شاکاری ئه‌وی
ده‌زانن و هه‌ندیکی دی برایانی کارامازۆف به شاکار ده‌زانن،
به‌هرحال ئەگەر (یادگار ییه‌کانی خانه‌ی مردوان) شاکاری
دوستویفسکیش نه‌بیت، ئەوا له بوارى خویدا بى چه‌ندوچوون شاکاره.

دوستویفسکی له م بهرهمهیدا، تراجیدیای ژپانی تیره ی به شهری به شیوه یه کی هینده قول و کاریگر بهرجهسته کردووه که خوینته ران و په خنه گران، نووسه ریان به دانتيه کی تازه و بهرهمه که یان به دوزخه که ی دانتي شو بهاندووه، به لام چ دوزخه خیک! دوزخه کی واقع، دوزخه خیک که پر به مانای دوزخ له واقعدا هیه نه که ته نیا له خه یالی نووسه ردا. ئه واقعده تال و په نهانه ی که نووسه ر بق خوینته رانی که شفکردووه: جیهانی هه پهمه ی زیندانیان، جیهانی بیگار و سوخره ی تاقه تپروکین، په فتاری ناکوک و هه فدری زیندانیان، ئه کارانه ی ده یانکه ن، خوشی و ناخوشیه کانیان، که شیبینی و ره شیبینی کانیان، ئه نه خوشخانه قیزه ونه ی که تیایدا مالیجه ده کرین، ئه سزا و نه شکه نجه به ده نییانه ی به سه ریاندا ده سه پتریت... هه هموو ئه مانه و زور شتی دیکه ش له لایه ن نووسه ریکی به هره دار و بلیمه ته وه، که خوی له دوزخه دا ژیاوه و خوی راسته وخو جهر باندوویه تی، به جورئ بهرجهسته کراوه و هونه رمنده انه و هستایانه هونه رینراوه، که نه که هرکاری له خوینته ر کردووه، بگره له ناخی ناخه وه هه ژاندوویه تی، ته نانه ت که سیکی وه کو ئه لکسانده ری دووه می ئیمپراتور! به دهم خویندنه وه ی ئه م کتیه وه هون هون گریاوه و پوندکی به سه ر لاپه ره کانیدا هه لپشتووه.

۲۰

هه لبه ته دوستویفسکی له یادگاریه کانی خانه ی مردواندا به شیک له ژپان و نه زموونی خوی له زیندانی سیبریادا ده گپرتیه وه، به لام هه ندئ نمونه ی زور زیندووشی له هاو زیندانییه کانی وهرگرتووه و به شیوازیکی ورد و داهینه رانه چاره نووسی خه مناکیان ده گپرتیه وه و

تهبیعت و سروشتیان شهنوکه و دهکات و پهرده له سهر زور نهینی و
پازی دهروونیی مروّف هه لده داته وه.

دوستویفسکی له زیندانی ئومسکدا دهست به تۆمارکردنی سهرنج و
تییینیه کانی خۆی دهکات و به په یف و وشه یان دهسپیزیت و
دهیانخاته سهر کاغه ز.. ئیدی ئه و یادگارییه نهی که تۆماریان دهکات بۆ
ماوه یه کی زور به نهینی له لای یه کتیک له فهرمانبه رانی
نه خوشخانه ی زیندانه که داده نیت. پاشان له شاری سیمبالاتنسک
دهگه پیته وه سهر یادگارییه کان و ئه نجام پاش گه رانه وهی بۆ مۆسکو
ئه و سا ته وای دهکات. ئه م کتیبه که سهر پیتزه له بیره وهی یه کجار
ترسناک و ناخۆش، زاده ی ئه زمونی شه خسی خۆیه تی، هه رچه نده
داویه تیه پال کابرایه ک که ناوی ناوه ئالکساندر گوریانچیکوف و به
زمانی ئه وه وه گتیراویه تییه وه، به لام ئه مه گه مه یه کی هونه رییه
به سهر خۆینه ردا تینا په پیت.

کاتی دوستویفسکی له سالی (۱۸۴۶) دا یه که مین به ره می خۆی
(هه ژاران) ی بلاو کرده وه، بیلینسکی گه وره ره خه گری ناسراوی ئه و
پۆزگاره، زوری په سه ند کرد و مژده ی له دایکبوونی ئه دیبکی په سه ن
و گه وره ی به ئه هلی قه له م دا و پیتشین ئایینه ده یه کی ئه ده بی
پرشنگداری بۆ دوستویفسکی کرد که هه ر واش ده رچوو.

پاش بلاو بوونه وهی هه ژاران، دوستویفسکی به تۆمه تی چالاکی
سیاسی نهینی و ژیرزه مینی، له مانگی نیسانی (۱۸۴۹) دا ده ستگیر
کراو له زیندانیان په ستاوت و حوکی ئیعدامیان به سه ردا دا. له مانگی
دوانزه ی هه مان سالدا، له گه ل نۆ که سی دیکه دا، که ئه وانیش به
هه مان تۆمه ت گیرابوون و هه مان سزای ئه ویان بۆ برابوو وه، برانه
مهیدانی ئیعدام و چاویان به سته وه و ته پلای ده سته کاربوون لیدرا و
فه رمانی تیربارانکردنیان درا، به لام مه به ست له م نمایشه زیاتر

ترساندنی تاوانبارەکان بوو نەک تیربارانکردنیان. بۆیە حوکمی تیربارانەکە ئەنجام نەدرا. پێیان پاگەیهنرا کە تزار بە میهر و دلۆفانی و مەرەمەتی خۆی چارپۆشیی لە خەتاگانیان کردوو، یەکیکیانی بە تەواوەتی بەخشیو و حوکمی ئەوانی تری سووک کردوو و کردوونی بە زیندان لە تاراوگەدا.

ئیدی شەوی ١٨٤٩/١٢/٢٥ کۆتوزنجیر لە دەست و لاقی ئەم زیندانییە قەرەبەختانە کرا و بەرە و تاراوگە و گرتووخانەکانی سیبیریا بران، دۆستویفسکی لە زیندانیکی شاری ئومسکدا گیرسایەو و چوار سالی خشتی لەم زیندانەدا بەسەر برد، ئەم چوار سالە کاریکی دەروونی و پۆحیی یەجگار دژواری لیکرد، سیبیریا و تاراوگە و گرتووخانەکانی سیبیریا گالته نەبوون، لە کۆنی کۆنەو هەزاران پۆلە پووس بوو بوون بە خۆراکی ئەو دۆزەخە ترسانکە و هەر کەسیک پێی کەوتبایە ئەویندەر، ئیدی کەس بە تەمای نەدەما و بیسەرۆشوی نەو گۆرستانی زیندوانەدا ون دەبوو. جا کاریگەریی ئەم تاراوگە و گۆرستانی زیندوانە، لە سەرانشەری ژیان و بەرەمەکانی دۆستویسکیدا مایەو و خوش نەبوو و نەبوو. ئەوەتا بە خۆی، پاش ئەوەی لە زیندان ئازاد دەبیت، بە کەسەریکی زۆرەو دەلیت: "چەندین سالم لە ژێر چاودێری وەردیان و زیندانەواناندا، دەگەل کۆمەلێکدا، لە نیو حەشاماتیکدا بەسەر برد کە بە درێژایی ئەم ماوێە بۆ تاقە سەعاتیکیش تەنیا نەبووم، بە عەزەتی تەنیا یەو بووم، لە کاتیکدا تەنیا یی یەکیکە لە پێداویستیەکانی ژیا نی ئاسایی، لە حوکمی خەو و خۆراک دایە، ئەگەر ئەمە لە بەشەر قەدەغە بکەن، ئیدی بەشەر لە ژیا نی هاو بەشی زۆرەکی خۆی بێزار دەبیت و گومان لە پەگەزی بەشەر دەکات، من لە ماوێ ئەم چوار سالەدا ئەوەندە لەم حالەتە بێزار و بیتاقەت بووم لە هیچ شتیکی

دی بیزار نه بووم، زورجار رېک دهکوت که تووشی هر که سېک
 ده بووم خه تابار بوايه يان بېخته تا - رقم لینی ده بووه وه، به و چاوه
 سه یرم ده کردن که دزن و ژيانم لیده دزن
 بویه له سهرانسری ئەم شاکاره دا، خەم و په ژاره و کولوکو فانیکی
 کوشنده و دلته زین و خەم و که سهری پیاوینک که ناچار کراوه له
 دنیا یه کی غریب و نامودا بژی، پیاوینک که له هر مافینکی به شهری
 بیهش کراوه، شه پۆل ده دات.

۳۰

ئەم پیاوه ههستیار و تورپه، بهوپه پری تامه زرویییه وه، بهوپه پری
 کونجکاوییه وه، له تاريکستانه تەنگ و ترسناکه دا به دووی سیمای
 گەش و گەشبیناندا، به دووی خۆشه ویستی و تهبا ییدا دهگه پريت،
 فرميسک بق ئازادی له دهستچووی خۆی ده پريت، نیکا تیز و
 پاکه کانی، تهو یلی داغمه دار و پرووی گرژومونی زیندانییه کان
 ده به زینت و هزره لیل و گونگه کانیان، خهونه دوورودريت و بیتال و
 بالداره کانیان ده خوینتیه وه و به توانست و سهلیقه یه کی داهینه رانه ی
 بیوتیه وه ده یانخاته سهر کاغه ز.

ئوهی که دوستویفسکی له پرووی دهروونییه وه ناره حهت دهکرد،
 ئوه بوو که زورپه ی هاو زیندانییه کانی، به چاوی دوژمنه وه سه یریان
 دهکرد و ههستیکی دوژمنانه یان ده رهقی هه بوو، له بهر ئوهی گوايه
 له وان نه بوو، به لکو سهر به و چینه ده سه لاتدار و ده سترو و
 نه جیبزاده یه بوو که له شتیه ی مولکدار یان ئهفسه ر یان گه وره
 فرمانبه ردا جه ماوه ری په شو پروتی خه لکیان ده چه وسانده وه. بویه
 له م کتیه وه به ئاشکرا ئوه مان بق به دیار دهکوت که دوستویفسکی
 له زینداندا فره غریب و نامو بووه، ههستی به گوشه گیرییه کی

کوشنده کردووه، خه لکی هاوچین و هاوسنقی خوی له زینداندا نه بوون یان ئەگەر هه شېبووبن زۆر کهم بوون و هیچ ههستیکی هاوسۆزی به رانهریان نه بووه. بۆیه زۆر به گومانهوه، به تایبتهی له سه ره تاوه ته ماشای هاو زینداییهکانی خوی کردووه، به خه لکی بێویژدان و بێئامان و ده مپیس و ده ستپیس و تاوانبار و چته و ته ریده و پێگر و یاخی و بێپاک و بێپهروای زانیون. ئیدی دۆستویفسکی زۆر شاره زایانه خوی به ناخی ناخی مرقۇدا دهکات و ده رگا له سه ره پهناترین تهبع و ته بیعهتی ئینسان، دهخاته سه ره گازی پشت. بۆ نمونه ناخی جه لادمان بۆ دهخاته بهر وردبینی دهروونزانییهوه دهگاته ئه و نهجامه ی که پهنگه باشتترین مرقۇ، به حوکمی پاهاتن و عادهت بیهت به دلپه قترین مرقۇ، بیهت به دپندهیهکی سامناک و له هیچ تاوانیک نه پرینگیتهوه، خوین و دهسهلات مرقۇ مهست دهکهن و دهیکهن به دپنده و له مرقۇفایهتی دهخهن. دۆستویفسکی ئه وه دووپات دهکاته وه که ماکی دپندهی و هۆفیکاری له زۆربهی هه ره زۆری خه لکی سه ردهم و پۆزگاری ئه ودا هه بووه، به لام پاشان به ره به ره ئه و گیانی په شیبینییهی له لا ده په ویته وه و جیاوازی نیتوان باش و خراپه کان دهکات، له نیتو زیندانییهکاندا خه لکانیک ده دۆزیته وه که ده شیت له پرووی ئه خلاقیه وه پاکانه بۆ خه تا و تاوانهکانیان بکریت.

"۴"

دۆستویفسکی به زمانی هونه ره ئه وه مان پنده لیت که تاوانباران زۆرجار قوربانی ئه و بارودۆخه کۆمه لایه تییهن که تیایدا ژیاون و ده ژین، واته قوربانی ژینگهن. بۆیه ئه و تاوانه ی که دهیکهن ده بیته به تهوقی نه فرهت و ده چیته گه ردنیان، ده بیته به به لای ناگه هان و

به روكيان دهگريټ، بڼه كومه لگه زور له سره هغه كه نه وانه به
قهره به خت و نه گېت ناو د هبات و به غريزه به زه يې پيښاندا د ټټه ووه و
كه م و زور هاوسو زيان دهگل دهكات.

د دوستو فسكى هه سټى به وه كړدو وه كه مړوځ له تنگانده زياتر
پرو دهكات خوا و خواپه رستى و پټويستيه كى پوځى و د پروونى
كه وړه به هيزه غه بيانپه كان پهيدا دهكات. هم بچوون و
نه جامگيرپه له زوربهى قاره مانانى يادگارپه كانى خانهى مردواندا
په نكيد اوته وه و ده بينين زوربهى زيندانپه كان خلكى به دين و
خواناس بوون، خريكى نوټ و نزا بوون و چاويان له په حمت و
ميهرى خدا بووه و له بهرى پاراونه ته وه. نه وه تا دوستو فسكى له و
پوانگه يوه و به مبه سټى دوو پاتكردنه وهى بچوون و
نه جامگيرپه كى خوى دهليت: له هه موو شوټنيك خلكى خراب
هه، هم بن چه قل نابيت، كى ده زانيت له وهيه هم زيندانپه كى كه
له م كوپستانى زيندو وانه ده زين، هه رگيز له وانهى له دهرى
چواريوارى زيندانده ده زين، خراپتر نه بن! دوستو فسكى وه كو
پيشترش ئامازه مان كړدى له سهرتاوه هاو زيندانپه كانى خوى به
دړنده ده زانى، ته نيا ديوه خراپ و شه پانپه كانى ده بينين، تروسكهى
مړوځدوستى و مړوځپه روه رپى تيا دا به دى نه ده كړدن، به لام به ره به ره
به رچاوى پروون بووه وه و ديوه باشه كېشى ده بينين و هه ندې جار
هاوخه مى و هاوسو زى و قيان و ميهر و دلوقانپه كى نه و نه ده
مړوانهى لى ده بينين و ده بيسټ كه باوه پى به چاو و به گوڼى خوى
نه ده كړد! بڼه ده بينين دوستو فسكى له پوژانى بهر له ئازاد بوونى،
پاش نه وهى كومه ليك دوست و هاوپى باش له نيو زيندانپه كاندا
پهيدا دهكات و باشتريان ده ناسيت، داخ بڼه وه ده خوات كه گه ليك له
توانا و به هر ده كمه نه كانى هه زاران پولهى به هر مه ندى گه لانسى

پرووسیا لەو گۆرستانی زیندوانەدا پوکاونەوه و بە ناهەق بەفەرژ
 چوون، بەهەر حال دۆزی خەتا و گوناح و تاوان و سزا، پانتاییەکی
 یەجگار زۆری لە کارە ئەدەبی و قەلەمییەکانی دۆستویفسکیدا
 گرتووەتەوه کە خۆی لە هەر نووسەریکی دیکە پتر دەرد و ئازاری
 ئەو دۆزانەی چەشتوو و لە نزیکەوه جەرباندوویەتی. زۆرجاریش
 مەمنوونی شانس و نێوچەوانی خۆیەتی کە تووشی ئەو ئەزموونە
 بوو و ددان بەوەدا دەنیت کە زۆر قەرزارباری ئەو چوار سالەیه کە
 لە زینداندا بەسەری بردوو. تەنانتە هزر و بیر و ئەفسەت و پۆج
 و باوەڕ و ئیمانی بە هۆی ئەو ئەزموونەوه گۆپاوه و قالبووەتەوه و
 سیقال بووەتەوه. بە هۆی زیندانەوه ئیمانی بە خوا و بە گەلی
 پرووسیا دەمەزەرد و تازە بووەوه. بە خۆی لەو بارەیهوه دەلێت:
 "مرووف، لە بێگارە زینداندا، بە دەم حەسرەت و مەحروومیەتەوه، سیس
 هەلەدەگەریت، وەکو چۆن گیای سیسەوه بوو بە باران دەبوژیتەوه و
 دەژیتەوه و پاراو دەبیت، بەو ئاوایه بە ئیمان و باوەڕ پاراو دەبیت و
 دەگەشتەوه. ئەنجام دەگاتە ئیمان، چونکە ئیمان لە کاتی تەنگانە و
 بێدەسەلاتیییدا پروونتەر دەردەکەویت. هەر لە درێژەیی ئەو قسەیهدا
 دەلێت: "پەنگە یەزدانی بەرزوبالا، بۆیه بۆ ئەوێی ناردبم تا جەوهەری
 شتەکان فێربم و پاشان بۆ خەلکی تری بگوازمەوه، ئیدی دەرد و
 عەزاب بە تەواوەتی ئیمان و باوەڕی پاکژ کردەوه و لە هەموو
 خەڵتەیهکی پاککردەوه. خەمی هەرە گەورەیی بوو بە مروفدۆستی و
 قەناعەتی تەواوی بەوه هێتا بوو کە ئەوانەیی بە هۆی هەلەوه لە قورپی
 کلۆلی و کوێرەوهریی چەقیوون، زیاتر لە خەلکی ئاسایی شایستەیی
 هاوسۆزی و هاوخەمی و خوشەویستیین. بۆیه دەبینین گیانی
 مەسیحییەت لە سەرانشەری ئەم کتێبەدا شەپۆل دەدات. هەر ئەمەش
 وای لە تۆلستۆی کردوو زۆر بە گەرمی پیشوازی لەم شاکارە بکات

و له سالی (۱۸۸۰) دا له نامه کېدا بۆ سترخوف بلیت: "له م پوژانده دا ههستم به دلته نگیه کی زور دهکرد، دهستم دایه کتیبی یادگاریه کانی خانەى مردوان و بۆ جاری دووهم خویندمه وه، زور شتیم بیر چووبووه وه، که دووباره خویندمه وه گهیمه ئه و قه ناعه ته ی که له نه ده بی تازه دا هیچ کتیبیک له م کتیبه بالاتر نییه، ته نانه ت کتیبه کانی پوشکینش! جوانیه که ی له تۆن و شتوازه که پدا نییه، به لکو له و بۆچوونانه دایه که له خۆی گرتووه؛ تا بلیی راستگۆیانه و مه سیحیانه یه، کتیبی فیزکردنی نایینه. که دۆستویفسکیت بینی ریز و خوشه ویستی منی پیتیگه یه نه."

'ه'

دۆستویفسکی، دهروونناس و کومه لناس و ئەدیپ و نووسه ریکی مه زن بوو. بۆیه هه موو ئه و لایه نانه له قاره مانانی چیرۆک و پو مانه کانی دا زور هونه ریا نه پیشاندراون بۆ نمونه هه ندی له قاره مانانی ئه م کتیبه که بریتین له: ئالکساندر پتروفیچ، ئاکیم ئاکیمیچ، سروتکین، گازین، سوشیلوف، عه لی، فۆمیچ باکلۆشین، میخائیلوف، نورا، سمیکالوف، شیشکوف، لۆلیکوف، کولیر... تاد. هه ر یه که یان ته بیعه تی تایبه تی خویان هه یه و له هه ر پوویه کی دهروونی و کومه لایه تیه وه له یه کتر جیاوازن و مامه له ی هونه ریی جیاوازیان له که لدا کراوه و که سایه تی جیاوازیی خویان هه یه و ناشیت که سیان له جیا تی که سیان دابنریت.

کتیبی یادگاریه کانی خانەى مردوان له سالانی (۱۸۶۰-۱۸۶۱) دا له هه ردو و گۆفاری (العالم الروسى و الزمان) دا به زنجیره بلاو کراوه ته وه. هه لبه ته له که ل بلاو بوونه ویدا سه رکه وتنیکی گه وره ی به ده سه ته ئه نا و پیتشوازییه کی گه رمی لیکرا، به تایبه تی که له

سەردەمىكى بېرىك لە بارددا بلابوۋەو ۋ دامودەزگاي سانسۇر ئەو سەختگىرىيەى جارانى نەماپوو. كىتىبى ۋەھا بلابو ۋەبوۋنەو ۋە مەھال بوو چەند سالىك پىش ئەو ۋە پىگەى بلابو ۋەبوۋنەو ۋە پىندىرەت. ھەلبەتە ئەم كىتەبە زىندەبارى بايەخە ئەدەبى ۋ پۇشنىرىيەكەى كارىگەرىيەكى سىياسى گەورەشى ھەبوو، ئەو بوو پاش بلابوۋنەو ۋەى، جەنەرال مىر نىكولا ئورلوف لە حوزەيرانى سالى ۱۸۶۲دا نامەيەكى بۇ تزار نووسى ۋ تىكاي لىكرد ئەو سزاي ئەشكەنجە بەدەنىيەى كە دۇستويفسكى لە كىتەبەكەى خۇيدا زۇر بەوردى ۋ بەوپەرى ئەمانەت ۋ پاستوگىيەو ۋە باسى كرد بوو، لە سەر زىندانىيانى پووسىلا بېرىت ۋ بە يەكجارەكى ھەلبوۋەشنىرەتەو. ئىدى بەلەز لىژنەيەك بۇ ئەو مەبەستە پىكەيتىرا، ھەندىك دەيانگوت با بىمىنىت ۋ ھەندىكى دى دەيانگوت لا بېرىت، ئەو بوو لە ۱۸۶۳/۴/۱۷دا ياسايەك دەرگرا ۋ ئەم سزا بەسام ۋ ترسناكە بە يەكجارەكى ھەلبوۋەشنىرايەو.

جا خوينەرى ھىژا، ئەم وتەيە ھەرچىيەك ۋ ھەرچۇنىك بىت، ئەلتەرناتىفى دەقەكە نىيە، ناتوانىت ھەمان سوود ۋ لەزەتى خويندەو ۋەى راستەوخۇ دەقەكەت بداتىت، بۇيە لەو پتر لە سەرى ناپۇم ۋ لە لەزەتى خويندەو ۋەى دەقى ئەم شاكارە زىندوۋە مەحرۇمت ناكەم ۋ دەق خۇ پىناسەى خۇيەتى، فەرموون ئىو ۋ دەقى (يادگارەيەكانى خانەى مردوان).

ھەمەكەرىم عارف

تېيىنى: بۇ زانىارى زياتر پروانه :

هه ژاران، رۆمان، دوستويفسكى، پېشەكى و پاچقەى ھەمەكەرىم
عارف/ چاپى دووھەم/ ۲۰۱۲.

مىژووى ئەدەبىياتى پرووسى، سەئىدى نەفىسى/ و: ھەمەكەرىم
عارف، چاپى يەكەم/ ۲۰۱۰.

الاعمال الادبىيە الكامله (۵) ذكريات من منزل الاموات/ دوستويفسكى/
ترجمه: الدكتور سامى الدروبى.

خاطرات مردگان/ فدور داستايفسكى/ ترجمه: محمد جعفر محبوب
چاپ دوم/ ۱۳۴۱.

سەرئەجەکی پێویست:

خوێنەری بەرکەتی، سەرچاوەی سەرەکی ئەم دەقه کوردییە
کە لە خزمەتی ئێوەی هێژا دایە، عەرەبییە، بەلام لە پال عەرەبییە کەدا
بەپادەیهک سوودم لە دەقیکی فارسیش وەرگرتوووە کە هەندێ جار
دەستەواژە و پستە و پەرەگرافم پاستەوخۆ ئێوەی پاچەفە کردوووە.
جا ئەگەر ئەمە بووبێتە هۆی ئەوەی هەندێ دەستەواژە و پستە و
پەرەگرافی دەقه کوردییە کە، لە پڕۆلەت و شێوەدا بە تەواوەتی دەگەل
دەقه عەرەبییە کەدا تێکنەکەنەوه، ئەوا بە دلنایییەوه لە نێو پۆکدا هەر
یەکن و دەقه. کوردییە کەش ئەگەر لە هەردوو دەقه عەرەبی و
فارسییە کە باشتەر و ئەمێنتر نەبێ، هیچی لەوان کەمتر نییە و بێتەر
پرووی مەجلیسی دەقانی هەیه.

بېشه‌کی

پیاو، له ناوچه‌رگه‌ی دهشت یان چیا یان چپه‌دارستان و بېشه
چو غوړده‌کاني ناوچه و ده‌فهره دووره‌ده‌سته‌کاني سيبيريادا، ناو به
ناو تووشی هندی شاری بچووک و باژیرۆکان ده‌بیت که ژماره‌ی
دانش‌توانیان له هه‌زار یان دوو هه‌زار که‌سیک تیتناپه‌پښ.
خانوبه‌ره‌کاني هم باژیرۆکانه هر هه‌مووی له داروته‌خته
دروستکراون، تا بلتی ناشیرین و بچووکن، دوو کلیسیایان تیدایه،
یه‌کیکیان له ناوه‌ندی شار دایه و دووه‌میان له ده‌ریی شاردا، له
گورپستانه‌که دایه، نه‌گه‌ر بمانه‌وئ به کورتی وه‌سفی هم شارانه
بکه‌ین ده‌بی بلتین زیاتر له گوندی ده‌ورو به‌ری مؤسکو ده‌چن تا له
شاری راسته‌قینه. به شتیه‌یه‌کی گشتی ژماره‌یه‌کی زوری پولیس و
باجه‌وان و فرمانبه‌ری بچووکیان تیدایه. نه‌گه‌رچی که‌شوه‌ه‌وای
سیبیریا زور سارده، به‌لام شوینکی یه‌جگار باش و له‌بار و پر
سووده بق مائورانی ده‌وله‌تی. خه‌لکی نه‌و شارانه، خه‌لکانی ساده و
ساکار و محافه‌زه‌کارن و دوورن له هر هزر و هزرینکی لیبرالی،
پابه‌ندی دابونه‌ریتی دیرین و نه‌گورپ و پیروزی خو‌یانن. ده‌شیت به
فرمانبه‌رانی سيبيريا بلتین نوینه‌ر یان نماینده‌ی چینی نه‌رستوکرات،
نه‌مانه هه‌ندیکیان سيبیریایی نه‌سلن و هه‌ندیکیان لایده‌ن و له
پروسیاوه هاتوون. هم لایدانه له لایه‌که‌وه به ته‌ماچی مووچه‌ی
گه‌وره و ده‌ستکوتی چه‌ور و کرینی سه‌فه‌ر و له لایه‌کی تره‌وه به
نومیدی ژیان و ئایینه‌ده‌یه‌کی باشتر و ده‌وله‌مه‌ندتر هاتوون،

چاوپۆشییان له خۆشی و جوانی پایتهخت و شاره گهورهكان کردوو. جا ئهوانه دهتوانن ئهم گرفتهی ژيان چارهسەر بکهن. زۆربهی ههره زۆریان له سیبیریادا ده میتنهوه و به یه کجارهکی تیایدا ئاکنجی دهبن، چونکه دهزانن ئهو دهستکهوته زۆروزه بهند و بهلهزهتهی له ئاییندهدا بهدهستی دینن، به زیادهوه قهره بووی زیانهکانیان بۆ دهکاتهوه. بهلام ئهوانی دی که به خۆ ناوهستن و ناتوانن بهسەر ئهم گرفتهدا زال بن، زۆر زوو تاقهتیان دهچیت و بیزاردهبن و بهداخوکه سه رهوه له خۆ دهپرسن: به چ ئهقلیکهوه پروم کردووته ئهم دهقهره دووره دهسته، چما لێره پۆن پڑاوه؟

ئهوانه بهبێ قهراریی چاوه پوانن تا سێ سالی خزمه تهکیان تهواو بیت، تا یه کسەر داوای گواستنهوهی کارهکیان بۆ شوینیکی تری پروسیا بکهن و بۆ زیدوزاگهی خۆ بگه پێنهوه و به بیزاریهوه باسی سیبیریا بکهن و گالتهی پێبکهن. بهلام ئهوانه ههلهن، چونکه سیبیریا بۆ نیشتهجی بوون، نهک ههر له پرووی خزمه تگوزاری گشتیهوه به لکـو له زۆر لایه نهوه، شووینیکی خووش و له بهر دلانه. کهشوه وایهکی جوانی ههیه، بازرگانهی دهوله مهند و غه ریبدۆست و میوانپهروه رن، دهوله مهندی زۆرن، بیگانهی دهوله مهندی زۆر تێدایه. کیژۆلانیان ده لێی گوله باخی تازه پشکووتوون و پا کره وشته و پا کره فتارن، ته یروتوور و نیچیران به پرهللای ناو شه قامه کائن و خۆ به ملی نیچیراندا ده دن، پێ له نیچیرقان ده گرن، شامپانیا هیتده زۆره، خه لکی له جیاتی ئاو دهی خو نه وه، کافیار ئه وه ههر باسی مه که، جووتیار خه نی بوون و دانه ویله و ده غلودانیان هیتد به برشته، له هه ندێ شویتان یهک و پازده دینن. به کورتیه کهی سیبیریا خاکیکی به پیتوبه ره که ته، بهلام ده بێ بزانی چۆن ده کاری ده بهیت و سوودی لێ ده بینن که ئه مه که میک زهحمه ته.

له یه کیک له م شاره چکوله به په ونه ق و خوشانه دا، که هر گیز
یادی خه لکه میهره بانه که یم بیر ناچیت، یه کیک له دوورخواوه کانم بق
ثم شاره به نیوی نه لکساندهر پتروفیچ گوریانچیکوف ناسی، ثم
پیاوه له دهوله مهند و نه جیزاده و مولکداره کانی پروسیا بوو، چونکه
ژنه که ی خوی کوشتبوو، حوکی ده سال زیندانیان ده گهل کاری
قورسی نمره دوو دا (۱) بق برپیوووه. پاش ته و اوکردنی ماوه ی
مه حکومییه ته که ی، نارد بوویان بق گوندیکی شاری ک (۲) که نشیمن
و کولونی مه حکومه کان بوو، تا ژیان و ته مهنی خوی له ویندهر
به سهر به ریت. یانی به فهرمی له سهر ته و کولونییه حیساب بوو،
به لام له شاری ک دا ده ژیا و دهیتوانی له پیگی و تنه وه ی دهرسی
تاییه ته مندالان، بژیوی خوی په یدا بکات. پیاو زورجار له
سیبیریدا توشی ته و دوورخراوانه ده بیست که خهریکی
دهر سگوته وهن و کاری ماموستایه تی ده کهن و خه لکی رقیان لینیان
نییه، چونکه دهرسی زمانی فهره نسی ده لینه وه که بق ژیان زور
پتویسته، خو ته گهر ته و دوورخراوانه نه بواپه ن، هیچ که سینک له
خه لکی ثم ده فهره دووره ده ستانه ی سیبیریا، زمانی فهره نسی
نه ده زانی.

من یه که م جار (نه لکساندهر پتروفیچ) م له مالی (ثیفان ئیفانوفیچ
گوسدیکوف) ی فرمانبه ردا بینی که پیره پیاویکی به ریز و به حورمه ت،
به وبقار و میوانه پروهر بوو، ثم پیاوه سی کیژی به هرهداری هه بوون
که ئومیدی ئایینده یه کی جوانیان لیده کرا. نه لکساندهر پتروفیچ،
هفته ی چوار جار ان وانه ی زمانی فهره نسی پیده گوته وه، له هه نهر
هر وانه یه کدا چوار کپیکی زیوی وهرده گرت. دیمه نی ثم پیاوه
سهرنجی پاکیشام. کابرایه کی ره نگره رد و زور لاواز بوو، هیشتا
که نچ بوو، ته مهنی له سیوپینچ سال زیاتر نه ده بوو، کورته بالا و

ئەندام وردىلە بوو، جلوبەرگى زۆر پاكخاوين بوو، چلكى ئوروپايى
 لە بەر دەكرد. ئەگەر قسەت دەگەلى كىردى، بەوردى چاوى دەبىيە
 چاوت و بەوپەرى نەزاكەتووە گونى لىندەگىرتىت و تا لە قسەكەت
 نەبووتايەووە چاوى لىندەگواستىتەووە، لەو دەچوو بىەوى بزانى تو
 چ دەلىت، يان گومانى ئەوەى هەيى كە بتهوى نەيتىيەكى لىندەربىتى و
 پەى بە ناخى بىرە تايەتەيەكانى بىەيت. ئەگەر جوابىشى داباوە، زۆر
 بە كورتى و پوونى وەلامى دەدايەووە. هەندە بەوردى وشەكانى
 هەلدەبژارد، گوڭگەر خۆبەخۆ لە قسەكانى قەلس و ناپەحەت دەبوو، لە
 خاوى دەويست زووتر لىبىتەووە، كە لىندەبوووەو گوڭگەر هەستى بە
 ئاسوودەيى دەكرد.

داوام لە ئىفان ئىفانوشىچ كىرد باسىم بۆ بكات.

بۆى باس كىردم كە گورىانچىكوف پىساويكى سەرپاست و
 جوانرەفتار و خانەدان و بىعەيبە و ئەگەر وا نەبوايە نەيدەكرد بە
 مامۇستا و فىركارى كىژەكانى، لى عەيبى ئەو (گورىانچىكوف) ئەوەيە
 كە لە بەشەران بىزارە، زۆرى پقى لە خەلكىيە، تىكەل نايىت،
 دوورەپەتەزە، هەرچەندە پىساويكى زىرەك و خوينەوار و پۆشنىيرە،
 پموودەى خويندەنەووە و موناলাيە، تىكەلى كەس نابى، زۆر كەمدووە و
 گەلەك زەحمەتە بەيتىزىتە قسە و دلى خۆى بۆ كەسىك بكاتەووە.

هەندى كەس پىيان وابوو شىتە، بەلام هىچ مەترسىيەكيان لەوهدا
 نەدەبىنى و زەرەرى بۆ كەس نەبوو، بۆيە هەموو مالباتە
 خانەدانەكانى شار ئامادەبوون مدارايى ئەلكساندەر پتروفىچ بكەن،
 چونكە دەيتوانى سوودوقازانجى بۆ هەموويان هەبىت، بۆ نمونە لە
 جياتى ئەوان عەزروخاڤانوسى و ئەو شتانەى بكردايە.

خەلكى بە شىوہەكى گشتى پىيان وابوو لە بنەمالەيەكى ناودارى
 پرووسىيە و خزمانى خودان پلەوپايە و پۆستى بەرزى لەویندەر هەن،

بهلام ئەو بە خواشستى خۆى، لەو ئەتاي دورخرابووهوه پهيوه ندىي دهگل بړى بوون و بهمهش زيانى له خۆى دابوو. هه موو خهلكى چيروك و بهسه رها ته كهيان ده زانى، ده يان زانى دواى سالتىك له ژنه يتان، به هوى دلپيسى و به دگومانىيه وه، ژنه كهى خۆى كوشتبوو و يه كسه ر پويشتبوو، خۆى پاده ستى پوليس و دادگا كرد بوو. ئەم كار، حوكمه كهى له سه رى زور سووك كرد بوو. خهلكى له سيبير يادا به چاوى به زه ييه وه سه يرى ئەم جوړه تاوانبارانه يان ده كرد، تاوانه كه يان به به لايه ك ده زانى كه به روكى تاوانبارى گرتووه، بويه ئەم جوړه تاوانباره زياتر مايه ي به زه يى و سوزن تا شايسته ي سزادان بن. كه چى ئەم كابرا سه يره، خۆى له خهلكى دور ده گرت، مه گه ر بۆ ده رسكوته وه له مالى خۆى هاتبايه ده رى.

له هه وه له وه به هيندم وه رنه گرت، كه م و زور گويم نه دايه. بهلام پاشان بينه وهى بزانم بۆچى: ليم بوو به مه تل و مه راق. قسه ي ده گه لدا نه ده اته كردن، مه حال بوو به ينتر يته قسه. راسته هه ر پرسىيارىكم ليكر دبا به رسفى ده دامه وه، بهلام كه له وه لامه كهى ده بووه وه نه ده وى تىرام پرسىيارى تىرى ليكه م و پى له به رى خۆم دريژتر بكه م. دواى هه ر جوړه گفتوگويه كى له و بابته ده رد و ئازار و شه كه تى و ماندوويه تى ده نيشته سه ر سه روسيماي.

بىرم ديت كه شه ويك له شه وانى جوانى هاوين پينكه له مالى ئيفان ئيفانوفىچ هاتينه ده رى كه بۆ مال بپوينه وه. له ناكاو هات به سه ر ما و ده عوتم كرد كه لاداته نك من و جگه ريه ك بكيشيت. مه گه ر هه ر خوا بزاني له وه ده مه دا چ ترستىك نيشته سه ر سيماي! چهند شه پرزه بوو، چۆن په شوکا، له وه سفکردن نايه ت، يه جگار شه پرزه بوو، چهند ورته ورتىكى نامه فهوروم و نا په وان و بيسه روبه رى له زار ده رچوو، ئەوجا نىگايه كى توپه ي كردم، له ناكاو پنى وه غاره وه نا و بوى

دەرچوو. ئەمەم زۆر پىن سەیر بوو. لەو ساوھ ھەر کاتى تووشى
 يەكدى دەبووین، دەسلەمىيەو و لە تو وایە ھەستى بە جۆرە ترسینک
 دەکرد. بەلام من کۆلم نەدا، شتىكى تىدابوو پای دەکیشام لە خۆرا
 پموودەى بوو بووم، دواى مانگىک لەو پرووداوە چکۆلەيە، پوژىک کە
 لە پۆستەخانە دەگەرامەو، بى ھیچ ھۆيەک، بى ھیچ بیانووێک، لە
 خوتوخۆرايى خۆم بە مالى گوريانچیکوفدا کرد. دیارە ئەم کارەى من
 نەک ھەر گەوجانە بوو، بەلکەو لە ھەر نەزاکەت و ئەدەب و
 نەرمونیانى و زەوقىک بەدەر بوو. ئەم پیاوھ لە قەراخ شاردا، کرپچى
 پیرەژنىكى بورژوا بوو کە کىژىكى سیلاوى ھەبوو. ئەم کىژەش،
 کچىكى ناشەرعى تەمەن دە سالانى ھەبوو، ئەم کچۆلەيە یەجگار
 جوان، دەمبەخەندە، شاد و شەنگۆل بوو. کە خۆم بە ژووردا کرد
 ئەلکساندەر پتروفىچ لە لایەو دانیشتبوو و فیرى خۆتندنەوێ دەکرد.
 بە جۆرى لە وەژوورکەوتنە کتوپر و چاوەپواننەکراوھەکى من شلەژا
 و پەشۆکا، دەرگوت بەسەر تاوانىکى گەرەوھە گرتوومە، لەناکاو
 ھەستايە سەر پىيان، شىتئاسا بۆ چەند دەمىک لىم مۆر بووھو، پاش
 ئەوێ ھىور بووھو، خولقى دانىشتنى کردم. ئەنجام دانىشتىن، زۆر
 بەدیفەت چاودىرى ھەر نىگایەکى دەکردم، دەرگوت لىم بەگومانە و وا
 تەسەور دەکات نىازى شتىکم ھەيە و لىیدەشارمەو، یەکسەر زانىم
 ئەم پیاوھ، زۆر بە گومان و بەدگومان و بەپاریزە، بەوپەرى
 نەفرەت و پقەوھ لىیدەپوانىم و لەوھ دەچوو، لە ھەر ئانوساتىکدا
 بلى: "ئەرى دەکریت، لىزە برۆی؟".

باسى شارە بچووکەکەى خۆمان و دەنگوباسى باوى شارم بۆکرد،
 کپوکپ، بىئەوێ ھیچ بلى، گونى دەرگرت، یان بزەيەکى تال دەنىشتە
 سەر لىوێ. ئىدى بۆم دەرگەوت کە نەک ھەر لە پروودا و وارىقاتى
 شارەکەمان بىئاگایە، بەلکە ناشیەوێ ھیچ شتىک لەو بارەيەو بزانیت.

که در اوسینگی سهرگرمی چ کاریک بووه و بزائم ئاخو شتیکی
 نووسیوه یان نا! هر که بیست کویکم دایه، خیرا سه به ته یه کی پر له
 کاغه زی بۆ هینام که له پاش یارۆ به جیما بوو، ئیعترافیشی کرد که
 دوو دانه دهفته ری بۆ ئاگر کردنه وه به کار هیناوه و سووتاندوونی،
 خاوهن ماله که پیره ژنیکی عه بووسی ږوو گرژومۆنی که مدوو بوو، نه
 من توانیم شتیکی ئه وتۆی لیده ریتم و نه ئه توانی شتیکی ئه وتۆم
 دهرباره ی کریچییه که ی خۆی پیتلی. به لام ئه وه ی بۆ گێرامه وه که ئه
 کابرایه هیچ شتیکی ئه وتۆی نه ده کرد، جاری وا هه بوو به مانگان نه
 کتیییکی ده کرده وه و نه قه له میکی به دهسته وه ده گرت، به لام هه ندی
 شه، تا به یانی نه ده خهوت و به دهم هزرین و پامانه وه به
 ژووره کهیدا دهات و دهچوو، ته نانهت هه ندی جار به دهنگی به رزیش
 خۆی ده دواند، ههروه ها بۆی گێرامه وه که "کاتیای" نه وه ی ئه وه ی
 خوشده و یست، به تایبه تی پاش ئه وه ی که زانی ناوی (کاتیای) به زیاتر
 ږمووده ی بوو، هه موو سالیکی له ږۆژی (سان کاترین) دا به بۆنه ی
 سالیادی مردووه که وه یه وه، له پای ئاسووده یی ږۆجی ئه و مردووه دا
 ږیۆږه سمی عه شای ږه بانیی ده گێږا. حه زی نه ده کرد که س هاتوچۆی
 بکات و به خۆیشی بۆ دهرسگوتنه وه نه بوایه له مال نه ده چوو ده ری.
 ته نانهت کاتی خاوهن ماله که هه فته ی جاریکی دهات ژووره که ی بۆ
 پاک بکاته وه، مۆږه ی لیده کرد، به درێژایی ئه و سئ ساله ی که
 کریچی ئه و بوو بوو، تاقه جاریکیش قسه ی ده گهل نه کرد بوو. له
 کاتیام ږرسی که ئاخو هیچ شتیکی له باره ی مامۆستا که یه وه له بیر
 یان نا؟ به بیده نگنی نیگایه کی کردم، ئه و سا ږووی کرده دیواره که و
 که و ته گریان. سه ږره! که واته ئه م ږیاوه سه ږره ش توانیویه تی خۆی
 خوشه و یست بکات، که سیک وا لیبکات خوشی بویت!

کاغزه کانه بۆ مال برده وه، يک پوژی تهواو پيشانه وه خهريک بووم. ههلبته زۆربهی ههره زۆريان بيگهلک و بيتايخ بوون، مهشق و راهيتانی قوتابيان بوو. ئه نجام له نتيو کاغزه کانه دهفته ريکی تا راده يک نهستورم دۆزيبه وه، لاپه ره کاني به نووسيني زۆر ورد پر کرابه وه وه، به لام تهواو نه کرابوو، له وه دهچوو نووسه ره که ی له بيری کردبێ. ئەم دهفته ره نيوه چله بريتی بوو له سه ربورده ی ده سالی ژيانی ئەلکساندەر پتروففيچ له زيندانی کاری قورسدا) بينگارەزيندان)، ههلبته چيروکينکی شاش و پچه پچه بوو، پنده چوو له کاتی جياوازدا نووسرا بيت، ناوبه ناو ليتره وله وچ کورته به سه رهاتيک يان بيره وه رييه کی سه ير و ترسناکی تينه که وت که پنده چوو، خواهنه که ی به توژبی له کۆل خوێ کردبيته وه. هيژیکي ناديار به خورتی ليتي ده ره يتا بن، چهند جار يک ئەم بيره وه رييه پچه پچه نام خوینده وه، که وتمه پرسيار له خۆم: تو بلیتی نووسه ره که ی له چهند ده ميکی شيئا به تي دا نه ينووسی بیت؟ به لام ئەم بيره وه ريانه ی که له لاين مەحکومتک به کارين قورس (بينگارەزيندان) تۆمار کراون و له شوپينیکا سه رناوی (يادگار ييه کانی خانه ی مردوان) ی بۆ داناهه، بۆ من مايه ی سه رنج بوون. دنياه کی زۆر تازه ی که تا ئەو کاته به تهواوه تیی ليتي بيتاگا بووم و به لامه وه ناديار بوو، بۆ که شفکردم، هه ندئ له رووداوه کانی، هه ندئ له و تيينيي تايه تيانه ی که ئەم پياوه له سه ر ئەو جيها نه قيزه ون و به دناه تۆماری کرد بوو. را يان کيشام، به تاسه و له زه ته وه خویندمه وه. په نگه من له مه دا هه له بم ئەگه ر پيمواين خه لکی ديکه ش هه مان له زه تی منی لينده بينن، وه کو من پمووده ی ده بن: به لام من چهند به شيکی ئەم چيروکه بلاوده که مه وه، ئیدی با خوینه ر خوێ حوکمی له سه ر بدات و ئەم داوه رييه به خوینه ر ده سيترم.

پهراویز:

۱- کاری قورسی نمره دوو: بریتی بوو له کار کردن له دروستکردنی ټو قه لایانه ی که له سیبیریا دا پډه نران بو کونترولکردنی ټو جموجوله یاخیکه ریا نه ی که همیشه ټه گه ری ټو هه بوو له لایه ن خه لکی سیبیریا وه بهرپا بکړی. به لام کاری قورسی نمره یهک، بریتی بوو له کار کردن له کانه کاند، کاری قورسی نمره سیپیه میش کارکردن بوو له کارخانه کاند.

۲- شاری (ک) له وه یه مه به ست له شاری کوزنتسکی سر به هریمی ئالمولتسک بی، که دوستویفسکی له سالی ۱۸۵۷ دا ژنی به که می له ویندهر خواست.

«۱»

خانه‌ی مردوان

زیندانه‌که‌مان که‌وتبووه کوتایی شاره‌وه، له به‌رزاییه‌کدا بوو، هر چوارده‌وری حه‌ساری قایم و قولله و قه‌لا بوو. نه‌گه‌ر له درزی دیواره‌کانه‌وه، به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی شتیک بیینی، ته‌ماشای بکه‌یت، جگه‌ له چمکیکی چکۆله‌ی ئاسمان و ساتر و مه‌ته‌ریستیکی گلی به‌رز و قایم که‌ یه‌کپارچه‌ گیاوگۆلی خۆرسکی ده‌شته و پاسه‌وانان به‌ به‌رده‌وامی به‌سه‌ریدا دین و ده‌چن، چ شتیکی ترت به‌رچاو ناکه‌وئ، هه‌نگی به‌ خۆت ده‌لێی ده‌بن سالانیکی دوورودریژ، له‌ درزی ئه‌م حه‌ساره‌وه هه‌مان مه‌ته‌ریس و سه‌نگه‌ر و قولله و هه‌مان ئه‌و پاسه‌وانانه‌ بیینی و بیینیته‌وه ، هه‌مان ئه‌م چمکه‌ بچوکه‌ی ئاسمان بیینی، هه‌لبه‌ته‌ نه‌ک ئه‌و ئاسمانه‌ی به‌سه‌ر زیندانه‌که‌وه‌یه، به‌لکو ئاسمانیکی دیکه‌ی دووری دوور.

حه‌وشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو، درێژییه‌که‌ی دوو سه‌د شه‌قاویک و پانییه‌که‌ی سه‌دوپه‌نجا شه‌قاویک ده‌بوو، حه‌ساریکی شه‌ش گوشه‌ی ناریکوپینکی به‌ ده‌وردا کیشرا بوو، ئه‌م حه‌ساره‌ بریتی بوو له

عامودی نووکتیز و به قولی له عاردی چه قیترا بوون و هینده له یه که وه نزیك بوون هیچیان به بهینه وه نه ده چوو؛ نه وه تخوبی دهره وه ی زیندانه که بوو. له لایه کی نه م حه ساره وه دهرگایه کی گهره ی قایم هه بوو، نه م دهرگایه هه میشه داخرا بوو، شهو و پوژ له لایه ن ژماره یه ک پاسه وان و فهرمانبه ره وه پاسه وانی ده کرا، نه م دهرگایه ته نیا نه و کاته ده کرایه وه که زیندانیه کان بو کار بیرانیه دهری. نه و دیوی نه م دهرگایه، دنیای پووناکی بوو، ئازادی هه بوو، خه لکی ئازاد بوون، هه ر کاریکیان ویستبا ده یانکرد، به لام خه لکی ناو حه ساره که، نه و دنیا جوان و سهیره یان وه ک خه ون، وه کو نه فسانانی جن و په ری ده بینی و ده هاته بهرچاو، به لام دنیای ئیمه به هیچ جوړیک و له هیچ پوویه که وه له و دنیایه ناچیت، دنیایه کی زور تایبه تییه، نه له هیچ شتیک ده چیت و نه هیچ شتیکی لیده چیت. دنیایه که دابونه ریتی خوی هه یه، جلوبه رگی خوی هه یه، یاساوپرسیای خوی هه یه، پئوپه سمی تایبه تی خوی هه یه. مالیکه ’مردووی زیندوو، گوړستانی زیندووانه، ژیا نی نه وئ له ژیا نی هیچ شوینیکی تر ناچیت، خه لکه که ی له خه لکی هیچ شوینیکی تر ناچن. جا من هه ول ده دم باسی نه م نشینگه یه تان بو بکه م.

که ده چیته ناو حه وشه ی نشینگه که وه، دوو پیزه خانووی یه ک نهومی له ته خته و دار دروستکراو، له مبه ر و له و به ری حه وشه که ده بینی، نه مانه قاوش و نشینگه ی زیندانییه کانن، پاش نه وه ی جیا ده کړینه وه و به پیی حوکی خویان پو لین ده کړین، ده خرینه نه و قاوشانه وه. له و په پی حه وشه که دا بینایه کی تر دیاره، نه مه موبه قه و کراوه به دوو به شه وه. له ولای موبه قه که وه بینایه کی دی هه یه که له هه مان کاتدا وه کو ئازووقه خانه و گه راجی گالیسکه و عه ماری دانه ویله ش به کار ده بریت. ناوه ندی حه وشه که، چولو هۆله، زیاتر له

مەيدانىكى گەورە دەچىت. زىندانىيەكان لەو مەيداندا رېز دەكرىن و تەفتىش دەكرىن و پۇژى سى جارار؛ بەيانى، نىوەرۇ، ئىوارە، سەرژمىر دەكرىن و ناويان دەخوئىترىتەو، خۇ ئەگەر سەرباز و پاسەوانەكان ھەندى بەدگومان و لە سەرژمىرىدا كۆل بوايەن، ئەم كارە لە پۇژىكا چەندىن جار دووبارە دەكرايەو. لە نىوان بىناكان و ھەسارەكەدا پانتايىيەكى چۆلى بەرىن ھەبوو، كە ھەندى لەو زىندانىيانەى ھەزىان لە تىكەلاو بوون نەدەكرد و بە پەشبين ناسرا بوون، لە كاتى بىئىشىدا لەو پانتايىيەدا پىياسەيان دەكرد: دور لە خەلكى، لە فكران پادەچوون و يادگار يىيە تال و شىرىنەكانى خۇيان وەر دەو، زۆرجار كە بەدەم ئەم جۆرە پىياسانەو دەمبىنىن و تووشيان دەبووم، ھەزم دەكرد لە سەروسىماى ھەمناكيان ورد بېمەرە و مەزەندەى خۇم بخەمە كار كە بىر لەھى دەكەنەو و چيان لە بېر و لە خەپال دايە. خۇشترىن شت بە لای يەكەك لەو زىندانىيانەو ئەو بوو كە عامودەكانى ھەسارەكە بژمىرى، ژمارەى عامودەكان ھەزاروپىنچ سەد دانە بوو، ھەر ھەموويانى ژمارد، لەبەرى بوون، ھەر عامودىك لەم عامودانەى بە نىشانەى پۇژىك لە ماوەى زىندانىيەكەى خۇى دادەنا، ھەموو پۇژىك يەكەك لە عامودەكانى لە ھىسابەكە دەردەكرد، بەم رېگەيە دەيزانى چەند پۇژى دىكەى لە زىنداندا ماو، گەورەترىن خۇشى ئەو ئەمە بوو كە دەگەيىيە دوا عامودى يەكەك لە لا ديوارەكانى ھەسارە شەش گۆشەكە! وىپراى ئەو ھەش دەبوا سالانىكى زۆر چاوەپوان بىت و سەبر بكات تا لە زىندان ئازاد بىي. ھىچ شتىك وەكو زىندان مرقۇف فىرى سەبر و ھەدا ناكات.

لە بىرمە جارىكيان يەكەك لە زىندانىيەكان پاش ئەوەى بىست سالى بە كارى قورسەو، لە زىنداندا بەسەر برد و ھوكمەكەى خۇى تەواو

کرد، ئازاد کړا، به سهر به کبه يه کی هاورپښکانیدا گهړا تا مالواوایان لیتکات و گهردن ئازادیان دهگل بکات. هندی له هاوزیندانییه کانی نه وه یان له بیر بوو که هوه لچار بؤ زیندان هینرا، گهنجیکی بیتاک و بیتپه روا بوو، نه بیرى له و تاوانه ده کرده وه که کرد بووی و نه گوئی له و سزایش بوو که بؤی برابووه وه، به لام ئیستا که ئازاد ده بوو، بوو بوو به پیره میړیکی سهرسپی، خه مبار و لیو به بار، عه بووس و گرژومون. بؤ مالئاوایی به سهر هر شهش قاوشه که دا گهړا، به بیده نگى خوی به هر قاوشیکدا ده کرد، پاش نه وه ی له به رده م ئیکونه که دا (۱) ئیکونه؛ په یکه ری په کیک له ئه ولیاکان بوو که هه میسه له سه متی پوژهلایى ژووره کانددا داده نرا). نیشانه ی خاچی ده کتیشا، کړنوشى بؤ هاوزیندانییه کانی ده برد، لییان ده پارایه وه که گهردنى ئازاد بکن و به خیر و چاکه یادى بکه نه وه.

زیندانییه کی دیکه شم چاک له بیر. هم پیاوه جووتیاریکی ده و له مهندي سیبیریایی بوو، ئیواریه ک ژنه که ی هاتبوو بؤ دیده نی، بانگیان کرد بؤ به رده رگا. شهش مانگ له وه پتشر ئاگادار کرابووه وه که ژنه که ی رده ووی پیاویکی تر که وتووه و شووی پیکردووه، نه وه ی زور له بهر گران ده بیت، که چی نه وه تا هم ئیواریه هاتووه خیری بیتکات. که هاته بهر ده رگا، ژنه که ی بری پاره ی که می دایه. نزیکه ی دوو ده قیقه په یک پیکه وه قسه یان کرد، هه ردوویان به کول گریان و پاشان به یه کجاره کی و بؤ هه تا هه تايه لیکنی دابران. وهختی هم زیندانییه بؤ قاوشه که ی خوی گهړایه وه، له سهر و سیمای ورد بوومه وه، به راستی مروف له زینداندا فتر ده بیت چون سهر و هه دا بکات به پیشه، هر که خور ئاوا ده بوو، دنیا تاریک ده بوو، ده کرانه نه و قاوش و ژورانه وه که ده بوایه شه وی تیدا پوژ بکه ی نه وه. هه میسه زورم له بهر گران بوو که له هه وشه وه ده یان کردینه قاوش و

ژووره کانه وه. زور خه مبار ده بووم. ئیوه بیهینه بهرچاوی خوتان، له
 حهوشه یه کی ئازاده وه بته به نه ناو ژووریکه دریزه نزمی خه فه که
 یهک دوو مومی کز به ئاسته م پووناکی ده که نه وه و بۆگه نی پیاو
 هیزوکاس ده کات، چهند ناخوش و به ئازاره. که ئیستا بیرى
 لیده که مه وه نازانم چون توانیم ده دانه سالی خشت له م زیندانه دا
 به سهر به رم. جیگه که م له قاوشه که دا بریتی بوو له تهختیکه سی
 له وحی، ئه مه له جیاتی تهخته خه به کارده برا، بۆم هه بوو له
 سنووری ئه م تهخته دا پهفتار بکه م، ههر ژووره پتر له سی که سیان
 تیده په ستا. له وه زری زستاندا زووتر ده یانکردینه ژووره وه، ده بوايه
 چوار سه عاتیک چاوه پروان بکه ین تا هه موو زیندانه کان بخه ون و
 قاوشه که هیم بیهته وه. به لام پیتش ئه وه هه راوزه نایه کی ئه وتو بالی
 به سهر قاوشه که دا ده کیتشا که له وه سفکردن نایه ت. بانگکردن، هاوار،
 پیکه نین و قاقا، ده مریژی جنیوان، زپه ی زنجیر، بۆنی بۆگه نی و
 چه ره دوو که ل، له هه موو ئه مانه ش خراپتر سه رتاشین، نیوچه وانى به
 مۆر و نیشان، جلکی شروشه پریو، و زور شتی دیکه ی له و بابته که
 مایه ی قیزوبیز بوون، نیشانه ی ئه و په پری زه لیلی و زه بوونی بوون،
 به لی مروق حه یوانیکه ته مه ن دریزه! ده شیت بلیین: مروق
 گوروایکه ده که ل هه موو شتی که دا رادیت، په نگه ئه مه باشتترین پیناسه
 بیت بۆ مروق.

ژماره مان له م زیندانه دا دوو سه دپه نجا زیندانی بوو. ئه م ژماره یه
 به ده گمه ن ده گۆرا، پاسته به رده وام زیندانی تازه ده هیتران، به لام
 له که ل ئه وه شدا ههر زیندانییه ک که مه حکومییه ته که ی ته واو ده کرد،
 ئازاد ده بوو. جار جاریش خه لکانیکمان لیده مەردن، ئیمه تیکه له یه کی
 سه یر بووین له خه لکانی هه مه جۆر. پینموايه هیچ ده فەر و شار و
 شارستانیکی پووسیا نه بوو که زیندانییه کی له م زیندانه دا نه بیت.

زیندانییه‌کان غه‌واره و بیگانه‌شیان تیدابوو، هه‌ندیکیان له تیره و تایفه
 نیمچه هۆشیه‌کانی کۆساره‌کانی قه‌فقاژ بوون. ئه‌م خه‌لکه به گۆیره‌ی
 گه‌وره‌یی و بچ‌ووکی تاوانه‌کانیان و به‌پیتی موده‌تی
 مه‌حکومییه‌ته‌که‌یان پۆلین ده‌کران. نوێنه‌ری هه‌موو جۆره تاوانیک له
 نیو ئه‌و زیندانییه‌نه‌دا هه‌بوو. زۆربه‌ی خه‌لکی ناو زیندانه‌که، ئه‌وانه
 بوون که به کاری قورسی جۆری مه‌ده‌نی مه‌حکوم بوون، (یانی
 زیندانییه‌کان گوته‌نی: "گه‌وره‌مه‌حکومان" بوون). ئه‌مانه له تاوانبارانه
 بوون که له هه‌موو مافیکی مه‌ده‌نی خۆیان بیه‌ش کرابوون، ئه‌مانه
 خه‌لکانیک بوون کۆمه‌لکه پشتی تیکرد بوون، تپۆی کرد بوون،
 وه‌ده‌ری نابوون، داغمه‌شه‌رمه‌زاری به ته‌ویله‌وه نابوون، تا بۆ هه‌تا
 هه‌تایه شاید و نیشانه‌ی ئه‌و تاوانه بیت که کرد بوویان. ئه‌مانه بۆ
 ماوه‌ی (۸) تا (۱۲) سال ده‌خرانه زیندانه‌وه، که ماوه‌ی سزاکه‌یان
 ته‌واو ده‌بوو، ده‌نێردران بۆ تاراوگه‌کانی ناو سیبیریا. جه‌ماعه‌تیکی
 دی له زیندانه‌دا هه‌بوون، تاوانبارانی سوپایان پنده‌گوترا، ئه‌مانه له
 مافه مه‌ده‌نییه‌کانیان مه‌حرووم نه‌ده‌کران - ئه‌مه له سیسته‌می هێزی
 سوپایی پووسیدا باو بوو- بۆ ماوه‌یه‌کی تا راده‌یه‌ک کورت له
 زیندانه‌دا ده‌هێلرانه‌وه، هه‌ر کاتی ماوه‌ی زیندانه‌که‌یان ته‌واو کردبا، بۆ
 ئه‌و شوێنه ده‌نێردرانه‌وه که لیوه‌ی هاتبوون، به سه‌ربازی بۆ
 سه‌ربازگه‌کانی سه‌ر سنووری سیبیریا، ده‌گوازانانه‌وه، گه‌لێک له‌مانه
 به هۆی ئه‌نجامدانی تاوانی گه‌وره و مه‌ترسیداره‌وه بۆ لای ئێمه
 ده‌نێردرانه‌وه، ئه‌مجاره‌یان بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م زیندانی نه‌ده‌کران، به
 لای که‌مه‌وه بۆ ماوه‌ی بیست سال حوکم ده‌دران، ئه‌مانه زیندانییانی
 ئه‌به‌دییان پنده‌گوترا، ده‌خرانه به‌شی زیندانی ئه‌به‌دییه‌وه، که‌چی
 وێرای ئه‌مه‌ش له مافی مه‌ده‌نی بیه‌ش نه‌بوون. تاقمیکي دیکه هه‌بوو،
 که ژماره‌یان زۆر بوو، ئه‌مانه ئه‌حکام خاسه‌یان پنده‌گوترا، له به‌شی

تایبه تیدا زیندانی دهکران، ئەمانه پیسترتین و ترسناکترین تاوانبار بوون، خەڵکانیک بوون ئالوودەى تاوان بوون، بەبێ تاوان هەلیان نەدەکرد. لە هەر چوارنکالی ولاتی پووسیایو مەحکومانییان بۆ ئەم بەشە تایبەتە دەنارد. ئەوانە خۆیان بە زیندانی ئەبەدى دەزانی، چونکە مودەتی زیندانییەکیان دیار نەبوو. یاسا پێی دەدا کار قورسی زیادەشیان بەسەردا بەسەپتریت. زۆرجار خۆزگەیان بە زیندانییەکانی دی دەخواست و پێیان دەگوتن: "ئێو بۆ ماوێهێکی دیاری کراو لیژەن، درەنگ یان زوو ئازاد دەبن، بەلام ئێمە دەبێ بۆ هەتا هەتایە لیژە بێن." پاشان زانیم کە ئەم بەشە بە یەكجاری لابراوە و مەحکومە سوپاییەکانیش دوور خراوەتەو، نیشام و سیستەمیکى تایبەتیان بۆ دانراوە. هەلبەتە ئیدارەى زیندانەکش گۆپاوە، بۆیە من ئێستا باسی دابونەریت و پێوپەسمی سەردەمیکى کۆن و هەندێ کاروباران دەگێرمەو کە لە میژو هەلوەشتراوەتەو،

بەلێ، زۆر لە میژو، کە من وەکو زیندانییەک دەژیام، بەلام تاكو ئەمڕۆ یادگارییەکانی ئەو سەردەمەم وەکو خەوێکی ترسناک لە بیرە. ئێستاش ئەو پۆژەم لە بیرە کە خراوە زیندانەو. ئێوارەیهکی درەنگی مانگی دیسەمبەر (کانوونی یەكەم) بوو، زیندانییەکان تازە لە کار و بێگار هاتبوونەو و فەرمانبەر و کارمەندەکان بۆ تەفتیش و سەرژمێریان پێزیان دەکردن. عەریفکی سەمیل بابری بالابەرز، دەرگای ئەم ماله سەیر و سەمەرەیهی لێکردمەو، کە ئەو هەموو سالەى تەمەنم تیدا بردە سەر، پەنج و عەزابێکی وام تیدا کێشا کە هەرگیز وێنەم نەدەکرد بەرگەى بگرم. ئاخەر لە کوێ تەسەورى ئەو عەزابەم پێدەکرا کە پیاو بۆ ماوێ دە دانه سال، نەهێلێ و نەتوانی بۆ تاقە چرکەیهکیش بە تەنیا و لەگەڵ خۆیدا بژی؟ بەلێ، بە درێژایی ئەو ماوێهە نەتوانی بۆ تاقە جارێکیش دەگەڵ خۆمدا تاک بکەومەو،

نه له و کاتانه دا که له ژیر چاودیری پاسه واناندا خه ریکی کارکردن
بووم، نه له و کاتانه دا که ده گهل دوو سه د (هاوړئ) دا له ناو زیندان
بووم، به لام چارم ناچار بوو ده بوا خوم رابینم،

له نیو زیندانییه کاند ا خه لکانیک هه بوون له ساتیکی تورپیدا
خه لکیان کوشتبوو، هه بوون کوشتنیان کرد بوو به پیشه و له زه تیان
لیده بینی. هه بوون چه ته و پنگر بوون، هه بوون به ره لالا و گیرفانېر
بوون و ده یان زانی چون پتیواران غافلگیر ده کهن و گیرفانیان ده بړن،
یان چون شتی سر میژیک ده رفینن و بوی ده رده چن، هه ندیکش
هه بوون پیاو نه ییده زانی له سه رچی و چون خرابوونه ئه م زیندانه وه.
هر یه کینک له م زیندانییانه چیرو کینکی ئالوز و قورس و به سویی
هه بوو که وه کو مته که پو حیی ئازار ددها و نه ییده توانی خوی له
شه پی رزگار بکات. زیندانییان، به شیوه یه کی گشتی که متر باسی
ر ابردووی خویان ده کهن. حه ز ناکهن ئه م ر ابردووه بگی رپ نه وه،
ته نانه ت هه ول ددهن له بی ری خویانی به رنه وه، هر بی ری
لینه که نه وه. له زیندانا پیاو کوژانیکم ناسین، ئه وهنده شاد و به که یف و
بیخه م و خه یال بوون، پیاو ده توانی گریو بکات که پوژیک له پوژان
ویژدانیان عه زابی نه داون و هه ستیان به په شیمانی نه کردووه. به لام
خه لکانیکیشم ناسین تا بلئی گرژ و په ست بوون و به جوړئ ده میان
لینکنا بوو به کیردیش نه ده کرایه وه. به ده گمه ن پیک ده که وت یه کینک
سه ربوورده ی خوی بگی رپ ته وه، چونکه ئه مه له زیندانا باو نه بوو،
که س گوئی له و سه ربوورده و حیکایه تانه نه ده گرت و کاریکی
په سه ند نه بوو. ویزای ئه وهش پیک ده که وت جار جارئ زیندانییه که له
بیکاری خویدا، سه ربوورده یه کی خوی بؤ زیندانییه کی دی بگی رپ ته وه،
هه لبه ته زیندانیی دوو هم به نابه دلی و به ساردی گوئی له زیندانیی
یه که م ده گرت. راست ده وئ هیچ که سینک نه ییده توانی به گیرپانه وهی

سەرپووردهی خۆی، سۆزی به رانبه ره که ی بزوینیت یان سهرنجی
پاکیشیت. وهلامی باوی زیندانییه کان ئه وه بوو، به راشکاوی و
به ته و سه وه دهیانگوت: 'به غه شیمان ده زانی؟!'

له بیرمه پوژیک یه کیک له دز و پێگره کان به دهم مهستی وه
(هه ندی جار زیندانییه کان ده رفه تیان دینا و دهیان خوارد وه و مهست
ده بوون) بۆی گێرانی وه که چون مندا لکی پێنج سالانی خه له تاند وه
و به زهبری له یستو کیک بر دویه تییه ناو عماریکی ئازووقه وه و
له ویندهر کوشتوویه تی و پارچه پارچه ی کرد وه. زیندانییهکانی دی
که تا ئه و کاته به حه نهک و سوعه تهکانی ئه و پێده که نین. له پر لینی
هاتنه زمان و به یهک دهنگ پێیدا هه لشاخین و ناچار یان کرد که
بینهنگ بیت و چیت له سهر ئه و بابته نه پرات. زیندانییهکان له بهر
ئه وه قسه که یان پێنه بری که چیرۆکی ترسناک بووه و پهست و
بیزاری کرد وون، به لگو زیاتر له بهر ئه وه بوو که گێرانه وه ی ئه و
جۆره بابتهانه له زیندانداندا په سهند و باو نه بوو! جا لێردها پتو یسته
ئه وه ش بلیم که له ناو زیندانییهکاندا خوینده وارانکی زۆر هه بوون.
نزیکه ی نیوه یان و بگره زیاتریش خوینده وه و نووسینیان ده زانی.
جا له چ شاریکی قه ره بالغی پرووسیادا، له نێوان کۆمه لگه یهکی
دو سه دو په نجا که سیدا، سه دو په نجا که سی خوینه وار، که خویندن و
نووسین بزانتن، پهیدا ده بیت؟ له بیرمه یه کیک له و زیندانییه
که م حوکه کان که خۆی نه خوینه وار بوو، ده یگوت خوینه واری ده بیت
مایه ی بلا بوونه وه ی به دره و شتی له نێوان چینه نزمهکانی کۆمه لگه دا
و ئه و جۆره پووداوانه ی به به لگه دینایه وه. به لام نا، ئه و حوکه
هه له یه: خوینه واری هیه په یوه ندییه کی به م دا پوخانه ئه خلاقییه وه
نییه. ده بی ددان به وه دا بنین که عه یبه که له خودی خوینه واریدا نییه،
به پێچه وانه وه خوینه واری وره بهرز ده کاته وه، ویست و ویژدانی

گەل دەپالئیوی. زیندانیانی ھەر بەشیکی زیندانەکانە جۆرە جلیکی تایبەتیان لەبەر دەکرد: ھەندیک جۆرە چاکەتیکیان لەبەر دەکرد کە نیووی کەوھیی و نیووی قاوھیی تۆخ بوو، پانتۆلەکانیشیان بە ھەمان شێوہ لاقیکی کەوھیی و لاقەکەئێ تری قاوھیی بوو. لە بیرمە پوژیک کە لە دەرھوہ خەریکی کارکردن بووین، کچۆلەیکە چۆرە کفرۆش ھات، پاش ئوہی ماوہیکە زۆر لیم پام، لە پەر لە قاقای پیکەننی دا و گوئی: "پەح، کە دیمەنیان ناشیرینە! وا دیارە ئومانە پارچەیان لیبراوہ بۆیە جلەکانیان لە دوو پارچەئێ جیاواز دروستکردوون." گروپیکی دی ھەبوو چاکەتێ شیناویان لەبەر دەکرد، بە لام قۆلی چاکەتەکان قاوھیی بوو. سەریان بە شێوہی جیاواز دەتاشین، جاری وابوو گەوزیکیان لە پشتی ملوہ بۆ سەر تەوێل لیدەدا و جاری وا بوو لە مسەری ئەم گویچکە یوہ بۆ سەری ئەو گویچکە گەوزیان لیدەدا.

ئیدی ئەم زیندانیانە ھیندە لە یەکدی دەچوون، کە سادەترین کەس ھەستی بەو لیکچوونەیان دەکرد، پەفتار و ھەلسووکەوتیان زۆر لە یەکدی دەچوو، تەنانتە کە سایەتیئە سەنگین و بەویقارەکانیش، ئەو کە سایەتیانەئێ کە بیتئوہی بیانەوئێ، بەسەر باقی زیندانییەکاندا زال بوون، ھەولیان دەدا لەوانی دی جیاواز نەبن، ھەمان پەفتار و ھەلسووکەتێ ئەوان بکەن. دەتوانین بلیین گشت زیندانییەکان – جگە لە ژمارەیکە کەم کە دنیایان دابووہ بەر کلکان و ھەمیشە شاد و شەنگول خەریکی فشقیات بوون و لەبەر ئەمە لە لایەن ئەوانی ترەوہ دەبوغزینران – خەلگانیکی گرژومۆن، عەبووس، حەسوود، بەغیل، لەخۆپازی، فیشالباز، تۆرینۆک و پووالەت بازبوون و بە موو لە ئەتەکتی زیندان لایان نەدەدا. یەکتیک لەو ئەتەکتانە ئوہ بوو کە ھیچ شتیک سەرسامیان نەکات، بۆ ھیچ شتیک خویان شیلو نەکەن،

یه کینکی تر ئه وه بوو که هه می شه مهند و به سام و و یقار بنوینن. به لام
 زۆرجار ئه و پواله تبارزیه، ئه و لوتوبه رزیه، ئه و به رزه فربه له
 چاوتروکانیکدا ده گۆرا بۆ بچوو کایه تی و ترسنۆکییه کی زهق و
 ئاشکرا. به لام و یپرای ئه وه ش پیاوانی به پاستی مهرد و په ند و
 وره به رزیانی ش تیدابوو، ئه مانه ده گهل خۆیان و ته بیعه تی خۆیاندا
 دلسۆز و پاستگو بوون، به لام زۆربه ی کات به پاده یه ک به خۆ
 ده نازین، که خه ریک بوو لییان ده بوو به نه خوشی. لوتوبه رزی و
 خۆپه سه ندی هه می شه له سه رووی هه موو شتی که وه بوو. به لام
 زۆربه ی زیندانییه کان بو ده له و په وشت نزم بوون، بۆیه پێژنه ی دوو
 زمانی، بوختان، قسه هیتان و بردن، قه رقه شه، ته وسوتوانج، پاپۆرت
 لیدان، کاری چه پهل و نامه ردانه، به خو پزم ده باری، ژیانمان لی بوو
 بوو به دۆزه خی پاسته قینه، هه موو زیندانییه کان هه ستیان به مه
 ده کرد، زۆریان له بهر گران بوو، به لام کهس نه یده وه یزا ده نگ
 به رزبکاته وه، گله یی له سیسته می ناوخۆی زیندانه که بکات، دابونه ریت
 و پێوپه سمی باوی زیندانه که په فز بکات. هه موو زیندانییه کان،
 دره نگ یان زوو، کهوی ده بوون و ملیان بۆ ئه م سیسته م و
 دابونه ریتانه ده دا. خه لکانیک هه بوون زۆر دپ و که له له پهق و جنگن و
 شه په نگیز، ئه مانه دره نگ پام ده بوون. به لام له ئه نجامدا هه ر
 ده سته مق ده بوون. ئه و زیندانییه تی بهر له زیندانیی کردنیان، هه موو
 سنووریکیان به زاند بوو، به هۆی جینگزی و مله وپی خۆیا نه وه
 ترسناکترین تاوانیان ئه نجام دابوو و شار و ناوچه یه کی ته واویان له
 زهواق نابوو، ئه وانه ی ش دره نگ یان زوو ملیان بۆ سیسته می
 زیندانه که ده دا و کهوی ده بوون، نه رم ده بوون و داده مرکه نه وه. کاتی
 که بۆیان ده رده کهوت، کهس نییه لی تره گوئیان لیگری ت و به کاره
 دپدانه کانیان سه رسام بێ، به ره به ره بیده نگ ده بوون، خۆیان ده گهل

که شوه‌وای گشتی زیندانه‌که‌دا ده‌گون‌جان‌د و وه‌کو هر زیندانییه‌ک
 خویان گران ده‌گرت و شانازیان به‌وه ده‌کرد که له‌به‌ر که‌مته‌رخ‌می
 زیندانی کراون وه‌ک ئه‌وه‌ی زیندانی بوون و که‌مته‌رخ‌می،
 قاره‌مانیه‌تی بیت. یانی هیچ نیشانه‌یه‌کی شهرم یان په‌شیمانیت پتوه
 نه‌ده‌بینین، به‌لکو به‌پتچه‌وانه‌وه شانازیان به‌وه‌وه ده‌کرد که‌حوکم
 دراون، وه‌ک ئه‌وه‌ی حوکمدان و زیندانی بوون نیشانه و میدالی
 شانازی بیت و ته‌نیا به‌چهند که‌سیکی هه‌لبژارده‌ بدریت. زۆرجار به
 شوخی و سوعبه‌ته‌وه باسی خویان ده‌کرد. بۆ نمونه ده‌یانگوت: ئیمه
 خه‌لکانیکی گومپاین، ئیمه که‌ ئازاد بووین قه‌دری ژیانمان نه‌ده‌زانی،
 ئاماده‌ نه‌بووین پتی راست بگرین، ئیستا ده‌بی به‌ غار به‌ شه‌قامی
 که‌سکدا(2)* برۆین، به‌ شه‌قامی که‌سک مه‌منوون بین و پیزه‌کانی
 ئه‌مبه‌ر و ئه‌وه‌به‌ر بژمیرین و بژمیرینه‌وه. ئیمه که‌ به‌ گوئی دا‌کو‌بابی
 خۆمان نه‌ده‌کرد، ئیستا ده‌بی دوا‌ی ده‌نگی ده‌هۆلی بۆش و به‌تال
 بکه‌وین. ئیمه که‌ ئاماده‌ نه‌بووین به‌ دا‌وی زیر دروومان بکه‌ین، ئیستا
 ده‌بی که‌ قهر و به‌ردان بشکینین. ئیدی که‌لێک له‌و په‌ند و قسه
 با‌وانه‌یان ده‌گوت و ده‌گوت‌وه، بیته‌وه‌ی که‌سیان به‌ هه‌ندی بگرین،
 به‌لکو ته‌نیا بۆ خوشی و که‌یفی دلی خویان ده‌یانگوت و ده‌یانگوت‌وه،
 چما که‌سیان تیدا‌بوو ته‌نانه‌ت له‌ دلی خوشیدا‌دان به‌ تا‌وانه‌که‌یدا
 بنیت؟ هه‌رگیز! بۆ چ قودره‌ت بوو که‌سیک، که‌سیکی بیگانه‌- نه‌ک
 زیندانی- یه‌کیک له‌و زیندانیانه‌ی به‌ تا‌وانبار زانیبا، یان له‌سه‌ر
 تا‌وانه‌که‌ی لۆمه‌ی کردبا، ئیدی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌مپژێ جینوی
 به‌سه‌ردا ده‌باری و خوشی نه‌ده‌کرده‌وه! جا چهند له‌ جینو و قسه‌ی
 به‌توێکل و تانه و ته‌شه‌راندا کارامه و وه‌ستا و لیزان بوون! جینوی
 مزر و ئاودار، ورد و پپ به‌ پیتست... به‌ پاستی له‌مه‌دا هونه‌رمه‌ندن!
 ئیدی جینو بۆ خوی بوو بوو به‌ زانست. نه‌ده‌هاتن جینوی زه‌ق و

پاسته و خۇق بە خەنیم و پەقەبەکانیان بەدن، بەلکو تانە و تەشەری ژەھراوییان لە بن حەوت تۆکلان دەشاردەوێ تا پتر بەرانبەرەکیان ئازار بدات. جا شەپ و قەرەشەیی بەردەوام هێندەیی دی پەواج و برەوی بەم هونەرە تایبەتییه؛ هونەری جینیو، دەدا و زەمینەیی گەشەکردن و پەرەسەندنی بۆ خۆش دەکرد.

چونکە هەموویان ناچاربوون بە زەبری دار و بە بێگار کار بکەن، زیاتر پەرویان لە تەمەلی و ساخەچیاتی و بیتامی و گومپایی بوو. تەنانەت ئەوانەش کە لە دەریی زینداندا خەلکانی چەلەنگ و چالاک و سەرپاست بوون، هەر کە دەگەییە ناو زیندان، بە ماوەیەکی کەم خوویان بە تەمەلی و گەندەلی و بێبارییەو دەگرت. چونکە بە یەکتەر بێگانه بوون و شەقی زەمانە لە زیندانی کۆکرد بوونەو، پەقیان لە یەکدی بوو، قەسەیی باوی سەرزاریان ئەمە بوو کە: "شەیتان سە پێلاوی دێیوێ ئەوجا توانیویەتی ئێمە لێرە کۆبکاتەو". ئیدی فیل و تەلەکەبازی، پیلان و ملشکاندن، بوختان، دوو زمانی، بەغیلی و قەرەشە دیاردەیی هەرە باوی ئەم دۆزەخە بوو کە تیایدا دەژیاین. هیچ زمانیکی پێس نەبوو، بتوانی خۆی لە هەمبەر پێژنەیی دەمی هەمیشە پێ جینیو و سەخیفی ئەو پیاو کۆژ و چەقۆکێشە بگریت.

وێکو پێشتر گوتم، لە نێو ئەمانەدا پیاوی بەورە، بەهێز، سەلار و سەنگین و مەرد و پەند و ئازا و بویەر هەبوون، دەیانزانی چۆن هەلسوکەوت دەکەن و پەفتاری خۆیان کۆنترۆل دەکەن. ئەوانی دی خۆبەخۆ شەرمیان لەمانە دەکرد، لێیان دەسلەمێنەو و پێز و حورمەتیان دەگرتن، جا ئەمانە هەرچەندە خۆیان خۆش دەوێ و لە خەمی ناوبانگی خۆیان، هەول دەدەن خۆیان بەسەر کەسدا نەسەپێن و کەس تەنگەتاو و سەغەلت نەکەن، ئەمانە بە خۆپایی و لە خۆرا نە بوختانیان دەکرد، نە شەپیان بە کەس دەفروشت و نە جینیویان دەدا.

پهفتاریان له هه موو پرویه که وه مردانه و په سهند بوو. خه لکانیکی
 برده بار و نه قلمه ند و به ئاوه ز بوون، به شیوه یه کی گشتی
 گوږایه لی بهرپرسانی زیندان بوون، جا ئه م گوږایه لیه نه زاده ی
 پرهنسیپنکی نه خلاقیه تاییه تی بوو، نه زاده ی واجب و نه رکی
 سه رشانیا ن بوو، به لکو جوړه سازش و ږیکه و تنیکی ژیراوژیر و
 بیده نگ بوو له نیوان نه وان و ئیداره ی زینداند، ږیکه و تنیکی
 ناراسته و خو که نه وان ده یانزانی به قازانجی خویانه و به م پهفتاره یان
 شه ږی مائمو رانی زیندانیان له خو دوور ده خسته وه. و ږیای نه وه ش
 به پار ږه وه مامه له یان له ته کدا ده کرا. له بیرمه زیندانییه کی ئازا و ږ
 و سه رکتش هه بوو، زیاتر له ږنده ده چوو، که توږه بووا یه
 دوو دوشاوی تیکه ل ده کرد، نه ده هاته کو نتر و لکردن، پوژیکي جوانی
 هاوین، که س کاری نه ده کرد، له سه ر سه ر ږنچیه ک له قاوشه که برایه
 ده ری بؤ شه لاق لیدان. نه و نه فسه ره ی که سه رو کی راسته و خو ی
 زیندانه که بوو خو ی که یانده ژووری پاسه وانانی (قه ره ولخانه) نزیکي
 ده روازه که وه ره که، تا به چاوی خو ی جیبه جیکردنی سزایه که ببینی.
 نه م نه فسه ره (3) * پله که ی میجر بوو، به لای هره که وه ره ی گیانی
 زیندانییه کان بوو، زوریان ږق لی بوو، که ده یان بیني له رزیان
 لیده هات. به ږاده یه ک توږه و ترو و سه ختگیر بوو، زورجار
 کو نتر و لی خو ی له ده ست دها و هوشی له خو ی نه دها. خو یان
 گوته نی وه کو هه وه ره تریشه به سه ریاندا داده باری. زیاتر له چاوه تیژ
 و زهقه کانی ده ترسان که هیچی له نیگای تیژی پلنگ که متر نه بوو.
 مه حال بوو هیچی لی بشارد ریته وه. وهک ده لین پشتی سه ریشی چاو
 بوو. که خو ی به زیندانه که دا کردبا، ده یزانی له و په ږی هه ساره که ش
 چ هه یه و چ نییه. بؤیه زیندانییه کان ناویان نابوو (هه شت چاو).
 پهفتاری ده که ل زیندانییه کاندایه جگار خراپ بوو، به پهفتاری

ملهوړانې خوی، زیندانییه کانی هیندهی دی توپه دهکرد. خو ټه گهر (فرمانداری زیندانه) که نه بوايه، که گه وره ټه فسهریکي نر مونیان و دلفراوان و پشوو دريژ و به ټاو هز بوو، یاروی میجره یتور ده کرده وه، کابرای میجره، به مله وری خوی زوری ټه زیته ده داین. من ټیستاش له خوم ده پرسم چون خانه نشین کرا و به سه لامه تی در باز بوو. ټم پیاوه پاش ټه وهی چن دین سال زالمانه حوکمی ټیمه ی کرد، ټه نجام له خزمهت مه ر خهس کرا. راسته پاشان درایه دادگای جهنگ و له ویندهر دادگایی کرا، به لام ټم کاره قهره بووی ټو هموو زولمه ی نه ده کرده وه، که له ټیمه ی کرد بوو.

کاتی زیندانییه که یان بق ژووری پاسه وانی (قهره ولخانه) هینا، پهنگی زهره ه لگه را. ټم زیندانییه پیاویکی ټازا و به وره بوو، به بی دهنگی له سه ر ټه رزه که راده کشا و ملی بق سزای خوی ددها، که له شه لاقکاری ده بوونه وه وهکو ټه وهی هیچ نه بوو بی، هه لده ستا و خوی ده ته کاند. ټم ټه شکه نجه یی به هه مان مهن دی و هیمنی و ټارامی فه یله سوفیکه وه ته حمول ده کرد. راسته بیتخه تا سزایان نه ددها و زور به پاریزه وه سزایان ددها. به لام ټه مجاره یان خوی به بیتاوان ده زانی. لیبرا بوو، مل بق ټو بیتدایه نه دات. هر بویه ش ټه مجاره یان پهنگی هه لیزکا بوو، له کاتیکدا به وپه پی ټارامی له سه ر یازه پاسه وانه کان نزیک ده بووه وه، کیردیکي، له و کیردانه ی پینه دوزان به کاری دینن، له قولی چاکه ته که یدا حه شاردا بوو. هه لبه ته ده بی ټه وهش بلین که چه حق و خه نجه ر و هر ټامیریکي تیژ و برنده، له زیندانییه کان قه دهغه و یاساغ بوو. بویه ههن دی جار، پشکه ران له نا کاودا، به ناو زیندانه که ده که وتن و زور به وردی هه موو په ناو په سیریکیان ده پشکنی. هر که سیک کیرد و چه حق و ټامیری برنده ی لیگیرابا، ده ست به سه ر ټامیره برنده که یدا ده گیرا و سزای توند و قورس ده درا. به لام چونکه

دۆزینەو و گرتنی ھەر ھەموو کێرد و ئامیزە بڕندەکان زەحمەت بوو، ھیچ کاریکیش بەبێ چەقۆ ئەنجام نەدەدرا، بۆیە چەقۆ و ئامیزی بڕندە لە زیندانەکانە دەبەرا، ئەگەر ھەندێ لەو ئامیزە بڕندانە لە ھەلمەتیکێ پشکنیندا گیرابان و دەستیان بە سەردا گیرابا، زۆری پێتەدەچوو زیندانییەکان کێرد و چەقۆی تریان پەیدا دەکردەو.

ھەموو زیندانییەکان، بەپەلە خۆیان گەیاندە بن ھەساری زیندانەکان، بە تاسە و نیگەرانییەو لە درزەکانەو تەمەشایان دەکرد بزانن چ دەقەوێ. چونکە قاو داگەوتبوو کە پترۆف لیبراو ئەمجارە مل بۆ شەلاقکاری نەدات و یارۆی میجر بکوژیت. بەلام بۆ نەگەتێ کابرای میجر لە دوا ساندای سواری گالیسکەکە بوو و سەرپەرشتیی جێبەجێکردنی سزاکە بە ئەفسەرێکی دیکە ژێر دەستی خۆی سپارد. زیندانییەکان دوا بگوێیان: "خودا نەجاتی دا!". ئیدی بیروکەکی کوشتن لە میسکی پترۆف پەری و بەوپەری خوێنساردی ملی بۆ قەساس و سزاکە دا، چونکە لەگەڵ پویشنتی میجرەدا، توپەییەکی دامرکایەو. زیندانی تا رادەییەکی دیاری کرا و ملکەچ و گوێپرایە، کە لەو تێپەری زۆر خەتەر و ترسناک دەبێت. ھیچ شتێک لەو سەیرتر نییە، پیاویک دەبینی کە سالاھەیی سال، کڕوکپ، ھێدی و ھێمن، بەوپەری خوێنساردی، توندترین سزای قەبۆل کردووە، قورستەین عەزابی کێشاو، کەچی لەناکاو لەسەر شتێکی زۆر بچووک، لەسەر ھیچ دەھاروژێ، یاخی دەبێت، شیتوشەر دەبێت، وەکو پێشترش گوێتوومە، من بە درێژایی ئەو سالانەی کە دەگەڵ زیندانیمان بەسەر بردوون، بچووکترین نیشانەی شەرم و پەشیمانیم لێتەدیتوون، زۆربەی زیندانییەکان لە دلی خودا وایان بێردەکردەو ھەقی خۆیانە بە کەیفی دلی خۆیان بکەن، پێموایە ھۆی ئەم دلەقییە دەگەڕێتەو بۆ فرناخی و لووتبەرزێ و خۆبینی و خۆنەندن و تەوازە درۆینە.

به هر حال كڻ ده توانى بلڻ په ى به ناخ و كانگای دلى نهوانه بردووه
 و توانويوه تى نهوه ى له خه لكى په نهانه بخوښته وه و كه شفى بكات؟!
 پنده چى نه مه مه حال بښت، د ه نا ه لېبه ته من جاريك له جاران، به
 دريژايى نه وه موو سالة، ده متوانى نه گهر به شيوه يه كى رهوته نيش
 بووه، بچو و كترين نيشانه ى په شيمانى يان عه زابى ويژدان به سيمى
 يه كېك له و زيندان ييانه وه ببښم. ه لېبه ته دوو باره ى ده كه مه وه كه
 هر گيز شتى وام له كه سدا نه بښنى. شهرخ و شروقه ى تاوانان به
 گوږه ى بوچوون و تيوريى پيشوخته و ناماده مه حاله، فلسفه ى
 مروف بو ه لسه نگاندى و حوكمدان له سهر تاوان، له وه ئالوزتره كه
 وينا و ته سهرور ده كريت. به لام گومان له وه دا نښه كه زيندانى و
 تاوانبار نه به زيندان و گرتن، نه به تاراوگه و نه به سيسته مى كارى
 قورس و سوخره و بڼگار نايه ته وه تايم و چاك ناييت. هر چه نده
 نه مانه به هڅيك بو سزادانى نه و پاراستنى كومه لگه له شه رى نه و
 داده نرين و ده زانرين، به لام له راستيدا نه م سزايانه هڼده ى دى
 ده هريان ده كات و ږق و بوغزيان ده خاته دل و زياتر ږمووده و
 تڼوى كار ه ياساغ و قه دهغه كانيان ده كات و گوساخى و بڼه روايى و
 بڼياكيى زياتريان له لا دروست ده كات. هه روه ها دلنيام كه چه پسى
 ئينفرادى و (تاك سالولى) ش مه به ست و نامانجى خو ى ناپيكنى،
 چه پسى ئينفرادى هه موو هڼز و توانايه كى مروقى تاوانبار كو نترول
 ده كات، ږوحى ده هاو روژينى، دل و دهروونى لاواز ده كات،
 ده يتر سينى، پاشان وه كو مؤميايه كى وشكى شيتئاسا، ديته ده رى و
 وه كو نمونه يه ك پيشان ده دريت كه گوايه له زيندان چاك بووه و له
 تاوانه كه ى خو ى ژيان بووه ته وه و توبه ى كردووه! جا نه م توبه و
 په شيمانڼيه، چه ند مردوويه كى مؤمياكراو له كه سيكى زيندو ده چيت،
 هر نه وه نده له توبه و په شيمانى راسته قينه ده چيت. نه و تاوانبار ه ى

که له کومه لکه یاخی ده بیت، کومه لکه ده بوغزینې، رقی لى هه لده گریټ،
 هه میسه خوی به هق ده زانې: به بچوونى ئو کومه لکه تاوانباره
 نهک ئو. ئه مه جگه له وهى مادامیکى سزای خوی وهرگرتووه، ئیدی
 له هه موو خه تا و تاوانیک پاک بووه توه، تو واز له جیاوازیی
 بیروبوچوونى خه لکى له مه پ تاوان بیته، هه ر که سه و بوچوونى
 تایبه تی خوی هه یه، به لام ویرای ئه مه ش هه ندی تاوان هه یه له لای
 هه موو که سیک و له گشت شوین و کاتیکدا هه ر تاوانه و به تاوان
 ده ژمیردری، هه ر هه موو یاساوپسا و سیستهم و باوه په کان بى
 چه ندوچوون دانى پيدا ده نین که تاوانه و تا مروف مابى و مروف
 هه بى تاوانه و هیچ چه ندوچوون و گهنگه شه یه که هه لئاگریټ. من بو
 یه که م جار له زینداندا گویم له چیروکى ترسناکترین و درندانه ترین
 تاوان بوو، که تاوانکاره که به دم پیکه نینه وه، که پتر له پیکه نینی مندا
 ده چوو، ده یگیرایه وه. به عه مراتم ئو چیرۆکه م له بیر ناچیت که چو
 کوړیک بابى خوی کوشتبوو(۴)، ئه مه پشستر ئه فسه ر بوو و له قه بى
 ئه شرافیه ت و خانه دانى هه بوو. ئه م کوړه مایه ی کلولى و داماوى
 بابى بوو. هه لبه ته کوړیکى جه ل و ناره سه ن بوو. بابى هه میسه له
 هه ولئى ئه وه دا بووه به ئاموزگارى و قسه ی خوش به یتته وه سه ر
 ریگه ی راست و به یه کجاره کی نه که ویته ئو دوزه خه بیینه وه که
 بوئى ده خزا، به لام بیته ده ئاموزگارى دادى نه دا، له م گویتته وه ده هات
 له وه گویتته وه ده رده چوو. کوړه تا بیته قاقای له قه رزا بوو، وای
 مه زهنده ده برد که بابى جگه له مه زراکه ی سهروه ت و سامانیکى
 دیکه شى هه یه و له مى ده شاریتته وه، بابى خوی کوشه تا به زووترین
 کات به شه میراتى به ر بکه وئ. ئه م تاوانه دواى مانیک ئه و جا که شف
 بوو. له ماوه ی ئو مانگه دا له جار ان پتر سه رى کرده رابواردن و
 عه یش و نوش و خوشگوزهرانى و سه ر سه ریتى. هیتنه بیته رم بوو

که به خۆی خه بهری دیارنه مانه نهیتیشامیزه که ی بابی به پۆلیس راگه یاند. ئه نجام پۆلیس، له غیابی کورپه دا، جه نازه ی پیره میترده یان له زیرابیتی داپۆشراوی ناو حه وشه ی ماله که یاندا دۆزییه وه. سه ره سپیه که ی له جه سته ی جیا کرابووه وه و خرابووه وه سه ر جه سته پروتوقوته که ی، یارۆی بکوژ بۆ سووکایه تی سه رینیکی نابووه ژیر سه ره بپردراوه که. کور ددانی به تاوانه که ی خۆیدا نه نا، به لام به لگه ی زۆری له سه ر بوو به مال، پله سوپاییه که ی لیسه ندرایه وه، له قه بی ئه شرافیه تی لیسه ندرایه وه حوکه ی بیست دانه سالی کاری قورس (بیگار ه زیندان) ی بۆ برایه وه. جا من به دیتژیی ئه و ماوه یه ی ناسیم چۆن ده یی باشه؟ گه نچیک بوو زیتله، بیپه روا، بیباک، په نگ و پروگه ش و کراوه. له ژیانمدا گه نجی وا بیتوبالات و خه مسارد و هه رزه و سووک و چرووکم نه دی بوو، ئه گه ر بلتی گه وچ و گیلش نه بوو ها، زیندانییه کانی دی رقیان لیبوو، به چاوی سووک ته مه شایان ده کرد، هه لبه ته له بهر ئه مه نه بوو که ئه و تاوانه دزیوه ی کردوه، که س باسی ئه و تاوانه ی نه ده کرد، له میژ بوو له بیریان کرد بوو، به لکو له بهر ئه وه بوو که که سیکه ی جه لۆ و هه له و هه رزه، سووک و چرووک بوو، که سیکه ی سه لار و سه نگین و به و یقار نه بوو.

ئه م کورپه عاده تی وا بوو جار جارچی به ده م قسانه وه ناوکی بابی بینن، له بیرمه جار یکیان باسی ئه وه ی ده کرد که مالبات و بنه ماله که یان به میرات له پرووی جه سته ییه وه ساغ و سه لامه ت و به توانا و به هیژن، گوته: "بۆ نمونه باوکم وه ربگرن، تا ئه و پۆژه ی مرد تاقه جار یک نه خۆش نه که وت!" هه لبه ته مه حاله ته سه وری ئه وه بکریته هه سته سزی حیوانی بگاته ئه م ئاسته ترسناکه، ئه مه کاری کرده نی نه بوو. کاریکی ئاسایی نه بوو. تاوانیکی په وته نی نه بوو، ده بی زاده ی نوچه ستانییه که ی جه سته یی، ده روونی و پۆحیی ئه وتۆ بی که

زانست تا پوژگاری ئیمه پهی پینهبرد بیت، هر چه ندم ده کرد باوه پم نه ده کرد که ئم کوپه، ئو تاوانه دپندانیهی کرد بیت، به لام هندی له خه لکی شاره کهی خوی، که ئاگیان له ورد و درشتی ئم مه سه له یه بوو، دلیانیان کردم که تاوانه که پاسته و هیچ چه ندو چونیک هه لئاگریت.

زیندانییه کان، جاریک گوئیان لیبوو بوو که به دهم خه وه وه هاواری کرد بوو: "بیگره! توند بیگره! سه ری بیره، سه ری بیره، سه ری!" زۆربه ی زیندانییه کان به دهم خه وه وه قسه یان ده کرد یان له خه ودا و پینه یان ده کرد. جا ئم قسانه به شیوه یه کی گشتی ده رباره ی کێرد و خه نجه ر و پاچ و ئامیری برنده بوون. هه ندی جاریش له خه وه کانیاندا سویندیان ده خوارد و جنیویان ده دا. ئه مانه ده یانگوت: "ئه وه نده یان لیداوین، ئه وه نده یان ئه شکه نجه داوین، هه ناومان شل بووه، بۆیه به دهم خه وه وه هاوار ده کهین، ده قیزینین."

هه لبه ته کاری قورس له زیندانه کهی ئیمه دا کار نه بوو به لکو سوخره و بیگار بوو، به پی یاسا له چه ند سه عاتیکی دیاری کراودا ئه نجام ده درا، که س ئم بیگاره ی پخوش نه بوو، به لام هیچ چاریکیش نه بوو، ریش بوو به ریشه وه ده بی شانیه ی بۆ هه لگری، که زیندانییه کان له کاری بیگار ده بوونه وه، بۆ زیندانه که ده که رانه وه. ئیدی هر زیندانییه ک کاتی خوی به کاری دلخوازی خویه وه ده برده سه ر، که هم وه خسته کهی لیبه سه ر ده چوو و هم سووکه ده سته که و تیکی پهیدا ده کرد. ئه گه ر ئه وه نه بووایه هیچ زیندانییه ک له زیندانا هه لی نه ده کرد. ئاخو چۆن هه لبه کن، به تایبه تی که ئه مانه خوویان به دلره قی و سه رکیشیه وه گرتوو، له ده رینی زیندانا له هیچ کار و کرده وه یه ک نه پرینگاونه ته وه و ئیستا شه قی زه مانه بیئیش و بیکار لیره ی کوی کردوونه ته وه و کۆمه لگه تروی کردوون،

ئاخر وەك دەلەن شەیتان كار بۆ تەمەل و بىكاران دەدۆزىتەو، ئىدى ئەم زىندانىيانە چۆن دەتوانن ھەلبەكەن، ئاسايى بژىن؟ بە تايىبەتى كە زۆربەيان لە ھەپەتى لاوى دان و ژيانيان لىدەچۆرى.

تەمەلى و بىكارى گىيانى تاوانكارى ئەوتۆ لە لاى زىندانىيان دەگەشتىتەو كە ھەرگىز پۆژى لە پۆژان بىريان لىنەكردىتەو.

مرۆف بەبى كار ھەلناكات، بەبى دەستكەوتى ئاسايى و پەوا ناژى. ئەگەر ھەلومەرجى كارى بۆ فەراھەم نەبىت. گوئى بە ھىچ نادات، ئەخلاقى دەگۆپى، پەفتار و تەبىئەتى دەشتۆى، پوو دەكاتە دزىوتىن تاوان، دەبى بە دپندەيەك لەو گۆپە. وەك دەلەن شەپ لە دەست بەتالى باشتەر، زىندانىيان ھەر بە تەبىئەت و غەرىزە بەمەيان دەزانى و بە حوكمى غەرىزەى ماندۆستى، بۆ ئەوھى لە داپوخانى بەردەوام پزگار بن، ھەر كەسە و بە كارىكى دەستىو ھەقۇ مژول دەكرد. لە پۆژانى درىژى ھاویندا، وەختمان زۆر كەم بوو، بەشى كارى تايىبەتى نەدەمايەو، ھەموو پۆژەكەمان بە بىگارى زىندانەو بەسەر دەبرد، شەویش ئەوئەندە كورت بوو، تىر خەو نەدەبووین. بەلام زستان وا نەبوو. ھەر كە دنيا تاريك دەبوو، زىندانىيەكانىيان لە ژوور و قاوشەكان دەپەستاوت. ھىچ چارىكىيان نەبوو جگە لەوھى شەوانى دوورودرئۆ و تاقەتەرى زستان بە كارىكەو پابوئىرن. بۆيە لە شەوانى زستاندا ھەر ژوور و قاوشىكى زىندانەكە، خۆبەخۇ و بە شىئەيەكى پەرجوئاسا دەبوو بە كارگە و وەرشەيەكى گەورە، ھەرچەندە ئەمە زۆر قەدەغە و ياساغ بوو! ئەلھەقى كاركردن وەكو كاركردن قەدەغە نەبوو، بەلكو ئامىر و ئەوزارى كاركردن قەدەغە بوو! باشە كار بەبى ئامىر و ئەوزاران دەكرىت!! بۆيە زىندانىيان بە دزىيەوە كارىيان دەكرد، پىندەچوو ئىدارەى زىندانەكەش بەمە بزانن، بەلام بپىك چاوپۆشيان دەكرد و خويان لە گىلى دەدا. گەلىك لە

زیندانییه‌کان که ده‌هاتنه زیندان ده‌ستسپی بوون، هیچ کاریکیان
 نه‌ده‌زانی، به‌لام به‌ره‌به‌ره له هاوړیکانیانه‌وه فیزی کاروپیشه ده‌بوون،
 تا به‌رده‌بوون، پیشه‌وهر و کریکاری کارامه و لیهااتوویان لسی
 ده‌رده‌چوو، قونده‌ره‌چی و که‌وشدروو و به‌رگدروو و په‌یکه‌رساز و
 قفل‌ساز و نیگارکیش و که‌نده‌کاریان تیندا هه‌ل‌ده‌که‌وت. ته‌نانه‌ت
 جوله‌که‌یه‌کیان تیندا‌بوو به‌ ناوی شه‌عیا بومشتاین، شه‌مه‌کاری
 زه‌پنگه‌ری و سوخو‌ریشی ده‌کرد. هه‌موو زیندانییه‌کان کاریان ده‌کرد
 و ده‌ستکه‌وتیشیان هه‌بوو، چونکه داوایه‌کی زور له لایه‌ن خه‌ل‌کی
 شاره‌وه، له‌سه‌ر شته‌کانیان هه‌بوو. زپه‌ی پاره له نک په‌خسیر و
 ده‌ستبه‌سه‌ران، هاوتای ئازادییه. شه‌گه‌ر پاره‌یه‌ک به‌ خو‌ی شک به‌ری
 و گیرفانی گه‌رم بئ. تا پاره‌یه‌ک خه‌می دلی ده‌په‌و‌پته‌وه، با نه‌شتوانی
 شه‌م پاره‌یه‌ خه‌رج بکات. (ده‌بئی شه‌وه‌ش بلینین پی‌او شه‌گه‌ر بیه‌وی
 ده‌توانی له هه‌موو شو‌پن و کاتیکدا پاره خه‌رج بکات، به‌ تایبه‌تی به
 شتی حه‌رام و قه‌ده‌غه، که مرقوف زوری حه‌ز لیده‌کات، بو‌ نمونه
 مه‌شروب و خواردنه‌وه له زیندانی‌شدا ده‌ست ده‌که‌وت). زیندانییه‌کان،
 هه‌رچه‌نده که سه‌بیل و پایپ زور قه‌ده‌غه بوو، به‌لام تووتنیان
 ده‌کیشا. پاره و تووتن زیندانییه‌کانی له شه‌پ‌ری تاوان دوور
 ده‌خسته‌وه: شه‌گه‌ر کار نه‌بو‌ایه‌یه‌کیان ده‌کوشت، په‌کتریان و‌یران
 ده‌کرد. وه‌کو چو‌ن جال‌ال‌و‌کان بخه‌یه شو‌وشه‌یه‌که‌وه، په‌کتر ده‌خو‌ن،
 به‌و ئاویه‌یه‌کتریان ده‌خوارد. و‌پ‌رای شه‌وه‌ش کار و پاره هه‌ردو‌و‌کیان
 قه‌ده‌غه بوون: زور‌جار ئیداره‌ی زیندان، شه‌به‌یخونی ده‌کرد، به‌وردی
 ده‌که‌وتنه ته‌فتیش و هه‌ر شتیکی قه‌ده‌غه‌یان دوزیباوه ده‌ستیان
 به‌سه‌ردا ده‌گرت و ده‌یان برد، ئیدی زیندانییه‌کان چه‌ند پاره و شته
 قه‌ده‌غه‌کانیان قایم شار‌دباوه، هه‌ندیکیان هه‌ر ده‌دو‌زرانه‌وه و ده‌ستیان
 به‌سه‌ردا ده‌گیرا. شه‌مه‌یه‌کیک بوو له‌و هویانه‌ی که زیندانییه‌کانی هان

دهدا پاره و شتی قهدهغه لای خویان گل ندهنهوه و هر چوئیک بووه بیدهن به مشرووب و بیخونهوه. ئهه حالته رهواجی به قاچاغچیاتى مشرووب دهدا. جا زیندانیی داماو سهرباری ئهوهی دهست به سهر پاره و سووکه دهستگهوتهکانیدا دهگیرا، چونکه سهرپچیی له بریار و یاساوپیتساکانی زیندان کرد بوو، زور بهتوندی شهلاقاریش دهکرا!.

هر که ماوهیهکی کهم به سهر ههلمهت و پشکنین و تهفتیش و گهرانی مائمووانی ئیداره‌ی زیندانهکه‌دا تیدهپه‌ری، زیندانییه‌کان سهرله‌نوئ، هاوشیوه‌ی ئهه ئامیر و ئهه‌زارانه‌یان ده‌کریه‌وه که دهستیان به سهردا گیرا بوو، کاروباران ئاوه‌پو‌ی خویان وهرده‌گرتوه، مائمووان بهم شته‌یان ده‌زانی، به‌لام تا سهرپچیه‌کی دی پرووی نه‌دایا، هه‌قیان به سهر هه‌چه‌وه نه‌ده‌بوو. زیندانییه‌کانیش ئه‌گه‌رچی ژیانیان له ژیانى ئهه که‌سانه ده‌چوو که له سهر گرکانی فیزوف ئاکنجی بوون، هه‌چ گله‌یی و گازانده‌یه‌کیان نه‌ده‌کرد.

خو ئه‌گه‌ر یه‌کیک ده‌ستوپئ سپی بوایه و هه‌چ کاروپیشه‌یه‌کی نه‌بوایه، هه‌ولی ده‌دا به هر شتیه‌یه‌ک بووه چه‌ند کۆپیکیک په‌یدا بکات. سه‌ودای ده‌کرد، کرپن و فروشتنی ده‌کرد. هه‌ندیکیان شتی کونه‌یان ده‌کری و ده‌فروشته‌وه، شتی وایان ده‌کری و ده‌فروشت، جگه له بابایه‌کی زیندانی به بیرى که‌سدا نه‌ده‌هات کرپن و فروشتنیان پتوه بکری، یان هه‌چ نرخ و بایه‌خیکیان هه‌بیت. پاره وه‌ک ده‌لین له قورگی شیردا بوو، زورجار زیندانی له هه‌نهر کاریکی قورس و زوردا ته‌نیا چه‌ند کۆپیکیکی که‌می وهرده‌گرت. بۆیه پاره له زیندانا بایه‌خیکی جیاوازتری هه‌بوو وه‌ک له ده‌ریی زیندان. هه‌ندى له زیندانییه‌کان بق ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک پاره‌یان به سوود وهرده‌گرت، سووکه قازانجیکیان له‌مه ده‌ستده‌که‌وت. زیندانیانی ده‌ستبلاو که

پاره‌یان پټه‌ده‌ما شپو‌شیتال و شمه‌که که‌مه‌کانی خویان ده‌برد، ده‌یان‌خستنه په‌هنه‌وه، له هه‌نبر نه‌مه‌دا پاره‌یه‌کی که‌میان وهرده‌گرت و قازانجیکی زوریان ده‌دا. خو نه‌گه‌ر خاوه‌نی شمه‌که‌کان له‌کاتی خویدا پاره‌که‌ی بۆ یارۆی سوو‌خۆر نه‌برد‌بایه‌وه، نه‌وا سوو‌خۆره‌که بۆی هه‌بوو بـ چـندو‌چوون شمه‌که‌کانی بخاته هه‌راجه‌وه و هه‌زان‌فرۆشیان بکات و پاره‌که‌ی خۆی هه‌لگریته‌وه. سوو‌خۆری له زینداندا به‌را‌ده‌یه‌ک په‌واجی په‌یدا کرد بوو و بره‌وی سه‌ند بوو، که که‌لوپه‌ل و شمه‌که ده‌وله‌تییه‌کانیش، وه‌ک جلو‌به‌رگ و پیتلاو و نه‌و شتانه‌ی هه‌موو کاتی پئویست بوون، به‌په‌هن ده‌دران، ده‌خرانه بارمه‌وه. کاتی که سوو‌خۆر نه‌م جوړه په‌هنه‌ی قه‌بول ده‌کرد، سه‌ودا و مامه‌له‌که ئاراسته‌یه‌کی تری وهرده‌گرت. کابرای قه‌رزوه‌رگر، پاش نه‌وه‌ی پاره‌که‌ی وهرده‌گرت، ده‌چوو بۆ لای به‌رپرسی چاودیزی زیندانییه‌کان، خه‌بری نه‌مانی شمه‌که ده‌وله‌تییه‌کانی خۆی پنده‌دا، ئیدی نه‌م مائمو‌ره یه‌کسه‌ر حوکمی له‌کابرای سوو‌خۆر ده‌کرد که نه‌و شته ده‌وله‌تییا‌نه بگپ‌ریته‌وه، هه‌لبه‌ته نه‌م حوکمه بـ هـیچ که‌نگه‌شه و نه‌په‌زاییه‌ک نه‌نجام ده‌درا. خو‌ش نه‌وه بوو پوژیک له‌پوژان، له‌سه‌ر نه‌م شته قه‌رقه‌شه نه‌ده‌که‌وته نـیوان سوو‌خۆره‌که و خاوه‌ن شمه‌که‌کان. کابرای سوو‌خۆر کړوکپ، گرژومۆن، وه‌کو نه‌وه‌ی له‌میژ بـ چاوه‌پوانی نه‌مه بوو بـ شمه‌که‌کانی ده‌گپ‌رایه‌وه، له‌تۆ وایه له‌دلی خویدا نا‌هه‌قی کابرای قه‌رزدا‌ری نه‌ده‌گرت و ده‌یگوت نه‌میش له‌جیاتی نه‌و با‌هه‌ر وای ده‌کرد، بۆیه نه‌گه‌ر شه‌په‌جنیو و ده‌مبۆله‌یه‌کیان بکه‌وتایه‌ته نـیوان، زیاتر بۆ خو‌په‌راندنه‌وه و پا‌کانه بوو، نه‌ک زاده‌ی پق و بوغز و کینه.

دزی له‌نیو زیندانیاندا شتیکی باو بوو، بـ هـیچ شه‌رم و شوره‌بییه‌ک، به‌ئاشکرا دزیان لیکدی ده‌کرد. بۆیه پیگه‌یان دا‌بوو،

هەر زیندانییهک باولئیک چکۆلەى به کلیل و قفلێ هەبێت و شتەکانی
خۆی تێدا هەلگرێ. بەلام بەم حالەشەوه دزی هەر دەکرا، جا بزانە چ
دزگەلێکمان لە نیودا هەبوون.

لە بیرمە یەکیک لە زیندانییهکان، که زۆریش دلسۆزی من بوو (ئەم
قسەیه‌م به پاستیه‌ها) ته‌وراته‌که‌ی دزیم، ته‌ورات تاقه‌ کتیب بوو که
زیندانیان بۆیان هەبوو پێیان بێت و بیخویننه‌وه. یارو هەمان پوژ
ئێعترافى بۆ کردم که ئەو ته‌وراته‌که‌ی دزیوم، هەلبەته‌ هۆی ئەم
ئێعترافه‌ په‌شیمانی نه‌بوو، به‌لکو که بێنی به‌په‌رۆشه‌وه بۆ کتیبه‌که
ده‌گه‌رێم و زۆر نیگه‌رانم به‌زه‌یى پێمدا هاته‌وه. هه‌ندێ له
هاوزیندانییه‌کانمان قاچاغچیتى مه‌شرووباتیان ده‌کرد و له‌و پرێگه‌یه‌وه
ده‌ستکه‌وتی باشیان ده‌ستده‌که‌وت. که له‌ ئێستا به‌ دواوه‌ باسی
ده‌کم، چونکه‌ ئهم سه‌ودا و مامه‌له‌یه‌ مایه‌ى سه‌رنجه‌ و ئه‌وه‌ دینی
هه‌لوسته‌یه‌کى له‌سه‌ر بکه‌م. به‌شیکى زۆر ئەو زیندانییه‌ى بۆ ئێره
هێنرا بوون قاچاغچى بوون، له‌سه‌ر قاچاغى گیرا بوون، بۆیه‌ هیچ
سه‌یر نه‌بوو، سه‌ربارى چاودێرى توند و پاسه‌وانى به‌رده‌وام،
مه‌شرووبات به‌ قاچاغ به‌یتریته‌ ناو زیندانه‌که‌، هه‌لبه‌ته‌ ده‌بى ئه‌وه‌ش
بلیم که قاچاغچیتى تاوانیکه‌ تاییه‌تمه‌ندى خۆى هه‌یه‌، باوه‌ر ده‌که‌ن
ده‌ستکه‌وت و قازانج به‌ لای قاچاغچیه‌وه زۆر گرینگ نییه‌ و هه‌موو
کاتى به‌ پله‌ى یه‌که‌م نایه‌ت؟ ئه‌مه‌ حه‌قیقه‌تیکى حاشا هه‌لنه‌گره‌.
قاچاغچى بۆ قازانج کارى قاچاغ ناکات، به‌لکو خوى پێوه‌ ده‌گریت،
لێی ده‌بیت به‌ په‌یام: یانى قاچاغچى له‌ بوارى خۆیدا شاعیره‌. پرسک
به‌ هه‌موو شتیکى خۆیه‌وه‌ ده‌کات، خۆى ده‌خاته‌ ئه‌وپه‌رى تالوکه‌وه‌،
ده‌که‌ویت ده‌وه‌وه‌، په‌نا ده‌باته‌ به‌ر فه‌نده‌ل فیلان و ته‌له‌که‌بازى و
داهێنانى تێدا ده‌کات، له‌ ته‌نگانه‌ ده‌رباز ده‌بیت و سه‌ریه‌شه‌ى له‌ کۆل
ده‌بیته‌وه‌، که‌چى زووبه‌زوو وه‌ک ئه‌وه‌ى نه‌بای دیتبى و نه‌ بۆران، با

دەداتەوہ سەر کارەکەى جاران، مەراق و کەلکەلەى قاچاغچىاتى
 ھىچى لە مەراق و کەلکەلەى قومار کەمتر نىيە. زىندانىيەکم ناسى،
 پىاويكى زەلامى کەتەى بە داروبار و تۆکمە، لە ھەر ھەموو ئەو
 زىندانىيانەى کە دەمناسىن، نەرم و نىانتەر و لاشەپتر و ملکەچ و
 گوپرايەلتر بوو، پىاو زۆرجار لە خۆى دەپرسى چۆن ئەم مەرقە
 زىندانى کراوہ؟ ئەمە و زىندان کوجا مەرحەبا! پىاويكى ئەوئەندە خوش
 مەشرەب و ناسکەرەفتار و خەلکدۆست بوو، بە درێژايى ئەو ماوہىيەى
 کە لە زىنداندا بەردىيە سەر لەگەل ھىچ کەسىکدا بە شەر نەھاتبوو.
 خەلکى ڤووسىيائى ڤۆژئاوا بوو، مالىيان لەسەر سنوور بوو، بە تاوانى
 قاچاغچىتى گىرابوو و حەوالەى زىندان کرا بوو. بۆيە ئاسايى بوو بىر
 لەوہ بکاتەوہ بە قاچاغ مەشرووبات بىتتە ناو زىندانەکە. چەندىن جار
 لەسەر ئەو کارە سزا درابوو. مەگەر خودا بزانىت چەند لە شەلاق و
 جەلدە دەترسا! ديارە ئەم ئىشە جگە لە قازانجىكى زۆر کەم ھىچى
 ترى بۆ ئەو تىدا نەبوو، قازانجى گەرە قۆنتەرەتچىيەکە دەبىرد،
 قۆنتەرەتچىيەکە لەسەر حىسابى ئەو دەولەمەند دەبوو، ئىدى ئەم پىاوہ
 ھەر کاتى کە سزا دەدرا وەکو پىرەژنان دەگىرا، سوپىندى گەرەى
 دەخوارد کە ئەم ئىشە تەرک دەکات، ھەر مانگىک پابەندى
 سوپىندەکەى خۆى دەبوو و پاشان بايدەدایەوہ و دەگەرەپايەوہ سەر
 کارەکەى خۆى و سەرلەنوئى تىھەلدەچووەوہ، جا بە ھۆى ئەو
 قاچاغچيانەوہ، قەت مەشرووبات لە زىندانەکە نەدەبرا.

ھەلبەتە ڤۆيىستە لىرەدا باسى دياردەيەكى دىکەش بکەم، کە
 ھەرچەندە بۆ زىندانىيەکان باش بوو، بەلام دەردىشى دەرمان
 نەدەکردن، ئەويش خىروسەدەقە بوو. گومان لەوہدا نىيە کە گەرە
 دەولەمەندان و چىنە بالاگانى کۆمەلگای ڤووسى ئاگايان لەوہ نىيە کە
 کاسبکاران و چىنەکانى خوارەوہى کۆمەلگەى ڤووسى چەند بە

خەمى لىقە و ماوان و بەدبەختانە وەن. پۇژ نە بوو خىروسەدەقە بۇ زىندانە كەمان نەيت، ئەم خىروسەدەقانە بە زۆرى ناننى سېى بوو، و جار جاريكىش پارە و پولى تىدەكەوت. نانەكە بۇ زىندانىيان نىعمەت بوو، بە تايىبەتى بۇ ئەوانەى تووشى بەدخۇراكى بوو بوون. ئەم خىرانە بە يەكسانى بەسەر زىندانىيەكاندا دابەش دەكرا. خۇ ئەگەر خىروسەدەقەكە كەم بوایە، نان و كولیزەكان لەت دەكران تا بەشى گشت زىندانىيەكان بكات. ھەرگىز ئەو ھەم لە بىر ناچىت كە يەكەم خىروسەدەقەم پىكرا، سەدەقەكە برىتى بوو لە دراوىكى چكۆلە. تازە گىرا بووم، بەيانىيەك، كە بە تەنیا دەگەل پاسەوانىكدا لە كار دەگەرپامەو، تووشى دايك و كچىك بووم، كچەكە لە تەمەنى دە سالىدا بوو، ھىندە جوان بوو دەتگوت فرىشتەيە، پىشتر جاريكەم دىتبوو. (ژنەكە بىتوۋنى سەربازىكى گەنجى داماو بوو كە لە دادگای سوپايىدا ھوكم درابوو، لە خەستەخانەى زىنداندا، لەو سەردەمەدا كە مەن لەو ىندەر بووم، مرد. ئەم دايك و كچەكە ھاتبوون دوا مائىناوايى لىكەن، بە كول و بەدل بە ديارىيەو ھە گريان). كاتى كە كىژۆلەكە مەنى بىنى كۆلمەكانى سوور ھەلگەپان، شتىكى بە گوۋى دايكىدا چپاند، دايكەكە لە جىى خۇى وىستا، چارەكە كۆپىكىكى لە زەمىلەكەى دەرھىنا، دايە دەست كچۆلەكەو، كىژى بەغار بەدوومدا ھات و گوۋى: 'وەرە ھاپۆ، ئەم كۆپىكە بگەر، لە پاي مەسىح! كۆپىكەكەى ئاخىنيە دەستمەو، لىم وەرگرت. ئەوسا بە خۇشى و شادى بە غار بۆ لای دايكى گەرپايەو. جا لەمىژە ئەو كۆپىكە كچۆلەيەم وەكو بەشىك لە شتەكانم ھەلگرتوۋو پاراستوۋمە.

په راوړيز:

۱- ټيگونه: په يکړي په کيک له ټولياکان بوو که هميشه له سه مټي
پوځه لاتی ژوړه کاند ا داده نرا.

۲- شه قامی که سک: دهسته واژه يه کی باوه مانای شه لاقکاری
ده گه يه ننی: ټو که سه ی که شه لاق و جه لده ی بډ ده براهوه، ده بوا به
نیوان دوو پیزه سهربازی شه لاق به ده ستدا بپروات و هر سهربازه
و قامچیه ک به پشتیدا بکیشیت.

۳- میجره که ناوی کریفتسوک بوو. به لام سه روکی زیندان جه نه رال
فون گراف بوو.

۴- ټو کوړه ی که بابی خوی کوشتبوو، دوستویفسکی زوری پی
سهر بوو، له بهری گران بوو، بکوړه راسته قینه که نه بوو، بکوړه که برا
بچو وکه که ی بوو. ټم تاوانه دوا ی بیست سال که شف بوو.
دوستویفسکی له سهره تای فه سلی حوته می به شی دووه می
(یادگاریه کانی خانه ی مردواندا) دیته وه سهری و باسی دهکات.

۵- خه لکی پووسیا به زیندانیانی کاری قورسیان دهگوت
لیقه و ماوان یان قهره به ختان.

«۲»

ههسته سه‌ره‌تاییه‌کان

۳-۱

پۆژانی یه‌که‌م و سه‌ره‌تا‌کانی هه‌وه‌لی زیندانییه‌که‌مم زۆر باش له بیره، زۆر به‌پوونی له‌خه‌یالدا‌مدا خۆ‌ده‌نوینن. به‌لام سه‌اله‌کانی دواتر، تیکه‌ل بوون و ته‌نیا شوینه‌واریکی گۆنگ و کال و که‌م‌په‌نگیان له‌یادگه‌مدا به‌جیه‌نیش‌تووه. ته‌نانه‌ت هه‌ندێ قۆناغی ئەم ژیا‌نه به‌ته‌واوه‌تی له‌بیر و له‌خه‌یالدا‌مدا سه‌راوه‌ته‌وه و ته‌نیا ئەوه‌نده‌م له‌یاددا ماوه‌ته‌وه که‌ به‌پاستی سه‌الانیکی سه‌خت و دژوار و یه‌که‌هاوی و تا‌قه‌تبه‌ر بوون.

به‌لام پووداوه‌کانی سه‌ره‌تای ئەسه‌ره‌ته‌که‌م به‌پوونی له‌به‌رچاوه‌: ده‌لێی دوینی پوویان داوه، هه‌لبه‌ته‌ ده‌بوا‌یه‌ وابی.

زۆر چاکم له‌بیره، ئەوه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه‌ سه‌رنجی پرا‌کیشام و مایه‌ی سه‌رسامیم بوو، ئەوه‌ بوو که‌ ئەم ژیا‌نه هه‌یج شتیکی نا‌ئاسایی و سه‌رنج پرا‌کیشی تیدا نه‌بوو، یانی شتیکی چاوه‌پوان نه‌کراوی تیدا

نەبوو، جياوازييهكى ئەوتۆى دەگەل ژيانى پيشوومدا نەبوو. تاوەكو سالانىكى زۆرم لە زىندان بەسەر نەبرد، پەيم بە دياردە ئااسايى و چاوەپوان نەكراوەكانى ئەو جۆرە ژيانە نەبرد، هەنگى زۆر حەپەسام، سەرم سوپما، ئىدى تا بە درىژايى ئەو ماوہيەى لە زىنداندا مامەوہ، ئەم حەپەسان و سەرسامىيە بەرى نەدام، بە هيچ جۆرى نەمتوانى خو بەم ژيانەوہ بگرم و دەگەلى پاييم.

لە سەرەتاوہ هەستم بە نەفرەت و بىزارىيەكى لە پادەبەدەر دەکرد، بەلام كە گەييمە ناو زىندان، سەير ئەوہ بوو، وام ھاتە بەرچاو و خەيال كە ژيانى ناو زىندان لەوہ ئاسانتەر و پەھەتتەر كە لە پىڭادا وينا و تەسەورم دەکرد.

ئەوہ زىندانىيەكانن، وىپراى ئەوہى دەستوپىن بە كۆتوزنجيرن، بە كەيفى خو، بە ئازادىيەى بەنىتو زىندانەكەدا دەگەپىن، دىن و دەچن. شەپە جنىو دەكەن، گۆرانى دەلەين، كار دەكەن. دووكەل بە بادا دەدەن، مەيتۆشى دەكەن (ژمارەى مەيتۆشان كەم بىو)، شەوانە كۆپى وەرەقەبازى ساز دەكەن. كارەكانىشەم زۆر بە لاوہ قورس نەبوو. وام ھاتە بەر مەزەندە و خەيال كە سەرچاوەى ماندوويەتى و ناپەھەتتى زىندانىيەكان خودى كارە قورسەكە نىيە. بە ماوہيەكى زۆر دواى ئەوہ ئەوجا پەيم بەوہ بىرد بۆچى ئەم كارە لە شانى زىندانىيەكان ناخۆش و سەخت و ناپەھەتە. لەبەر قورسى و دژوارى خودى كارەكە نەبوو، بەلكو لەبەر ئەوہ بىو كە بە زۆرەكى، بە خورتى، بە تۆپزى بىو، بە زەبرى كوتەك بىو. بىگومان جووتيار لە زىندانىيەكى بىگارچى پتر دەپەتتى، پەنج دەدات و كار دەكات، لە ھاويندا شەو و پوژ كار دەكات. بەلام لە پىناوى بەرژەوہەندى و قازانجى خۆيدا پەنج دەدات و كار دەكات، ئامانجەكەى ماقوول و پەسەندە، مەرامى ئاشكرايە، بۆيە لە شانى ناخۆش نىيە. بەلام

زیندانییه کی بیکارچی، کاریکی به سهردا دهسه پیترئ، که مترین قازانجی
 خوی تیدا نییه، رهنجی بیوهره. بویه هندی جار بیرم له وه ده کرده وه
 نهگر بویستری مرؤفیک له مرؤفایه تی بخرئ، له ناو بیئرئ، توندترین و
 ترسناکترین سزا بدرئ و به جورئ بچه و سینتریته وه و ژیر پیتان
 بنرئ، سزایه کی ئه وتوی بۆ بیردریته وه که دلره قترین جهلاد و
 خوینرئ له بهری به رزئ، ئه وهنده به سه که به توبزی کاریکی بیتانا و
 بیتوده و بیتوودی به سهردا به سه پیترئ. هر چه نده ئه کارانه ی
 دهرئ به سهر زیندانییه کاندایه سوودیکی بۆ زیندانییه کان نییه، هیچ
 قازانجیکان لئی دهست ناکه وئ، به لام خودی کاره که بیتوده و پووج
 نییه: زیندانی خشت ده برئ، زهوی ده کیلئ، له مه زرا و کیلگه دا کار
 دهکات، قورکاری دهکات، خانوو چندهکات، هر هه موو ئه وانه کاری
 په سهند و ماقولن، هه ول ده دا به جوانی بیكات، له هاوریکانی خیراتر
 و باشتر ئه نجامی بدات. به لام نهگر ناچارت کرد بۆ نمونه ئاو له
 دهفریکه وه بکاته دهفریکی تره وه و پاشان هه مان ئاو له دهفری
 دووه مه وه بگوازیته وه بۆ دهفری یه کهم، یان ناچارت کرد ئاو له دنگا
 بکوئ، لم له دهسکاوه ندا بکوئ، یان کومه لیک گلوخۆل له شوینیکه وه
 بۆ شوینیکی تر بگوازیته وه و هر که ته واو بوو دیسان بۆ شوینی
 یه که می بگوازیته وه، من دلنیام ههنگی کابرای زیندانی پاش چهند
 پوژیک خوی ده کوژیت، یان هه زار و یهک تاوانی ئه وتو دهکات که
 بیته مایه ی ئیعدام کردنی تا له م نهنگی و شهرمه زاری و زه بوونی و
 عه زابه رزگار بییت. ئه م جوړه سزایه زیاتر له ئه شکه نجه و تۆله ی
 ترسناکه وه نزیکه تا له ته می کردن و ته میکاری. دیاره سزایه کی
 که وانه یه و هیچ ئامانج و ئاکامیکی په سهندی لیناکه ویته وه.
 به هه رحال، من له وه رزی زستاندا، له هه یقی کانوونی یه که مدا
 (دیسامبه ر) که ییمه زیندان، ئه و کاتانه له زیندانه که ماندا کار زور

نەبوو. بۆيە ھېچ ۋېنا و بىرۆكە يەكم دەربارەى كارى ھاوينان، كە
 پىنچ ھىندەى كار زستانان قورس بوو، لە خەيال و ھزردا نەبوو. لە
 زستاندا، زىندانىيەكان دەبران بۆ پووبارى (ئىرتىش) و لەويندەر كۆنە
 بەلەمانى دەولەتییان پىدەشكاندن، يان لە كارگە و كارخانانى
 جۇراوجۇردا كاریان پىدەكرا، بەفرى كەلەكەبووى سەربانانیان
 پىدەمالدرا، يان كوورەى گەجیان دەسووتان، ھتد. بەلام چونكە
 پوژگارى زستان كورته، زوو لە كارى پوژانە دەبوونەو و بۆ
 زىندانەكەى خۇيان دەگەپانەو، بىئىش و بىكار كاتیان بەسەر دەبرد،
 مەگەر كارى شەخسى خۇيان كردبا.

تەنیا سىيەكى زىندانىيەكان بەجدى لە خەمى كاردا بوون و
 ھەزىان دەكرد كاریكى تايبەتى بۆ خۆ پەيدا بكەن و سىنەتیک فیر
 بىن. ئىدى ھەموو ئەوانى دى تەمەل و تەوھەل، بىئىش و بىكار، بى
 ھېچ ئامانجىك بەم ژوور و بەو ژووردا دەگەپان، زمانیان لە يەك
 دەدا، چالیان بۆ يەكتر ھەلەكەند و جنىو و سخیفیان بە يەكدى دەدا.
 ئەوانەى پارەيەکیان ھەبوايە دەكەوتنە تاقىبى مەینۆشى و خۇيان
 مەست دەكرد، يان لە قوماردا دايان دەنا، ھەر ھەموو ئەمەیان لە
 بىئىشى و دەستبەتالى و بىتاقەتى و بىزارىدا دەكرد، بە تىپەپوونى
 پوژگار، پەيم بە جۆرە عەزاب و ئەشكەنجەيەك برد، كە يەجگار لە
 عەزابى نەبوونى ئازادى، لە عەزابى سوخرە و بىگارى بە سویتەر و بە
 ئازارتەر بوو، ئەویش سوكنەى ھاوبەشى زۆرەكى بوو. زىندانى
 نەیدەتوانى بۆ ساتىكىش بە تەنیا بى. ھەرچەندە سوكنەى ھاوبەش و
 ھەقۇینى زۆرەكى، لە زۆرەى شویتان بەسەر خەلكىدا دەسەپىترى،
 بەلام ئەم ھەقۇینیيە زۆرەكییە، لە ھېچ شویتىك وەكو زىندان دژوار و
 ناپەھەت نییە: چونكە خەلكانىك ھەن كەس لەگەلیاندا ھەلناكات. من

دانیام هه موو زیندانییهک، ههستی پیکردبێ یان نا، ئەم تالاوێ
چهشتووه.

خواردن و خۆراکی زیندانییهکانم به لاوه خهراپ نهبوو.
زیندانییهکان به خۆیان دهیانگوت خواردن و خۆراکی وان، له هه
هموو زیندان و گرتووخانهکانی پووسیای ئهوروپی باشتیه. بهلام
من، چونکه لهم زیندانه زیاترم نه دیووه، ناتوانم له مبارهیهوه هیچ
داوهرییهک بکهیم. بۆمان ههبوو، بۆ خۆمان و به خهرجی خۆمان
خواردن بۆ خۆ دروست بکهین. پاسته گوشت زۆر ههززان بوو له
زستاندا پهلێ له دوو کۆپیکان و له هاویندا له سێ کۆپیک
تینه دهپهپی، ئهوجاش تهنیا زیندانیانی پاره دار دهیانتوانی لهسه
حیسابی خۆ خواردن دروست بکهن. بۆیه زۆربهی هههه زۆری
زیندانیان خواردنی زیندانیان دهخوارد.

مه بهستیان له ستایشی خۆراکی زیندان، تهنیا نانهکێ بوو که به
کێشانه بهسهه ژووهرهکاندا دابهش دهکرا نهک بهسهه نهفههرهکاندا، خۆ
ئهگه بهسهه نهفههراندا دابهش کرابا، زیندانییهکان حالیان شێر دهبوو،
به لای کهمهوه، لهم حالتهدا، سێ یهکیان ههمیشه برسی دهبوون،
بهلام ههه موویان لهم سیسته مه دابهشکردنه باوه پازی بوون.
نانهکه مان زۆر بهتام و بهلهزهت بوو، له سههرانههه شاردنا دهنگی
دابوووه: باشی نانهکهیان بۆ ئهوه دهگێڕایهوه که گوايه
نانهواخانهکانی زیندان زۆر به چاکی دروست کرا بوون. بهلام
شۆر باکه مان تا ههزهکی دیمه نیککی ناشیرینی ههبوو، که لهرمیکان
دهخسته مهنجهلێ ئاوی گهوهوه و لالوێچێ ساواریان له چاوی
دهکرد تا کهمیک خهست بیهتهوه، ئاویکی بیتام و بیخوێ بوو، به
ئاسته پۆنیان تیده کرد. ههوه لجا زۆرم قهز لهو پیتشه و میروانه
دهکردهوه که به زۆری بهسهه شۆر باکهوه بوون. کهچی هاو

زیندانییه کانم هر گویشیان لینی نه بوو، پتیان و ابوو تام و له زه تی
شورباکه به و پتشکه و سیسارکه ره شانوه یه!

سئ پوژی یه کهم دهگل نه وانی دیدا بۆ کاریان نه بردم، چونکه
ره سمی زیندان وا بوو، که مدارای هر تازه زیندانییه ک بکری و
پشوویه کی کورتی سئ پوژی بدهنی تا ماندوویه تی سه فیری پنگای
له گیان ده رچیت و که میک به سیتوه. پوژی دووهم چووم بۆ
دوکانی ئاسنگری تا کۆتوزنجیره کانی ده ستوپیم بگۆرم، چونکه له
مؤدیلی باوی زیندانه که جیاواز بوو، به ئهلقه ئهلقه دروستکرا بوو، به
زرینکه زرینک، زیندانییه کان گوته نی له زهنگوله ده چوو. ئه م زنجیرانه
له سه ر جله وه له ده ستوپیه ده کران، به پیچه وانه ی زنجیری
هاوبه ندیه کانمه وه که به ئهلقه دروست نه کرا بوون، به لکو چوار
شیش بوون، هر یه که یان به ئه ندازه ی قامکیک ئه ستور بوو، سئ
ئهلقه ی پیوه بوو، له ژیر جله وه ده به ستراو، ئهلقه یه کیان به پشتینیکی
چه رمه وه به سترا بوو، که له سه ر کراسه وه وه کو پشتین و له جیاتی
پشتین ده به سترا.

تا کو ئیستاش هه موو پووداوه کانی یه کهم به یانی زیندانی خۆم به
پوونی له یاد و له بهر چاوه. شه پیوری بیدار باش، له لای پاسگه ی
پاسگری نزیکه ده روازه گه وره که ی هه ساری زیندانه که وه لیدرا،
دوای ده ده قیه یه ک مائموری ئیداری ده رگای زیندانه که ی کرده وه.
زیندانییه کان یه ک له دوای یه ک که و تنه هه ستان. له بهر پووناکی ئه و
مؤمه ی کزکز له ژووره که ی ئیمه دا ده سووتا، زیندانییه کان ده بینران
که چۆن له سه ر تهخته خه وه کانیان که له له وح دروست کرا بوون،
هه لده ستان و به ده م سه رماوه هه لده له رزین، به ده م باویشکه وه
کیشمانی خۆیان ده دا.

زۆر به يان گرزومون، تاقه تي قسه شيان نه بوو. هه نديكيان نيشانه ي
 خاچيان ده كيشا و هه نديكيان تووك و نه فرهت و نه فريبيان ده كرد.
 هه لم و هه وای ژووره كه بۆخنكاو (بۆ سارد) بوو. كه ده رگا
 ده كرايه وه و هه وای ساردی ده روه هيرشی ديتايه ژوورئ و وه كو
 گه رده لوول به زيندانه كه دا لوولی ده خوارد و ده سوپايه وه، پياو
 هه ستي به ئاسووده يی ده كرد. زيندانييه كان به پاله په ستق خويان
 ده گه يانده مه نجه له ئاوه كان و هه ر كه سه و له نوره ي خويدا كو پيگ
 ئاوی ده ردينا و قومي، دواني ليده خوارد وه و به وه كه ي تری
 ده ستوچاوی پشيله شور ده كرد. ئه م ئاوه له لايه ن سه قاوه ئاماده
 ده كرا، له ئيواره وه ي پيشووتره وه ئاماده ده كرا. سه قا؛ يه كيگ بوو له
 زيندانييه كان، ئيشی ئه وه بوو ژوور و قاوشه كان پاك بكاته وه و له
 لايه ن زيندانييه كان خويانه وه هه لده بژيردرا، سه قا نه ده چوو بۆ بيگار،
 چونكه ئيشی ئه وه بوو نوين و ياتاخه كان پيگ بخات، عارده كه
 هاوين بكاته وه و گسك بدات، شه وئ مه نجه لي ئاوه كه بيتيته ژوورئ
 و به يانی بيبياته ده روه و ته شت و كو په ي زيندانه كه له ئاوی سارد
 په ر بكات تا به يانيان بۆ شستوشو به كار بيري و به رۆژ بۆ
 خواردنه وه.

يه كه م به يانيم بوو له زينداندا، كه دوو كه س له سه ر كو پيكي ئاو،
 لييان بوو به ده مه قالي. يه كيكيان كه زيندانييه كي دريژ دا هولي،
 باريك و بنيسي، په شتاله بوو، كه لله ي سه ري يه كپارچه گريوگولي
 سه ير بوو، به ده ست كه وته ده له كدانی زيندانييه كي ديكه ي خپه له ي،
 كوله بالاي، چوارشانه ي، چروچا و سوور و بۆلاندی:

- بۆ كوي؟ پيزه كه تيك مه ده، له جني خۆت بوه سته.

دووه م وه لامي دايه وه:

- هينواش باب، توژئ سه برت بي!

- بۆ ھاوارم بەسەردا دەکەي؟ ئاڭات لە دەمت بى؟ بېرۆ بە پىي
خۆتەو! سەيرى ئەمە ناکەن دەلنى پەيکەرە و پەق پراوەستاو! نا، نا،
يەك زەرە (فارتیکوليتانبوست) (1) ى نىيە.

وشەي (فارتیکوليتانبوست) کارى خۆى کرد، زىندانىيەکان لە قاقای
پىکەننىيان دا، زىندانىيە کورتەبالاکە، کەوا ديار بوو لە زىندانەکەدا
پۆلى بابايەکی لىبۆک و قوشمە دەبينى، بەمە زۆر خۆشحال بوو.
زىندانىيە دريژ داھۆلەکە، خىسەيەکی لىکرد و بۆلاندی:

- دەلنى بەرازى دابەستەي، وا ديارە نانى زىندانى پىکەوتوو. ئەم
بايە لەم کونەوہ بىت تا سەرى سالى ئاييندە، تا کرىسمىسى ئاييندە،
دوازە بىچوومان بۆ دىنى!

- ئەدى تو خۆت بەچى دەزانی؟ تەيرىکی زۆر جوانی؟

- بە کەيفى تو!

- کەواتە پىتمان بلئ، خۆت بە چ تەيرىک دەزانی؟

- ئەوہم کە دەى بينى

- چۆن دەبينم؟

- پىمگوتيت: تەير

- بەلام چ تەيرىک؟

ھەردووکیان کەوتنە خىسە لە يەکتەرى، خەرىک بوو بە چاو
يەکتريان دەخوارد. کۆلەبالاکە چاوہپوانى وەلام بوو، کۆلەمستى
گوشى، لە تو وایە خۆى بۆ ھىرش و پەلامار ئامادە دەکات. پىم وا
بوو شەپەکە مسۆگەرە و ھەر ئىستا دەچن بەگژ يەکترا. ھەموو ئەم
شتانەم بەلاوہ تازە بوو. بۆيە بە واقى وپەوہ تەمەشام دەکرد. بەلام
زۆوبەزۆو بۆم دەرکەوت کە ئەم قەرەشە و دەمبۆلانە، ھىچ نىيە و
گالتەجاربىيەکە، زياتر بۆ خوشى و پىکەننىيە زىندانىيەکانە و بە

دهگمن دهگاته شهړه دهست و به سهلامه تی دهبرېته وه. ئهم دیاردهیه نمونویه که له دابه باوه کانی ناو زیندان.

کابرای دریژداهؤل، مهندومنگ، هیدی و هیمن له جی خوی وهستا بوو، تهمه شای ئیمه دهکرد. دهیزانی هه موو چاومان برپوه ته ئه و چاوه پوانی وهلامی ئه وین. چاک دهیزانی ئه گهر بهرگری له قسه کهی خوی نه کات و نه یسه لمینی که تهیریکی گرینگه، که که سایه تییه کی، ئه و ده بیت به گالته چی و که پجاری خه لکه که و به ئاره زوی خویان پی پیده که نن. بویه نیگای پر له ته وس و توانجی برپیه خه نیمه کهی، به جور لی دی ده پوانی له تو وایه سیسرکیکی خستوه ته ژیر میکرو سکوب و تهمه شای ده کات. ئه و جا به دهنگیکی نهرم و هیواش کوتی:

- من (کاجان) م (2).

دهیویست بلن من تهیریکم له جور و تیره ی (کاجان). هر که ئه و وشه یی له زار هاته دهر، ئاماده بوان له قاقای پیکه نینان دا و که و تنه چه پله لیدان بو ئه و وهلامه پر به پیسته.

کابرای کورته بالای قه له و، که بوری خوارد بوو و ئهم به زین و شکسته ی زور له دلگران بوو، به وپه ری توپه یی کوتی:

- تو تهیری کاجان نیت، به لکو حه یوانیکی هیچوپوچی. خوی ساز دا په لاماری بدات، که ئاماده بوان که و تنه به یینه وه و بو ئه وه ی مشتمره که گه وړه نه بیته وه جوو ته په قییبان لیکدی جیا کرده وه.

یه کیک له تهمه شافانان، له دووره وه له جی خویه وه هاواری کرد:

- ئهم دهمه قه یه تان له چییه، بچی به مست بهر نابنه یه کدی؟
وهلام درایه وه:

- ناوېژيان بګن، د هڼا په کټر ده کوژن، ئيمه پياوڼی ئازاين، سه ره
بيته سه ر پاستی هر په کيکمان به حوت ګه س ده وه ستين، باکمان
به شه پ نيه.

- به پاستی ئازان! ئازايه تی هر له خویان دیت، په کيکيان له سه ر
نان دزين هيتراوه بؤ ئيره، نه ویتريان له سه ر دزینی قاپه ماستی
پيره ژنيک، کابرای جه لاد ګرتیه ژير قامچی و شلکوتی عه مری کرد.
کوڼه سه ربازیکی نو قستانی جه نگ، که پیده چوو بؤ چاودیری و
پاراستنی ئارامی زیندانه که، لیره دا دانرا بڼ، له سوچیکی زیندانه که دا،
جیګه ی خوی تاییه تیيان پیدا بوو، هاواری کرد:

- هئی، به سه، بیبرنه وه.

- ئاو کوړپنه! ئاو بؤ نیفالید پتروفيچی براتان! ئاو بؤ نیفالید(3)
پتروفيچی برامان بیتن، وا له خه وه ستا!
کابرای نو قستانی جه نگ، به دهم له بهر کردنی پالتوکه یه وه پرتاندنی:
برای تو؟ من برای تو؟ ئاخر منیک پوژئ له پوژان بابی قروشیک
مه شرووبم له ګه لدا نه خوار دیته وه، به عه مراتم نان و پيازیکم له ګه ل
نه خوار دییت، له کوڼ برای تو!!

زیندانییه کان سه ر ژمیتر کران، پوژه ه لات، زیندانییه کان به پاله په ستو
و به قه ره بالفی خویان به مووبه قه که دا کرد، ئیله که کانیان له بهر کرد
بوو، به کلاوه دوو په نگه کانیا نه وه وه ستا بوون و به شه نانی خویان
له په کيک له ئاشپه زه کان وه رده ګرت. ئه م ئاشپه زانه له لایه ن
زیندانییه کان وه ه لده بؤ یردران، له هر مووبه قیګدا دوو ئاشپه ز
هه بوو، ته نیا نه وان بؤ یان هه بوو کيترد و چه قق به کار بیتن، هه م بؤ
نان بړین و هه م بؤ ګوشت جنین به کاریان دیتا.

زیندانییه کان، به ناو مووبه قه که دا بلاو بوو بوونه وه و له ده وری
میژه کان دانیشتبوون، هه موو کلاو له سه ر، ئیله ک له بهر، قایش له

پشت، حازر و ئاماده‌بوون بۆ چوونه سەر کار. هه‌ندیکیان شۆربای
(کفاس)یان له‌به‌رده‌مدا بوو، پارووه نانه‌کیان پێدا ده‌کرد و ئه‌وجا
ده‌یانخوارد.

هه‌را و هه‌نگامه و ژاوه‌ژاوی ناو موبه‌قه‌که له‌ کێشا نه‌بوو. وێپرای
ئه‌وه‌ش چه‌ند زیندانییه‌ک له‌ گوشه‌یه‌کدا هێدی و هێمن بۆ خۆیان
قسه‌یان ده‌کرد.

زیندانییه‌کی گه‌نج که له‌ ته‌نیشته پیره‌مێتریکێ بێددانی گرژومۆنه‌وه
دانیشته‌بوو گوتی:

- بابا ئانتونیچ به‌یانیت باش، نان و نمه‌کت باش و تۆشی گیان.
پیره‌مێره‌که، بێته‌وه‌ی چاوانی هه‌لبێرئ، له‌ کاتیکدا خه‌ریک بوو به
په‌وکه بێددانه‌کانی نانه‌که‌ی ده‌جوو، گوتی:

- ئه‌گه‌ر به‌ پاسته و پانا‌بوێری، به‌یانی تۆش باش!
- ئانتونیچ وام ده‌زانی مردوویت! چه‌ند که‌رم! به‌ پاستی وام
ته‌سه‌ور ده‌کرد که مردوویت!

- تۆ جارێ بمره، پاشان منیش به‌ دووتدا دێم.
له‌ نزیکه‌ی ئه‌و دووانه‌وه دانیشستم. دوو زیندانی دیکه‌ش له
ده‌سته‌پاستی مندا بوون و به‌وپه‌ری سه‌لاری و سه‌نگینی و زۆر به
جددی قسانیان ده‌کرد. یه‌کیکیان گوتی:

- من له‌وه ناترسم که‌سیک دزیم لێتکات، به‌لکو له‌وه ده‌ترسم ته‌ماح
بمگرێت و به‌ خۆم دزی له‌ خه‌لکی بکه‌م، که‌س ناتوانێ دزی له‌ من
بکات، ئه‌وه‌ی به‌ ته‌مای دزی بێ له‌ من خه‌یالی خاوه، ئه‌وه‌ی دزی له
من ده‌کات، هه‌شتا له‌ دایک نه‌بووه.

- تۆ خۆت به‌چی ده‌زانی، چیت له‌ ده‌ست دێ؟ تۆش وه‌کو ئه‌وانی
دیکه زیندانییه‌کی ئاساییت و ته‌واو، له‌وانی دی زیاتری؟ ئه‌گه‌ر
به‌رده‌ستی ئه‌و دێله‌دېره، ئه‌و له‌گامه، ئه‌و هه‌شه‌رییه ده‌که‌وی، بزانه

چون دزیت لیندهکات و نایه‌لی هر به خوتیش بزانی، پاره‌کات
لینده‌سهنی و هر پیتشت نالی سوپاس. ئەمە‌ی ده‌گەل خۆمدا کردووه.
ده‌زانی چەند پوژیک لەمە‌پیش هات بۆ ئێره؟ گوتی: لە کوێ پەنایەک
بدۆزینەوه و لە چاوی خەلکی بە دوور بین؟ گوتم با بچین بۆ لای
تیودوری جەلاد. کە خانووێه‌کی لە ده‌ریی شاردا هە‌بوو، ئەم
خانووێه‌ی لە کابرایه‌کی چە‌پە‌لی جوله‌کە بە نێوی سالومونه گول ک‌ری
بوو، ده‌یناسیت؟ ئەو جوله‌کە‌یه‌ی کە لەم نزیکانه‌دا خۆی ک‌وشت.

—بە‌لێ ده‌یناسم، سێ سالی‌ک لەمە‌پیش لێره ک‌ونیاکی ده‌فروشت و
ناویان نابوو گ‌ریشکا، واتە مە‌ی‌فروشه‌ک‌وێر، ئا ده‌یناسم، باشی ده‌ناسم
— نا، تۆ هە‌له‌یت، نایناسیت، ئەوه‌ی من ده‌یلێم گ‌ریشکایه‌کی ت‌ره.

— چون؟ گ‌ریشکایه‌کی ت‌ر؟ تۆ هە‌له‌یت نە‌ک من، تۆ خ‌وشت نازانی چ
ده‌لێی! ده‌توانم لە جیاتی شایه‌دی چە‌ندین شایه‌د بێنم کە تۆ هە‌له‌یت،
بە‌خ‌وشت نازانی چ ده‌لێی!

— تۆ شایه‌د بۆ من دینی؟ تۆ شایه‌د لە من ده‌گ‌ریت؟ ئاخ‌ر تۆ ک‌یی؟
تا شایه‌د لە من ب‌گ‌ریت؟ ده‌زانی لە‌گە‌ل ک‌ندا قسه‌ ده‌ک‌ی؟
— من ک‌یم؟ من ئەوه‌م کە چە‌ندین جار بە‌ر لیسم داویت و ه‌هر
باسیشم نه‌کردووه. ه‌یتشتا تۆ خ‌ۆت گ‌ی‌ف ده‌ک‌یه‌وه و بە‌ من ده‌لێی تۆ
ک‌یی؟

— تۆ منت بە‌ر لیسان داوه؟ ئەوه‌ی لە من ده‌دات ه‌یتشتا لە دایک
نه‌بووه، ئەوه‌ی لە من ده‌دات لە گ‌ۆپ دایه.

— تۆ کابرایه‌کی تووشی تا‌عوون بوویت!

— بریا گ‌ولی سیبیریا ده‌ک‌ه‌وته گیانت!

— بریا ک‌ه‌لله‌ت بە‌ر شمشیری تورک ده‌ک‌ه‌وت!

ئەوسا پ‌ێژنه‌ی سخیف و ج‌نیوان وه‌کو بارانی بە‌ خ‌و‌ر دای کرد،
زیندانییه‌کانی دی هاواریان کرد:

- تەمەشاكەن، ديسان ھەريانە، پياو كە قەدرى ژيانى نەزانى،
پىنگەي دروستى نەگرتە بەر دەبى سەرى خۇي كز بكات، وا ديارە
ئەم دوو كۆرە ئازايە ئىزەيان زۆر پىنخۆشە، ئەي چۆن ناننى حكومت
زۆر خۆشە!

بەپەلە كەوتتە ناوېژيان، لىكيان دوورخستەنەو، شەپەدەم ئاسايە،
بگرە جۆرە سەرگەرمىيەكىشە بۇ تەمەشاقانان، بەلام شەپەمست و
كوتەككارى قەدەغەيە! بە دەگمەن پوو دەدات! چونكە مىجەر يان
زىندانىيەكان گوتەننى فەرماندارى زىندان پىتى دەزانى و تەحقىقى
وردى دەربارە دەكرد و بە خراپى بەسەر زىندانىيەكاندا دەشكايەو.
بۆيە زووبەزوو ھەر شەپىكى جىددى دەكوژىننەو. زۆرجار
شەپكەران، ھەر بە مەبەستى سەرگەرمى و تاقىكردنەو و نواندننى
بەلاغەت و فەساحەتى جىتوفروشى خۇيان، شەپ دەنىنەو، لە
ھەوئەلەو زۆر بەگەرمى بەگژ يەكدا دەچەن، بە جۆرى بە پق و
غەزەبەو، لىكىدى دادەپسەن، لە تق وايە لە ھەر ئان و ساتىكدا يەكدى
دەكوژن. كەچى پاش ئەوئى داخى دلى خۇيان بە جىتوان ھەلدەپىژن،
پاشەكشە دەكەن و ھەر كەسە و بە پىتى خۇيدا دەپوات. مەن ئەمەم
زۆر بە لاوە سەير بوو، ئەوئى لىرەدا گىپرامەوە مشتىك بوو لە
خەروارى ئەو شەپە دەمانەي كە پۆژانە لە زىندانەكەدا پرويان دەدا.
پىتشتەر ھەرگىز تەسەورم نەدەكرد دوو كەس ھەر بۇ كەيف و بۇ
خۇشى بەكونە شەپەجىنىو، لەزەت لە شەپەجىنىو بىيىن! ھەلبەتە لىرەدا
نابى ئەنگىزەي خۇنويىنى و شۆرەتدۆستى مرقۇف لە بىر بەكەين؟ ئەو
شەپكەرەي زانىبىاي چۆن ھونەرمەندانە، ھەستايانە جىتوى مزر
دەدات، لە لايەن زىندانىيەكانەوە ستايش دەكرا، چەپلەي بۇ لىدەدرا
وەكو چۆن خەلكى چەپلە بۇ ئەكتەرىكى سەرگەوتوو لىدەدەن.

هر له يه کم پوږی زیندانه وه، هستم به وه کرد که هندی له
 زیندانییه کان، به پښتو ته مه شام ده کن، و هندیکی تریان به
 پیچوانه وه به دهورو خولمدا دهاتن، به تایبه تی ئهوانه ی پټیان وابوو،
 پاره یه کم پټیه، به دهورمدا دهاتن، خویان لا شیرین ده کردم. فیزیان
 ده کردم چون زنجیره کانم به ستم تا ته زیه تم نه دات، باولیکی به قفل و
 کللیان بڼ پیدا کردم تا دهر پس و بیجامه کانی خوم و نه و
 که لوه لانه ی تیدا هلگرم که ئیداره ی زیندان پټیان دابووم (هلبه ته
 پاره ی باوله کم پټیان دا). هلبه ته به داخه وم ده بی ئه وه بلیم، بڼ
 پوږی دوا یی، دوسته تازه کانم، هاو زیندانییه کانم، باوله کیان لیدزیم و
 فروشتیانه وه و به پاره کی ئاره قیان خواره وه!

دوا ی ئه وه یه کیکیان زور پمووده ی من بوو، و پرای ئه مه ش هر
 دهر فتی بڼ پمخسابا، بڼ هیچ شهرم و شوره ییه ک، شتیکی لیده دزیم،
 به جوړی شته کی دهرزی وه کو ئه وه ی فهرز بڼ له سهری، وه کو
 ئه وه ی مولکی خوی بیت: بڼیه نه مده توانی هیچ رقیکی لئ هلگرم.

هر له زیندانییه کان خویانم بیست که پیاو ده توانی خوی چای بڼ
 خوی دروست بکات، هستم کرد وا چاکه قوریه ک پیدا بکم و خوم
 چای بڼ خوم دروست بکم. قوریه کیان به کرځ بڼ پیدا کردم.
 ناشپه زیکیانیش پټناساندم که ئاماده بوو مانگانه به سی کوپیکان،
 نه گهر ئازووقه و که ره سته ی خواردنی تایبه تی بکرم، خواردنی
 دلخوازی خوم بڼ ئاماده بکات، هلبه ته یه کسهر کو مایک قهرزیان
 لئ سهندم، جا نه ک هر ئه و پوږه، به لکو له یه کم پوږه وه سی دانه
 جار هاتنه لام و داوای قهرزیان لیکردم.

هلبه ته زیندانیانی خانه دان و ئه سلزاده، دهنه مایه ی نه فره ت و
 رقی هاو زیندانییه کانی خویان. به چاوی دوستایه تی سهر ناکرین.
 هر چه نده له هه موو پله و پایه و مافیکی خانه دانی که وتبوون و به لام

زیندانییه‌کان به دۆست و هاوڕێیان نه‌ده‌زانین. پاسته هه‌میشه وه‌کو
خانه‌دان ته‌مه‌شایان ده‌کردین، به‌لام زۆرجاریش گالته‌یان
پنده‌کردین و پێیان پاده‌ه‌واردین، لێکه‌وتنی ئیمه‌یان له‌ گیان خوش
بوو، بۆ نمونه ده‌یانگوت:

- تو ته‌مه‌شا! ته‌مه‌شای ئهم نه‌جییزاده‌یه! که جاران به‌ گالیسکه به
ناو مۆسکودا ده‌پۆیی، پێبوا‌ری ده‌کرده ژیره‌وه! شای به‌ سه‌پان
نه‌ده‌گرت! به‌لام ئیستا ئه‌و ده‌وروزه‌مانه گوزه‌شت! ئه‌و باوکه‌ی مرد.
زیاتر ئه‌و کاتانه گالته‌یان پنده‌کردین که له‌گه‌ل ئه‌واندا بۆ کار
کردن ده‌براین، چونکه ئیمه هیز و توانای ئه‌وانمان نه‌بوو، ئه‌له‌قه‌ی
نه‌مان ده‌توانی وه‌کو پێویست یارمه‌تیا‌ن بده‌ین و هاوکاریان بکه‌ین.
هیچ شتیک هینده‌ی به‌ ده‌سته‌تیا‌نی متمانه‌ی خه‌لکی قورس نییه، به
تایبه‌تی به‌ ده‌سته‌تیا‌نی متمانه و خوشه‌ویستی ئه‌و جو‌ره خه‌لکانه.

له هه‌موو زیندانه‌که‌دا ته‌نیا چه‌ند کۆنه نه‌جییزاده و خانه‌دانی‌ک
هه‌بوون، پێنجیان پۆلاندی بوون، زیندانییه‌کان زیاتر ڕقیان له‌وان بوو
تا له نه‌جییزاده ڕووسه‌کان (پاشان به‌ درێژی باسی ئه‌و پۆلاندیا‌نه
ده‌که‌م). پۆلاندیه‌کان (من هه‌ر باسی زیندانییه‌ سیاسیه‌کان ده‌که‌م)،
به‌ پارێزه‌وه مامه‌له‌یان ده‌گه‌ل زیندانییه‌کاندا ده‌کرد و زۆریان له‌ خو
ده‌کرد که ده‌گه‌لیاندا به‌ نه‌زا‌که‌ت بن، ڕۆژی دوو قسه‌یان ده‌گه‌لدا
نه‌ده‌کردن، نه‌بوا‌یه به‌ تووشیا‌نه‌وه هه‌ر قسه‌یان ده‌گه‌ل نه‌ده‌کردن، به
ئاشکرا پێشانه‌وه دیار بوو که حه‌زیا‌ن به‌ هاو‌پیتی و دو‌ستایه‌تیا‌ن
نییه. زیندانییه‌کان زۆر چاک هه‌ستیا‌ن به‌مه ده‌کرد و دو‌وقات تو‌له‌یا‌ن
لیده‌کردنه‌وه. له جێی سندان قوزه‌لقورته.

دوا‌ی نزیکه‌ی دوو دانه سال ئه‌وجا توانیم دو‌ستایه‌تی هه‌ندێ له
هاو‌پیا‌نی زیندان به‌ ده‌ست بێنم. ئیدی به‌ره‌به‌ره لیم نزیک بوونه‌وه،

متمانەیان پتکردم و زۆربەى ھەرە زۆریان خوشیانویستم و بە
ئینسانى باشیان زانیم.

ژمارەى كۆنە نەجیبزادە و خانەدانانى پووس لە زیندانەكەدا بە
منەوہ پینچ كەس بوو. باسى یەكێكىانم - تەنانت پیتش ھاتنم بۆ
زیندان - بیستبوو كە مرقۆڤىكى بودەلەى، شەپخوازی، نامەردى،
بەدئاكارى، گەندەپیاوہ و جاسووسى بەسەر زیندانىیەكانەوہ دەكات و
خەبەرەیان لێدەدات. بۆیە لە یەكەم پۆژەوہ خۆم لەم مرقۆفە دوور
گرت. یەكێكى دیکەى ئەو پینچ كەسە، ئەو زیندانىیە بوو، پینشتر باسم
کردووە، كە بابى خۆى كوشتبوو. سیئەمیان ئاكیم ئاكیمیچ ناویك
بوو، كە بە عەمراتم پیاوی وا خوش و خوشرووم نەبینى بوو و تا
ئێستاش ھەر لە یادمە و لە تۆ وایە بەرانبەرم دانیشتووە: پیاویك بوو
دریژ، بارىك و بنێس، ئەقل، كۆپرە سیواتىكى یەجگار كەمى ھەبوو،
گەنگەشە كارىكى سەرسەخت و منجى، دەتگوت ئەلمانىیە.
زیندانىیەكان گالتهیان پێدەكرد و پێیان ڕادەبوارد، بەلام لێشى
دەترسان، چونكە پیاویك بوو بە تەبیەت جینگن، دەستوێشێن،
بیانووگر و شەڕانى. ئەم پیاوہ لە ھەوہلەوہ تێكەلیان بوو بوو، خۆى
كرد بوو بە ھاوتایان و زۆرجار قەرەقەشە و شەڕەجۆین و دەمقەرەى
دەگەل دەكردن. جا چونكە پیاویكى سەر ڕاست و ئابرومەند و پاك و
دلسۆز بوو، ھەر كە دیتبای غەدر و زولم لە یەكێك دەكریت، یەكسەر
خۆى لە مەسەلەكە ھەلدەقورتاند و خۆى لێدەكرد بە خاوەن. بەلام
لەگەل ئەمەشدا تا بلێى سادە و ساویلكە و كالفام بوو. كە دەگەل
زیندانىیەكاندا بە شەڕ دەھات، عەببى دزیتى لێدەگرتن، دلسۆزانە
ئامۆژگارى دەكردن كە دەستبەردارى دزى ببن. ھەر لە یەكەم
پۆژەوہ، بووین بە دۆست و زووبەزوو بەسەرھاتی خۆى بۆ
گێڕامەوہ. ماوہیەكى زۆر بە سەربازى لە قەقازدا دەمیتیتەوہ تا

دهگاته پایه‌ی ئه‌فسه‌ری پله‌دوو. بۆ گنڤامه‌وه که خۆبه‌خش به‌ پله‌ی
 سه‌ربازی ده‌رجه‌دار په‌یوه‌ندی به‌ تییکی سوپایی سه‌ر سنوره‌وه
 ده‌کات. پاش چاوه‌روانییه‌کی زۆر بۆ پایه‌ی ئه‌فسه‌ری پله‌دوو به‌رز
 ده‌کریته‌وه و ده‌گوازریته‌وه بۆ کۆساران و ده‌کریت به‌ سه‌رۆک و
 فه‌رمانداری قه‌لایه‌کی چکۆله. ئیدی میریکی چکۆله‌ی قه‌فقازی ئه‌و
 ده‌قه‌ره، ئه‌مه‌ی له‌به‌ر گران ده‌بیت، هه‌ولده‌دات قه‌لاکه‌ بسووتی،
 شه‌ویک شه‌به‌یخونیکی بۆ ده‌کات، به‌لام شکست دینیت و به‌ ناچار
 به‌ ده‌ستی به‌تال ده‌گه‌ریته‌وه. ئیدی ئاکیم ئاکیمیچ ده‌که‌ویته‌ بیرى تۆله
 سه‌ندنه‌وه له‌ میره‌چکۆل، وا ده‌نوینی که نازانیت میره‌چکۆل
 شه‌به‌یخونی کردووه‌ته سه‌ر قه‌لاکه‌ی، ئیدی ده‌نگۆیه‌کی وا له‌ نیو
 خه‌لکیدا بلاوده‌کاته‌وه که کۆمه‌لێک یاخی و چه‌ته و پێگری ئه‌و
 چیاوچۆلانه شه‌به‌یخونه‌که‌یان کردووه‌ته سه‌ر قه‌لاکه‌ی. دواى
 مانگیک له‌و پروداوه، ئاکیم ئاکیمیچ، داوا له‌ میره‌چکۆل ده‌کات که
 سه‌ردانیکى دۆستانه و براده‌رانه‌ی بکات. ئیدی میره‌چکۆل، بینه‌وه‌ی
 هیچ گومانیک بکات، به‌ سواری ئه‌سپه‌که‌ی دیت بۆ لای. ئاکیم
 ئاکیمیچ، سه‌ربازه‌کانی خپ ده‌کاته‌وه و له‌ به‌رده‌م میوانه‌که‌یدا، باسی
 ئه‌و خبیانه‌ت و تاوانه‌ ده‌کات که میوانه‌که‌ی کردوویه‌تی، زۆری
 سه‌رکۆنه‌ ده‌کات و زۆر به‌وردی بۆی پروون ده‌کاته‌وه که سووتاندنی
 قه‌لایه‌کی ده‌وله‌تی چ تاوانیکى گه‌وره‌یه و ئه‌رکی سه‌رشانی میریکی
 سه‌ر به‌ حکومه‌ت چیه‌، له‌ کۆتایی هه‌موو ئه‌و قسانه‌دا فه‌رمان به‌
 سه‌ربازه‌کانی ده‌دا که یه‌کسه‌ر و له‌ جێدا میر تیرباران بکه‌ن، ئه‌وجا
 سه‌رانی خۆی له‌ ورد و درشتی مه‌سه‌له‌که‌ ئاگادار ده‌کاته‌وه و پێیان
 راده‌گه‌یه‌نێ که میری به‌ سزای خۆی گه‌یاندووه و تیربارانی کردووه.
 ئیدی ئاکیم ئاکیمیچ ده‌دریته‌ دادگایه‌کی سوپایی، حوکمی ئیعدام
 ده‌دریت، پاشان حوکمه‌که‌ی سووک ده‌کریت و وه‌کو مه‌حکومی

دهره جه دوو، وا تا دوانزه سال، بۆ سیبیریا دهنیزدریت. ئاکیم له لای من ئیعترافی کرد که رهفتاره که ی یاسایی نه بووه، ده بویه میره چکۆل له دادگایه کی مه ده نیدا دادگایی بکریت نهک له بهردهم نهنجوومه نیکی سوپاییدا. که چی ئاکیم وێپای ئه وهش ئه وهی به ئه قلدا ناچیت که چ تاوانیکی گه وره ی کردووه. له وهلامی هه موو نا په زانییه کانی مندا ده یگوت:

- ئاخو ئه ئاگری نا به قه لاکه ی منه وه، قه لاکه ی سووتاندم، ده بویه چی بکه م؟ چارم چ بوو یانی ده بویه سوپاسی بکه م؟ ده ستخۆشیم لیکردبا؟

هه رچه نده زیندانیه کانی، گالته یان به ئاکیم ئاکیمیچ ده کرد، پتیا ن پاده بوارد و پتیا ن وابوو ده ماریکی شیتی تیندایه، به لام چونکه ریکوپینک و به سه لیه و کارامه و ورد و لیزان بوو، پیزیا ن ده گرت.

هه موو سنعه تیکی دهستی ده زانی، چیت ویستبا بۆی دروست ده کردیت: قۆنده ره دروو بوو، پینه دۆز بوو، بۆیه چی بوو، نیگارکیش بوو، که نده کار بوو، دارتاش بوو، قفل ساز بوو. هه موو ئه م کاروپیشانه له زینداندا، له هاو زیندانیه کانی خۆیه وه فیر بوو بوو، رهنگ نه بوو شتیکی دیبا، یه کسه ر و زۆر به باشی تهقلیدی ده کرده وه، ئیدی زه میله و صندوق و له یستۆک و فانۆسی کاغه زینی دروست ده کرد و دهیدا به یه کیک و له شاردای بۆیا ن ده فروشت. جا به هۆی کاره که یه وه هه میشه بریک پاره ی هه بوو، ئیدی فانیله و شوۆرت و بالیفی نه رم و پتویستیانی دیکه ی پی ده کپی. بۆ خۆی جینگه یه کی نه رم و خوشی فه راهه م کرد بوو. ئه ویش له هه مان قاوشی مندا بوو، له سه ره تای زیندانی بوونمدا زۆری مه حبه ت و چاکه له گه لدا کردم.

زیندانیه کانی به ره وهی بۆ کار و بیگار له زیندانه که ده ربچن، به دوو ریز له بهردهم باره گای پاسه وانیدا (قه ره ولخانه) ده وهستان و

پاسه‌وانان به تفهنگی سواره‌وه بهر و پشتیان لنده‌گرتن. هه‌نگی
 ئه‌فسهریکی به‌شی ئه‌ندازه و چاودیری کار و بیگار و چه‌ند
 سه‌ربازیک له‌وانه‌ی سه‌ره‌رشتی کاری زیندانییه‌کانیان ده‌کرد
 ده‌هاتن. چاودیره‌که زیندانییه‌کانی ده‌ژمارد و ده‌سته ده‌سته بۆ ئه‌و
 شوینانه‌ی ده‌ناردن که ده‌بوا کاری تیدا بکن.

منیان ده‌گه‌ل چه‌ند زیندانییه‌کی دیکه‌دا بۆ کارگه‌ی ئه‌ندازه نارد،
 ئه‌م کارگه‌یه له دار و ته‌خته دروستکرا بوو، له ناوه‌ندی حه‌وشه‌یه‌کی
 گه‌وره‌دا بوو پڕ بوو له که‌ره‌سته و تفاعی بیناسازی. کووره‌یه‌کی کان
 توانه‌وه‌ی تیدا‌بوو، چه‌ند وه‌رشه و کارگه‌یه‌کی دارتاشی و قفل‌سازی و
 بۆیه‌کاریشی تیدا‌بوو. ئاکیم ئاکیمیچ، له کارگه‌ی بۆیه‌سازیدا کاری
 ده‌کرد: بۆیه‌ی زه‌یتی ئاماده ده‌کرد، په‌نگی تیکه‌ل ده‌کرد و ده‌گرته‌وه،
 میز و کورسیانی به جوړی بۆیه ده‌کرد له تو وایه دارساجی راستیه.
 به‌ده‌م چاوه‌روانی زنجیر و که‌له‌په‌هی تازه‌وه، هه‌سته
 سه‌ره‌تاییه‌کانی خۆم له‌مه‌ر زیندان، بۆ گێڕایه‌وه. وه‌لامی دامه‌وه :

- هه‌ق به تو‌یه، راسته‌ده‌که‌ی، لێره‌دا خۆشیان به چاره‌ی نه‌جیب‌زاده
 و ئه‌سل‌زاده‌دا نایه‌ت، به تاییه‌تی ئه‌گه‌ر زیندانی سیاسی بێ، ئه‌وا خوا
 خوایانه ئه‌زیه‌تیان بده‌ن، خراپه‌یان ده‌ره‌ق بکن. هه‌لبه‌ته نابێ
 ئه‌مه‌مان بێ سه‌یر بیت! چونکه تو له خۆیان نیت، له‌وان ناچیت: ئه‌وانه
 هه‌ر هه‌موویان به‌ر له‌وه‌ی بگه‌نه ئێره یان مسکین و خوبزه بوون یان
 سه‌رباز، ئیدی چۆن ده‌شیت خۆشیان بوئی؟ جا با ئه‌وه‌شت پیتلیم که
 ژیان لێره‌دا سه‌خته، به‌لام سه‌خته‌یه‌کی وه‌ک ده‌لێن له چاو سه‌ختی
 ژیا‌نی ئۆردوگا و گرتووخانه ته‌مبیکارییه‌کانی پووسیادا هیچ نییه.
 هه‌ندێ له‌و خه‌لکانه‌ی که ئه‌و‌ییان دیتووه و له‌و‌ێنده‌ر به‌ر بوون و
 ئیستا لێره زیندانیین، زۆر ستایشی ئێره ده‌کهن، ده‌لێن ئێره له چاو
 ئه‌و گرتووخانه‌دا به‌هه‌شته، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کار له‌و‌ێنده‌ر

قورستره و دهلین ئیداره‌ی ئه‌وینده‌ر مامه‌له‌یه‌ک ده‌گه‌ل زیندانیانی
 ده‌ره‌جه‌یه‌کدا ده‌که‌ن (ئیداره‌ی ئه‌وینده‌ر، ئه‌م دیسپلین و زه‌بت‌وپه‌به‌
 سوپاییه‌ی ئیره‌ی نییه‌) که زۆر جیاوازه‌ له مامه‌له‌ی ئیداره‌ی ئیره‌.
 گوايه زیندانیان له‌وئ وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ له مالى خویان بژین (هه‌لبه‌ته‌ به
 مل گوتیاری چونکه‌ من به‌ خۆم نه‌مدیتووه‌)، جلی یه‌کجۆریان پئ له
 به‌ر ناکه‌ن، سه‌ریان ناتاشن، ئه‌گه‌رچی به‌ بۆچوونی من جلی یه‌کجۆر
 و سه‌رتاشین شتیکی زۆر باشه‌، نیشانه‌ی ڕێک‌وپێکییه‌، دیمه‌نی
 جوانتره‌، که‌چی ئه‌وان هه‌زی لێناکه‌ن. ئیدی کۆمه‌لگه‌یه‌کی هه‌رپه‌مه‌ی
 سه‌یره‌! هه‌موو جۆریکی تێدایه‌؛ سه‌رباز، چه‌رکس، خوانه‌ناس،
 ئه‌رته‌دۆکس، جوتیارانی‌ک که‌ خانه‌واده‌ی خویان به‌جێهێشتووه‌،
 جوله‌که‌، قه‌ره‌ج و خه‌لکانیکی دی که‌ مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بزانی له
 کوینده‌ره‌وه‌ هاتوون! جا ده‌بی ئه‌م هه‌رپه‌مه‌ سه‌یره‌ پێکه‌وه‌ و وه‌کو
 یه‌ک خیزان و مالبات هه‌لبکه‌ن و بژین، له‌ هه‌مان قاپدا نان بخۆن و
 له‌سه‌ر هه‌مان ته‌خته‌به‌ن بخه‌ون و هه‌یج جۆره‌ ئازادییه‌ک لێره‌ نییه‌:
 پیاو مه‌گه‌ر به‌دزییه‌وه‌ ده‌رده‌ دلتیک بکات، ئه‌گه‌ر دوو پولی هه‌بوو
 ده‌بی له‌ پێلاوه‌که‌یدا بېشارپه‌ته‌وه‌، ڕوو ده‌که‌یه‌ته‌ هه‌ر لایه‌ک هه‌ر زیندانه‌
 و زیندان، ئیدی له‌م حاڵه‌دا پیاو به‌ ده‌ست خۆی نییه‌ بیر له
 سه‌رکێشی و کاری خراپ ده‌کاته‌وه‌.

ئه‌م شتانه‌م به‌ لاوه‌ تازه‌ نه‌بوون، پێشتریش ده‌مزانین. هه‌زم
 ده‌کرد پرسیا‌ری می‌جهره‌که‌ی خۆمان له‌ ئاکیم ئاکیمیج بکه‌م. ئیدی
 ئاکیم هه‌یجی لێنه‌شارده‌مه‌وه‌، له‌ سیری تا پیا‌زی بۆ گێڕامه‌وه‌، ئه‌له‌قه‌ی
 قسه‌کانی زۆریان دلتنگ و نیگه‌ران کردم!

ئیدی ڕێکه‌وت وا بوو دوو دانه‌ سالی ته‌واو له‌ سایه‌ی ده‌سه‌لاتی
 ئه‌م ئه‌فسه‌رده‌ا بژیم. ئه‌وه‌ی ئاکیم ئاکیمیج بۆی گێڕابوومه‌وه‌، هه‌ر
 هه‌مووی مووبه‌موو وا ده‌رچوو. ئه‌م ئه‌فسه‌ره‌ مرقفیکی به‌دخوو،

تونده ته بیعت و ترسناک بوو، به تاییه تی که دهسه لاتیکی په های به سهر نزیکی دوو سهد مرقفه وه هه بوو. زیندانییه کانی به دژمنی شه خسی خوی ده زانی، دیاره نه مه خه تا و هه له یه کی زور ترسناک بوو. کابرایه ک بوو تا بلتی جینگن، هه له شه، سهره رق و دلره ش، که توپه ده بوو، نه گهر به پیکه وت چاکه و پیاوه تیه کی هه با، نه وه شی به ناوا ددها.

هه ندی جار که توپه ده بوو، وه کو چوڼ بزمیک له ناکاو، له نیوه شه ودا بته قیته وه به و ناوایه دهیدا به سهر زیندانه که دا، نه وسا وای به حالی نه و زیندانییه ی له سهر پشت نووستیا یان به سهر لای چه پدا خه وتبا، یه کسه ده چوه سهری و دهیگوت: ده بین له سهر لای راست بنووی، نه وه فرمانی منه. زیندانییه کان هه م پقیان لی بوو و هه م لیتی ده ترسان. ده موچاویکی سووری ترسناکی هه بوو. هه موو زیندانییه کان ده یافزانی که میچه به ته واوه تی ملکه چ و گوپرایه لی فرمانانی (فدکا) ی نوکه ر و خولامی خویه تی، سه گیک ی هه بوو ناوی (تریزورکا) (۴) بوو، نه م سه گه ی زور خو شده ویست، که سه گه که ی نه خو ش که وت، خه ریک بوو له هه ژمه تاندا شیت بیی. که (فدکا)، پنی را که یاند له نیو زیندانییه کاندا یه کیک هه یه سهر له به یتالی دهر ده کات و زور نه خو شی قورسی چاک کرد و وه ته وه، یه کسه نه و زیندانییه ی بانگ کرد و گوتی:

- فریام بکه وه، تریزورکا م بق چاره بکه، نه گهر چاره ی بکه یت و چاک بیته وه زیپ و زیوی دنیات ده ده می.

نه و پیاوه، جووتیاریکی سیبیریایی زیره ک و به ناوه ز بوو، نه له ه قی به یتالیکی زور باش بوو، به لام به ر له هه ر شتیک جووتیاریکی فیل باز بوو. دوی چه ندین سال، پاش نه وه ی نه م

مهسه له يه كۆن بوو، به تهواوه تي بير چووه وه. ئهم به يتاله بهم جوړه
بۇ هاوپړكانى گيړا بووه:

- سه گه كه له سهر قه نه فیه ك ړاكشا بوو، باليفيكي نهرمى سپى له
ژير سهر دا بوو. ته مه شايه كى تريزوركام كرد. يه كسر زانيم تووشى
هو و ئيلتيا هاب بووه، پټويستى به وه يه خوښى بهر بدرئ، پټويستى به
حه جاماته و دلنيا بووم كه ده توانم چاره ي بكم، به لام له دلى خودا
گوتم: 'باشه ته قوتوبى؟ ههنگى من چى بكم؟' ئيدى به ميچرم گوت:
'نه خير قوربان، زور درهنگ منت ټاگادار كردوه، نه گهر دوينى يان
پيړئ بانگتن كردبام، ئيستا چاك بوو بووه وه، به لام تازه درهنگه، كار
له كار تراز اووه، هيچم له دست نايهت، فايده ي نيه هر ده توپى!'.
ئيدى تريزوركا توپى.

جاريك بۇيان گيړا مه وه كه يه كيك له زيندانىي هكان ويستويه تي
ميچر بكوژيت. ئهم زيندانىي هچندين سال بووه له زينداند ا بووه،
پياويك بووه ملكه چ و گوپرايه ل، له بيدهنگى و كه مدوويدا به ناوبانگ
بووه: ته نانهت به گيلوكه و شيتوكه يان داناوه. به شى خوى
خوينده وارى هه بووه و شو و پوژ خهريكى خويندنه وهى ته و پرات
بووه. ده يانگوت كه زيندانىي هكان هه موو دهنووستن، له نيوه شه ودا
هه لده ستا و موميكى چكوله ي داده گيرساند، ده چووه نزيكى سوپاكه و
ته و پراته كه ي ده كرده وه و تا به يانى خهريكى خويندنه وه ده بوو.

پوژييك له پيز ديته ده رئ و به مائور و سهرپه رشتياري
كاروبارى زيندانه كه ده ليت، ناچيت بۇ كار و بيگار. ئهم خه بهر ه گه ييه
ميچر، به پاده يه ك توپه بوو كه يه كسر به خوى بۇ زيندانه كه هات.
زيندانىي هكان كه پيشه وخته پارچه كه رپو و چيكي ئاماده كرد بوو و
شارد بوو يوه، هر كه ميچرى بينى يه كسر بهر و پرووى پويى و
كه رپو و چه كه ي خيواندى، به لام بهر ي نه كه وت. زيندانىي هكان گيړا،

دادگایی کړا، بڼو چهند ساتنیک خرایه ژیر جلد و شه لاقکاری، دواى
 نه وه برا بڼو خسته خانه، دواى سى دانه پوژ مرد. له سهرمه رگدا
 گوتبوی پقى له کهس نییه، هر حزی کرد بوو عه زاب بکیشیت،
 بازار بچیژیت، ویرای نه وهش سر به هیچ نایین و دیانه تیک نییه.
 نه لپه قی که له زینداندا ناوی ده هات زیندانییه کان به خیر و به ریزه وه
 ناویان ده برد و یادیان ده کرده وه.

له و کاته دا که پتوهند و زنجیره کانیان ده گوریم، پتوهند و زنجیری
 تازه یان لى ده به ستم، چهند کیژوله یه کی چوره کفروش یه که له دواى
 یه که خویان به کوره که دا کرد. نه مانه زوره یان مندا ل بوون، ده هاتن
 بڼو فروشتنی نه و کولیزه و چوره کانه ی دایکیان بویان ناماده ده کردن.
 تا که وړه ده بوون نه مه کاریان بوو، به که وړه ییش هر سهری
 زیندانیان ده دا، به لام بڼو شت فروشتن نا، همیشه یه کی که له وانه ت له
 ده ورو به ری زینداندا ده بینى. هندی ژنى به میردیش له نیتو
 چوره کفروشه کان و نانفروشه کانداه بوون، هر چوره کی که به دوو
 کوپیک بوو، یانی هر زان بوو، بویه زوره یی زیندانییه کان ده یان
 کړی.

جاریکیان زیندانییه کی دارتاشی سهر بوزی ده موچاو سووری
 پووخوشی ده مبه پیکه نینم بینى، نه زیندانییه دارتاشه، گالته و
 سوعبه تی ده گهل کچوله چوره کفروشه کانداه کرد. بهر له هاتنی
 نه وان ده سه سرپکی سووری له ملی ئالاند. پاش که می که ژنیکى
 قه له وی ده موچاو کونج له پتو ه گیی، سه به ته که ی له سهر میزی
 کاری دارتاشه که دانا، دارتاشه که به دم بزه یه کی پر له متمانوه لئی
 پرسى:

- دوینى دیار نه بویت؟

ژنه که، به جور نه توه گوتی:

- من هاتم، به لām تو له هیچ کوئیهک دیار نه بوویت.

- هاتین، به لām پاشان بۆ شوئینیکی تریان بردین، نه گینا یه کترمان
هر ده بیینی، پیرئ هه موو ده سته خوشکه کانت هاتنه دیده نیم.

- کئ و کئ بوون؟

- ماریاشکا، خافروشکا، چیگوندا، دفوگر و شفایاش (چوار کۆپیک
بایی) هاتبوو.

یه کسه له ئاکیم ئاکیمیچم پرسى:

- باشه شتى وا ده بیئت؟

ئاکیم، چونکه خۆی پیاویکی زۆر بیکهرد و داوینپاک بوو، چاوی
داخست و به شهرمه وه گوتى:

- به لئى، هه ندئ جار شتى واش ده بیئت، هه ندئ جار ئه و شتانه پوو
ده دهن، به لām زۆر به که مى. چونکه زۆر زهحمه ته، کۆسپى دنیاى
له بهر ده مه، بۆیه زیندانییه کان و ئیرای هه موو حورمانیکی سیکسى
زیاتر خوویان ده دایه باده تۆشى و پاره کانیان له و مهیدانه دا خه رج
ده کرد. زۆر زهحمه ت بوو بگه یته ئه و جوړه ژنانه. ده بوا له سه ر
جیژوان و کاته که ی رێک بکه ون، شوئینیکی په نا به ده ست یتنن، که
ئه مه له هه موو شتیک ئه سته متر بوو، ده بوا یه پاسه وانه که ئیغفال
بکه ی یان ده مى چه ور بکه ی و به رتیلی بده یتى که ئه مه نیمچه مه حال
بوو، ده بوا یه پاره یه کی تا راده یه ک زۆر خه رج بکه ی، که چی و ئیرای
ئه وه ش هه ندئ دیمه نى ئاشقینیم به چاوی خۆم بینیه، پۆژیکیان سى
که س بووین، نارد بوو یانین بۆ که ناری پروبارى ئارتیش که
کووره ی خشت سوور کردنه وه دا بگيرسىتین. چه ند سه ر بازیکی
پاسه وانمان له گه ل بوون زۆر نه رمونیان بوون و چاوپۆشیان
لیده کردین، له پیر دوو ئافره تی له وانه پهیدا بوون. یه کێک له
زیندانییه کان، دیار بوو چاوه پروانى ده کردن، گوتى:

- بۆچی ئەۋەندە درەنگ كەۋتەن؟ لە كۆي بوون؟ لە مالى زفیركوف
 بوون، وا نىيە؟
 يەككىيان بە پىكەننەۋە گوتى:
 - زفیركوف؟ كە شەممە لە مانگ بىرا ھەنگى دەچم بۆ لای
 زفیركوف.

ئەمە پىستىرىن و ناشىرىنتىرىن ژنى پرووى زەۋى بوو. تا خەيال بىر
 بىكا پىس بوو. پىتيان دەگوت چىگوندا (ھەرزانبىي)، دەگەل دەستە
 خوشكەكەى تىرى دا دىفۇگروشفایا (چوار كۆپىك بايى) دا ھات، كە
 لەۋىش پىستىر بوو.

كابرای مېتاز پرووى كرده ژنە چوار كۆپىك بايىكە و گوتى:
 - ھا، دەمىكە ديار نىت، چىيە دەلنى كەمىك لاۋاز بووى؟
 - بلىم چى، جاران جوان و قەلەۋ بووم، بەلام ئىستە ئەۋەندە لاۋاز
 بووم دەلنى دەرزىم قووت داۋە.

- ھىشتا ھەر دواى سەربازان دەكەۋى؟
 - دە تەمەشا، تۆش ھەمان قەسە و بوختانى خەلكى دەلئىتەۋە! جا با
 دواى سەربازانىش بىكەۋم قەيدى چىيە؟
 - ۋاز لە سەربازان بىتنە، دواى ئىمە بىكەۋە كچى باش، پارەمان پىتە.
 ئىدى ئەم زىندانىيە سەرتاشراۋە، پىن بە كۆتوزنجىرە، جىل
 دوۋرەنگە، كە لە ژىر دەستى پاسەواناندا كارى دەكرد بىتنە بەرچاۋ و
 بىرى لىتەكەنەۋە.

كاتى كە لە كارەكەم بوومەۋە و پىتيان گوتەم دەتوانم بۆ زىندان
 بگەپمەۋە، كۆتوزنجىريان لىتەستەم، خوا حافىزىم لە ئاكىم ئاكىمىچ
 كىرد و بە پاسەۋانى يەككىك لە سەربازەكان گەپامەۋە بۆ زىندان.
 ئەۋانەى كە بە قۇنتەرات و لەبىر كارىيان دەكرد نەك بە سەعات، ھەر
 كاتى لە كار تەۋاۋ بوان، چاۋەپروانى ئەۋانەى تىريان نەدەكرد و بۆيان

هه‌بوو بۆ زیندان بگه‌پینه‌وه، بۆیه که گه‌ییشتمه‌وه زیندان، چهند زیندانییه‌کی دیکه له پیش مندا گه‌ییشتبوونه‌وه: باشترین پینگه بۆ ئه‌وه‌ی زیندانیان بخه‌یته سه‌ر کار و به‌جددی کار بکه‌ن، ئه‌وه‌یه به قه‌به‌ل و له‌بهر (به قوتنه‌رات) کاره‌که‌یان بده‌یت، هه‌نگی چهندیش کاره‌که قورس بێ، به نیوه‌ی وهختی پتو‌یست ته‌واوی ده‌که‌ن و هه‌نگی ئازادن له‌وه‌ی یه‌کسه‌ر بۆ زیندان بگه‌پینه‌وه بێته‌وه‌ی که‌س ده‌ست بێنێته پتیا‌ن.

چونکه مووبه‌قه‌که بچووک بوو، هه‌موو زیندانییه‌کانی به جاری ده‌هگرت، بۆیه گشت زیندانییه‌کان پتکه‌وه نانیان نه‌ده‌خوارد، ئه‌وانه‌ی له پتیشه‌وه ده‌گه‌ییشتن به‌شه خۆراکی خۆیان ده‌خوارد و هه‌لده‌ستان و شو‌ینه‌که‌یان بۆ زیندانیانی دی چۆل ده‌کرد. ویستم که‌مێک شۆربای که‌له‌رم بخۆم، به‌لام چونکه پتیی پانه‌هات بووم، زۆرم له دهم ناخۆش بوو، نه‌مخوارد، تو‌زێ چام بۆ خۆم ئاماده کرد، پاشان ده‌گه‌ل یه‌کیک له زیندانییه‌کاندا، که ئه‌ویش وه‌کو خۆم کۆنه نه‌جیبزاده و خانه‌دان بوو، له سووچیکی می‌زه‌که‌وه دانیشتم.

زیندانیان، ده‌هاتنه ژووره‌وه و ده‌چوونه ده‌ره‌وه، هه‌یشتا هه‌موویان نه‌هاتبوونه‌وه، بۆیه جیگا زۆر بوو. پینچ که‌سیان، پتکه‌وه له پشت می‌زه‌گه‌وره‌که‌وه پۆنیشتن، ئاشپه‌زه‌که دوو کاسه شۆربای بۆ تیکردن و تاوه‌یکی گه‌وره‌ی پر له ماسی سووره‌وه‌کراویشی بۆ دانان، پتده‌چوو، ئه‌مانه به بۆنه‌یه‌کی خۆیا‌نه‌وه جه‌ژن بگێرن، بۆیه فرا‌فینیان له کیسه‌ی خۆیان دابووه پادان، پۆلاندیه‌ک وه‌ژوورکه‌وت و له نزیکی ئیمه‌وه پۆنیش.

زیندانییه‌کی بالابه‌رز به‌ده‌م هاتنه ژووره‌وه‌وه، چاو‌یکی به گشت هاو‌پیکانیدا گێرا و به ده‌نگی به‌رز کوتی:
- من لی‌ره‌ش نه‌بم ده‌زانم چی ده‌که‌ن.

پیاویک بوو له تمه‌نی په‌نجا سالیډا، بالابهرز و توکمه، زیره‌کی و پروخوڅشی به سیمایه‌وه دیار بوو، لڼوه نه‌ستور و شوپړه‌کی دیمه‌نیکي پټکه‌نیناوی به ده‌موچاوی دده. له نژیکي نه و گروپه‌وه که چه‌ژنیان ده‌گیرا، دانیش‌ت و کوتی:

- پوژتان باش، هیوادارم باش خه‌وتبڼ؟ بؤچی سلاوه‌که‌م ناسه‌ننه‌وه، ده‌ی هاوړپیانې به‌پیزی کورسیکیم، عافیتان بیت، نوڅی گیانتان بیت، میوان راده‌گرن.

- ئیمه کورسیکی نین!

- زور باشه، که‌واته تامبوډین. برایانی تامبوډینم.

- خه‌لکی (تامبوډ)ش نین، هیچ‌ت له ئیمه ده‌ست ناکه‌وئ، نه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ خوټ ده‌عوته بکه‌ی و دابمه‌زړینسی، وا چاکه بجیت جووتیاریکی ده‌وله‌م‌ند بدوژیته‌وه‌و.

- قوړه‌ی سکم له برساندا سه‌عاته پټیه‌ک ده‌پوات، پیم نالین نه‌و جووتیاره ده‌وله‌م‌نده کټیه تا خومی بگه‌یه‌نم؟

- بړو بؤ لای گازین، نه‌و بگره و هه‌قت نه‌یت!

- براینه گازین نه‌مېړو خه‌ریکی خواردنه‌وه‌یه. هه‌رچییه‌کی هه‌بی خه‌رجی خواردنه‌وه‌وی ده‌کات!

زیندانیه‌کی دیکه کوتی:

- به لای که‌مه‌وه بیست پوړلی پټیه، نه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ پاره به‌ده‌ست بیني، هیچ شتیک له باده فروڅی باشتړ نییه، کیمیایه.

کابرا کوتی:

- که‌واته پام ناگرن؟ باشه، خواردنی حکومت ده‌خوم.

- بؤچی ناچیته لای نه‌و دوو به‌پیزه چا بخوځیته‌وه؟

زیندانییه کی دیکه ی خه مبار له سووچیکدا دانیشتبوو، له وه پیتش
تاقه وشه یه کی له زار دهرنه چوو بوو، به دهنگیکی که رخ و خه مناک
گوتی: ئو به پیزانه به چی ده زانن؟
- دوو خانه دان و ئه رستوکراتی لیکه وتوون، ئیستا حالیان له حالی
ئیمه باشتتر نییه.

زیندانییه لیو ئه ستوره که، به پرووگه شی پروانییه ئیمه و گوتی:
- زۆرم حز له کوپن چایه، به لام پرووم نایه داوا بکه م، ئه وه ندهش
نه فسنزم نیم

به ئاماژه ی دهست ده عوه تم کرد و گوتم:
- فهرموو، ئه گهر حزت لیته وهره چا بخۆره وه.
له میزه که ی ئیمه هاته پیشه وه و گوتی:
- چۆنم حز لی نییه؟ کئ هیه حزی له چا نه بیت؟
زیندانییه گرژ و خه مناکه که هه لی دایه:
- ته مه شای ئه مه! که له مالی خۆی بوو شوڤرای پروون و نانی
جۆیشی به ته واوه تی دهست نه ده که وت، که چی لیتره، له زینداند، ده بی
چا بخواته وه، وه کو ئه وه ی ئه رستوکرات (نه جیبزاده) بی!
لیم پرسى:

- بۆچی لیتره که س چا ناخواته وه؟
هیچ وه لامیکی نه دامه وه. ههر به پیاویشی نه زانیم.
- کولیره ی سپی، کولیره ی سپی! یه که م سفتاح.
زیندانییه کی گه نچ کۆمه لیک کولیره ی سپی و چۆره کی به
پستیکه وه کرد بوو، دابووی به شانی دا و به ژووره کاندایه گیترا
و ده یفرۆشت.

ئەو ژنەى كە ئەم كولتزانەى دەدايە تا بۆى بفرۆشیت، لە ھەنبەر
ھەر دە كولتزانەدا، كولتزانەىكى دەدايە بۆ خۆى، ئىدى لەسەر ئەم
كولتزانە دەژیا.

بەدەم بانگی: كولتزانەى بچووك! كولتزانەى بچووك! خۆى بە
موبەقەكەدا كرد و پاشان لەسەرى پۆیى:

- كولتزانەى بچووك، كولتزانەى مۆسكو، گەرم و نەرمە، حەزم دەكرد
خۆم ھەموویم خواردبە، بەلام پارەكەم دەرى ناھیتن، دەى كۆپنە
فریا كەون، تەنیا یەك كولتزانە ماو، كى داكى خۆى خۆشدەوئى با
بیکریت، بە یادى دایكییەو، نۆشى گیانى بكات.

بەو قسەى ھەموانى ھیتایە پێكەنین و چەند كولتزانەىكىان لێكپى.
ئەوسا گوتى:

- گازین خەرىكى خواردنەو، زۆر سەرخۆشە! ئیشىكى باش
ناكات! ئەمۆ پۆژىكى لەبار نییە، كاتىكت زانى ھەشتچاو (مەبەستى
مىچەرە) خۆى كرد بە ژووردا، ھەنگى چى دەكات؟

- دەیشارینەو، سەرخۆشە؟

- بەلى، فول سەرخۆشە، پىس ھاپوژاوە. شەپ بە داروبەرد
دەفرۆشیت. ھەر كەسىكى دەست بكەوئى بە گژیا دەچیت.

- كەواتە كار دەكاتە شەپەمست.

لە پۆلاندییەكەى تەنیشت خۆمەو، پرسى:

- ئەوە باسى كى دەكەن؟

گوتى:

- باسى گازین دەكەن، ئەمە زىندانىیەكە كە بادەفرۆشى دەكات..
ھەر كاتى شتىكى قازانچ كرد و پارەىكى دەستكەوت، تا دوا كۆپىك
دەخواتەو. كە دەخواتەو، ئىدى دەبى بە دپندەىك لەو گۆرە.
تەبیعیەتى ئاگرینی سەردەكات. بەلام بەر لەوێ بخواتەو و

سەرخۆش بېی، پیاویکە ھێدی و ھێمن و بێوہی، بەلام کە
خواردییەوہ ئیدی لە دەست دەردەچیت، دەست دەداتە کێرد و
پەلاماری خەلکی دەدات و دەبێ فریا بکەون و کێردەکە ی لێ بسەن.
- چۆن دەتوانن لێی بسەن؟

- دە دوانزە کەس بە سەریدا دەرژین و ئەوئەندە ی لێدەدەن تانیوہ
گیان دەبیت، ئیدی دەکەوی و لە ھۆش خۆی دەچیت. کە بورایەوہ و
بوو بە جەنازە ھەنگی لەسەر تەختەبەندەکە ی (تەختەخو) پالی
دەخەن و پالتوکە ی خۆی پێدا دەدەن.

- باشە ناترسن بمەریت؟!

- ئەو لێدانە ی لەو دەدریت، لە ھەر کەسیکی تر بدریت بێگومان
پۆح دەرنابات، بەلام ئەو گیانسەختە، لە پادەبەدەر بەھیز و پتەوہ،
لەم زیندانەدا کەس لەو بەھیزتر و پتەوتر نییە، دوا ی ئەو ھەموو
تێھەلدان و دارکارییە، سبە ی بەیانی ھێندە چالاک و گورجوگۆل لە
خو پادەبیت وەکو ئەوہ ی نەبای دیبێ و نە باران، وەکو ئەوہ ی ھیچ
شتی پرووی نەدای.

لە پۆلاندییەکم پرس ی:

- ئەری بێزەحمەت، پێم نالێ ئەوانە کە نانی خۆیان دەخۆن و من
چای خۆم دەخۆمەوہ، بۆچی چاویان لە چایەکە ی منە، بۆچی
ھەسوودیان بە من دیت.

- مەسەلە چایەکە نییە، ھیچ پەیوەندییەکی بە چایەکەوہ نییە، پەیان
لە خۆتە: تۆ نەجیبزادە نیت؟ یانی لەوان ناچیت. بۆیە ھەز دەکەن
ببەزینن و شەپت پێ بفرۆشن و بەگرتا بێن، تۆ چاوەپوانی شتی
خراپتر بکە. ژیا یی ئیمە لێرەدا زۆر سەخت و دژوارە. ئەگەر ژیا یی
زیندانییەکان سەخت بێ، ئەوا ژیا یی ئیمەمانان دووجار سەختە، ھەم
وەکو زیندانی و ھەم وەکو نەجیبزادە، بۆیە دەبێ زۆر بەسەبر و

هوسه له بين تا دهگل هم ژيانه دا پايين، خووی پتوه بگرين.
 دلنيابه به هوی هم خوراک و چايه وه که به خوت دهیکړی،
 سهریه شهی زورتوت بۇ دهنينه وه، خو زور کهسی دیکهش خوراک و
 چای تاييه تی خویان هیه، همه بۇ ئهوان ئاساييه، به لام بۇ تو
 ئاسایی نییه.

پولاندييه که هو قسه يه ی کرد و ههستاو پویي. دواي چهند
 دهقيقه يه که قسه کانی هاتنه دی.

پهراویز:

- ۱- فارتیکوليتا نبوست: هم وشه يه هيچ مانايه کی نییه. زيندان ييه که
 وای دهزانی وشه يه کی فهره نسييه و مانای خوشه فتاری دهگه يه نی،
 بویه بهرده وام به ته شهر و تهلقيزييه وه بهو مانايه به کاری دینا.
- ۲- (کاجان) هيچ ته يریک بهو ناوه وه نییه. وشه ی کاجان له هه ندي
 زمانی پوژهلانيدا به مانای شا يا مير دیت.
- ۳- "نیفاليد" وشه يه کی سه روگوئ شکیترای فهره نسييه له
 (ئه نفاليد) وه وهرگيروه، به مانای "نوقستانی جهنگ" دیت.
- ۴- کفاس خواردنه وه يه که له خوساندنی نانی رهش و ئاردی جو
 دروست دهکړی.

«۳»

ههسته سه‌ره‌تاییه‌کان

۳-۲

هیشتا (م. کی) (۱) - ئەو پۆلاندییەیی که باسم کرد- به ته‌واوه‌تی نه‌گه‌یی‌بووه‌ ده‌ری که گازین به لاره‌لار خۆی به مووبه‌قه‌که‌دا کرد. فوول سه‌رخۆش بوو، زۆرم به لاهه سه‌یر بوو، که به پۆژی پووناک ئەو دیمه‌نه له زیندانه‌دا ببینم، به تاییه‌تی له کاتی‌که‌دا که ده‌بوا هه‌موو زیندانییه‌کان بۆ کار و بیگار بپۆن، که کابرای میجهر یه‌جگار به زه‌بتۆره‌بت و سه‌ختگیر بوو، زۆر جار له‌ناکاو خۆی به ژوور و قاوشه‌کاندا ده‌کرد، ئەمه سه‌رباری ئەوه‌ی ئەفسه‌ره‌که‌ی ژیر ده‌ستی شه‌و و پۆژ خه‌ریکی پاسه‌وانی بوو، بۆ ساتیکیش زیندانه‌که‌ی به‌جی نه‌ده‌هیشت، ئەمه جگه له پاسه‌وان و ده‌ره‌جه‌داران و چاودێرانی ناو زیندانه‌که که چاوپۆشیان له که‌مترین سه‌رپێچی نه‌ده‌کرد. بۆیه ماوه‌یه‌کی زۆرم پتۆیست بوو تا له‌م جۆره‌ رووداوانه، که له

سەرەتادا وەکو لەگەز و مەتلان بوو بە لامووە، تیبگەم و بچمە
بەنج و بناوانی و پێشەیان بدۆزمووە.

پێشتر باسی ئەوێ کرد کە زۆربەی هەرە زۆری زیندانییەکان
هەر یەکە و کاروپیشەییەکی دەزانی، هەلبەتە ئەم کار و کارکردنە
زادەی پێوستییەکی ئاسایی بوو. ئەو کاتانەی کە لە بیگار و کاری
حکومەتی دەبوونەو، بۆ خۆیان کاریان دەکرد، هەم کاتەکانیان
بەسەر دەبرد و هەم پارەیه‌کیشیان بە دەست دینا. خەلکی زیندان
پارەیان جگە لە ئازادی لە هەموو شتیکی دی خۆشتر دەوی. بگرە بە
هاوتای ئازادیی دەزان، زیندانی کە چەند کوپنکیکی لە گیرفانی خۆیدا
شک برد زۆر دلخۆش دەبێت، بە پێچەوانەشەو ئەگەر پارە ی نەبێت
هەمیشە پەست و خەمگینە، هێندە بێزار و ناوێم دەبێت، لەگینە لە
پێناوی تۆزە پارەیکدا تاوانی گەورەش بکات. هەرچەندە پارە لە
زینداندان ئەو بایەخە گەورەیی هەبوو، لە دلی زیندانییەکاندا شیرین
بوو، بەلام زۆریش لە لایان نەدەمایەو، چونکە پاراستن و پاشەکەوت
کردنی یەجگار ئەستەم و قورس بوو. چونکە یان لێیان دەگیرا و
دەستی بەسەردا دەگیرا، یان لێیان دەدزرا. مێچەر کە لە ناغافلدا بۆ
تەحەری ژوور و قاوشەکان دەردەچوو، هەر کە زانییای زیندانییەکان
کەمێک پارە ی پاشەکەوت کردوو یەکسەری دەستی بەسەردا
دەگرت، هەنگی ئەو پارانە بۆ چاککردنی خواردنی زیندانییەکان
تەرخان دەکرا، چونکە ئیدارەی زیندان هەر پارەییکی لەو بابەتە ی بۆ
هاتبا، بۆ چاککردنی خۆراکی زیندانیەکانی تەرخان دەکرد. خۆ ئەگەر
مێچەریش پە ی بە شوێنی پارەکانیان نەبردایە، ئەوا زۆربەی کات
دەدزرا. مەحاله زیندانییەکانی متمانە بە کەسیک بکات و دلی بیت پارە ی
خۆی لا دابێت. بەلام وێرای ئەوەش زیندانییەکان ئاخیری پێگە یەکیان
بۆ پاراستنی پارەکانیان دۆزییەو. پیرەمێزیک هەبوو سەر بە یەکیک

له ئایینزاکانی شاری فیاتکا(2) بوو، ئەمە پەنای برد بوو دەفەری ستارودوب، ئیدی ئەم پیرەمیزە پاشەکویتی زیندانییەکانی هەڵدەگرت و دەشاردەو. حەز دەکەم بە چەند وشەیەک باسی ئەم پیاوێ بکەم: پیاویەک بوو لە تەمەنی شەست سالیان، لاواز، کورتەبالا، سەری ماشووبرنجی تەواو بوو. کە یەکەم جار دێم زۆری سەرنج پراکێشام، لە هیچ شتێکدا لە زیندانییەکانی دیکە نەدەچوو. نیگای هێندە مەنگ و ئارام و پڕ ئاستی و ناسک بوو، کە حەزم دەکرد بەردەوام تەمەشای چاوە ساف و گەشەکانی بکەم. زۆر جار قسەمان دەگەل یەک دەکرد، بە دەگمەن پیاوی وا دلپاک، نەفسبەرز و خوشخوو، جوانپەتارم دیتوو. ئەم پیاوێ بە هۆی تاوانیکی گەورە و ترسناکەوه حوکم درابوو و بە بێگاری هەوالەیی تاراوگە کرا بوو. ژمارەیهک لە هاوڕێکانی لە ستارودوب (دەفەری چەرنیجوف) هەلگەرابوونەوه و بوو بوون بە ئەرتەدۆکسی. حکومەت بە هەموو توانایەکی خۆیەوه هانی داوون لەسەر ئەو پێبازە بەردەوام بن و هەموو یاخییەکانی دیکەش بێتێتە سەر هەمان پێگا. ئیدی پیرەمێرد دەگەل توندپەوانی دیکە ئایینزاکەدا لێ دەبێت بەرگری و داکۆکی لە (ئایینە کۆنەکە) بکەن. کە حکومەت دەکەوتێتە دامەزراندنی کلیسایەکی ئەرتەدۆکسی لە شارەکهیان، ئاگر بە کلیساکەوه دەنێن و دەیسووتێن. ئیدی بە هۆی ئەو کارەوه، یارۆی پیرەمێرد دەگیرێت و پەوانەیی تاراوگە و زیندانی سیبیریا دەکێت. ئەم پیرەمێردە پیاویکی دەوڵەمەند بوو، خەریکی بازرگانی بوو. ژن و منداڵەکانی خوشدەویست، بەلام وێرایی ئەوهش بەو پەڕی ورەبەرزێ پێگای تاراوگەیی گرتە بەر، پێوابوو ئەم پەنج و زەحمەتە لە پێناوی باوەڕەکەیدا (ئایینە کۆنەکە) دەکێشێت و ئەمەیی لە گیان خوش بوو.

پیاو، پاش ئووهی ماوهیک دهگهل ئەم پیره مێردا بەسەر دەبات،
 بە ناچارى لە خۆى دەپرسیت: ئەم پیاو چۆن توانیویەتى یاخی ببێ،
 بەگژ حکومەتدا بچیت؟ چەند جارێک ویستم باسی ئایینەکەیم بۆ
 بکات، خۆى دەدزییەو، باسی ئایینەکەى نەدەکرد، بەلام هیچ
 قەلسى و تورەییەک لە وەلامەکانیدا نەبوو. کەچی وێرایی ئووهش
 ئاگرى لە کلێسایەک بەر دابوو و سووتاند بوو، هەرگیز حاشای لەو
 کارە نەدەکرد: قەناعەتى تەواوى بەو هەبوو کە ئەم تەوانەى یان
 خۆى گوتهنى ئەم شەهاده تکارییه (العمل الاستشهادی) مایەى
 سەر بەرزى و شانازى خاوەنەکەى تى. زۆرجار پرسیارم لێدەکرد و
 دەمویست قەسەى لێدەریتم و لەو رێگەى بە زیاترى بناسم، بەلام
 بێهوودە. قەت پۆژى لە پۆژان لووتبەرزى و فیز و دەعیە و
 خۆپەسەندیم لێى نەبینى. زیندانى دیکەشمان لەگەل هەبوون کە
 سەر بە هەمان ئایین و ئایینزای ئەرته دۆکسى بوون، زۆر بەیان
 خەلکى سیبیریا بوون، ئەمانە زیرەک و زیتەل بوون وەکو زۆر بەی
 جووتیاران. ئەمانە حەزبان لە مشتومر و گەنگەشە و مونا قەشە بوو،
 هەلبەتە بە شتوازی خۆیان، کوێرانه پابەندى ئایینەکەى خۆیان بوون
 و بە ئاشکرا حەزبان لە مونا قەشە بوو. بەلام عەیبیان زۆر بوو! لە
 رادەبەدەر لووتبەرز و فرناخ و خۆپەسەند بوون، رێک بە پێچەوانەى
 هاوێی پیره کەمانەو کە لە هیچ شتێکدا لەوان نەدەچوو. هەرچەندە
 زۆر لەوان پتر شارەزای ئایینەکە بوو، لەوان پۆشن بێرتر و
 خۆینە وارتەر بوو، بەلام هەمیشە خۆى لە باس و گەنگەشەى ئایینى
 دوور دەگرت، تەببەتەرم، خۆشخوو، پوو خۆش بوو، هەمیشە شاد
 و دەمبەپێکنین بوو، بەلام پێکنینەکەى وەکو پێکنینى زیندانى کانی
 دى ناخۆش و تەوسامیز نەبوو، بەلکو نەرم و خۆشەوا بوو، زیاتر
 لە پێکنینى مندالێکى بێگەرد دەچوو، کە دەگەل سەرە سببیکەیدا

زۆر ده گونجا. (پهنگه نه گهر بلېم كه سايه تې پياو له ميانه ي
پيگه نينه كه يوه دهناسرېت بكا ته زنده پړوي و بچوونيكې هه له بې،
به لام نه وه ي من سه رنجم داوه نه وه يه كه پيگه نينې پياوې باش
خوش و دلگيره، پيگه نينې پياوې خراپ و دلېرېش به پيچه وانه وه يه)
زنداننيه كان زوريان پړزي هم پيره ميژده ده گرت، به لام نه مه توو شي
له خوبايي بووني نه كرد بوو. زنداننيه كان پتيان ده گوت (باپيره)، قهت
هه ستيان بريندار نه ده كرد، دليان نه ده پره نجانده، ههنگي زانيم كه هم
پيره ميژده چون توانيو يه تي كاريگه رييه كي زور به سه ر په پيره واني
ثايننه كه يوه پهيدا بكا ت. هه رچه نده هم پيره ميژده، به پواله ت
وره به رز و نارام و پروخوش بوو، گوئي به دژواري ژيانې زندان
نه ده دا، به لام دهر د و نارازيكې به سوچ له ناخيدا شه پولي ده دا و
هه ولي ده دا هم دهر د و نارازه په نهانه ي خوي له هه مان بشاري ته وه.
من به پيگه وت په يم به م نارازه په نهانه ي برد. له بيرمه شه ويكيان،
نزيكه ي سعات ستي به ره به يان له خه و رابووم، گويم له دهنگي
گريانيكي سووك بوو. ته مه شاي ده ورو به ري خوم كرد، سه یرم كرد
پيره ميژده كه له پال سوپا كه دانيش توه و (هه مان سوپاي كه پيشتر
نه و كابر ايه ي ويستي ميچر بكوژيت له پاليدا نوژي ده كرد) و
ده ستنوسى كتيبه ثايننيه كه ي خوي ده خوينده وه. گويم ليوو به دهم
گريانه وه ده پارا يه وه: "خودايا پشتم تيمه كه! خودايا هر توي په ناي
بيپه نايان! خودايا ورم بده يه، منداله چكو له داماوه كانم، منداله
كلوله كانم! نه ي ناريز ترين ناريزانم، جاريكي ديكه هه رگيز ناتان
بينمه وه،" مه گهر هر خوا خوي بزاني ههنگي چه ندم خه م لي خواردا.
ئيستا هم پيره ميژده بوو بوو به نه ميندار و بانقي پاره ي
زنداننيه كان. له زندانه كه دا وا باو بوو-مه گهر خوا بزاني له به رچي؟-
كه كهس ناتواني دزي له پيره ميژده بكا ت. ده يانزاني نه و پاره و

پاشه‌که‌وتانه له شوینتیکدا ده‌شاریت‌وه، به‌لام که‌س نه‌یتوانی بوو ئه‌و شوینه بدوژیت‌وه. کاتی که‌ت‌واو له یه‌کدی نزیک بووینه‌وه به‌خوی په‌ناگه‌ی پاره‌کانی به‌من و پۆلاندیی‌ه‌که‌نیشاندا. بیری له‌شتیکی سه‌یر کردبووه‌وه، له‌نیو یه‌ک‌یک له‌و عامودانه‌وه که‌به‌سفتی و به‌چوار ده‌وری زیندانه‌که‌دا داکوترا بوون و حه‌ساری زیندانه‌که‌یان پیکه‌ینا بوو، لقی‌ک هاتبووه‌ ده‌رئ، ئه‌گه‌ر به‌سه‌رپیی سه‌یرت کردبا واتده‌زانی به‌عاموده‌که‌وه به‌ستراوه و مه‌حاله‌ ده‌ربه‌ینری یان لیتی بکریته‌وه، به‌لام له‌راستیدا به‌ئاسانی ده‌رده‌هینرا و ده‌خرایه‌وه شوینی خوی، هه‌لبه‌ته‌ بۆشاییه‌ک له‌نیوان عاموده‌که‌و لقه‌که‌دا هه‌بوو. ئیدی باپیره ئه‌م بۆشاییه‌ی کرد بوو به‌قاسه‌ی پاره‌کان و که‌س مه‌زنده‌ی بۆ نه‌ده‌چوو.

جا ئیستا با بیمه‌وه سه‌ر باسه‌که‌ی خۆم. باسی ئه‌وه‌م ده‌کرد که‌ زیندانییه‌کان بۆچی پاره‌یان زۆر پینه‌ده‌ما؟ زیندانی پاره‌ی زۆر له‌لای خوی گل ناداته‌وه، نه‌ک ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پاراستن و هه‌لگرتنی زه‌حمه‌ته، به‌لکو له‌به‌ر وه‌زع و حاله‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ تایبه‌تییه‌که‌شیان، بابای زیندانی به‌ته‌بیعه‌ت تامه‌زرو و تینوی ئازادییه‌! زۆرجار ناچاره‌ سال به‌سال، بیته‌وه‌ی که‌مترین ئومیدی به‌ئازادی هه‌بی، درێژه‌ به‌م ژیا‌نی ئه‌ساره‌تی دوور له‌ئازادییه‌ بدات. جا له‌م حاله‌دا نا‌هه‌قیه‌تی بیر له‌وه‌ بکاته‌وه، به‌هر نرخ‌ بووه، ئه‌گه‌ر بۆچه‌ند ساتیکیش بووه‌ له‌رێگه‌ی باده‌نۆشیه‌وه، خه‌می خوی به‌بادا بدات؟ پیاو زۆری پی سه‌یره‌ که‌خه‌لکانیک ده‌بینی به‌دل و گیان، به‌سه‌بر و حه‌وسه‌له‌یه‌کی زۆره‌وه، شان ده‌ده‌نه‌ به‌ر کار، ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌رچییه‌کیان به‌ره‌نجی شان و ئاره‌قه‌ی ناوچه‌وان و به‌ماوه‌یه‌کی زۆر په‌یدا کردووه، له‌یه‌ک پوژدا و به‌که‌ره‌تیک تا دوا قروش له‌پای باده‌نۆشیدا دابنن! ئه‌وسا سه‌ر له‌نوی تیه‌له‌ده‌چنه‌وه و شان ده‌ده‌نه‌ به‌ر کار و چه‌ندین

مانگ چاوه‌پوان ده‌کەن تا کات و وهختی بۆنه‌یه‌کی تازه دیتە پیشی. هه‌ندێ له زیندانییه‌کان مه‌راقیان جلی جوان و ناوازه‌یه، پاره‌کانیان ده‌دایه پانتۆلی عه‌نتیکه، چاکه‌ت، پالتۆی سیبیریایی، به‌لام له هه‌موو شت زیاتر چه‌زبان له کراسی هندی ده‌کرد، چه‌زبان له پشتینی چه‌رمی ئاو‌زوونه‌دار ده‌کرد.

شیکی‌پۆشان، له بۆنه و جه‌ژناندا (3) جوانترین جلکی خۆیان له‌به‌ر ده‌کرد: خۆزگه ده‌تبین چۆن بۆ خۆ نواندن ئه‌م ژوور و ئه‌و ژووریان ده‌کرد! هه‌نده دلیان به جله تازه و جوانه‌کانیان خۆش بوو ده‌تگوت منداڵن. ئه‌له‌ه‌قی زیندانیان له زۆر شتدا منداڵی گه‌وره‌ن. جا ئه‌م هه‌موو جله تازه و جوانانه کوتوپ نه‌ده‌ما، زۆرجار له هه‌مان پوژی کړینیدا، بۆ ئیواره‌که‌ی دیار نه‌ده‌ما، یانی خاوه‌نه‌کانیان یا ده‌یان‌خستنه په‌ه‌نه‌وه یان تالانفرۆشیان ده‌کرد یان لێیان ده‌دزرا. دیاره بۆنه و ئاهه‌نگ و جه‌ژنه‌کان کاتیان دیار بوو، ئیدی یان جه‌ژن و ئاهه‌نگه ئایینییه‌کان بوو، یان جه‌ژن و بۆنه‌ی له دایک‌بوونی شه‌خسی (4) بوون. ئه‌و که‌سه‌ی جه‌ژنی له دایک‌بوونی خۆی ده‌گێرا، که وه‌کو هه‌میشه به‌یانی له خه‌و هه‌لده‌ستا، مۆمیکێ دیتا، له‌به‌رده‌م په‌یکه‌ری مریه‌می پاکیزه‌دا دای ده‌نا و ئه‌وسا نوێژ و نزا و دوعای ده‌کرد و هه‌نگی جوانترین جلی له‌به‌ر ده‌کرد و ده‌چوو، خواردنی تاییه‌تی له کیسه‌ی خۆی به‌پادان ده‌دا. گوشت و ماسی، ده‌کپی و ئیدی به تاقی ته‌نیا وه‌کو گاجووت به‌ر ده‌بووه خواردن، به ده‌گه‌من هاوڕێیه‌کی خۆی بۆ ئه‌م بۆنه و ئاهه‌نگه ده‌عوته ده‌کرد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی مێ ده‌بوو ئه‌وجا تۆره‌ی مه‌ی و باده ده‌هات: زیندانی به‌که‌یفی دلی خۆی ده‌ی‌خوارده‌وه، مه‌ستی مه‌ست ده‌بوو، ئه‌وجا به لاره‌لار ده‌که‌وته گه‌پان به ژووری قاوشه‌کاندا، به‌ده‌م پێک‌دنه‌وه به‌سه‌ر هه‌ر شتی‌که‌دا که هاتبا پێگه‌ی ده‌که‌وت و ده‌یویست به هه‌موو هاوڕێکانی

نیشان بدات که سهرخۆش و مهسته، تا پړيز و حورمه تی بگرن. چونکه گهلی پووسی به شیوهیه کی گشتی هاوسۆزی دهگل خه لکی مهستدا دهنوینن. بهلام له زینداند، هستی زیندانیان له ههنبهر مهستاندا زیاتر پړيز و حورمه ته نهک سۆزداری. مهستی و بادهنۆشی له زینداند جۆره نیشانهیه کی ئه رستوکرانییه. ئیدی ئهم زیندانییه هه کاتی ئاره زووی شادی و گۆرانی کردبا، مۆزیکژهنیکی بانگ دهکرد و پاره ی ده دایه که موسیقای بۆ لیددا. جا له زینداند کابرایه کی پۆلاندیمان دهگل بوو که له عهسکه ری هه لاتبوو، کورته بالایه کی ناشیرینی په زاقورسی به دغه سال بوو، بهلام که مانچه ژهنیکی باش بوو، هه میشه که مانجه که ی پښوو. ئهم پیاوه جگه له که مانجه ژهنی هه یج کاریکی تری نه دهکرد. جار جاری له پښه ی ئهم که مانجه ژهنیه وه پاره یه کی که می پهیدا دهکرد و هه ر زیندانییه کی مهست دهیتوانی به کریی بگریت و گوڅ له ئاههنگ و ئاوازه شاد و پۆج بزوینه کانی بگریت. ئیدی ئهم پیاوه ده بوایه کون به کون، ژووړ به ژووړ، قاوش به قاوش دوا ی زیندانییه مهسته که بکه ویت و به هه موو توانستیکیه وه ئاوازی شادی بۆ لیددا. زۆرجار ماندوویه تی به سیمایه وه دهر ده که وت، له دووباره کردنه وه ی له راده به دهری ئهم موسیقایه بیزار ده بوو، بهلام چاری نه بوو ده بوا به گوڅی وه لی نیعمه ته که ی بکات که هاواری به سهردا دهکرد: 'ده ی بژهنه، پاره ت وهرگرتووه، خو به خۆپایی ناژهنی' ههنگی له سهر هه مان ئاوان، بهتین و تاوئیکی زیاتره وه به ردهوام ده بوو.

جا ئه و زیندانییه مهستانه زیاتر به پشتیوانی هاوړیکانیان خویان خومار و شاد دهکرد، چونکه ده یانزانی ئه گه ر له تایم دهر بچن یان به پښکه وت میجر بیت به سهردا، هاوړیکانیان ده یان به نه وه سهر جیگا کانیان، ده یان شار نه وه و نایه لن میجر پښان بزانی. ئهم خزمه ته،

خزمه‌تیکى خۆرايى بوو. بى هېچ نياز و مەبەستىک ده‌کرا، هېچ قازانچ و بەرژەوه‌ندىيەکى له دوا نه‌بوو. هەلبەتە پاسەوان و چاودیز و دەرەجەدار و سەرباز و کارمەندانى زیندانه‌کەش چاوپۆشیان لەم بادەنۆشیانە دەکرد. چونکە بە تەجرەبە دەیانزانى یارۆى مەست و شەنگۆل هېچ ئاژاوە و هەرایەک نانیتەوه. هەر کاتى بهاپوژى یان بیهوئى هەراوه‌نگامە بنیتەوه، هاوڤیکانى هیورى دەکەنەوه و بەرهەق و کۆنترۆلى دەکەن. هەروەها دەیانزانى بە قەدەغەکردنى بادەنۆشى، هەموو کاروبارىکى زیندانه‌کە ژیر و ژوور دەبییت و دەشیوئى. جا پرسىار ئەمەیه : ئەم زیندانىيانە چۆن مەى و خواردنەوه‌یان دەست دەکەوت؟

زیندانىيەکان هەر له ناو زیندانه‌کەدا و له مەیفروشه‌کانیان دەکپرى (زیندانىيەکان بەو کەسانەیان، کە ئەم کارەیان دەکرد دەگوت مەیفروشان، ئەمە کاسىيەکى به قازانچ بوو، هەرچەندە ژمارەى مەینۆشان و ئاھەنگگیران کەم بوو، چونکە خەرجى ئەم ئاھەنگ و بۆنانە، له چاو کەم دەرامەتى زیندانىيەکاندا یەجگار زۆر و گران بوو). ئەم کاسىيە بە شیۆه‌یەکى سەیر و عەتتىکە دەستى پى دەکرد، بەردەوام و تەواو دەبوو. زیندانىيەکى دەستوپى سبى دیت، هېچ کارىک نازانیت و نایه‌وئى هېچ کارىکیش بکات و حەزیش دەکات و سوورە لەسەر ئەوه‌ى کە بەزووترین کات دەولەمەند بى، ئیدى هەر کە تۆزى پارەى دیتە دەست، بپیار دەدا بکەوێتە کپین و فروشتنى مەى و بادە. دیارە ئەمە پىسک و قومارىکى ترسناکە، جورئەتیکى گەورەى دەوئى، چونکە یارۆى پىسکار هەر قومار بە خودى خۆى ناکات، هەر خۆى ناخاتە تالوکەوه، بگرە ماله‌کەشى دەخاتە مەترسیيەوه، بەلام کابرای مەیفروش گوئى بەم کۆسپ و مەترسیانە نادات. له هەولەوه‌ خۆى، به قاچاغ مەیه‌کە دینیتە ناو زیندان، چونکە

هیشتا دهستمایه‌یه‌کی ئه‌وتۆی نییه، ئیدی مه‌یه‌که‌ی ده‌فروشیته و خیریکی باش ده‌کات. چه‌شه ده‌بیت و ئهم کاره دووباره و سێباره ده‌کاته‌وه. خو ئه‌گه‌ر ئیداره‌ی زیندان پیتی نه‌زانی، ئه‌وه‌نده‌ی پاره ده‌ستده‌که‌وێ که کاروکاسیبه‌که‌ی گه‌وره‌تر بکات، هه‌نگی ده‌بیت به قۆنته‌راتچی، به سه‌رمایه‌دار: شاگرد و مه‌عمیل و هاوکار ده‌دۆزێته‌وه و به‌مه‌ش هه‌م له تالوکه و مه‌ترسیان دوور ده‌که‌ویتته‌وه و هه‌م قازانجیکی زیاتر و بیسه‌ریه‌شه‌تری ده‌ست ده‌که‌وێ. چونکه له‌م حاله‌دا شاگرد و هاوکاره‌کانی له‌جیاتی ئه‌و و له پێناوی ئه‌ودا پرسک ده‌که‌ن.

زیندان، هه‌میشه پره له زیندانیانی لات و بیکار و ده‌ستپێی سپی، به‌لام له بری ئه‌وه بوێر و نه‌ترسن، چاپک و چه‌له‌نگن. بویری و سه‌رکێشیی تاقه ده‌ستمایه و سه‌رمایه‌یانه، زۆرجار لێده‌بێن ئهم ده‌ستمایه‌ی خۆیان بخه‌نه کار، ئیدی پێشنیاز بۆ یارۆی مه‌یفرۆش ده‌که‌ن که به قاچاغ مه‌ی بۆ بگه‌یه‌ننه ژوور و قاوشه‌کانی زیندان. هه‌لبه‌ته ئهم مه‌یفرۆشه له شاریشدا خه‌لکانیکی هه‌ن، ئیدی سه‌رباز بێ یان کاسبکار یان ژن که به پاره‌ی ئه‌و مه‌ی ده‌کرن (دیاره ئه‌مانه به کرێیه‌کی دیاری کراو ئه‌و کاره ده‌که‌ن، که به شیوه‌یه‌کی گشتی کرێیه‌کی که‌مه) و ده‌یه‌ینن و له شوێنکی تاقه‌ت ده‌که‌ن که زیندانییه قاچاغچیه‌که پیتی بزانی، نزیک بیت له‌و وه‌رشه و کارگه‌یه‌وه که زیندانییه‌که کاری تێدا ده‌کات، دیاره قاچاغچیه‌که له پێگای گه‌پانه‌وه‌دا بۆ زیندانه‌که له هه‌ر بوتله که‌میک ده‌خواته‌وه و پاشان به ئاو پری ده‌کاته‌وه و زمانی حالی ده‌لێت: "ده‌ته‌وێ ئه‌وه‌یه ناته‌وێ هه‌ر ئه‌وه‌یه. سوێسکه‌ت ده‌وێ ئه‌وه قوولته، قوولته ده‌وێ ئه‌وه قوولته" دیاره یارۆی مه‌یفرۆش ناتوانی هه‌یج شتیک بکات و ده‌بی مه‌منونی به‌ختی خۆی بیت که به‌و شیوه‌یه مه‌یه‌که‌ی بۆ هاتووه و، پاره‌که‌ی

لینه دزراوه. نو قاچاغچیهی، که مهفرۆشه که بۆ لای مهعمیل و هوسیتکهی دهنیی، پخه لۆکیکی مانگا، که پیشتر به جوانی خاوین کراوه تهوه و کهمیک ئاوی تیکراوه بۆ نهوهی وشک نهیتهوه و نه شکیت، له ژیر جلهکانیهوه دهشاریتهوه و بۆ کابرای وهسیتی دهبات، ئیدی لیتهوه بویری و لیزانیهی نو زیندانییه دهردهکهوی، دهبی یهچکار کارامه و تهردهست بن، دهنه کشف بین، ئابرویان دهجیت: دهبی فیل له پاسهوانه که بکه، نه یه لن نو زیندانییهی له گه لیاندا بۆ کار دهچن پیتی بزانی، پاسهوانه کان به زۆری سه ربازی ئیجباری بوون. ئیدی نه گهر قاچاغچیه که زیرهک بوایه، نه پاسهوانه که هستی پیده کرد و نه هاوړی زیندانییه کانی پیده حسیان. بۆ نموونه نه گهر کووره چی و وهستای کهرپو و چان بوایه، سه رده کهوت بۆ سه ر کوورهی کهرپو و چکان، هه لبه ته پاسهوانه سه ربازه که له م حاله دا دواي نه ده کهوت تا بزانی چی دهکات و چی ناکات. ئیدی کهس نه یده زانی و نه یده بینی له و سه ره وه چی دهکات. له و سه ره وه پخه لۆکه کهی، دوور له چاوی خه لک، ته ژمی مه شرووب ده کرد و ده گه پایه وه. که کاتی گه رانه وه بۆ زیندان ده هات، دراویکی پازده یان بیست کوپیکی ئاماده ده کرد و چاوه روانی پاسهوانه کهی بهر ده رگای ده کرد. پاسهوانه که، هه ر زیندانییه کی به وردی و به جددی ده پشکنی، پاشان ده رگاکه ی بۆ ده کرده وه، یارۆی قاچاغچی به ئومیده که پاسهوانه که شه رم بکات و ناوگه لی و شوینه حه ساسه کان نه پشکنیت، به لام شتی وا نه بوو، پاسهوانه که نه گهر زیرهک و کارامه بی، هه ر به چاو په ی به شوینی مه شرووبه قاچاغه که ده بات و هه نگی زیندانییه قاچاغچیه که هه ی چاریکی نه ده ما ته نیا نه وه نه بی به دزییه وه پارچه دراوه که بخاته دهستی پاسهوانه که وه. ئیدی به م شیوه یه مه یه که زۆرجار به سه لامه تی ده گه یه ده ست کابرای

مه‌یفرۆش. خۆ ئەگەر ئەم نەخشەیه سەری نەگرتبا، ئەوا یارۆی قاچاغچی دەبوا مل بۆ سزا بدات. کابرای پاسەوان (عەریف) راپۆریکی بۆ مێجەر دهنووسی و مێجەر فەرمانی دەدا کە بەوپەڕی توندی قاچاغچی قەرەبەخت بەر جەلده و شەلاقان بدرێ و دەست بەسەر مەیه‌که‌دا ده‌گیرا، کابرای قاچاغچی، ملی بۆ سزایه‌که‌ ده‌دا و هەرگیز ناوی قۆنته‌راتچیه‌که‌ی (مه‌یفرۆشه‌که‌) نه‌ده‌هێنا، نه‌ک له‌بەر ئەوه‌ی به‌م ئیعترافه‌ ئابرووی ده‌چوو، به‌لکو له‌بەر ئەوه‌ی هیچ خێر و قازانجیکی پینه‌ده‌که‌یاندا، چونکه‌ ئەگەر ناوی دابا یان نا ئەو شەلاقاری ده‌کرا، خۆ ئەگەر ناوی دابا ئەوپه‌رکه‌ی کابرای قۆنته‌راتچی ده‌کرد به‌ شەریکه‌ سزای خۆی، به‌لام ئەو پتویستی به‌ کابرای مه‌یفرۆشه‌، دنیا هەر ئەم‌رۆ نییه‌، چون زما‌نی لێنده‌دات! هەرچه‌نده‌، ئەگەر که‌شف بێی و نه‌توانی مەیه‌که‌ بگه‌یه‌نێته‌ ناو زیندان تاقه‌ پولیک کرنی نادریتی.

زمان‌لێدان و بوختان و به‌دگۆیی له‌ زیندانداندا باوه. که‌چی زیندانییه‌کان له‌ جاسووس و سیخو‌رپان تو‌په‌ نابن و له‌ خۆیان دو‌ور ناخه‌نه‌وه‌، بگره‌ زۆرجاریش دۆستایه‌تیان ده‌که‌ن، خۆ ئەگەر یه‌کێک بیه‌وێ به‌ زیندانیه‌کانی ب‌سه‌لمی‌تی که‌ بوختان و زمان‌لێدان کاریکی ناشیرینه‌. ئەوا که‌س نه‌ لێی ده‌گات و نه‌گویی لێده‌گریت. ئەو نه‌جیب‌زاده‌یه‌ی که‌ پێشتر باسم کرد، ئەو پیاوه‌ نام‌رد و خو‌پ‌ری و ترس‌تۆک و نه‌فس‌نزم‌ی که‌ هەر گه‌ییمه‌ زیندانه‌که‌ په‌یوه‌ندیم ده‌گه‌ل ب‌پ‌ری، دۆست و براده‌ری (فدکا‌ی) خولامی مێجەر بوو، هەر شتی‌ک له‌ زیندانه‌که‌دا پ‌و‌وی دابا بۆی ده‌گێت‌رایه‌وه‌، هه‌لبه‌ته‌ ف‌دکا‌ش بۆ ئا‌غای خۆیی ده‌برد. هه‌موو زیندانییه‌کانیش به‌مه‌یان ده‌زان‌ی، به‌لام که‌س بیر‌ی له‌وه‌ نه‌ده‌کرد‌ه‌وه‌ له‌سەر ئەو شته‌ سزای بدات، یان گله‌یی

لیتکات. به لام وا دیاره له خه تی باسه کهم ده رچووم، با بیمه وه سه ر
باسه که ی خوم:

هر کاتی مه شرووبه که گه یشتبایه زیندان، مه یفرۆشه که کریی
یارۆی قاچاخچی ده دا و ده که وته حیساب و چیکی قازانچ و زهره ری
خۆی. تا ئیستا به س پاره ی داوه و هیچی تر، یانی کالاکه زۆری
له سه ر که وتروه، بۆیه چار نییه بۆ ئه وه ی خیر و قازانجیکی ده ست
بکه وئ ده بی یه کاویه ک ئاوی زولالی تیکه لاه بکات و ههنگی بیخه م،
چاوه پوانی مشتیری و کرپار ده کات. ئه مه ش چاوه پوانییه کی زۆری
ناوی، چونکه زیندانیی هر که بۆنی کرد، به بۆنه وه، بیبۆنه، له
هه وه لی هر پۆژیکی هه فته دا: ئه وه ی به دریزیای چه ندین مانگ به
پهنجی شان و ئاره قی نیو چه وان پاشه که وتی کردوه، ده به پنی و به
یه ک که پت ده یدات به مه ی و ته واری ده کات. زیندانیی به ده بخت
له میژ بووه خۆی بۆ ئه و پۆژه ئاماده کردوه، شه وانی دریزی
زستان خه ونی پتوه دیتوه، به ده م کاری قورس و بیگاری
تاقه تبه ره وه به ئومیدی هاتی ئه م پۆژه ژیاوه، ئه میستا ئه و پۆژه
چاوه پوانکراوه ی لی هه لاتوه: پاره که ی به مۆلی له لا ماوه نه
دهستی به سه ردا گیراوه و نه لیتی دزراوه، ئازاده له وه ی به که یفی
دلی خۆی خه رچی بکات، ئیدی به په له به خۆی و پاشه که وته که یه وه
بۆ لای مه یفرۆشه که ده چیت، ئه ویش یه کسه ر یه ک قاپی ده داتی که
یه کاویه ک ئاوه. هر که شتیکی لیخواره وه، و قاپه که توزیک به تال
بوو، خیرا مه یفرۆشه که به ئا و بۆی پر ده کاته وه، یانی له ئه نجامدا
هر پتکه مه یه ک شه ش هینده ی نرخ ی ئه سلی خۆی له ده ری زیندانا،
له سه ر زیندانییه که ده که ویت. په نگه وا ته سه ور بکه ن که به م
پتودانگه، زیندانییه که ده بی مه یه کی یه جگار زۆر بخواته وه تا
سه رخۆش و مه ست بییت و پیش ئه وه ی مه ست بییت پاره یه کی زۆر

بدات، بهلام له پاستیدا زیندانی، وږایی پوونی مهیکه و کهمی
 کحولهکی، زور زوو، چونکه درهنگ درهنگ دهخواتهوه و به زهبری
 شویتهکی و یاساگی مهی، بهدهنی پاراوی مهی نییه، زور زوو و به
 چهند پینکی کهم مهست و سهرخوش دهیت و وږای نهوهش تا دوا
 پولی تهواو دهکات هر دهخواتهوه، پاشان دهچیت کهلوپهله تازهکی
 دهفرشیت یان به پههنی دهکات تا لهسهه خواردهوه بهردهوام بیت،
 ههلبته مهفروشهکه مامهلهی قهرز و بارمهکاریش دهکات، جا
 زیندانییه که که شمهکه شهخسییهکانی، ههلبته کهمن، تهواو بوو
 نهوسا دهچیت نهو شمهک و کهلوپهلانهی، حکومت پئی داوه، دهخاته
 پههن و بارمهوه. پاش نهوهی هیچی به دهستهوه نامیتی، پارهی دوا
 کراس و دوا شپروشیتهالی خهرج دهکات، که بهیانی به خوماری له
 خو و پادهیت، دهچیت له کابرای مهفروشه دهپارپتهوه که به قهرز
 پینکی خومارشکینی بداتی، ههلبته مهفروشهکه قهترهی به قهرز
 ناداتی، ئیدی نهو بهستهزمانه به ناومیدی و خهمنی دهگهپتهوه.
 نهوسا لهو پوژهوه، دیسان دهکهوخته کار، چهندین مانگ پهنج دهدا،
 خوی نهزیت دهکات و خو بهو پوژه خوشهوه دهبینی و به یادی
 نهو پوژهوه دهژی، بهرهبره وهخو دپتهوه، وره پهیدا دهکاتهوه و
 چاوهپوانی پوژیکی دیکه لهو بابته پوژانه دهکات، راسته پوژیکی
 دووره، بهلام کهسنی نهمری هر دهبینی. جا کاتی که مهفروشهکه
 پارهیهکی باش پهیدا دهکات، یانی نزیکه سده پوژیک، ههنگی مهی
 دهکریته، بهلام نهجارهیان ناوی تیکه ل ناکات، چونکه به تایبتهی بو
 خویی دادهنی: ئیدی مامهله و کاسبی بهسه، با نهویش خهمنی به بادا
 بدات و کهمیک رابویرئ. خو مردن ههلهگیراوه! ئیدی پوژیک بو
 شاههنگه که دهست نیشان دهکریته (دهمی پاسهوان و کارمهند و
 چاودیره چکولهکان چهور دهکات تا پئی بدهن). له شاههنگه دا هم

باده‌نۆشی و هم موسیقا و هم خواردنی دانسقه و تاییه‌تی
 فراهمه، ثم ئاهه‌نگه جاری وایه چند پوژنیک به‌رده‌وام ده‌بیت، که
 زه‌خیره‌ی مه‌شرووبی ته‌واو ده‌بیت، ده‌چی بۆ لای مه‌یفرۆشه‌کانی دیکه
 و تا دوا قرۆشی خه‌رج نه‌کات ده‌ستبه‌رداری خواردنه‌وه نابیت. جا به
 درێژایی پوژانسی ثم ئاهه‌نگه، زیندانییه‌کان چاودێری ئه‌و
 هاو‌پێیانه‌یان ده‌که‌ن و هه‌ول ده‌ده‌ن که ئه‌گه‌ر مێچه‌ر یان ئه‌فسه‌ری
 خه‌فه‌ر له‌په‌ر خۆیان به‌ زیندانه‌که‌دا کرد، هاو‌پێ ئاهه‌نگه‌په‌که‌یان
 به‌شارنه‌وه و نه‌یه‌لن مێچه‌ر پیتی بزانیته‌، به‌لام وێپای ئه‌وه‌ش زۆرجار
 مێچه‌ر که لێیان به‌گومانه‌، ده‌یان دۆزیته‌وه و هه‌نگی یارۆی مه‌ست و
 سه‌رخۆش ده‌برێ بۆ ژووری قه‌ساس، ئه‌گه‌ر پارهی‌ه‌کی پێ مابێ،
 ده‌ستی به‌ سه‌ردا ده‌گیرێ و پاشان شه‌لاقکاری ده‌که‌ن، که لنده‌بنه‌وه،
 کابرای مه‌ست وه‌کو سه‌گیک له‌ سینه‌یدا و هاتیته‌ ده‌ری، خۆی
 ده‌ته‌کێتی و بۆ زیندانه‌که‌ ده‌گه‌پیته‌وه، دوا‌ی چند پوژنیک ده‌ست به‌
 باده‌ فرۆشی ده‌کاته‌وه.

له‌ نێو زیندانییه‌کاندا هه‌ندێ جار خه‌لکی تۆلاز و مێباز هه‌بوون.
 ئه‌مانه‌ به‌زه‌بری پارهی‌ه‌کی زۆر هه‌ندێ جار سه‌ربازنیک له‌ سه‌ربازه
 پاسه‌وانه‌کانیان فریو ده‌دا، به‌دزییه‌وه له‌ زیندانه‌که‌یان ده‌برده‌
 ده‌ری و له‌ جیاتی بۆ کار و بیکاریان به‌رن، ده‌چوون بۆ
 چنده‌خانه‌یه‌کی قه‌راغ شار. له‌وێنده‌ر، له‌ مالیکی کپوکیدا، ئاهه‌نگی
 گه‌وره‌ی په‌ر مه‌سه‌ره‌فیان ساز ده‌کرد. ئه‌و سه‌ربازانه‌ی که قاییل
 ده‌بوون، یه‌کێک له‌و جو‌ره‌ زیندانییه‌ بۆ ئه‌و جو‌ره‌ شوێنه‌ به‌رن
 به‌رتیلیکی زۆریان وه‌رده‌گرت، بۆیه هه‌ندێ جار به‌ ته‌ماحی پارهی
 زۆر، زه‌مینه‌یان بۆ ئه‌و جو‌ره‌ کاره‌ خوش ده‌کرد و ده‌ره‌تیان بۆ
 ده‌په‌خساند. هه‌لبه‌ته‌ زۆر ئاسایی بوو ئه‌و جو‌ره‌ سه‌ربازانه‌ که شف
 ببن و بگیری‌ن و بخه‌ریته‌ زیندانه‌وه و به‌ خۆیان ببه‌ زیندانی. دیاره

ئەم كارە زۆر بەنەپتى و دزىيەو دەكرا. پىويستە ئەوئەش بلىم كە ئەم كارە يەجگار كەمە، چونكە خەرجىيەكى زۆرى دەوئ و ھەوادارانى قولازى و مېيازى پەنا دەبەنە بەر پىگەى ھەرزانتەر.

دواى ماوہىيەكى كەم لە ھاتنم بۆ زىندان، زىندانىيەكى گەنجى جوانخاس و پەزاشىرىن سەرنجى پاكىشام: ناوى سىروتنكىن بوو. ئەم كۆرە لە زۆر پووئە لە لەگەز و مەتەل دەچوو. لە ھەوئەو سىماى سەرنجى پاكىشام. تەمەنى لە 23 سال تىنەپەرى بوو، لە (بەشى تايبەتى) زىنداندا بوو، واتا ھۆكى ئەبەدى و بىگار درابوو، بەو پىيە دەبوا وا تەمەشا بگرئ كە لە تاوانبارە سوپايەكان ترسناكرە. كۆپىك بوو ھىمن، ناسك، قسەخۆش و كەمدوو، بە دەگمەن پىندەكەنى. چاوانى شىن، پىستى ناسك، قژى زەرد، ھىندە مندال و بىگەرد دەينواند، پياو باوہەرى نەدەكرد تاوانىكى ئەوتۆى كرد بىت، شاىستەى زىندانى تايبەتى و بىگار بىت. ھەرچەندە ھىچ ئىشوكارىكى نەدەكرد، بەلام ناوبەناو پارەيەكى كەمى دەھاتە دەست. لە ژيانمدا خەلكى وا تەمەل و تەوئەلم نەبىنى بوو، جلوبەرگەكەى شپۆلە بوو. خۆ ئەگەر كەسەيك بە خىرى خۆى بۆ نموونە كراسىكى سوورى داېوايە، لە خۆشيدا لە پىستى خۆى نەدەھتورى، كراسەكەى لەبەر دەكرد و بۆ خۆنواندن، سەرانسەرى زىندانەكەى وەژىر پىيانەو دەدا. سىروتنكىن، نە بادەنۆشى دەكرد و نە قومار، كۆپىكى لاشەپ و بىكىشە بوو. زۆرەى جار، كاتى دەستبەتالى بە پياسە لە ھوشى زىندانەكەدا بەسەر دەبەرد. ھەردوو دەستى لە بەركى پانتۆلەكەى دەنان، ھىدى ھىدى پىنى دەكرد، خەمگىن و خەمبار بەدەم پىوہ لە گژ فكران دەچوو. بىرى لە چى دەكردەوہ، نازانم. خۆ ئەگەر بانگ كرابا و دەربارەى ھەندئ شت پرسیارى لىكرابا، يان داواى شتىكى لىكرابا، بەوپەرى پىز و نەزاكەتەوہ وەلامى دەدايەوہ. زۆر بە

پوونی و پهوانی قسه‌ی ده‌کرد، بینه‌وه‌ی وه‌کو خه‌لکی تر چهنه‌بازی و درینژدادری بکات: له کاتی قسه‌کردندا، وه‌کو ئه‌وه‌ی مندالینکی ده‌سالان بئ، به‌شهرمینکی مندالانه‌وه‌تەمه‌شای ده‌کردیت. ئه‌گەر پاره‌یه‌کی هاتبایه‌ده‌ست ئه‌و شتانه‌ی پینه‌ده‌کری که به‌لای زیندانییه‌کانی تروه‌ه‌ پتویست بوو، بۆ نمونه‌ ئه‌گەر کراسه‌که‌ی درابا نه‌یده‌دا بۆی بدروونه‌وه، پتلاوی تازه‌ی نه‌ده‌کری، زیاتر نانی سه‌ی و کینک و کولیچه‌ و چۆره‌کی ده‌کری. جا ئه‌م کولێزه‌ و چۆره‌ک و کولیچانه‌ی هینده‌ به‌ تاسوق و له‌زه‌ته‌وه‌ ده‌خوارد له‌ تۆ وایه‌ مندالینکی حه‌وت سالانه‌. زیندانییه‌کان ناویان نابوو (هه‌تیوه‌ چکوله‌که‌ی قازان) و هه‌ر به‌و ناوه‌شه‌وه‌ گازیان ده‌کرد: "هینی سیروتکین، هه‌تیوه‌ چکوله‌که‌ی قازان!".

ئه‌گەر هاو‌زیندانییه‌کانی بیکار بوایه‌ن، یان ئه‌گەر سه‌رقالی کاریش بوایه‌ن ئه‌و به‌بێ ئیشوکار به‌سه‌ر ژوو‌ره‌کاندا ده‌گه‌را. ئه‌گەر که‌سیک سوعبه‌تینکی ده‌گه‌ل کردبا یان گالته‌ی پیکردبا، که‌ زۆرجار ئه‌مه‌ی ده‌هاته‌ پێ- بێ ئه‌وه‌ی تاقه‌ قسه‌یه‌کی له‌ زار بێته‌ ده‌ر پشتی تینده‌کرد و بۆ شوینینکی دی ده‌پۆیی. خو‌ ئه‌گەر گالته‌که‌ هه‌ندێ بێتام بوایه‌ له‌ شه‌رماندا سوور ده‌بووه‌وه، زۆرجار له‌ خو‌م ده‌پرسی ده‌بێ چ تاوانینکی کردبێ، وا بۆ زیندانی تایبه‌تی و بیکارکاریان ناردووه‌. پوژیک نه‌خۆش بووم و له‌ خه‌ستاخانه‌ که‌وتبووم، (سیروتکین)ش له‌ قه‌ره‌ویله‌یه‌کی ته‌نیشتی منه‌وه‌ که‌وتبوو، ئیواریه‌ک له‌گه‌لی که‌وتمه‌ قسان، زۆر به‌ ئاو‌وتاو و بێپه‌رده‌ بۆی گێرامه‌وه‌ که‌ چۆن بووه‌ به‌ سه‌رباز و چۆن دایکی له‌ کاتی به‌پیکردنیدا گریاوه‌، چۆن له‌ سه‌ربازیدا نا‌په‌حه‌تی زۆری دیتوو و چۆن ژیا‌نی سه‌ربازی لێبووه‌ به‌ دۆزه‌خ و ئه‌فسه‌ران و سه‌ربازان چه‌ند سه‌ختگیر و دل‌په‌ق بوون و

چۆن لەسەر هیچترین شت تورە دەبوون و چۆن بەرپرس و
گەرەکانی هەمیشە لێی ناپازی بوون و پقیان لێی بوو.

لێم پرسى:

- باشە سىروتكىن تۆ بۆچى بۆ ئێره نێردراوى؟ بە تايهه تى بۆ

بهشى تايهه تى؟

گوتهى:

- به لى ئالكساندهر پتروفىچ! ته نيا يەك سالم له خزمه تى سوپاييدا

به سەر برد: بۆيهش بۆ ئێره يان ناردم چونكه سهرهنگ گريگورى

پتروفىچى سەرۆكى خۆم کوشت.

ئەمەم بيسستبوو، بەلام باوهرم نه ده کرد، باشه چۆن توانيت

بيكوژى سىروتكىن گيان؟

- ئەوهى بيسستوته راسته، ژيانم ئەوهنده سهخت و دژوار بوو،

ناچار بووم ئەو كارە بكەم.

- ئەدى سەربازانى دى چۆن تهحه مولى ئەو ژيانە دهكەن؟ ژيانى

سوپايى له سەر هتاوه قورس و دژواره، بهلام پاشان ورده ورده

پادىيى و دهبى به سەربازىكى كارامه و باش. وا دياره دايكت زۆر

نازدارى كردوويت و بۆيه وا نازدار ده چوويت، من دلنيام تا ههژده

سالان هەر به شير و كىك به خيوى كردوويت!

- ئەرى، دايكم زۆرى خۆشه ويستم، دواى سهفه رى من نه خوش

دهكهوئ و له جىدا دهكهوئ و هه لناسيته وه، بهلام چ بكەم ژيانى

سوپاييم يه جگار له بهر سهخت و نا په حهت بوو! هه موو شتيك

ئاوه ژوو بوو، سزا له سەر سزايان ده دام، بۆچى؟ ئەگەر بلىنى زۆريش

گوته پايەل بووم، هه موو فرمانىكم جتيه جتى ده كردن، سەرپنجى ياسام

نه ده كرد، هه رگيز مه شرووبم نه ده خواردوه، دزيم نه ده كرد، قه رزم له

كهس نه ده كرد، زۆر خراپه پياو فيرى قه رز ببيت، وى پراى ئەوهش

سهریان بۆز بوو. پاشان دیمه سهر باسی ئەم گروپه. سیروتکین، دۆستایهتی دهگهڵ گازی نی مه یفرۆشدا خوش بوو، ئەو گازی نهی که له سهرهتای ئەم فهسله دا باسم کرد .

ئەم گازینه، ئینساننکی ترسناک بوو. ههر که سیک ببینی یه کسه ههست دهکات که پیاوینکی ترسناک و بێرهزایه، ترس و نیکه رانی دهخاته دلهوه. من پیموایه له م دنیا یه دا هیچ که سیک هیندهی ئەو شهپانی و دپ و درنده نییه. له بیرمه پیتشر له "توبواسک" دوو کهسم بینی یه کیکیان چته و پیکر بوو به ناوی (کامنیف) و ئەو ویتریان زیندانیهکی هه لاتووی عهسکه ری هیرار بوو به ناوی (سولوکوف) که پیاوکوژینکی بێرهزا بوو، به لام ههچیان وهکو ئەم گازینه قهیزه ون و مایه ی نه فرهت نه بوون. پیک دهتگوت جالجالوکه یهکی زهلامه و له قالبی ئینسان دایه، تاتاری بوو. له سهرانسه ری زیندانه که دا، که سی لهو توکمه تر و به هیزتری تیدا نه بوو. ته ژهیه کی نا قولاً بوو، به ده نینکی هه رقلیان هه هه بوو، که لاله یه کی سهیر و شینوا و زۆر زهلامی هه بوو که هه تره شی پیاوی ده برد. زیندانیه کان چیرۆکی سهیر سهیریان ده رباره ده گێرپایه وه: هه ندیک ده لێن سه رباز بووه و له سوپا هه لاتووه، هه ندیک دی ده لێن له کانه کانی (نرچیسنک) (5) هه لاتووه و چهند جار پیک بۆ سیبیریا دوور خراوه ته وه و هه موو جاره کان هه لاتووه و ئەنجام ده ستگیران کردووه و حوکی ئەبه دی به بێگاره وه دراوه و بۆ ئەم زیندانه ی ئیمه یان ناردووه. ده لێن زۆری حه ز له مندالکوژی بووه، منداله کی خه له تاندووه و پاشان بۆ شوینینکی دوور و چه په کی بردووه، تیر ترساندویه تی و عه زابی داوه و ههر که کولی دلی دامرکا وه ته وه، به و په پی ئارامی و خه مساردی و خوینساردی، به و په پی له زه ته وه کوشتویه تی. په نگه هه موو ئەم حیکایه ت و چیرۆکانه درۆ و بوختان بن و دیمه نی ناشیرین و

قیزه‌ون و ترسناکی گازین له خه‌یالی زیندانییه‌کانی دروست کردبن،
 دوورش نییه پاست و دروست بن، چونکه ده‌گل سه‌روسه‌کوت و
 سیمای نه‌ودا تیکیان ده‌کرده‌وه. به‌لام نه‌م گازینه‌ئوگر مه‌ست و
 سه‌رخۆش نه‌بوایه، پیاویک بوو شایسته‌ ره‌فتار و مه‌ندومه‌نگ.
 هیدی و هیمن، شه‌پی به‌که‌س نه‌ده‌فرۆشت، خۆی له‌ قه‌رقه‌شه‌ دوور
 ده‌گرت، چونکه خۆی به‌گه‌وره‌تر له‌وانی دی ده‌زانی و بیژی نه‌ده‌هات
 بیته‌ ئاستی نه‌وان. زۆر که‌م قسه‌ی ده‌کرد. به‌ پاستی هه‌موو
 هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتاریکی سه‌نگین بوو. هه‌رچه‌نده‌ زیره‌کی به‌
 نیگایه‌وه‌ دیار بوو، به‌لام نیگاشی وه‌کو زه‌رده‌خه‌نه‌کی ته‌شه‌رئامیز و
 نیشدار بوو. گازین ده‌وله‌مه‌ندترین مه‌یفرۆشی زیندانه‌که‌ بوو. سالی
 دوو جار زیاتر نه‌یده‌خواره‌ده‌وه، که‌ سه‌رخۆش ده‌بوو ئیدی جه‌وه‌ر
 و حه‌قیقه‌تی هۆڤیانه‌ و دپ‌ندانه‌ی ده‌رده‌که‌وت. که‌ به‌ره‌به‌ره‌ ده‌که‌وته
 نه‌شنه‌ و خه‌یال ده‌بوو، ده‌که‌وته‌ تانه‌ و ته‌شه‌ری ژاراوی و پیشوه‌خته
 ئاماده‌کراو، له‌ زیندانییه‌کان. تا زیاتر مه‌ست ده‌بوو، دپ‌نده‌تر ده‌بوو،
 که‌ مه‌ستی مه‌ست ده‌بوو، هه‌نگی ده‌ستی ده‌دایه‌ کێرد و هه‌ر که‌سیک
 به‌هاتبا پیش په‌لاماری ده‌دا، زیندانییه‌کان چونکه‌ له‌ هینز و قوه‌تی
 هه‌رقلیانه‌ی ئاگادار بوون، له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ خۆیان لێده‌دزییه‌وه‌ و خۆیان
 په‌نا ده‌دا. به‌لام نه‌نجام له‌م هێرشه‌ ناوبه‌ناوانه‌ی بێزار و بێتاقه‌ت
 ده‌بن، بریار ده‌ده‌ن کوتایی به‌م حاله‌ بینن، چه‌کی بکه‌ن، به‌ هه‌ر
 شیوه‌یه‌ک بووه‌ کێرده‌که‌ی له‌ ده‌ست ده‌ریبنن، ئیدی که‌ مه‌ستی
 مه‌ست ده‌بوو، له‌په‌ر ده‌ زیندانی به‌جاری په‌لاماریان ده‌دا، بگره‌ کویت
 دیشیت، هینده‌یان لێده‌دا تا له‌ په‌لوپۆ ده‌که‌وت و له‌ هۆش ده‌چوو. نه‌و
 لێدانه‌ی له‌ گازینیان ده‌دا له‌ هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ درابا پۆحیی
 ده‌رنابرد، که‌چی گازین هه‌ر باکیشی پتیه‌بوو. پاش نه‌وه‌ی له‌
 په‌لوپۆیان ده‌خست، له‌ پۆستینه‌که‌ی خۆیانه‌وه‌ ده‌پێچاو فرێیان ده‌دایه‌

سەر جینگاکەى خۆى و دەیانگوت: 'با به کەیفى خۆى بنوێت'. کەچى گازین بۆ به یانى وەک ئەوێ نه باى دیتبى نه باران، ساغ و سهلامهت له خو رادهبوو. کړوکپ، مات و خه مین بۆ سەر کار دهپۆی.

که گازین دهیخواردوه، زیندانییهکان خه میان لیدههات، چونکه دهیانزانی چ ئاکامێکی بهد چاوه پوانیهتی، گازین به خۆیشی ئەمەى دهزانى، کەچى هەر سوور بوو له سەر خواردنهوه و فوول سهرخۆش دهبوو.

چهند سالیك بهم شتیهيه بورى، زیندانییهکان سهیریان کرد گازین، باریک و بنیس بووه، هیز و قوهتهکەى جارانی نه ماوه و پوو له شکسته. نهخۆشى سهرى تیکردووه و هه میشه لهش به باره. زووزوو سهرى خسته خانه دهات. زیندانییهکان دهیانگوت: 'خهریکه پیر ده بیئت و له گۆر دهکەوئ'.

گازین، ئەو پۆژه خۆى به مووبهقه کهدا کرد، کابرا پۆلاندیه کورته بالا که مانچه ژه نه کهشى به دواوه بوو. گازین له ناوه ندى قاوشه کهدا به بێدهنگى وهستا. به وردى پوانیه يه ک به يه کى زیندانییهکان. کهس ورتهى لێوه نه هات. که چاوى به من و هاو پێکه م کهوت، نیکایه کى ته وسامیزی کردین، ژارخه نیکی ترسناکی به پروودا داین. ئەوجا به لاره لار له میزه که مان نزیک بووه وه، به بزه يه کى پر غرووره وه گوتی:

- پێم نالین پارەى ئەم چایه تایبه تیه له کوێ پهیدا دهکەن؟

من و هاو پێکه م به تیه ی چاوه کترمان تیگه یاند باشتەر وایه هیچ وهلامێکی نه دینه وه، چونکه ئەگەر وهلامه کهمانى به دل نه بیئت، هینده ی دی دههرى ده بیئت و خۆى شیت دهکات.

گازین له سهرى پۆی:

- هه‌لبه‌ته پاره‌یه‌کتان هه‌یه، نا، ده‌بی پاره‌یه‌کی زۆرتان هه‌بیت، وا به‌که‌مالی ئیسراحت چا ده‌خۆنه‌وه و چا بۆ خۆتان ساز ده‌که‌ن. باشه ئیوه بۆ چا خواردنه‌وه بۆ ئیره هاتوون، ئیره زیندانی ئه‌به‌دیه یان چایخانه ها؟ بۆ وه‌لامم ناده‌نه‌وه تا بزاتم چۆن...

که زانی لێپراوین وه‌لامی نه‌ده‌ینه‌وه و گوئی نه‌ده‌ینی، به‌په‌له به‌ره‌و ئیمه هات، ده‌موچاوی سوور هه‌لکه‌پا و له‌ بۆ و توپه‌بیدا ده‌له‌رزی. به‌ پێکه‌وت سندوکیکی ته‌خته‌ی قورس به‌ دوو شه‌قاویک له‌و لای ئیمه‌وه بوو، ئهم سندوکه به‌شه نانی نیوه‌پۆ و ئیواره‌ی زیندانییه‌کانی تیدا هه‌لده‌گیرا و به‌شی نیوه‌ی زیندانییه‌کانی ده‌کرد. سندوکه‌که له‌و کاته‌دا قالا (به‌تال) بوو، گازی به‌ هه‌ردوو ده‌ستی هه‌لی گرت و په‌یتا په‌یتا به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه پاری ده‌وه‌شاند. له‌گین بوو هه‌ر ساتیک بیکێشیت به‌ سه‌رماندا و پان و پلێشمان بکاته‌وه. هه‌رچه‌نده تاوانی کوشتن یان هه‌ولی کوشتن ده‌بووه مایه‌ی سه‌رپه‌شه و هاوردن و بردنیکێ زۆر بۆ زیندانییه‌کان (چونکه ته‌حقیقیکی زۆر و درێژیان ده‌که‌لدا ده‌کرا) بۆیه زۆرجار ده‌که‌وته ناو‌بژی و نه‌یانده‌هیتشت شه‌پ و ئا‌ژاوه‌یه‌کی ئه‌وتۆ به‌رپا ببی که ئاقیبه‌تی بۆ خۆیان باش نه‌بیت، که‌چی که‌سیان به‌ هانای ئیمه‌وه نه‌هاتن، هه‌موو خۆیان کرد به‌ که‌په‌ی شه‌ربه‌ت و چاوه‌پوانی ئه‌وه بوون چ پوو ده‌دات و به‌ئاشکرا به‌و وه‌زعه ناله‌باره‌ی ئیمه خۆشحال بوون، چونکه که‌س به‌ تاقه وشه‌یه‌کیش به‌رگری لێنه‌کردین! که‌س هاوریکێ له‌ گازی نه‌کرد! پقی زیندانییه‌کان له‌ نه‌جیبزاده‌کان به‌ پاده‌یه‌ک بوو، که‌ حه‌زیان ده‌کرد ئیمه به‌و حاله ناله‌بار و ترسناکه‌وه ببین، به‌ئاشکرا ئه‌وه‌یان پتوه دیار بوو، به‌لام خۆشه‌ختانه وه‌زع و حاله‌که به‌خێر گه‌پا، پێک له‌و کاته‌دا که‌ گازی خه‌ریک بوو ئه‌و

سندوقه زهلامه‌ی دهدا به سهرماندا، زیندانییه‌ک به‌په‌له له قاوشه‌که‌ی
خویه‌وه هات و هاواری له گازین کرد:

- گازین ئه‌وه له کوئی، مه‌شرووبه‌که‌یان دزیت!

گازین سه‌ندوقه‌که‌ی دا به عاردی دا و به‌له‌ز له مووبه‌قه‌که
وه‌ده‌رکه‌وت. زیندانییه‌کان گو‌تیان: "خودا ره‌حمی پیکردن! خودا
فریایان که‌وت، تا ماوه‌یه‌کی زۆر ئه‌و پسته‌یه‌یان گوت و گوته‌وه.

ئێستاش نه‌مزانی ئاخۆ به راستی مه‌شرووبه‌که‌یان دزی بوو، یان
ئه‌مه ته‌گییر و ته‌کتیک‌یک بوو بۆ پرزگار کردنی ئێمه، هه‌مان ئێواره،
به‌ر له‌وه‌ی ده‌رگای قاوشه‌کان دابخرێ، له کاتی‌کدا له بن دیواری
حه‌وشه‌ی زیندانه‌که‌دا پیاسه‌م ده‌کرد، خه‌میکی قورس سه‌روولی
گرتم، هه‌رچه‌ند وا باوه که یه‌که‌م پوژی زیندان تالترین پوژه، به‌لام
له‌وه‌تای هاتبوومه ئه‌م زیندانه، خه‌م و په‌ژاره‌ی وام به‌ خووه‌ نه‌بینی
بوو. ئه‌و ئێواره‌یه بیروکه‌یه‌ک به‌روکی می‌شکی گرتبووم و به‌ری
نه‌ده‌دا و نه‌ده‌دا، بیروکه‌یه‌ک به‌ درێژای مانه‌وه‌م له زیندانه‌دا
ده‌سته‌به‌ردارم نه‌بوو، بیروکه‌ی پرسیاریک بوو که نه‌ ئه‌وسا و نه
ئێستا وه‌لامه‌که‌یم ده‌سته‌نه‌که‌وت. پرسیاره‌که‌ش ئه‌مه بوو: باشه
ده‌کرێ، تاوانیک به‌ تاوانیکی دی به‌راورد بکرێ؟ بۆ نمونه دوو پیاو
هه‌ر یه‌که‌یان تاوانیکی کوشتنی ئه‌نجام داوه، هه‌لومه‌رج و چۆنیه‌تی
هه‌ردوو تاوانه‌که زۆر به‌وردی خراوته به‌ر تاقیق و لیکۆلینه‌وه،
ده‌بینی دادگا یه‌ک حوکم و یه‌ک سزایان ده‌دات، له کاتی‌کدا
جیاوازییه‌کی زۆر له نیوان هه‌ردوو تاوانه‌که‌دا هه‌یه! یه‌کتک له‌و دوو
پیاوه له‌سه‌ر شتیکی زۆر بێ‌بایه‌خ کرده‌ی کوشتنی ئه‌نجام داوه، بۆ
نمونه له‌پشناوی سه‌لکیک پیا‌زدا، له‌ رینگه‌ تووشی کابرایه‌کی دێهاتی
بووه، هه‌چی پێنه‌بووه جگه له سه‌لکی پیا‌ز.

- وهللا، له سەر جووتیارکی دێهاتی که جگه له سه لکن پیاو ههچی تری پێ نه بووه، حوکمی نه به دی دراوم و بۆ زیندانی بیکاریان ناردووم!

- هه ی گه وچ خۆت! پیاو یکه بایی یه ک کو پیکه، خۆ نه گه ر سه د جووتیار کوشته با نه و جا سه د کو پیکت ده ست ده که وت، یانی یه ک رۆبلیت ده ست ده که وت، باشه سه د رۆبل نه وه دیتنی، ئاخو سه د رۆبل خۆی چیه و قیমে تی چیه؟

بۆ نمونه پیاوی دووم له سه ر مه له سه ی نامووس، نامووسی ژنه که ی، خوشکه که ی، کیژه که ی کابرایه کی مله وری سه ته مکاری خوێری له خوینی خۆیدا گه وزاندووه، یان کابرایه کی فیرار و ئاواره و سه رگهردان که خه ریکه له برسанда ده مریت و ده سه ته یه ک سه رباز گه ماروی ده دن و به رگری له ئازادی و ژیا نی خۆی ده کات. ئایا نه مه وه کو نه و به ره لالا و بیوێژدانه یه که هه ر بۆ که یف و له زه ت مندالان ده کو ژیت. تا له زه ت له وه بیینی که خوێته گه رمه که یان به سه ر ده ستی دا به رژی، له زه ت له و دیمه نه یان بیینی که وه کو چۆله که ی سه ربه راو به به رچاوییه وه له قه فرتی بکه ن؟ نه و پیاو کوژانه هه موویان هه واله ی زیندانی بیکاری ده کرین. په نگه ماوه ی زیندانییه که یان یه کسان نه بیت. به لام جووری سزاکان که مه، له کاتیکدا جووری تاوانه کان به هه زاره. جووری تاوانه کان به نه ندازه ی جووری مجیز و ته بیعه ته کانه، گریمان مه حاله له سزاداندا نه م زولمه لایه ر و نه هیلری، گریمان مه حاله نه م کیشه یه چاره سه ر بکری، گریمان چاومان له م زولم و سه ته مه پۆشی، گریمان نه م بیثینسافییه نه ده بوو، به لام زولم و بیثینسافییه کی تر هه ر هه یه، نه ویش په یوه ندی به جووری سزاکو وه هه یه، که ده بوایه به پتی تاوانه که جیاواز بوایه، له وه یه زیندانییه ک وه کو مو م له زیندانداندا بتوێته وه و دایه رژی، له وه یه

زیندانییهکی دیکه به عهمراتی ئهوهی به بیردا نههاتی به زیندان بهم
 پادهیه خوش و ئاوهدان بی و بتوانی ئهم ههموو دوست و ئاشنایه
 پهیدا بکات و به خوشی دهگهلیاندا ههلبکات! بهلی لهم جوره خه لکانه،
 له زیندانی بیگارد هه. جا وهره ئهم جوره خه لکه دهگه ل ئینسانیکی
 دلناسکی پۆشنییری ویزدان بیداردا بهراورد بکه، ئهوهی ههستی
 پیدهکات زور به ئازارتره له خودی سزاکه، ئهم ههسته وهکو موریانه
 دههاته دلی و بهره بهره دهیکوژیت. ئهو حوکمهی خوی دهربارهی
 تاوانهکهی خوی داویهتی و بهسهه خویدا سهپاندوه، زور له حوکمی
 دادگا و یاسا توندتره. کهچی و یسرای ئهوهش ناچاره دهگه ل
 زیندانییهکی تردا بژی که بۆ تاقه جاریکیش بیی له تاوانهکهی خوی،
 ئهو تاوانهی له سههه سزادراوه، نهکردوه تهوه و بگره ههه خویشی
 به تاوانبار نازانیت! تهنانهت خه لکانیک هه، خه لکانیکی کلۆل و داماو،
 به ئانقهست تاوانان دهکهن تا بۆ زیندانی بیگاری بنیردرین و له
 شهپی ژبانی ئازادی پرگار بن که باره بهسهه ریانهوه و زیندانیان
 پینخوشره لهو ژبانه، ئیدی ژبان پره له کویرهوهههه و نهگبهتی،
 لهوهیه ئهو جوره خه لکانه نانی ژهمیکیان دهست نهکهوتی، به سکی
 تیر و به ده سک برسی بووبن، و ههه کردهی ئهوان بوو بی و
 بردهی ئاغا بوو بی، خۆ ئهگه مهسهلهکه ههه کار و بیگار و سوخره
 بی، کار و بیگاری زیندان ئاسانتره، ههه نهبی تیر به سکی خوی نان
 دهخوات و خواردنهکی مسوگهره، ئهمه جگه لهوهی که پوژانی
 جهژن و یهکشهمان گوشت دهخوات و بهشه خیروسه دهقهی
 خیره و مهنانی بهر دهکهویت و دهتوانی ئیواران کار بکات و پارهیهکی
 کهم بۆ خوی پهیدا بکات، ههلبهته ئهو ژینگه و کۆمه لگهیهی له
 زیندانا ئاشنای دهبیته بۆ خوی شته. زیندانیان خه لکانیکی چالاک و
 چههنگ و وریان، ههموو شتیک دهزانن و له عۆدهی ههه کاریک

دین، تازه زیندانیی که دیته ناو ئەم ژینگە و کۆمەلگەیەوه، بە
 ئیعبابەوه دەپوانیته هاوژنجیره‌کانی خۆی، پێشتر شتی وای
 نەدیتوو، بۆیه وا هەست دەکات پێی کەوتوووە ناو باشتەری و
 شایستەترین خەڵکەوه!

باشە ماقوولە هەمان سزا بۆ ئەم خەڵکە جیاوازه بپرێتەوه؟
 بەلام بۆچی سەری خۆمان بە کێشه‌یه‌که‌وه بیه‌شێنین کە چاری نییه،
 پرسیارێک بکەین کە وه‌لامی نییه! بێسووده، ئەوا تەپڵەکە لێی دا، کاتی
 ئەوه هاتوو بۆ قاوشه‌که بگه‌ڕیمه‌وه.

په‌راویژ:

۱- (م.کی) شۆڕشگێڕی پۆلاندی ئالکساندر میرتسکییه کە له‌ سالی
 ۱۸۴۶دا کە حوکمی دەس‌آڵ زیندانی بێگاری درا پاشان پێش ئەوه‌ی
 ماوه‌ی دیاریکراو ته‌واو بکات فرمانی به‌خشینی بۆ ده‌رکرا.

۲- شارێ (فیاتکا) کە ده‌که‌وێته‌ خاکی لتوانیاوه له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی
 هه‌ڤه‌یه‌مدا بوو به‌ مه‌ل‌به‌ند و په‌ناگه‌ی ئەم ئایینزایه‌ی کە دژایه‌تی
 ریفۆرمه‌کانی په‌تریارک نیکون ده‌کات.

۳- ناوی سیروتکین له‌ وشه‌ی سیروتاوه‌ وه‌رگیراوه و به‌ مانای
 سیوی دیت. به‌ که‌سیک ده‌گوترێ 'هه‌تیوی قازان' کە نه‌دار و هه‌ژار
 بێت.

۴- نرچیسنک: شاریکه‌ له‌ ترانس‌بایکالی ئەمه‌ مه‌ل‌به‌ندی کانان بوو،
 زیندانیانی بێگاری ده‌ره‌جه‌ یه‌ک به‌ بێگاری بۆ ئەوێندهر ده‌نێردران.

«۴»

ههسته سه‌ره‌تاییه‌کان

۳-۳

پاش ئه‌وه‌ی سه‌رژمیریان کردین، ده‌رگای قاوشه‌کانیان له‌سه‌ر داخستین، سه‌روو قفلی تاییه‌تییان له‌هه‌ر ده‌رگایه‌ک دا، زیندانییه‌کان تا گه‌ردی به‌یانی له‌ژووره‌وه‌مانه‌وه:

ده‌ره‌جه‌دارێک ده‌گه‌ل دوو سه‌ربازدا، ناوه‌کانیان خوێندینه‌وه و سه‌رژمیریان کردین. ئه‌گه‌ر ئه‌م سه‌رژمیری و ته‌فتیشانه‌ له‌لایه‌ن ئه‌فسه‌ری گاره‌وه‌ سه‌ره‌پرشتی کرابا، هه‌نگی له‌حه‌وشه‌ی زیندانه‌که‌دا پیز ده‌کراین. به‌لام زۆربه‌ی کات ئه‌م پشکنین و ناو خوێندنه‌وه‌یه‌ له‌ ناو خودی قاوشه‌کاندا ده‌کرا. زۆرجار سه‌ربازه‌کان سه‌رژمیرییه‌که‌یان لێ تیکده‌چوو، هه‌له‌یان ده‌کرد، بۆیه‌ ده‌هاتنه‌وه و سه‌رله‌نوێ تێه‌لده‌چوونه‌وه و یه‌کیه‌ک به‌ سه‌ریان ده‌کردینه‌وه، تا به‌ ته‌واوه‌تی له‌ دروستی ژماره‌که‌ دلتیا ده‌بوون، هه‌نگی ده‌رگای قاوشه‌کانیان له‌سه‌ر داده‌خستین و ده‌پویشتن. هه‌ر قاوشیک نزیکه‌ی

سی که سی تیدابوو، بۆیه تهخته خهوهکان زۆر له یه کترهوه نزیک بوون. جا تا کاتی خه دههات ههر زیندانییهک خۆی به کاریکهوه مژول دهکرد.

تاقه کیشکچی زیندانهکه ئهوه سهربازه نوqsانه بوو که پیتشتیر باسم کرد، ئهوه نوینهری شهوانهی ئیدارهی زیندان بوو، شهوئ له گهل ئیمه دا ده مایه وه و ده نووست. جگه لهوه، له ههر ژووریکدا زیندانییهکی کۆنی خۆشهرهفتار له لایه ن میجره وه بۆ چاودیری داده نرا. هه ندی جار ئه م چاودیرانهش له بریاره کانی زیندان هه رده چوون و تاوانیکیان ده کرد. له وه حاله دا شه لاقاری ده کران و ترۆ ده کران و زیندانییهکی دیکه ی په فتار په سه ندیان له جیاتی ئه وه هه لده بژارد. جا عریف و چاودیری قاوشه که ی ئیمه ئاکیم ئاکیمچ بوو. زۆرم پهن سیر بوو که ئه م داماره ده یویست له پینگه ی جینو و هه ره شه وه و به تو بزی زیندانییهکان بیتیته په دا و کۆنترۆلیان بکات، به لام زیندانییهکان نه ک ههر به گوئیان نه ده کرد، به لکو گالته شیان پیده کرد. به لام سهربازه نوqsانه که باشتیر بوو، خۆی له کاروباری زیندانییهکان هه لئه ده قورتاند و ئه گه ر جار جار قسه یه کی کردبا، ته نیا بۆ خۆ په راندنه وه بوو و هه یچی تر. به پیده نگه ی له سوچیکه وه داده نیشت و خه ریکی پینه کردنی پیلاره کانی خۆی ده بوو. ئه وه نده بیده نگ و که مدوو بوو، زیندانییهکان نه هه ستیان پیده کرد و نه ئاوپیان لیده دایه وه.

له یه که م پۆژی زیندانه وه، سه رنجیکم لا چیبوو که پاشان دروستی و راستی ئه وه سه رنجه م بۆ ده رکه وت، سه رنجه که ئه وه بوو که ههر هه موو ئه وانه ی زیندانیی نه بوون و به هوکمی وه زیفه، هه لسوکه وتیان ده گهل زیندانییهکاندا هه بوو، ئیدی له ده رگاوانانه وه بیگره تا ده گاته پاسه وانان و چاودیران و کارمه ندانی ناو زیندانه که و

تا خودی فرمانبره‌وای زیندانه‌که، هر هه‌موویان بۆچوونیکى هه‌له و موباله‌غه‌ئامیزیان له‌مه‌پ زیندانییه‌کان هه‌بوو، ئه‌ویش ئه‌وه بوو که هه‌تنده له زیندانییه‌کان به‌گومان بوون که پێیان وا بوو هر که ده‌رفه‌تیاں بۆ بڕه‌خسیت، له‌سه‌ر هه‌یچترین شت به‌گێردی پووته‌وه په‌لاماریان ده‌دهن. زیندانییه‌کان به‌م ترسه‌ی زیندانه‌وانه‌کانیان ده‌زانى و له‌و پووه‌وه زۆر به‌خۆده‌فشین و سینگیان ده‌رده‌په‌راند. بۆیه باشتترین به‌رپرس به‌ لای زیندانییه‌کانه‌وه ئه‌وه‌یه که ئه‌رباب و پوو‌خۆش و سه‌وداخۆش بێ و لێیان دێدۆنگ و به‌گومان نه‌بیت و متمانه‌ی پێیان هه‌بێ. که له‌وه‌یه بتوانی به‌م متمانه‌یه بۆ لای خۆی پایان بکیشیت. له‌ بیرمه‌یه‌ک دوو جار به‌رپرسان به‌بێ گاردی تایبه‌تى و شه‌خسى هاتنه زیندانه‌که و هه‌رگیز له‌ بیرم ناچیت که زیندانییه‌کان چه‌ند سه‌رسام بوون، به‌ چ گه‌رموگوپی و جۆشو‌خروشیکه‌وه که‌وتنه پێشوازیان، هه‌لبه‌ته هه‌یچ پیاو‌پیاکارییه‌ک له‌و ره‌فتاره‌یاندا نه‌بوو! چونکه میوانی بوێر و ئازا پێز و حورمه‌تى به‌خۆیه‌وه‌یه، خۆبه‌خۆ سام و هه‌یه‌تى خۆی به‌سه‌ر زیندانییه‌کاندا ده‌سه‌پێتی. خۆ ئه‌گه‌ر پۆژێ له‌ پۆژان، جارێ له‌ جاران کاریکی نابه‌جێش بکړیت له‌ حوزوری ئه‌ودا ناکړیت. هه‌لبه‌ته‌ حاله‌تى ترس له زیندانییه‌کان شتیکى گشتى بوو، به‌لام من پێموايه ئه‌مه‌ حاله‌تیکى بێنه‌مايه. ئایا ئه‌مه ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که بیچم و هه‌یه‌تى تاوان‌ئامیزى زیندانی، جۆره‌ نه‌فره‌ت و گومان‌تیک له‌ دلدا دروست ده‌کات؟ به‌مه‌زنه‌ده‌ی من ئه‌م ترسه ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ هه‌ستیکى تایبه‌تى، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه هر که له‌وه‌یه‌که‌م پۆژه‌وه پێ ده‌نه‌ینه ناو زیندان، ئه‌و هه‌سته‌مان لا دروست ده‌بێ، که مه‌حاله‌ پیاو، وێپای هه‌موو هه‌ولیک وێپای هه‌موو ئیجرائاتیک، بتوانی مرۆفیکى زیندوو، بزۆز بگۆریت بۆ جه‌نازه‌یه‌کی مردوو، کړوکپ و ئارام، سۆزه‌کانی

ئەم مەژۈھ خەفە بىكات، گىيانى تۆلە و بەرخودان و ئارەزووى ژيانى لە
 لا بىسپىتەو و خوليا و كەلكەلى وەدەپەننى ئو ئارەزووانى لە لا
 نەھىلى. بەھەر حال مەن دووپاتى دەكەمەو كە ترس لە زىندانىيانى
 بىگارى، كارىكى نابەجىيە و ئەو ترسناكە نىن وەكو وىنا دەكرى.
 مەژۈھ چەند ھىروگوساخش بىت، بەو ئاسانىيە، بە كىرەدەو پەلامارى
 ھارپەگەزى خۇى نادات. خۇ ئەگەر بە پىكەوت بويەرى وا ھوو بدات،
 ئەوئەندە كەمە لە نرخى نەبوودايە. ھەلبەتە مەن لىرەدا باسى ئەو
 زىندانىيانە دەكەم كە حوكم دراون و سزاي خۇيان بەرئ دەكەن.
 بگرە ھەندى لەوانە خۇشحالان كە حوكم دراون و لە زىنداندا
 گىرساۋنەتەو و چارەنووسيان يەكلایى بووئەتەو، ئىدى ئىنسان
 ژيانىكى تازە دەگرىتە بەر. ئەوانە ھىدى و ھىمەن، ملكەچ و گوپرايەل،
 بۇ خۇ دەژىن و دەست بە كىلوى خۇو دەگرن. سەبارەت بە
 ئازاۋەچىيەكان، زىندانىيەكان بە خۇيان كۆنترۆلىان دەكردن و
 نەياندەھىشت لە خەت دەرىچەن. زىندانى، چەند بىياك و چەند بىپەرا
 و سەركىش بى، لە زىنداندا، لە ھەموو شتىك دەترسىت. بەلام ئەو
 تاوانبارەى كە ھىشتا چارەنوووسى يەكلایى نەبووئەتەو وا نىيە. ئەم
 تاوانبارە سل لە ھىچ ناكاتەو، لارى نىيە لە خۇرايى و بى ھىچ
 ئەنگىزەيەكى پكونى، تەنبا لەبەر ئەوئە سىبەينى دادگايى دەكرىت و
 چارەنوووسى يەكلایى دەكرىتەو، پەلامارى ھەر كەسىك بدات. چونكە
 ئەگەر تاوانىكى تازە بىكات، كەيسەكەى ئالوز دەبىت و دادگايى و
 سزاكەى دوا دەكەوئەت. ديارە ئەم جۇرە گىيانى دوژمنكارىيە پاكانە و
 سۆنگەى خۇى ھەبوو، لە پىتاۋى ئامانجىكدا ئەنجام دەدرا، زىندانى
 لەم حالەتدا دەيەوئ بە ھەر نرخى بوو "چارەنوووسى خۇى
 بگۆرپەت" دەيەوئ يەكسەر ئەم چارەنوووسەى بگۆرپەت. جا ھەر بەم

بۆنەيەۋە ھەزەدەكەم بويەپرىكى دەروونى زۆر سەيرتان بۇ بگىرپمەۋە
كە بە چاۋى خۇم بېنىم.

سەربازىكى كۆن لە نىۋو زىندانىيە سوپاييەكاندا ھەبوو، لەبەر
لاسارى و يىتسەروبەرى ھوكمى دووسال زىندانى بە يىگەرەۋە
درايوو و بۇ ئىترە نىزدرايوو. ئەم سەربازە ھەم فېشالباز بوو ھەم
ترسنۆك. ئەم دوو سىفەتە بە دەگمەن بە جارى لە يەك سەربازى
پووسىدا كۆدەبنەۋە. سەربازى پووسى بە شىۋەيەكى گىشتى خۇ
ھەلكىش و فېشالباز نىن. خۇ ئەگەر لە نىۋو سەربازانى پووسدا
سەربازىكى فېشالباز و خۇ ھەلكىشت بېنى، ئەۋا بزانە كە ترسنۆك و
خاپىنۆك و ھىلەبازە. ئەۋ سەربازەي كە باسى دەكەم ناۋى (دوتوف)
بوو، كە ماۋەي مەھكۇمىيەتەكەي تەۋاۋ كىرد گەپايەۋە بۇ تىپەكەي
خۇي كە لەسەر سنوور بوو. بەلام ۋەكو ھەموو ئەۋانەي كە گۈايە بە
مەبەستى چاكبوون زىندانى دەكرىن، لە جىياتى چاك بېي خراپتر بوو
بوو. زۆربەي ئەۋانە كە بەر دەبوون ھەردو سى ھەفتەيەك لە
دەرىتى زىنداندا ھەلدەكەن، خىرا تاۋانىك دەكەن و بۇ زىندان
دەنئىردىنەۋە، ديارە ئەمجارەيان ھوكمى قورستر دەدرىن، ھوكمى
پازدە سال و يىست سال دەدرىن. جا (دوتوف)كەي لەمەر خۇشمان
ھەمان شتى بەسەر ھاتبوو. ۋەختى ئازاد كىرا، پاش سى ھەفتە دىزى
لە ھاپىيەكەي خۇي دەكات، پاشان لە سىستەمى سوپايى ياخى
دەبىت، دەيدەن بە دادگاي سوپايى و ھوكمى شەلاقكارى دەدرىت، لە
پۇژى پىش جىبەجىكرىنى سزاكەيدا، ئەفسەرى ئىشكگر سەردانى
ژوۋرەكەي دەكات، (دوتوف) چونكە كابرايەكى بىغىرەت و ترسنۆك
دەبىت، بە كىردەۋە پەلامارى ئەفسەرى نىۋبراۋ دەدات. ديارە سوور
دەزانى كە ئەۋ كارە، تاۋانەكەي قورستر دەكات و مودەتى
ھوكمەكەي درىژتر دەبىت. ئەم تاۋانە ھەر بۇ ئەۋە دەكات كە ساتە

ترسناکه که ی سزا که ی به لای که مه وه بۆ چه ند پوژیک یان چه ند
سه عاتیک دوا بخات. ئه وه نده ترسنوک و بیتاشار ده بیت که نه ک
ناتوانی یارۆی ئه فسه ر بکوژیت بگره ناتوانی زامداریشی بکات.
هه لبه ته ئه م تاوانه ی ته نیا بۆ ئه وه کرد بوو که تاوانیکی نوێ بخاته
سه ر تاوانه کو نه که ی و سه رله نوێ دادگایی بکریته وه و سزا که ی بۆ
چه ند پوژیکی که م دوا بکه وێ.

هه لبه ته ساتی پیش جیه جیکردنی سزا، له پروانگه ی مه حکوم به
شه لاقکارییه وه، یه جگار ترسناک و سامناکه. زۆرجار پێکه وتوه که
ئو جوړه مه حکومانه م به پوژیک پیش جیه جیکردنی سزاکانیان
دیتوه. زۆرجار له نه خۆشخانه دا ده مبینن، ئه و سه رده مانه زووزوو
نه خۆش ده که وتم و ده چوومه نه خۆشخانه، هه لبه ته به به زه بیترین
خه لک له پروسیادا ده رهق به مه حکومان، پزیشکان بوون. ئه و
جیاوازییه ی که زیندان هوان و کارمه ندانی کارگیری زیندان له نینوان
مه حکومان و خه لکی تر دا ده یانکرد، دکتۆران نه یانده کرد. له وه ده چی
جه ماوه ری خه لک و دکتۆران ده گه لیاندا به به زه یی بن، چونکه
تاوانبار هه رگیز له سه ر تاوانه که ی، ئیدی تاوانه که ی هه ر چیه ک بوایه
لۆمه نه ده کرا، به لکو لئی خۆش ده بوون، به تاییه تی ئه گه ر سزای
خۆی وه رگرتا.

گه لی پروسیا به خۆپایی تاوانی ناو نه ناوه نه گبه تی و
قه ره به ختی، به خۆپایی تاوانباری ناو نه ناوه قه ره به خت، ئه م پێناسه یه
خۆی له خۆیدا مانایه کی قول، مانایه کی گرینگ و ترسناکی هه ی، به
تاییه تی که پێناسه یه کی خۆپسکونه ستیه جا با بێمه وه سه ر
باسه که ی خۆم، پزیشک و دکتۆران ئه و په ناگه ئاساییه ن که
زیندانیان، به تاییه تی ئه وانه ی که مه حکومن به شه لاقکاری و فه لاقه،
په نای بۆ ده بن، تومه تبار که ده درا به دادگای سوپایی، به مه زه نده

دهیزانی که ی حوکم دهدری، جا بق ئه وه ی خوی له و حوکمه بدزیته وه
 و به و ئومیده ی چهند پرژیک ئه و ساته ترسناکه دوا بخت، خوی
 نه خوش دهخست و داوای دهکرد رهوانه ی نه خوشخانه بکریته، که له
 خهسته خانه معاینه و معاله جه دهکرا و ئیزن دهدرا، دهیزانی هر
 دوا ی ده رچوونی له خهسته خانه پرو به پرو ی ئه و ساته ترسناکه،
 ساتی جیبه جیکردنی فه لاقه و شه لاقکاری به که ده بیته وه. بویه ده بینی
 زیندانیان له و پرژه دا یه جگار په ریشان و نیگه رانن. راسته هه ندیکیان
 هه ول ده دن ئه و نیگه رانی به بشارنه وه و خویان که به رچاوی خه لکیدا
 نه شکینه وه، به لام به ری پرژ به بیژنگ ناگیرئ، ئه م پواله تبازی به
 به سه ر که سدا تینا په پینرئ. هه موو که سیک هه ست به دژواری ئه م
 ساته ده کات، به لام له بهر هه سته مرؤفانی به که و هاوسوژی و
 هاوخه می ده گئل مه حکومه که دا، بیده نگ ده بی و قسه ناکات. من
 سه ربازی کی گه نجم ده ناسی که به تۆمه تی پیاوکوژی قورسترین
 حوکم درابوو، حوکمی حه پسی بیگار، حوکمی ئه و په ری شه لاقکاریان
 بق برپیووه وه، ئیدی پرژیک بهر له جیبه جیکردنی حوکمه که، لیده بری
 یه ک قاپ مه شرووی تیکه ل به برنووی بخواته وه. له نیو ئه و جۆره
 مه حکومه مانده و باوبوو که پیش جیبه جیکردنی حوکمه که شتیک
 بخۆنه وه و خویان مه ست بکن، چونکه پییان و بوو مه ستان به
 ئه ندازه ی هۆشیاران هه ست به دهر د و ئازار ناکه ن. ئه م
 مه شروو به یان به قاچاغ وه ده ست دینا. هه لبه ته پاره یه کی زۆریان
 پیده دا، ئاماده بوون بق ماوه ی شه ش دانه مانگ خۆ له پیوستترین
 شت بیبه ش بکن، به لام ده سته ردار ی ئه وه نه بن که به ماوه یه کی
 که م بهر له جیبه جیکردنی سزا که، قاپن مه شرووب نه خۆنه وه. جا ئه م
 سه ربازه قهر به خت و داماو، پاش ئه وه ی مه شرووبه که ی خوارد وه
 یه کسه ر نه خوش که وت، که وته پشانه وه، خوینی هه لدینا، له هۆش خۆ

چوو، به بېټوشى بۇ نهخوشخانه برا. دواى چەند پوژىك نيشانهى
سىلى لىدهركهوت و دواى چەند مانگىك له ههپهتى لاويدا بهو
نهخوشيه مرد، ئەو دكتورانهى كه خەرىكى معالەجەى بوون ئىستاش
هوى نهخوشيهكهيان نهزانی.

ههچەنده خەلكى ترسنوك و بېوره له نيو زىندانىيهكان زور
بوون، بهلام وىترای ئەمەش خەلكى يەجگار به جەرگ و ئازايان
تىدابوو، ئەوهى لىي نەدەترسان ئەشكەنجەى جەستەى بوو، من
خەلكم لىدەناسين وهك دەلین كون له جەرگياندا نهبوو، زۆرم لهو
جۆره خەلكانه به چاوى خۆم ديتوون، تاكو ئىستاش دیمەنى يەكىك
لهو پىكرانهم له ياده كه چۆن گەيبه خەستهخانه.

پوژىكى خوشى هاوين بوو، له نهخوشخانهكهماندا دهنگزی ئەوه
بلاوبوووه كه ئىوارهى ئەو پوژە پىگرى بهناوبانگ (ئورلوف) له
زىنداندا، شەلاقارى دەرگىت و پاش ئەوه بۇ نهخوشخانه دەبرى. ئەو
زىندانىيانەى كه له نهخوشخانهكه بوون، دەيانگوت سزاكهى يەجگار
قورس دەبىت، بۆيه هەر هەموويان نىگەران و پەريشان بوون. لىتانى
ناشارمەوه منىش بهپەرۆشهوه چاوهپوانى ئەوه بووم كه ناوبراو
بگاته خەستهخانه، چونكه زۆر وارىقات و حىكايەتى ترسناكيان لى
دەگىرايهوه. دەيانگوت له تاوانکردندا هاوتای نهبووتهوه، له هىچ
تاوانىك ناپرىنگىتهوه، دىوێكه لهو گۆپه، پیرهمىزد و مندا، هەر بۇ
كهيف و لەزەت دەكوژىت. ئەم پىاوه ورەيهكى پۆلايينى هەبووه و
زۆر به توانست و هېزى خوى نازىوه و سەركىش و ياخييهكى ئەوتۆ
بووه كه به هىچ شتىك پام نهبووه و كوئترۆل نهكراوه. بههەر حال له
ئەنجامدا، دەستگىر دەرگىت و له سۆنگەى تاوانه زۆرهكانىيهوه حوكم
دەدرىت و شەلاق و جەلدىكى زۆرى بۇ دەبردىتهوه. كه هىتايان
شەو بوو. قاوشهكه نوقمى تارىكى بوو، زىندانىيهكان مۇميان هەلكرد،

پهنگ به پرووی (ئورلوف) هوه نه مابوو، هۆشی له بهر برپا بوو. قژه
په شه زوخالئاساکی تیکئالا بوو، پشتی شه قار شه قار بوو بوو،
ته واو ئاوسا بوو، شین هه لگه را بوو، یه کپارچه په له خوین بوو.
زیندانییه کان به درێژایی شهو په رستاریان ده کرد و که ماده کانیاں بۆ
ده گۆپی، له سه ر لا پالیاں ده خست، هه توانیاں له زامه کانی پشتی ده دا،
وه کو خزمیکی نزیکی خویان سه ره په رشتی و په رستارییاں ده کرد.

بۆ سبهینی هۆشی هاته وه، هه ستا، یه ک دوو جار به قاوشه که ده
هاتو چوو. زۆرم پی سهیر بوو، چونکه به نیوه گیانی بۆ
خهسته خانه که یان هینا بوو. نیوهی شهلاق و جهلده کانیاں لیدا بوو.
به لام دکتۆر پای گرتبوون چونکه قه ناعه تی وا بوو بوو که نه گه ر
هه موو جهلده کانی لیتدری، بهرگه ناگریت و ده مریت. ئه م تاوانباره،
زۆر لاواز بوو، له زینداندا و به ده م چاوه پروانی سزاوه هیندهی دی
لاواز بوو بوو. ئه وهی جارێک زیندانییاں مه حکوم به شهلاق و
جهلدهی بیینی، هه رگیز سیمای په ژمرده و نیگای ئاگرینیاں له بیر
ناکات. ئورلوف زووبه زوو وه خه هاته وه و چاک بووه وه، ئه مه زادهی
وره به رزی خۆی بوو. ئورلوف که سێکی ئاسایی نه بوو. له پرووی
لاپره سه نی و فزولیه ته وه ناسیاویم ده گه ل پهیدا کرد، به درێژایی یه ک
هه فتهی ته واو، به کاوه خۆ و زۆر به وردی خسته بهر سه رنج. له
عه مراتم خه لکی وا به سه بر و به خه وسه له، بییاک و وره به رزم
نه بیینی بوو. له بیرم دیت که له توبولسکدا، پیاوێکی دیکه ی له م
بابه ته م بیینی، پیاوێک بوو زۆر به تاوانگ، سه رده سته ی کۆمه له چه ته
و پێگرتیک بوو. پیاوێک بوو به راستی دپ و دپنده، زه په یه ک پیاوه تی
تیدا به دی نه ده کرا، نه گه ر نه شت ناسیبا، هه ر به یه که م نیگا بۆت
ده رده که وت چ نا په سه نیکه، دپنده یی له چاره ی ده بارێ. ئه وهی له و
پیاوه دا مایه ی ترس بوو. گه وجیتیه که ی بوو، هتپونه ژنه ی وه ک

خوی نه بوو. ته ماحی دنیا هیڅه به سهریدا زال بوو، هر که ده تېښی
 په کسر ده ترانی له هه موو مرقایه تیه که شؤرد راوه ته وه و تنیا
 تیرکردنی حز و ئاره زووه جه سته یی و حیوانیه کانی خوی لا
 مه به سته و هیچی تر، له گهل نه وه شدا دلنای دلنایم که کورنیف (ناوی
 کورنیف بوو) نه گهر بیستبای حوکم ده دریت و نه شکه نه چه یه کی
 جه سته یی وه کو نه وه ی ئورلوف ده دریت، له رزی لیده هات و هر
 که سیکی به رده ست که وتبا، بئ چه ندو چون، بئ هیچ سلکرد نه وه یه کی
 سهری ده پری. ئورلوف ده قاوده ق پیچه وانیه ی نه و بوو، پوچی به سهر
 جه ستهیدا زال بوو، گالته ی به دهر د و ئازار ده هات، به سهر خویدا
 زال بوو، سهری بق که س دانه ده واندا! گالته ی به قه ساس ده هات و له
 دنیا دا له هیچ شتیک نه ده ترسا. توانست و هیزیکی له پاده به دهری
 هه بوو، به حه وسه له و پشوو دریژ بوو، نه گهر خولیا و که لکه له ی
 مه به ست و ئامانجیکی بکه وتبایه سهر، ده سته به ردار نه ده بوو تا به
 ئاواته که ی نه گه بیشتبا. نه وه ی که زورم به لاهه سهر بوو، کابرایه کی
 بوو به رزه فېر و لووتبه رز، له به رزییه وه ده پړوانیه خه لکی، هه لبه ته
 نه مه ی بق خوناندن و ویقار نه ده کرد، شتیکي ده سترکد نه بوو، به لکو
 به ته بیعه ت فرناخ و پوچزل بوو. باوه پ ناکه م پوژئی له پوژان
 که سیک کاری تیکردبئ. به خه مساردی و بیموبالاتی ده پړوانیه
 هه موو شتیک و گوئی له هیچ نه بوو، قه ت فشه ی به کارو کرده وه کانی
 خوییه وه نه ده کرد. هه رچه نده دهیزانی که زیندانییه کان زور به پړزه وه
 ته مه شای ده کن و حورمه تی ده گرن، به لام هه رگیز به مه له خوی
 بایی نه ده بوو و خوی به سهر که سدا نه ده نواند. هه رچه نده
 خوناندن و به خونازین دوو نه خوشی بوون و له هه موو زیندانییه کدا
 هه بوون، پیاویکی زیره کی بوو. سهر راست و قسه له پروو، به لام
 چه نه باز و فره ویز نه بوو. چه ند پرسیاریکم لیکرد، به راشکاو ی و بئ

هیچ پېچوپه نایه ک وهلامی دامه وه که خوا خوايه تی به زووترین کات چاک بېته وه، تا پاشماوه ی سزاګه ی له کۆل بېته وه. چاویکی لیداکرم و ګوتی: هه ګڼ هه موو شتیک ته واو ده بی، سزای خۆم وهرده ګرم و ده ګه ل کاروانیکي زیندانیا ندا بۆ فرچنسک ده پۆم، ده رفعت دینم و هه لدیم، به لئ هه لدیم، برپاریکه و داومه! به لام خۆزګه زامه کانی پشتم زوو ساپړژ ده بوونه وه! پینچ پوژیک له ګه ل ئیمه دا مایه وه، به دريژایي ئه و پینچ پوژه، به په روښه وه چاوه پروانی ئه و ساته بوو که له نه خوشخانه ده ربچیت، پیاویک بوو هه ندی جار زوری حهزی له شوخی و سوعبه تان ده کرد. ګه له ک خوشمیزاج ده بوو. جا من هه ولم دها سوود له و ده مانه وهر بګرم و له باره ی سه رکیشیه کانی خویه وه پرسپاری لیکم. هه رچنده حهزی نه ده کرد باسی خوی بکات، به لام به ئاستم برۆکانی ویک دینانه وه و به وپه پری راستګویی و پاشکوی وهلامی ده دامه وه. به لام کاتی زانی من ګه ره کمه دای بیشکنم و دزه بکه مه قولای ناخیه وه و شوینه واری په شیمانی له ده روونیدا بدوزمه وه، په کسه ر په فتاری ګۆرا، نیګایه کی پرغروور و ته وسامیزی ئه وتوی کردم وهک ئه وه ی مندالیکي ګه وچ بم و حهز بکات قسه ی ده ګه ل بکات، بګره جوړه به زه یی و سۆزیکیشم ده رهق به خۆم، له سیمایدا به دی کرد. دوا ی چهند ساتیکي که م، بئ هیچ ته وسوتوانجیک پر به زار له قاقای پیکه نینی دا. پیموایه دوا ی ئه وه ش هه ر کاتی قسه کانی منی بیر که ویتیه وه له قاقای پیکه نینی داوه. ئه نجام، هه رچنده هیشتا زامه کانی پشتم به ته واوه تی ساپړژ نه بوو بوونه وه، ناوی خوی نووسی که ګه ره کیه تی له نه خوشخانه و ده ربکه وئ و منیش که چاک بوو بوومه وه، له هه مان پوژدا و پیکه وه له نه خوشخانه که ده رچووین. من بۆ زیندان ګه پامه وه، به لام ئه و بۆ ئه و شوینه برایه وه که پیشتر تیایدا زیندانی

بوو. که له یه کدی جیا بووینه وه به گهرمی و توندی دهستی گوښیم،
 نه مه به لای ئه وه وه نیشانه ی لوتف و مه حبه ت بوو دهره هق به من،
 پیموایه بویه ئه وه ی کرد چونکه له و ساته دا که یفی قنچ و دلی خوش
 بوو. بیکومان به بو ده له و بچو وکی ده زانیم، چونکه من که سیکي لاواز
 و بیده سه لات بووم و له هه موو پوویه که وه مایه ی به زه یی بووم،
 مروژنیک بووم ملی بۆ ئه و قه دهر و چاره نووسه داوه که له ناوچه وانم
 نووسراوه. بۆ سبه ینی باقی شه لاقه کانیا ن لیدا.

که شه وئ دهرگا کانی قاوشه که یان له سه ر داخستین، ژووره که مان
 شیوه یه کی تری وهرگرت، پیک شیوه ی مالی وهرگرت، شیوه ی
 مالیکی ئارا و ئاوه دان. ته نیا له م کاته دا ده متوانی به ئاسانی
 هاو زیندانییه کانم ببینم، چونکه زیندانییه کان ته نیا به شه و هه ست به
 جوړه ئاسووده یی و دلنیا ییه که ده کن و وه کو یه ک خیزان ده نوینن.
 زیندانییه کان به پوژ نیکه ران بوون، چونکه به رده وام چاوه پوانی ئه وه
 بوون، پاسه وان و کارمه ندان و چاودیرانی زیندانه که، له ناکاودا خو به
 ژووردا بکن، به لام شه وئ، هه ر که دهرگا کان داده خزان، هه ر که سه
 و به ئاسووده یی و ئارامی له جیتی خو ی داده نیشست و خو ی به
 کاریکه وه مژول ده کرد، له پهر ژووره که پروناک ده بووه وه، چونکه
 هه ر که سه و شه م و شه مدانی خو ی دینا و لای خو یه وه دای
 ده گیرساند، هه ر زیندانییه که شه مدانی خو ی هه بوو و له ته خسته
 دروستکرا بوو، ئیدی یه کینک ده که وته پینه دوژی و پیتلاو دروونه وه،
 یه کینکی دی جلکی ده دروه وه. تا شه و زیاتر پاده شکا، هه واکه
 دووکه لاوی تر ده بوو، گروپنیک له سووچیکا، له سه ر به په یه ک
 داده نیشتن و ده که وته وهره قبازی. له هه ر ژووریکدا زیندانییه که هیه
 که راپه خیکی چکوله ی هه شتا سانتی و مؤمیکی گه وره و ده سته یه ک
 وهره قی کون و چلکنی هیه، نه مه که ره سته ی قوما ر بوو. خاوه نه که ی

به کرڼی ددها، شهوی به پانزه کوپیکي ددها، ئمه پیشه‌ی بوو.
 قومار بازه‌کان زیاتر یاری بیستویه‌کیان ده‌کرد، ئمه یاری به‌خت بوو.
 هر زیندانییه‌ک کومه‌لیک درای مسینی له به‌رده‌م خویدا داده‌نا، که
 هه‌موو داراییه‌که‌ی بوو، ئیدی هه‌لته‌ده‌ستا تا دوا قرۆشی خۆی
 ده‌دۆراند یان هه‌موو هاوړیکانی جوړ ددها، که‌مه‌که تا دره‌نگه
 شه‌وانیک به‌رده‌وام ده‌بوو، هه‌ندئ جار تا سپیده‌ی ده‌خایاند و
 زۆر جار تا چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌کی پیش کرانه‌وه‌ی دهرگاگان هر به‌رده‌وام
 ده‌بوون. له قاوشه‌که‌ی ئیمه و هه‌روه‌ها له قاوشه‌کانی دیکه‌شدا
 نه‌دارانیک هه‌بوون که هه‌موو دارونه‌داری خۆیان له قوماردا، یان له
 باده‌نۆشیدا دۆراند بوو و له ده‌ستدا بوو. هه‌ندیکی دی هه‌بوون هر
 له ئیجادی نه‌دارونه‌بوو بوون. به نه‌داری هاتبوونه دنیاوه. که باسی
 ئمه ده‌که‌م مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه له نیو میلیه‌تی ئیمه‌دا خه‌لکانیک هه‌ن و
ده‌بن، مه‌رجیش نیه ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زل بن، له هه‌موو بارودۆختکدا
هر به نه‌داری و سوال‌که‌ری ده‌میتنه‌وه، چونکه قه‌ده‌ر سوال‌که‌ری
به‌سه‌ردا سه‌پاندوون، ئه‌مانه خۆیان سوال‌که‌رته‌بیعه‌تن، هر چیه‌ک
 بکه‌ن هر به سوال‌که‌ری ده‌میتنه‌وه، جله‌ویان له ده‌ستی خۆیاندا نییه،
 خاوه‌ن بریاری خۆ نین، بیباشارن، له ژیر کۆنترۆلی خه‌لکیکی تر
 دان و هر به‌و حاله‌وه و له سایه‌ی که‌سیکی تردا، به تاییه‌تی
 که‌سانی ده‌سبلای نۆکیسه ده‌میتنه‌وه. ئه‌و خوازه‌لۆکانه، هه‌موو
 هه‌ولیکیان لیباره، قه‌ت خۆبه‌خۆ په‌لاماری کاریک ناده‌ن، به‌لام
 هه‌میشه خزمه‌ت ده‌که‌ن و له سایه‌ی فه‌رمانی که‌سیکی تردا ده‌ژین،
 وا دروست بوون که خزمه‌تکاری خه‌لکی تر بن و خزمه‌تی خه‌لکی تر
 بکه‌ن. بۆیه له هیچ بارودۆختکدا ده‌وله‌م‌ند نابن و به‌ئاوات و
 مه‌به‌ستی خۆ ناگه‌ن، هر به سوال‌که‌ری و ده‌سه‌نده‌خۆری ده‌میتنه‌وه،
 له ناو هه‌موو چینه‌کانی کومه‌لگه‌دا له‌و باب‌ه‌ته که‌سانه‌م دیتوون، له

نیتو هه موو سنغه كاندا، له ناو هه موو دهسته و تاقمه كاندا، ته نانه ت له
 دنيای ئه ده بيشدا له و جوړه كه سانه م ديتوون. هه لېه ته له هر
 زينداننيكدا و له هر ژووركي زيندانيشدا ده بېنرېن، هر كه كۆپي
 قوما ساز ده بوو، په كيك له و گه دايانه بانگ ده كړا، شهوي به پېنچ
 كۆپيكان به كرښان ده گرت، ئيشه كه ي ئه وه بوو به و شهوي ساردى
 زستانه كه زورچار پله ي سهرما ده گه بيه سى ژير سفر، له پاره وه
 تاريخه كه دا بؤ ماوه ي شهش حوت سعاتان ئيشك بگريت و گوئ
 هه لېخات و هر دهنگ و په نكيكي بيست و بينى، په كسره خه بهر به
 قوما ريزه كان بدات تا فريای خو بكه ون. چونكه هه ندئ جار ميتجر
 يان ئه فسه رى ئيشكگر، له دهره وه تيشك و پروناكى مؤمه كانى ناو
 ژوور و قاوشه كانيان ده بينى و به دزيه وه و له پر گه رده لولولئاسا
 خويان به قاوشه كاندا ده كرد و قوما رچييه كان فريانه ده كه وتن
 مؤمه كان بكوژيننه وه، دوكانى قوما ره كه يان بېنچنه وه و خويان بكه نه
 خوتوو، ئيدى پيك به سهر تاوانه كه يانه وه ده گيران. جا چونكه
 يارچييه كان له گه ل ئه و جوړه ئيشكگره دا زور سه ختگر بوون، ئه و
 جوړه شه به يخونانه كه متر پرويان ددها، وهكو چوون زور شتى ترم به
 لاوه سهر بوو و مايه ي سهرنج بوو، به و ئاوايه ئه م ديارده يه شم
 يه جگار به لاوه سهر بوو، ئاخر پېنچ كۆپيكان ته نانه ت له زيندانيشدا
 هيچ نيه، زور كه مه. كه چى ئه م پياوه خو په رستانه له كابراى ئيشكگر
 توپه ده بوون و ده يانگوت: به كرتمان گرتوويت و مه جبورى
 خزمه تمان بكه يت! ئيدى ئه مه چهن دوچوونى هه لئنه ده گرت، ماداميكى
 كرښى خو و هه رگرتوه و به خوايشتى خو چوه ته ژير بارى ئه و
 ئيشه، ده بئ نهك هر ملكه چ و گوږپايه ل كارى خو ئه نجام بدات،
 به لكو ده بئ منه تباريش بئ. مه منوونى ئه و كه سه بيت كه به كرښى
 گرتووه، هه ندئ زيندانيم ديتوون كه بيحساب، پاره يان خه رج

کردووه و به پاست و چهپدا تهخشان و پهخشانیان کردووه، که چی
فیلان لهو کهسه کردووه که خزمه تی کردوون، زیاتر له جاریک هم
دیاردیه، له پتر له زیندانیکا به چاوی خوم دیتووه.

وهکو پشتر گوت، هموو زیندانییهکان، دهکه وخته کار کردن جگه
له پتری قوما خه ریکی یاری خو ده بوون و چوار پینج زیندانیی دیکه
که هر که ده رگاکان داده خران ده خه و تن. ته خته خه وه که ی من نژیکی
ده رگا که بوو، جیگا که ی ئاکیم ئاکیمیچ به رانه بر جیگا که ی من بوو، که
ده خه و تین سه رمان لیکه دها. ئاکیم تا سه عات ده و یازده ی شه و ی
کاری ده کرد، فانوسیکی چینی په ننگا و په نگی دروست ده کرد که
یه کیکی خه لکی شار داوی لیکرد بوو بوی دروست بکات و پاره یه کی
باشی له م کاره و ده رگرت. ئاکیم له م کاره دا یه جگار مه علان و لیزان
بوو، زور ورد و جدی بوو، سستی و خاوه خاوی نه ده زانی. که له
کار ده بووه و ده که رهسته و نامیره کانی کو ده کرده و ده و جوان تاقه تی
ده کردن، هه سیره که ی دینا نویژ و عیاده تی خوی ده کرد و پاشان
لنی ده خه و ت. ئاکیم ئاکیمیچ پیاویک بوو گو یز پاهل، بیکیشه، دور له
هر سه رپنچیه ک، هه لبه ته وه کو هه موو خه لکیکی نه قل مامنا و هندی
خوی به که سیکي زیره ک ده زانی. له سه ره تادا هیچ نه چووه دلمه وه،
هه رچهنده بووه مایه ی نه وه ی که نه و پوژه زور بیر بکه مه وه. پیم
سه یر بوو که پیاویکی وه کو نه م پیاوه به م ده ستره نگینیه، له جیاتی
له ده ره و به ی و خه ریکی سنه تیک بی، له زیندانی بیگاریدا بیت.
به هه ر حال جاریکی تر، له م نووسینه دا دیمه وه سه ر باسی ئاکیم
ئاکیمیچ.

با جاری بیمه سه ر باسی هه ندیک له هاو زیندانییه کانی ترم.
قه ده ری من وا بوو چهنه سالتیک له م زیندان و قاوشه دا به سه ر به رم.
نه وانه ی ده ور به رم، به خوتو خورایی بوون به هاو پنی هه موو

ساتیکی ژيانم. هه لښته منيش به زه بری فزوليهت و لاپره سه نښی حه زم ده کرد هه موو شتيکیان دهرباره بزنام! هاوسیکانی دهسته چه پم گروپتیکی خه لکی قه فقاژ بوون. هه هه موویان به هوی چه ته یی و ږیگریه وه حوکم درابوون، دیاره جوړ و ماوهی حوکمه کانیان جیاواز بوو، نه مانه دوانیان (له زگی) بوون، یه کیکیان (چه رکه سی) و سیانیان (تاتاری داغستان) ی بوون. چه رکه سیه که یان، پیاویتی گرومؤن بوو، مه گه به ده گمن، ده نا قسه ی ده گه ل به شه ردا نه ده کرد، که ژیراوژیر نیگایه کی کردبای، بزه یه کی هوفیانه ی ترسناکی به روودا ده دایت. به لام له زگییه کان، یه کیکیان پیره میزدیکی لووتدريژی دهنو کدالاشی و دريژدا هو لیکي لاواز بوو، سیمای هاواری ده کرد که چه ته و ږیگره. به لام هاوړتیکی که ناوی (نورا) بوو، وا نه بوو، هه ر که یه که م جار دیتم، چووه دلمه وه و حه زم له چاره ی کرد. پیاویتی چوارشانه ی کورته بالای توکمه بوو، هیشتا گنج بوو، قژی زهره، چاوانی شین و که پووی به رز، سیمای زیاتر له سیمای فنلاندی ده چوو، وه کو هه موو نه وانه ی که زوربه ی ژيانیان به سواری نه سپ و به سهر نه سپه وه ده به نه سهر، لاقه کانی خوار بوون، نازای به دهنی شوینه واری کونه زامی قه مه و سونگی و فیشه ک بوو. نه م پیاوه، هه رچه نده یه کی که بوو له چیا یه کویرال و بیوییه کان، به لام ژیراوژیر به گه ل یاخی و ږیگره کان که وتبوو و که وتبووه په لاماردانی پروسه کان. چونکه پیاویتی پروخوژ و سوعه تچی بوو هه موو زیندانییه کان خوشیانده ویست. بی هیچ خوته و بوله یه ک ملی به کاره وه دهنه، هه میشه هیدی و له سهرخو بوو. زوری ږی له دزی و ناپاکی و ده ستپسی و حیل بازی و باده نوشی بوو، به و جوړه کارانه زور په ست و تورپه ده بوو، کاری نامه ردانه و بیثابروانه ی پی قووت نه ده چوو، به لام ویرای نه وهش، به گژ که سدا نه ده چوو، به لکو به

نه فرهت و بېزارى به هه لده ستا و لهو ناوه دوور ده كه و ته وه. به
 دريژايى تهو ماوه يى كه له زينداندا بوو تاغه دزيه كى نه كړد، كاريكى
 نه كړد كله يى و گازانده ي بېته سر. پياويكى زور به دين و پر
 عيادت بوو، سهرى چووبا نويژى نه ده چوو، پوژووى مانگى
 رهمه زانى ده گرت، پابه ندى ئاييى خوى، ئيسلام بوو، زورجار تاكو
 به يانى هر خه ريكى شه ونويژ ده بوو. هه موو زيندانى به كان
 خوشيانده ويست و به پياويكى سهنگين و ئابرومهنديان ده زانى،
 زيندانى به كان ناويان نابوو (نورا شير) و ئيدى تهو ناوه بوو به
 نازناوى هه ميشه يى. زور دلنيا بوو كه ته گه ماوه ي حه پسيه كه ي
 تهواو نكات، ده گه پته وه بى قهفقان، له راستيدا بهو ئاواته وه ده ژيا،
 دلنيام ته گه تهو ئاواته ي نه بوايه، له داخا ديقي ده كړد و ده مرد. هر
 به كه م پوژ كه گه يمه زيندان - له نيو هه موو زيندانى به كاندا، سه رنج
 له سه ر تهو گيرسايه وه، ئاخو چون تهو سيما هيدى و هيمن و پاك و
 ميهره بانه له نيو تهو هه موو سيما گرژومون و عه بوس و
 خه مناكانه ي ديدا جيا ناكريته وه و نايته مايه ي سه رنج! دواى نيو
 سه عاتيك هات به لامه وه، به سوز و لوتفيكى زور و به دم بزه يه كى
 شيرينه وه ده ستى به شانمدا هينا. له سه ره تاوه نه مزانى ده يه وي چيم
 پيبلت، چونكه زمانى رووسى به باشى نه ده زانى. به لام دواى
 توژيكى دى هه مديس هاته وه و به دم بزه يه كى پر له سوز و
 دوستايه تيه وه ده ستى به شانمدا هينا. سى دانه پوژ، تهو په فتاره ي
 دووباره كرده وه، پاشان بوم ده ركوت كه ويستويه تى به م په فتاره ي
 هاو دهردى و هاو خه مى خويم بى دهر بېرئ و بلئ به زه يى به حالمدا
 دپته وه، ده زانى چهند دلم تنگه و تهو به كه م ساتانه ي زيندان چهند
 دژوار و قورسه، ده يو يست به زمانى بى زمانى بليت ئاماده يه

دۆستایه تیم بکات، پشتیوانیم لیتکات و بمپاریزیت. له خۆت غه ربیی
نورای میهره بان، نورای نازیز و ساده و ساویلکه!

تاتاره کانی داغستان، سێ کەس بوون، ئەمانه برا بوون. دوانیان
پوو له پیری بوون، سێیه میان که علی ناو بوو، گەنج بوو، له
تەمەنی 22 سالیدا بوو، به پوالت له تەمەنی خۆی بچوو کتریش
دهینواند. ئەمە له لای منەوه دەنوست. به عەمراتم پیاوی وا قۆز و
جوانم نه دیوو، سهروسیمای جوانی، ئاوێتهی دل و دهروون و
پۆحیی جوانی بوو. مەمنوون و سوپاسگوزاری قەدەر بووم که ئەم
کورپە ی کرد بوو به دراوسیم و نه که وتبوومه لای زیندانییه کی ترهوه.
سیمای ئاوێتهیه کی بێگەرد بوو، دل و دهروونه پاکه که ی دهنواند.
هه میسه بزیه کی شیرینی مندالانه به سه ر لێویه بوو، چاوه پره ش و
درشته کانی سۆز و میهر و ئاسووده ییان لێدهباری، که چاوم به نیگا
خه مگینه کانی ده کهوت، هه رچی خەم و په ژاره و نا ئومیدی و
نیگه رانییه کم هه بوو ده ره وینه وه و هه ستم به ئاسووده یی ده کرد.

پۆژیک که له ماله وه ده بیت، برا گه وره که ی (پینچ برای هه بوو،
دوانیان له زیندانیکی تر، له کانه کانی سیبیریادا بوون) ئەمری پێده کات
که شمشیره که ی هه لگرئ و سواری ئەسپه که ی ببی و دوا ی بکه وئ.
چیانیشینانی قه فقاز وا په روه رده کراون که کوێرانه کوێرایه لی
گه وره کانی خۆیان بکه ن. بۆیه علی بێ چه ندوچوون، بێ ئه وه ی
به رسیت کتوه ده چن و به نیازی چین، دوا ی برا کانی خۆی که وت.
تومه ز برا کانی به نیازی پێگری بوون. به مجۆره هه ر سێ برا ده چن
پێگه به کاروانیکی بازرگانی ده گرن، کاروانه که هی پیاوکی ئه رمه نی
ده بیت، پیاوه ده کوژن و ماله که ی تالان ده که ن. بۆ نه گبه تی کاره که یان
له ناوچه که دا ده نگ ده داته وه و که شف ده بن، ئیدی هه ر شه ش
برایه که ده ستگیر ده کرین، حوكم ده درێن، دوا ی شه لاقکاری، هه واله ی

تاراوگه و بېگار هزیندانانی (سجن الاعمال الشاقه) سیبیریا دهکړین. دادگا به حکومتی علی دا دهچته وه و سزاګه یې بڼ سووک دهکړی، دهې به چوار سال زیندانی به بېگار وه. براګانی زوریان خوشدهوېست، خوشه وېستی و پرفتاریان دهګل علی دا زیاتر باوګانه بوو تا برایانه. علی تاقه خه مړه ویني زیندان و تاراوګه یان بوو. هرچنده به تبعیت ګرځ و په ستومون بوون، به لام هه میسه به دم ئه وه پنده کین. هر کاتې قسه یان دهګل کردب - که زور به که می دهیان دوان، چونکه به لای ئه وانه وه له وه مندلتر بوو، که باسی شتی جدی و شته قوله کانی ژبانی له ګلدا بکړی - پووی ګرځوپه ستیان دهګه شایه وه، په کسر هه ستم کرد، ئه مانه وه کو چن منالیک دهوینرئ و سوعبتی دهګل دهکړی، بهو ئاویه قسه دهګل علی دا دهکن، خو ئه ګر به شهرم و نه زاکه توه وه لامیکي دابانه وه، خیرا ته مه شایه کی په کتریان دهکرد و به خوشیه وه به پوویدا دهګرځینه وه. علی ، ئه ونده حورمته براګانی دهګرت و شهرمی لیده کړدن که قهت پرکیشی نه دهکرد، سهری قسه یان له ګلدا بکاته وه، به شهرمیکه وه کزکولهی دهکرد و چاوه پوانی دهکرد تا ئه وان سهری قسان بکه نه وه و بیدوینن. کاتې که بیر له وه دهکه مه وه ئه کوپه به دریژایی چوار دانه سال، له چ ژینگه په کی ترسناک و ناله بار و ګندهلدا ژیاوه، ژینگه په ک که هه واکه شی له و تاوه، سهرم سوپده مینن چن بهو حاله وه توانیویه تی بهو دلپاکي و بېګه ریدیه، بهو ئاېرومه ندییه خوړسکه وه، بهو دلوالیه وه، بهو دروستکارییه وه بمینتیه وه و ئاکاروئوتواری نه له وتی و خووی شې نه بیت، ئه مه سپرکه هیچ شروق و رافه په پینابات، سهرباری هه موو ناسکی و شیرینی و نرمونیانی و پاکیه که ی، دواتر بزم دهکوت که تبعیتکی مېردانه و وره په کی په ګار بهرزی له هه نېر ناخوشی و

تەنگاناندا ھەبوو. بە ئەندازەى كىژىكى عازەب بە ھەيا و حورمەت و پاك بوو، بە ھىچ پەست نەدەبوو بە كارى نادروست و ناشيرين و نەنگين نەبى، كە كارىكى نەنگين يان ناھەقى و زولمى ديتبا چاوى دەپەپىيە تەوقى سەرى، چاوەرەشەكانى دەكرانەو و گەرى تۆپەپيان لىتەدەبوو، بەمە ھىندەى تر جوان دەبوون، ھەرچەندە لەوانە نەبوو سووكايەتى و بىحورمەتى و زىدەگافى لە كەس قەبوول بكات، بەلام خۆى لە شەپ و قەرەشە لا دەدا، خۆى لە جىنىو و سخيفان دەدزىيەو و بەتەنگ ھەيا و حورمەت و وىقار و ئابرووى خۆيەو بوو. جا شەپ لەگەل كىدا بكات؟ ھەموو خوشياندەويست و مدارايان دەكرد، لە سەرەتاو لە دوورەو، زۆر بەنەزاكەتەو، پەفتارى دەگەل مندا دەكرد، منىش ھەندى ئىوارە دەم دواند، ئىدى زووبەزوو ھۆگرى بەكتر بووين. لە ماوھى چەند مانگىندا بە باشى فىزى زمانى پوووسى بوو، ئەم توانست و بەھرەيە لە براكانيدا نەبوو، چونكە ھەرگىز نەگەيشتە ئەو ئاستەى بە باشى بە پوووسى قسان بكەن. ھەر لە سەرەتاو ھەستم كرد عەلى گەنجىكى زىرەك، خاكى و ھەستيار و بە ئاوەزە. عەلى گەنجىكى كەم وىنە بوو. تاكو ئىستاش شانازى بەو پۆزانەو دەكەم كە ئەوم تىدا ناسى، بە خۆشتەين پۆزانى ژيانى خۆميان دەزانم. ھەندى كەس ھەن ھەر لە خۆو دەچنە دلەو، تەبىعەتيان ھىندە بەرزە، ھىندە جوانە، خودا بەھرەيەكى ئەوتۆى داوئەتى كە پياو تەسەور ناكات پۆژى لە پۆژان ژەنگ ھەلپىنن و گەندەل بىن، پتويست ناكات كەس نىگەرانيان بى و خەميان لىتخوات، بۆيە من ھەرگىز لە عەلى نەدەترسام، متمانە و باوھەپى تەواوم پىي ھەبوو، تۆ بلى ئىستا لە كوئ بى؟

ماوھەيكى زۆر بوو ھاتبوومە زىندان، پۆژىك لە سەر تەختە خەوھەم پاكشاپووم، نقومى خەيالەتى دوورودرىژى خۆم بووم،

بیره و هریانی تال و به سوئی له ناخی ناخدا شه پۆلیان دهدا. عهلی که به دهگمهن به بی ئیش داده نیشته، لهو کاته دا کاری نه ده کرد، هیتشتا وهختی خه ویش نه هاتبوو. جه ژنی پهمه زان بوو، بۆیه هر سهی برا به بۆنه ی جه ژنه وه کاریان نه ده کرد. عهلی له سه ر گازی پشت پاکشاوه و هه ردوو دهستی خستوونه ته ژیر سه ری و خۆی داوه به ده م خه یاله وه. له پ لئی پرسیم:

- چیه، پیده چیت زۆر خه مبار بیت؟

به سه رسامی ته مه شام کرد، ئەم پرسیاره له که سێکی وه کو عهلی یه وه که هه میشه له خه می ئه وه دا بوو دلی که س نه یه شیتنی و ههستی که س بریندار نه کات، دوور بوو. به لام که له سیمای وردبوومه وه، یه کسه ر هه ستم کرد ئەم پرسیاره ی به خۆپایی نه کردوه، خه م و په ژاره یه کی قوولم له سیمایدا خوینده وه که پیده چوو زاده ی ئه و بیره وه ریه شیرین و خه مناکانه بیت که له خه یالیدا ده خولانه وه. ئیدی زانیم خۆی لهو ساته دا یه جگار خه مبار و دلته نگه. یه کسه ر وه لامم دایه وه: "به لئ منیش خه مگین و دلته نگم." هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و بزه یه کی خه مناککی کرد. زۆرم هه ز له زه رده خه نه که ی بوو، یه کپارچه میهر و لوتف بوو. که پیده که نی و بزه ی ده هاتی دوو پرزه ددانه مرواری ئاساکه ی ده رده که وتن. ددانه کانی هیتته جوان بوون، له وه بوو جوانترین گورای دنیا ئیره ییان پتیه ریت.

گوتم: "عهلی گیان، پتیموایه بیر له وه ده که یه وه که ئەمڕۆ له داغستاندا چۆن جه ژن ده گێرن! بیکومان ده بی ئاههنگی جه ژنی له ویتده ر زۆر خوش بێ."

چاوانی عهلی پرسنگیان دا و به تاسه یه کی زۆره وه گوئی: به لئ وایه، به لام چۆن زانیت من بیر له وه ده که مه وه؟

- چۆن نازام عەلى گيان؟ باشە جەژن لەویندەر خۆشتر نییە تا
لێرە؟

- تکایە، باسی ئەمە مەکە.

- ھەلبەتە ئێستا لەویندەر وەرزی گولانە، دەشتودەر بە گول
خەملێو و ھەموو شویتیکی ولاتەکەتان وەکو بەھەشتی بەرینە!

- تەکات لێدەکەم باسی مەکە.

دیار بوو نیکەران بوو، گوتم:

- باشە عەلى تۆ خوشکت ھەیە؟

- بەلێ، بەلام تۆ ئەو پرسیارە بۆ دەکەى؟

- ئەگەر لە تۆ بچیت، یەجگار خشکۆکە!

- منى چى؟ خواشمان يەك نییە. شاجوانى سەرانسەرى

(داغستان)ە. جوانى وا نەبوو و نایتەو! دڵنیام لە ەمراتت کیزى وا

جوانت نەدیتوو. دایکیشم ژنیکى جوان بوو.

- دایکت خۆشیدەویستى؟

- تۆخوا ئەو پرسیارە؟ دەترسم لە داخو خەفەتا مردبى. زۆرى

خۆشەدەویستم، من گەوھەرى عەزیز و یەكدانەى ئەو بووم. لە

خوشكەكەم و لە ھەموو براكانم خۆشتری دەویستم، ئەمشە و ھاتە

خەوم و وەكو بارانى بۆھاری فرمیسكى بەسەردا باراندم.

عەلى لە پەر قسەكەى برى و ئیدى بە درێژایى ئەو شەو زارى

ھەلنەھینا و تاقە وشەيەكى لە دەم نەھاتە دەر، بەلام لەو شەو بە

دواو، خوا خۆى دەرفەتیکى بوو كە قسم دەگەلدا بكات، بەلام

ئەوھندە بە حورمەت و بە ئەدەب بوو، پێى بە خۆى نەدەدا ئەو لە

قسەکردندا دەست پێشكەر بیت، چەندى پێخۆش بوو كە قسم

دەگەلى دەکرد! زۆر باسى قەققاز و ژيانى رابردوى خۆى دەکرد،

براكانى خۆيان لە قسەكانمان ھەلنەدەقورتاند، پێيان ناخۆش نەبوو كە

عەلى قەسەى دەگەل مەن دەکرد، بە پىچەوانەو پىدەچوو پىنان خۆش
بىت، كە دەيانىنى پوو بە عەلى دەدەم و دەيلاوينم و خۆشم دەوئ،
ئەوانىش زياتر مدارايان دەکردم و لىم دەهاتتە پىشى.

عەلى، لە كاروبارى دەريدا كۆمەكى دەکردم، لە ناو زىندانىشدا
زۆر دلى پادەگرتەم و ئىشىكى نەدەکرد كە بىزانىايە بە دلم نىيە، زۆرى
مداراي دەکردم، هەلبەتە ئەمەى تەنيا لە پىاوەتى خۆى دەکرد، دەنا
هېچ نىياز و تەماحىكى بە مەن نەبوو، تەنيا هاوسۆزى و
خۆشەويستىيەكى بىژيا و پووينى بوو. عەلى لە فېربوونى كارى
دەستىدا زۆر زىرەك و بەهرەمەند بوو. لە ماوەيەكى كورتدا فېرى
خەياتى بوو، فېرى پىنەدۆزى بوو و تەنانەت بىرە شارەزايىيەكى لە
دارتاشىشدا پەيدا كرد، لە زىنداندا هەر ئەو ئىشەنە هەبوو، بىرەكەكانى
شانازىيان پىتو دەکرد.

پۆژىك پىمگوت: گوئ بگرە عەلى، بۆ نايەى فېرى خويندەن و
نووسىنى پووسى بىي؟ زانىنى پووسى لە ئايندەدا و لە دەفەرى
سىبىريادا، بە كەلكت دىت؟

- مەن زۆرم حەز لىيە! بەلام كى فېرم دەكات؟
- پىموايە خەلكى خوينەوار لىرە زۆرن. ئەگەر حەز دەكەى مەن
فېرت دەكەم.

- هەر حەز! مەمنونت دەبم.

ئەوسا بە پەرۆشەو لەسەر تەختە خەوەكەى هەستا، دەست
لەسەر سىنگ پادەستا و نىگای پى پارانەو و مەتبارى تىپىم.
لە سەبەى شەوى دواترەو دەستمان بە دەرس خويندەن كرد.
پاچەفەيەكى پووسى ئىنجىلم پىبوو، ئەمە تاقە كىتب بوو كە لە زىنداندا
قەدەغە نەبوو. عەلى لە ماوەى چەند هەفتەيەك، بە هۆى ئەم كىتبەو
و بەبى فېربوونى ئەلفبا، بە تەواوەتى فېرى خويندەنەو بوو، دواى

سښ هېښان به ته واوه تې فېرې نووسېنېش بوو، زوړې حه ز له خوښندن و نووسېن و فېرېبون بوو.

پوژېک که پېکه وه، به دووقولی ناموزگاری کيومان ده خوښنده وه، هه ستم کرد هه ندې له ئايه ته کان به دهنگيکي تاييه تي و پر سوزه وه ده خوښنېته وه، لېم پرسي ئه وهی خوښندييه وه به دلی بوو، نيگايه کی تيژي کردم، ده موچاوی سوور هه لکه پا و گوتي: به لې عيسا پېغه مېره و به زماني خواوه ده دوي. تو بزانه ئه م پهيښانه چهند چوان!

- باشه کام ئايه ته ت زياتر به دل بوو؟

- ئه و ئايه تي ده لیت: له دوژمنانتان بېورن! دوژمنانتان خوشبوي، خراپه دهره ق به که س مه کن. که قسه گه ليکي چوان!

عالي ئاوړيکي له براکاني دايه وه، که گونيان له قسه کاني ئيمه ده گرت، زور به گهرموگورې چهند قسه يه کی ده گهل کردن. هر سښ برا ماوه يه کی زور به جددي قسه يان کرد، جووته براکي ناوېناو سهریان بق ده له قاند و پشتيوانيان له دروستي قسه کاني ده کرد. پاشان به دم بزه يه کی جددييه وه پرويان کرده من (بزه که يانم زور له گيان خوش بوو، چونکه به جدديان بوو) و تنيانگه ياندم که عيسا پېغه مېريکي مه زنه و باسي ئه ويان کرد که په رجووي گهره وي کردوه، يه کيک له وانه بالنده يه کی له قور دروستکردوه و فووي پيدا کردوه، پوحي که وتووه ته بهر و له شقه يي بالي داوه و فريوه. هه ستم ده کرد پيئانوايه به ستايشکردني عيسا، دلي من خوش ده کن. عالي به سته زمانيش زوړي دل به وه خوش بوو که ده بيبيني برايه کاني ئه ونده ده گهل مندا مېهره بان.

سهرکه وتوانه عاليم فېرې خوښنده وه کرد. ئه مجار نوره هاته سهر نووسېن. کاغز و قه لّم و مېره که بم بق پيدا کرد (عالي

قەبوولی نەکرد من ئەو شتانه بکړم، به خوی پاره‌کە‌ی دا) له ماوه‌ی دوو مانگا‌ه‌ی فیزی نووسین بوو. براکانی سەریان لەم پیتشکە‌وتنه‌ گە‌وره‌ی عە‌لی سوپما، له‌ پاده‌به‌ده‌ر خۆش‌حال بوون، له‌ خۆشیدا نه‌یان‌ده‌زانی چۆن سوپاسگوزاری و منه‌تباری خویانم بۆ ده‌ربېرن، که‌ له‌ کارگه‌دا (وه‌رشه‌) کارمان ده‌کرد، به‌ شانازییه‌وه‌ کۆمه‌ک و به‌رده‌ستیان ده‌کردم و له‌زه‌تیان له‌م کاره‌ی خویان ده‌بینی. سه‌باره‌ت به‌ عە‌لی، ه‌ر باسی مه‌که‌، به‌ ئە‌ندازه‌ی براکانی خوی خۆشیده‌ویستم. ه‌هرگیز ئە‌و پوژم له‌ بیر ناچیت که‌ ئازاد کرا. له‌ قاوشه‌که‌ برده‌یه‌ ده‌ری، ده‌ستی له‌ گه‌ردنم وه‌رینا و ما بگری. قه‌ت پیتشر ماچی نه‌کردبووم و له‌به‌ر چاومدا نه‌گریا بوو. به‌ده‌م گریان‌ه‌وه‌ گوئی:

- تۆ زه‌حمه‌تیکی زۆرت به‌ منه‌وه‌ کیشاوه‌، چاکه‌یه‌کی زۆرت ده‌گه‌ل کردووم، ئە‌وه‌ی تۆ بۆ منت کردووه‌ داکوبابم بۆیان نه‌کردووم، خودا پاوه‌ستاوت بکات. من ه‌هرگیز، تا ماوم تۆ له‌ بیر ناکه‌م، به‌ عه‌مراتم، ئاخۆ ده‌بی ئیتسا له‌ کوئ بی؟ عە‌لی دۆستی دلپاک و ئازیزم ده‌بی له‌ کوئ بی؟

جگه‌ له‌ چه‌رکه‌سییه‌کان، شه‌ش که‌سی پۆلاندیش له‌ قاوشه‌که‌ماندا بوون، ئە‌مانه‌ گروپیکی تایبه‌تی بوون و ه‌همیشه‌ به‌ یه‌که‌وه‌ بوون، ه‌ینده‌ی کرابا تیکه‌ل به‌ زیندانییه‌کانی دی نه‌ده‌بوون و په‌یوه‌ندیان ده‌گه‌ل خه‌لکیدا ئە‌وه‌نده‌ کز بوو له‌ نرخ‌ی نه‌بوودا بوو. پیتشریش باسی ئە‌وه‌م کرد بوو که‌ به‌ هۆی گوشه‌گیری و دووره‌په‌ریزیان له‌ زیندانیانی پووس، بی‌زراو بوون. ئە‌مانه‌ زۆر ه‌ه‌ستیار و به‌ گومان و حولولی ته‌بیعه‌ت و ده‌مه‌می مگیز و شه‌پزه‌ بوون. ژماره‌یان شه‌ش که‌س بوو، دوانیان خوینه‌واربوون که‌ پاشان به‌ درێژایی له‌م سه‌ربه‌رده‌دا باسیان ده‌که‌م، له‌ ئاخروئۆخری ماوه‌ی زیندانییه‌که‌مدا،

هه‌ندئ جار کتێبم به ئه‌مانه‌ت له‌و دوانه‌ وه‌رده‌گرت. که یه‌که‌م کتێبی ئه‌وانه‌م خوێنده‌وه‌، کارێکی ده‌روونی سه‌یری تیکردم، پاشتر دینه‌ سه‌ر باسی ئه‌و هه‌سته‌ سه‌یرانه‌ی که له‌ لام دروست بوون، هه‌رچه‌نده‌ وه‌کو پۆژی پوون له‌ لام عه‌یانه‌ که‌م خوێنه‌ر وه‌کو پتووست له‌و هه‌ستانه‌ی من ناگه‌ن، چونکه‌ هه‌ندئ شت هه‌یه‌ مرقف تا به‌ خۆی نه‌یچه‌ربێنێ به‌ ئاسانی لێی تێناگات. ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وێ له‌م باره‌یه‌وه‌ بیلێم ئه‌وه‌یه‌ مه‌حرومیته‌ له‌ زه‌ته‌ فیکری و مه‌عه‌نویه‌کان زۆر قورستر و دژوارتره‌ له‌ مه‌حرومیته‌ و ئازاری جه‌سته‌یی.

پاشته‌ که‌سیکی عه‌وام و دێهاتی که‌ ده‌خریته‌ زیندان، له‌ مالومندال و که‌سوکار و ئازیزانی داده‌بریت، به‌لام له‌ کۆمه‌لگه‌ و ژینگه‌که‌ی خۆی دانابریته‌، له‌ هه‌مان کۆمه‌لگه‌دا و بگه‌ره‌ له‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کی باشتر و پیشکه‌وتووتردا ده‌گیرسێته‌وه‌ و خۆی ده‌بینێته‌وه‌. به‌لام ئه‌و پیاوه‌ پۆشنییر و خوێنه‌واره‌ی که‌ هه‌مان حوکم و سزای کابرای عه‌وام ده‌دریت، ئازاره‌که‌ی زۆر قورستره‌، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ مالومندال و که‌سوکار و ئازیزانی خۆی داده‌بریت، له‌ زۆر شتی دیکه‌ش مه‌حرووم و بیه‌ش ده‌بیت. ده‌بی ده‌ست له‌ هه‌موو عاده‌تیکی خۆی، له‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌یه‌کی هه‌زری خۆی که‌ به‌شیکه‌ له‌ ژبانی، بشۆریت و به‌ ناچاری بۆ ئاستیکی نزمی ئه‌وتۆ بیه‌ خواره‌وه‌ که‌ پیتی پازی نییه‌. یانی میشکی خۆی به‌ مردنی به‌ره‌به‌ره‌ بسپیریت و خۆی به‌ هه‌لمژینی هه‌وایه‌کی دی پابه‌ینێ، ئیدی له‌ ماسیه‌که‌ ده‌چیت له‌ ئاو ده‌ره‌یترابن و فڕێ درابیه‌ته‌ سه‌ر له‌لانیك و که‌وتیه‌ته‌ هه‌له‌که‌سه‌ما. ئیدی ئه‌و حوکم و سزایه‌ی به‌ پتی یاسا بۆ ئه‌م دوو جوژه‌ تاوانباره‌ یه‌کسانه‌، بۆ کابرای خوێنه‌وار ده‌ ئه‌وه‌نده‌ کابرای عه‌وام ناخۆش و به‌ئازاره‌. ئیدی ئه‌مه‌ حه‌قیقه‌تیکی حاشا هه‌له‌نگه‌ره‌، هه‌رچه‌نده‌ ته‌نیا باسی ئه‌و لایه‌نه‌ مادیانه‌مان کرد که‌ ده‌بی ده‌ستیان لێ بشوات.

پۇلاندىيەكان يەك گروپ بوون و پىڭكەو دەژيان، لە نىو ھەموو
 زىندانىيەكاندا، تەنبا دەگەل زىندانىيەكى جولەكەدا بەينىيان خوش بوو،
 بۇيە خوشياندەويست چونكە پياويكى قوشمە و ھەنەكچى بوو،
 نوكتەى بۇ دەگوتن و دەيەننە پىڭكەنين و خەمى دەپرەواندەو. ھەرحال ئەم
 جولەكەيە وىراى ئەو ھەموو زىندانىيەكان قەشمەريان پىدەكرد و پىيان
 رادەبوار، بە شىو ھەكى گشتى پياويكى خوشەويست و پۇخسوك بوو.
 ئەمە تاقە جولەكە بوو لە ئاوماندا. ئىستاش كە بىرم دەكەويتەو
 خۇم لەبەر پىڭكەنين ناگرم. ھەرچەند سەيرم دەكرد پىك (يانكل)
 ھە جووى قارەمانى چىرۆكى تاراس بولباى (گۇگۇل)م بىردەكەوتەو
 كە كاتى خۇى پووت دەكردەو تا دەگەل ژنەكەيدا جووت بىي،
 پىك لە فەرخەمىشك دەچوو. جا بە راستى لىكچوونىكى سەير
 لە نىوان ئەشعيا قومىچ (ئەمە ناوى جولەكەكى لەمەپ خۇمان
 بوو) و فەرخەمىشكى پەروبال ھەلو ھەريودا ھەبوو، دەتگوت دوو
 لەتى يەك سىتون. ئەشعيا قومىچ تەمەنى ھەبوو، نزيكى پەنجا
 سالىك دەبوو، كور تەبالايەكى رىو ھەبوو، فېلبازىكى زۇر گەوج،
 فشەكەر و خۇھەلگىشىكى فرە ترستۆك بوو. دەموچاوى يەكپارچە
 چرچولۇچ بوو، گۇنا و تەوئىلى پەر بوون لە شوئىنەوارى خالكوئان.
 ھەرچەندە تەمەشاي بە ژنوبالا و جەستەى وردىلەيم دەكرد،
 نەمدەتوانى باو ھەپكەم كە ئەم كابرايە چۇن بەرگەى شەست دانە
 شەلاقى گرتو ھە و نەمردو ھە. تاوانى كوشتنى لەسەر ساغ بوو بوو ھەو.
 ئەمە پەچەتەيەكى دىكتۆرى لە گىرفاندا بوو كە چەند جولەكەيەكى
 دى يەكسەر دواى خالكوئانەكەى، بۇيان وەسف كرد بوو. گوايە
 ئەو ھەتوانەى لەم پەچەتەيدا نووسرا بوو، بە كەمتر لە دوو ھەفتە
 جى زامەكانى ساپىژ دەكردەو، بەلام ئەشعيا قومىچ نەيوئرا بوو
 ئەم ھەتوانە بەكار بىتنى. چاوەروانى دەكرد بىست سالى

ھەپسەكەى تەواو بكات و لەو دەفەرەدا بگىرسىتەو ھەتوانە
 شىفابەخشەكەى بەكاربىتى. پىشەگوتم: "ئەگەر ئىم ھەتوانە بەكار
 نەيەنم ناتوانم ئىن بىنم، خۇ ھەر چۆنى بى دەبى ئىنم. ئىدى
 بووین بە دۆست. ھەمىشە پووخۇش، بەكەیف و بەدەماخ بوو. لەو
 نەدەچوو ژيانى زىندانى زۆر بە لاو ھاخۇش بىت، ئىم پىاوە پىشەى
 زەپنگەرى بوو، چونكە جگە لەو ھىچ زەپنگەرىكى دىكە لە
 شارەكەماندا نەبوو، ئىشى زۆر بوو و بازاپى گەرم بوو،
 داخوازىيەكى زۆر لەسەر ئىشەكانى ھەبوو و فرىا نەدەكەوت، بۆيە لە
 بىنگار ەفو كرا بوو. وەكو ھەر جۆلەكەيەك بەسوود قەرزى بە
 زىندانىيەكان دەدا، تا شتىكىان بە بارمتە لا دانەنا با قەرزى نەدەدانى.
 ماوھى قەرزدانەكەشى تەنيا يەك ھەفتە بوو. لە پىش مندە ھاتبوو
 ئىم زىندانە و يەكتىك لە پۆلاندىيەكان بۆى گىپراموھە كە بە چ
 شكۆيەكەو ھاتبوو زىندان، ئىمە ھىكايەتىكى دوورودرىژى ھەيە و
 پاشان كە دىمەوھە سەر ئەشعيا فومىچ دەيگىرمەوھە.

زىندانىيەكانى دىكەى قاوشەكەمان برىتى بوون لە چوار كەس لەو
 ياخيىانەى كە سەر بە ئايىنزاكەى كاپراى پىرەمىرى خەلكى
 ستارودوب بوو، لەگەل دوو يان سى كەسى خەلكى پروسىيە
 بچووك كە ھەموويان خەلكى گرژومۆو ەبوس بوون. لەگەل
 گەنجىكى بىستوسى سالان دەموچا و چكۆلەى كەپو باریكى
 دەندووك دالاشىدا كە ھەشت كەسى كوشتىبوو، لەگەل گروپىكى
 تەزوىرچى پارەپولدا كە يەكتىكىان لىبۆكى ژوورەكەى ئىمە بوو،
 لەگەل كۆمەلە كەسىكى دىكەى سەرتاشراوى، سەروچا و شىواوى
 بەغىل و بوغزن و خەمبار و دلتەنگ كە بە پقوكىنەو دەيانپوانىيە
 ھەموو ئەوانەى دەوروبەريان و ئامادە نەبوون قسە دەگەل كەسدا
 بكن و بە درىژايى سالانىكى زۆر ئەو پىشەيان بوو. ھەر ھەموو

ئەم سىمپايانەم، لە يەكەم پۇژى سامناكى زىندانىيەكەمدا وەكو تابۇ و تارمايى بەدى كرد، زىندانى چى، ژىنگەيەكى بۆگەن و دووگەلاويى و بەدبۇ و پىر لە جىنئوى سووك و بازارپى و قەرەشە و دەمبۇلە و تەوهىنى ژەهراوى و قاقا و پىكەنىنى تەوسەنامىز و زېرى زنجىر و كەلەپچە. لەسەر تەختە خەويكى پەقوتەق و بىنرايەخ پاكشام، چاكەتەكەم كرد بە سەرىن و لە ژىر سەرم دانا (هيشتا سەرىنم وەرەنگرتىو) و پالتوكەم بەخۆمدا دا. بىتھودە هەولم دا خۆم و ئەم ژىنگە تازەيە بە خەوتن فەرامۆش بكەم. ژيانى تازەم لەم ساتەوه دەستى پىدەكرد و ئايىندەش شتى ئەوتۆى پىيوو كە نە بىرم لىكردبوو وە نە خەيال.

«۵»

مانگی يه کهم

۲-۱

دواى سى پوژ، ئەرم پىکرا که دهگەل زىندانىيەکانى دىکهدا بۆ
کار و بىگار بچمە دەرى. تاكو ئىستاش ئەو پوژەم بەپوونى لە بىرە،
هەرچەندە ئەگەر دهگەل بارودۆخى گشتىمدا بەراورد بکرى، شتىكى
تايبەتى تيا نەبوو. بەلام ئىدى ھەست و سەرنجى بەرايىم بوو: لەو
ساتەدا زۆر بەدبەخت و بەتاسەوہ تەمەشای ھەموو شتىکم دەکرد.
ھەلبەتە ئەو سى پوژە دژوارترین پوژانى زىندانىم بوو. بەلام لە دلى
خۆمدا دەمگوت: "پوژانى سەفەر تەواو بوو. ئەوا ئىدى گەيشتمە ئەم
تاراوگە و گرتووخانەيەى که دەبى سالانىكى زۆرى تىدا بەسەر بەرم.
لەمە بەدوا دەبى لىرە، لەم کاو لەدا بژىم. ئىرە دەبىت بە مالم. بە دلى
تەنگ و دەروونى لىوان لىوى ژان و گومانەوہ خۆم بەم مالا لەدا دەکەم.
کى دەزانى چ پىشھاتىک دىتە پىم؟ لەوہ يە دواى سالانىكى زۆر، کاتى
که لىرە دەرم دەکەن، پىم ناخۆش بىت، بىرى ئىرە بکەم!" ھەندى جار

پیاو که پەى بە دژوارى و گەورەیی کلۆلى خۆى دەبات، ھەست بە قورسى ئەو بەلا و نەگەتییە دەکات که بەرۆكى گرتوو، لەزەتییكى زۆر دەبینى.

جا من که بیرم لەو دەکردەو لەگینە ئەو پۆژەى که ئێرە بەجێدێلم، پێم ناخۆش بیت، بیرى ئێرە بکەم، زۆر دەترسام. ئیدى لەو ساتەو ئەو ھەم لا چەسبى که "مروڤ حەیانیکە لەگەل ھەموو شتیکدا رادى" ئەم پێناسەى بە رادەیک پر بە پێستى مروڤە که ئەقل نایبێرئ، بەلام ئەو ھەمووى خەیاڵلاوى بوو، پۆژگار بپارى لەسەر دەدا و ساغى دەکردەو، کارى پۆژگار و ئاییندە بوو، واتە ئاییندەم ھێشتا نادیار بوو. بەلام ئێستام، ژینگە تازەکەى دەورو بەرم ترسناک بوو، دژایەتى دەکردم، یان بە لای کەمەو من وام دەبینى، ھاوێر تازەکانم، ھاویندانییەکانم بە دژدۆنگى و گومانەو لێیان دەپوانیم، فزولیانە چاودێرى ھەموو ھەلسوکەوتیکیان دەکردم، مامەلە و رەفتاریان دەگەل مندا، دەگەل کۆنە (نەجیبزادەیکدا) که تازە کەوتبوو ناویان و دەبوا بە ئێستاو بێ بە ئەندامیکى کۆمەلگەکەى وان، زۆر رەق بوو، بگرە پر لە کەرب و کینەش بوو، ئەمەم زۆر لەبەر گران بوو، بە رادەیک عەزابى دەدام، که پر بە دل حەزم دەکرد بچم بۆ کار، تا بە چاوى خۆم رادەى کلۆلى خۆم ببینم، تا منیش وەکو ئەوانى دى بژیم، بېم بە یەکیک لەوان، بە زووترین کات بېم بە ھاودۆزەخى ئەوان. لە سەرەتادا زۆر شتم نەدەبینى، لە زۆر بویەر و پروداوان تێتەگەیشتم: بۆ نمونە نەمدەتوانى دۆژمنايەتى و دۆستایەتییان لێکدى جیا بکەمەو. بەلام ھاوخەمى و ھاودەردى و ھاوسۆزى ھەندى لە زیندانییەکانى دەورو بەرم سیتوریان بە دلەى خەمناکم بەخشى و ورەیان بەرز کردمەو. یەکیک لەوانە ئاکیم ئاکیمیچ بوو، که لە ھەر ھەموویان میھرەبانتر و دلسۆزتر بوو، لە

پاده به در مدارای ده کردم. ههروه ها چهند که سیتی دیکه ی باش و
 میهره بانم له نیتو نهو خه لکه گرژ و پهستومونه دا به دی کرد. له دلی
 خۆدا گوتم: "له هه موو شوینیکا خه لکی باش و خراپ هه ن! کئی
 ده زانی، پهنگه هه ندیک له وانه ی لیتره ن. له خه لکانی ده ره وه ی ئیره،
 یانی ده ری ئه م زیندانه خراپتر نه بن." هه رچه نده نهو قسه یه م بۆ خۆ
 ده کرد، به لام دلنیا نه بووم تا چ پاده یه ک دروسته! ناسینی به شه ر
 کاریکی ئاسان نیه! بۆ نمونه له نیتو زیندانییه کاندایه کیک هه بوو
 نیتو سوشیلوف بوو. هه رچه نده نه م پیاوه به رده وام له گه ل مندا بوو،
 به لام تا ماوه یه کی زۆریش وه کو پتیوست نه مناسی. هه رچه ند باسی
 باش و خراپ دیته گوپی، یه کسه ر نهوم بیر ده که ویته وه. سوشیلوف،
 خزمه تکاری من بوو، خزمه تی ده کردم، ههروه ها زیندانییه کی دیکه ش
 به نیتو ئۆزیب خزمه تی ده کردم، هه ر له یه که م پۆژی زیندانه وه
 ئاکیم ئاکیمیچ بۆی ده ست نیشان کردم و هانی دام که وه کو
 ئاشپه زی تاییه تی لای خۆم رایگرم. ئیدی به ئینی دا، هه ر کاتی که
 خواردنی زیندانم به دل نه بوو، یان توانای نهوم هه بوو له کیسه ی
 خۆم خواردنی تاییه تی دروست بکه م، مانگانه خواردنم بۆ ئاماده
 بکات. ئۆزیب یه کیک بوو له و چوار ئاشپه زه ی که زیندانییه کان له نیتو
 خۆیاندایه بۆ هه ردوو موبه قه که یان هه لیژارد بوون. به لام ده بی نه وه ش
 بلیم که نه م ئاشپه زانه ئازاد بوون له وه ی نه م کاره قه بول یان په فز
 بکه ن، ههروه ها بۆیان هه بوو، هه ر کاتی چه زیان کردبا واز له م کاره
 بینن. نه مانه بۆ بیگار و سوخره کاری نه ده بران، ئیشوکاریان
 نانکردن و خواردن و شۆربا لینان بوو. زیندانییه کان به مانه یان
 ده گوت (که بیانق)! هه لبه ته مه به ستیان له به کاره یانی نهو زاراو یه
 ته و سوتوانج نه بوو، چونکه زیره کترین و ده سته پاکترین زیندانیان بۆ
 نه م کاره هه لده بژێردان، به لکو هه ر بۆ گالته وشۆخی نهو ناوه یان

لیترابوو. ئەوانیش ھەرگیز بەم نازناوہ قەلس نەدەبوون. ئۆزب
 بەردەوام بە کەییانقۇ زیندان ھەلدەبۆیەردا و ھەلدەبۆیەردایەوہ،
 ئەویش بە دل و بە گیان ئەم کارەى دەکرد و مەگەر زۆر بیتزار و
 بیتاقەت بوایە، یان ھەندى جار کەلکەلەى قاچاغى مەشرووبى
 بکەوتایەتە سەر و دەرفەتى بۆ پەخسابا، دەنا دەستبەردارى ئەم
 کارەى نەدەبوو. ھەرچەندە لەسەر قاچاغ و قاچاغچىاتى حوکم
 درابوو، بەلام لە پاکی و دروستکاری و ئابرومەندیدا کەم وینە بوو،
 وىراى ئەمەش لە پادەبەدەر ترستۆک بوو، زۆر لە شەلاق دەترسا،
 ھەمیشە و ھەرچىھەکی کردبا، شەلاقى لەبەر چاو بوو. کابرایەکی
 ھىدى و ھىمن و بىوہى بوو، لەگەل خەلکیدا خۆشپەفتار و مامەلە
 نەرم بوو، دەگەل کەسدا بە شەپ نەدەھات. سەربارى ھەموو
 سلۆکی و ترستۆکیەکی، ھەر دلی بە قاچاغ و قاچاغچىاتىبوو، بە
 خۆى نەدەوہستاب، بە دل شەیدا و دلبەندى قاچاغچىاتى بوو. وەکو
 ھەموو ئاشپەزەکانى دیکە قاچاغچىاتى مەشرووباتى دەکرد، بەلام
 دەستکەوتى زۆر لە گازین کەمتر بوو، چونکە نەیدەویرا بە
 بەردەوامى ھەمان پىسكى گازین بکات. من بەینم دەگەل ئۆزبیدا زۆر
 خۆش بوو.

ھەلبەتە خواردنى تايیبتى زۆرى تىنەدەچوو، یانى مەرج نەبوو
 پیاو زۆر دەولەمەند بى ئەوجا بتوانى خواردنى تايیبتى بۆ خۆى
 فەرھەم بکات: خواردنە تايیبتىکەى من مانگانە نزیکەى یەک پۆبلى
 تیدەچوو، ھەلبەتە بىجگە لە نان کە ئیدارەى زیندان دەیانداينى، ھەندى
 جار، بە تايیبتى کە برسىتى زۆرى بۆ دىنام، وەکو ھەر زیندانىیەک
 شۆرباکەى زیندانم دەخوارد، شۆربای کەلەرم بوو، ھەرچەندە لە
 سەرەتاوہ دلم لەم شۆربایە تیکەل دەھات، بەلام پاشان بە تەواوہتى
 لەگەلى راھاتم. گۆشت لە سیبیریا زۆر ھەرزان بوو، پۆزى نیو

کیلۆیه کم گۆشت دهکپی، هەردوو کۆبیکیک لەسەرم دهکوت. ئەو سەربازە نوێستانانەی کە بۆ چاودێری، لە قاوش و ژوورەکاندا دانرا بوون، پۆژانە بۆ بازارێ دەپۆیشتن و هەر زیندانییەکی پتۆیستی بە هەرچیەک بواوە بۆیان دهکپی و بۆیان دینایەوه. ئەم کارەیان بەبێ بەرانبەر دهکرد، مەگەر یەکیک ناوبەناو بە خواشیستی خۆی بەخشیشیکی زۆر کەمی پێدايان، ئەو کارەیان لەبەر خاتری ئاسوودەیی خۆیان دهکرد، نەیاندهوێست سەریەشە بۆ خۆیان چێ بکەن، چونکە ئەگەر ئەو کارەیان نەکردبای، ژیاڤیان لە زیندانەکاندا لێدهکرا بە دۆزەخ. تووتن و چای و گوشتیان بۆ زیندانییەکان دهکپی، یانی جگە لە مەشرووب، ئیدی هەر پتۆیستییهکی تەرت پێراسپاردبان، بۆیان جێبەجێ دهکردی، کەسیش ئەو داوايە لێنەدهکردن.

ئۆزبە، چەندین سال بەو دهقهوه لهگەڵ ماوهوه، پۆژانە توێژاله گۆشتی بۆ سوور دهکردمەوه، بەلام چۆنی سوور دهکردەوه، ئەمە نهێنی تایبەتی خۆی بوو. لە هەمووی سەیرتر من بە درێژایی ئەو ماوهیه دوو کەلیمه قسەم دهگەڵی نەکرد: چەند جارێک ویستم قسە ی دهگەڵ بکەم، بەلام پێدهچوو نەتوانیت قسە دهگەڵ کەسدا بکات. هەر پرسسپاریکت لێکردبای، بزەیهکی بە پرودا دهدايت و لە کورتی دهیبرییەوه بە نا یان بە بەلێ وهلامی دهدايتەوه. بەپاستی پیاویکی سەیر بوو، بە کەلەش هەرقلێک بوو لەو گۆرە، بە ئاوهز مندالێک بوو حەوت سالان.

(سوشیلوف)ش یەکیک بوو لەو کەسانە ی کە خزمەتیاڤ دهکردم، ئەم پیاوه خۆبەخۆ، بەبێ ئەوهی من پێی بلێم یاڤ پرووی لێبنیم خوی بە منەوه گرتبوو، خۆیشم نازانم کە ی ئەرکی خزمەتکردنی منی لە ئەستو گرت. ئیشی سەرەکی ئەوه بوو کە جەلەکانی بۆ دهشۆردم. جا بۆ ئەم مەبەستە، واتە بۆ کۆل و کانی. لە ناوهپاستی هەساری

زیندانه که دا ته ستیلیک هه بوو، زیندانییه کان له دهووری خر ده بوونه وه
 و جله کانیان له جوړپنه ی دهوله تیدا ده شؤرد. سوشیلوف، جگه له
 شؤردنی جله کانم، کومه لیک ورده خزمه تی دیکه شی ده کردم:
 کتربیه کم هه بوو ئاوی بۆ گهرم ده کردم، به راست و به چه پدا
 هه لده سووړا، هه ر کاریکم پیسپاردایه بۆی ته نجام دهدام، هه ر
 پیوستییه کم هه بوايه خیرا جیبه جی ده کرد، هه ر کاتی چاکه ته که م
 درابا یان هه لته قیبا بۆی ددرومه وه، مانگی چوار جار پیلاره کانی بۆ
 بویاخ ده کردم. زور به په روښه وه ته م کارانه ی ته نجام ددها و به
 ته رکی سهرشانی خو یی ده زانی. به کورتی ژبانی خو ی وه قفی
 خزمه تی من کرد بوو، چاره نووسی خو ی به چاره نووسی منه وه
 به ستبوو، خو ی له هه موو کاروباریکی من هه لده قورتاند و خو ی به
 خاوه نی هه موو کاروباریکم ده کرد. قهت به بیریدا نه ده هات بۆ نمونه
 پیم بلئ: "ته وهنده کراسه ت هه یه، چاکه ته که ت درپاوه"، به لکو ده یگوت:
 "ته وهنده کراسه مان هه یه، چاکه ته که مان درپاوه". ئیدی له پاده به دهر
 پابه ندی من بوو بوو، پیموايه من بوو بووم به نمونه و ئایدیالی
 به رزی هه موو ژبانی. ته م پیاوه هیچ کاروپیشه یه کی دهستی به لده
 نه بوو، هه موو دارونه داری دنیای بریتی بوو له و چند قروشه که مه ی
 که من ناوبه ناو ده م دایه، که چی هه میسه به وه پازی بوو که ده مدایه.
 یه کیک بوو له و که سانه ی که به بی خزمه تی خه لکی نه ده ژیا. له وه
 ده چوو بۆیه هژگری من بوو بی، چونکه له وانی دی به لوتفتر بووم
 ده گه لی و کرته یه کی باشترم ده دایه. سوشیلوف یه کیک بوو له وانه ی
 که هه رگیز ناتوانن پارویه که به ده ست بیتن یان ته گه ر به دهستی بیتن
 بتوانن به ریکوپیتی کاروباری خو یانی پزایی بکن، سوشیلوف
 یه کیک بوو له و بابه ته خه لکانه ی که قوما رچییه کان به کر تیان ده گرتن
 که به در یژایی شه و له پارپوهه که دا پاسه وانی بکن و گو ی هه لخن و

هر که گوښيان له سرته وسرپه و ورته و خشپه يهک بوو که نيشانه ي
 هاتنی مڼجر بئ، خيرا قومارچيپه کان ناگادار بکه نه وه تا فرياي
 خويان بکه ون و دوکاني قومار که يان بپنچنه وه و خويان بکه نه خو.
 نه مانه بؤ شه ويکي ته او پينچ کوپيکيان کړئ وهرده گرت. خو نه گهر
 شه ويک به پټکه وت مه فزه ي ته فتش قومارچيپه کاني غافل گير
 کړدبا، پاسه وانه که پټي نه زانبيان، نه و نه ک هر نه و پينچ
 کوپيکه شيان نه ده دايه، به لکو دارکاريه کي باش ده کرا و تپه لدانتيکي
 زوريشي ده خوارد. نه وه ي نه م جوړه خه لکانه جيا ده کاته وه نه وه يه
 زور بپرو، که منموود و بيسه نگ و پټگي کو م لايه تيين، له هه مو
 شوين و کاتيکدا به دهره جی دووهم و سيته م دين. ئيدی په نگه به
 دهستی خو شيان نه بئ، له خه لقه ته وه واهين.

سوشيلوف، به شه ريکي زور به سته زمان و داماو بوو، که سه یرت
 ده کړد هينده سل و سلوک بوو ده تگوت تازه يه کيک لني داوه و
 غدری ليکړدووه، ئيدی و ا دروست بوو بوو. به لام هيچ که سينک له
 قاوشه که ي ئيمه دا پټي به خوی نه ده دا په نجه يه کي تيوه بدات، هه ميشه
 دلم به حالي ده سووتا، به خو يشم نه مده زانی بؤ به زه ييم پتيده
 ده هاته وه؟ زور جار هه ولم ده دا بيدو ينم، بيه ينم قسان، به لام بپه وده،
 چونکه قسه ي نه ده زانی، خودا خودای بوو ئيشيکي پي بسپيرم، يان
 به په له بؤ کاريکي بنيرم، تا له قسه کړدن بخه له سي. کابرايه ک بوو نه
 بالابه رز نه بالا کول، نه ناشيرين نه قوز، نه گوج نه زيره ک، نه پير
 نه گنج، زور زه حمت بوو پياو بتوانئ سيفه تيکي تايبه تي بداته پال،
 ده موچاوی که مينک کونج بوو، قژی زهره بوو، هه رچند سه یرم
 ده کړد، سه رم دينا و سه رم ده برد له بابته ي سيرو تگين ده چوو،
 کابرايه ک بوو گيلوک و حولحولي و بيموبالات و خه مسارد. هه ندي
 جار زيندانيه کان گالته يان پتده کړد و ته شه ريان لينده دا چونکه که بؤ

سىبىريان ھېنا بوو لە پىڭدەدا خۇي بە كراسىكى سوور و پۇبلىكى زىو گۇرى بوو ۋە. ماناي گۇرپنە ۋە لە قامووسى زىنداندا ئەو بوو كە دوو مەحكوم بە خوايشت و رەزامەندى ناوى خۇيان بگۇرپنە ۋە، ھەر يەكەيان سزا و حوكمى ئەويتريان ھەلبىگرن. رەنگە ئەمە شتىكى سەير و باۋەرنە كەردەنى بىتتە بەرچاۋ، بەلام ئەمە حەقىقەتتىكى بى چەندوچوون بوو. ئەم باۋە كۆنە كە رەگۇرپىشەي لە دابونەرىتەنى كۇندا بوو، تاكو ئەو كاتەش كە منيان ھاۋرپى دەگەل كاروانىك مەحكومدا ھەوالەي تاراۋگەي سىبىريا كەرد ھەر ماۋو. لە سەرەتادا باۋەرم نەدەكەرد، بەلام پاش ئەۋەي بە چاۋى خۇم ئەو سەۋدایەم بىنى، ئىدى دۇنيا بووم لەو باۋە.

جا با بىننە سەر چۇنىتەي ئەم سەۋدا و ئالوۋىرە: قافلەيەك لە مەحكومان بەرەو سىبىريا بەرپى دەكەۋى. ئەم قافلەيە ھەموو جۇرە مەحكومىكى تىدایە: ھىي وایان ھەن مەحكومىن بە بىنگارەزىندان (سجن الاعمال الشاقه)، ھەندىكىان مەحكومىن بە كاركردن لە كاناندا، ھەندىكىان مەحكومىن بەۋەي ماۋەيەك لە ئوردوگای دوررخراۋان بىمىننەۋە و ھىچى تر، ئەم قافلەيە لە پىگا بۇ نمونە لە دەقەرى (پرم) لا دەدات، لەۋىندەر يەككىك لە مەحكومانى بىنگارەزىندان پرايدەگەپەنى كە حوكمەكەي خۇي بگۇرپتەۋە. ۋاي دابنى ئەمە ناوى مىخائىلۇفە و بە ھۇي تاۋانىكى گەۋرەۋە مەحكومە بە بىنگارەزىندان و ناپەۋى بۇ سالانىكى دورودرىژ، دور لە ئازادى، لە زىنداندا بژى. ئىدى كەلگەلەي ئەۋەي دەكەۋىتە سەر كە خۇي دەگەل كەسىكى تردا بگۇرپتەۋە. ديارە ئەمە پياۋىكى فېلباز و دىيادىدە دەبىت، دەزانى كوى گال دىنى و كوى پەموو، دەبى چ بكات و چ نەكات، چاۋ بە مەحكومەكاندا دەگىرپى، دەپەۋى كەسىكى سادەي ساۋىلكەي، ھىدى و ھىمن بدۇزىتەۋە كە سزايەكى زور سوۋكتر و كەمتر لەۋەي

ئەوى بۇ بىر ئايىتتە، بۇ نموونە مەحكوم بەۋە بىن كە لە كەنە كەندە كار
 بىكات، يان بۇ چەند سالىكى كەم حوكمى بىنگارە زىندان درا بىن، يان
 تەنيا حوكمى دوورخراڭەۋە درابىن. ئەنجام يەككىك دەۋزىتتەۋە، ۋاى
 دابىنى ئەم نەگبەتە ناۋى سوشىلۇفە، ئەمە كۆنە مسكىتە و سىزاكەى
 تەنيا دوور خستىنەۋە يەككى ئاسايىيە بۇ تاراۋگە و ھىچى تر، ئەم پىاۋە
 ھەزارو پىنچ سەد فەرسەخى بە پىتيان بىريۋە، بە درىژايى ئەو رىنگەيە
 بىرسى و ماندوۋ تاقە كۆپىكىكى لە بەركدا نەبۋە و ئىستاش ھىلاك و
 ماندوۋ و مردوۋ جگە لەۋ خواردنە خراپ و پىتەمەى كە دەۋلەت بە
 ئەندامانى كارۋانەكەى دەدا، تاقە قىرۋىشىكى پىتەبۋ، پاروۋە ناننىكى پىن
 بىكرى و بىخوات، جگە لە جلكى پەسىمى زىندان كە نە لە باى
 دەپاراست و نە لە سەرما و باران ھىچى تىرى شىك نەبىرد لەبەرى
 بىكات. پارەى نەبۋە ناۋەناۋ پاروۋە ناننىكى بەلەزەتى پىن بىكرىت، بۆيە
 لە پىناۋى چەند قىرۋىشىكىدا خىزمەتى ھەمۋو زىندانىيەكان دەكەت،
 مىخائىلۇف دەچىت بە لايەۋە، قىسەى دەگەل دەكەت، دۆستايەتى پەيدا
 دەكەن، لە قۇناغى دواتردا كە لادەدەن، مىخائىلۇف دۆستەكەى
 دەعوەتى خواردنەۋە دەكەت، سەرخۋشى دەكەت. ئەۋجا پىشنىياز
 دەكەت كە ناۋى خۇيان بىگۈرەنەۋە، پىنى دەلەت: "مەن ناۋم مىخائىلۇفە،
 مەحكومم بە بىنگارە زىندان، راستە بىنگارە زىندانى پىن دەلەن، بەلام
 دەگەل زىندانىيەكانى دىدا ناچمە زىندانى ئاسايىيەۋە، بەلكو دەچمە
 زىندانى تايىبەتى، جا چونكە ئەم زىندانە تايىبەتتە، بىگومان لە زىندانى
 ئاسايى باشترە!".

ئەم زىندانى تايىبەتە (أحكام خاصه) بەر لەۋەى ھەلۋە شىئىرىتتەۋە
 زۆربەى فەرمانبەرانى دەۋلەتى، تەننەت ئەۋانەى شارى
 پىرسىبۇرگىش نە ناۋيان بىسىت بۋو و نە دەيانزانى كەۋتۋوۋەتە
 كۆپىندەر. ئەم زىندانە تايىبەتتە كەۋتۋوۋە جىئەكى زۆر لاچەپك و

نه دیوته یه کیک له ناوچه کانی سیبیریا و زور زهحمهت بوو خه لکی
 پتی بزائن. ژماره ی مه حکومتی ئه م زیندانه تاییه تیه زور که م بوو
 (له کاتی مندا له ههفتا کهس تینه ده په پی). پاشان زور که سم بینی که
 له سیبیریا دا کاریان کرد بوو، شاره زای ته وای سیبیریا بوون و
 سالانیک زوریان له ویندهر به سهر برد بوو، که چی نه ده یانزانی
 (زیندانی تاییه تی) چیه و نه ناویان بیستبوو. له یاسای تاواندا ته نیا
 به پینج شهس دیریک ناوی هینرا بوو: له زیندان به شیک تاییه تی بۆ
 تاوانبارانی زور ترسناک داده نرئ، تا ماوه و جوری حوکم و سزا و
 بیکاری توندترین بۆ دیاری بکریته... هتد). زیندانییه کان به خوشیان
 هیچ شتیک دربارهی ئه م زیندانه تاییه تیه نازان: ئاخو ئه به دییه یان
 کاتییه؟ ئه وی راستی بی ماوه ی حوکمی زیندانی تاییه تی دیار نییه،
 ئیدی ماوه یه که تا (ئو پوژهی که ماوه و جوری حوکم و سزای
 توندتر ریک ده خرئ) درنژه ده کیشیت، یانی ئه وسهری دیار نییه،
 ئیدی نه سوشیلوف و نه هیچ یه کیک له ئه ندامانی کاروان و قافله که و
 نه میخائیلوف به خویشی سهریان له مانای ئه و دوو وشه یه
 درنه ده چوو، به لام میخائیلوف به حوکمی گهره یی و ترسناکی
 تاوانه که ی و به گویره ی ئه و سزایه ی بۆی برابووه که بریتی بوو
 له 3-4 هزار جولد وینایه کی دربارهی چۆنیه تی و پیکهاته ی ئه و
 زیندانه تاییه تیه هه بوو. بیکومان بۆ شوینیکان نه ده نارد که به دلی
 ئه و بیت، به لام سزاکی سوشیلوف سووک بوو، ته نیا دوورخسته وه
 بوو بۆ یه کیک له تاراوگه کان، یانی له چاو سزاکی میخائیلوف دا هیچ
 نه بوو. میخائیلوف کۆز و شهشی بوو، پتوی به پیرییه وه هاتبوو،
 مردوو له وه ی پاکتر ده شوردرئ؟ خیرا له هاوړیکه ی ده پرستیت: "حه ز
 ده که ی ناوه کانمان بگورینه وه؟ سوشیلوفی به له نگاز و مهسته،
 کابرایه کی ساویلکه و دلپاکه، که ده بینی میخائیلوفی هاوړنی ئه و

هموو چاکه بهی دهگل دهکات، مهی دهرخوارد ددهات و پاره‌ی
 ددهاتن، نه‌وه‌نده له خه‌می نه‌ودایه و پنی پاده‌گات ئیدی له پروی
 وه‌فاداری و نه‌کنا‌سییه‌وه له پروو داده‌مینن و به ته‌قه ده‌که‌وئ و
 ناتوانی داواکه‌ی په‌فز بکات. هه‌روه‌ها له زیندانییه‌کانی دیکه‌ی
 ژنه‌وتبوو که ناو گۆپینه‌وه ئاساییه و زیندانیانی دیکه‌ش ئهم
 سه‌ودایه‌یان کردووه، بۆیه ئه‌گه‌ر ئه‌ویش ئهمه ده‌گل هاو‌پیکه‌یدا
 بکات نه‌ عه‌یبه و نه‌ شه‌رمه. ئیدی به‌مجۆره ئه‌و دوو پیاوه بۆ خۆ
 ده‌سازین و پیک ده‌که‌ون. میخائیلوفی فیل‌باز ناوی هاو‌پیکه‌ی به
 کراسیکی سوور و پۆلنکی زیو ده‌گریت و سوشیلوف به‌شایه‌دی
 چه‌ند شایه‌دیک کراس و پۆلنیک وه‌رده‌گریت و مامه‌له‌که‌یان سه‌ر
 ده‌گریت. بۆ سه‌به‌ینی سوشیلوف وه‌ ئاگادایته‌وه و سه‌رخۆشی به‌ری
 ددهات، به‌لام هاو‌پیکه‌ی دیسان مه‌ی دهرخوارد ددهاته‌وه و ئه‌ویش
 دیسان به‌ ته‌قه ده‌که‌وئ و ناتوانی مامه‌له‌که‌ په‌فز بکات، ئیدی
 سوشیلوف چه‌شه ده‌بینت و له‌ پێشدا بایی پۆله‌که ده‌خوانه‌وه و
 زۆری پێناچیت کراسه‌که‌ش بۆ مه‌ی ده‌فرۆشیت. هه‌نگی میخائیلوف
 پنی ده‌لێت: "ئه‌گه‌ر به‌ ته‌مای ژێوان ببیته‌وه و نکۆلی له‌ مامه‌له‌ و
 سه‌وداکه‌مان بکه‌یت، پاره و کراسه‌که‌م بده‌وه." سوشیلوف پۆلی زیو
 له‌ کوئ بێنن. خۆ ئه‌گه‌ر پۆله‌که په‌ت نه‌کاته‌وه، ئه‌وا ئه‌ندامانی
 کاروانه‌که ناچاری ده‌که‌ن. زیندانییه‌کان هه‌ز ناکه‌ن پیاو له‌ به‌لینی
 خۆی ژێوان ببیته‌وه، بۆیه سوشیلوف له‌سه‌ریتی قسه‌ی خۆی
 بباته‌سه‌ر و وا وه‌یلا به‌ حالی ئه‌گه‌ر قسه‌ی خۆی نه‌باته‌ سه‌ر، ئیدی
 نه‌وه‌نده‌ی تن هه‌لده‌دن ده‌ی گه‌یه‌ننه‌ حالی مه‌رگ، له‌گینه بشیکوژن.
 چونکه ئه‌گه‌ر زیندانییه‌کان ته‌نیا بۆ تا‌قه جاریک پیکه‌ بده‌ن ئه‌و
 جزیره سه‌ودایه، سه‌ودای ناو گۆپینه‌وه هه‌لبوه‌شیت‌رته‌وه، ئیدی ئهم
 سیسته‌می ناو گۆپینه‌وه‌یه له‌ بناغه‌وه هه‌لده‌وه‌شیته‌وه و به‌ ته‌واوه‌تی

له ناو ده چیت، جا ئه گهر پیاو بتوانی له قهول و به لینی خوی پاشگهز
بیخته وه و پاش ئه وهی پاره که و وهرده گریت، مامه له که
هه لوه شینیتته وه، ئیدی کی پابه ندی شهرت و به لیتان ده بیت؟
مه سه له که له نۆپین و دیدگای زیندانییه کانه وه، مه سه له ی مهرگ و
ژیانه، په یوه ندی به هه موویانه وه هه یه، بۆیه ناتوانن نه رمی بنوینن و
سازشی له سه ر بکه ن. سوشیلوف ئه نجام بۆی ده رده که وئ که به
هیچ جورئ ناتوانی پاشگهز بیخته وه یان خوی بدزیتته وه، سوور
ده زانی هیچ شتیک له و داوه ی ده رباز ناکات که تئی که وتوه، بۆیه به
ناچاری مل ده دات. ههنگی سه ودایه که له سه رانه ری کاروانه که دا
دهنگ ده داته وه و بلاوده بیتته وه، خو ئه گهر گومان و ترسی ئه وه په یدا
ببی که یه کتیک خه بهریان لیبدا ت، ههنگی ده می کابرای گومانلیکراو
چه ور ده کری و به به رتیل بیدهنگ ده کریت، ئیدی چی له وانه،
میخائیلوف یان سوشیلوف، کامیان بۆ زیندانی تایبه تی ده برین با
بیرین ئه مه که ی کیشه ی ئه وانه. ئه وانه مه ی خویان خواردووه ته وه،
به رتیلی خویان وهرگرتوه، ئیدی مه گهر گل ئه و نه ینیه یان له زار
بژنه وئ. له قوناغی دووه مدا، زیندانییه کان سه رژمیر ده کرین، ناویان
ده خوینزیتته وه و چیک ده کری. که بانگی میخائیلوف بکریت،
سوشیلوف وه لام ده داته وه: به لئ! ئه گهر سوشیلوف بانگ بکری،
میخائیلوف به رسف ده داته وه: به لئ! ئیدی کاروان وه پئ ده که وئ،
کهس نه له دور و نه له نزیک باسی ئه و سه ودا ژیراوژیر و نه ینیه
ناکات، وهک ئه وه ی هیچ شتیک پرووی نه دابیت. که کاروان ده گاته
توبولسک زیندانییه کان لیکدی جیا ده کرینه وه، هه ر کومه له به گویره ی
حوکم و سزاکه ی خوی بۆ شوینن په وانه ده کری. میخائیلوف بۆ
تاراوگه ی موهاجیرنشین په وانه ده کریت و سوشیلوفیش له لایه ن
کومه لیک پاسه وانی زۆره وه بۆ زیندانی تایبه تی وه پیش ده درئ، بۆی

نییه داوای هیچ بکات یان هیچ نارەزاییەک دەربەرئ، چونکە بەلگەئ بە دەستوە نییە، خۆ ئەگەر سکالاش تۆمار بکات، ئەم کێشەئە چەندین سال دەخایەنئ و هیچ شتیکئ لەم سکالایە دەست ناکەوئ، کەس شایەدی بۆ نادات و کەسێش نازانی شایەدەکان کەوتوونەتە کوێو، گریمان دۆزرانشەو، شایەدی بۆ نادەن و خۆیان لە گێلئ دەدەن و هیچ نالێن. جا ئێستا باسی سوشیلۆفتان بۆ دەکەم کە چۆن بە تاقە پۆبلیکئ زیو و کراسیکئ سوور خۆئ ھەرزانیفرۆش کرد و بۆ زیندانی تایبەتی نێردرا و بوو بە گەپجاری زیندانییەکان. زیندانییەکان لەسەر ئەو گالتەیان پێندەکرد کە ئەو سەودایەئ کردووە، ھەرچەندە بە شیوەیەکی گشتی ئەو گیلە پیاوانەیان دەبوغزانند کە کاریکئ ئاسانییان دەگوێبیووە بە کار و بیگاریکئ قورس، بەلکو لەسەر ئەو گالتەیان پێندەکرد چونکە بە نرخیکئ زۆر ھەرزان، بە کراسیکئ سوور و پۆبلیکئ زیو، کە نرخیکئ یەجگار کەمە، ئەو سەودایەئ کردووە. چونکە ئەوانەئ ئەو سەودایەیان دەکرد داوای پارەئەکی زۆریان دەکرد (ھەلبەتە زۆر بە گوێزەئ دەرامەتی زیندانییەکان). یانی سی چل پۆبلیکیان وەردەگرت، کەچی سوشیلۆف سەنەتەکەئ بە پادەیک پەزێل کرد بوو کە شایستەئ گالتە پێکردنیش نەبوو.

من و سوشیلۆف ماوہیەکی زۆر پێکەوێ ژباين، یانی بە تەواوەتی ھۆگری یەکدی بوو بووین، پۆژیک ھات داوای پارەئ لێکردم، بە پێکەوت ئەو پۆژە کارەکانئ بۆ ئەنجام نەدابووم. بەوپەڕئ توندی و دلپەقی وەلام دایەو: "تۆ بۆ داوا کردنی پارە ئازایت، بەلام گوئ بە دەستورەکانم نادەیت". بەپاستی کاریکئ خراپم کرد، قەت لە خۆم نابورم. سوشیلۆف ھەنگی ھیچ وەلامیکئ نەدامەو، بەپەلە و گوێپایەلانە پۆیی تا کارەکەم بۆ ئەنجام بدات، بەلام لەناکاو گۆرا،

خەم دای گرت. دوو پوژ بوری، هەر بەو دەقهوه، خەمگین و خەمبار دیار بوو، باوەرم نەدەکرد بەو پادەیه قسەکەم لە دل بگرێ. دەمزانێ زیندانیهکی دی بە نیوی ئانتوان فاسیلێف، قەرزیکی کەمی لە سەریهتی و پینی لیکردوووته کەوشهوه و ئیستهرەم ئەو قەرزه ناچیزه‌ی لێده‌وێته‌وه. له‌وه‌یه سوشیلۆف شنفی پینه‌بی و زاتیش نه‌کات داوا له‌ من بکات، ئیدی بانگم کرد و گوتم: "گوێ بگره سوشیلۆف گیان! پێموایه، بۆیه ده‌تویست داوای پاره له‌ من بکە تا قهرزی ئانتوان فاسیلێف بده‌یته‌وه، فهرموو ئەوه پاره و بچو قهرزه‌که‌ی بده‌وه و حیسابی خۆتی له‌گه‌ل پاک بکه‌وه!" له‌سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ی خۆم پو‌نیشتبووم. سوشیلۆف به‌سه‌رسامی له‌به‌ر ده‌مدا وه‌ستا، زۆری پێ سه‌یر بوو که من به‌ خۆم ده‌مه‌وێ پاره‌ی بده‌م، له‌ کاتی‌که‌دا هه‌موو هه‌قیکی خۆیم دابوو، بۆیه چاوه‌روانی ئەوه نه‌بوو تا ماوه‌یه‌کی دی هیچی بده‌م، خۆشی پووی نه‌ده‌هات پووم لێنێ. سوشیلۆف نیگایه‌کی ئەو ئەسکه‌ناسه‌ی کرد که بۆم راگرت بوو، ئەوجا نیگایه‌کی خۆمی کرد، پشتی تیکردم و له‌ ژووره‌که وه‌ده‌رکه‌وت. زۆرم پێ سه‌یر بوو، به‌په‌له وه‌ده‌رکه‌وتم و دووی که‌وتم، سه‌یرم کرد له‌و دیو قاوشه‌که‌وه سه‌ری ناوه به‌حه‌ساری زیندانه‌که‌وه له‌ درزی به‌ینی عامود و له‌وچه‌کانه‌وه ده‌روانیه‌ ده‌ری.

لێم پرسى:

- سوشیلۆف گیان چیه‌؟

وه‌لامی نه‌دامه‌وه. ئەوه‌ی به‌ لامه‌وه سه‌یر بوو ئەوه بوو پوندک له‌ چاوانی قه‌تیس مابوو. ئەوجا به‌ ده‌نگی‌کی له‌رزوک و بیته‌وه‌ی ته‌مه‌شای من بکات، گوتم:

- ئەلکسانده‌ر پترۆفیچ، تۆ پیتوایه‌ من بۆ پاره خزمه‌تی، تۆ ده‌کەم،

به‌لام من، من..!"

به‌دهم ئه‌و قسه‌یه‌وه هینده به توندی وهرسو‌پایه‌وه، که ته‌ویلی به توندی که‌وت به دیواری حه‌وشه‌که‌دا و له هۆ‌پژنی گریانى دا. ئه‌مه یه‌که‌م جار بوو که له زینداندایه‌وه پیاویک ببینم بگری. به هزار زه‌حمه‌ت که‌وته‌م دلدانه‌وه‌ی و ئاشتم کرده‌وه. ئه‌که‌رچی له‌وه دوا زۆر به جدیدیتر و که‌رمتر له جارای خزمه‌تی ده‌کردم و پچم راده‌گه‌یی، به‌لام به هه‌ندێ هیمای نادیار و نیشانی پهنامه‌کی‌دا بۆم ده‌رده‌که‌وت که له ناخی دلبییه‌وه، لیم خۆش نه‌بوو، ئه‌و سه‌ره‌زنشته تونده‌ی منی له بیر نه‌کردوو و قه‌ت که‌رده‌نم ئازا ناکات. که‌چی خه‌لکانی دی پشیمان راده‌بوارد، سه‌ریان ده‌کرده سه‌ری و ته‌شه‌ریان لیده‌دا و جنیویان ده‌دایه و هیچ تو‌ره نه‌ده‌بوو، لێ‌یان نه‌ده‌تو‌را و به‌عزی ده‌گه‌ل نه‌ده‌کردن و قسه‌ی لیدانه‌ده‌برین. به‌لی مه‌حاله پیاو مرو‌فیک به ته‌واوه‌تی و به دروستی بناسیت، ته‌نانه‌ت ئه‌که‌ر سالانیکی زۆریش ده‌که‌لیدا بژی.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو که زیندان له سه‌ره‌تاوه و له پوانگه‌ی منه‌وه ئه‌و مانایه‌ی نه‌بوو که دواتر له لام په‌یدا بوو. سه‌رباری ئه‌وه‌ی زۆر به‌وریایی سه‌رنجی هه‌ر دیارده و پووداوێکم ده‌دا، که‌چی نه‌متوانی په‌ی به‌گه‌لیک له‌و پووداو و پششاته‌نه به‌رم که پاشان چاویان کردمه‌وه. ئه‌وانه‌ی که له سه‌ره‌تاوه سه‌رنجیان راکیشام به رای من خه‌لکانی دیار و به‌رز بوون. به‌لام نا من هه‌له بووم. چونکه جگه له شوینه‌وارێکی قورسی خه‌مناکی ئومیدکوژ هیچی تری له دل و ده‌روونمدا به‌جینه‌هیشته. ئه‌وه‌ی که پتر ئه‌م ئه‌نجام‌گیریه تایبه‌تییه‌ی له لا چه‌سه‌پاندم، دیدارم ده‌گه‌ل (ئا، ف) دا بوو. ئه‌مه زیندانییه‌ک بوو که که‌مێ پش من که‌وتبووه زیندان، هه‌وه‌لین پوژانی زیندانی لیکردم به ژه‌هری مار، هینده‌ی دی ئازاره رۆحیه‌کانی زیاد کردم و ژیا‌نی له‌به‌ر چاو خستم. پیست‌ترین نمونه‌ی بی‌فه‌ری و

دوونیه تی و بچوکی بوو، به ئاسته میش سۆز و ههستی مرقفانه و شهرم و شکو و مردایه تی تیدا نه بوو. ئهم گهنجه کۆنه نه جییزاده بوو (پیشتریش باسم کردوه) سیخوپی بۆ میجر دهکرد، هر شتیک له قاوشهکاندا پووی دابا و وترابا، کرابا، خیرا دهیگه یانده میجر، چونکه دۆستی گیانی به گیانی (فدکا)ی نۆکه ری میجر بوو. ئهمه هر به مندالی خویندن و قوتابخانه ته رک دهکات، پوو دهکاته سه سه ریتی و بیته خلاقى و داوینپسی، که که سوکار و دایک و باوکی پیده زانن و ده یانه وی جله وی بگرن، ده گه لیان دا به شه پ دیت، ده تۆرئ و پوو دهکاته پترسبۆرگ، له وینده رش له سه ره مان په وشى نا په سهند به رده وام ده بیئت. که پاره ی دیت ته واو بوون، له پیناوی پاره دا کو له هیچ تاوان و بوختان و درۆیه ک ناکاته وه. بریار ده دات خوینی ده پیاوی بیتاوان، له پیناوی پاراوکردنی ئاره زوه حه یوانیه نزمه کانی خۆیدا بکاته کاسه وه، ئیدی به جۆری له زه لکاوی مه یخانه و سۆزانیخانانی پترسبۆرگا نقوم ده بی و خۆی ده دۆرپینی، که به شداری له پیلانیکی خه ته رناکدا دهکات و که شف ده بی و ده گیریت و حوکم ده درئ و بۆ بیگاره زیندانی سیبیریا په وانه ده کریت. ئه وه سه ره تای ژیا نی ئه و کو په بوو.

وه کو گوتم ئهم کو په گهنج بوو، وینای ئه وه دهکرا که ئهم جه زره به ترسناکه ی پیی که وت، بیجولینی و چاوی بکاته وه و به خۆیدا بچیته وه و بریک خۆی بگریته وه و په فتاری بگوریت. به لام به وپه ری خوینساردی و خه مساردی، بین هیچ ترس و دوودلییه ک ملی بۆ ئهم چاره نووسه تازه یه ی خۆی دا. تاقه خه می ئه وه بوو که ناچار ده بی کار بکات و بۆ هه تا هه تایه له که یف و رابواردن و عه یشونقوش و شه وه ترانی بیته ش ده بیئت. که ناوی زیندانی به بالادا برآ، نه ک هر چاک نه بوو، به لکو زیاتر پووی له خراپه کرد و پاکانه ی بۆ

دوونیەت و نامەردی و بەدئاکارییەکی خۆی دەکرد و دەیکوت: 'من
 که به زیندانی بیگار مەحکووم بم، ئیدی هەقی خۆمە به کهیفی دلی
 خۆم بکەم، بئ هیچ شەرم و شورەییەک به ئارەزووی دلی خۆم
 بکەم و بیدلی خۆم نەکەم' بەو ئاواپە تەمەشای خۆی دەکرد. هەلبەتە
 من لێزەدا وەکو دیاردەییەکی نەشاز و سەیر باسی دەکەم. من چەندین
 سەلم لە نیو تاوانکاران و خۆتێژان و چەقوکیشان و شەلاتی و
 سەر سەریاندا بەسەر برد، بەلام بە عەمراتم خەلکی وەکو ئەم کۆرە
 دوونی و نامەرد و بەدئاکار و نەفسنزم و گۆساخم نەبینی.
 گەنجیکمان لەگەڵدا بوو، که ئەسلزادە و نەجیبزادە بوو، ئەمە باوکی
 خۆی کۆشتبوو (پیشتریش باسەم کردووە) بەلام ئەمە لە زۆر
 پڕووەوە، لە (ئا. ف) مرقۆانی تر و نەفسبەرزتر و مەردانەتر بوو. بە
 درێژیایی ئەو ماوەییەکی که لە زینداندا بووم، (ئا. ف) م وەکو تۆپەلە
 گۆشتیک دەبینی که ددان و گەدەیی هەبوو، تامەزرۆی پیستەری
 لەزەتی حیوانی بوو، برسەیی دزیوترین پابواردنی ھۆشیانە بوو،
 ئامادە بوو لە پیتاوی پابواردنیکە حیوانیدا ھەر مرقۆیک بکوژیت.
 ھیچ زیدەپۆییەک لەم قسانەدا نییە، (ئا. ف) نموونەییەکی ھەرە بالای
 حیوانییەت بوو، حیوانییەتیک که حیسابی نە بۆ پڕەنسیپ، نە بۆ
 یاساوپرەس، نە بۆ رەوشت و ئاکاران دەکرد. باکی بە ھیچ نەبوو. جا
 چەند قەیزم لە پێکەنین و بزە تەوسامیز و پڕ تەشەرەکەیی دەبوو! وە!
 بە راستی گورواویکی سەیر و شێواو بوو! ھەر چییەک لەو زینداندا
 بکرایە و بگوترایە دەیکەیاندا مێچەر. کەچی وێرایی ئەو شەڕ زێرەک،
 جوانخاس و تارپادەییەکی خۆینەوار بوو، نا! نا! بپروا بکەن ئاگر و پەتا و
 قاتوقپی و گرانی و برسیتی و ھەموو جۆرە کارەسات و بەلایەک
 ئەھوونتر و باشترە وەک لە بوونی ئەو جۆرە کەسە لە کۆمەلگەدا.
 وەکو پێشتر باسەم کرد، شوقاری و بوختان و زمانلێدان لە زینداندا

باوه، ئەمە بەرەنجامی ھەرەسی پۆحیی و ھەروونی و داپوخانی
 ئەخلاقییە و زیندانییەکان لەبەریان گران نییە و پتی قەلس نابن. بە
 پێچەوانەو بەنیان دەگەل (ئا. ف)ی ھاوڕێماندا خۆش بوو،
 ڕووپامایان دەکرد، لێ نزیك دەبوونەو و ئەوەندەیی مدارای ئەویان
 دەکرد، مدارای ئێمەمانیان نەدەکرد. چونکە لە مێجرەو نزیك بوو،
 مێجرە مامەلەییەکی تایبەتی دەگەل دەکرد، ئەمە جۆرە سامیکی
 پێخشی بوو، زیندانییەکان بە چاوی پێزەو تەمەشایان دەکرد. ئەم
 کوپە وای برد بوو مێشکی مێجرەو کە گواپە نیگارکێشە و
 دەتوانی پۆرتیتان بکێشیت (ھەرەھا وای لە زیندانییەکانیش گەیانە
 بوو کە گواپە ملازم بوو لە گاردی تزاردا) ئیدی مێجرە لە چوونە
 بێگاری بەخشی بووی و بانگی کرد بوو بۆ مالاھەکی خۆی، تا بەھرە
 ھونەرییەکانی بخاتە کار و پۆرتیتیکی بۆ بکێشیت. کە لە مالی مێجرە
 دەگیرسیتەو، میانە دەگەلە (فدکا)ی نوکەر و خولامی مێجرەدا پەیدا
 دەکات، فدکا کاریگەرییەکی زۆری بەسەر مێجرەیی ئاغاوە دەبێت و
 بەم پێیە کاریگەری بەسەر ھەموو زیندانییەکانەو دەبێت، جا ئەم (ئا.
 ف)یە لەسەر داوای مێجرە راپۆرتی لە ھەموومان دەنووسی. کاتی
 مێجرە سەرخۆش دەبوو، لێی دەدا، جێتوی پێ دەدا، بە جاسووس و
 شۆقار و دووزمانی ناو دەبرد. زۆرجاریش وا پێدەکەوت دوا
 ئەوێ تێرۆپری تێھەلەدا و جێتوبارانی دەکرد، دەچوو لەسەر
 کورسییەک دادەنیش و فرمانی پێدەدا کە بێت درێژە بە کێشانی
 پۆرتیتەکی بەدات. ھەرچەندە مێجرە (ئا. ف)ی بە نیگارکێشیکی
 گەورە دەزانی و بە برولوف (1)ی دەشوبھاند (ئیدی ناوی ئەم
 نیگارکێشە بە ناوبانگەی برولوفی بیستبوو) بەلام وێرایی ئەوێ بە
 ھەقی خۆیی دەزانی لێبەدات و بەر زلەیی بەدات، لە دلی خۆیدا
 دەیگوت: 'با نیگارکێشیش بی، تۆ زیندانییەکی و تەواو، من گەورە و

بهرپرسي تۆم، هەقى خۆمە و چۆنم بوئ ئاوا پەفتارت دەگەل
 دەگەم. تەنانەت هەندى جار فەرمانى پێدەکرد کە پێلاوەکانى بۆ
 دابکەن، يان ئەو تەنەكەى ميزەى بۆ بێنى کە شەوانە ميزى تێدەکرد،
 دواى ماوەیەكى زۆر ئەوجا مێجەر هەستى کرد کە ئەم کوپە هیچ
 بەهرەيەكى نىيە. نزیکەى يەك دانە سال ئیشى لەسەر کرد، ئەوجا
 زانى ئەم کوپە پێنى رابواردوو، پاش ئەوەى پۆرتريتەكە لە تەواو
 بوون نزیک بوو، مێجەر هەستى کرد ئەم ویتەيە لە هەر کەسىک
 بچیت لەو ناچیت، مێجەر زۆر توپە بوو، تێروپى دارکاری کرد و
 ناردییەو بۆ بێگارەزیندان، هەلبەتە ئاساییە کە (ئا. ف) ئەمەى
 پێناخۆش بێت: سووى بۆ ئەو پۆژە خۆشمانە دەخوارد کە لە مالى
 مێجەردا بێئیش و بێکار خۆى دەلستەو، سووى لەو وردە دیارییانە
 دەخوارد کە ناوبەناو بەرى دەگەوت، ئەى ئەو شیرینیانە بۆ نالێی کە
 لەسەر خۆوانەكەى مێجەرى دەدزی، ئەدى جیابوونەو و
 دوورکەوتنەو لە فەدا بۆ نالێی، ئەو خواردنە خۆش و بەتامانەى
 کە بە دوو قۆلى لە مووبەقەكەى مێجەر دەیان ماشییەو بۆ نالێی.
 کاتى کە (ئا. ف) لە لایەن مێجەرەو تەرق کراو لە نازونیمەت
 گەوت، ئیدی مێجەر وازی لە چەوساندنەو (م) هێنا. هەلبەتە (ئا.
 ف) پقى لە (م) بوو، هەر دەرفەتێكى دەستکەوتبا مێجەرى لى هاندهدا.
 کاتى (ئا. ف) هاتە زیندان، (م) زۆر تەنیا و گۆشەگیر و خەمگین بوو،
 خۆى لە هەموو زیندانىيەکان دوور دەگرت، لێیان بێزار بوو، پقى
 لێیان دەبوو. نەیدەزانى چۆن لێیان نزیک بێتەو و دەردى دلى
 هەلپژێ و بارى دەروونى کەمىک سووک بکات. لە جیاتى هەولبەتات
 بیانناسیت و لێیان بگات، دەیکورھاندن، دەیبوغازاندن، دیارە ئەوانیش
 هەمان هەلوێستیان بەرانبەرى هەبوو، لە جێى سندان، قوزەلقورتە.
 ئیدی وەزەى زۆر ناخۆش بوو. (م) نەیدەزانى (ئا. ف) بۆچی

که وتووه ته بنگاره زیندان و چ تاوانیکی کردووه. ئیدی (ئا. ف) یه کسه ر ههست به وه زعی ناله باری (م) دهکات، خۆی لئ نزیک دهکاتهوه، تینی دهگه یه نئی که ئه ویش وه کو (م) له سه ر مه سه له یه کی سیاسی دهستگیرکراوه و حوکمی بنگاره زیندان دراوه، ئیدی (م) ی به له نگاز خوشحال ده بیته که ئه نجام له نئو ئه و زیندانییه دا هاوسنئیکی خۆی ده دۆزیته وه و گوايه ده بیته به دۆستی ته نگانه ی. ئیدی به په له لینی نزیک ده بیته وه، دلخۆشی ده ردی ده داته وه و ته نانه ت بری پاره شی ده داتن و خواردنی تاییه تیشی بۆ فه راهه م ده کات و ده یکات به شه ریکی هه موو شتیکی خۆی، به لام (ئا. ف) که له خویریاتی و نامه ردیدا به شی که سی نه هیشته بووه وه، له سه پله یی و دوو نیه تا هاوتای نه بوو، زووبه زوو، له جیاتی ئه و هه موو که ره مه، ئه و هه موو چاکه و پیاوه تیه ی که (م) ده گه لی کرد بوو، زووبه زوو ده که ویته دژایه تی (م) و به ده م قسه وباسی خۆیا نه وه چ زه میکی میچه ر و زیندانه که ی کرد بوو، به میچه ری گه یانده بوو. ئیدی میچه ر پشم و غه زه ب له (م) هه لده گریت و به جار ی ژیا نی لئ تال ده کات و ئه گه ر فه رمانداری زیندانه که جار جار ی جله وی میچه ری نه گرتبا، له وه بوو هه ر بیکو ژیت، هه له به ته (م) زوو بۆی ده رکه وت که ئه م نامه ردی و که تنه له ژیر سه ری (ئا. ف) دایه. به لام (ئا. ف) هه ر خۆشی شی لئو نه کرد، به پیچه وانه وه هه ولی ده دا (م) بیینی تا مۆره ی لییکات و به ژاره نه کانی هینده ی دی په ست و بیزاری بکات. (ئا. ف) به و په فتاره زۆر خوشحال ده بوو، له زه تی له و خویریاتییه ی خۆی وه رده گرت. (م) چه ند جار ی که له و په فتاره ی (ئا. ف) ئاگاداری کرده وه، ئه م مرقفه به دفه ره پاشان ده گه ل پاسه وانیک له پاسه وانه کانی زیندانا هه له ات. له کات و شوینی خۆیدا چیرۆکی ئه م هه لاتنه یان بۆ ده گێر مه وه، ئیستا هه ز ده که م ئه وه تان بۆ بگێر مه وه که ئه م پیاوه له سه ره تادا به

دیاریکراو به کار دههینران، پاش تهواو بوونی ماوهی دیاریکراو -
 ماوهکه ئیداره‌ی زیندان دیاری دهکرد - ئیدی ده‌بوو به مولکی
 زیندانییه‌کان. هه‌نگی زیندانییه‌کان دهیانخسته مه‌زاده‌وه و له ناو
 زیندانه‌که‌دا دهیانفرۆشته‌وه. جا کۆنترین که‌لوپهل و جلو به‌رگ، ئه‌وه‌ی
 که سوال‌که‌ر و که‌داش له ده‌ری له به‌ریان نه‌کردبا، له زیندانا ک‌پ‌یاری
 بۆ په‌یدا ده‌بوو و نرخ‌ی خۆی ده‌کرد. ئه‌مه‌م زۆر به‌ لاوه سه‌یر بوو،
 به‌ تاییه‌تی له سه‌ره‌تاوه، له هه‌وه‌لی تیکه‌لاو بوونمدا ده‌گه‌ل ئه‌م
 جیهانه‌دا. هه‌رچه‌نده پاشان بووم به‌ یه‌ک‌تیک له‌و خه‌لکانه، بووم به‌
 به‌ش‌تیک له‌م جیهانه، بووم به‌ زیندانییه‌ک وه‌کو هه‌ر زیندانییه‌کی دی،
 به‌ پ‌رواله‌ت چ‌وومه خ‌ووی ئه‌وانه‌وه، هه‌مان خ‌وو‌خ‌ده‌ی ئه‌وانم
 وه‌رگرت، به‌لام ناخ و ده‌روونم وه‌کو خ‌ووی مایه‌وه. ئه‌مه‌م زۆر پ‌ی
 سه‌یر و عه‌نتیکه‌ بوو، وه‌کو ئه‌وه بوو قه‌ت پ‌وژێ له‌ پ‌وژان شتی وام
 نه‌بیستبێ، هه‌رگیز ته‌سه‌وری بوونی شتی وام نه‌کرد بێت. به‌لام
 چونکه پ‌یش ئه‌وه‌ی بگه‌مه زیندانه‌که هه‌ندێ شتم له‌مه‌ر زیندان
 بیستبوو ده‌مزانێ چ‌ شت‌تیک له‌ زیندانا ده‌بینم، ئه‌وه‌ی دیتن له‌ دل و
 ده‌روونمدا دروستی کرد، بیستن دروستی نه‌کرد بوو. بۆ نم‌وونه
 ده‌شیا ته‌سه‌وری ئه‌وه بکه‌م که‌ خه‌رگه و په‌رپ‌وک‌ن‌ان بایه‌خیان
 هه‌بێ و پ‌اره بکه‌ن؟ که‌چی لی‌فه‌که‌ی خ‌ۆم له‌و خه‌رگه و په‌رپ‌وک‌ن‌انه
 دروستکرا بوو! زۆر ئه‌سته‌مه بتوانم باسی ئه‌و جاو و چ‌ۆغه‌یه بکه‌م
 که‌ بۆ زیندانییه‌کان ده‌کرا به‌ کراس: پ‌یک له‌و چ‌ۆغه و جاوه خاکی و
 ئه‌ستوره بوو که‌ بۆ سه‌ربازان ده‌کرا به‌ جل، به‌لام هه‌ر که‌
 ماوه‌یه‌کی که‌م له‌به‌ر ده‌کرا ئیدی تالک‌یش ده‌بوو و ده‌ته‌قی و ده‌د‌پ‌ا.
 چا‌که‌تی یه‌ک‌جۆر ده‌ب‌وایه به‌شی یه‌ک سالی ته‌واو بکات. به‌لام هه‌رگیز
 به‌شی ئه‌و ماوه‌یه‌ی نه‌ده‌کرد، چونکه زیندانیی کاری ده‌کرد. بار و
 کۆلی قورسی هه‌له‌گرت، ئیدی قوماشی چا‌که‌ته‌که به‌رگه‌ی نه‌ده‌گرت

و زوو ددهږا. پالتوی په کجور دهبوایه به‌شی سڼ دانه سال بکات، له ماوه‌ی نهم سڼ ساله‌دا له جیاتی جلوه‌برگ، نوین و لیفه و بالیفش به‌کار ده‌هینرا به‌لام قوماشه‌که‌ی قایم بوو. وپړای نه‌وه‌ش له کوتایی سالی سیتی‌مدا به ده‌گمن پالتویه‌ک ده‌بینرا به قوماش و پارچه‌ی دیکه پینه نه‌کړا بڼ. هرچنده له کوتاییدا شرو و وړ دهبوو، به‌لام کړپاری بڼ په‌یدا دهبوو، هر پالتویه‌ک به چل کوبیک، خو نه‌گه‌ر نیوداشت بوایه نرخه‌که‌ی ده‌گه‌ییه ۶۰-۷۰ کوبیکان.

پیشتر باسی نه‌وهم کرد که پاره گرینگترین دور له ژبانی زیندانیدا ده‌بینځ. به‌دلنیا‌ییه‌وه ده‌لیم نه‌و زیندانییه‌ی هندی‌ک پاره‌دار بوایه. ده هینده‌ی نه‌وه‌ی هیچی نه‌بوایه، باری سووکر و سهری سه‌لامه‌تر دهبوو. به‌رپر سه‌کانمان ده‌لښ: 'مادامیکي دولت (حکومت) هم‌وو پتویستییه‌کی زیندانی دابین ده‌کات، ئیدی پاره‌و‌پولی بڼ چییه؟'. به‌رپر سه‌کانمان وا بیر ده‌که‌نه‌وه. وپړای نه‌وه‌ش من دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه و ده‌لیم: هر کاتی زیندانیان له مؤلکایه‌تی تاییه‌تی ینبه‌ش بکرین، له‌وه مه‌حرووم بکرین که شتیکی تاییه‌ت به خویان ه‌ییت، شیت ده‌بن، یان وه‌کو میتش ده‌مرن، یان تاوانی نه‌وتو ده‌که‌ن که نه‌که‌س بینیتی و نه‌که‌س بیستییتی، ه‌ندیکیان له بی‌زاری و بیتاقه‌تیدا، ه‌ندیکیان له داخوکه‌سه‌ردا، ه‌ندیکیان بڼ نه‌وه‌ی سزای زیاتر بدرین خویان گوته‌نی: 'هر باشه، وه‌زعو‌حالیان توزی ده‌گورځ'. جا نه‌و زیندانییه‌ی که به په‌نجی شان و ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وان و ه‌زارویه‌ک ریسک و سه‌رکتشی چند کوبیکیکی په‌یدا کردبڼ، پاشان ببینی ه‌مان زیندانی عینی مندا، پاره‌که‌ی به راست و به چه‌پدا به‌فیرو بدات و به شتی نابه‌جی خرجی بکات، نه‌مه هرگیز نه‌وه ناگه‌یه‌نی که بایه‌خی پاره‌نازانی، به‌لکو ئیمه له ه‌وه‌له‌وه و ته‌سه‌ور ده‌که‌ین که بایه‌خی پاره‌نازانی.

زیندانی زۆری حەز لە پارەیه، بۆ پارە شیت دەبیت، خۆ ئەگەر
 پاشان بە فیرۆی دەدات، لەبەر ئەوەیە پێی وایە شتیکی باشتر لە
 پارەکە بە دەست دێت، با بزائین ئەو شتە ی بە لای زیندانییەوه لە پارە
 باشترە، لە پارە بە نرخترە چیه؟ ئەو شتە ئازادییە، یان ئازادییەکی
 وەهمیە، خەونی ئازادییە، زیندانیان هەموویان بە خەون دەژین،
 خەیاڵپەرورن و پاشان بە درێژی باسی ئەمە دەکەم. ئێستا باسی
 ئەو دەکەم کە بە خۆم گویم لە زیندانیانیک بوو کە مەحکوم بە
 بیست سال بێکارە زیندان بوون و بەو پەڕی ئارامی گوتویانە: "کە
 ئێشە لای ماوەی زیندانییە کەم تەواو بوو،" هەلبەتە وشەی زیندانی
 خۆی لە خۆیدا بە مانای مەحرور و بوونی ئەو کەسە یە لە ئازادی.
 بۆیە کە ئەم کەسە پارەکانی خۆی خەرج دەکات و بە فیرۆی دەدات،
 ئەمە خۆی لە خۆیدا جۆرە مومارەسە یەکی ئازادییە، بە گۆڕە ی
 ویستی خۆی پەفتار دەکات، پەفتاریکی ئازادانە یە، یانی سەرباری
 کۆتۆزنجیران، وێرایی ئەو حەسارە بەرزە ی دنیای ئازادی لە چاوی
 دەکات و وەکو حەییوانیکی دڕندە ئابلوقە ی دەدات. سەرباری هەموو
 ئەمانە دەتوانی مەشروویات پەیدا بکات، بچیتە نک سۆزانیان و بگرە
 هەندێ جار "ئەمە زۆر کەمە" بە بەرتیل کاریکی واکات پاسەوان و
 چاودێرەکانی بە تاییبەتی سەر بازە نوێسان و دەرەجە دارەکان،
 چاوپۆشی لێ بکەن و هەروەها دەتوانن، لەبەر دەم هاو زیندانییەکانیدا
 خۆی هەلبێکیشیت و بۆ خۆی و بۆ ئەوانیشی بسەلمێت کە جۆرە
 ئازادییەکی هەیه زیاتر لەو ئازادییە ی پێی پێدراوە. زیندانی پێویستی
 بەو هیه وای بنوێت کە ئازادی و پایە یەکی زیاتر و گەورە تر لەو هیه
 هیه کە تەسەور دەکریت، بۆی هیه پابوێڕێ. هەراو هەنگامە بنێتەوه،
 خەلکی ئەزەیت بدات و ئەگەر حەز بکات زیندە بە چالیشیان بکات! ئەم
 داماوە دەیهوێ شتی واکات کە سوور دەزانن مەحاله: بۆیە

زیندانییان حەزەدەکن خۆ بنوێنن و بەخۆ بنازن و موبالەغەى
 خەيالى و کۆمیدى بە کەسایەتى کلۆلى خویانەووە بکەن، کاتى کە
 پارەکانیان بە فێرۆ دەدەن. پێسک بە شتیکیەووە دەکەن. ئەم
 پێسککارییە لە نک وان خۆى لە خۆیدا نیشانەى ژيان و ئازادییە، کە
 ئەمە ئەوپەڕى ئاوات و ئارەزوویانە. بۆ نمونە پیاویکی ملیونێر بێت
 بەر چاوى خۆتان کە پەتیان لە ملی کردبێت و بیانەوێ ئێعدامى بکەن،
 یانى ئەم پیاووە ئارەزوو ناکات هەرچى مالى هەيە لە پیناوى يەک
 هەناسەدا بیدات؟

لەوێە زیندانییەک، سالانێکی زۆر، بەئارامى بەسەر بەریت،
 ئەوەندە خۆشڕەفتار و بێکێشە و بێوێ بى کە بیکەن بە عەریف و
 چاودێر، کەچى هەمان پیاو لەناکاوێکدا دەبى بە شەیتان، یاخى دەبى،
 کۆ لە هیچ تاوانێک ناکاتەووە، ئیدی کوشتن بى یان زەوتکردن، دیارە
 بەرپرسەکانى سەریان سوور دەمێنن، خەلکی باوەر ناکەن. دەبى
 هۆى ئەم یاخیبوونە لەناکاوە کە کەس چاوەروانى نەدەکرد چى بى؟
 هۆى ئەم یاخیبوون و تەقینەووە کوتوپرە چاوەروانەکراوە،
 ئارەزوویەکی چەمووشى خەمناکی نیگەرانی غەریزییە کە کوتوپر
 بەسەریدا دیت و هانى دەدات خۆى بنوێنن، خودى خۆى بسەلمێنن،
 بلن من هەم، ئەو شەپۆلە هەستوسۆزیکە کە بێنەر تێى ناکات، بۆیە
 پێى سەیر دەبى و نازانى چۆن داوهرى لەسەر بکات، پێک لە نۆرە
 فى و پەرکەم دەچیت. ئێو مەرووفى بێت بەر چاو کە بە زیندوویەتى
 نێژابى و لەپەر وەئاکا بێتەووە: هەلبەتە ئەم مەرووفە دەکەوێتە لێدانى
 قەپاغى تابووتەکى، لێدان نەک گالتە. هەول دەدا قەپاغەکە لا بدات،
 هەرچەندە ئەقلى ئەم کارە نابێت و ئەقل پێى دەلى هەولێ بێسوودە،
 بەلام ئەقل ناتوانى ئەم خولیا و کەلکەلەنە هێور بکاتەووە، دایان
 بسەنەکنیتى. هەلبەتە نابێ ئەو شەمان لە بێر بچیت، هەر هەولێکی

زىندانى بۇ خۇنۋاندن و خۇسەلماندىن لە لاي بەرپرسەكەي دەكاتە
 جۆرە تاوانىك، ئىدى شىۋازى خۇنۋاندنەكەي ترسناك بى يان ئاسايى
 فەرق ناكات. جا كە ئەمە وابى، يانى پىسك ھەر پىسك بى،
 سەرپىچى ھەر سەرپىچى بى، ياساشكىنى ھەر ياساشكىنى بى، ھەنگى
 زىندانىش شولى لىتەلدەكىشى و كۆ لە ھىچ تاوانىك ناكاتەو ئەگەر
 تاۋانى كۈشتىش بى. يەكەم ھەنگاۋ زەخمەتە، ئىدى زىندانى
 بەرەبەرە چەشە دەبى، سىۋاي دەيىتەو، تاۋاي لىدى جەلەۋى لە
 دەست بەر دەبى و خۇي پى كۈنترۈل ناكىت. بۇيە ۋا چاكە
 زىندانىيان بەرەو ئەمجۆرە توندرەۋىيە نەبرىن، تا ھەموان بە ئارامى و
 ئاسودەيى بژىن، بەلىن، بەلام ئەمە چۆن دىتە دى؟

پەراۋىز:

1- برولوف (۱۷۹۹-۱۸۵۲) نىگاركىشىكى پووسى فەرەنسى

نەژادە.

«٦»

مانگی یه کهم

٢-٢

کاتی که هاتمه زیندان، پاره یه کی که مم هه بوو، به لام هه موویم له
گیرفانمدا هه لئه گرتبوو، ده ترسام دهستی به سهردا بگرن. باقی
پاره کهم له ئه سته ری بهرگی ئینجیله کهمدا شار دبووه وه. ئینجیل تاقه
کتیب بوو که له زینداندا پئی ده درا پیت بی. ئه م ئینجیله م له شاری
توبولسک (١) ده سته که وتبوو، ئه و دوور خراوانه دایان پیم که ده یان
سال بوو له تاراوگه دا ده ژیان. له سیبیریدا خه لکانیک هه بوون که
ژیانی خویان وه قفی یارمه تیدانی قهره به ختان کرد بوو و بریاریان
دابوو هه ر قهره به ختیک به برای خویان بزائن. وه کو مندالی خویان
ته مه شای قهره به ختانیان ده کرد. جا ئه م خیرخوازی و هاوسوژی و
هاوخه مییه یان زور پاک بوو، دوور بوو له هه ر غهره ز و مه به ست و
به رژه وه ندیی که. جا هه ز ده که م لیسه دا و له چه ند وشه یه کدا
نموونه یه ک له و جوره خیرخوازی به گیره مه وه که به چاوی خوم دیتم.

له و شارهی که زیندانه که مانی تیدابوو. بیتوه ژنیک هه بوو به نیوی (ناستازیا ئیقانوفا). که سمان نه ئەم ژنه مان دهناسی و نه په یوهندی پاسسته و خومان دهگه لیدا هه بوو. ئەم ژنه ژبانی خۆی وه قسی دوور خراوان به گشتی و بیگاره زیندانیان به تاییه تی، کرد بوو. نه مده زانی بۆ ئەمهی ده کرد. له دلی خۆدا ده مگوت تۆ بلێی خزمیکی، که سیکێ قهره بهخت بوو بێ؟ یان خوشه و یستیکێ ئازیزی هه مان سزا و حوکی ئیمه درابوو بێ، وا ئەم هه موو میز یفانییه ده گه ل ئیمه دا ده کات؟ به هه رحال هه رچییه کی له ده ست هاتبا له پیناوی ئیمه دا ده یکرد. به لام له شتیکی زۆر که م بترازی، هیچی تری له ده ست نه ده هات، چونکه به خۆی یه جگار هه ژار و ده ستکورت و نه بوو بوو.

به لام ئیمهی زیندانی، هه ستمان ده کرد، له ده ری زیندانه که دا دۆستیکی یه جگار دلسۆز و میهره بانمان هه یه و زۆرمان دل پینی خوش بوو. زۆرجار هه والی ده ره وه ی بۆ ده گواستینه وه، یه جگار تامه زرووی هه وال بووین، که زیندانم به جته یشت و، ده مو یست بۆ شاریکی دیکه به رۆم، ده رفه تم بۆ هه لکه وت که له ماله که ی خۆیدا سه ریکی لێده م و ته عاروفی له گه لدا بکه م، له قه راخی شار و له مالی یه کیک له خزمه کانیدا ئاکنجی بوو و ده ژیا.

ناستازیا ئیقانوفا نه پیر بوو نه گه نج، نه جوان بوو نه ناشیرین. مه حال بوو پیاو بزانی ئاخۆ زیره که یان گه وچ، خوینه واره یا نه خوینه وار. به لام به کرده وه کانیدا دیار بوو که چ چاکه خوازیکه، میهر و میز یفانی لێده باری، خوا خوای بوو هاوسۆزیت ده گه ل بکات و شتیکی بکات که دلت خوش بکات. پیاو هه موو ئەم سۆزانه ی له نیگا ناسک و شیرین و میهره بانه کانیدا ده خوینده وه. له گه ل هاوڕێیه کی دیکه ی (2) زینداندا، قه ده ریکی باشمان له نک وی به سه ر برد. چاوی له چاو نه ده گواستینه وه، به ده ممانه وه پێده که نی، به دل گوینی

لینده گرتین، پشتیوانی له پاو بۆچوونه کانهان ده کرد، به پهرۆشه وه ده هات و ده چوو تا باشترین خواردن و خواردنه وه مان بۆ فه راهه م بکات، هه رچه نده ژنیکی هه ژار و بینه وا بوو، به لام یه کسه ر چا و کولیچه و شیرینی بۆ هیتاین. خۆ ئه گه ر ده وله مه ند بوایه، خزمه تی زیاتری ده کردین، چونکه هیوایه تی ئه وه بوو ئیمه ی زیندانیهان دلخۆش بکات.

کاتی که هه ستاین ماله اوائی لیبه که یه و برۆین، سه روو پا که تی چکۆله ی له کارتونی دروستکراوی، بۆ یادگاری پیشکesh کردین. خۆی ئه م دوو پا که ته ی دروست کرد بوو، به و جۆره کاغه زانه ی که له به رگی کتییی حیسابی قوتابخانهان ده گیریت، به رگی تی گرتبوون، هه ر بۆ جوانی تیلمه کاغه زیکی زه ردی ئالتوونی به چواره ده وردا کیشا بوون، له وه ده چوو ئه و تیلمه کاغه زانه ی له یه کتیک له دوکانه کان به تایبه تی بۆ ئه و مه به سه ته کپی بیت.

که دیارییه که ی داینی به شه رمیکه وه گوئی:

- مادام جگه ره ده کیشن ره نگه ئه م پا که تانه به که لکتهان بیت.

من له زۆر که سه م بیستوه و له زۆر شوینم خۆیندوه ته وه که بالاترین خۆشه ویستیمان ده ره ق به ده رودراوسی، جگه له خۆپه رستی هه چی تر نییه، واته گه وه ترین خۆشه ویستی په کی له خۆپه رستی دایه، من تیتاگه م، نازانه چ خۆپه رستییه که له په فتاری ئه م ژنه دا هه یه؟ خۆپه رستییه که ی له کوئی دایه؟

من که چومه زیندانه وه هه رچه نده پاره یه کی زۆرم پێ نه بوو، به لام دلم نه هات ده ست به پرووی ئه و زیندانیهانه بنیم که له یه که م ساته وه پرویان لینام و داوای قه رزیان لیکردم. ئه وه شم پیناخۆش نه بوو، پاش ئه وه ی کلایان له سه ر نام، جاری دووه م و سییه م و چواره میش بۆ قه رز هاتنه وه. پیاو راست به روات له وه په ست و زویر

بووم، که به پیاویکی گیلوگه و جیان ده زانیم و له دلی خویاندا گالته یان پینده کردم. له بهر هیچ نا، له بهر نه وهی بۆ جاری پینجه م سووکه قهرزیکم ده دانئ. بیگومان وایان ته سه ور ده کرد که به فیله که یانم نه زانیوه و کلاویان له سه رم ناوه. جا من دلنیا م نه گهر ده رم کردبان و سیکترم کردبان و قهرزم پینه دابان زوریان پینز و حورمه ت ده گرتم، به لام چ بکه م به ده ست خۆم نه بوو، نه مده توانی ده ست به پرویانه وه بنیم و پروشکینیان بکه م، نه گهرچی هه ندئ جار زوریش توپه ده بووم.

هه له به ته له پۆزانی یه که مدا، زۆرم مه به ست بوو بزانی له کوئ پی دابنیم، ره هفتارم ده گهل هاو زیندانیه کانمدا ده بی چون بیت. هه ستم به وه ده کرد که ئەم ژینگه یه بۆ من زور تازه یه، من به م ژینگه یه نامۆم و که وتوومه ته تاریکستانیکی ترسناکه وه و مه حاله پیاو بتوانی ده دانه سال له تاریکستاندا به سه ره به ریت. بۆیه لیبرام به گویره ی ویستی ویزدان و به که یفی دلی خۆم ره هفتار بکه م. هه رچه ند ده مزانی ئەم هه لوێسته له پروی تئورییه وه یاساوپێسیایه کی باشه، به لام واقع شتیکی دیکه بوو، پر بوو له بویه ره و پروداوی له ناکاو و چاوه پوانته کراو. سه رباری هه موو ئەو ورده کار و خه مانه ی که له زینداندا هه مبوون، ئەو ورده خه مانه ی که پێشتر باسم کردن و ئاکیم ئاکیمیچ زووبه زوو به هانامه وه هات و له دابینکردنیاندا یارمه تی دام، نیگه رانییه کی ترسناک به روکی گرتبووم و دلی ده گویشیم و پۆزبه پۆز پتر عه زابی ده دام. هه ندئ جار ئیواران که له سه ره قالدومه کانی زیندانه که ده وه ستام و ته مه شای ئەو زیندانیانم ده کرد که له کار و بیگار ده گه رانه وه و هیدی هیدی به حه وشه که دا پێیان ده کرد و خویان به مووبه قه که دا ده کرد یان به پێچه وانه وه له مووبه قه که وه ده ره ده که وتن و خویان به قاوشه که دا ده کرد، له دلی

خۇدا دەمگوت مەن زىندە بە چال كراوم. ئەمە "زىندە بە چالخانە يە!" بەوردى دەمپوانىيە ھەلسوكەوت و سەروسىمايان. دەمويست ئاكار و تەبىئەت يان لە پەفتار و سەروسىماياندا بخوئىنمەو. بە بەردەمدا دەسورپانەو، دەھاتن و دەچوون، ھەندىكيان گرژومۇن و ەبوس دەھاتنە بەرچا، ھەندىكيان پووخۇش و شاد و دەمبەپىكەنين - ئەم دوو حالەتە لە زىنداندا زۆر بەرچا دەكەون- ھەندىك شەپەجىتويان دەكرد، ھەندىك ھىدى و ھىمەن قسانيان دەكرد، ھەندىك دور لە خەلكى، بە دەم پىكردنەو لە فەكران پادەچوون و زۆر شەكەت و بىتاقەت دەھاتنە بەر چا، ھەندىك كالاوكانيان بە تىلاگى سەرەو نابوو و شايان بە سەپان نەدەگرت و ئاسمانيان بە چاتۇل دەزانى(تەننەت لىرەش!) پالتوكانيان دابوو بە شانياندا و بەوپەرى متمانەو چاويان دەگىرا و ئىرەوئەويان بە نىگا دەكىلا و بەوپەرى گۇساخى و بىشەرمى قسەى بىپەردەيان دەردەپەپاند و تانە و تەشەريان دەوھشانە. لە دلى خۇمدا گوتم: "ئىدى ئىرە دەبى بە شوئىم، ئىرە دەبى بەو جىھانەى كە ھەزى لىئاكەم و چارم ناچارە دەبى چەندىن سالى تىدا بەسەر بەرم"

لە سەرەتاو ھەزەم دەكرد ھەندى شت لە ئاكىم ئاكىمىچەو دەربارەى تەبىئەت و خووى زىندانىيەكان بزانم. لە ھەوھلى زىندانىيەكەمدا خواردنى سەرەكىم چاى بوو. ھەزەم نەدەكرد بەتەنى بىم. ھەموو پۇژى (ئاكىم ئاكىمىچ)م دەعوەتى چا دەكرد، ئەوئىش خوا ھەلئاگرئ بۇ چا خواردنەو سەرى پىتوھى نەبوو، بگرە خۇى كۆنە سەماوەرەكەمانى دادەگىرساند، ئەم سەماوەرە لە تەنەكەى سەبى دروست كرا بوو. دەستكردى خودى زىندانىيەكان بوو، لە (م)م بە كرئ گرتبوو. جا بە دەم ەسەرەچاوە پرسىارى تەبىئەت و خووى زىندانىيەكانم لە ئاكىم ئاكىمىچ دەكرد.

ٲاكيم ٲاكيمچ له ٲرداخدا چای دهخواردهوه (چند ٲرداخیکي هبـو) که چایهکم بـو تـیده کرد. بهوپـری بیتـهنگی و وبقار و نهزاکهتـوه چاکـی دهخواردهوه. که لـیدهبووه سوپاسی دهکردم و یهکسر دهچووهوه سـهري لـیفهکـی مـن و دهستی به درومان دهکردهوه. بهلام نهیدهتوانی نهوهی مـن مه بهستمه ٲیم بلی، ته نانهت نهیدهزانی بـوچی زانینی ته بیعت و خووی زیندانییهکانم لی بووه به مـراق. بهدهم بزهیکی ساویلیکانهوه، که نیستاش له بهر چاومه، گوئی له ٲرسیارهکانم دهگرت و وای دهزانی گوژی بـو دهژمیرم. بـویه له دلی خـودا گوتـم: ٲنا، فایدهی نییه، ٲتویست ناکات ٲرسیار له کس بکهـم. ٲتویسته نهوهی گهرهکمه بیزانم، خـوم که شفی بکهـم و بیډوزمهوه.

ٲوژی چوارهمی زیندانیهکم، سپیده زو، هـموو زیندانییهکان به دوو ٲیز، له مهیدانه چکولهکـی بهر ژووری پاسهوانیدا (قـرهولخانه)، له نزدیکی دهروازهکـی زینداندـا ٲیز کران. سـهربازان، له ٲاش و ٲیشهوه، به تفهنگی سوار و سونگی لهسـه، حارز و ٲاماده دهوریان گرتیوون. سـهرباز بـوی هـبوو، نهگـر زیندانییهک هـولی هـلاتن بدات، یان ناژاوه بنیتهوه تهقهی لـتیکات، بهلام نهگـر به ناهق و بهبی هـو تهقهی کردبا، مهسئول دهبوو. تهنیا کاتـن ٲی تهقهکردن دهرا که نهگـر زیندانییهکان یاخی بوايـن یان هـلاتبان. بهلام کـی هـبوو، بهو ٲوژی ٲووناکه و به بهرچاوی خـه لکییهوه هـولی ٲاکردن بدات یان هـلی؟!

نهفسهریکی بهشی نه اندازه لهگـل شو فـیریک (3) و چند دهـرهجه داریکی سوپایی و چند نهـندازیاریک و چند سـهربازیکی سریهـی کار گه شته جـی. ناوی زیندانییهکان خوینـرایهوه. یهکم وهجبه نهوانه بهـی کران که له وهرشه و کارگـی خـیاتی کاریان دهکرد:

ئەوانە لە زیندانیەکاندا کاریان دەکرد و جلۆبەرگیان بۆ ھەموو زیندانییەکان ئامادە دەکرد. پاشان نۆرەیی ئەوانە ھات کە لە کارخانەکاندا کاریان دەکرد. دواى ئەوان نۆرەیی ئەوانە ھات کە بۆ ئەنجامدانی وردە کار و بیگار بۆ دەشتودەر دەنێردران. من یەکیەک بووم لەوانە، ژمارەمان بیست زیندانی بوو. لەو دیو زیندانیەکەو، دوو کۆنە بەلەمى دەولەتى لە قەراغ پووباریکدا بوون، کە لە کەلک کەوتبوون و بە کەلکی هیچ نەدەھاتن، نێردراين بۆ ئەوێ، تا ھەلیان بوەشتینیو و تەختەکانیان خەسار نەبیت. ئەلھەقى ئەو تەختانە بە کەلکی هیچ نەدەھاتن، چونکە دارى سووتەنى لە شاردا زۆر ھەرزان بوو، ناوچەکەش یەکپارچە جەنگەل و دارستان بوو.

ھەر بۆیە ئەو کار و بیگارانیان پێدەکردین تا بە دەستی بەتال دانەنیشین و سەرقالمان بکەن و زیندانییەکان ھەموو ئەمەیان چاک دەزانی، بۆیە زۆر بە تەمەلێ و خاوی کاریان دەکرد. ئەم جۆرە کارانە زۆر جیاواز بوون، لە کاری جدیدی یان لەو کارانەى کە لەبەر دەدرا بە زیندانییەکان، ھەنگی زیندانییەکان گۆریان دەبەستەو و چالاکانە دەکەوتە کار، بە چاوی خۆم زیندانییانم دەبینی چون خۆیان ماندوو دەکرد تا بە زووترین کات کارەکە تەواو بکەن، ھەلبەتە نەک لەبەر ئەوەى سوود و قازانجێکیان دەست دەکەوت، بەلکو لەبەر ئەوەى قسەى خۆ بەر نەسەر. ھەلبەتە ئەو جۆرە کارە پەلەتییانەى کە ئێمە ئێستا خەریکی بووین، لەبەر و بە قۆنتەرات نەدەدرا، بۆیە لەم ھالەتانەدا کارەکە تا سەعات یازدەى پێش نێوہۆ بەردەوام دەبوو، لە سەعات یازدەدا تەپلی پایدۆس لێی دەدا و زیندانییەکان بۆ زیندان دەگەڕانەو.

پۆژیکى خۆش بوو، دنیا یەک پارچە تەمومژ بوو، بەفر خەریک بوو دەتوايەو. ھەموو گروپەکەمان بەدەم زېرى زنجیرەو بەرەو

که ناری پووباره که ی پشته زیندانه که مان ده پویشستین. له گهل هر
 ههنگاو یکدا زړه زړ له زنجیر و پتوهنده کانی ژیرر جله کانه وه
 هه لده ستا، جا زړه زړیکي وشک و ناخوش. دوو سئ نه فرمان
 چوون بۆ عمار تا شامیر و نه واران بینن. من ده گهل نه وانی دیدا
 که وتمه پئ. شته کهم له لا ناخوش نه بوو، چونکه خوا خوام بوو به
 چاوی خۆم کاره که ببینم و بزاتم نه و سوخره و بیگاره ی پیمانی
 ده کهن چیه و چۆنه؟! بزاتم چۆن بۆ یه کهم جار له ژياندا سوخره و
 بیگار ده کهم؟ ئیستاش هه موو رووداوه کانی نه و به یانییه م به وردی له
 بیر ماوه. له پښتاش تووشی کابرایه کی پيشنی خه لکی شاره که بووین،
 که ئیمه ی بیني له جیتی خۆی وه ستا و دهستی بۆ گیرفانی برد. یه کیک
 له زیندانییه کان، له ئیمه دابرا، کلاوه که ی داکه ند و به په له به ره و کابرا
 پای کرد، تومەز کابرا خیري قه رارداوه، پینچ کوییکي خسته
 کلاوه که یه وه و زیندانییه که به له ز بۆ لای ئیمه گه راپه وه. هر نه و
 به یانییه پینچ کوییکه که خه رج کرا، درا به چۆره ک و به یه کسانى
 به سه رماندا دابه ش کرا. جا گروپه که مان هه موو جوړه میزاج و
 ته بیعه تیکي تیدابوو، خه لکانیکمان تیدابوون گرژومۆن و په ست و
 بیده نگ. هه ندیکي دی دنیا یان دابوو بهر کلکان، شاد و به که یف و
 رووخۆش گوئیان به هیچ نه ددها، خه لکیکي دی هه بوون له به یینی
 خویاندا، به خاوه خا و قسانیان ده کرد. یه کیکمان تیدابوو نه وه ند
 شاد و به که یف بوو، له پيشنی خۆی نه ده هیوری، مه گه هر خوا
 بزانی بۆچی نه وه ند شاد و به ده ماخ بوو. به درێژایی پښتاش
 هه لده قوونا یه وه، هه لده به زییه وه و زړه ی له زنجیر و پتوهنده که ی
 هه لده ستان و گۆرانی ده گوت و ده ره قسی و سه مای ده کرد. نه م
 پیاوه نیوی سوراتوف بوو، پیاویکی قه له وی چوارشانه بوو، ئیستاش
 له بیرمه، یه کهم پوژ بوو که گه یشتبو مه زیندان، یه کهم پوژی

زیندایم بوو، له کاتیکدا زیندانییه کان به سهر ئاوه که وه که له که یان کرد
بوو تا دهست و دهموچاویان بشوون، ئهم سوراتوفه دهگل
هاوپنیه کی خویدا له سهر ئه وه کرد بووی به شهر که پنی گوتبوو له
تهیری کاجان دهچیت. جا ئه وهی که گورانی دهگوت ئهم سوراتوفه
بوو که ئیستاش پاش بهنده کهیم له بیر ماوه:

من له دوور بووم

له پنی ناشی

ژنیان بۆ هینام

بیترس و پاویژی.

هر له بالالیکای کهم بوو، ههلبه ته هندی له زیندانییه کان ئهم
کهیف و خوشیهی ئهویان لا ناخوش بوو، بگره به تلفیزیشیان
دهزانی. ئه وه تا به کیکیان به دهم خوته و بۆله وه، هه رچهنده شته که
هیچ په یوهندییه کی به وه وه نییه دهلیت:

- ئه پئ ئهم وه په وه په چییه؟

یه کیکی دی، که به زمانه کهیدا دیاره خه لکی پووسیای بچووکه،
دهلیت:

- گورگ ته نیا یه ک گورانی دهزانی، ئه ویش ئهم کابرا تولانییه لینی
دزی (تولانی: خه لکی شاری تول).

سوارتوف. یه کسهر وهلامی دایه وه:

- تولاییم و هیچ عیب نییه، به لام بیستوومه له بۆلتافادا به ناوی
میوه وه هه ویریان ده خوارد داویت و خریک بووه بخنکیت.

- درق ده کهی! ئه دی تو چت ده خوارد؟ شۆربای که لهرم به تو یکل
زه یزه فۆنه وه!

سینه م گوتی:

- يه کيک نه زانې ده لیت ئه مه شه یتان هر گويز و باده می داوه تی،
به گويز و باده م به ختوی کردووه.
سوارتوف، سوکه هه ناسه یه کی هه لکیشا و وه کو یه کيک په شیمان
بی له وه ی به ناز په روه رده کراوه ، پرو له هه موان گوتی:
- ئه له قی براده رینه من له مندالیدا نازی زورم دراوه تی و به
نازداری گوره بووم، خواردنم قوخ و نانی به له زهت بوو، براهه کانم
ئیتستاشی له گه ل بی، له مؤسکودا گوره بازرگانن. بازرگانی
جومه لن و زور دهوله مهنن، وه کو ده زانن!
- ئه دی تو، چیت ده فروشت؟
- هر مروه و خه سلته و مگیزی خوی هیه، من بۆ نمونه که
یه که مین دوو سه دم، وه رگرت
زیندانییه کی لاپره سه نی فزولی که کوئی له و ژماره گوره یه بوو،
له جتی خویه وه هه لی دایه:
- دوو سه د پوبل؟ مه حاله.
- نا، نا دوستی ئازیز، دوو سه د پوبل نا، به لکو دوو سه د شه لاق.
- لوقا! پابه لوقا.
زیندانییه کی لاوازی کورته بالای لووتدريژی ده نوو کدالاش
به تو په یی و په سستی وه لامي دایه وه:
- ئه گه ر خه لکانیک هه بن و بۆیان هه بن هر به لوقا بانگم بکه ن،
ئوا تو بۆت نییه، ده بن به ناوی ته واوه تی خومه وه: لوقا کوزمیچ
بانگم بکه ی.
هاوپیکه ی گوتی:
- ده ی باشه.. با لوقا کوزمیچ بی، عه مرت نه مینن!
- نا، نا بۆت نییه به لوقا کوزمیچ گازم بکه ی، به لکو ده بن پیم بلینی:
مامی به پیزم.

- دهک پره‌زای مامی به‌پیزم بخواته‌وه! به پاستی تو شایسته‌ی
ئوه نیت پیاو به تاقه وشه‌یکش بتدوینی، من ده‌مویست باسی
شتیکی خوشت بۆ بگیرمه‌وه که چی تو هه‌موویت له بیر بردمه‌وه، جا
براده‌رینه ئیوه گوئ بگرن، که چۆن به هۆی ئه‌و شته‌وه زۆر له
مۆسکو نه‌مامه‌وه، دوا پازده جله‌ده‌یان لێ‌دام و پاشان هه‌واله‌ی
ئیره‌یان کردم، ئه‌وه حال و حیکایه‌ته‌که بوو!

زیندانیه‌کی دیکه که به‌وردی گوئی لێ‌ده‌گرت گوتی:

- بۆچی هه‌واله‌ی ئیره‌یان کردیت؟

- پرسکاری نابه‌جێ مه‌که! له‌به‌ر ئه‌وه ده‌وله‌مه‌ند نه‌بووم، به
پاده‌یه‌ک تاسه‌مه‌ندی ده‌وله‌مه‌ندی بووم که ناتوانن ویتای بکه‌ن!
گه‌لێک له زیندانیه‌کان ده‌ستیان به پیکه‌نین کرد.

سوراتۆف به‌کتیک بوو له‌و خه‌لکه قۆشمه و خه‌نه‌کچیانه‌ی که به
ئه‌رکی خۆیا‌نی ده‌زانن خه‌لکانی خه‌مگین و دلته‌نگ بیتنه پیکه‌نین و
دلایان خۆش بکه‌ن و خه‌میان به‌ره‌ویننه‌وه، به‌لام له پاداشتی ئه‌م
ئه‌رکه‌یاندا جگه له جینۆ و قسه‌ی سووک هیچی تر وه‌رناگرن، به‌کیکه
له نمونه تابه‌تییه‌کان که په‌نگه پاشان باسیان بکه‌م.

لۆقا کوزمیچ گوتی:

- تو ته‌مه‌شا ته‌مه‌شا، هه‌ر له سمۆره ده‌چی، به‌کیکه له سمۆره
زیتهل و ئازاکانی سیبیریا! هه‌ر که‌وله‌که‌ی سه‌د پۆبل زیاتر ده‌کات.
سوراتۆف پالتۆیه‌کی له‌به‌ر بوو، له کۆنیدا هاوتای نه‌بوو، به‌ک
پارچه پینه بوو، په‌کانیش زۆربه‌یان هه‌لته‌قی بوون و پێیدا شۆپ بوو
بوونه‌وه.

زۆر به‌وردی سه‌راپای لۆقای دایه به‌ر نیگا، ئه‌وجا گوتی:

- با پالتۆکه‌م شپۆشه‌په‌ریو بێ، هیچ نه‌کات، لێ هاوڕێیان که‌لله‌م
زۆر گرانبه‌هایه، زۆر به‌نرخه، پارهی‌ه‌کی زۆر ده‌کات. کاتی که

مالئاواييم له مؤسكو كرد زور دلم بهوه خوښ بوو که کهللم لهگهلم
دايه، به دوعا مؤسكو گيان، سوپاس بؤ ئه و گهرماوه پاكوخاوينته،
بؤ ههواى پاكټ، بؤ ئه وشهلاقانهى له پشتت دام، جا دؤستى ئازيز،
پتيويست بهوه ناكات سهيرى پالتوكه م بكهيت.

- چييه گهرهكته ته مهشاي سهرت بكه م!

لؤقا كوزميچ هاواري كرد:

- جا بر يا سهريشى سهري خؤى بوايه، به خير داويانه تي كاتي كه
قافله كه به توميندا رهت بووه، به خيروه سه دهقه داويانه تي.

- سوراتوف، تو كارگهت هه بوو؟

زيندانييه كي خه مگين و پووگرژ گوتي:

- كارگه ي چي؟ پووته ي وا و كارگه؟ پينه دؤزيكي داماو بوو،
چهرمي له سهر بهردان خوښه ده كرد.

سوراتوف، بيخه وه ي گوئ به وته ته وساميزه كاني يارو بدات و
بيباه سهر خؤى گوتي:

- راسته، ماوه يه كي باش خؤم به پينه دؤزييه وه خهريك كرد، به لام
به دريژايي ئه و ماوه يه ته نيا يهك جووت پيلاوم دروست كرد.

- باشه كهس لي كريت؟

- به لي، كهنجيكم لي هه لكه وت، ديار بوو خودا غه زه بي ليگرتبوو،
بيگومان داكويايي ليتي رازي نه بوون، بؤيه يه زدان غه زه بي ليگرت و
به وه سزاي دا كه بؤ لاي مني نارد و ئه و جووته پيلاوه ي ليكرپيم!

هه موو ئه وانه ي ده ورو به ري سوراتوف له قاقاي پيكه نينيان دا.
ئه و جا سكراتوف به كاوه خؤ دريژه ي به قسه كه ي دا و گوتي:

- پاشان، جاريكي ديكه له بيگاره زينداندا، جووتي پيلاوم بؤ
مولازمي يه كه م ستيقان فيدريچ پورمورتزيف پينه كرد.

- باشه كاره كه تي به دل بوو؟

- نه به خوا هاوړتيان، به پېچه وانه وه، هينده ي جنيو دامن كه به شي
هموو ژيانم بكت، نه چا بهر شاپاني دام! هينده تورې بوو ښاغري
ليده باري! ښوف له ده ست هم غه داري سوزانيه، ژيانم له
بېگار ه زينداند، هم سوزانيه خيانه تي ليكردم!

نه وچا به دم هم له بهر و دابه ز و سووې و چه قه نه وه گوتي:
پاوه سته، سهر بكه.

با ميړده كې ښاكلينا
له مال بيته دهر

نه زيندانيه يي كه له پرووسي ي بچووكه وه هات بوو، له جني
خزي جما، له كاتيكا كه شان به شاني من دهر وي، موره يه كي ليكرد
و له بن ليوانه وه بولاندي:
- كه بيحه يايه.

يه كيكي ديكه به هيمني گوتي:

- هم پياوه خيري به خشراوه ته وه.

هر چي سهرم هينا و سهرم برد سهرم له م له گز و مه ته له
دهر نه كرد كه بچي حنه كچي اي و شادمان ي سكوراتوفيان له لا
ناخوش بوو، بچي زينداني ي پرووخوش و گالته چيان ده بوغزاند.
هه له به ته له هه وه له وه پيم وا بوو چ كا بر اي ورديله ي خلكي پرووسي ي
بچووك و چ نه واني تر، غه رز و ښاكزي تاييه تيبان ده گهل
سكوراتوفدا هيه. به لام هر زوو بوم دهر كه وت كه مه سه له كه وا نيه
وه كو من بوي چووبووم، هموو خه تايه كي سكوراتوف نه وه بوو كه
به درووه خزي قورس نه ده گرت، وه كو زيندانيه كاني ديكه پواله تبا ز
نه بوو، نه وان گوته ني پياويكي "بيخير بوو". هه له به ته زيندانيه كان،
هموو گالته چي و حنه كچيه كانيان نه ده بوغزاند و هه مان په قنار و
مامه له ي سكوراتوفيان ده گهل نه ده كرد. چونكه له نيو قوشمه و

حەنەكچىيەكاندا خەلكان ھەبوون حازرۈەلام و بەدەم، دەيانزانى چۆن
 داكۆكى لە خۆ دەكەن و تانە و تەشەريان لە كەس قبول نەدەكرد،
 بۆيە زىندانىيەكان، ناچار رېزىيان دەگرتن و خۆيان لى دەپاراستن.
 يەككى لەو جۆرە كەسانە لە نىو گروپەكەماندا بوو، گەنجىكى
 جوانخاسى ھەميشە شاد و پووخواش، دواى ماوہيەكى زۆر ئەوجا
 حەقىقەتى ئەو كۆرەم بۆ دەركەوت و ھەكو پىتويست ناسىم. گەنجىكى
 بالابەرزى بەخۆوہ بوو، خالىكى گەورەى جوان بەسەر گۆنايەوہ بوو:
 دەموچاوى پىكەنىناوى بوو، ھەرچەندە كۆرپىكى سەلار و سەنگىن و
 ئەقلمەند بوو. ئەم كۆرپەيان بە "دۆزەرەوہ" ناو دەبەرد، چونكە كاتى
 خۆى لە ھىزى ئەندازە كارى كرد بوو، ئىستە لە بەشى تاييەتتە.
 پاشان دىمە سەر باسى.

ھەلبەتە زىندانىيە جەددىيەكان، ھەكو يارۆى پووسىيائى بچووك بە
 دىتنى ھاوپى حەنەكچىيەكان قەلس دەبوون، بەلام ھەكو ئەو دەريان
 نەدەبەرى. زىندانەكەمان خەلكانىكى تىدابوو حەزىيان بە خۆدەرختن
 دەكرد، حەزىيان دەكرد لەوانى دى بالاتر بنوئتن، ئىدى بە كارزانى
 بوايەيان بە رەفتارى جياوازىيان بە توانا و ھىزىيان بە زىرەكى و
 ھۆشيارى بوايە. ژمارەيەكى زۆريان ھىز و زىرەكيان ھەبوو،
 دەگەيشتە ئەو ئامانجانەى كە دەيان ويست، يانى دەسەلات بەسەر
 ھاوپىكانياندا پەيدا بگەن. جا ئەوانە دژايەتتەكى توندى يەكترىيان
 دەكرد و ھەقپكى زۆريان ھەبوو. جا ئەوانە خاكىيانە و بە مېھر و
 رېزەوہ دەيانپوانىيە زىندانىيەكانى دى. بە خۆپايى و بەبى ھۆ خۆيان
 لە قەرەى شەپ و قەرەشە نەدەدا. جا لەبەر ئەوہى پەئى ئىدارەى
 زىندان بەرانبەريان باش بوو، بە شىوہيەك لە شىوہەكان كاروبارىيان
 بەپىوہ دەبەرد، واتە دەستيان دەپۆيى. كەسيان بۆ نمونە لەسەر ئەو
 گۆرانىيانەى كە دەگوتران نەدەھاتتە جواب و نەياندەكرد بە شەپ:

يانی نه دههاتنه ئه و ئاسته نزمه. هر هه موو ئه وانه، به دريژايي ئه و
ماوهيه ي که له زينداندا به سه رم برد، له گه لدا خو شمامه له و
خوشه رفتار بوو، به لام زو ريش پرويان نه ده دامی، پاشان به دريژايي
باسی ئه مه ش ده که م.

گه ييشينه که نار پروباره که. ئه و کو نه به له مه ي که ده بوايه هه لی
بوه شينينه وه، له به سه ته له کی ناو پروباره که چه قی بوو. ئه و به ری
پروباره که تا چاو بر ده کات هر ده شت و ميژگی شيناو بوو، به
راستی ئاسو و ديمه نيکی خه مناک بوو. چاوه روانی ئه وه بووم که
هه موو زيندانييه کان يه کسه ر و به جديی ده ست به کار بن، به لام به
پنجه وانه وه هر ميشيش ميوانيان نه بوو. ئه وه تا هه نديکيان بو خو به
خه مساردی له سه ر ئه و کو ته ره دارانه ي که له و ناوه که و توون
دانيش توون. زو ره بيان کيسه تووتنه کانيان له نيو پوته کانيان
ده ره يناوه و ئه م تووتنه هر به گه لايی، به بی چاککردن له بازاردا
ده فرو شری، ره تلای به سی کو پیک) سه یيل داده گرنه وه و سه بیلان
ده کيشن. ئه و سه ر بازارانه ش که ده گه لمان هاتوون، ده وريان
گرتووين و به ييزاری و ييتاقه تی ته مه شامان ده که ن.

يه کيک له زيندانييه کان به ده نگی به رز، بی ئه وه ي پروی ده می له
هیچ که سيک بی، گو تی:

- نازانم بوچی ئه م به له مه هه لده وه شينينه وه، ئه مه بيرو که ی کتيه؟
تو بلای پتويستيان به داره که ی بی؟
يه کيکی دی گو تی:

- ئه وانه ي ئه م بيرو که جوانه يان به ميتشکا هاتووه، له ئيمه مانان
ناترسن هاوړی!

ئه وه ي يه که م دوا ی که ميک يته ده نگی گو تی:
- ئه و جووتيارانه کيوه ده چن؟

بیتئەوێ چاوه‌پوانی وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی بکات، به‌ قامکان
 ئاماژه‌ی بۆ کۆمه‌له‌ جووتیارێک کرد که له‌ دووره‌وه به‌ پیز و دوا به
 دوا یه‌ک، به‌سه‌ر به‌فری تازه که‌وتوودا پێیان ده‌کرد. هه‌موو
 زیندانییه‌کان، به‌ بیتاقه‌تی ئاوپی لای ئه‌و سه‌مه‌یان دایه‌وه و هه‌ر بۆ
 کات به‌سه‌ر بردن که‌وتنه‌ گالته‌کردن به‌و پێیوارانه. یه‌کیک له‌و
 جووتیارانه که له‌ دوا یه‌وای پیزه‌که‌وه بوو، به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر و
 پێکه‌نیناوی پێی ده‌کرد، باله‌کانی بلاوده‌رکرده‌وه و سه‌ری به‌ لایه‌کدا
 زۆر خوار کردبووه‌وه و کلاویکی قووچی فه‌رووی له‌سه‌ر بوو،
 سییه‌ری به‌ژن و بالای به‌ ته‌واوه‌تی و پوونی به‌سه‌ر به‌فره‌ سپیه‌وه
 دیار بوو.

یه‌کیک له‌ هاوڕێکانم، به‌ لاسایی کردنه‌وه و به‌ زمانی جووتیارانه
 گوتی:

- ته‌ماشای جلوه‌برگه‌که‌ی پتروفیچ چهند چوانه!

ئوه‌ی سه‌یره زیندانییه‌کان به‌ چاوی سووک ده‌روانته جووتیاران
 و گالته‌یان پنده‌که‌ن و لاساییان ده‌که‌نه‌وه، هه‌رچه‌نده زۆربه‌یان،
 خۆیان جووتیاران.

- به‌ تاییه‌تی ته‌مه‌شای ئوه‌ی دوا یه‌وای دواوه بکه‌ن، ده‌لێی توور
 ده‌چینی!

زیندانیی سییه‌م گوتی:

- تۆ ته‌مه‌شای کلاوه قووچه‌که‌ی، چهند گه‌وره‌یه، دیاره ده‌بی
 ده‌وله‌مه‌ند بێ.

هه‌موو زیندانییه‌کان به‌ بیتاقه‌تی که‌وتنه‌ پێکه‌نین، وه‌کو ئوه‌ی
 بێگاریان پێ بکری. له‌و کاته‌دا ژنیک به‌ یه‌ک سه‌به‌ته چۆره‌کی سپیه‌وه
 هات: ژنیک چهلنگ و چالاک و زیتهل بوو. زیندانییه‌کان بایی ئه‌و

پېنچ كۆپيكه‌ى كه كاډراى شارى به‌خېر پېدا بوون، چۆره‌كيان
 ليكرې و به‌يكسانى به‌سر خوياندا دابه‌شيان كرد.
 ئه‌و كورپه‌ گه‌نجه‌ى كه له‌ نيو زيندانه‌كه‌دا چۆره‌كى ده‌فروشت
 بېست دانى له‌ عه‌ردى له‌ ژنه‌ى تايىن كړې، زورى ده‌گه‌لدا وت كه
 هه‌رزاتر پټى بفروښت، به‌لام ژنه‌كه‌ قاييل نه‌بوو، كورپه‌كه‌ وتى:
 - ده‌ باشه، به‌ لاي كه‌مه‌وه‌ يه‌كيكم 'له‌وه' بده‌يه.
 - ئه‌وه‌ چيه‌؟
 - ئه‌وه‌ى كه‌ مشكېش پټى پازى نابى.
 ژنه‌كه‌ له‌ قاقاي پټكه‌نينى دا:
 - په‌زات مړى، نه‌يخوئ تاله.
 ئه‌نجام ئه‌و سه‌ربازه‌ ده‌ره‌جه‌داره‌ى كه‌ چاوډيرى ده‌كردىن به‌خو
 و دؤنكيه‌كه‌ى ده‌ستيه‌وه‌ هات، گوتى:
 - بؤچى دانېشتوون؟ ده‌ى خيرا ده‌ست به‌كار بن!
 يه‌كيك له‌ به‌ناو ده‌م سپيه‌كان، به‌ بيتاقه‌تى هه‌ستا و گوتى:
 - ئيفان ماتيفچ ئېشمان بؤ بدؤزه‌وه‌ تا بېكه‌ين.
 - ئېشه‌كه‌تان ئه‌وه‌يه‌ به‌له‌مه‌كه‌ ده‌ريټن، له‌وه‌ زياتر چيتان ده‌وئ؟
 زيندانىيه‌كان به‌ خاوه‌خوا هه‌ستان و بؤ ناو پروډاره‌كه‌ شوږ
 بوونه‌وه‌. يه‌كسه‌ر دوو سئ كه‌س خويان ليكردن به‌ ده‌مسي، هه‌لبه‌ته
 هر به‌ده‌م نه‌ك كرده‌وه‌. نه‌ ده‌بوو خوا به‌خته‌كى به‌له‌مه‌كه‌ بشكيټن،
 ده‌بوايه‌ له‌وچه‌كانى به‌ ساغى ده‌ريټن، به‌ تاييه‌تى ئه‌و ته‌خته‌ پانانه‌ى
 كه‌ بنكى به‌له‌مه‌كه‌يان پټكدېتا. ئه‌مه‌ش كارىكى دريژ و ناږه‌هت بوو.
 يه‌كيك له‌ زيندانىيه‌كان كه‌ نه‌ چاوډير بوو و نه‌ ده‌مسي، به‌لكو
 كرىكارىكى ئاسايى بوو هاواري كرد:
 - پېموايه‌ ده‌بى هه‌ول جار ئه‌م ته‌خته‌يه‌ ده‌ره‌بېنرئ، ده‌ى كورپه‌
 هيمه‌ت كه‌ن!

ئەم پياۋە لاشەپە گەوجۆكەيەي كە تا ئىستا ھېچ قسەيەكى نەكرد
بوو، ئەمىستا داھاتوۋەتەۋە و لە تەختەيەكى قورس نەويۋە و
چاۋەپوانە ئەۋانى دى بچنە ھىمدادى، بەلام كەس بە دەنگىيەۋە
نەچوۋ. يەككىكى دى لە بن لىۋانەۋە بۆلەندى:

- خۆت ئەزىيەت مەدە! ئەۋە خواردىنى تۆ نىيە! ئەگەر باپپەرە
ورچەكەشت بىت بۆي دەرنايەت.

- باشە تەگبىر! چ بگەين براينە! من نازانم چۆن...

ئەۋجا بە شىپرزەيى دەستى لە تەختەكە بەردا و خۆي راست
كردەۋە.

- قايبىلە بە تاقي تەنيا ئىشەكە ناكەيت، پەلەت چىيە؟ ئەۋ
بەستەزمانە، سەرسام و شىپرزە و بە پۆزشەۋە گوتى:

- بەلام ھاورپىيان زویر مەبن، قسەيەك بوو و بە زارمدا ھات، خۆ
قىامەت رانەبوو.

كابراي دەرەجەدار كە راسپىزدار بوو چاۋدىرى كارەكەمان بكات،
لە كاتىكدا دەپروانىيە ئەۋ بىست پياۋەي كە تىداما بوون و نەياندەزانى
چۆن دەست بە كارەكەيان بگەن و لە كۆيۋە دەست پىنگەن، ھاۋارى
كرد:

- چىيە، خۆ ناتانەۋى سەر و پالتوتان پىدا بەدەين تا گەرمەتان
بىتەۋە؟ يان چاۋەرپى بگەين تا زستان تەۋاۋ دەيى؟

- ئىشان ماتوفىچ پەلەمان لىمەكە، ئىش بە پەلە ناكىر، شەيتان
پەلەي كرد چاۋىكى خۆي كۆيىر كرد.

- بەلام ساقلىف تۆ ھېچ ئىشىك ناكەيت، پىس دەست داۋەتە
تەمەلى! چىيە بۆ ۋا چاۋت زەق كىردوۋەتەۋە و تەمەشا دەكەي؟ لەۋە
دەچىن بىتەۋى چاۋەكانت بخەيتە مەزادەۋە؟ دەي خىرا دەست بەكار
بن.

- ناخر من به تاقی ته نیا چ بکه، چیم پین ده کړئ.

- ئیغان ماتوفیچ ئیشیکمان بۆ دیاری بکه.

- من په کجار پیمگوتن کاریکي تاییه تیتان بۆ دیاری ناکه. به له مه که

هه لوه شیننه وه و هر که ته واوتان کرد بپرونه وه. دهی دهست پینکه.

دوای که میک پامان و سه بر، زیندانییه کان که و تنه کارکردن، به لام

زور به ته مەلی و بیتاقه تی. پیاو که نه و هه موو پیاوه به هیز و توانایه

به و خاوه خوا و گیله گیله ده بینئ نه و سا ده زانی پاسه وان و

به رپر سه کانی زیندان بۆچی نه و نه ده لئیان په ست و قه لسن. و هره

زه لام نه زانی چۆن دهست به کار بکهی. هر که دهستیان دایه په که م

ته خته، قرچهی لینه ستا و شکا. ئیدی زیندانییه کان بۆ خو په رانده وه

به چاودیره ده ره جه داره که یان گوت که: "هر له خو یه وه شکا. خه تایی

نه وانی تیدا نه بوو، نه م کاره له بنه په ته وه ده بوايه به شینوه یه کی تر

بکریت. ئیدی چ بکه یین، هیچ چاریکی ترمان نه بوو؟". دوای نه مه

مشتومر و گه نگه شه یه کی دوو رو دریز له نتوان زیندانییه کاند دهستی

پینکرد و به ره به ره هه لی بوارد بۆ ده م بۆله و شه په جویین و قسه ی

سووک و خه ریک بوو له شه په جنتویش تیده په ری.

کابرای چاودیز به ده م دژنکی بادانه وه دیسان هاواری به سه ردا

کردن. به لام ته خته ی دوو همیش به مه رده ی ته خته ی په که م چوو.

هه نگي هه موو هه ستیان کرد که پتو یستیان به پاچ و ئامیرانی دی

هه یه، دوو زیندانی گه نجیان هاوړئ ده گه ل پاسه وانیکدا بۆ زیندانه که

نارد تا پاچ و ئامیرانی دی بینن، زیندانییه کانی دی هه موو به ئارامی

له سه ر به له مه که لئی دانیشتن و سه بیله کانیان ده ره یتا و که و تنه

سه بیل کیشان.

چاودیره که له داخا تفیکی پوکرده زهوی و به ده م خوته و بۆله و

نار په زاییه وه گوتی:

- خۆ به ئیش نامرن، ته مه لینه، توخوا ئیوه به شهرن؟!
ئوسا دهسته کانی هه لته کاند، به دهم دۆنکی باده نه وه به ره و
قه لاکه (زیندان) وه پیکه وت.

دوای سه عاته وه ختیک به پێوه بهر هات، به کاوه خۆ گوینی له
داواکانیان گرت، ئه وجا داوای لیکردن چوار تهخته ی دیکه به ساغی
له به له مه که بکه نه وه و به شیکێ ته واو هه لپوه شیننه وه و هه ر که له و
کاره بوونه وه ئیدی بۆ زیندان بکه پینه وه، هه رچه نه ده ئه مه کاریکی
سووک و ئاسان نه بوو، به لام خۆزگه ده بینێ که زیندانییه کان چۆن
به لاماریان دا و تیپو روکان!

ئه مه له کوێ و ئه و ته مه لی و خاوه خاوه ی تۆزی له مه پێشیان له
کوێ؟ هه ر پاچ بوو بهرز ده بووه وه و داده هاته وه، ده تگوت ده په قسن،
هه ر بزمه ر و سنگ بوو ده رده په پری، ئه وانه ی ته ور و پاچیان پی
نه بوو، دیره کی ئه ستووریان وه بن تهخته کان ده دا و به سپه ساغی
ده ریان دینان. زۆرم پی سه یر بوو که ده مبینی ئه و ته ختانه وا به
ساغی و دروستی ده رده هاتن و نه ده شکان! زیندانییه کان زۆر به
گورجوگۆلی کاریان ده کرد، ده تگوت له نا کاو وه خۆ هاته نه وه و
وه هۆش هاتو نه ته وه، ئیستا نه قسه یان ده کرد، نه جینویان ده دا، هه ر
که سه قسه و کاری خۆی چاک ده زانی، ده یزانی ده بین چ بلی، چ بکات،
له کوێ بوه ستی. زیندانییه کان به نیو سه عاتیک بهر له ته پلی پایدۆس
کار که یان ته واو کرد، هیلاک و ماندوو بۆ زیندانه که گه رانه وه، به لام
دلیان به وه خۆش بوو که نیو سه عاتیک زووتر له سه رکار
ده گه رانه وه، به لام سه باره ت به خۆم هه ستم به شتیکێ سه یر کرد،
ئه وه بوو له هه ر لایه که وه خۆم ده خزانه به بینانه وه تا کۆمه کیان
بکه م، جینیان نه ده کردمه وه، نا په حه ت ده بوون و ده ریان ده کردم و به

جۆرى دەيانېرتاند و دەيانېۋلاند و پېم دا ھەلدەشاخىن زياتر لە جنىو و سووكايەتى دەچوو.

تەنانەت يەككىك لەو زىندانىيە شېۋلە و پەرپوتانەى كە نەيدەوئىرا لە ئاستى زىندانىيەكانى تردا، كە تۆزى لەو پۆشتە و پەرداختر و زىتەلتر بوون، زار ھەلئىنئى، لە من بوو بە شىر، كە لىى نزيك بوومەو ھە بەو بيانووەو پېم دا ھەلشاخى كە گوايە بەردەستى دەگرم. ئەنجام يەككىكان كە لەوانى تر ورياتر و لىھاتووتر بوو، بەراشكاوى و بەزبرى پىي گۆتم:

- ئاخىر تۆ بۆ ھاتوويە ئىرە؟ يانى دەتوانى چ كاريك بكەى؟ لاكەو ھە ئىرە! ھەرۆ، كە كەس بانگى نەكردوويت بۆ ھاتوويە ئىرە؟
يەككىكى دى ھەلى داھە:
- لاچۆ، واز بىتھە.

زىندانى سىتھەم ھاوارى كرد:

- باشتەر وايە بچى تەنەكەيك پەيدا بكەى و ئاو بەریت بۆ ئەو خانووەى وا لەوئىندەر دروست دەكرى يان بېرۆى بۆ ئەو كارگەيەى كە تووتنى تىدا ورد دەكەن: ئىمە پىويستمان بە تۆ نىيە، ئىرە جىنى تۆ نىيە.

ناچار بووم كەنار بگرم. بەلام پياو كە لە دوور بوەستى و ببىنى خەلكانى دى كار دەكەن، ھەست بە جۆرە شەرم و شەرمەزارىيەك دەكات، كە چووم بۆ ئەو دىوى بەلەمەكە زياتر لىم كەوتنە تەقە، بەدەم خوتە و بۆلە و جنىودانەو دەيانگوت: "ئىو تەمەشاكەن چ جۆرە كرىكارىكمان بۆ دەنئىرن! بەخىر نەيەنەو بۆ خۇتان و كرىكارتان كە بۆ ئىمەتان ناردووە! ئاخىر ئىمە چ پىويستمان بەم شىرە كورانهە؟"

ههلبهته به ئانقهست ئه و قسانهيان دهکرد. خوا خويان بوو
دهفهرتيكيان دهست بکهوئ، کهسيکی خانهدان و ئه شرافزاده به گیر
بينن و داخی دلی خويانی پيپرینژن و به کهيفی دلی خويان پینی
رأبوین، کاتی هه ره خوشيان ئه و کاتانه بوو که به خانه دانتيک
رأبوین، بيگومان خويتهر رهنگه ئیستا بتوانی پهی به نهیانی ئه و
پرسیاره بهرئ که له رۆژانی هه وهلی هاتم بۆ ئه م زیندانه، میشکی
داگیر کردبووم و له دلی خودا ده مپرسی ده بی رهفتار و هه لویتسم
ده گهل ئه و خه لکه دا چون بیت؟ ههلبهته ههستم به وه دهکرد که
زۆرجار تووشی ئه م جۆره رووداوانه ده بم، ئه م جۆره هه لویتست و
بویه رانه زۆرجار دووباره ده بنه وه، بۆیه لیترام هه رچییهک ده بی با
بی، به لام من نه خشه که ی خۆم ناگۆرم. دلنیا بووم له دروستی ئه م
هزین و بیرکردنه وه یی خۆم، بۆیه بریارم دا، به شیوه یه کی زۆر
ساده و ساکار ده گه لیاندا بژیم بیته وه ی که مترین هه ولبدم که لیان
نزیك بيمه وه، به لام ئه گه ر ئه وان به خوايشتی خويان ویستیان لیم
نزیك بيمه وه، لووتیان لی هه لته که م و پروویان لی وه رنه گیرم،
هه روه ها بریارم دا نه له هه ره شه و گو ره شه یان بترسم و نه رق و
بوغزیان به هه ند بگرم و چه ندی بکارم وا خۆ بنوینم که هه ست به
هه ره شه کانیان ناکه م و گوئ به که ربوکی نه یان ناده م و لیترام هه ندی
جار خۆمیان لی دوور بگرم و به شداری له هه ندی دابونه ریتیاندا
نه که م، یانی بریارم دا هاو پیتیه تییان نه که م. ههستم دهکرد ئه گه ر ئه م
رهفتاره نه گرمه بهر، ده مبوغزین. پاشان دلنیا بووم که ره چه له کی
ئه شرافانه م وا ده خوازئ خۆم به سهریاندا بنوینم و به چاری سووک
ته مه شایان بکه م و وه کو خه لکی ره شوکی مامه له یان له ته کدا بکه م و
هه رگیز به دهستی خۆم کار نه که م و ته نیا ئه مر بکه م. راسته ئه م
رهفتاره وای لیده کردن له دلی خودا و به دزییه وه جنتیوم پییده ن و

قسەم پى بلېن، بەلام ناچارىيان دەكات پېز و حورمەتم بگرن. بەلام
 ھەرچىم دەکرد نەمدەتوانى ئەو دەورە بگېتېم. يانى پۇژى لە پۇژان
 نەمتوانى ئەو دەورە بگېتېم كە ئەوان بە شايسەتەى خەلكى خانەدان و
 ئەشرافيان دەزانى، بەلام دوا بپياري خۆم دابوو كە بە ھىچ جۆرى لە
 تەربىت و پەرورەدەى خۆم لا نەدەم و خيانەت لە قەناعەتەكانى خۆم
 نەكەم. خۆ ئەگەر ھەولمداپا پرويان بدەمى و شەرميان لىم بشكى و
 سىوايان لىم ببىتەو ھەنگى بە ترستۆكيان دەزانىم و ھەكو
 ترستۆكىك مامەلەيان لە تەكدا دەكردم. جا (ف) لەو نمونە باشانە
 نەبوو كە چاوى لىتېكەم. (ف) كە لە لای مېجەر زمانى لىدەدان، ئەوان
 زياتر لىتى دەترسان. لە لايەكى تریشەو نەمدەويست و ھەكو
 پۇلاندىيەكان، لووتيان لى ھەلبكەم و بە چاوى سووك تەمەشايان
 بكەم و بيانبوغزىتم. ھەستم دەکرد پقيان لىمە، بەلام ھەولم دەدا
 لەجياتى ئەو ھەنگى لە بەختى خۆم بكەم. كەسىكى بە كەلك و
 كەلكر و سوودمەند بىم. دەمزانى لە ئەنجامدا رەئى خۇيان دەربارەى
 مەن دەگۆرن. ھەلبەتە كە ھەولم دەدا و ھەكو ئەوان بىم و مدارايان بكەم
 و نەمدەزانى چۆن ئەمە بكەم، ھەستم بە جۆرە تەرىقى و سووكىك
 دەکرد و ناھەقم نەدەگرتن كە دەمبىنى بە چاوى سووك تەمەشام
 دەكەن.

كاتى كە ئىوارى لە كار بوومەو ھە شەكەت و ماندوو بۆ زىندان
 گەپامەو، خەمىكى قوول دای گرتىم. لە دلى خۆدا گوتىم: "دەبى
 ھەزاران پۇژى و ھەكو ئەم پۇژە بەسەر بەرم".

لە كاتىكدا بەدەم پياسەو، خەمگىن و خەمناك بە ھەوشەى
 زىندانەكەدا ھاتوچۆم دەکرد و دنيا ساتبەسات تارىكتەر دەبوو، لە پەر
 (پولو)م بىنى بەغار بەرە و پووم دىت. پولو، ناوى سەگى زىندانەكە
 بوو، زىندانىش و ھەكو كەتیبەى سواران و فەسىلى پىادە و توپخانە

سه‌گی تایبه‌تی خۆی هه‌بوو. ماوه‌یه‌کی زۆره‌ له‌م زیندانه‌دا ده‌ژی. ئه‌م
 سه‌گه‌ هه‌ی هه‌یج كه‌سێك نه‌بوو و هه‌ر زیندانییه‌کی به‌ خاوه‌نی خۆی
 ده‌زانی. به‌ ئێسقان و پاشماوه‌ی مووبه‌قه‌كه‌ ده‌ژیا. سه‌گێکی گه‌وره‌ی
 په‌شبه‌له‌ك بوو، زۆر پیر نه‌بوو، دووچاوی زیتی هه‌بوو، كلكی گه‌وره‌
 و تووكن بوو، هه‌یج كه‌سێك گونی نه‌ده‌دايه‌ و گه‌مه‌ی ده‌گه‌ل نه‌ده‌كرد،
 هه‌ر كه‌ گه‌ییمه‌ زیندانه‌كه‌ كردم به‌ هاوپی خۆم و نه‌وازشم ده‌كرد و
 خۆشم ده‌ویست. چونكه‌ ئه‌مڕۆ به‌ درێژیی پۆژه‌كه‌ نه‌یینی بووم،
 بیرێ كردبووم، تومه‌ز هه‌موو په‌ناو پاساری زیندانه‌كه‌ به‌ دوومدا
 گه‌را بوو، هه‌ر كه‌ له‌ دووره‌وه‌ یینیوومی، به‌ غاڕ و به‌ده‌م قروسكه‌
 قروسكه‌وه‌ به‌ره‌و لام هاتبوو. به‌ خۆیشم نازانم له‌و ساته‌دا هه‌ستم به‌
 چی كرد، به‌لام سه‌ریم خسته‌ سه‌ر سنگم و ماچم كرد، ئه‌ویش
 هه‌ردوو ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانێكانم و كه‌وته‌ لسته‌نه‌وه‌ی ده‌موچاوم.
 له‌ دلی خۆدا گوتم ئه‌مه‌ ئه‌و هاوپییه‌ كه‌ قه‌ده‌ر بۆی ناردووم. ئیدی به‌
 درێژیی هه‌هه‌لێن هه‌فته‌ سه‌خت و دژواره‌كانی زیندانم، كه‌ ئێواران له‌
 بێگار ده‌گه‌رامه‌وه‌، ده‌چوومه‌ ناو چه‌وشه‌ی زیندانه‌كه‌ و له‌ سووچیکی
 تاریكه‌دا چاوه‌پوانی (پولو)م ده‌كرد. پولو به‌ خۆشحالییه‌وه‌ له‌
 به‌رده‌مدا ده‌كه‌وته‌ هه‌لبه‌ز و دابه‌ز و كلكه‌ له‌قن، سه‌ریم ده‌خسته‌
 باوه‌شم و به‌تاسه‌وه‌ ماچم ده‌كرد و ده‌كرد. هه‌ستیکی خۆش و له‌
 هه‌مان كاتدا خه‌مین دای ده‌گرتم. ئێستاش له‌ بیرمه‌ كاتێ كه‌ ده‌مبێنی
 له‌م دنیا گه‌وره‌یه‌دا تنیا یه‌ك گورراو دلبه‌سته‌ی منه‌، چه‌ند
 خۆشحال و دلخۆش ده‌بووم (له‌زه‌تم له‌ عه‌زایی خۆم ده‌بێنی)
 گوررایك كه‌ چوومه‌ زیندانه‌وه‌ پارچه‌ نانێكم دایه‌، گورراویك كه‌ ئه‌و
 نان و نه‌كه‌ی هه‌ر له‌به‌ر چاا بوو. كاتێ كه‌ نه‌وازشم ده‌كرد له‌ جینی
 خۆی مت ده‌بوو. جوله‌ی نه‌ده‌كرد، به‌ میهر و سۆزه‌وه‌ نیگای

دەکردم و بەکاوەخۆ، هێدی و دۆستانە کلکی دەلهقاند، ئەویش
هاوڕێکەم، هاوڕێ تاقانەکەم، سەگە وەفادارەکەم (پولو) بوو.

پەراویز:

1- لە سالی (١٨٥٠)دا، لە شاری توبولسک سێ ئافرەت
لە دیسامبەرییەکان سەردانی دۆستۆیفسکی یان کرد کە
بریتی بوون لە: مورافیوفا، ئانکوف و فونفیزینا، کە سالی
(١٨٢٦)دا بە زۆر دواى میژدە ئەفی کراوەکانیان بۆ سیبیریا،
کەوتبوون.

2- "لەگەڵ هاوڕێیەکی دیکەى زینداندا" ئەو هاوڕێیە
(سیرگی ف دوروف) بوو، ئەندامی شانەى بتراشفکی بوو.
کە دۆستۆیفسکی حوکم درا، ئەویش حوکم درا، ئیدی لە
زینداندا بەینی ئەو دوو پیاوێ تێکچوو.

3- (شوفیر) ئەمە دەرەجەدار بوو لە هێزی ئەندازەدا.

«۷»

هاورپيانی تازه

پتروڤ

پوژگار تیده‌په‌پی و منیش به‌ره‌به‌ره ده‌گه‌ل ژيانی تازه‌مدا
را‌ده‌هاتم. نه‌و دیمه‌نانه‌ی که به چاوی خۆم ده‌مبینین وه‌کو جاران
خه‌مینیان نه‌ده‌کردم. یانی ده‌توانم بلّیم که زیندان و زیندانیان و
دابونه‌ریقی خه‌پسخانه غاراند‌میان و وایان لیک‌کردم گوئی به هیچ
نه‌ده‌م. راسته‌ نه‌م ژيانه یه‌جگار دژوار بوو، به‌لام هیچ چاریک نییه
ده‌بی ته‌خه‌مولی بکه‌ی. هه‌ولم ده‌دا هه‌رچی خه‌م و نیگه‌رانی و دوو
دلّیه‌ک هه‌یه له ناخی خۆمدا بینیزم، ئیدی به تاقی ته‌نیا، خه‌مگین و
خه‌مبار، بی‌هوده به چوار ده‌وری زیندانه‌که‌دا نه‌ده‌سورپامه‌وه.
زیندانییه‌کانیش به هه‌مان فزولیه‌تی جارانه‌وه ته‌مه‌شایان نه‌ده‌کردم.
گوئیان نه‌ده‌دامی. هه‌قیان به سه‌رمه‌وه نه‌بوو. نه‌مه‌م زۆر پینخۆش
بوو. ئیدی به جورئ له ئیو زیندانه‌که‌دا ده‌سورپامه‌وه وه‌کو نه‌وه‌ی
مالی خۆم بیت. شه‌وان ریک ده‌چوومه شوینه‌که‌ی خۆم. به‌ره‌به‌ره به

شتی وا پاهاتم که جاران له خه و خه یالیشدا پیم قبول نه ده کرا. هموو ههفته یه که ده چووم بۆ لای ده لاک و سه ری خۆم ده خسته بهردهستی. پۆزانی شه مموان یه که له دوا یه که بۆ باره گای پاسه وانه کان بانگ ده کراین، له ویندهر ده لاکه کانی فهوج به ئاوی سارد و سابوون سهریان ته پ ده کردین و بیته زه بیانه به کولترین گوێزان بهر ده بوونه تاشینی سه رمان. بۆیان ده کردین به کوله که ی پاککراو. ئیستاش که ئه و عه زابه م وه بیر ده که ویته وه له رزم لیدئ. به لام زۆری پینه چوو که ده رمانی ئه و ده رده م دۆزییه وه، ئاکیم ئاکیمیچ، زیندانییه کی به شی سوپایی پیتاساندم، که به گوێزانی تاییه تی خۆی سه ری خه لکی به یه که کوبیک ده تاشی. ئه مه سه رچاوه ی بزقوپۆزی ئه و بوو. به شیکی زۆری زیندانییه کان، بیته وه ی خه لکی بووه و نازدار بن، بۆ ئه وه ی له عه زابی ده لاکه کانی زیندان بخه له سن، ده چوونه لای ئه و. نازانم بۆچی به م ده لاکه یان ده گوت میچه ر! خۆ هیچ لیکچوونیکیش له نێوان ئه م و میچه ره که ی خۆماندا نه بوو. من ئیستا به ده م نووسینی ئه م دیرانه وه سه روسیمای باریک و لاوازی ئه و ده لاکه به روونی ده بینم. کهنجیکی درێژی، باریک و بنیس و کهمدوو و که وجۆکه بوو، پۆخی به سه ر کاره که یه وه ده رده چوو. هه میشه چه رمیکی به ده سته وه بوو، شه و و پۆژ گوێزانه که ی پندا دینا و تیژی ده کرده وه. له وه ده چوو ده لاک و سه روپدین تاشینی کرد بیت به ئامانجی بهر و دوا ی ژیا نی خۆی. کاتی که گوێزانه که ی به باشی تیژ ده کرده وه و یه کێک ده هاته لای و تکای لیده کرد سه ری بۆ بتاشیت، هه سستی به خۆشی و شادییه کی له پاده به ده ر ده کرد. هه میشه سابوون و ئاوی گه رمی هه بوو، ده سستی ئه وهنده نه رم و ناسک بوو ده تگوت مه خمه ل و لۆکه یه، ئه وهنده به وه ستایه تی و کارامه یی خۆیه وه ده نازی و ده فشی ته نانه ت هه قده سته که ی که تاقه

کوبيکيک بوو، به ساردييه وه وهرده گرت، يانی ئه وهنده ی تامه زړو و تاسه مهندي وه ستايه تيبه که ی بوو ئه وهنده تامه زړی کرينه که ی نه بوو. ناشقی کاره که ی بوو.

پوژنيکیان (ئا. ف) به دهم باسی ئه م ده لاکه وه، و بؤنه گبه تی له بهر دهم میچه ره که ی له مهر خوماندا، له دهمی دهر ده چیت و به میچه ر ناوی ده بات، ئیدی میچه ر زور توپه ده بیت و سزایه کی زور توندی ده دات و توند شانی ده گریټ و پای ده ته کینئ و به دهم که فچه پینه وه هاواری به سر دا ده کات:

- ده زانی میچه ر یانی چی هه ی خو پری به ره لالا؟ ده زانی میچه ر چهنده گوره یه؟ به چ پرویه که وه له بهر دهم مندا به زیندانییه کی هیچ وپوچ ده لئی میچه ر؟

(ئا. ف) تاقه که س بوو که ده یتوانی ده گهل مروښکی وه کو ئه م مروښه دا بسازیت.

له یه که م پوژنی زیندانه وه خه ونم به ئازاد بوونه وه ده بینئ. خه یالاتی شه و پوژم بوو بوو به وه ی ژماره ی ئه و پوژانه بژمیرم که ده بوايه له زیندانه دا به سه ریان به رم، هه زار و یه ک که پرت ده مژماردن، به هه زار و یه ک شپوه ده مژماردن. جگه له وه نه مده توانی بیر له هیچ شتیکی دیکه بکه مه وه. هه لبه ته هه ر که سنیکی دیکه ش له جیاتی من بوايه، هه مان کاری منی ده کرد. گومانم له وه نییه. زیندانی هه ر کتیه ک بئ و ماوه ی زیندانییه که ی هه رچه ندیک بئ، هه ر ئازادی له بیره. نازانم هاو زیندانییه کانم وه کو من پوژانیان ده ژمارد یان نا. به لام خه ون و خه یال و ئاوات و ئامانجه کانیانم به لاوه سه یر بوو. هیوا و ئاوات و خولیا و که لکه له ی زیندانییه ک زور جیاوازه له ئاوات و خولیای بابایه کی ئازاد. پیاوی ئازاد هه میشه ئامانجیکی دیاریکراوی هه یه، بؤ نمونه. ده یه وی پوژیه که له

پروژه‌کافی بینه دی، به ئاواتیکی بگات، به لام له پیتاویدا ده‌ژی و کاری بۆ ده‌کات، یانی به‌دهم ژیان و کاره‌وه چاره‌پوانی ده‌کات. ئیدی خۆی ده‌داته ده‌م ژیاانی واقعییه‌وه و له خه‌یالاتدا نقوم نابێ. به‌لام زیندانی وا نییه: راسته ده‌ژی، به‌لام هیچ زیندانییه‌ک، هیچ بێگاره‌زیندانییه‌ک، سالانی مه‌حکوومییه‌ته‌که‌ی به‌ به‌شیک له ژیاانی راسته‌قینه‌ی خۆی نازانیت. ئه‌وه غه‌ریزه‌یه، به‌ ده‌ست خۆی نییه. هه‌ست ده‌کات له مالی خۆیدا نییه، میوانه. به‌و چاره سه‌یری بیست ساله‌ی حوکمه‌که‌ی ده‌کات که پێچی میزه‌ریکه و ها‌کا ته‌واو بوو، زور دانیایه که له (٣٥) سالیدا حوکمدراوه، کاتی که له (٥٥) سالیدا ئازاد ده‌بن، هه‌مان ئه‌و گه‌نجه‌ی جارانه، هه‌م تینوتاو و گوپی گه‌نجه (٣٥) سالییه‌که‌ی ده‌مینی. له دلی خۆدا ده‌لی: "به‌ری پوژگار درێژه، هه‌شتا زۆرمان به‌ به‌ره‌وه ماوه." و هه‌ر په‌شبینیه‌کی له‌مه‌ر ژیاانی ئایینه به‌ بیردا گوزهر بکات، خه‌را له خۆی دوور ده‌خاته‌وه. ته‌نانه‌ت هه‌پسی ئه‌به‌دیش، به‌و هیوایه ده‌ژی که پوژی له پوژان له پترسه‌پوژگه‌وه فه‌رمانیک بیت و بلی: "فلان بۆ کانه‌کانی نرچنسک بگوازنه‌وه و پوژی به‌ردانی دیاری بکه‌ن. چهند شتیکی خۆشه! چونکه یه‌که‌م نرچنسک شه‌ش مانگه پتیه و ژیان له‌گه‌ل ئه‌و جۆره کاروانه‌دا سه‌د ئه‌وه‌نده‌ی ژیاانی ناو زیندان باشه، دووه‌م چونکه ماوه‌ی هه‌پسییه‌که‌ی له نرچنسک ته‌واو ده‌کات و پاشان..." من له نیو زیندانداندا زور پیره‌مێردم دیتوون که به‌و خه‌یالانه‌وه ده‌ژیان و دلخۆشی خۆیان ده‌دایه‌وه.

له بیرمه جاریکیان له توبولسک کۆمه‌لێک زیندانییم بینی که به زنجیران به دیواره‌وه به‌سترا بوون. درێژی هه‌ر زنجیریکی دوو مه‌تر بوو. ته‌خته خه‌ویان له نزیک خۆیانه‌وه بۆ دانرا بوو، تا له سه‌ری پال بکه‌ون و بخه‌ون. ئه‌مه سه‌زای ئه‌و زیندانیانه بوو که پاش حه‌واله کردنیان بۆ سیبیریا، تاوان و سه‌رپنجی گه‌وره‌یان ده‌کرد. ئیدی به

پینچ سال و ده سال بهو حاله وه، ده هیترانه وه. زۆربهی هه ره زۆری
 ئەمانه چته و پێگر بوون. تهنیا یه کیکم تێیاندا بیهی که پێ دهچوو
 که سێکی خانه دان بێ. ئەمه کاتی خۆی فرمانبهری فرمانگه یه کی
 دهوله تی بوو. پیاویکی ده موزار شیرین بوو، له قسه کردندا نهرم و
 له سه رهخو بوو، جار جاره ناسکه بزه یه که ده که وته سه ر لێوی.
 زنجیره که ی خۆی پێ نیشاندا ی، بۆی روون کردینه وه چۆن بهو
 زنجیرانه وه له سه ر تهخته خه وه که ی پال ده که وێ و ده خه وێ، له
 که سێکی باش دهچوو. هه ر هه موو ئەو نه گبه ت و داماوانه
 خۆشه فته ر بوون. به لام یه جگار په رۆشی ئەوه بوو زوو ماوه ی ئەم
 سزایه ی ته واو بکات، خه ریک بوو په روبالی ده رده کرد، بۆچی؟ ئازاد
 ده بوو؟ ئەگه ر له من بپرسن بۆچی؟ ده لێم چونکه لهو زیندانه ته نگه
 نزمه شێداره ی که تاق و په نجه ره کانی له جێ که ره پوچتیک زیاته ر
 نه بوو، ده رباز ده بوو، هه نگێ ده یته وانی به حه وشه ی زیندانه که دا پیا سه
 بکات و که مێک هه وای پاک هه لمژێ، تهنیا له بهر ئەمه بوو، ئەگه نیا
 ئازاد نه ده بوو، پۆژێ له پۆژان ئەو دیوی حه وشه ی زیندانه که ی به
 چاوی خۆی نه ده بیهی. ده یزانی هه موو ئەوانه ی که پێ به کو تو زنجیر
 کراون، پۆژێ له پۆژان له زیندان ناچنه ده رێ و هه موو ته مه نی له
 زیندانداندا ده با ته سه ر، مه گه ر مه رگ له زیندانی به رێ ته ده رێ. چاک
 ئەمه ده زانی، به لام وێپرای ئەوه ش هه ر به ئومیده له کو تو زنجیره که ی
 بخه له سێت، باشه ئەگه ر ئەم ئومیده نه بوایه، چۆن پینچ شه ش سال
 بهو ده قه وه، بهو کو تو زنجیره وه، به قه د ئەو دیواره وه هه لی ده کرد و
 نه ده مرد یان شیت نه ده بوو؟ به رگه ی ده گرت؟

ئیدی هه ر زوو په یم به وه بر د که تهنیا کار فریام ده که وێ، هه ر
 کار ته ندروستی و به ده نم ده پارێزیت، ده نا نیگه رانی ده روونی و
 هه لچوونی به رده وام، هه وای ناخۆشی ناو قاوش و ژووره کانی

زیندان، ویرانم دەکن. لە دلی خۆدا دەمگوت: "هه‌وای پاک و کار و ماندوو بوونی پۆژانه و هه‌لگرتنی باری قورس زۆر باشه، ده‌بی خۆمیان له‌سه‌ر پابینم تا ئه‌گه‌ر له‌ زیندان ئازاد بووم، مه‌ره‌خه‌س بووم. په‌نگ و پووم خۆش بنوین و شنگ و هیز و توانستیکم هه‌بیت." بیرکردنه‌وه‌که‌م دروست ده‌رچوو، کار و جوله‌ سوودیکم زۆریان پێکه‌یاندم و له‌ پیربوونی کوتوپریان پزگار کردم و نه‌یانپشت و هه‌کو یه‌کیک له‌ هاوڕیکانم که ئه‌ویش و هه‌کو من خانه‌دان و ئه‌سلزاده بوو، به‌ره‌به‌ره‌ بپوکیمه‌وه و و هه‌کو مۆم بتویمه‌وه. ئه‌م پیاوه له‌ هه‌مان پۆژی مندا که‌وته زیندان، که‌نجیکی جوانخاسی توکمهی پته‌و بوو، که له‌ زیندان و ده‌ره‌که‌وت، به‌ ته‌واوه‌تی داکه‌وتبوو، سه‌ری سه‌پی بوو بوو، لاقه‌کانی سست و لاواز، به‌ ئاسته‌م خۆی به‌سه‌ریانوه‌ ده‌گرت، هه‌ناسه‌سواری ته‌نگی پته‌ه‌لچنی بوو. که ته‌مه‌شام ده‌کرد به‌ خۆم ده‌گوت: "نا، من باش ماوم، ده‌بی بژیم و ده‌ژیم." کاردۆستی من، له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ کردیه‌ کاریک که هاو‌زیندانییه‌کانم تانه و ته‌شه‌رم لێبده‌ن. گاته‌م پێکه‌ن، به‌لام من سوور بووم له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی گوێیان نه‌ده‌می و پیاوانه‌ مل به‌ کاره‌وه بنیم، بۆ هه‌ر کاریکیان نارده‌بام بێ چه‌ندوچوون و گورج ده‌پۆیشتم، یه‌که‌م کارم له‌ کووره‌ی سووتاندن و ها‌پینی مه‌رمه‌پی سه‌پیدا بوو، ئه‌مه‌ کاریکی زۆر ئاسان بوو. ئه‌ندازیار، سه‌ره‌په‌رشته‌کان، به‌ پیتی توانست و ده‌رفه‌تی خۆیان هه‌ولیان ده‌دا مدارای زیندانیانی خانه‌دان و ئه‌سلزاده بکه‌ن و کاری قورسیان پێنه‌که‌ن. هه‌له‌به‌ته‌ ئه‌م مداراییه‌یان له‌ پیاوه‌تی خۆیان نه‌بوو، به‌لکو ئینساف و دادپه‌روه‌ری وای ده‌خواست. چونکه‌ هیچ ماقوول نییه‌ چاهه‌پوانی هه‌مان کار له‌ کابرایه‌کی ده‌ست‌سه‌پی، بیتاقه‌ت که له‌ عه‌مراتی کاری ده‌ستی نه‌کردبێ بکه‌ی، وه‌ک له‌ کرێکاریکی به‌ شنگ و توانا و به‌هیز و قه‌لبووی کار،

چاوه پوان ده کړیت. ناخر نهو دوه چوڼ دېن به یهک؟ هه لېته ته هم مداراییه هه موو کاتې به ده وام نه ده بوو، زور جار به دزییه وه ده کړا، چونکه چاودیرییه کی توندمان له سره بوو. هه لېته ته کاری قورسیش که نه بوو، زور جار وا پنده کهوت کاره که زور له سره ووی توانای نه سلزاده و خانه دانه کانه وه ده بوو. جاری وا هه بوو دوو هینده ی کریکاریکی ئاسایی په نچمان ددها و ماندوو ده بووین.

بق مه پمېر کوتان سې یان چوار زه لامیان هه لده بژارد، هم سې چوار زه لامه به زوری پیره میږد یان خه لکی لاواز و بیتوانا بوون - نیمه له خانه ی نه وانه دا بووین، هم سې چوار زه لامه ده درانه ده ست زیندانییه کی شاره زای کاره که. نیمه به دریژیی چه ندین سال له ژیر سره پرشتی و چاودیری یهک که سدا که ناوی نه لماروف بوو نهو کاره مان ده کړد. نه لماروف پیاوکی سه ختگیری، پیری، ده موچاو تاوه گازی، یه جگار له پولواواز بوو، سه رباری نه وهش که مدوو و سه ختگیر بوو. له ناخی دلوه پقی لیتمان بوو، به لام نه وهنده که مدوو بوو، نه وهنده ده ممردوو بوو، تاقه تی نه بوو جنتیومان بداتی یان سووکایه تیمان پې بکات. نهو جه مه لؤن و ساباته ی کارمان له ژیریدا ده کړد و مه پمېرمان له ژیریدا ده سووتاند، که وتبووه پوخه هه لدیر و چوله که ی پروباره که وه. دیمه نی پروباره که له زستاندا زور خه مناک بوو، یه کپارچه ته مومژ بوو، که ناره که ی نه وېر زور دور دیار بوو. پیاو که چاوی بهم دیمه نه چه پهک و چؤل و خه مناکه ده کهوت دلی ده گوشر، خو که تیشکی خوړ لهو ده شته سپیه بیکوتاییه ی ددها، هینده ی تر خه مناکي ده کړد. لهو کاتانه دا پیاو خوژیای ده خواست به سر نهو ده شته بیتپایانه دا بفری که له وېری پروباره که وه ده ستي پنده کړد و به دریژی پتر له (۱۵۰۰) فهرسه خ به رهو باشوور داده کشا. ئالماروف عاده تی وا بوو که به کړیوکی، گرژومونی ده که وته کار و

ئىيمە شەرممان لە خۆ دەکرد كە نەماندەتوانى يارمەتییەكى ئەوتۆى
 بدەين، بەلام خۆى بە تەنیا كارەكەنى تەواو دەکرد، داواى هیچ
 يارمەتییەكى لى نەدەکردین، وەك ئەوەى بیهوى تيمان بگەيەننى كە
 دەرەق بەو كەمتر خەمگین و خەفەت لەو بەخۆین كە خەلكىكى
 دەستسپى و بىخێر و بىگەلکین. هەموو ئىشەكەى ئەلمازوف بریتی
 بوو لە داگیرساندننى ئەو كۆورەیهى كە ئىيمە مەرمەپەكەمان تى
 هەلدەپشت.

بۆ پۆژى دواى كە مەرمەپەكە بە تەواوەتى دەسووتا، دەبواىە لە
 كۆورەكەى دەریتسین. هەر كەسە و دەستى دەداىە بیلچەیهكى
 قورس و سندوقىكى پڕ لە مەرمەپى سووتاو دەکرد و بە كەمالى
 ئیسراحت دەكەوتە كوتانى. ئەمە كاریكى خۆش بوو، مەرمەپە تورت
 و فشهلهكە بە ئاسانى لە ژێر زەبرى مىكوت و مەجرەفەكانماندا
 وردوخاش دەبوو، دەبوو بە گەردىكى سپى برىقەدار. مەجرەفە
 قورسەكانمان بەرز دەكردەو و بەتوندى دامان دەهینایەو و
 دەمانكیشا بە مەرمەپەكەدا و تا زیاتر ماندوو دەبووین. زیاتر بارى
 لەشمان سووك دەبوو، خۆین لە دەمارەكانماندا خۆشتر دەبزووت و
 گۆناكانمان سوور هەلدەگەپا. هەنگى ئەلمازوفش بە خێرى خۆى
 ئاوپىكى بە سۆزى لێدەدایەو وەك ئەوەى تەمەشای كۆمەلە
 مندالىكى بچوك بكات. لەم كاتانەدا دەكەوتە سەبیل كیشان و پروى
 دەگەشایەو و پەزەماندى و ئارامى دەنیشستە سەرسیمای، بەلام
 وێپراى ئەمەش ئەگەر كەسێك دەمى كردباو، بە خۆى نەدەوستان و
 دەكەوتە پرتەوێژ. ئىدى ئەمە تەبیعیەتى بوو، دەتگوت پیرەژنى دۆ
 پژاوه، دەگەل هەموو كەسێكدا هەر وا بوو. هەرچەندە لەو نەدەچوو
 لە ناخەو بە تەبیەت پیاویكى خراپ بێ.

کاریکی دیکه‌شیان پی سپاردم، ئەم کاره بریتی بوو له‌وهی
 چهرخی ده‌زگای خه‌پاتی و دارتاشیه‌که با بدهم. ئەم چهرخه به‌رز و
 قورس بوو، بادانی ئەم چهرخه کاریکی ئاسان نه‌بوو، هیز و قوه‌تیکی
 زۆری ده‌ویست به تاییه‌تی نه‌گه‌ر وه‌ستایه‌که (له کریکارانی کارگه‌ی
 هیزی ئەندازه بوو) خه‌ریکی دروستکردنی محه‌جه‌ره‌ی قالد‌رمه‌یه‌که
 یان قاچی می‌زیکی گه‌وره بوایه که قه‌دی داریکی گه‌وره‌ی ده‌ویست،
 چونکه ئەم کاره به یه‌که‌س نه‌ده‌کرا، بۆیه هه‌ر کاتی کاری خه‌پاتی
 و دارتاشی هاتبا پێشی زیندانییه‌کی دیکه‌یان به نیوی (ب) له‌گه‌لمدا
 ده‌نارد. (ب)، کۆنه‌خانه‌دان بوو، چه‌ندین سال به دوو قۆلی ئەم
 چهرخه‌مان بادا. (ب)، گه‌نجیکی لاوازی کورته‌بالا بوو، حالی به ده‌ست
 سینگ یه‌شه‌وه په‌ریشان بوو. ده‌گه‌ل دوو که‌سی خانه‌دانی دیکه‌دا
 سالیکی پێش من گیرا بوو. یه‌کێکیان شه‌و و پۆژ هه‌ر خه‌ریکی نویژ
 کردن بوو (زیندانییه‌کان له‌به‌ر ئەو دیندارییه‌ی زۆریان پێز ده‌گرت).
 من هه‌یشتا له زینداندا بووم که کۆچی دوا‌یی کرد. ئەو‌یتریان له
 هه‌ره‌تی لاوی خۆیدا بوو، کورپیک بوو به په‌نگ‌و‌پوو، توکمه و پته‌و و
 بویر و وره‌به‌رز، (ب)(1)ی هاو‌پێی له نیوه‌ی پێگادا په‌کی ده‌که‌ویت،
 ئەو‌یش پیا‌وانه ده‌یدا به کۆلیدا و مه‌سافه‌ی هه‌وتسه‌ده‌ فه‌رسه‌خان
 هه‌لی ده‌گرت. ئەم دووه‌ دۆستایه‌تیان زۆر خۆش و به‌هیز بوو. (ب)
 گه‌نجیکی ئەسلزاده و به‌ ته‌ربیت و نه‌فسه‌به‌رز و خانه‌دان بوو، به‌لام
 نه‌خۆشی مگیزی تیکدا بوو و زوو توپه‌ ده‌بوو. جا ئێمه به دوو قۆلی
 چهرخی خه‌پاتییه‌که‌مان با ده‌دا و ئەم کاره‌مان له گیان خۆش بوو،
 ئۆخزنی ده‌خسته‌ دل و ده‌روونمان و من به وه‌رزشیکی زۆر باشم
 ده‌زانی.

کاری به‌فر مالدینشم زۆر به‌ لاوه‌ خۆش بوو، هه‌زم لێده‌کرد. جا
 که زستان زریان هه‌لی ده‌کرد، به تاییه‌تی که یه‌که‌ پۆژی ته‌واو

به‌رده‌وام ده‌بوو، به‌فر دنیای ده‌گرت و نه‌گه‌ر ماله‌کان به‌ته‌واوی ژیر به‌فر نه‌که‌وتبان شه‌وا به‌فر تا په‌نجه‌ره‌کانیان ده‌هات. که‌ زیرانه‌که‌ خوشی ده‌کرده‌وه و خور هه‌لده‌هات ده‌یان ناردين بۆ مالینی به‌فری سهربانی بینا حکوم‌ه‌تیبه‌کان، به‌کۆمه‌ل ده‌یان ناردين، هه‌ندی جار گشت زیندانییه‌کانیان ده‌نارد. هه‌ر یه‌که‌ و به‌فر مالیکمان هه‌لده‌گرت و هه‌ر که‌سه‌ و کاری خوی بۆ دیاری ده‌کرا، کاره‌که‌ شه‌وه‌نده‌ زۆر ده‌ینواند، که‌س ویتای نه‌ده‌کرد بتوانی هه‌مووی ته‌واو بکات. زیندانییه‌کان به‌شه‌وق و زه‌وقه‌وه‌ ده‌ست به‌کار ده‌بوون. به‌فره‌که‌ هیشتا نه‌میی بوو، ته‌نیا سه‌رانسه‌ره‌که‌ی به‌ ئاسته‌م به‌ستبووی ئیدی به‌کۆمه‌ل به‌فره‌که‌مان راده‌مالی، به‌سه‌ر خۆماندا بلالومان ده‌کرده‌وه و به‌ده‌م هه‌واوه‌ ده‌بوو به‌به‌فره‌ژیلکه‌ و به‌ده‌م تیشکی خۆره‌وه‌ ده‌بریقاییه‌وه‌ و پرشنگی ده‌دا. بیژچه‌ و به‌فرماله‌کان به‌ناسانی له‌ به‌فره‌که‌ رۆده‌چوون، زیندانییه‌کان زۆربه‌ی کات به‌شه‌وق و زه‌وقه‌وه‌ شه‌م کاره‌یان ده‌کرد. هه‌وا‌ی ساردی زستان ده‌یپوژاندنه‌وه‌، کار و چالاک‌ی، گوپوتینی پتده‌به‌خشین. هه‌موو که‌س‌یک هه‌ستی به‌خوشی و شادی ده‌کرد.

ده‌نگ‌ی پتکه‌نین و گالته‌وگه‌پ لیتره‌وله‌وی به‌رز ده‌بووه‌وه‌. زیندانییه‌کان ده‌که‌وتنه‌ شه‌ره‌ توپه‌ل، به‌لام دوا‌ی ماویه‌ک زیندانییه‌ به‌ ته‌مه‌ن و نه‌قلمه‌نده‌کان، شه‌وانه‌ی چه‌زیان له‌ سووعه‌ت و پتکه‌نین نه‌ده‌کرد، توپه‌ ده‌بوون، بۆیه‌ زیندانییه‌کان سارد ده‌بوونه‌وه‌ و زۆرجاریش شه‌م به‌زم و خوشییه‌ به‌ده‌م بۆله‌ و شه‌په‌جینوان ته‌واو ده‌بوو.

ئیدی لیتره‌وه‌ به‌ره‌به‌ره‌ ژماره‌ی ئاشنا و دوستانم زیادی کرد. شه‌له‌ه‌قی من له‌ خه‌می دوست‌گرتندا نه‌بووم، چونکه‌ هه‌میشه‌ نیکه‌ران و په‌شێو و دپ‌دۆنگ و به‌گومان بووم، چه‌زم له‌ تیکه‌لاوی و

دۆستایه تی نه ده کرد. به لام ئه م په یوه ندى و دۆستایه تییا نه خۆبه خۆ
دروست بوون، په که م که س که هاته سهردانم زیندانییه ک بوو به
ناوی پتروډ. بویه ده لیم هاته سهردانم، چونکه پتروډ له به شی
تایبه تیدا چه پس بوو، که که وتبووه ئه و په ږی زیندانه که وه، دوورترین
قاوش بوو له قاوشه که ی منه وه. یانی به و حساب به بویه نه ده بوو هیچ
په یوه ندیبه کمان له نیواندا دروست ببی، به ډواله ت هیچ شتیک نه بوو
کومان بکاته وه و لیکمان نزیکه بخته وه. که چی پتروډ به ئه رکی
خوی ده زانی، به تایبه تی له ږوژانی هه وه لی زیندانییه که مده، که هه موو
ږوژئ بی بۆ قاوشه که ی ئیمه و سهرم لیدات، یان له و کاتانه دا که له
حه وشه ی زیندانه که دا، به تنیا و دور له چای زیندانییه کان پیاسه م
ده کرد، بیت بۆ لام و دوو قسانم ده گهل بکات. له سهره تاوه به مووی
لووتم ده زانی، زور پنی قه لس و ناږه حه ت ده بووم، به لام ئه وه نده
زیره کانه دريژه ی به سهردانه کانی خوی دا، که به ره به ره خووم
پنوه گرت و خه می دلی ده ږواندمه وه ئه گهر چی پیایوکی پینه نگ و
که مدووش بوو. پتروډ کورته بالا، توکمه، به داروبار و گورجوگول و
به ږاپه ږ بوو. ده موچاوی له و ده موچاوانه بوو که ده چوونه دله وه:
ږهنگال، گونازه ق، نیگاتیژ و زیت، دایمه پارچه ته ماکو په کی له ده ما
بوو و ده میژئ (که لیک له زیندانییه کان خوویان به و ته ماکو مژینه وه
گرتبوو). له ته مه نی خوی بچو وکتر دیار بوو، هه رچه ده ته مه نی چل
سالان بوو، به لام که ته مه شات ده کرد قه ت نه تده گوت له سی سال
زیاتره. سهر به ستانه قسه ی ده گهل ده کردم، زور به نه زا که ته وه
ږهفتاری ده گهل ده کردم، که هه سته کردبا، حه زم له ته نیاییه، دوی
دوو سی ده قیقه په یکه، سوپاسی لوتفی ده کردم، خودا حافیزی
لیده کردم و ده ږوی، هه لبه ته ئه م ویل و ماریفه ته ی ده گهل هیچ
زیندانییه کی تر دا نه ده نواند. پتویسته ئه وه ش بیژم که ئه م

په یوه نډییه مان بهو دهقهوه مایه وه، نه له پوژانسی هوهه لسی
 زیندانییه که مدا و نه له سالانی دواتریشدا نه گوزا و قوولتر نه بووه وه،
 هرچه نده ئو پر به دل خوشی دهویستم و دلسوزم بوو. تیناگم
 پتروف چ خوشییه کی به دوستایه تی مندا چوو بوو، بچی هزی
 دهکرد هه موو پوژیک سهرم بدات. راسته هندی ورده دزی
 لیکر دبووم، به لام پنده چوو به نه نقهست نه مهی نه کردبی، نه خشی
 تاییه تی بق دانه نابیت. که چی قهت داوای قهرزی لینه دهکردم: نه مه
 مانای وایه که بق پاره یان بق بهر ژه وهندی تاییه تی له من نزیک
 نه ده بووه وه.

نازانم بچی باوه رم نه دهکرد که نه مایه وه له هه مان زیندانی مندا
 دهژی، به لکو له مالیکی تردا، له شارپکی دووردووردا دهژی و ته نیا
 جار جار دیت بق زیندان تا سهردانی من بکات و له ژیان و
 گوزهرانم بپرسیت و ناگادار بیت، هه میسه به په له بوو، له تق وایه
 ژوانی دهگل که سیکدا هیه، که سیک به په روشه وه چاوه پوانی
 دهکات، یان کاریکی به نیوه چلی به جیهیشتووه و ده بی به په له
 بگه پته وه سهری و ته وای بکات. متمانیه کی سهر له چاوانیدا
 هه بوو، نیکاکردنی سهر بوو، ته که سینه ریکی بویری و ته وسی
 به سهره وه دیار بوو. ده پوانیه دوور، له تق وایه ده پوانیه نه
 دیوی نه شتانهی بهرده می. نه مه جوړه حواس په رتیه کی پیدا بوو،
 هندی جار له خوم ده پرسسی: باشه نه م په له په لهی له چیه، که لای
 من ده پوات، بق کوئ ده چی؟ ئایا له شوینیکی دی چاوه پوانی ده که ن؟
 نه وی راستی بین یان خوی به قاوشیک له قاوشه کاند، دهکرد یان به
 شینه یی خوی به مو به قه که دا دهکرد، نه گهر کوپری گفتوگو گهرم
 بوايه، له لای یه کیک له گفتوگو کاره کانه وه داده نیش و بهوردی گوئی
 له گفتوگو کانیا ن دهگرت و هندی جاریش به گهرمی به شداری له

گفتوگرکاندا دهکرد و پاشان سارد دهبووه و بهیتهنگی و نارامی
 لیتی داده‌نیشت. به‌لام چ له کاتی قسه‌کردندا و چ له کاتی بیده‌نگیدا،
 همیشه وا ده‌هاته بهر چاو که بیرری له شوینیکی تره، له شوینیکی
 دووره و له‌وینده‌ر چاوهرپوانی ده‌کن. سه‌یر ئه‌وه بوو ئه‌م پیاوه
 هه‌رگیز کاری بۆ خۆی نه‌ده‌کرد، جگه له سوخره و بینگاری زیندان که
 به خۆرتی به‌سه‌ریاندا ده‌سه‌پاند، هیچ کاریکی تری نه‌ده‌کرد، هه‌موو
 کاتی خۆی به ده‌ست به‌تالی ده‌برده سه‌ر. هیچ کاریکی نه‌ده‌زانی،
 بۆیه هه‌میشه بین پاره بوو، تاقه عانه‌یه‌کی پینه‌بوو، به‌لام ئه‌مه‌ی له‌به‌ر
 گران نه‌بوو. په‌نگه بپرسیت باسی چی له‌گه‌ل ده‌کردم؟ وه‌لام ئه‌مه‌یه
 که قسه‌کانیشی وه‌کو خۆی غه‌ریب بوو. بۆ نمونه کاتی که ده‌بیینیم
 له پشت زیندانه‌که‌وه به تاقی ته‌نیا و به‌وپه‌ری خه‌مگینی پیاسه ده‌که‌م،
 خیرا پینچیکی ده‌کرده‌وه و به‌له‌ز دوام ده‌که‌وت و به قسه‌وه مژولی
 ده‌کردم. هه‌میشه خیرا ده‌پۆیی و زووزوو ئاو‌پری ده‌دایه‌وه. ئه‌وه‌تا وا
 به‌په‌له خۆی گه‌یاندمن.

- پۆژباش!

- پۆژباش!

- نار‌ه‌حه‌تم نه‌کردوویت؟

- نه‌خێر.

- ویستم شتیکت ده‌رباره‌ی بوناپورت (۲) لیتیپرسم، ویستم بپرسم
 ئایا به خزمایه‌تی ده‌گاته ئه‌و یارویه‌ی که له سالی (۱۸۱۲) دا هیرشی
 کرده سه‌ر پرووسیا؟ (بۆ زانیاری زیاتر پترۆف له قوتابخانه‌ی
 سه‌ره‌تایی سوپایی خویندبووی و خویندن و نووسینی ده‌زانی).

- با، خۆیه‌تی.

- ده‌لین گوايه سه‌روکه، سه‌روکی کۆنیه و سه‌روکی چیه‌؟

پرسیارەکانی پترۆف، ھەمیشە بەپەلە و پەرپەر بوون. دەتگوت دەیهوێ بەزووترین کات زۆرترین زانیاری و ھەلامی دەست بکەوێ. بە گۆیرەیی توانا پایە و سەرۆکایەتییەکی ناپلیۆنم بۆ شەرۆفە کرد و بە ناخێرم باسی ئەوەشم بۆ کرد کە لەگینە پۆژی لە پۆژان ببێ بە ئیمپراتۆریش.

پرسی: چۆن؟

بەپێی توانا بۆم باسکرد، زۆر بەوردی گوێی لێدەگرتم، بە تەواوەتی لێم حالی بوو، ئەوجا گوێی لێ ھێنامە پیشەوێ و گوێی: - ئا، ئا، ئەلکساندەر پترۆفیچ، دەمویست ئەوەشت لێپرسم کە ئایا راستە ھەندێ مەیموونان ھەن گواھ دەستیان ئەوەندە درێژن دەگەنە پێتان و بالایان بە قەد بالایی بەشەرە؟ - بەلێ.

- باشە ئەو مەیموونانە چۆن؟

ھەرچیەکم لەو بارەییوە دەزانێ بۆم باسکرد.

- ئەو مەیموونانە لە کوێ دەژین؟

- لە ولاتە گەرمە سێرەکاندا دەژین. ھەندیک لەو مەیموونانە لە دورگەیی سۆمەترا ھەن.

- سۆمەترا لە ئەمریکایە، وانییە؟ دەلێن خەلکی لە وێندەر لەسەر

سەر دەپۆن.

- نەخێر. وانییە، پەنگە مەبەستت ئەوە بێ کە لە نیووی دووھەمی

گۆی زەویدا دەژین. ھەر چیەکم دەربارەی ئەمریکا و ھەردوو پرووی

گۆی زەوی دەزانێ، بۆم باس کرد، زۆر بەوردی گوێی لێدەگرتم،

دەتگوت بە تاییبەتی بۆ ئەوە ھاتوووە پرسیاری ھەردوو پرووی گۆی

زەویم لێبکات.

- ئا، ئا، پار چىرۆكىكم لەمەپ دۆتمىر دولافالىير خويندەو. ئارىفیی
ئەو كىتیبەى لە لای عەریفەكەمان هینا بوو. باشە ئەم چىرۆكە راستە
یان خەيالە؟ لە نووسینی دومايە.

- ئا، ئەمە چىرۆكە، راست نییە، زادەى خەيالە.

- زۆر باشە، خودا حافىز، زۆر سوپاس.

هەنگى پترۆف پۆیى. ئەلەهەقى قسەى هەموو پۆژىكمان هەر
هەمان ئەو جۆرە قسانە بوو.

حەزم دەکرد زانیارى زیاتر لەمەپ پترۆف پەيدا بکەم. (م) كە بەم
پەيوەندییەى منى دەگەل ئەو پیاوهدا زانى، هەستى کرد لە سەریتی
ئاگادارم بکاتەو، یەكێك لە قسەكانى ئەو بوو كە هەوەلجار
هاتووەتە زیندان سلى لە زۆریان کردووەتەو، لە گەلیکیان بە گومان
بوو، تەنانتە ترساویشە، بەلام ئەوئەندەى لە پترۆف ترساو، لە
كەسى تر تەنانتە لە (گازین)یش نەترساو.

(م) پنى گۆتم:

- پترۆف لە هەر هەموو زیندانییەكانى ئێرە دپتر و بپەرەواتر و
ترسناکترە. لە هیچ شتىک ناپرىنگیتەو. كە كەلكەلەیهكى كەوتە سەر،
هیز نییە لە مێشكى دەربكات، هەر جیبەجیبى دەكات. ئەگەر لەپەرەات
بە سەرىدا بكوژیت، دەكوژیت. هەر ئەوئەندەى زەحمەتە ئەو
بىرۆكەیهى بکویتە سەر، ئیدى بى چەندوچوون، بى هیچ ترس و
دوودلییەك ئەنجامى دەدات، كە ئەنجامیشى دا هەست بە هیچ جۆرە
پەشیماننەك ناکات، لەو دەچى شیت بى،

ئەم قسەیهى (م) زۆر بە لاوێ گرینگ بوو، زۆرم مەبەست بوو،
بەلام (م)، نەیتوانى بۆمى پوون بکاتەو بۆچى ئەو بۆچوونى
دەربارەى پترۆف هەیه. سەیر ئەوئەیه بە درێژایى چەندین سال،
هەموو پۆژى ئەم پیاوهم دەبینى و پۆژانە پێكەو قسەمان دەکرد،

زۆرىش لهگهلمدا به لوتف و دلسۆز بوو، هيچ كاريكى نا جورم
 لينه بينى (هرچهنده هۆى ئەمەم نەدەزانی) كهچى وئىراى ئەمەش پۇژ
 له دواى پۇژ زياتر قەناعەتم به قسەكانى (م) دەهات، هرچهنده كابرا
 هەميشە هيمن و ئاقل و ميانپەرەو بوو، قەت رەفتاريكى ناسازى لى
 سادر نەبوو، ئىدى پۇژبەپۇژ زياتر قەناعەتم دەهيتا كه رەنگه ئەم
 پياوه دېترين زيندانى ناو زيندانىيەكان بى، بيباكترييان بى، مل بى
 هيچ زەبتوپەبتىك نەدات. بەلام بۆچى؟ وەلامى ئەو پرسىارەم بى
 هەلنەدەهات.

پتروڤ، هەمان ئەو زيندانىيە كه كاتى خۆى بۆ ئيمزاي
 سزايەكهى بانگ كرا، ويستى مېچەر بكوژيت، ئەوهم گىنپايەوه كه
 چۆن مېچەر تە موعجيزات پزگارى بوو چونكه بەر له ئيمزاكردى
 سزايەكه به دەقيقەيهك پۆيى بوو. پتروڤ بەر لەوهى بگيرى و حوكم
 بدريت سەرباز دەبيت، كۆلۆنيلەكهى له كاتى مەشق و پراھيتاندا لىتى
 دابوو، پىموايه پيش ئەو كه رەتە زۆرجارى تريس ليدانى خوارد بوو،
 بەلام ئەو پۇژە مجيز و حەواسى تەواو نايت و هيچ تەلفىسى و
 سووكايەتى و ليدانك قەبوول ناكات. ئىدى به پۇژى نيوەپۆ و به
 بەرچاوى هەموو ئەندامى كه تيبەكهوه، له گەرمەى مەشقى سوپايدا،
 كۆلۆنيل سەر دەپريت. هەلبەتە من هەموو شتىكى ئەم چيروكه نازانم،
 چونكه پۇژى له پۇژان ئەم بەسەرھاتەى بۆم نەگىنپايەوهوه. هەلبەتە
 به دەگمەن ئەم حالەتەنى ليدەهات، مەگەر بەسەريدا هاتبا، هەنگى به
 خۆى نەدەوهستا. بەلام له حالەتە ئاسايەكاندا نەك هەر پياويكى ئاقل
 بوو بەلكو هيمن و ئاراميش بوو. بەلام ئەلها و كهلكەله پەنھانەكانى له
 ژيله مۆى ژير خۆلەميش دەچوون.

قەت پۇژى له پۇژان نەمبينى وەكو زۆربەى زيندانىيەكانى دى
 سينگ دەرپەپىنى و به خۆ بنازيت. به دەگمەن شەپى دەکرد. جگە له

(سیروتکین) دۆستایه تی کهسی تری نه ده کرد، ههلبه ته دۆستایه تی ده گهل ئه ویشدا زۆر گهرم نه بوو، وهختی دۆستایه تی ده کرد که پتیستییه کی پنی بوایه. کهچی وێرای ئه وهش پۆژیک دیتم که زۆر تورپه بوو بوو. داوای شتیکی کرد بوو و نه یاندا بوویه، ههستی به سووکایه تی کرد بوو، ئیدی له سه ر ئه وه ده گهل زیندانییه کی دیدا لێیان بوو بوو به شه پ. نه یاره که ی زیندانییه کی بالابه رزی تۆکه ی ناوشان پان بوو، له وه رزشه وانان ده چوو، نیوی ئانتونوف بوو، ئه م پیاوه به دپی و درنده یی و شه پفرۆشی و ده میسی و گۆساخی به نیوبانگ بوو. ئه مه له زیندانییه مه ده نییه کان بوو، پیاویکی ترستۆک نه بوو. که وتنه ده نگه ده نگ و پیم وا بوو ئه م شه په ش وه کو شه په کانی دی ده گاته شه په مست و بۆکسانی. که چی به پیچه وانیه ی پشبینیه کی منه وه، پترۆف له پهر په نگه هه لیزپکا، لێوی شین هه لگه را و که وته ته ته له، هه ناسه ی ته نگ بوو، به ئه سپایی له جتی خۆی رابوو، هینده به هیواشی که وته پێ که گویت له ده نگه ی پنی نه ده بوو (پترۆف هاوینان چه زی ده کرد به پتخاوسی بگه پێ) هیدی هیدی به ره و ئانتونوف پۆیی، زیندانییه کان که له به ینی خۆیاندا مژولی پیکه نین و قسه کردن بوون، له ناکاو بیده نگ بوون، بیده نگیه کی ئه وتۆ بالی به سه ردا کیشان ئه گه ر ده رزییه ک بکه وتبایه سه ر عاردی گویت له ده نگه ی ده بوو. هه موو زیندانییه کان چاوه پوانی ئه وه بوون له پهر بقلیشیه وه. ئانتونوف، په نگه ی بوو بوو به جاری سپی، به ره و نه یاره که ی گوپی به سه ته وه. ته چه مولی ئه م دیمه ته م نه کرد، له قاوشه که وه ده رکه وتم، دلنیا بووم پش ئه وه ی بگه مه قالد رمه کان، گویم به ده نگه ی هاواری که سیک ده زینگیته وه که دینه سه ر برین. به لام ئه و شته پووی نه دا، پش ئه وه ی پترۆف بگاته ئانتونوف، ئه و شته ی بۆ هه لدا که شه پیان بوو له سه ری (شته که ش په رۆشه یه ک

بوو، كۆنه ئستهړنكي پزىو بوو). ئانتونوف، دواى دوو دهقيقه يهك،
 بۇ ئوۋى بيسهلمىنى كە ترستوك نىيە و گلهيى خەلكى نه يەتە سەر
 پتروفى بەر دەمپړى جنيوان دا. بەلام پتروف نه گوينى به جنيوه كانى
 دا و نه وهلامى دايوه، گرینگ ئوۋه يە به مەبهستى خۇى گەشت،
 جنيوى به لاوه هيچ نىيە، گرینگ ئوۋه يە پەپوشره كەى خۇى،
 دهستكهوت، دواى يەك چاره كە سەعات، وهكو هەميشه ويل و بيكار،
 بيخەم و خەيال به قاوشه كەدا دەسورايوه و له كەسانيك دهگەرا
 قسه يه كى خوش يا نوكتە يه كيان لىيژنه وي. زور سەرقال و مژول
 دهينواند، كه چى وپراى ئوۋهش زوربهى كات خەمسارد و بيموبالات
 بوو، ويل و سەرگەردان، بى هيچ مەبهست و ئامانچىك به
 بهتالوحتال ليرهوله وي دەسورايوه. وهكو كريكاريكى زور به توانا
 و كارامه دهاته بهرچاو، كريكاريك كه ئيشوكار له بهريدا بلەرزى و
 خۇى نهگريت، لهو دەمەدا كه كار چاوه پوانى بيت تا هيز و بازوى
 خۇى بخاته كار، بچيت دهگەل مندالانى بچووكدا گەمە بكات.

تينه دهگەييشتم بۇچى هەلنه دههات؟ دلنيام ئەگەر بيوستايە كارى
 وا بكات، دهيتوانى بيكات، بۇ ئوۋ وهكو ئاو خواردنه وه وا بوو. چونكه
 خەلكى وهكو پتروف له دهستەلاتى ئاوهز و ئەقل بهدەرن، مەگەر
 خۇيان شتيكيان نه وي، دهنه هر كهلكه له و خوليايه كيان بكه ويته
 سەر، بى بيركردنه وه ئەنجامى دهنه. من دلنيام ئەگەر بيوستايە
 هەلئيت، دهيتوانى زور زيرەكانه هەموومان فريو و بدات و بۇ ماوهى
 هەفته يەك يان چەند هەفته يەك خۇى له بيشه يەكدا يان له قاميشه لانى
 كه نار پووباره كەدا وهشيزيت و به بى خوراك هەلبكات. ئيدى يان ئەم
 بيرۆكه كەى به ميشكدا نه هاتبوو يان خۇى حەزى نه دەرکرد له زيندان
 هەلئيت. توانست و بههره ي بپيارى دروستم تيدا نه ده بينى. خەلكانى
 وهكو پتروف لهگەل بيرۆكه و تهبيعه تيكدا له دايك دهن و ئەم

بیرۆکه‌یه به دریزایی ژیان به راست و به چه‌پدا ده‌بانخولنیتته‌وه و به‌و جوړه، خۆبه‌خۆ ده‌خولننه‌وه تا تووشیان ده‌بئ به تووشی شتیکه‌وه و ئاره‌زوویه‌کی توندیان له لا بیدار ده‌کاته‌وه. که تووشی ئه‌و شته بوون و ئاره‌زوویان بزوا، ئیدی بۆی ده‌چن ئه‌گه‌ر سه‌ریشیان له پیناوی ئه‌و شته‌دا داناوه. هه‌ندئ جار سه‌رم له‌وه سوږده‌ما چون پیاویک که له‌سه‌ر لیداننکی ئاسایی کولوننیه‌که‌ی خۆی کوشتبوو، به‌و ئاسانییه، بئ ده‌ربړینی هه‌چ نا‌په‌زاییه‌ک مل ده‌دات و پال ده‌که‌وئ به‌ر شه‌لاقان بدرئ و فه‌لاقه بکړیت. پترۆف وه‌کو هه‌موو ئه‌و زینداننیه‌ی که هه‌چ ئیشیکی تایبه‌تییان نه‌بوو، مه‌شرووباتی به قاقاغ دینایه ناو زیندانه‌وه، که کاتی به مه‌شرووبی قاقاغه‌وه ده‌گیرا، فه‌لاقه ده‌کرا و ده‌گیرایه ژیر قامچی و شه‌لاقان. جا پترۆف زۆر به ئاسانی، وه‌کو ئه‌وه‌ی به‌م سزایه قاییل بئ، وه‌ک ئه‌وه‌ی دان به تاوان و خه‌تای خۆیدا بنئ، ملی بۆ فه‌لاقه و جه‌لد ده‌دا. یه‌کیک له‌ خووه سه‌یره‌کانی پترۆف ئه‌وه بوو سه‌رباری ئه‌وه‌ی خۆشی ده‌ویستم و پیزی ده‌گرتم، زۆرجار دزی لیده‌کردم. پوژنیک ته‌وپاته‌که‌ی لیدزیم، ته‌وپاته‌که‌م دایئ که بۆم بخاته شوینی خۆی، شوینی ته‌وپاته‌که‌ ته‌نیا چهند شه‌قاویک لینه‌ی دوور بوو، خیرا له مه‌ودای ئه‌و چهند هه‌نگاوه‌دا یه‌کیکی په‌یدا کرد و ته‌وپاته‌که‌ی پیفرۆشت و خیرا پاره‌که‌ی دا‌بوو به مه‌شرووب، وا دیاره له‌و کاته‌دا زۆری حه‌ز له مه‌شرووب کردووه و خۆی پئ کۆنترۆل نه‌کراوه، ئیدی پترۆف پترۆفه به شه‌رت، که شتیکی دای له که‌للای هه‌ر ده‌بئ بیگاتی و بیکات. پترۆف ئاماده بوو له پیناوی 25 کوبیکدا زه‌لامیک بکوژیت، بۆ هه‌چ نا ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و پاره‌یه بدات به نیو قاپ مه‌شرووب و بیخواته‌وه. له غه‌یری ئه‌م حاله‌تانه‌دا پاره‌ی به هه‌چ نه‌ده‌زانی، سه‌دان هه‌زار پوئیل له‌و گوڤه بکه‌وتایه بیزی نه‌ده‌هات

دەستی بۆ بیات. ھەر ئەو شەو ھاتە لام و بەبێ کەمترین پەشیمانی
 یان شەرمەزاری وەک ئەوێ کارێکی زۆر ئاسایی کردبێت دانی بە
 دزیەتیە کەیدا نا، ویستم بە توندی سەر زەنشتی بکەم، چونکە زۆرم
 داخ بۆ تەوراتە کەم خوارد، کەچی ھەر خوشی شیطو نەکرد، زۆر
 بە ھێمنی و ئارامی گویی لە سەر زەنشتە کانم گرت و قەناعەتی تەواوی
 بەو ھەبوو کە تەوراتە کە بۆ من زۆر بەکەلک و بەسوود بوو، زۆری
 سوو لەو ھەبوو کە لە دەستی منی کردووە تەو، بەلام ھیچ پەشیمان
 نەبوو لەوێ کە دزیویتی، ھێندە بە متمانەو لێی دەروانیم، ناچار
 وازم لە سەر زەنشتی ھێنا. پێتواوە بۆیە ئەو ھەموو سەر زەنشتە لێ
 قەبول کردم چونکە دەیزانی کارێکی نەشیوای کردووە و شایستە ی
 ئەو سەر زەنشتە یە و ھەقی خۆمە سەرکونە ی بکەم و جێتوی پێدەم
 تا داخی دلی خۆم ھەلپێژم. بەلام لە ناخی خۆیدا ھەموو ئەم شتەکانی
 بە تۆرە ھات و بێبایەخ دەزانی و پێی وا بوو خەلکی جدی شەرم
 دەکەن ھەر باسیشی بکەن، بگرە لە دلی خۆیدا گالته ی پێدەکردم و بە
 مندا لێکی گیلۆکە ی بەستە زمانی پێتاکا لە سادەترین کاروباری ئەم
 دنیا یە دەزانیم. ئەگەر جگە لە باسی کتێب و زانستان، باسی شتی
 تەرم لەکەل کردبە وەلامی دەدامەو. بەلام وەلامدانەو ھەکە ی تەنیا لە
 پرووی ئەدەبەو ھەبوو، بۆیە وەلامەکانی زۆر کورت بوون، زۆرجار لە
 خۆم دەپرسی: بۆچی ئەوەندە ھەزی لێیە باسی کتێبانم لێ پێرسیت؟
 بەدەم قسانەو و بەدزییەو تەمەشام دەکرد تا بزائم ئاخۆ پێم
 رانابووێ، گالته م پێتاکات، بەلام دەمبێنی زۆر بەجدیدی و بەوردیدی
 گوێم بۆ پادەدێری، بەلام زۆرجار ئەم جدیدیە تە زۆری نەدەخایاند و
 خەیاالی دەپۆیی و ھەواسی پەرت دەبوو، ھەندێ جار بەمە قەلەس و
 توو پە دەبووم. ئەو پرسیارانە ی لێی دەکردم ھەمیشە پوون و ورد و
 ئاشکرا بوون. وەلامەکانیشی بە لاو ھە گرینگ نەبوون، لەو ھە دەچوو

قەناعەتى تەواۋى بەۋە ھېتايىن كە من كە سېكم جىاۋاز لە خەلگانى دى
و نابى بە ھەمان زمان بېمە دواندن كە خەلگانى ترى پىن دەدوئىرى و
حەزم لە ھىچ قسەوباسىك نىيە تەنيا ئەو قسە و باسانە نەبى كە
دەربارەى ككتىن، واتە جگە لە باسى ككتىيان لە ھىچى تر تىناگەم.

من دلنپام كە پتروڤ خوشى دەويستم. ئەمەم زۆر بە لاۋە سەير
بوو. ئايا بە مندالى دەزانىم؟ ئايا بە گەورەيەكى مندالى دەزانىم! ئايا
وەكو چۆن كە سىكى بەزەيى بەزەيى بە كە سىكى لە خۆى بېدەسەلات
تردا دېتەۋە بەو ئاۋايە بەزەيى پىتدا دەھاتەۋە؟ ئايا بە ھىنى دەزانىم،
نازانم! دلنپام كە بەزەيى پىتدا دەھاتەۋە، كەچى وپراى ئەۋەش دزى
لېدەكردم. ھەلبەتە كە دزى لېدەكردم لە دلى خۆيدا دەيگوت: "داماۋە!
چ پياۋىكى سەير و بېدەسەلات و غەرىبە! ناتوانى شتەكانى خوشى
بپايزىت". پىمۋايە لەبەر ئەۋە خوشى دەويستم. جارىكيان، ۋەك بلىنى
لە دەمى دەرچوو، پتى گوتم:

- ئەلكساندەر پتروڤىچ تۆ باشىت كردوۋە بە كالتەى مندالان، يانى
ئەۋەندە باشى ناخۆشت كردوۋە، ئەۋەندە سادە و ساۋىلكەى بە
راستى پياۋ بەزەيى پىتدا دېتەۋە! دۋاي دەقىقەيەك لەسەرى پۆيى:
- ئەلكساندەر پتروڤىچ، قسەكەم بە خراپ ۋەرمەگرە، لىم زوپىر
مەبە. ئەم قسەيەم لە دلسۆزىيە ھا.

پياۋ ھەندى جار لە ژياندا خەلگانى ۋەكو پتروڤ دەبىنى كە لە
ساتەۋەختىكى نىگەرانىدا يان لە ساتەۋەختىكى ھەلچووندا دەرەكەۋن
و خۆ دەنوئىن و پاشان دەكەۋن بەسەر چالاكى دلخۋازى خۆياندا و
ئەو كارە دەدۆزنەۋە كە دەگەل تەبىئەتتەياندا دەگونجىت. ئەو جۆرە
پياۋانە پياۋى قسە و تىۋورى نىن، ناتوانن خەلكى ھان بەدن يان
رېبەرايەتى و سەرگردايەتى شۆرپش بكن، بەلام خەلكانىكى ئىشكەر
و جىبەجىكارن، زۆر بەسادەيى، بى ھىچ خوتەۋبۆلەيەك، بە كرئى كار

دهكەن، له پيشى پيشهوه بهسەر لهسپهر و سهنگهراندا ددهن، له پيشهوه هيرش دهبنه سهر مهتهپزان، به سينگى پووتهوه پيشهپهوى دهكەن، نه بيهردهكهنوه و نه له هيچ شتى دهترسن، خهلكى ههموو، كوێرانه دوايان دهكهن، تا دهگهنه شوره و ديواران كه لهويدا عادهتهن دهكوژرين و تيداوهچن. باوهپ ناكهم خيهر هاتنيته پيگهى پتروف: چونكه ئهوه سهره سهرى خوى نهبوو، خو ئهگهر تا ئيستا نه مرد بى، له پياوهتى و ئاقلى خوى نيه، هى ئهوهيه پينهكهوتوه، تووشى مردن نهبووه. بهههرحال كى دهزانى؟ لهوهيه پاش ئهوهى بينكار و سهركهردان، بيمه بهست و ئامانجان، ئيرهوئو، دنيا تهى دهكات، تهمهنيكى زور بكات، پيرى پير بيس و ئهوجا زور به ئيسراحت و ئارامى بهريت. بهلام من پيموايه كه (م)، راستى دهكرد، پتروف له ههموو زيندانيهكان دپتر، بتهروا،ر، بيناكت،ر، سهختگيرتر، له خوڤاييتر و سهركيشتر بوو.

پهراويز:

١- 'ب: ناوى جوزيف بوگوسلافسكيه، شوڤشگيريكى پۆلاندى بوو.

٢- 'پوناپورت: مه بهست له لويى ناپليون پوناپورت كه له

١٠/١ك/١٨٤٨دا بهسەر كۆمارى فهرههنا ههلبژێردا.

«۸»

لۇقا

قسەکردن لەسەر خەلکانی ئولولعهزم قورسە. ئەمانە چ لە زیندان و چ لە شوینانی دی کەم و دەگمەنن، پیاو ھەر بە ھەیبەت و سامدارییەکیاندا دەیناسیتەو، سام دەخەنە دلەو، خەلکی بە پارێزەو مامەلەیان لە تەکدا دەکەن. لە ھەوڵەو ھەستیکم لە لا چینیو کە خۆم لەو جۆرە پیاوانە دوور بگرم، توخنیان نەکەوم. بەلام پاشان پەئی خۆم نەک ھەر دەرھەق بەوانە بەلکو دەرھەق بە بکوژانی خویننریژی ترسناکیش گۆپی. پیاوانیک ھەن قەت پۆژی لە پۆژان دەستیان نەچوووتە خوین، کەسیان نەکوشتوو، بەلام زۆر لەوانە دپ و دپندەترن کە شەش کەسیان کوشتوو. ھەندێ تاونان ھەن بە شیوہی ئەوئەندە سەیر و غەریب ئەنجام دراون، کە پیاو ناتوانن تەسەوری بکات، باوەری پیتیکات، بۆیە ئەو قسەیە دەکەم چونکە ئەو تاونانەئە ئەندامانی کۆمەل دەیانکات، زۆرجار لەسەر شتی زۆر ھیچە، لەسەر شتی ئەوتویە پیاو سەری سوپدەمینی.

ئىستا باسى بكوژىكتان بۇ دەكەم كە نموونەى زورن: ئەمە
 پىاويكە ھىدى و ھىمن، لاشەر و بىوھى، بەلام ئىدى قەدەر و
 چارەنوسى زور سەخت و دژوارە، ھەست بە ئازار و غەزاب دەكات
 (بۇ نموونە وەرزىرە و لە كىلگەيەكدا كار دەكات، يان مسكىنە و بە
 نۆكەرى گىراوہ يان يەككىكە لە خەلكى شار يان سەربازە لە سوپادا)
 لەپەر دىت بەسەرىدا، چىكلدانەى تەنگ دەبى و بەخوى ناوہستى،
 دەست دەداتە كىرد و لە سىنەى چەوسىنەرەكەيدا ختمى دەكات، لە
 سىنەى ئەو كەسەدا كە دژايەتى دەكات، پاشان رەفتارى ئەم پىاوہ
 دەگوژىت، دەبى بە رەفتارىكى نەشازى سەير و ھەموو سنوورىك
 دەبەزىنى. ئەمە نەيارەكەى يان چەوسىنەرەكەى كوشت، ھەلبەتە ئەوہ
 تاوانە، بەلام ئەنگىزە و پاكانە و شروڤەى خوى ھەيە، ھۆيك بۇ ئەو
 كارەى ھانداوہ. بەلام دواى ئەوہ، ئىدى ئەو پىاوہ تەنيا نەيارەكانى
 ناكوژىت، بەلكو ھەر مرقۇئىك دەكوژىت، ھەر كەسىكى بىتە پى
 دەيكوژىت، كوشتن دەكا بە پىشە، لەزەتى لىدەبىنى، كوشتن لە پىتاوى
 كوشتندا ئەنجام دەدات. لەسەر قسەيەكى بچووك لەسەر مۆرەيەك
 پىاو دەكوژىت. بۇ كەيف، بۇ ئەوہى ژمارەى كوژراوہكانى زياتر
 بكات، دەكوژىت. يان جارى واىە تەنيا بۇ ئەوہ دەكوژىت كە بلى:
 "لاچۇ لە رىم". ئىدى وەكو سەھەندەيەكى سىامەست رەفتار دەكات،
 كار دەگاتە ئەوہى ھەموو سنوورىك دەبەزىنى، ھىچ پىروژ و
 پىروژىيەكى لە لا نامىنى: لەوہيە بە خوىشى سەرى لەمە سورېمىنى.
 ئىدى سنوورى ھەموو ياساوپىسا و دەسەلاتىك دەبەزىنى، ئەوہەپرى
 ئازادى بە خوى دەدات، لەزەت لە لىدانى دلى خوى دەبىنى، لەو
 ترسەى ھەستى پىدەكات، لەو سامەى ھەستى پىدەكات. چاك دەزانىت
 سزايەكى ترسناك چاوہروانىەتى، رەنگە ھەستەكانى لە ھەستى ئەو
 كەسە بچن كە حەز دەكات لە تروپكى بورچىكەوہ بەسەر سەردا

خوی ههلبداته ههلبدیریکی ههزار به ههزارهوه تا به زووترین کات
 پزگاری بییت. ئەمه له خه‌لکانیک پروو ده‌دات که لاشه‌پترین و
 بیوه‌پترین خه‌لکن. هه‌لبه‌ته نموونه‌ی ئەم هه‌قدژییه زۆر بهر چاو
 ده‌که‌وئ: زۆرجار خه‌لکانیک ده‌بینین چه‌وساوه و سه‌رکو‌تکراو بوون،
 که‌چی کاتی ده‌زانی هه‌ر ئەوانه‌ی تا دوینێ چه‌وساوه بوون له هه‌موو
 که‌س سوورترن بق چه‌وساندنه‌وه و ترساندن و توقاندنی خه‌لکی دی،
 وه‌ک ئەوه‌ی بیان‌ه‌وئ توله‌ی خۆیان بکه‌نه‌وه. هه‌ندێ جار ئینسانیک
 نا‌ئومیدی شه‌پانی سه‌رکێشی گیان له‌سه‌ر ده‌ست ده‌بینین له‌زه‌ت له
 ترساندن و توقاندنی خه‌لکی ده‌بینن، له‌ پرووی نا‌ئومیدییه‌وه ده‌ست
 ده‌داته کاری شیتانه و زۆربه‌ی کاتیش چاوه‌پوانی سزایه و
 خواخواهیه‌تی بگیری‌ت و کێشه‌که‌ی بیریته‌وه و چاره‌نووسی یه‌کلایی
 ببیته‌وه، چونکه هه‌ست ده‌کات ئەم باری نا‌ئومیدییه له‌وه قورستره به
 ته‌نیا پتی هه‌لبگیری‌ت. سه‌یر ئەمه‌یه که ئەم هه‌لچوون و سه‌رکێشی و
 زنده‌گافی و سته‌مکارییه‌ی تا ئەو پۆژه‌ی به‌ سزای خۆی ده‌گا له‌ لا
 ده‌میتن. که به‌ سزای خۆی گه‌شت، که‌ گیرا ده‌بی به‌ ناشی ئاو
 لیکه‌وتوو، وه‌کو ئەوه‌ی سزایه‌که‌ سنووریک بق عه‌زابه‌که‌ی دا‌بنیت،
 له‌په‌ر ئارام ده‌بیته‌وه، ده‌کوژیته‌وه، ده‌بی به‌ ماستی مه‌ییوو، ده‌بی به
 پارچه‌ په‌رۆیه‌کی شییووه‌ی پێشال پێشال، به‌ جاری نه‌تره به‌ر
 ده‌دات و هه‌ره‌س دیتن. داوای لێ‌بوردن له‌ خه‌لک و خوا ده‌کات،
 ده‌پا‌پته‌وه، که ده‌گاته بێگاره‌زیندان ده‌گو‌پیت، ده‌بی به‌ که‌سیکی تر،
 که‌س با‌وه‌ر نا‌کات، ئەم کابرایه‌ی که له‌ مریشکی ئاوه‌پرووتکراو
 ده‌چن، پێنج شه‌ش پیاوی کوشتن.

له‌ نیو ئەو تاوانبارانه‌دا خه‌لکانیک هه‌ن زیندان به‌ ئاسانی پامیان
 نا‌کات، جۆره‌ فرناخی و خۆپه‌سه‌ندییه‌کیان له‌ لا ده‌میتن و زۆرجار به
 خۆ ده‌نازن و لافوگه‌زافی گه‌وره لێ‌ده‌ده‌ن، جاری وایه‌ گویت له‌

فیشالی زل ده بیت بۆ نمونه به کتک ده لیت: "گوځ بگره ها، چما تو من به چی ده زانی! حوت پړحم، حوت پړح، پړحیکم لیره یه و شه شم له و دنیایه!" به لام نه وانه همیشه له نه جامدا مل ده دن و پام ده بن. ناو به ناو به وه دلخوښی خو ده ده نه وه که یادی سرکیشی و ریسکاریه شیتانه کانی خویان ده که نه وه، له و کاتانه دا حه ز ده کن گوځیرکی ساده و ساویله په یدا بکن و خویانی له بهر ده مدا ه لگیشن و به کاره کانیانه وه بنازن، ئیدی ده که ویته گپړانه وهی کاره کانی بۆ یاروی ساویله و واش ده نوین که نایه وچ گوځیرکه کی سرسام بکات و به وه قسه که ی ده بریته وه که ده لیت: "من نه وه بووم!" مه گر هر خوا بزانی ژیراوژیر و به پاریزه وه به چ ئاو تاریک گوزارشت له غرووی خوی ده کات. جا چند وه ستایانه خوی له ژیر په رده ی گپړانه وهی به سرهاته که دا ده شاریته وه و وا ده نوین گوایه خوی پتوه ه لنگیشی! له حالیکدا خوه لگیشان و لافوکه زاف به زمانیه وه، به ه موو وشه یه کیه وه دیاره، به لام ده زانی چون له په رده ی ته وازعیبه وه ده پچی! تو بلتی نه و خه لکه نه م ه موو شته له کپوه فیر بوو بن؟

شه ویک له شه وه دریژه کانی، پړزانی ه وه لی زیندانییه که م گویم له حیکایه تیکی له م جوړه حیکایه تانه گرت، له بهر که مته زموونی خوم، وام ته سور و وینا ده کرد، یاروی حیکایه تخوان تاوانباریکی به جگار به زهر و وره پولا یینه و به جوړی خوی ه لده کیتشا خریک بوو (پتروف) م له بهر چاو ده که وت. یاروی حیکایه تبیژ ناوی لوقا کوزمیچ بوو، نه مه هر بۆ که یفی دل نه فسه ریکی به پله ی میجر کوشتبوو. نه م لوقایه له ه موو زیندانییه کانی قاوشه که ی ئیمه کورته بالاتر و پتوه له و لاوا تر بوو، له باشوور له دایک بوو بوو، له و مسکیتانه بوو که له کیلکه دا کار ناکن و له مالی ئاغاگاناندا خزمه تکاری

دهكهن. فرناخی و لووتبه رزییه کی سهیری تیدابوو، وهك دهلین تهیریکی چکۆله بوو، بهلام دهنووک و چنگالی هه بوو. زیندانییه کان بههست و غه ریزه خه لکیان دهناسی، دهماری پیاویان دهناسی، هه رچه نده لوقا توندوتیز بوو، بهلام زیندانییه کان حیساییکی ئه وتویان بۆ نه ده کرد. کابرایه کی موزیر، له خۆبایی، به رزه فر و فرناخ بوو. ئه و شه وه له سه ر چه رپاکه ی خۆی دانیشتبوو و خه ریک بوو کراسیکی دهدروو، لوقا به رگدروو بوو، زیندانییه کی دیکه به نیوی "کوبیلین" له نزیکیه وه دانیشتبوو، کوریکی گهنجی که ته ی به داروباری خوشته بیعه ت بوو، بهلام گیلۆکه و گه وچ و که مئاوه ز بوو. لوقا زۆرجار ده گهل ئه م هاوسیه ییدا به شه ر ده هات و سه رزه نشتی ده کرد و خۆی به سه ریدا دهنواند و کالته ی پیده کرد و وه کو کۆیله سامه له ی له ته کدا ده کرد، بهلام کوبیلین له به ر دلپاکی و ساویلکه یی خۆی ههستی به مه نه ده کرد. له و کاتانه دا گۆره ویه کی به دهسته وه بوو، به دهم گۆره و ی چینه وه و لام سه رلایی گوئی له لوقا ده گرت، لوقا به دهنگی به رز قسه ی ده کرد و حیکایه ته که ی ده گنیراپه وه. هه لبه ته ده یویست سه رنجی هه موو خه لکه که راکیشی و ئه وانیش گوینیان لینی بێ، هه رچه نده وای دهنواند ته نیا قسه بۆ کوبیلین ده کات. به دهم ته قه ل و درومانه وه گوئی:

- به و جۆره له زید و زاگه ی خۆم وه ده رنرام برای ئازیزم.

کوبیلین پرسی:

- ده میکه ؟

- که پۆلکه و گاگوزان پیتیگات ده کاته سالنک. که گه بیشتنه (ک. ف)

له زیندانیان په ستاوتم. له وێ خۆم له نیو دهسته یه ک پیاودا بینیه وه که هه موویان خه لکی پوو سیای به ووک بوون، تا بلتی که ته و زه لام و ته ندوست و به هیز بوون، هینده قه له و بوون ده تگوت مانگان،

بهلام زۆر هیتدی و هیمن و حیزهله بوون، ئەو خواردنەى دەماندرایه زۆر خراپ بوو، مێنجر وهکو حیوان مامەلهى لهتهکدا دهکردن، پوژى دوان تێپهپى، سهیرم کرد ئەوانه زۆر بوودهله و ترسنۆکن، پیمگوتن: 'باشه ئیوه بۆچی زیپهتان لهم حیوانه کردووه؟'. گوتیان: 'دهى فهرموو ئەگەر دهتوانى تۆ قسهى دهگهله بکه!' ئەو حیوانانه دهستیان به پیکههین کرد، گالتهیان به ئەقلم دههات. بێدهنگ بووم و هیچم نهگوت.

ئەوسا یارۆى حیکایهتییژ، کویلینى فهرامۆش کرد و پرووى دهمی کرده ههموان:

- پیاویکی خهڵکى پرووسیای بچوکیان تێدابوو تا خهزکەى بوودهله و هیچوپوچ و قهشمەر بوو، ئەمه پرووى دهمی تێکردن و کهوته گێرپانهوى ئەوهى که چى به قازى و دادوهرهکان گوتووه، چۆن لهبهریان پاراوتهوه، چۆن پووپامایى بۆ کردوون و گوتویهتى ژن و مندالى هەن. پیاویکی کهته و زهلامى سهرسیى بوو. کابرا لهسهر حیکایهتهکهى بهردهوام بوو، بۆ هاوڕیکانى باسکرد که چۆن سهگیك لهویندهر بووه و پهیتاپهیتا هەر دهینووسى و دهینووسى، هەر ههموو ئیفاذهکانى ئەوى دهنووسى و چۆن ئەوى تۆمهتبار پێى گوتووه: 'دهک خوا بتکوژى' و چۆن ئەو جوابى نهداوتهوه و لهسهر نووسىنى خۆى بهردهوام بووه و کابرا بهوه کوتایى به قسهکانى هینا گوتى: 'بهو جۆره کلاوم تینا، سهرم تیاچو!'.

- ئادهى فاسیا(۱) گیان دهزوویهکى ترم بدهیه، ئەم دهزووه قرچۆکه.

فاسیا دهزوویهکى تری دایه و گوتى:

- هانى، ئەم دهزووه له بازار کپدراوه.

- دہزوی کارگہ کہ باشه. تۆزی له مه پئیش (نیفالیید) مان نارد له کارگه که دہزومان بۆ بکړیت، نازانم لای چ ئافره تیکی سووک ئه دہزوانه ی کړیوه، دہزویه کی خراپه، قرچۆکه. لۆقا به دهم ئه و قسه یه وه و له بهر پرووناکی چرایه که دہزوه کی به کونی دهرزییه که وه ده کرد.

- ده بی لای دۆسته کی خۆی کړییتی.

- بئگومان له دۆسته کی خۆی کړیوه.

کوبیلین، که ته وای فهرامۆش کرا بوو و بیر چوو بووه وه هلی دای:

- نه مانزانی میجر چی به سه رهات؟

لۆقا، له خودای دهویست ئه و پرسیاره ی لیبکړی. که چی وئپرای ئه وهش نه یویست به کسه ر دهست به گئران وه ی واریقاته که بکاته وه، وای دهنواند که گوئی له کوبیلین نه بووه. به ئه سپایی که وه ته قه لیدان و پاشان به ئه سپایی خۆی چاک کرد و به چوارمشقی لئی دانیش و بهردهوام بوو:

- ئیدی هاوړی بوده له کانی خۆم هان دا تا بنیرن به دوی میجره دا. جا ئه و به یانییه کێردیکم له دراوسیکه م به ئامانه وهرگرت و بۆ کاتی مه بادا و تهنگانه شاردمه وه. میجره هات. دهتگوت سه کی هاره، لا لا مووی ده کرد. به دزییه وه پیمگوتن: "کوپینه، ئه ی خه لکانی پرووسیای بچووک ئه مړۆ پۆژی ترس نییه، مه ترسن" لئ فایده ی نه بو! له ترسا پۆحییان پئته بوو، وه کو شه قشه قه ده لرزین. میجره به وپه پری مهستی خۆی به ژووردا کرد. گوئی: "ها، بۆچی له دووتان ناردووم؟ چۆن زاتان کردووه، چی قه و ماوه؟ من تزاری ئیوه م، من خوای ئیوه م" کاتی که گوئی تزاری ئیمه یه، خوای ئیمه یه، لئی نزیک که وتمه وه، کێرده که شم له قۆلی کراسه که مدا شار دبووه وه،

زیاتر لئی نزدیک بوومه وه و گوتم: "نه خیر جهنابی پایه بهرز، شتی وا نایت سهره وهی پایه بهرز، ببوره، ناشیت له هه مان کاتدا هه م تزار و هه م خوداش بیت" میجر هاواری کرد: "که واته تو سهردهسته و هاندهری ئه مانهیت" زیاتر لئی نزدیک بوومه وه و گوتم: "نه خیر جهنابی پایه بهرز، من سهردهسته ی یاخیان نیم. به لام هه م تو و هه م ئیمهش ئه وه ده زانین که هه موومان یه ک خوامان هه یه، خویه ک که شهریکی نیسه، یه ک تزارمان هه یه که خودا بو ی هه لباردوین، به لام تو جهنابی پایه بهرز ته نیا میجریکیت و بهس، له ساوپه نای تزار و به فزلی تزار و به گویره ی به هره و توانستی خوت لیتره سه روکی ئیمه ی."

میجر، له توپه یی و جه ژمه تاندا که وته ده مه لالکی، له داخا نهیده توانی قسان بکات. گوتمی: "چی؟ چی؟ چی؟". گوتم: "هر ئه وه یه". ههنگی پرم دایه و کترده که م تا بن کرد به ورگی دا! دوا ی توژی به لادا هات، وهر سوپایه وه به پشتدا تهختی زهوی بوو. ئه وسا چه قوکه م توپدا و به هاوړیکانم گوت: "دهیسا هاوړیتیان ئیستا هه لی گرن!".

جا ئیستا توژی له یاسه که م دوور ده که ومه وه و ده لیم زور به داخه وه له و سهرده مانده دهسته واژه ی وه ک "من تزارتسم، من خواتانم" و زوری تری له و بابته دهسته واژانه به کار ده هات. گه لیک له ئه فسه ره کان به کاریان دینا. هه لبه ته ده بی ددان به ودها بنین که ئیستا ژماره ی ئه و که سانه ی ئه و جوړه دهسته واژانه به کار دینن زور که م بووه ته وه و بگره که س به کاری نایه نی. ئه وه ی مایه ی سه رنجه ئه و خه لکانه ی که ئاوا به خو ده نازین و ئه و جوړه قسانه یان ده کرد، زیاتر ئه و ده ره جه دارانه بوون که بق پله ی ئه فسه ر بهر زکرا بوونه وه و هه وای پله و پایه ی تازه له که لله ی دابوون و خویان لیگورا بوو. ئه وانه چونکه زوریان پی کرا بوو، زه حمه تی زوریان کیشا بوو، که له پر

دهبوون به ئهفسهر و فهرمانده و لهقهبی خانهدانیان وهردهگرت و شتی وایان به خووه نه دیتبوو، ئیدی زۆر پیس له خو دهگوران و پلهوپایه مهستی دهکردن و هیز و دهسهلاتی خویان له رادهبهدهر، به گهوره دهزانی و بهردهست و خوارددهست و بندهستهکانی خویان به بهشهر نه دهزانی، بهلام دهرههق به سههرانی خویان، مهرایي و پروپامایی و کلکه سووتی و ملکهچی و زهلیلی وایان دهواند پیاو قیزی لیده کردنهوه. ته نانهت کهسه دهلهچه و بنریشهکانیان له بهردهم سههرانی خویاندا ددانیان بهوهدا دهنا که بندهست و بهردهست بوون و ئهسلی خویان له بیر ناکهن، له کونی خو هه لئاگه پینهوه. بهلام ئهوانه دهرههق به بندهستهکانیان له رادهبهدهر ستهمکار و دیکتاتور بوون. دهبی ئهوهش بلین که هیچ شتیک زیندانیانی به ئه ندازهی ئه وهفتاره بيمانایانه توپه و قهلس نه دهکرد. مرؤف هه رچییهک بی، چهند کۆيله و کهساس و ملکهچ بی، چهند گوێزپایه ل و سازگار بیت، بهو هه موو فخرفرۆشی و له خو بایی بوون و خو په سه ندی و لافوگه زافه بيمانایه توپه و قهلس ده بیت و سه بر و هه دای ده سوێ و پهت ده پچرئ.

خۆشبهختانه، هه موو ئه م شتانه به سه رچوون و کۆن بوون و خه ریکن به ته واره تی له بیري خه لکی ده چنه وه. پێویسته ئه وهش بلین که ده سه لاتی بالا له و سه رده م و سه روبه نده دا زۆر به توندی سزای ئه وه له کار و تاوانبارانه ی ده دا، من نمونه ی زۆرم له لایه. ئه وه ی که بنده سستان نا په حه ت و توپه ده کات، ئه وه یه به ناشیرینی مامه له یان ده گه ل بکریت، به قیزوبیز و سووکایه تییه وه مامه له یان له گه ل بکریت.

ئه وانه ی پێیان وایه هه ر ئه وه نده یان له سه ره نانی زیندانی بدهن و مدارای بکه ن و له هه موو شتیکدا به پێی یاسا په فتاری ده گه ل بکه ن،

هه‌لەن، چونکە مەرووف چەند بچوووک بێ، چەند نەگەت بێ و چەند
 کەم بایەخ بێت، بە تەبەییەت حەز دەکات کەرامەتی مەرووفایەتی
 بپاریزێت. هەر زیندانییەک زۆر چاک دەزانێ زیندانییە، دڵنایە کە
 کەسیکی بپزراوی ناخۆشەویستە و دەزانێ لە چاوەرپرسەکانیدا
 هیچ نییە. بەلام نە تەلەبەند و نە کۆتوزنجیر ئەوێ لە بیر نابەنەوێ کە
 مەرووفە و دەبێ مامەلەیهکی مەرووفانە لەگەڵ بکێت. خودایا! مامەلە
 مەرووفانە چەند پێویستە. لەوێ مامەلەیهکی مەرووفانە، تەنانت ئەو
 کەسەش لە هەلدێر پرزگار بکات کە دەمیکە وێنە خۆدای لە دل و
 دەرووندا ئاوا بوو. بەلام "قەرەبەختان" لە هەر کەسیکی دی زیاتر
 پێویستیان بە مامەلە مەرووفانە، دەبێ لەو پڕووەو پێش خەلکانی تر
 بخەین، چونکە ئەوێ دەرمانی دەریانە، ئەوێ سەرچاوەی پرزگاریانە،
 ئەوێ سەرچاوەی خوشی و شادیانە. من بە پێکەوت دوو شت
 سەرئەجی پراکتیشام و سەیرم کرد ئەو قەرەبەختانە زۆر خوشحال
 دەکەن. یەکیکیان زمانی شیرین و پڕوی خوشی زیندانەوانەکان بوو
 کە گیانی زیندانییەکانی دەژیانەوێ و وەک مەندال دایان پێی خوش
 دەبوو و دەیکردە کاریک بە دل بەرپرسەکانی خۆیان خوش بوو.
 دووێ میان ئەوێ بوو زیندانییەکان حەزیان نەدەکرد سەرۆکەکانیان
 زۆر پڕویان بدەن و شەرمیان لێکدی بشکێ، حەزیان نەدەکرد
 بەرپرسەکان زۆر خوشامەلە بێ لەگەڵیاندا، هەر وەها حەزیانیش
 نەدەکرد ئەو بەرپرسانە زۆر سادە و ساویلکە بێ، چونکە حەز
 دەکەن پێزی بەرپرسەکانیان بگرن. بۆ نمونە کە بیانیدیتبا
 سەرۆکەکیان سینگ و بەرۆکی پڕ لە میدال و نیشانان، پۆشته و
 پەرداخە و بەسام و تامە و لای سەرانی بالاتر بەسەنگ و ئیحتوبارە،
 کەسیکی بەزەبەتورەبت و بەویقار و دادپەروەر و بەئینسافە، زۆر
 پێزی خۆی دەگرت، شانازیان پێوێ دەکرد، زیندانیان ئەو جۆرە

به پرسه په سهند ده کڼ به سهر هی دیدا، چونکه قه دری خوی
ده زانی، سووکایه تی به کس ناکات. خراپه ده گهل که سدا ناکات، بویه
هیچ کیشیه کی بۆ دروست نابې و کاروباری ناسایی دهر ووات.

کوبیلین به هیمنی پرسې:

- پیموایه له سهر نه وه سزایه کی قورس درایت؟

- هر قورس، هر باسی مه که، نه له هقی سزایه کی قورس درام

هاوړنیان! نه و مقهسته بیته! نه ری پیم بلین: نه مشه و یاری و هره ق نیه؟

فاسیا گوتی:

- پاره ی قوماره که دراوه به خوار دنه وه، دراوه به مه شرووب و

خوار و ته وه، نه گینا ئیستا لیره ده بوو.

لوقا گوتی:

- "نه گینا! نه م" نه گینا" به له بازارې مؤسکودا سه د پوېل ده کات.

کوبیلین دیسان پرسې:

- باشه لوقا سزایه که ت چنه د بوو؟

لوقا گوتی:

- پینچ سه د شه لاق، براده ری نازیز.

دیسان دراوسیکه ی فهراموش کرد و پرووی کرده نه وانی دی:

- نه له هقی هاوړنیان، خه ریک بوو بمکوژن! من پیشتر به عه مراتم

شه لاقم نه خوار دبوو! هر کرام به مه خسه ره. خه لکی دنیام لی خر

کرایه وه. هه موو خه لکی شار هاتبوون بۆ ته مه شای سزای تاوانبار، سزای

بکوژ. که خه لکیکی که روگه وچ بوون! که وجیتیان له باس کردن نایه ت!

کابرای جه لاد جله کانی له بهر داکه ندیم، یه که ته خته له سهر عار دی پالی

خستم، نه وجا تینی خوړیم: "تاماده به، ده تبرژینم!" چاوه پیم کرد. که یه که م

قامچی پیدا کیشام ویستم پر به زار هاوار بکه م، به لام نه متوانی، ده نگم

ده رنه چوو، چنه د زارم ده کرده وه ده نگم له نه وکم دهر نه ده مات. ده نگم له

ئەوكم گىرا، كە جەلدى دووھى پىدا كىشام، يەكسەر بوراموھ گويم لە كابرا
 نەبوو كە دەيگوت: "ئوو، كاتى بە خۇ ھاتمەوھ گويم لىيان بوو كە ژمارە
 (ھەقدە)يان دەژمارد. تا ئەو كاتە چوار جاريان كردبووموھ تا نيو سەعاتىك
 پشوو بدەم و ھەناسەم و ھەريتەوھ، تا ئاوى ساردم پىدا بكن. تەمەشاي
 ھەمويانم دەكرد خەريك بوو چاوم دەرييت. لە دلى خودا دەمگوت: تەواو
 لىزە دەتۆپم.

كوبيلين گوتى:

- ئەو جاش نەمردى؟

لوقا تەمەشايەكى تەوسامىزى كرد و ئەوانى دىش لە قاقاي پىكەنينيان دا.

- بە راستى شىتە.

لەوھ دەچوو لوقا ژىوان بى لەوھى لەو ساوھ قسەى بۆ ئەم
 قەلپپاوھ دەكرد، ھەنگى ئاماژەيەكى بۆ سەرى خۆى كرد و گوتى:

- لەوھ دەچى يارۆ ئىروكانەى تىك چووبى.

فاسيا ھەلى داھ:

- ئەرى ئەقلى تەواو نىيە.

ھەرچەندە لوقا شەش كەسى كوشتبوو و ھەزى دەكرد وا لە
 زىندانىيەكان بگەيەنن كە پياويكى زۆر بە جەربەزە و ترسناكە، بەلام
 ھىچ كەسيك لە زىندانەكەدا لىي نەدەترسا.

ژىندەر:

۱- فاسيا: كورتكراوھى فاسىلييە.

«۹»

ئەشعيا فومىچ - گەرماو و بەسەرھاتى باكلۆشىن

بەرەجەژنان بوو، جەژنى سەرى سال، زىندانىيەكان بە شەوق و زەوقىكى زۆرەوۋە چاۋەرۋانى ھاتنى جەژنيان دەکرد. كە بەو حالەۋەم دىتن، منىش دلم خۇش بوو، پىششىنى ئەۋەم دەکرد كە شتىكى چاۋەرۋاننەكراو پروو بدات. دەبۋايە چوار پۇژى بەر لە جەژن بۇ گەرماۋى ھەلم بىرىين. زىندانىيەكان ھەر ھەمويان خۇشحال و بەكەيف خۇيان ئامادە دەکرد. دەبۋايە دۋاي فراڭين بۇ گەرماو بېرۇن. جا بەو بۇنەيەۋە، مۇلەتى نىو پۇژمان پىندەدرا و بۇ بىگەر نەدەچۋوين. ئەشعيا فومىچ مىشتاين، لە ھەموو زىندانىيەكان خۇشحالتىر بوو، لە كەيفان جىتى بە خۇي نەدەگرت. ئەشعيا فومىچ زىندانىيەكى جوولەكە بوو كە لە فەسلى چۋارەمى ئەم بىرەۋەرىيەمدا ناوم بردوۋە و كەمىكم باس كىردوۋە. ئەم پىاۋە زۆرى خەز لە گەرماو بوو، زۆر دەمايەۋە و ئەۋەندە دەمايەۋە جارى وا ھەبوو دەبۋرايەۋە. ھەر كاتى ئەو گەرماۋەم بىر دەكەۋىتەۋە (ھەلبەتە زۆر

ئەستەمە بىر بېچتەۋە) يەكسەر سەروسىماي خۆشەويىستى ئەشعيا
فومىچى ھاوزىندانىم دېتەۋە بەرچاۋ.

خودايە كە ئىنسانىكى سەير بوۋ! پىشتىر تۈزىكم باس كىردوۋە.
كابرايەكى پەنجا سالانى، بارىك و بنىس و لاۋاز، سىما مەنگ و ئارام
بوۋ، گۇنا و تەۋىلى يەكپارچە جىگا برىن بوۋ، لاۋاز، پىئوۋەلە، سىي
سىي بوۋ، بەدەنى لە بەدەنى جوۋجەلە دەچوۋ. سىماي مەندومەنگ و
ئارام بوۋ، مەتمەنى لىدەبارى، خۆشى و شادى لە سىماي نەدەبرا. پىم
ۋابوۋ ھىچ باكى بەۋە نىيە كە كەۋتوۋەتە زىندانەۋە. ئەمە زىرپىنگەر
بوۋ، تاقە زىرپىنگەرى شار بوۋ، لە كارى كەم نەبوۋ. دەستكەۋتى زۆر
بوۋ. پىئوۋىستى بە ھىچ نەبوۋ، دەۋلەمەندانە دەژيا، دىرغى لە خۆي
نەدەكرد، بۇ خۆي دەستودل تىر بوۋ، بەلام وىپراي ئەۋەش ھەمو
دەستكەۋت و قازانچەكانى خەرج نەدەكرد، بەلكو پاشەكەۋتىشى
دەكرد، بارمەتى لە زىندانىيەكان ۋەردەگرت و قەرزى بە سوود
دەدانى. سەماۋەرىك و دەستى پىخەفى نەرم و لىفەيكە و چەند
فېنجانىكى ھەبوۋ. جوۋلەكەكانى شار مدارايان دەكرد و چاۋيان
تىۋەبوۋ. ھەمو شەمۋاننىك، بە مەخفۇرى دەبرا بۇ كلىسا (ياسا رېنى
ئەم كارەي دەدا). يانى ژيانىكى خۆش و دەۋلەمەندانە ھەبوۋ، بەلام
زۆر پەرۋىشى ئەۋە بوۋ كە ماۋەي زىندانىيەكەي، كە 12 سال بوۋ،
زوۋ تەۋاۋ بېيت، تا ژن بېنى. بە پاستى كابرايەكى سەير بوۋ
تىكەلەيكە كۆمىدى بوۋ لە ساۋىلكەيى و گەۋجىتىيى، لە فېلبازى و
چاۋقايى، لە گۇساخى و شەرمى، لە خۇپەسەندى و دې. زۆرم بە
لاۋە سەير بوۋ كە زىندانىيەكان ھەرگىز گالتەيان پىتەدەكرد، پىتيان
راندەدەبارد. خۇ ئەگەر جارجارىك سەريان بىكردبايە سەرى، تەنيا بۇ
سوۋكەشۇخى و پىكەنن ئەۋەيان دەكرد. ئەشعيا فومىچ مایەي
دەخۇشى و سىبۇرى ھەمويان بوۋ. خۇشيان دەۋىست، ئەگەر

به دهم ئه و قسه يه وه پانتوله شره كه ي خسته به رده مي. ئه شعيا فوميچي داماو به جوړي چه په سا بوو، نه يده ويرا چاو هلبړي و ته مه شايه كي سيماي شيوا و ترسناكي ئه و ئاپورا چلكن و پلكنه بكات كه دهوريان دابوو. تا ئه و كاته فزه ي له دهم دهرنه هات بوو، به لام هر كه چاوي به شره پانتوله كه كه وت، ئاهيكي تيگه را، پانتوله كي له دهستي وهرگرت، به وردى كه وته ته مه شاگردني. ته نانه ت دايه بهر پروناكي چرايه كه ش تا به جواني بيبيني. زيندانيه كان هم موو به تاسه وه وهستا بوون تا بزائن ئه شعيا چ دهليت.

زيندانيه گه نجه كه چاويكي له هاوپيكانى داگرت و له سهرى پويى:

- ها، چ دهلي؟ پوبليكي زيوم دهديتنى ئه گهر پانتوله كه ت به بارمه لا دابنيم؟

ئه شعيا فوميچ، بويه كه م جار له زيندانداه بهم وشانه زارى كرده وه:

- پوبليكي زيو؟ نا، زوره، ئه گهر پازى بى كهوت كوپيكانت دهده مي!

زيندانيه كان، كه گوټيان له و قسانه ي بوو، هم موو له قاقاي پيگه نينيان دا.

زيندانيه گه نجه كه گوتي:

- كهوت كوپيك؟ باشه بيته، باوه پ بكه شانست هه يه! به لام ئاكات له پانتوله كم بن، خهراپى نه كه ي ها، ئه گينا ده تكوژم.

ياروى جووله كه، دهستي به به پكيذا كرد تا كهوت كوپيكه كه دهريبنى و ژيراوژير ته مه شاي زيندانيه كانى ده كرد وهك ئه وه ي به شايه تيان بگريت، ئه و جا به دهنگى له رزوك گوتي:

- ئەمە ھەوت، سېش قازانجى دېتە سەر، واتا دە كۆپكى من
قەرزار دەبىت.

يارۋى جۈلەكە ھەستى بە ترس و دلەپاۋكىتەكى زۆر دەكرد،
بەلام ئارەزوۋى تەۋاۋكردنى سەۋدایەكە بەسەر ترس و
دلەپاۋكىتەكە پىدا زال بوو.
زىندانىيە گەنجەكە گوتى:

- مەبەست لە سى كۆپىك، سالانەيە؟ يانى سالى سى كۆپكى دېتە
سەر؟

- نەخىر مانگانە.

- كە پياۋىكى تەماعارى، تۆ ناوت چىيە؟

- ئەشعيا فومىچ.

- زۆر باشە ئەشعيا! تۆ لەم دىنبايەدا زۆر پىش دەكەۋى! خوا حافىز.
ئەشعيا دىسان كەۋتە تەمەشا كىردنى شېرە پانتۆلەكە، گالتەنىيە،
ھەوت كۆپكى لە جىياتى خەۋاندوۋە. ئەوسا قەدى كىرد و بەۋپەرى
ورىيى لە كىسەكەى نا. زىندانىيەكانىش ھەر پىدەكەنن.

ئەلھەقى ھەموو زىندانىيەكان خۇشيان ويست، كەس پۇژى لە
پۇژان خىراپەى دەگەل نەكرد، ھەرچەندە ھەموو زىندانىيەكان
كەۋتبونە ژىر قەرز و سوۋدى قورسى ئەۋەۋە، بەھەر حال كابراپەك
بوو زەپەيەك كەربۈكىنەى لە دلدا نەبوو، بە قەد مېرىشكىك بوغز و
پقى لە دلدا نەبوو. كە دەيىنى ئەۋانەى دەۋرى مداراى دەكەن، خۇى
قورس دەگرت. بەلام ئەمەى لىتەدەھات و پىكەنىناۋى دەھاتە بەر چاۋ،
بۆيە زىندانىيەكان دەيانبەخشى و لىيان نەدەگرت.

لۇقا، كە بەر لەۋەى بگەۋىتە زىندان، جۈۋلەكەيەكى زۆرى
دەناسى، ھەندى جار سەرى دەكردە سەرى، پقى ھەلدەستاند، بەلام
ئەمەى لە نيازگلاۋى و زگپەشىدا نەدەكرد، تەنبا بۇ سوۋبەت و گالتە

و پابواردن ئوۋەى دەکرد، ۋەكو چۆن كەسئىك ھەر بۇ خۆشى و
پىنگەنن سەر بخاتە سەر سەگىك يان تووتكىك يان ھەر ھەيوانىكى
دەستەمۇ، ئەمەى دەکرد. ئەشعيا بەمەى دەزانى، بۆيە قەت تورپە
نەدەبوو، بەلكو يەك بە دوو ۋەلامى دەدايەۋە.

بۇ نموونە لۇقا دەيگوت:

- تەمەشا جوولەكە، ئاگات لە خۇ بى، لەم پرۇژانەدا لىدانىكى وات
لىدەدەم بە ەمرانت لىدانى وات نەخواردىن.

ئەشعيا ۋەلامى دەدايەۋە:

- ئەگەر تۇ جارىكم لىدەى، مەن دە جارت لىدەدەم.

لۇقا پىتى دەلىت:

- ھەى گولى پىس!

ئەشعيا ۋەلام دەداتەۋە:

- چ قەيدىيە با ھەر گول بىم.

لۇقا دەلىت:

- ھەى جوولەكەى پىسكە!

ئەشعيا دەلىت:

- گول، پىسكە، ھەرچىيەك دەلىتى بىلىن، گرىنگ ئەۋەيە باخەلم

كەرمە، دەۋلەمەندىم.

ئىدى شەرە سوعبەتەكەيان بەردەوام دەبىت:

- ھەى مەسىح فرۇش

- چى دەلىتى بىلىن.

زىندانىيەكان ھاوار دەكەن:

- بژى ئەشعيا قومىچ! بە پاستى قۇشمەى! ھاۋرىيان ۋازى لىيىنن،

ھەر يەك ئەشعيامان ھەيە.

- دهی جووله که، نه گەر ئاگات له خو نه بن، بهر شه لاقان ده دریتی و
 پهوانه ی سیبیریا ده کړی.
 - من له ئیستاوه له سیبیریا.
 - بۆ شوینکی دوور قرت ده نیرن.
 - باشه خودا له ویش نییه؟
 - هه لبه ته، یا.

- دهی باکم نییه، له هه شوین خودا هه بن و باخه لم پر بن، پارهم
 هه بن، خه مم نییه.
 زیندانییه کان هاوار ده که ن:
 - بژی نه شعیا، به راستی ئاقله!

ئاشکرایه که، یاروی جووله که زۆر چاک دهیزانی که سه ده که نه
 سه ری و پتی پاده بوین، به لام به خویدا نه ده شکایه وه و وره ی بهر
 نه ده دا. له زه تیکی زۆری له ئافه رین و ستایشی زیندانییه کان ده بین و
 بای ده چووه ژیر که و لی و به ده نگیکی زیقاو له، که له هه موو
 قاوشه که دا ده نگی ده دایه وه، گۆرانی ده چری! لاله له، لا، لا، لا له له، لا!
 هه نه و ئاوازه کۆمیدییه ی ده زانی، به دریزایی سالانی زیندانییه که ی
 که س له و ئاوازه زیاتری له نه بیست، که ئاشنایه تیم ده گه لی پهیدا کرد
 سویندی قورسی بۆ خواردم که ئه م گۆرانییه هه مان نه و ئاوازه یه که
 له کاتی په رینه وه له ده ریای سوور شه ش سه د جووله که، به ورد و
 درشتیانه وه ده یانگوت و ده یانگوته وه، ده بن هه ئیسرا ئیلیه ک دوا ی
 هه سه رکه و تئیک ئه م گۆرانییه بلی.

زیندانییه کان هه موو شه و یکی ههینی له سه ره شه ممه، له هه موو
 قاوشه کانی تره وه بۆ قاوشه که ی ئیبه ده هاتن تا سهیری نه شعیا
 بکه ن که چۆن جه ژنی شه مموان ده گێریت. هه لبه ته نه شعیا که
 پیایکی ساده و ساویله و خۆپه سه ند بوو، به خر بوونه وه ی

خەلکەکه زۆر کەیفخۆش دەبوو. میزیکى چکۆلەى له سووچىكى ژوورەکهدا هەبوو، دەچوو بۆ لای میزەکه پەردەیهکی قوماشی سێ پێدا دەدا، بە پوالت خۆى مژولى عیبادهت و دینداری و خواناسی دەکرد، ئەوسا کتیبىکی لەسەر میزەکه دادەنا، دوو مۆمى بە دیارییهوه دادەگیرساند و بە درێژایی ئەو ماوهیه لێوى دەجولاند و وردەوێردى نامةفهوم و نهێنى ئامیزى لەبەر خۆوه دەگوت، ئەوجا دەچوو جبههکەى لەبەر دەکرد، جبههکەى قۆلى نەبوو، زۆر بە خەمى جبههکەیهوه بوو، له بنى بنهوهى صندوقهکهیدا هەلى دەگرت. ئەوجا جووتى دەسبەندى مسى له دەستەکانى دەکرد. پاشان کلاویکی بچووکى قوتووئاسای(1) قووچى لەسەر دەنا که له شاخ دەچوو، پاش ئەمانه ئیدى دەکەوتە نوێژ و وێرد خویندن. ئیدى بە دەم نوێژ و وێردەوه فووى بە چواردهورى خۆیدا دەکرد، سەرى دەجولاند، بە شىوهیهکی کۆمیدى ملی بادهدا، دیاره سرووتى تاییهتی ئایینهکەى وای دەخواست، هەلبەتە ئەگەر ئەشعیا ئەو سرووتانەى، بەو شىوه کۆمیدیه و بە بەر چاوى ئیمهوه ئەنجام نەدا، بە هیچ جۆرى نەدەبوونە مایه پیکەنین! کەس پێى پێتەدەکنى. ئەوجا له پەر هەردوو دەستی بەسەر چاوییهوه دەگرت و بە دەم زۆرپوهۆپى گریانەوه وێردى دەخوێتد. بەرەبەرە گریانەکەى دەبوو بە شین و شەپۆ، له تاواندا خۆى بە پێوه نەدەگرت، خەریک بوو بەسەر کتیبەکهدا دەکەوت، کەچی له گەرمەى ئەو شین و شەپۆدا، له پەر له قاقای پیکەنینى دەدا، شاد و خۆشحال بە دەنگى منگى سروودى سەرکەوتنى دەگوت، هەندێ جار زیندانیهکان له دلى خۆدا دەیانگوت: 'کەس لەمە تێناگات'. جارێکیان له (ئەشعیا فومیچ)م پرسى باشە ئەم گۆرانه کوتوپرە له خەمینییهوه بۆ شادی مانای چیه. ئەشعیا فومیچ ئەم پرسیارانهى منى پێخۆش بوو، ئیدى بۆى باسکردم که ئەو

خەم و گریان و شینە بۆ لە دەست چوونی ئۆرشەلیمە و بە پێی
 ئایینەکیان دەبێ لەو یادەدا بگرین، سینگ بکوژن، شین بگێرن، تا ئەو
 کەسە دەگاتە ئەوپەڕی خەمگینی و خەمباری، هەنگی دەبێ ئەوەی بێر
 بکەوێتەو کە بەری تەنگانە کورتە و بە گوێزەیی پێشبینییەک،
 جوولەکان بۆ ئۆرشەلیم دەگەڕێنەو و جا دەبێ بەو بۆنەیهو
 یەكسەر دەست لە گریان هەلگرێ و هەلبکاتە گۆرانی و بە دل
 پێکەنێ، بە دەنگ و ئاوازی شادمانییەو نوێژ و عیبادەت بکات و
 سیمای بگۆرێت و سەلار و سەنگین بنوێنێ.

ئەشعیا فومیچ زۆر دلی بەم گۆرانه کوتوپرە لە خەمینیەو بۆ
 شادمانی خوێش دەبوو، بە ئەنجامدانی ئەم ئەركە زۆر ئاسوودە
 دەبوو. بە خوشییەکی زۆر گەرەو، بەبێ ئەوەی بێشاریتەو ئەو
 پرەنسیپە ئایینیەیی بۆ شەرح کردم. ئێوارەیهک لە کاتیگدا ئەشعیا
 فومیچ لە گەرمەیی عیبادەت و نوێژدا بوو، مێجر و ئەفسەری ئێشکگر
 و چەند سەربازیک خۆیان بە ژووردا کرد، زیندانیهکان بەپەلە لە
 بەردەم جیگاکانیاندا پێز بوون، تەنیا ئەشعیا نەبێ کە نەک هەر
 نوێژەکی نەبێ بەلکو بە دەنگی بەرزتر و حەرەکاتی زیاتر لەسەر
 نوێژ و عیبادەتەکی بەردەوام بوو. دەیزانی مافی عیبادەتی هەیه و
 کەس ناتوانی نوێژەکی پێ بپێ و ئەگەر لە بەردەم مێجرەدا چەند
 هاوار بکات، چەند بگری، هیچ مەسئولیەت و ترسیکی ناکەوێتە سەر.
 زۆری پێخوێش بوو لە بەردەم مێجرەدا ئەو حەرەکاتە بکات. مێجر
 تەواو لێی نزیک بوو، هەر شەقاویکیان بەین بوو. ئەشعیا فومیچ
 پشتی کردە مێژەکە و لە بەردەم مێجرەدا پەق پراوەستا، کەوتە
 خۆیندنی سردووی سەرکەوتن، ئازای بەدەنی دەجولان، دەستی،
 سەری، ملی، ئیدی جەزمە گرتبووی و حالی لێهاتبوو، تا گەییە ئەوەی
 سیمای بگۆرێت و شادی و ویقار لە خۆی بێنێ، یەكسەر ئەوەی کرد،

چاوی داده گرت، قاقا پئده کەنی، سەری بە ئاراستەیی میجەردا
 داده نەواند. میجەر لە هەوڵەوێ ئەمەیی زۆر پێ سەیر بوو، حەپە سا،
 پاشان لە قاقای پێگەنینی دا، گوئی ئەم پیاوێ دێوانیە و ئیدی پۆیی،
 ئەشعیا فومیچ لە سەر عیبادەتی خۆی بەردەوام بوو، زیاتر دەنگی
 لێهەلبەری. دواى سەعاتیک، لەو دەمدا کە ئەشعیا نانێ ئێوارەى
 دەخوارد، لێم پرسى باشە ئەگەر میجەر لێی توپەبایە، چى دەکرد،
 کەچی ئەشعیا پرسى:

- کام میجەر؟

گوتم:

- چۆن؟ ئەدی میجەرت نەبینی؟

گوئی:

- نەخێر.

گوتم:

- رێک لە بەردەمتدا وەستا بوو و تەمەشای دەکردیت.

بەلام ئەشعیا فومیچ، بە جەددیی دانیای کردم کە میجەری
 نەدیتوو، چونکە لەم حالەتەدا جەزمە دەگیرێ و بە جۆری حالی
 لێدیت نە هیچ دەبینی و نە هیچ دەبیسیت و نە ئاگای لە دەورووبەری
 خۆی دەمین. ئێستاش ئەشعیام دیتەوێ بەر چاو کە چۆن پۆژانی
 شەممان تا ئێوارێ بە ناو زیندانە کەدا دەسوپایەوێ و هیچ کاریکی
 نە دەکرد، چونکە بە پێی ئایین هیچ جۆلە کەیک بۆی نییە لەو پۆژەدا
 کار بکات. زۆرجار دەنگوباس و حیکایەتی باوە نە کردەنی بۆ
 دەگێڕامو، هەر جارێ لە کلێسای جۆلەکان دەهاتەو، دەنگوباسی
 پترسبۆرگی بۆ دێنام، بانگەشە و دەنگۆی قۆپی بۆ دێنام و دانیای
 دەکردم کە ئەو شتانەى لە هاو دینه کانی خۆی زانیو و ئەوانیش لە
 سەرچاوەی باوە پێکراوێو وەریان گرتوو.

چیه خه ریکه له بابته که مان دهرده چم، زور له سهر ئه شعیا
فومیچ پویشتم.

شار ته نیا دوو گهرماوی گشتی تیدابوو، یه که میان به دهست
کابرایه کی جووله که وه بوو. ئه مه گهرماوی نمره بوو، یانی ژووری
بچووک بچووک بوو. کریمی ههر ژووریکه په نجا کوپیک بوو. ته نیا
دهوله مند و ئه رستو کراتانی شار هاتو چۆی ئه م گهرماوه یان دهکرد.
گهرماوی دووهم بۆ خه لکه هه ژار و په شوکی بوو، کۆن و پیس بوو،
زیندانییه کان بۆ ئه م گهرماوه دهبران. دنیا سارد بوو، پوژیکه
هه تاوی پووناک بوو، بۆ ئه و گهرماوه یان دهبردین. زیندانییه کان
زوریان پتخوش بوو که له زیندانه که دهرده که وتن و به ناو شاردا
بایه کی بالی خویان ده دا، هه موو پیناکه یان به دم پینکه نین و گالته و
نوکه و قسه ی خۆشه وه ده بری. بۆ یه ک ساتیش ده میان لیک نه دنا.
یه ک پهل سهر بازی چه کداریان به گهل خستین. خه لکی شار له زه تیان
له ته مه شای ئه م دیمه نه ده بینی. که گه ییشته نه گهرماوه که کردیانین
به دوو به شه وه، چونکه گهرماوه که زور چکۆله بوو و هه موو
زیندانییه کانی به که ره تی نه ده گرت، تا قمی ده چوونه ژووره وه و
خویان ده شت و تا قمی کیش له ساردی گهرماوه که چاوه پوانیی
نۆره یان ده کرد. له گهل ئه وه شدا ساردی حه مامه که، واته ژووری
چاوه پوانیی که ئه وه نده بچووک بوو پیاو نه یده زانی چۆن نیوه ی
زیندانه کان ده گریت. پتروف به نیونه خت به جیی نه ده هیشتم. بیئوه ی
داوای کۆمه کی لیکه م به په له هات به لامه وه، تا له داکه ندنی
جله کانم و خۆشتندا یارمه تیم بدات. زیندانییه کی دیکه ش هه بوو به
نیوی باکلوشین، ئه مه له ئه حکامی تاییه تی بوو، پینان ده گوت میجره.
له هه موو هاوړیکانم کراوه تر و پوو خۆشتر بوو. ئیدی به ییمان خوش
بوو. پتروف یارمه تی دام که جله کانم دابکه نم، چونکه خۆم له م کاره دا

زۆر خاۋ بووم و ھېشتا پېتى پانەھات بووم. سەرماي ژووری
 چاۋەپوانى ھېچى لە سەرماي دەرەۋە كەمتر نەبوو. جل داکەننن بۆ
 تازە زىندانىيان زۆر ئەستەم بوو، چونكە دەبوايە بزانىت چۆن
 قايشەكانى ژىر زنجىرەكانى بكاۋە و دابكەنى. ئەم قايشانە لە چەرم
 بوون، ھەر يەكەيان ۱۷ سانتىمەتر درىژ بوو، لەسەر جلى ژىرەۋە و
 لە ژىر ئەو ئەلقەيەدا دەبەسترا كە لە قاچيان دەكردىن. جووتى ئەم
 قايشانە بە شەست كۆپىك بوو. دەبوايە ھەر زىندانىيەك جووتىك لەم
 قايشانە بکړیت، چونكە بەبى ئەو قايشانە نەيدەتوانى پى بکات،
 ئەلقەكە بە باشى لە قولەپىت نەدەچەسپى، لەو حالەتدا قامكىك
 دەچوۋە بەينى ئاسنەكە و گۆشتەكەى قولەپىتەۋە، ئىدى ئەلقەكە بەر
 قولەپىت دەكەوت و دەيخوراند، ئىدى زىندانى ھەر كە يەك پۆژ بەبى
 ئەو قايشانە پى بکردايە، گۆزىنگى برىندار دەبوون و لە خوین
 دەھاتن. داکەندنى قايشەكان قورس نەبوو، بەلكو داکەندنى جلەكانى
 ژىرەۋە زۆر زەحمەت و ئەستەم بوو، داکەندنى جلەكانى ژىرەۋە
 ۋەستايەتى و لىزانى و لىھاتوويىيەكى فرەى دەويست. زىندانى دواى
 ئەۋەى لنگى چەپى پانتۆلەكەى دادەكەند دەبوايە ھەر ھەمووى لە
 بەينى ئەلقەكە ۋە لاقىيەۋە ئاۋديو بکات و لەۋيۋە بە پىچەۋانەۋە بە ژىر
 ئەلقەكەدا بېھىتتەۋە، ئەوجا لاقى چەپى بە تەۋاۋەتى ئازاد دەبوو،
 ئەۋسا زىندانى دەبوايە لنگى چەپى پانتۆلەكەى لە ژىر ئەلقەكەى لاقى
 راستىدا بىيات و بۆ جارى دوۋەم لەگەل لنگى راستى پانتۆلەكەدا بۆ
 دواۋەى بەرىت. جا ئەم كارە قورس و ئالۆزە، دەبوايە لە كاتى
 گۆرپىنى جلە چلكنەكانى ژىرەۋە بە جلى تازەش ئەنجام بدارايە.
 كورنىف يەكەم كەس بوو كە ئەۋەى فېر كرىدىن، كورنىف خەلكى
 توبولسك بوو، ئەم پياۋە سەركرەدى دەستەيەك دزورېگر بوو، ئەمە
 ھوكمى پىنج سال كۆتۈزنجىر درابوو. زىندانىيەكان ھەموو لەسەر ئەم

وهرزشه پاهات بوون، زور بهلهز و خيرا نهجاميان دها. چهند
 كڅپيكيكم دايه پتروف كه سابوون و ليفكه يه كم بڅ بگريټ. پراسته له
 زيندان سابوونيان دهايي زيندانييه كان، به لام زور بچووك بوو، هر
 به قهه سكه يه كي دوو كڅپيكي ده بوو، زوريش ته نك بوو. هر به قهه
 نه و قاژه پهنيره ته نكه ده بوو كه له ټيواره خواني دهوله مهنداندا بهر له
 شيو بڅ بهركول داده نرا. له ژووري چاوه پوانيدا دوكانچه يه ك هه بوو
 سابوون و شهر به تي سبيټيني (كه له ههنگوين و به هارات و ناوي
 گهرم دروست كرا بوو) ده فروشت. ههروه ها كيك و چوره ك و ناوي
 گهرميشي ده فروشت، چونكه هر زيندانييه ك به گويژه ي پيكه و تني
 نيوان خاوهن گهرماوه كه و ئيداره ي زيندان، ته نيا يه ك ته نكه ناوي
 گهرمي ده درايه، خو نه گهر زيندانييه ك بيويستايه ده ستيك زياتر له
 خوي بدات و پتر خوي خاوين بكا ته وه ده يتواني ته نكه يه كي دي به
 دوو كڅپيكان بگريټ، كه خوداني گهرماوه كه له ده لاقه يه كه وه كه به
 تاييه تي بڅ نه م به بسته له ديواره كه كرا بوو، ده دايه ده ستي.

هر كه له ډاكنه ندي جله كانم بووم وه، پتروف بازوي گرتم،
 بيانوي نه وه بوو كه زه حمه ته به زنجير و پتو هنده كانم وه پي بكم،
 له كاټيكا خوي دابووه بن بالم و وه كو نه وه ي پيره ميټريكي په ككه و ته
 بم، ناموژگاري كردم: "زنجيره كان بهر ز بكه وه بڅ سه به له كت. ليټره
 ټاگادار به! نه مه ټاستانه ي ده رگا كه يه، وريابه ساتمه نه ده ي!" پياو
 پاست بلې خه جاله تي نه وه هموو خزمه ت و مدارايه ي پتروف بووم،
 دلنيام كرد كه ده توانم به ته نيا پي بكم، به لام نه يده ويست باوه پم
 پيټيكات، وه كو چون سه رپرستي و مداراي منداليكي حولي گيل
 ده كريت و ده بي هه مو كه سيك يارمه تي بدات، بهو ټاوايه مداراي
 ده كردم و مشووري ده خواردم. پتروف هه رگيز خولام و خزمه تكار
 نه بوو. نه گهر سووكايه تيم پي بكر دايه ده يزاني چون بهر پرچم

دهداتهوه و پهفتارم دهگل دهکات. ههلبته من بهلینی هیچ پاداشت و یارمهتیهکم نهدابوویه. ئهویش قهت باسی ئه و شتانهی نهکرد بوو و نهدهکرد، ئیدی چ شتیک هانی دهدا ئهوهنده به خه می منهوه بی؟

که دهرگای گه رماوه که مان کردهوه، وام به خه یالدا هات که دهچینه ناو دۆزهخ. ته سهووری ژووړیکی ۱۲ پی به ۱۲ پی بکه که سهده که سی به جاریک تنپه سترای بی، یان به لای که مهوه ههشتا که سی تیخزینرا بی، چونکه ژماره مان نزیکه ی دوو سهده که سیک ده بوو که کرا بووین به دوو به شهوه. له بهر هلم و بوخار، چار چاوی نه ده بینی. ته نی و پیسی و چلک و تنگه بهری شوینه که کرد بوویانه کاریک نه مانده زانی پی له کوږ دابننن. زور ترسام و ده مویست بگه پیمهوه. خو ئه گه ر هاندانی پترووف نه بوايه بینگومان ده که پامهوه. دواي ماندووبوونیکی زور، به هر جوړی بوو، دواي تکاوړجا له زیندانییه کان که توزی پیکه مان بو بکه نهوه، تا به چین بو لای سهکویه کی ئه و سهری زیندانییه کان. به لام هه موو سهکویه کان گیرابوون. ئیدی پترووف پیشنیازی بو کردم که شوینیک بکپمهوه، خیرا بو ئه و مه بهسته که و ته مامه له و سهودا ده گل زیندانییه کدا که له سهکویه کی نزیکي په نجه ره که دانیش بوو. ئه م زیندانییه قایل بوو که به یه ک کوپیک شوینه که ی خویم بو چول بکات. تومه ز پترووف پیشه وخته کوپیکه که ی حازر کرد بوو، له ناو ده ستیدا بوو، که پاره که ی دا به یاروی زیندانی، خیرا شوینه که ی چول کرد و به ژیر ده ست و پتی مندا خو ی به شوینیک تاریکدا کرد که یه کپارچه ته نی و چلک و پیسی بوو. ته نانه ت بهینی سهکوکانش پر بوو له زیندانییان که له عاردي دانیش بوون و به دم هه راوزه ناوه، خو یان له که فی سابوون نابوو گوايه خو یان دهشت. هینده قهره بالغ بوو ده رزیت هه لدا با به عاردي نه ده که و ت، ئیدی هر که سه و ته نه که

ئاوی خۆی به دهستهوه بوو و ئاوی به خۆدا دهکرد. ئهوانه‌ی به پێوه
 خۆیان دهشت و ته‌نه‌که ئاوه‌کانیان به دهستهوه گرت بوو، چۆراوکه
 و پریشکی ئاوی له‌شی ئه‌وان ده‌پژا به‌سه‌ر سه‌ری تاشراوی ئه‌وانه‌ی
 که دانیشتبوون. ژماره‌یه‌کی کهم له زیندانییه‌کان له‌سه‌ر سه‌کۆکان
 خۆیان قانگه‌ کرد بوو و خۆیان ده‌شت. یانی ژماره‌یه‌کی کهم به
 راستی خۆیان ده‌شت. زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زیندانییه‌کان هه‌زیان
 نه‌ده‌کرد خۆیان به ئاو و سابوون بشۆن، هه‌زیان ده‌کرد له‌سه‌ری
 سه‌ره‌وه خۆیان له بوخاره‌ گه‌رمه‌که هه‌لکێشن و له‌شیان بخوسیته‌وه
 و ئه‌وسا ئاوی سارد به‌خۆدا بکه‌ن، ئیدی خه‌لکه عه‌وامه‌که به‌و جو‌ره
 خۆیان ده‌شت. پیاو که ته‌مه‌شای ده‌کرد، ده‌ییینی په‌نجا لیفکه به
 جاری به‌رز و نزم ده‌بنه‌وه و زیندانییه‌کان له‌زه‌تیان له‌وه وه‌رده‌گرت.
 بوخاره‌که‌ش سات به سات زیاتر ده‌بوو، پاده‌ی گه‌رما به‌ جو‌ری
 به‌رز ده‌بووه‌وه پیاو هه‌ستی به‌ سووتان ده‌کرد. هه‌راوزه‌نا له‌ هه‌ر
 چوار نکالی زیندانه‌که‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه و تیکه‌ل به‌ زپوه‌و‌پ‌ری
 پێوه‌ند و زنجیری زیندانییه‌کان ده‌بوو که له‌ عاردی ده‌خشا، خۆ
 ئه‌گه‌ر که‌سانیک بیانویستبایه له‌ شوینیکه‌وه بۆ شوینیکی دیکه‌ بپ‌ۆن،
 ئه‌وا زنجیر و پێوه‌نده‌کانیان له‌ زنجیری که‌سانی دی ده‌ئالۆسکا و
 ده‌که‌وت به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا که دانیشتبوون، هه‌نگی شلپ ده‌که‌وتن به
 عاردیدا و ده‌ستیان به‌ تووک و نه‌فره‌ت و جێتودان ده‌کرد، جا نه‌ک
 هه‌ر خۆیان ده‌که‌وتن به‌لکو له‌گه‌ل خۆیاندا ئه‌وانه‌شیان ده‌خست که
 زنجیره‌کانیان تیکه‌ئال بوو. زیندانییه‌کان هه‌موو جه‌زمه‌ گرتبوونی و
 وه‌کو کێوی ده‌هاتن و ده‌چوون و شیتناسا هاتوها‌ریان بوو.
 زیندانییه‌کان، هه‌موو له‌به‌ر ئه‌و ده‌لاقه‌یه‌ی که ئاوی گه‌رمی لێوه
 وه‌رده‌گیرا، که‌له‌که بوو بوون و خه‌ریک بوو یه‌کتریان ده‌پلیشاندوه‌وه،
 که ته‌نه‌که ئاوه‌کانیان وه‌رده‌گرت، تا ده‌یانگه‌یانده جێ، نیوه‌یان به‌سه‌ر

سهری ئهوانه دا دهپرشت که دانیشتبوون. ههستمان دهکرد ئازادین، بهلام هر ساتی نا ساتی سهربازیکی سمیل بابر له دهرگا کهوه یان له دهلاقه کهوه، به خۆو تفهنگه کهیهوه سهریکی دهکیشا تا بزانی ئارامی بهرقه راره یان نا. سهری تاشراوی زیندانییهکان و جهستهیان که له بوخار و گهرمی گهرماوه که دا وهکو خوین سوور دهچووهوه، زۆر سهیر دههاته بهر چاو، ئه و جی قامچی و شوین تهپرکانه ی له پشتیان درابوو، به جوړی بهرجهسته بوو بوون و به دیار کهوتبوون، دهتگوت تازه له ژیر شهلاق و قامچی ههستاونه تهوه. که جی برینی ترسناک بوون! که ته مهشای ئه و دیمه نه م دهکرد، له رزم لیده هات. بوخار و ههلمه که سات به سات زیاد دهبوو، هۆلی گهرماوه که له ههلم و بوخاری گهرمدا نقووم دهبوو، ههراوزه نا و ژاوه ژاو دنیای هه لگرتبوو. له نیو ئه و چره ههلم و بوخاره و لیره وه لوی پشتی زامدار و سهری تاشراو و دهست و لاقی خواروختیج بهرچاو دهکهوت. ئه شعیا فومیچش سهرباری ئه م دیمه نه بوو، چوو بووه سهر به رزترین سهکو و له خوشیاندا پر به زار هاواری دهکرد. ئه شعیا فومیچ ماوه یه کی زۆر خۆی ده دایه بهر ههلم و بوخاره که، له گهرمی تیر نه ده بوو، کوپیکیکی دابوو به زیندانییهک که به لیفکه پشتی بشوات، بهلام کابرا خۆی له بهر گهرمایه که نه گرت، دوی توژیک لیفکه که ی توپدا و به پهله پویسی تا ئای سارد به خۆیدا بکات و پشوویهک بدات. ئه شعیا فومیچ کولی نه دا زیندانییهکی دیکه ی به کرێ گرت. ئه شعیا فومیچ بۆ ئه و شتانه دل کراوه و به خشنده بوو، ئاماده بوو له و حاله تانه دا پینچ که سی یهک له دوی یهک به کرێ بگریته که بیشۆن. زیندانییهکان له خواره وه هوا دهکیشن: "ئه شعیا فومیچ کوپه کوپ، کوپه نه گالته، کوشته ی گهرماوه! بژی شیره کوپ!" یارۆی جووله که با دهچیته که ولییه وه، ههست به سهرکهوتنی خۆی دهکات.

به دهنگه تیزهكی هه‌له‌كاته سروود و گۆرانییه تاییه‌تییه‌كی: لا له‌له، لا، لا له‌له، به دهنگه تیزهكی هه‌موو زه‌نازه‌نا و ژاوه‌ژاوی نیو گه‌رماوه‌كی كرده ژیره‌وه. له دلی خۆدا گوتم: "په‌نگه دۆزه‌خیش هه‌ر وه‌كو ئیره‌ بێ. ئه‌گه‌ر به‌ كۆمه‌ل بخراباینه‌ دۆزه‌خ، له‌ویش حالمان هه‌ر وه‌كو ئیره‌ ده‌بوو" به‌ خۆم نه‌وه‌ستام و ئه‌و بیروكه‌یه‌م به‌ (پترووف)ش گوت، پترووف ته‌مه‌شایه‌كی ده‌ورو به‌ری كرد و هیچی نه‌گوت.

ویستم شوینیک بۆ پترووفی هاوڕێشم به‌ کرێ بگرم، به‌لام ئه‌و له‌به‌ر پێمدا دانێشت و دانیای كردم كه‌ شوینه‌كی باشه‌ و خۆی ئاواي پێخۆشه‌. باكلۆشین ئاوی گه‌رمی بۆ ده‌كپین و بۆی ده‌هیناین. پترووف گوتی ده‌یه‌وێ به‌ خۆی بم شوات، له‌ بنی پێمه‌وه‌ تا ته‌پلی سه‌رم بشوات تا به‌ ته‌واوه‌تی پاک ببمه‌وه‌. داواي لێكردم ماوه‌یه‌ك خۆم بده‌مه‌ هه‌لمه‌كه‌ تا بخوسپمه‌وه‌. به‌ قسه‌م نه‌كرد. ئه‌وسا ده‌ستی دایه‌ لیفكه‌ و سابوون و ئازای به‌ده‌نی پاک پاک شتم. كه‌ له‌وه‌ بووه‌وه‌ گوتی: "ئێستا نۆڤه‌ی پێیه‌ بچووكه‌كانته‌، پێیه‌ بچووكه‌كانت ده‌شۆم." زۆرم هه‌ول له‌گه‌لی دا كه‌ قه‌یدی نییه‌ خۆم ده‌یانشۆم، فایده‌ی نه‌بوو، ناچار مله‌م بۆی دا. هه‌لبه‌ته‌ كه‌ ده‌یگوت "پێیه‌ بچووكه‌كانت" به‌ هیچ جۆرێ مه‌به‌ستی سووكایه‌تی نه‌بوو بۆیه‌ وای ده‌گوت تا پێی من له‌ پێی ئه‌وانی دی، كه‌ هه‌موو پێیان زل بوو، جیا بکاته‌وه‌.

دواي ئه‌وه‌ی پترووف دوو ده‌ستی لێدام، زۆر به‌وریایی، وه‌كو ئه‌وه‌ی بووكه‌ شووشه‌ بم، له‌ باڵم نه‌وی و بۆ ژووری چاوه‌پوانیی بردم. ئیدی یارمه‌تی دام و خۆم له‌به‌ر كرده‌وه‌، كه‌ له‌وه‌ هه‌موو كۆمه‌ك و خه‌زمه‌ته‌ی من بووه‌وه‌، ئه‌وسا خۆی به‌ ژووری گه‌رماوه‌كه‌دا كرد تا خۆیشی بشوات.

كه‌ گه‌ییشتینه‌وه‌ زیندان، پیا‌له‌یه‌ك چام دایه‌، به‌ سوپاسه‌وه‌ لێی وه‌رگرتم و نۆشی كرد. له‌ دواي چایه‌كه‌ بیرم له‌وه‌ كرده‌وه‌ كه‌ له‌

جیاتی ئو ھەموو چاکە پێکی شەرابی بۆ بکړم. ئیدی شەرابم لە زیندانەکه ماندا دەستگەوت. بۆم کړی، زۆری دل پینخۆش بوو، شەرابەکهی خواردەوه، کۆکەیهکی بۆ کرد، شاد و شەنگول زۆری سوپاس کردم، پنی گوتم که بوژاندوومەتەوه، ئەحیام کردووەتەوه، ئەوسا بەپەله خۆی بە مووبەقەکه دا کرد. ھەر که ئو پڑی میوانیکی ترم ھات. باکلۆشین بوو که پینشترش باسم کرد بوو، ئەویشم دەعوەتی چای کرد بوو.

بە عەمراتم پیاوی وەکو باکلۆشین نەرمونیان و سازگارم نەبینی بوو. راستە ھەقی خۆی بەسەر کەسەو نەدەھیتشت و تەنانەت ھەندی جار لەگەل ئەم و ئەودا دەیکرد بە شەپ، بە تایبەتی ئەگەر کەسیک خۆی لە کاروباری ھەلقورتاندا. بە کورتی و کرمانجی دەیزانی چۆن بەرگری و داکوکی لە خۆی دەکات، بەلام پرسی لە کەس ھەلنەدەگرت و زوو دادەمرکایەو، پتیموایە لای ھەموان ئازیز و خۆشەویست بوو. پرووی بکردایەتە ھەر کویتەک بەخۆشحالییەو پیتسوازی دەکرا. تەنانەت لە شاریشدا بە مرقفی باش و سازگار دەژمێردرا. گەنجیکی بالابەرز بوو، تەمەنی ھەر سی سالتیک دەبوو، سیمای زیتەل و زیرەک دەینواند، پدینیکی کچکوکی لەسەر چەناگە دانا بوو، کە زۆری لیدەھات. دەیتوانی دەموچاوی خۆی بگۆریت، لەو پروووە بەھرەیهکی سەیری ھەبوو، ھەر کەسیکی تاقە جارێک دیتبا دەیتوانی کوتومت وەکو خۆی لاسایی بکاتەو. لاسایی ھەر کەسیکی بکردایەو ئەوانە دەوروبەری لە قاقای پیکەنینیان دەدا، سەرەقورپی دینایە پیکەنین. بە سروشت ئەکتەریکی کۆمیدی بوو. حەزی لە چارە ئەوانە نەدەکرد کە خۆیان گران دەگرت و حەزیان لە شۆخی و پیکەنین نەدەکرد. بۆیە کەس بەو تەوانباری نەدەکرد کە 'بەرەلایەکی بیخیری بیدەماغە'. باکلۆشین یەکپارچە

چالاکى و چەلەنگى بوو، ژيانى لى ھەلدەقولا. لە سەرەتاي زىندانىيەكەمەو ھەتتا ئاشنايتىم لەگەڵدا پەيدا كرد، ژيانى سەربازىي خۆى بۆ باس كردم كە چۆن لە كەتیبەى پىشەنگاندا سەرباز بوو و چۆن ئەفسەرانى خاوەن پلەوپايەى ھەرە بەرز بايەخيان پىداو و بە خوشرەفتارى خۆى سەرنجى راكيتشاون و خوشيان ويستوو. ھەر زوو چەند پرسىيارىكى دەربارەى پترسبۆرگ لىكردم. تەنانتە كىتیبانىشى دەخويندەو. كە ئەمجارە بۆ چا خوارەندەو ھاتبوو، بە جۆرى شەرى نىوان لىوتنانش و مېجەرى گىرپايەو كە ھەر ھەموو زىندانىيانى ناو قاوشەكەى ھەتتا پىكەنن. لە كاتىكدا كە لە لامەو دانىشتبوو بە خوشىيەو ھەوالى دامى كە لەوھە لە زىنداندا ئاھەنگىكى شاتۆيى بىتە گىرپان. زىندانىيەكان بە تەمان لە جەژنەكانى سەرى سالدان شاتۆيەك نەمايش بىكەن، ئەكتەرانى پىويستيان دۆزىو تەو و ھالى حازر خەرىكەن بەرەبەرە دىكۆرەكەى بۆ ئامادە دەكەن. ھەندى كەسەش لە شاردا بەلتيان داوئەتى كە جلوبەرگى ژنيان بۆ نەمايشەكە بە ئەمانەت بەدەن، تەنانتە ئومىدى ئەو شەھە كە لە رېگەى يەكەك لە خولامانى ئەفسەرەكانەو، جلوبەرگ و مېدال و نيشانانى زىر پەيدا بىكەن، ئىدى ھەموو شتىك حازر ئامادە، مەگەر مېجەر بىت بە سەرىدا و ھەكو پار نەيەلى ئاھەنگ بگىرپان! مېجەر بۆيە پار نەيەشتىبوو، ئاھەنگ بگىرپان چونكە ھەم لە قوماردا دۆپا بوو و ھەم سووكە ئاژاوەيەك لە زىندانەكەدا دروست بوو، ئىدى تۆرە بوو، دۆ و دۆشاوى تىكەل كرد بوو و نەيەشتىبوو ئاھەنگ بگىرپان. بەلام ئەمسال ھىچ بىيانوويەكى بە دەستەو نىيە كە رېگەى ئەو ئاھەنگە شاتۆيە بگىرپان. باكۆشين زۆر بەكۆل و بەجۆش بوو، ديار بوو لە رېزى پىشەو ھەتتا ھاندەرانى سازكردنى ئەو ئاھەنگە شاتۆيە بوو. لە دلى خۆدا بىر يارمدا كە بچمە ئاھەنگەكە. باكۆشين

هينبده به خوشييه وه باسي ئم پرۆژهيه دهکرد که منيشی
خسته سهر هه وهس و که لکه له. که بهر بهر پتر به کترمان ناسی، له
ناو قسه و باسه کانیدا، ئه وهی بۆ گێرامه وه که له سالانی خزمهتی
سو پاییدا، به درێژایی ماوهی خزمه ته که ی ههر له پتر سبۆرگ نه بووه،
به لکو ماوه یه کیش به پلهی ده ره جه دار ده گه ل په لێ سه ربازدا بۆ
شاری رُش نێرد راوه، ئه و جا له سه ری پۆیی و گوئی:

- ئیدی له و یوه بۆ ئێره نێرد رام.

لیم پرسى:

- بۆچی؟

به رسقی دایه وه:

- بۆچی؟ ده زانی بۆچی؟ هه رگیز ته سه ور ناکه یت! له سه ر ئه شق،

چونکه ئاشق بوو بووم ئه لکسانده ر پتر و فێج!

به ده م پێکه نینه وه به رسقم دایه وه:

- واز بێته، کهس له سه ر ئه شق نه فی نا کر یت.

با کۆشین گوئی:

- ئه لکسانده ر پتر و فێج، راست ده و ئی، من له و ئ پیا و ئکی ئه لمانی م

کوشت، هه لم کیشایه ده مانچه و کردم به قوربانی یه ک کواله. باشه

ئه لمانییه ک ئه وه دینى منى له سه ر نه فی بکر یت و حوکمی

بێکاره زیندان بدر یم؟ تو خۆت حه که م به.

- باشه پو و داوه که چۆن بوو؟ بۆمی بگێره وه، ده بی چیرۆکیکی

سه یر بێت.

- به راستی چیرۆکیکی کۆمیدیه ئه لکسانده ر پتر و فێج!

- ده ی بۆمی بگێره وه.

- حه زه که ی؟ ده ی گوئ بگره.

گویم له واریقاتی کوشتنه که گرت، نهک هر چیرۆکیکی کۆمیدی
نه‌بوو، به‌لکو چیرۆکیکی به‌راستی سه‌یر بوو.
باکلۆشین ده‌ستی به‌گیرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی کرد:

- کاتی گه‌یمه‌ شاری (ر. ریگا)، زۆرم به‌ دل بوو، شاریکی گه‌وره
و ئاوه‌دان و جوان بوو، عه‌یبی گه‌وره‌ی ئهم‌ شاره‌ ئه‌وه‌ بوو
ئه‌لمانییه‌کی زۆری تێدابوو. هه‌شتا گه‌نج بووم، ئه‌فسه‌ره‌ به‌رپرس و
سه‌ر ده‌سته‌کانم زۆریان خۆشده‌ویستم. ئیدی زۆر به‌ خۆ ده‌نازیم و
کلاوه‌که‌م به‌ تیلای سهرمه‌وه‌ ده‌نا و به‌ که‌شوفش و خۆشیه‌وه‌ به
ناو شاردای ده‌گه‌رام. ئاشقیته‌ی و چاوبازیم ده‌گه‌ل کیژه‌ ئه‌لمانیاندا
ده‌کرد، یه‌کتیک له‌و کیژانه‌م زۆر چووه‌ ده‌له‌وه‌، حه‌زم لیکرد، نیوی
لویزا بوو. ئه‌مه‌ ده‌گه‌ل پوریدا کاری ده‌کرد، جلیان ده‌شت و ئوتو
ده‌کرد. پوره‌که‌ی بیچم و شیوه‌ی زیاتر له‌ کاریکاتۆر ده‌چوو، زۆر
دارا و بووه‌ بوو. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ته‌نیا به‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ماله‌که‌یاندا
ده‌پویشتم، به‌لام زۆری نه‌برد، که‌ ته‌واو هه‌وگر و ده‌له‌ندی یه‌کتر
بووین. لویزا پووسییه‌کی باشی ده‌زانی، به‌لام له‌ قسه‌کردندا تۆزی
پێوه‌ی دیار بوو که‌ پووس نییه‌. یه‌جگار جوان و پوچسووک بوو، له
ژيانمدا جوانی وام نه‌دیتوو. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ وام ده‌زانی ده‌توانم به
ئاسانی ده‌سته‌مۆی بکه‌م و بیخه‌مه‌ ژێر رکێفی خۆم. به‌لام لویزا له‌و
کیژانه‌ نه‌بوو، به‌ ئاسانی خۆی به‌ ده‌سته‌وه‌ بدات، پێگه‌ی نه‌ده‌دام
ده‌ستی بۆ به‌رم، پتی گوتم: 'نا. ساشا گیان داوای شتی وام لیمه‌که‌،
ده‌مه‌وێ به‌ پاکی و بیگه‌ردی خۆمه‌وه‌ بمیتم، تا سه‌ربه‌رزانه‌ شووت
پێکه‌م!'. ئه‌وسا نه‌وازشتی ده‌کردم و سه‌ری ده‌خسته‌ سه‌رم و قاقا
پنده‌که‌نی، به‌ راستی کیژیکی ئابرومه‌ند و داوینپاک بوو! ئه‌نجام
پیشنیازی کرد که‌ بیخوایم، ئاخ‌ر چۆنی نه‌خوایم؟ پێم نالێی چۆن
توانم ره‌فزی بکه‌م؟ لێبرام بچم بۆ لای کۆلۆنیله‌که‌مان و داوای

مۆلەتى زەماۋەندى لىتېكەم. كەچى لويىزا لە پېر ديار نەما، نەھاتە
 جىژۋان، جارى، دوان، سىيان، نامەيەكم بۇ نارد، ۋەلام نەبوو، لە دلى
 خۇدا گوتم: 'دەبى چى قەوما بى؟ خۇ ئەگەر مەبەستى خەلە تاندنم
 بوایە، مەبەستى چاۋورپاۋ بوایە دەھاتە جىژۋان، يان ۋەلامى نامەكەى
 دەدامەۋە. بەلام لويىزا درۆى نەدەزانى. ديارە ۋازى لىتېتاۋم و تەۋاۋ.
 لە دلى خۇدا گوتم: 'ئەمە ئۆينى پوورەكەيەتى. زاتم نەكرد بچم بۇ
 لای پورەكەى. ھەرچەند بە پەيوەندىيەكەمانى دەزانى، بەلام من وام
 وينا دەكرد كە بە بەينمان نازانیت، لە داخ و پەشتويدا ۋەكو شىتم
 لىتات. ئىدى ناچار نامەيەكى دىكەم بۇ نارد كە 'ئەگەر نەيەتە ژوانم،
 بە خۇم دەچم بۇ لای پورى. ترسا و ھات. دەستى بە گریان كرد، بە
 دەم گریانى بەكولەۋە بۆى باسكردم كە بۆرە خزمىكى ئەلمانىيان بە
 نىۋى شولتس، كە سەعاتچىيەكى دەۋلەمەندى پىرە. دەيەۋى
 بىخوازیت، تا گوايە ھەم لويىزا بەختەۋەر بكات و ھەم بۇ خۇيشى لە
 پىرىدا ژنىكى ھەبى و خزمەتى بكات و گوايە ئەم ئەلمانىيە لە زوۋەۋە
 خۇشى ويستوۋە و ھەر بە تەماى ئەو بوۋە و بەلام ئىدى لەبەر ھەر
 ھۆيەك بوۋە، ئەو نیازەى خۇى ئاشكرا نەكردوۋە، پاشان بەۋە
 كۆتايى بە قسەكەى ھىتا: 'جا ساشا گيان، بەختەۋەرى من بەندە بەم
 شوۋەۋە، چونكە كابرا زەنگىن و دەۋلەمەندە. خۇ خوا نەخۋاستە
 ناتەۋى لەو بەختەۋەرىيەم بكەى؟' تەمەشام كرد، بەدەم كولى
 گریانەۋە دەستى لە ملم ۋەرىنا و كەۋتە پاموسانم، لە دلى خۇدا
 گوتم: 'ھەق بەۋە! ئاخىر ئەم داماوە چ خىر و خۇشپىيەك لە سوپايەكى
 دەرەجەدار دەبىنى، با ئەو دەرەجەدارە عەرىفیش بى؟' پاشان
 پىمگوت: 'زۆر باشە لويىزا! خودا حافىز، خودا ئاگادار و پىشت و
 پىشتىۋانت بى! من ھەقى ئەۋەم نىيە پى لە بەختەۋەرى تۆ بگرم، بەلام
 پىرسىارىكم ھەيە، پىم بلى ئايا كابرا جوانە؟، ۋەلامى دامەۋە: 'نەخىر،

پیره، که پووی زور درېژه. به خووی نه وه ستا و له قاقای پینکه نینی دا. نیدی به جیم هیشت و له دلی خوډا گوتم: دهی گوځ مه دهیه، به ختم نه یهانی. بق سبهینی به لای دوکانه کی شولتسدا تیه پیم (لویزا ناوی شه قامه کی پی گوت بووم)، له جامخانه که وه ته مه شام کرد، کابرای نه لمانیم بینی که سه عاتیکي چاک ده کرد. ته مهنی نزیکي چلو پینچ سالیگ ده بوو، لوو تیکي دهن دووک دالاشی هه بوو، چاوه کانی گوره و درشت بوون، پالتویه کی که شخه ی یاخه به رزی له بهر بوو، زور شیکو که شخه ده هاته بهر چاو. که چاوم پینکه وت له داخندا تفیکم کرد. له و ساته دا ئاماده بووم شوو شه ی جامخانه کی وردوخاش بکم. به لام له دلی خوډا گوتم: به چی ده چی؟ تازه کارم کراوه و هه موو شتیک برپاوه ته وه! شه وی بق سه ربازخانه گه پامه وه. یهک ته خته خووم دا به سر ته خته خه وه که مدا و ما بگری نه ماما گریان، باوه پر ده کی نه لکساندهر پترو فیچ!

چهن دین پرژ بوری و هیه هه والیک له لویزا وه نه بوو. نه نجام پیره ژنیکي جلشور و ئوتوچی که لویزای دهناسی بوی گیر پامه وه که کابرای نه لمانی به نه شقه کی زانیوین، بویه په له ی له خوازگاری لویزا کردووه، دهنه تا دوو سالی دی چاوه پروانی ده کرد و گوايه لویزای سویند داوه که هه رگیز من نه بیني. نه وه شم زانی که یاروی نه لمانی ده گهل لویزا و پوری لویزادا زور خراپه و له وهیه ژپوان ببیته وه و لویزا نه خوازیت. پیره ژنه که نه وه شی پینگوتم که قه راره دوو سبهی، که ده کاته یه کشه ممه، له لای نهو، له مالی نهو ده عوه تی چای ببن و خزمیکي دیکه شی ده عوه ت کردووه، که پیره میزیکي کو نه بازرگانه، نابووت بووه و ئیستا له کوگا و عه ماریکي مه یفروشیدا چاودیره. که زانیم پرژ یه کشه ممه مه سه له که یهک لای ده که نه وه، به جوری توپه بووم نه مده زانی چی بکم. ته نیا بیرم له دوو سبهی

دهكړدوه. به ږادهيك پقم ههستا بوو، لهوه بوو ټهگهړ ټو كابرې
ټهلمانیه ببینم به زیندوویه تی پارچه پارچه ی بگم، هر به خواردن
بیخوم.

به یانی پوږی یه کشه ممه که هیشتا هیچ بریاریکم نه دابوو، هر که
له نویژ بوومه وه و له کلېسا وه دهرکه وتم، به له ز پالتویه کم له بهر
کرد و خپرا بهر وه مالی کابرې ټالمانی دام کتېشا. وام دانا بوو
هموویان له ویندهر ده بینم. به لام راست دهوئ به خویشم نه مده زانی
بوچی بق مالی یارو دهووم و دهمو یست چی پېلیم. به هر حال
ده مانچه یه کم خسته به پرم. ده مانچه یه کی گچکوکی کونی خراپ بوو،
به مندالی نیشانانم پیده نایوه، ئیستا به که لکی هیچ نه ده هات، که چی
ویړای ټوهش فیشه کی کم خسته به ری، چونکه وام دانا بوو له وه یه
دهرم بگن و کابرې ټهلمانی قسه ی ناشیرینم پېلې و هنگی منیش
هر بق ترساندیان ته قه یه یک به ئاسماندا ده کم. گه ییمه ټه ویندهر.
قالدرمه که چول بوو، هموویان له ژووره که ی پشت دوکانه که وه
بوون. هیچ خولام و دهرگاوانیکیش له و ناوه نه بوو. تاقه
کاره که ریکیان هه بوو ټه ویش لهوئ نه بوو. به دوکانه که دا تپه پرم،
سه یرم کرد دهرگا داخراوه، دهرگایه کی کون و شه قوشېر بوو، له
پشته وه به ټهلقه یه یک داخرا بوو. دلم که وته په له پهل. وه ستام و گویم
هه لخت: به ټهلمانی قسانییان ده کرد. له قه یه کم له دهرگا که دا، به
ئاسانی کرایه وه، ته مه شام کرد، بینیم سفره پاخراوه. جه زوه یه کی
گه وره له سهر ته باخیکی غاز ده کولا. هه ندئ پسکیت و کیک له سهر
خوانه که دانرا بوو، قاپن مه ی و هه ندئ ماسی وشکه وه کراو و بوتلیک
شه رابیش له سهر سینیه کی دی دانرا بوو. لویزا و پوری جلی جوانی
یه کشه ممه یان له بهر کرد بوو و به دوو قولی له سهر موبيله یه یک
دانیشتبوون. ده زگیرانه که ی له سهر کورسییه کی به رانبه ریان

دانیشتبوو، زاوایه‌تی پیوه دیار بوو، قژی شانە کرد بوو و پالتویه‌کی که‌شخه‌ی یاخه به‌رزی له‌به‌ر کرد بوو، کابرایه‌کی ئه‌لمانی دیکه‌ش له به‌ران‌به‌ریاندا دانیشتبوو، کابرایه‌کی قه‌له‌وی قژ ماش‌وبرنجی کپوک‌پ و بیده‌نگ بوو. که‌ خۆم به‌ ژووردا کرد لویزا په‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌را، پوری په‌شۆکا، به‌له‌ز له‌ جیی خۆی هه‌ستا و هه‌ر زوو له‌ جینه‌که‌ی خۆی دانیشته‌وه. کابرای ئه‌لمانی زۆر توپه‌ بوو، هه‌ر هه‌ستا و به‌ره‌و پرووم هات و گوتی: چیت ده‌وئ؟

ئه‌گه‌ر توپه‌یی فریام نه‌که‌وتبا له‌وه‌ بوو بپه‌شۆکیم. گوتم:

- چیم ده‌وئ؟ ئه‌وه‌نده‌ت ئوسول تیدا نییه‌ بلایی فهرموو دانیشه‌ پێکی بخۆره‌وه، ئه‌مه‌ بوو به‌ میوانداری؟ ئاخ‌ر من به‌ میوانی هاتووم. کابرای ئه‌لمانی که‌مێک له‌ فکران پاچوو و ئه‌وسا گوتی:

- دانیشه‌.

دانیشتم.

- ئه‌وه‌ مه‌ی بخۆره‌وه‌.

- مه‌یه‌کی باشترم بده‌یه!

به‌ره‌به‌ره‌ توپه‌تر ده‌بووم

گوتی: ئه‌مه‌ مه‌یه‌کی باشه‌.

سه‌یرم کرد به‌ جۆریک له‌ سه‌راپام ده‌روانن، ئه‌مه‌ زۆری په‌ستوتوپه‌ کردم، به‌ تاییه‌تی که‌ لویزا له‌وئ بوو و ئه‌و دیمه‌نه‌ی ده‌بینی، مه‌یه‌که‌م هه‌لدا و گوتم:

- ده‌ی کاکێ ئه‌لمانی! بۆچی لێم په‌ستی؟ من بۆ شه‌پ نه‌هاتووم، بۆ دۆستایه‌تی هاتووم.

کابرای ئه‌لمانی گوتی:

- من ناتوانم دۆستایه‌تی تۆ بکه‌م، تۆ بابایه‌کی عه‌سکری، من و عه‌سکریان نه‌وتوووه‌.

که گویم لهو قسه یه بوو، چاوم په پریه توقی سهرم و هاوارم
کرد:

- هه! داهولی خویری! چما نازانی تو له ژیر دهستی مندا؟
دهته وی بهم ده مانچه میثکت بیژنم؟

به دم نهو قسه یه وه ده مانچه کهم له بهر کم دهره یتا و له جینی
خوم هه ستام و لوولهی ده مانچه کهم نا به لاجانگیه وه. لویزا و پوری
نیوه گیان بوو بوون، نه یانده ویران هه ناسه بدهن. کابرای پیره میتریش
وهکو بی ناو ناو دهله رزی، پهنگ به پرویه وه نه ما.

کابرای ئەلمانی هه وهل جار حه په سا، به لام هه زوو به خوی
هاته وه و گوتی:

- من لیت ناترسم. تکات لیده کهم پیاویکی پیاوانه به و واز له م
کالته وگه میه بینه. به هیچ جوری لیت ناترسم.

- درق ده کهی. دهرتسیت. ته مه شای بکه ن! ناویری سهری به
ناسته میش بچولینن.

گوتی:

- نه خیر، تو ناویری شتی وا بکهی!

- بچی ناویرم؟

- چونکه، کاری وا قه ده غه یه، نه گهر بمکوژیت، توندترین سزا
دهدری!

که پیاویکی کهر بوو! چ ئەلمانییه کی ده بهنگ بوو! نه گهر به و
قسانه تو په ی نه کردبام، له وه بوو تا ئیتستاش بزی.

پنمگوت:

- یانی تو پیتوایه ناویرم بتکوژم؟

- نه خیر ناویری.

- ناویرم؟

- نه خیر ناویری.

- که واته بگره هی باستر مهی هه لئاوساوا!

به دهه ئه و قسه یه وه دهستم به پهله پیتکه ی ده مانچه که مدا نا و
کابرا به سه ر کورسییه که یدا داروخا و کهوت و ژنه کان دهستیان به
شین وشه پۆر کرد.

ده مانچه که م له بهر کم نایه وه. که بۆ سه ربازخانه که گه پامه وه،
ده مانچه که م توردا یه ناو گژوگیای بهر ده روازه که.

گه ییمه وه سه ربازخانه که، خۆم به سه ر تهخته خه وه که مدا دا و له
دلی خۆدا ده مگوت: 'هاکا هاتن و ده ستگیریان کردم'. که چی
سه عات و دوان و سیان تیپه پی و کهس به سۆراغمه وه نه هات. ده مه
و ئیواره یه کی درهنگ ههستم به دلته نکیه کی زۆر و خه میکی قورس
کرد. ده رچووم. ده مو یست هه ر چۆنی بووه لویزا بیینم. به بهر مالی
یارۆی سه عاتچیدا تیپه پریم، خه لکیکی زۆر له گه ل چه ند پۆلیسیکدا
له وینده ر خپ بوو بوونه وه، به په له چووم بۆ مالی پیره ژنه جلشۆره که
و پیمگوت: 'لویزام بۆ بانگ بکه'. لویزا یه کسه ر و به غار هات، ده ستی
له ملم کرد و به ده م گریانه وه ده یگوت: 'خه تای من بوو که به گوئی
پورم کرد'. ئه وسا لویزا بوی گنپامه وه که پوری یه کسه ر دوا ی
پووداوه که بۆ مال گه پراوه ته وه و له ترسا نه خۆش که وتووه و توند
زمانی خۆی گرتووه و نه شکاتی له کهس کردووه و نه ناوی که سی
بردووه، ته نه ات به برازا که شی (لویزا) گوتووه که ده می خۆی
بگریت و هیچ شتیکی نه لیت، چونکه ترسا وه. لویزا گوتی: 'چییان له
ده ست دئ با بیکه ن، خۆ کهس له کاتی پووداوه که دا، ئیمه ی له وینده ر
نه بیینوه'.

سه عاتچیه که ئه و پۆژه کاره که ره که ی ئیزن دا بوو، چونکه
زۆری لێی ده ترسا، ئه گه ر بیزانیایه به ته مایه لویزا بخوازیت،

هەردوو چاوی دەردینا. دوکانەکش هیچ کرێکاریکی لێنەبوو بوو،
 یارۆی سەعاتچی هەموویانی دەرکرد بوو، بە خۆی قاوه و خواردنی
 بۆ خۆی ئامادە دەکرد. خۆ خزمەتەکی پیاویکی نەدوو بوو، بە
 کێردیش زاری هەلنەدەهینا. بۆیە شەپقەکی هەلگرتبوو و لە پیش
 هەموانەوه پۆیشت بوو. لویزا دەیکوت: "دلنایام ئەم پیرەمێرە قسە
 ناکات، خۆی بە ساحیتی ئەو مەسەلەیه ناکات". هەرواش دەرچوو.
 دوو هەفته بوری و نەک هەر دەستگیر نەکرام، بەلکو گومانیشم
 لێنەکرا. ئەم دوو هەفتهیه خۆشتەین پۆژانی ژیانم بوو، جا
 ئەلکساندەر پتروڤیچ بارەڕ بکە لەم دوو هەفتهیهدا هەموو پۆژی
 لویزام دەبینی، داماوە زۆر هۆگری من بوو! بەدەم گریانەوه
 پێیدەگوتم: "بۆ هەر شویتیکت نەفی بکەن، لەگەڵتدا دێم، هەموو
 کەسوکارم بەجێدێلم و پەدووی تۆ دەکەوم!". کە وای دەگوت زۆرم
 بەزەیی پێیدا دەهاتەوه، دلم بە حاڵی دەسووتا. بەلام پورەکی و ئەو
 پیرەمێردە، ئاقیبەت بە دوو قۆلی خەبەریان لێدام و شکاتیان لێکردم و
 دواي دوو هەفته دەستگیر کرام.

قسەکەم پێ بێ و هەلم دایە:

- بەلام باکلۆشین تۆ گوێ بگرە! حوکمی ئەم جۆرە تاوانە هەر دە
 سال ئەوپەڕی دوانزە سالە و تاوانبار هەوالە ی زیندانی مەدەنی
 دەکرێت، باشە بۆچی تۆ هەوالە ی (بەشی تاییبەتی) کراویت؟
 باکلۆشین گوێ:

- هۆی ئەمە شتیکی ترە، کاتێ بۆ دادگای ئەنجوومەنی سوپایی
 برام، وەکیلی گشتی کە ئەفسەریک بوو بە پلە ی کاپیتان لە بەردەم
 دادگادا کەوتە سووکایەتی پێکردنم، کەوتە جێنودانم، منیش بە خۆم
 نەوێستم، خۆم پێتگیرا و هاوارم بەسەردا کرد: "بۆچی جێنوم
 دەدەیتێ خویزی؟ چما ئاگات لێ نییە کە لەبەردەم "ئاوێنە ی

دادپهروهري دايت؟ (2) ئىدى سكالاي لهسەر تۆمار كردم و
 سەرلهنوي و لهسەر هردوو تاوانهكه دادگايي كرامهوه و ئىدى
 حوكمي چوار هزار شەلاقم بۆ دەرچوو و بۆ (زىندانى تاييهتى)يان
 ناردم. بهلام حەز دەكەم ئەو شە بزانى كه كاتى منيان بۆ
 شەلاقخواردن برده دەرئ، ئەو ئەفسەرەشيان به سزا دراوى هيتايە
 دەرئ، لهسەر تاوانىك، پلهوپايە ئەفسەرييهكهيان لى سەندبووهوه و
 وهكو سەربازى پرووت بۆ قەفقازيان دەنارد. خوا حافىز ئەلكساندەر
 پتروفىچ، له بىرت نەچى بىي بۆ تەمەشاي شاتونامەكهمان.

پهراویز:

۱-كلاویكى بچووكى قوتووناسا: ئەم كلاوه شەش پالۆه، له لای
 جوولهكان پەمزی هەيكەلى سلیمانه، ده ئامۆزگارییهكهى تیادا تۆمار
 كراوه.

۲-ئاوینتهى دادپهروهري: ئەمە لهسەر میتری هەموو دادگایهكى
 پروسیادا هەبوو، بریتی بوو له مەنشوریکى سیگۆشە بەسەر پشتی
 هەلۆیهكى زیرینى دوو سەرەوه بوو، هەر پروویهكى مەنشورەكه ئەو
 فرمانهى بتروسی گهره پێوه بوو كه دەربارهى چۆنیتهى
 دادگاییکردن و مافی هاوولاتیان دهری كرد بوو. جا ئەم ئاوینتهیه
 نیشانه و پەمزی دەسلاتی ئیمپراتۆریهت بوو له هەموو جیههكدا و
 ئەمرى بهوه بوو كه ئەوپهپى ئەدەب و نەزاكەت بهكار ببری.

جه ژنی سه‌ری سال

ئه‌نجام جه ژنی نوئیل هات. زیندانیان مه‌گه‌ر به ده‌گمه‌ن ده‌نا
 پوژی عارفه، یانی پوژی به‌ر له جه ژن نه ده‌چوونه سه‌ر کار.
 ئه‌وانه‌ی کاری به‌رگدروونیان ده‌کرد ده‌چوون بۆ کارگه‌کانیان، ئه‌وانی
 دی هه‌ر که له شوینی کارکردندا خه‌ر ده‌بوونه‌وه، ئیدی یه‌کیه‌ک و
 ده‌سته‌ده‌سته بۆ زیندان ده‌گه‌رانه‌وه. که له فراقین ده‌بوونه‌وه ئیدی
 ده‌ستیان به هیچ کاریکه‌وه نه‌ده‌دا. به‌شیکی زۆری زیندانییه‌کان، له
 به‌یانییه‌وه، خه‌ریکی کاری تاییه‌تی خۆیان ده‌بوون، که‌سیان گوئیان به
 بێگار و سوخه‌ی ئیداره‌ی زیندان نه‌ده‌دا، هه‌ندێ خه‌ریکی ئه‌وه
 ده‌بوون به هه‌ر فیلی بووه مه‌شرووباتی قاچاغ بێنه‌ ناو زیندان،
 هه‌ندێ عه‌ودالی مه‌شرووبی زیاتر ده‌بوون، هه‌ندێ داوای مۆله‌تی
 ده‌کرد دۆستانی خۆی له پیاو و له ژن بێنی، هه‌ندێ کاری بۆ خه‌لکی
 کرد بوو، کرێیه‌کی وهرنه‌گرت بوو و ده‌گه‌را و ورده قه‌ره‌کانی کۆ
 ده‌کرده‌وه. باکلۆشین و ئه‌و زیندانیانه‌ی که به‌شداریان له سازدانی
 ئاهه‌نگه شاتۆبییه‌که‌دا ده‌کرد، هه‌ولیان ده‌دا، قه‌ناعت به‌ هاو‌پێکانیان،

به وانهی که خزمه تکاری ئەفسەران بوون بێنن، که جلوبەرگی
بپیوستیان به ئەمانەت بۆ پەیدا بکەن.

له نێو زیندانیهکاندا خەڵکانیک هەبوون سەرگەردان و بێهۆده
دەهاتن و دەچوون، ئەمەیان تەنیا لەبەر ئەوە دەکرد که دەیانبینی
خەڵکانی دی زۆر سەرقال و شپۆزه دین و دەچن. کەس قەرزداریان
نەبوو تا به تەما بن قەرزەکانیان وەرگیرنەوه، که چی وێرای ئەوەش
وایان دەنواند گوايه چاوه‌پانن شتیک وەرگیرن، به کورتی و کرمانجی
وا دەهاتە بەر چاو که سبەینێ پووداویکی نائاسایی، گۆرانیک پوو
دەدات. ئیـئـورـی سەربازە دێرینه‌کان (نوقستانانی جەنگ) که
زیندانیه‌کان رایان سپارد بوون له بازار خوارده‌مەنی وەکو گوشتی
گا و بێچۆه بەراز و قازیان بۆ بکرن، به خۆ و پاسپاردەکانیانەوه له
شار گەڕانەوه. زۆربه‌ی زیندانیه‌کان، تەنانەت ئەوانەیش که به
تەبیعەت پۆرد و پەزێل بوون و قەت تاقە کۆبکێکیان به بێهۆده و به
خۆپایی خەرج نەدەکرد و به درێژیی سالی پاره‌کانیان پاشەکه‌وت
دەکرد، باوه‌ریان وابوو که دەبێ لەم پۆژەدا دەست کراوه و دڵاوا
بن و جەژنیکێ شایسته به شه‌وی نوئیل بگێرن و له هیچ شتیکدا
بیدلی خۆیان نەکەن. چونکه سبەینێ به لای زیندانیه‌کانەوه جەژنی
پاسته‌قینه‌ی خۆیان بوو، مافیان هەبوو، جەژنیکێ بوو فەرمی و
یاسایی، به درێژیی سالی تەنیا سێ پۆژی وەکو ئەم پۆژه هەبوو.

کێ دەیزانی له پۆژیکێ وەکو ئەم پۆژەدا چ یادگار و
بیره‌وه‌رییه‌ک، له دڵ و دەروونی ئەو قەرەبه‌خاندەدا، ئەو بێزراو و
دوورخراوەدا سەری هەڵدەدایه‌وه و هەڵدەچوو و سەرپێژ دەبوو؟
خەڵکەکه هەر له مندالیه‌وه ئەوه‌یان له لا چه‌سپی بوو که پۆزانی
جەژنه‌ گەوره‌کان پۆزانی پیروژن و پیز و سام و تامی خۆیان هەیه،
بۆیه دەبوايه زیندانیه‌کان به‌وپه‌ڕی خه‌مگینی و نیگه‌رانی و په‌شینی

یادی ئەو پۆژانەیان بکردایەتەو، کە خەلکی نەدەچوونە کاروونیش و لە باوەشی مالبات و خێزانی خۆدا ئارامیان دەگرت، پشوویان دەدا. بۆیە زیندانییەکان خۆبەخۆ پێزی جەژنیان دەگرت و وایان ھەست دەکرد بەم پێزگرتن و جەژن کردنە، درێژە بە پەیوەندی خۆیان دەگەل جیھانی دەرەویدا دەدەن. تەنانەت ژمارەى سیامەستانیش لەو پۆژەدا کەمتر دەبوون، ئیدی زۆربەى ھەرە زۆرى زیندانییەکان بەبێ ئەوئى ئیشیکى ئەو تۆیان ھەبى، خۆیان خەریک دەکرد و جۆرە جەدیدیەتیکیان دەنواند. تەنانەت خەلکە سێپەندیەکەش خۆیان قورس دەگرت و ھەموو شتیک جەدیدی دەھاتە بەر چا، لە تۆ وایە پێکەنین و فەشقیات قەدەغە. ئیدی کەس و مەندییەکی سەیر بەسەر زیندانەکەدا کێشا بوو، کوپم دەویست ئەو ئارامی و مەندییە بشیوتی، بە ھەموو زیندانییەکان بە گۆشا دەچوونەو، قۆلیان دەگرت و بە بۆلەبۆل و جێنێوان بۆ شویتەکەى خۆیان دەبردەو، زۆرى لى تۆرە دەبوون، وەکو ئەوئى پێرێزى دەرھەق بە جەژن کرد بیت. ئەو ھەلەتیکى دەرروونی ئاشکرا و زەق و لە ھەمان کاتدا خەمناکە و لە ھەر زیندانییەکەدا بەدى دەکریت. بۆیە کە بە تەبیەت و خۆبەخۆ پێزی ئەم پۆژە مەزنەیان دەگرت، ھەستیان دەکرد بەم کارەیان درێژە بە پەیوەندی خۆیان دەگەل جیھانی دەرەویدا دەدەن و نابێزێن و بە بچووک و سووک تەمەشا ناکری، فەرامۆش ناکری، مادامیکى لە زینداندە وەکو خەلکانى ئازادى دەرەو، بەو بۆنەىو جەژن دەگێرن. ھەموو زیندانییەکان ھەست بەمە دەکەن و ئەم ھەستیان لە لایە، من خۆم ئەمەم دەبینى و ھەستم پێدەکرد، تێى دەگەییستم.

(ئاکیم ئاکیمیچ) ش کەرەستە و پێداویستیەکانى جەژنى ئامادەکرد بوو، ئاکیم ئاکیمیچ ھێچ بیرەو ھەرییەکی خۆشى لەگەل جەژنى نۆئیدا

نه‌بوو، چونکه به هه‌تیوی و له مالاندا له دایک بوو بوو، به پازده
 سالی بوو بوو به عسکه‌ر. له ژيانیدا هه‌ستی به خوشی گه‌وره
 نه‌کرد بوو، چونکه ژيانیکی پوتینی به‌سه‌ر برد بوو، هه‌موو هوش و
 گوشي لای شه‌بوو بوو له دابونه‌ریتان لا نه‌دات و پابه‌ند و
 گوپرایه‌ل و ملکه‌چ بیت، بیروباوه‌پکی ثایینی به‌هیزیشی نه‌بوو. ئەم
 پابه‌ندی و پوتینکارییه هه‌موو هه‌ست و ئاره‌زوو و ئامانج و به‌هه‌ره
 مرو‌فانییه‌کانی به چاک و خراپه‌وه له لا سپری بووه‌وه، بۆیه به‌دوو
 له هه‌ر جوشو‌خروش و سۆز و گودازیک خۆی بۆ جه‌ژنی نوئیل
 (سه‌ری سال) ئاماده‌ده‌کرد و ئەم کاره‌ هیچ بیروه‌وه‌رییه‌کی له لا
 نه‌ده‌وپوژانده‌. ته‌نیا وه‌کو عاده‌ت و بۆ شه‌وه‌ی هیچ گله‌یی و
 گازانده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی نه‌یه‌ته‌ سه‌ر ئەم پوپه‌سه‌می جه‌ژنی
 جیبه‌جی ده‌کرد. ئیدی ئاکیم ئاکیم‌یج حه‌زی نه‌ده‌کرد زۆر به‌ تانی
 شتاندا به‌جیت و له بنجوبناوانیان بکات. که ده‌هاته‌ سه‌ر جیبه‌جیکردنی
 یاساوپرسایان و پوپه‌سه‌مان، ناوه‌پۆکی شته‌که‌ی به‌ لاوه‌ گرینگ
 نه‌بوو، ته‌نیا وه‌کو شتیکی پو‌اله‌تی وه‌ری ده‌گرت و جیبه‌جیتی ده‌کرد،
 شه‌وه‌ی ئەمه‌رۆ جیبه‌جیتی ده‌کرد، ئەگه‌ر سه‌به‌ینی داوای لیکرا‌با
 پیچه‌وانه‌که‌ی جیبه‌جی بکات، به‌ هه‌مان گوپرایه‌لی و به‌ هه‌مان
 وردی و بی‌چه‌ندو‌چوون جیبه‌جیتی ده‌کرد. له هه‌موو ژيانیدا ته‌نیا
 یه‌کجار به‌ دل‌ی خۆی کرد بوو، ئەو جاره‌ش بووه‌ مایه‌ی شه‌وه‌ی
 قوپی به‌سه‌ردا بکری و حو‌کمی شه‌به‌دی بدری و له بیگاره‌زیندان
 توند بکری. ئیدی شه‌وه‌ بۆی بوو به‌ ده‌رس و عیبه‌رت. هه‌رچه‌نده
 شه‌وه‌نده‌ زیره‌ک و ئاقل نه‌بوو که پۆژیک له پۆژان له تاوانه‌که‌ی
 خۆی بکات و به‌جیته‌ بنجوبناوانی و په‌ی به‌ هۆ و ئەنجامه‌که‌ی به‌ریت
 و بزانی هه‌له‌که‌ی له چیدا بووه‌، به‌لام ئەو قه‌ناعه‌ته‌ی لا دروست بوو

بوو که سلامتې نه و له بیر نه کړدنه ووه دایه، چونکه کابرایه که نه قلی
 به هیچ شتیکدا ناشکیت و هیچ بېاریکی راستې پینادریت.
 ئیدی به چاولیکه ری خه لکه که خه ریکی نه نجامدانی رپوره سمي
 جه ژن بوو، ته نانت به پړزه ووه ده پروانیه نه و بینچوه به رازه ی که ناو
 سکه که ی پر کرد بوو له ساوار و به ده ستي خوی سووری
 کړدبو ووه (شاره زایی له ناشپه زیدا هه بوو). جا هم کوده له یه ی
 (بینچوه به رازی شیره خوره) که بق خواردنی جه ژن ناماده ی ده کړد،
 له و به رازه ئاسایانه نه بوو، هر کاتي بته وئ، بتوانی به ئاسانی له
 بازاردا په یدای بکه یت و سووری بکه یتوه، هم کوده لانه به تاییه تی
 بق جه ژنی نوئیل داده نران و ده فروشران. یانی خواردنی کوده له له
 جه ژنی سهری سالدا باو بوو. ئیدی پیده چوو ئاکیم ئاکیمیچ هر له
 مندالییه ووه به ووه راهاتې له جه ژناني سهری سالدا کوده له له سهر
 سفره وخوان ببینی و ئیدی نه و قه ناعه ته ی لا دروست بوو بوو که
 جه ژن به بی کوده له ناییت، کوده له و جه ژن، جه ژن و کوده له به بی
 یه کتر نابن. من دلنیم نه گهر له جه ژنی سهری سالدا هم جوړه
 گوشته ی نه خواردبا، به دریژایی ته من هه ستي به عزایی ویزدان
 ده کړد، چونکه به خه یالی خوی سهرپیچی کړدووه و له دابونه ریتی
 باو لای داوه. ئاکیم ئاکیمیچ به دریژایی نه و ماو یه هر چاکه ت و
 پانتوله کړنوشوړله و پینه پیناوییه کانی له بهر ده کړد. پاشان بیستم که
 چوار مانگیک له ووه پیش جلی تازه ی وهرگرتبوو، به لام هر به و
 ده قه ووه له باوله که ی نابوو، ده ستي تیوه نه دا بوو و بق پوژی جه ژنی
 هه لگرتبوو. هه رواشی کړد، شهوی جه ژنه، باوله که ی ده کاته ووه،
 جله تازه کانی ده ردینئ، له سهر ته خسته خه وکه ی هه لیان ده خات،
 به وردی هم دیو و نه و دیویان ده کات، ده یانته کیتی. نه و جا بق
 تاقیکړدنه ووه له بهری کړد، ریک پر به بهری بوو، هیچ عیبی نه بوو.

دوگمه کانی ئیله که که ی هه موو جوان داده خران، یاخه که ی پهق وه کو مقه با ده وه ستا. دروونی چاکه ته که ی عه سکه ریانه یه. بزه یه کی شادی که وته سه ر سیمای ئاکیم ئاکیمیچ، به که شوفشه وه به ده وری خۆیدا سوپرایه وه، له ئاوینه بچکۆله که ی خۆیدا، که ده می بوو چوار چینه یه کی زه ردی تیگرت بوو، ته مه شایه کی خۆی کرد. دوگمه یه کی ئیله که که ی له جینی خۆی نه بوو، ئاکیم ئاکیمیچ هه ستنی پیکرد، لیبیرا چاکی بکات، که لیبوو وه، جاریکی دی ئیله که که ی تاقیکرده وه، ئه مجاریان هیچ عه بییکی نه بوو. ههنگی دهسته جله که ی قه د کرده وه و ئاسووده بیر و دلپهحت له باوله که ی نایه وه، تا سبهینی له بهری بکات. هه رچهنده سه ری تاشرا بوو، به لام که جوان دیقه تی دا، بینی زۆر ساف نییه، بۆیه به له ز چوو بۆ لای میجهر تا ده ستور بدات سه ری بۆ بتاشن. ئه که رچی ده یزانی سبهینی نه کهس ئه و ی له بیره و نه کهس ته مه شای سه روسیما و جلو به رگه که ی ده کات، که چی هه ر بۆ دلی خۆی و ئاسووده یی ویژدان هه موو ئه و کارانه ی ئه نجام دا بوو. نه ریتی جه ژن وای ده خواست. ئه م هه موو بایه خدانه به بچوو کترین دوگمه و بیبایه خترین قه یتان و سه رشان، خۆی له خۆیدا نیشانه ی ئه وه بوو له ناخی دله وه ئه م کاره ی به ئه رکیکی بی چهندوچوون ده زانی و هه موو پیاویکی به ریز له سه ریتی بۆ جه ژن ده ست به خۆیدا بیئنی و جا ئاکیم ئاکیمیچ به و هه ساوه ی که کۆنترین زیندانی قاوشه که بوو کرا بوو به ده مسپی قاوشه که، بۆیه داوای له یه کتیک له زیندانییه کان کرد هه ندی کا به زه مینه ی قاوشه که دا وه ربکه ن. ئه م کاره له هه موو قاوشه کاندایه کرا. نازانم بۆچی هه میشه له جه ژنی سه ری سالدایان به ژوور و قاوشه کاندایه کرد. ئاکیم ئاکیمیچ که به و جه ژره له کاری پۆژانه ی بووه وه، نوێژه کانی کرد و ههنگی له سه ر تهخته خه وه که ی پالکوت و وه کو مندال، هه یمن

و ئارام خەوت تا سەبەینى، بەيانی زوو لە خەو ڕاڤیئت. ھەموو زیندانییەکانى دیکەش چاویان لەو کرد. ھەموو زیندانییەکانى ئەو ئیوارەى دەستیان لە کارى ئاسایى خۆیان ھەلگرت و لە جاران زووتر چوونە جیگاوه و نووستن. خۆ یارى قوماڕ و ھەرەقە، کورم دەویست بویرى ناوی بیئى. ھەر ھەموو زیندانییەکان چاوەڕوانى سەبەى بەیانیان دەکرد. ئەنجام بەيانی ھات! بەر لە ھەلاتنى ھەتاو تەپلى ڕابوون لیتدا. دەرگاكانى زیندان کرانەو، مائورى چاوەدیرى و سەرژمیرى زیندانییەکان وە ژوورکەوت، سلاو و جەژنە پیرۆزەى لە زیندانییەکان کرد. زیندانییەکانیش وەلامیان دایەو و بە ئەدەب و ڕووخۆشى و لە ناخى دلەو پیرۆزباییان لیکرد. ئاکیم ئاکیمیچ و چەند زیندانییەكى دیکە کە قازوگودەلەیان ھەبوو، پاش ئەوێ بەپەلە پەل نوێژەکانیان کرد، خیرا بەرەو ئاشخانەکە چوون تا بزانی قوربانییەکانیان کولاو نەکولاو؟ گەییووتە چى؟ لە پەنجەرە چکولەکانەو، کە تا نیوھیان بەفر و زوقم بوو، لە قاوشەکانەو، لە نێو تاریکیکەو، بلیسەى ئەو ئاگرانە دەبینران کە لە ھەر شەش ئاگردانەکەى ھەردوو ئاشخانەکەو بەرز دەبوونەو. زیندانییەکان پالتۆکانیان بە شانیاندا دا بوو و خۆیان گۆڤى بوو، بە ناو ھەوشى زیندانەکە کەوتبوون و بەلەز بەرەو ئاشخانەکە دەچوون. ژمارەىەكى کەمیان توانیبوویان لەو بەینەدا خۆ بگەیننە مەیفروشەکان. ئەوانە بیسەبرتریان زیندانییانی زیندانەکە بوون. زیندانییەکان، ئەمڕۆکە، لە ڕۆژان سەلار و سەنگینتر بوون، نە شەڕ و قەرەقشەت دەبینى و نە گویت لە سخیف و جینۆان دەبوو. ھەموو کەسێک دەیزانى کە ئەمڕۆ ڕۆژیکى مەزن و شکودارە، جەژنیکى گەورەى. تەنانەت ھەندى لە زیندانییەکان بۆ جەژنە پیرۆزە لە ھاوڕیکانیان دەچوون بۆ بەش و قاوشەکانى دیکەى زیندانەکە. پێدەچوو لەو ڕۆژەدا جۆرە

دۆستایه تییه کیان له نیواندا دروست بوو بیت. پیتشت به شیوه یه کی
 لاسه رلایی، ئه و سه رنجهم لا چئ بوو بوو که زیندانیان نه
 په یوه ندی گشتی و نه په یوه ندی تایه تییان له نیواندا دروست نابئ.
 زۆر به دهگهمن په یوه ندی له نیوان زیندانییهک و زیندانییه کی دیدا
 دروست ده بوو، وهکو ئه مه له ده ریی زیندانداندا پوو ده دات. به
 شیوه یه کی گشتی له نیو یه کتردا و له گهل یه کتردا خراپ بووین، جگه
 له هه ندی حاله تی زۆر دهگهمن، به شیوه یه کی گشتی په یوه ندیمان
 خوش نه بوو. ئه وه پرسیایه کی گشتیه و زیندانیان لیتی لا نادهن.
 منیش له قاوشه که وه ده رکه وتم، تازه دنیا پووناک ده بووه وه
 ئه ستیزان زهره هله ده گه پان و به رهو ئاوابوون ده چوون. تنکه
 ته میکی سارد له ئه رزه وه به رز ده بووه وه، دووکل، پتچاوپتچ،
 هورناسا له دووکلکیشی ئاگردانه کانه وه بق ئاسمان به رز ده بووه وه.
 چهند زیندانییه کم تووش بوون، زۆر به میهره بانی و دۆستانه
 پیروزیایی جه ژنیان لیکردم، منیش سوپاسم کردن و جه ژنه پیروزم
 لیکردن، خه لکانیکیان تیدابوو، که پیتشت هه رگیز زاریان له زارم
 نه گه پرا بوو. که گه ییمه به رده رگای مووبه قه که، یه کینک له زیندانیانی
 قاوشی سوپایی که پالتق فره که ی به شلوشیواوی دا بوو به شانیدا
 و، له ناوه ندی حه وشه که وه به دی کردبووم، به غار به ره و پووم
 هات و بانگی لیکردم: "ئه لکساندر پتروفیچ! ئه لکساندر پتروفیچ!" و
 به هه شتاو به رهو مووبه قه که (ئاشخانه) هات. وه ستام و چاوه پوانم
 کرد. کوپیکی گنجی ده موچاو خری، نیگا میهره بان و چاوجوان بوو،
 زۆر که مدووو گۆشه گیر بوو، تا ئه و کاته تاقه قسه یه کی ده گهل من
 نه کرد بوو، هیچ بایه خیکی پینه دا بووم و ته نانه ت ناویشیم نه ده زانی.
 به هانکه هانک به رهو لای من هات، له به رده ممدا رهق پراوه ستا،

بزه‌یه‌کی گه‌وجانه که‌وته سەر لی‌توی و جو‌ره شادی و خو‌شیی‌ه‌ک
نی‌شته سەر سیمای. به نیم‌چه سەر‌سامیی‌ه‌ک لی‌م پرس‌ی:
- چیت ده‌وی؟

به هه‌مان زه‌رده‌خه‌نه‌وه له به‌رده‌مندا وه‌ستا بوو، پر به هه‌ردوو
چاو نی‌گای ده‌کردم و خو‌ل و حه‌په‌ساو هی‌چی نه‌ده‌گوت. ئە‌نجا مینگه
مینگی‌کی کرد و گوتی:
- چۆن؟ ئە‌م‌رق جه‌ژنه.

که زانی هی‌چی پێ نی‌یه بیلێ، به جیتی هیشتم و به هه‌شتاو خو‌ی
بو ناو مووبه‌قه‌که کوتا. پتویسته ئە‌وه‌ش بلێم که تا ته‌واو بوونی
ماوه‌ی زیندانییه‌که‌م چ قسه‌یه‌کی ترمان نه‌که‌وته نی‌وان.

ئاپۆره‌ی زیندانییان، سه‌رقال و په‌شی‌واو ده‌وری ئاگر‌دانی
مووبه‌قه‌که‌یان دا‌بوو. هه‌ر که‌سه و چاو‌دی‌تری به‌شه خو‌راکی خو‌ی
ده‌کرد. ئاشپه‌زه‌کان، خو‌اردنی ئاسایی زیندانییه‌کانیان ئاماده‌ ده‌کرد،
چونکه ئە‌م‌رق‌ه فراقین له پۆ‌ژانی دی زووتر ده‌خورا. هیشتا که‌س
هی‌چی نه‌خوارد بوو، هه‌موو به ناشتا بوون، هه‌موو ئاو زا‌بووه
ده‌میان، به‌لام له ترسی گله‌یی و زه‌روره‌تی پابه‌ندی به دا‌بونه‌ریته‌وه
ناچار بوون سه‌بر بکه‌ن، چاو‌ه‌پ‌وان بکه‌ن. چاو‌ه‌پ‌وانی که‌شیشیان
ده‌کرد، چونکه به‌ر له هاتنی ئە‌و نه‌ده‌کرا پۆ‌ژوو بشکێ‌ترێ. هه‌ر که
پۆ‌ژه‌لات، عه‌ریف و سه‌رجۆ‌خه‌کان له‌و دی‌وی ده‌روازه‌ی
زیندانه‌که‌وه که‌وته‌ن بانگ‌کردنی ئاشپه‌زه‌کان که بچن بۆ لای ئە‌وان.
ئهم بانگ‌کردنه‌ نزیکه‌ی دوو دانه سه‌عاتی به‌رده‌وامی خایاند. مه‌به‌ست
له‌و بانگ‌کردنه ئە‌وه‌ بوو که ئاشپه‌زه‌کان بچن ئە‌و خێ‌روسه‌ده‌قه
زۆره‌ی که له هه‌ر چوار نکالی شاره‌وه بۆ زیندانییه‌کان ده‌هات،
وه‌ربگرن. ئە‌و خێ‌ر و دیارییه‌انه بریتی بوون له: نانی سه‌ی، کێ‌ک،
کولێچه و ئیشی هه‌ویر و شیرینی و خو‌اردن و خو‌راکی هه‌مه‌جۆ‌ر.

پیتموایه هیچ که بیاتنویهک، هیچ دوکاندار و فروشیاریک نه ده ما، له
 سهرانسهری شاردا به بۆنه ی جهژنه وه شتیک بۆ زیندانیانی
 "قهره به خت" نه نیریت. ئەم خیزوسه ده قانه شتی زۆر به نرخ و
 گرانبه هایان تیدابوو: نانیک زۆر له باشتترین ئارد، شتی ههرزانیشیان
 تیابوو وهک: کولیزه ی سپی دوو کۆبیک بایی، یان کولیزه چه وره ی
 بۆر. ئەوه دیاری هه ژار بوو بۆ هه ژار. دیاره ئەم خیز و دیاریانه به
 ههرزان و گرانیانه وه، به وپه پری منه تباری و سوپاسگوزارییه وه
 وهرده گیران و قه بول ده کران. ئەو ئاشپه زانه ی که دیاری و
 خیزاته کانییان وهرده گرت، به پیزه وه کلاره کانییان بۆ خیزخوا و
 خیزه ومه نده کان داده کهند و سوپاسیان ده کردن و جهژنه پیرۆزه یان
 لیده کردن و هیوای شادی و به خته وهریان بۆ ده خواستن و ئەوجا
 خیزاته که یان بۆ مووبه قه کان ده گواسته وه. که نان و خۆراکیکی زۆر
 که له که ده بوو، ئەوجا ده مسپی گشت ژوور و قاوشه کان بانگ
 ده کران و ههر که سه و به شی ژوور و قاوشی خۆیان وهرده گرت.
 ئەم دابه شکردنه هیچ قهرقه شه و ده مه قاله یه کی لینه ده که وه، چونکه
 به یه کسانێ و دادپهروه رانه ئەنجام ده درا. ئاکیم ئاکیمیچ، به هاوکاری
 زیندانییه کی دی، دهستی به دابه شکردنی به شه خیزاتی قاوشه که ی
 خۆمان کرد، به دهستی خۆی به سه ر یه که به یه کی زیندانییه کاند،
 دابه شی ده کرد. ئیدی هه موو زیندانییه کان رازی بوون، نه
 خوته یه که و نه بۆله یه که ده بیسترا، نه گله یی و نه گازانده یه که ده بینرا،
 نه به غیلی و نه چه سوودییه که ده نویترا، نه که سیک په نای وه بهر
 قاچوقوچ و حیزه دزی ده برد. که ئاکیم ئاکیمیچ له کاروباری
 مووبه ق و دابه شکردنی نان و خۆراک بووه وه، ههستی کرد وهختی
 ئەوه هاتوه دهستی به خۆیدا بیتی و خۆی بگۆریت، ئەدی مه عنای
 چی! جهژنه جهژن. به وپه پری بایه خه وه جله تازه کانی له بهر کرد،

هه موو دوگمهی ئیله که که ی داخست و که خۆی گۆری دهستی به نوێژ کرد، ئه مه موده تیکی زۆری خایاند. گه لێک له زیندانییه کان فهرزه ئایینییه کانیان ئه نجام دهدا، به لام زۆربه یان خه لکه به ته مه ن و پیره کان بوون، گه نجه کان زۆر گوێیان به عیبادت و نوێژ نه دهدا، ئه وه پره که ی که له خه و پاده بوون، نیشانه یه کی خاچیان ده کێشا. ته نانه ت ئه مه شیان هه ر له پۆژانی جه ژندا ده کرد.

که ئاکیم ئاکیمیچ، له نوێژ و سرووته ئایینییه کان بووه وه، به وه پری هیمنی هات بۆ لای من تا جه ژنه پیرۆزه م لێکات. یه کسه ر خولک و ده عوه تی چام کرد، ئه ویش ده عوه تی گوشتی به رازی کردم. دوا ی توزیک پترۆف به هه شتاو هات تا پیرۆزبایی جه ژم لێکات. پێده چوو که میکی خوارد بێته وه، که میک له به رده ممدا وه ستا، نیگایه کی سه راپای کردم، هیه چی نه گوت و به له ز و به غاردان به ره و مووبه قه که پۆیی. زیندانیانی قاوشی سوپایی له و کاته دا خۆیان بۆ پیشوازی که شیش ئاماده ده کرد. ئه م قاوشه وه کو قاوشه کانی دی دروست نه کرا بوو. ته خته خه وه کان له بن دیواره کاندایه ریز کرا بوون نه ک له ناوه ندی هۆل و قاوشه که دا، بۆیه تا قه قاوش بوو که ناوه نده که ی قه ره بالغ نه ده بوو، به بۆچوونی من بۆیه وایان کرد بوو تا بتوانن جار جار و له کاتی پتویستدا زیندانییه کان له وێ کۆبکه نه وه. زیندانییه کان میژیکیان له ناوه ندی قاوشه که دا دانابوو، ئیکۆنه یه کیان له سه ری دانابوو، چرایه کی به دیاره وه ده سووتا. که شیش ئه نجام به خاچ و ئاوی مو فپکه وه هات. له به رده م ئیکۆنه که دا وه ستا و سرووتی عه شای په بان ی ئه نجام دا، ئه و جا ئاوی له زیندانییه کان دایه وه و یه ک له دووی یه ک ده هاتن و خاچه که یان ماچ ده کرد. که شیشه که، دوا ی ئه وه به گشت ژوور و قاوشه کانی دیکه دا که وته گه پان و ئا و پڕژێنیان به ئاوی مو فپک (پیرۆز). ئه و جا سه ریکی مووبه قی دا و ستایشیکی

زۆرى زىندانەكەى كرد كه له سەرانسەرى شاردا بەناوبانگ بوو، زىندانىيەكان، بۆ نیشاندانى سوپاسگوزارى خۆيان لىيران دوو نانى تازەى گەرمى بە ديارى بۆ بنىرن و يەكئىك له سەربازە نوڤستانەكانى جەنگيان پاسپارد كه يەكسەر بۆى بگەيەننە مالهوه. زىندانىيەكان وهكو چۆن بەرپز و نهوازشهوه پيشوازى خاچەكەيان كرد بوو بهو ئاوايهش بهپريان كرد. دواى تۆزىك ميجەر و فەرمانرەواى زىندانەكە هاتن بۆ لامان. زىندانىيەكان فەرمانرەوايان (ئامر) زۆر خوش دەويست و پزىيان دەگرت. بهو دوو قۆلى سەرى هەموو ژوور و قاوشەكانيان دا و پىروۆزبايى جەژنيان له زىندانىيەكان كرد. فەرمانرەوا خۆى به مووبەقەكەدا كرد و كەمىكى له شلەى كەلەرمەكەش چەشت. به پىكەوت ئەو پۆژە شلەكە زۆر بەلەزەت بوو: ھەر زىندانىيەك نيو پەتل گۆشتى پىندەبرا، ئەمە جگە لەوھى كە جريشيكى چەورىش ئامادە كرا بوو. ميجەر، فەرمانرەواى تا بەر دەرگا بەرپى كرد و فەرمانى دا كە زىندانىيەكان فراڤين بخۆن. زىندانىيەكان خۆيان له ميجەر دەشاردەوه، حەزبان له چارەى نەدەكرد، حەزبان نەدەكرد بگەونە بەر چاوه رڤنەكانى كە له پشت عەينەكەكەيەوه، به چاوى چاوديزى و جاسووسى تەمەشاي دەكردن و به راست و به چەپدا چاوى دەگىرا وەك ئەوھى بۆ ئاژاوەيەك بگەرپ تا دای مكريننەوه يان بۆ تاوانبارىك بگەرپ تا سزاي بدات و تەمى بكات.

زىندانىيەكان كەوتنە نان خواردن. بىچو بەرازەكەى ئاكيم ئاكيميچ زۆر جوان سوور بوو بوووه. تا ميجەر لىرە بوو، سەرانسەرى زىندانەكە كړوكپ بوو، نە ورتەيەك نە سەرپەيەك له كەسەوه نەدەهات. بەلام ھەر كە ميجەر پۆيى، دواى پىنج دەققەيەك ھەر سەرخۆش بوو به سەرخۆشى دەگوت بەو لاوه، نازانم ئەم هەموو

سەرخۇشە لە كۆيۈە پەيدا بولون. سەيرى ھەر كەسنىكت دەكرد لە
 سەرخۇشىدا دەموچاوى سۈور ھەلگەرابول! نەخىر زۆرى پىتنەچوۋ
 دەنگى (بالالاىكا)ش بەرز بوۋەو. كابراى پۇلاندى كورتهبالا بە خۇى
 و كەمانچەكەيۋە دواى زىندانىيەكى دەولەمەند كەوتىبو، كە بۇ
 ھەموو پۇژەكە بە كرىي گرتىبو و ئاۋازى شادى بۇ لىدەدا. ژاۋەژاۋ
 و ھەراۋزەنا بەرز بوۋەو. بەلام باش بوو فراڧىنەكە بەسەلامەتى و
 بەيىۋەيى تەۋاۋ بوو. ھەموو مېر بولون. زىندانىيە بە تەمەن و
 ماقولەكان، دەچنە سەر جىكاكانيان تا پال بكون و چاۋىك گەرم
 بكون و سەرەخەۋىج بشكىنن، (ئاكىم ئاكىمىچ)ش كە لەۋە دەچوۋ پىنى
 ۋا بى پياۋ دەبىن پاش نىۋەپۇى پۇژانى جەژن سەرەخەۋىك بشكىنن
 چاۋى لەۋان كىرد. كابرا دىندارەكەى (ستارودوب)ش دواى ئەۋەى
 كەمىك پال كەوت و چاۋىكى گەرم كىرد، ھەستا و چوۋ بۇ لاي
 سۇپاكە، كىتبەكەى خۇى كىردەۋە و بە درىژايى پۇژەكە و بېرىك لە
 شەۋەكەش، لە يەككىنە، لە پەستىدا و بىى بېرانەۋە ھەر خەرىكى
 خويىندەۋە بوو. دەيگوت ئەم دىمەنە (خەيابەرە)يەى زۆر پىنناخۇش و
 لەبەر گرانە، ھەموو چەركەسىيەكان پىنكەۋە و لەبەر دەرگاكا
 دانىشتىبولون و بە كونجكاۋىي و بە جۆرە بىزارىيەك دەيانپروانىيە ئەۋ
 پياۋە مەستانە. تۈۋشى نورا بولوم، بە ناپەزايىيەۋە سەرى بادەدا و
 دەيگوت: "ئامان، ئامان، ئامان، خوا غەزەبمان لىدەگرئ!" ئەشعيا فومىچ
 لە سوۋچىكەۋە مۇمىكى پىكىرد و بە كەشۋقىشكى دەستكردەۋە كەۋتە
 كار كىردن تا ئەۋە نىشان بدات كە ئەمپۇ جەژنى ئەۋ نىيە. پىپرى
 قومار لىرەۋەلەۋى دامەزرا. زىندانىيەكان لە سەربازە نوقستانەكانى
 جەنگ نەدەترسان، بەلام لەگەل ئەۋەشدا خەفەريان لەبەر دەرگاكان
 دانا، تا نەبادا عىرىفخەفەر لە پىرىكدا بدات بەسەرياندا، ھەرچەندە
 ئەگەر بشھاتبايە بە سەردا و بە قومارەۋە دىتبانى خۇى لە گىلى دەدا

و چاوپۇشى لىتەكەردن. ەرىفخەفەر، بە درىژايى پۇژەكە تەنیا دوو سىجى چار سەرى دا، ەەر كە لە دوورەو ەدرەكەوت خىرا سەرخۇشەكان لە پەناو پەسىراندا خۇيان دەشاردەو ە كۇپى قومار و ەەرەقەكانىش لە چاوتروكانىكدا دەپىچرايەو. بە مەزەندەى من ەرىفخەفەر و زابتخەفەرەكان بە ئانقەست چاوپۇشيان دەكرد و لە ئاستى سووكە سەرىپىچاندا خۇيان لە گىلى دەدا. بۇ نمونە مەستى لە پۇژىكى وا دا تاوان و سەرىپىچىيەكى گەرە نىيە. بەرەبەرە شادى بالى بەسەر ەموو زىندانىيەكاندا كىشا. قەرەشە و دەمەقالى دەستى پىكرد. بەلام زۆربەيان ەيشتا بەئاگا و ئارام بوون. ئەلەقى بىنىنى سەرخۇشان خۇى لە خۇيدا مايەى پىكەنىنە. سەرخۇشەكان زۇريان دەخواردەو، ئىدى بە چارى خۇيان بەردا بوو. پۇژ پۇژى گازىن بوو، بە خۇشى و شادىيەو بە بەر تەختە خەوەكەيدا دەهات و دەچوو، مەشرووباتەكەى لە ژىر تەختە خەوەكەيدا شارەبوو. پىشتەر مەشرووباتەكەى لە دەرىنى قاوشەكەدا و لە جىيەكى نەپتى، لە ژىر بەفردا شارەبوو. ئىدى كە دەيىنى مشتەرى وەكو دال تىنى دەوپوكىن، لە كەيفان لە پىستى خۇى نەدەھىورى. خۇى ەپچى نەخوارد بوو، چونكە بەنياز بوو لە دوا پۇژى جەژندا و دواى ئەو ەى ەموو زىندانىيەكانى جۇر دەدا و گىرفانى بەتال دەكردن، ەنگى بە ئارەزووى دلى خۇى بخواتەو. بەرەبەرە لىرە و لەوچ لە نىو قاوشەكەدا دەنگى ساز و گۇرانى بەرز بوو، چونكە قامبىژەكان زۇريان خواردبوو، گۇرانىيەكانىيان زياتر لە شىوون و گريان دەچوون. زىندانىيەكان پۇلپۇل دەگەرەن و بەدەم بالالاىكا ژەنىنەو گۇرانى دلخوازى خۇيان دەچرى، بەسى موبالاتى و خەمساردى پالتوكانىيان بە شانا دا بوو و خەموپەژارە بە سىمايانەو دياربوو. لە (بەشى تاييەتى)دا كۇرسىكى ەشت نۇ نەفەريان دروست

کرد بوو، ئەمانە بە دەم گیتار و بالالایکاو و بە دەنگی بەرز و خوش
گۆرانی میلی، بە راستی ناوازیان دەچری، که من ئیستا تەنیا یەکیک
لەو گۆرانیانەم لە بیرە که بە راستی خوشیان دەگوت:
منی کیژولە

دوینی لە مەزرا بووم،
لە زینداندا، شێوەیەکی تازە ی ئەو گۆرانییەم گوێ لێبوو که پیشتر
نەمبیسبوو و چەند دێژیکی لە کوتاییدا بۆ زیاد کرابوو:
لە ماله که مەدا هەموو شتێکم پێکخست
که وچک و مراکه کانم شت
شۆریام تێکرد
دەرگام پاک کردووه
خواردنم کولاند.

زیندانییەکان زیاتر ئەو گۆرانیانەیان دەگوت که (گۆرانی
زیندانیان)یان پێدەگوترا. که سەر بەندی یەکیکیان بەمجۆرە بوو:
"پۆژی لە پۆژان، ئەمە گۆرانییەکی کۆمیدییه، چیرۆکی مرقۆنیک
دەگێڕیتەوه که جاران وەکو پاشا ژیاوه، خەریکی عەیش و توش بووه و
بێدلی خۆی نەکردووه، پاشان دەستگیرکراوه و پەوانەی بێکارە زیندان
کراوه. جاران باشترین خواردنی خواردووه، نایابترین شەراب و
ئارەقی خواردووه تەوه و کهچی ئیستا هاوار دەکات:
ئەمرۆ شۆریایەک دەخۆم،
ورگ پەر دەکات و...

ئەمەش گۆرانییەکی زۆر بەناوبانگی دیکە یە که زیندانییەکان
دەیانگوت:

جاران گەنجیک بووم خوشگوزەران
دەولە مەند، ئەهلی کەیف و خوشی

ھەر بە مندالى، بە فيرۆمدا سەرۋەت
 و سامانم
 ئىستاش دىلوئەسىر وام لە زىندان.
 ھەلبەتە ئەم گۆرانىيانە، ھى خەمناکیانیش تىنڭابوو، بۆ نمونە ئەم
 گۆرانىيە کە پىتموایە زىندانىيەکی قەرەبەخت دایناوہ:
 پۆژھەلات، تەپل کەوتە لىدان
 دەبى ھەستىن، چار ناچار.
 لە دەرگا دەدرئ
 پاسەوان دیتە ژوورئ
 بانگمان دەکات، ھەستاین
 کەس نامانىيىنئ لە پشت دیواران
 کەس نابىنئ ژيانمان
 خودایە ھاوار، ئەوہى زىندانىيە
 زىندووہ لە ناو قەبران.
 فریارەس ھەر خوايە
 دەنا لىزە دەفەوتاین
 گۆرانىيەکی دیکەش ھەبە کە دلدەگوشىت، گۆرانىيەکە وەکو ئاواز
 زۆر خۆشە، بەلام وەکو ناوہرۆک و وشە بىتسەرۋەرە، پەرە لە ھەلەى
 زمان، من چەند بەيتىکىم لە يادە:
 جارىکى دى چاوم بە ولاتى خۆم ناکەوئ
 ھەرگىز نابىنم زىندوزادگەم
 بىتسووچ و تاوان
 کەوتە سووچى زىندان
 ئىدى بەخت و ناوچەوان
 وای ھانى، لە دەرەد و

رهنجا بهرمه سهر هه موو ژيان.
 . بایه قوش ده خویتی له سهر بانم
 دهنگی پر دهکات جهنگل و
 دارستان،
 ئای له دلهی خه مناکم
 جاریکی دی نابینم
 مال و خاکم.

زیندانییه کان زۆرجار ئەم گۆرانییه یان دهگوتوه، بهلام به کۆمهل
 نه یاندهگوتوه، بهلکو به تنیا دهیانگوت. بۆ نموونه هه ندی جار ده مه
 و ئیواره، زیندانییه کی داماو که له کار ده بووه وه، له قاوشه که ده هاته
 ده ری، له سهر قالد رمه کانی بهر ده رگا داده نیشت، چه ناگهی ده خسته
 سهر دهستی و له فکران پاده چوو و له ناکاو هه لی ده کرده گۆرانی و
 هینده به سۆزه وه ده یگوت که هاو پیکانی وایان هه ست ده کرد، شتیک
 له ناخیاندا هه رهس دیتنی. هه ندی خه لگی ده نگخۆش له نیو
 زیندانییه کاندایه بوون.

دنیا تاریک بوو. پهستی و بیزاری و خه م و کولو کۆفان، له
 میانه ی مهستی وه سهری هه لدایه وه. ئەو زیندانییه ی که سه عاتی له مه
 پیش له گه رمه ی پیکه نیندا بوو، له بهر پیکه نین خۆی به پتوه نه ده گرت،
 ئیستا سووچیکی گرتوه و مهستی مهسته و به کول و به دل ده گری
 و کولی گریانی نانیشتیه وه. چه ند زیندانییه کی دیکه وا ده ست ده دهنه
 یه خه ی یه کتری، هه ندیکی دی په نگزه رد و بیتاقت، به لاره لار به نیو
 قاوشه کان ده که ون و له قه رقه شه و شه په جنیوان ده که پین. به لام
 ئەوانه ی به خه مه وه گرتوویانه، ده چن بۆ لای هاو پیکانیان تا به
 گریان باری خه می خۆیان سووک بکن. هه موو به ته مابوون ئەو
 پۆزه پیرۆزه، پۆزی جه ژن که سالیک بوو به تاسه وه چاوه پوانیان

دهكرد به خۆشى و شادمانى تهواو بى، كه چى به پېچه وانه وه بۆ
 هموو زيندانى به كان پوژىكى يه جگار خه مناك و ناخوش بوو، له وه
 دهچوو هممويان له دلى خۇدا به تهماى شتىكى خوش بوو بى به لام
 نه و خه يالپلاوييه شىيان كه پرووى ههلهينا. نه و چاوه پره شىيان كال
 بووه وه. پتروڤ نه و پوژه دوو جار سهرى دام، سهرخوش نه بوو،
 چونكه زور كه مى خوارد بووه وه، له وه دهچوو نه ويش به تهماى
 پروداويكى خوش بوو بى، تا دواسات هه به ئوميد بوو شتىكى
 نااسايى، بويه ريكى نااسايى پروو بدات. نه مهى به ده مى نهدر كاند،
 به لام پياو له چاوه كانيدا به دى دهكرد. ويلوسه رگه ردان له م قاوشه وه
 بۆ نه و قاوش دهروى، به لام هيچ شتىك پرووى نه دا، جگه له مه ستي
 كه هه موانى گرت وه، جگه له شه پره جويى سه رخوشه كان، هيچ شتىكى
 تر پرووى نه دا. (سيروتكين) ش كراسيكى سوورى تازه تازه يى له بهر
 كرد بوو، به قاوشه كاندا ده گه را، له جاران قوزتر و جوانتر ده هاته
 بهر چاو، له راده به ده ر پاكخواين بوو. نه ويش چاوه پروانى پرودانى
 شتىكى دهكرد، به وپه پى ئارامى و ساده يى و ساكارى چاوه پروانى
 دهكرد. به لام به ره به ره جه وه كه شتوا، له تام ده رچوو، پياو قىزى
 ده هاته وه. هه رچهنده هه ندى ديمه نى پىكه نيناو يش له ئارادا بوو، به لام
 نه بوونه مايه ي دلخوشى من، چونكه بى هيچ هويه كى ديار، زور
 په ست و غه مكين بووم. هه ستم به به زه ييه كى قبول ده ره ق به
 هه موو نه و پياوانه دهكرد، وام هه ست دهكرد له ناوياندا ده خنكيم.
 نه وه تا دوو زيندانى له سه ر ئاره ق شه پiane، نه ميان ده لى ده بى نه و
 ئاره قى بداتى و نه ويان ده لى ده بى نه م ئاره قى بداتى. ماوه يه كى زوره
 شه پiane. چى واى نه ماوه بكه ونه شه په مست. يه كيكيان ددان زه قيكى
 ددان ناشيرينى زمانفس بوو، قسه ي باش بۆ نه ده هات، ده ويست
 قه ناعه ت به هاوپىكه ي بكات كه پار وهختى پالتوكه ي پى فروشتوه،

غەدرى لىكردووه و بەشىك لە پارەكەى نەداوەتى و بۆ خۆى
 خواردوویەتى، ئەمە جگە لە هەندى پەفتارى ناشیرینی دیکە کە بۆم
 دەرنەکەوت چى بوون، کابرای گلەیکەر، گەنجیکى بالابەرزى بە
 شانوباهۆ بوو، گەوج و کەودەن نەبوو، بەلام کە مەست دەبوو، زوو
 دەبوو بە دۆستى خەلکى و گرىنى دلى خۆى بۆ دەکردنەوه و
 خەموپەژارەى خۆى بۆ هەلدەپشتن. ئیستا کە ئەم شەپەى دامەزراند
 بوو گلەیی لە خەنیمەکەى دەکرد و لە عەلەیی دەدا و عەیبوعارى
 دەخستە پوو و شەپى پێدەفرۆشت، بەو نیازە ئەمەى دەکرد،
 یەكسەر دواى گلەییەکە ئاشتى بکاتەوه. زیندانى دووهم کابرایەکی
 کورتهبالای تۆکمەى دەموچاوخى بوو، زۆر وریا و زرىنگ دەهاتە
 بەر چاو، لەوه دەچوو لە هاوپیکی زیاترى خواردبیتەوه، بەلام
 مەشرووبەکە زۆر کارى تێنەکرد بوو. ئەم پیاوه، پیاویکی بەورە بوو،
 لەناو زیندانىیەکاندا بە دەولەمەند ناسرا بوو. وا دیار بوو قازانجى
 لەویدا بوو کە هاوپیکی نەهاپوژیتى، قۆلى گرت و بۆ لای
 مەیفروشهکەى برد. هاوپیکی بەدەم پێوه و بە دەنگى بەرز
 دەیگوت و دەیگوتەوه کە قەرزی لە لایەتى، پارەى لە سەریتى، ئەگەر
 زەرەپەک ئابروى هەبیت، ئەگەر زەرەپەک غیرەتى هەبى، دەبى
 دەعوەتى ئارەقى بکات، ئارەقى بۆ بکرىت.

مەیفروشهکە پەرداخى ئارەقى بۆ پەر دەکات، پىزى کپیارەکە
 دەگریت، بەلام بە چاویکی سووک تەماشای هاوپیکی دەکات، چونکە
 لەسەر حیسابى خەلکى تر دەخواتەوه، بە ئیف دەخواتەوه. هاوپی
 چەنەبازەکە گوتى:

- سىتپکا پیت ناخۆش نەبى، تۆ دەبى پارەکە بدەى، چونکە
 قەرزارمى، پارەم لەلاتە.

سىتپکا وەلامى هاوپیکی دایەوه:

- باشه باش! پتویست ناکا دەمی خۆم لەگەڵ تۆدا هیاک بکەم!
پیاوی یەکەم، پەرداخە ئارەقەکەى لە مەیفروشەکە وەرگرت و
گوتى:

- نەخێر سەتپکا! تۆ درۆ دەکەى، تۆ قەرزارمى. دیارە تۆ ویژدانى
نییه، زەرەپەیک ئینسافت نییه. تەنانەت چاوەکانیشت هێ خۆت نین، بە
قەرز لە یەکیکت وەرگرتوون. تۆ پیاویکی خۆیریت سەتپکا! بوو لەیت،
بەرەللایت!

مەیفروشەکە هاواری بەسەردا دەکات:

- گەیی چیتە؟ تەمەشا، ئارەقەکەت پشت... دەى بیخۆرەوه، خەلکى
بە پیاوێتى خۆیان بۆیان کړیوى دەتۆش وەکو پیاو بیخۆرەوه و
قسەمەکه! خو تا بەیانی لێره چاوەروانت ناکەم.

- باشه، دەى خۆمەوه، خەمت نەبێ، بەلام بۆچی بەم جەژنە هاوارم
بەسەردا دەکەى؟ جەژنى سەرى سالت پیروژ بێ ستیبان دوروفیچ.
ئەوجا زۆر بەپێز و نەزاکەتەوه پووی کردە سەتپکا، لە کاتێکدا
پەرداخەکەى بە دەستەوه بوو، ئیکلامیکى بۆ کرد، هەرچەندە هەمووی
دەققەیک لەوه پیش پێی گوتبوو خۆیرى، گوتى:

- تکام لە خودایە که هەمیشە ساغ و سەلامەتت بکات، تەمەندریژ
بیت، سەد سالى دیکە بژی!

ئەوجا ئارەقەکەى خواردەوه، هەناسەیکى ئۆخەى هەلکێشا و بە
دەست دەمى سڤى. دواى تۆزێک، بە نەزاکەتەوه پووی کردە
خەلکەکه و بە دەم و زمانیکى شیرین، بێ ئەوهى پووی دەمى لە
کەسیکی تاییەتى بێ گوتى:

- هێى دنیا، سەر زەمانى زۆر لە ئیستا زیاترم دەخواردەوه، پوژ
پوژى من بوو، بەلام پیری و هەزار عەیب، زەمانى من بەسەر چوو!
ستىبان دوروفیچ زۆر سوپاس بۆ تۆ!

- ببوره، شایانی نییه.

ئەوجا پوووی کردەوه سستپکا و گوتی:

- سستپکا سوپاس بۆ تۆش، بەلام چاک بزانه که بە لای منەوه
خوێریت، بەرەللایت، ئەمە جگە لە...

سستپکا، بە خۆی نەوهستا، تۆرە بوو و گوتی:

- دەی بەدمەستی خوێری گۆی بگرە، بزانه چیت پێدەلیم دنیا زۆر
گەورەیه، وەرە پێک دەیکەین بە دووبەشەوه، من بەشیکێ دەبەم و
تۆش بەشەکێ تری و ئیدی بڕۆ و بەرۆکم بەرده و نەدەتناسم و
نەبمناسە.

- یانی بە تەمانیت قەرزهکەم بەدەیتەوه؟

- قەرزی چی، هەی بەدمەستی مالوێران؟

- که لەو دنیا بە مەمنوونی دینی بۆ لام و دەلێی هانی قەرزهکەت
وەرەبگرەوه، لیتێی وەرناگرەوه ها. ئەو پارەیهەم بە ئارەقی
ناوچهوان و رەنجی شان پەیدا کردووه. لەو دنیا پەشیمان دەبیتەوه،
ئەو پێنج کوبیکەێ من دەبێ بە ئاگر و بەردەبیتە گیانت، بزانه چۆن
لەسەر ئەو پێنج کوبیکە لە ئاگری دۆزهخدا دەتبرژینن.

- کۆره دەبڕۆ، عەمرت نەمیتێ!

- بۆ تێوهم دەژەنی؟ خۆ ئەسپ نیم!

- دەی بڕۆ!

خوێری هیچ و پووج!

- زیندانێی چەپەل!

دەمپێژی جێنۆ بە گوپتر لەوسای که کابرا ئارەقەکەێ بۆ
هاورپیکەێ نەکړی بوو، دای کرد.

ئەوێش دوو هاورپێی ترن، که لەسەر دوو تەختەخەوی تەنیشت
یەکەوه دانیشتون، یەکیکیان کابرایەکی بالابەرزی تۆکمەێ

تیکسمپراوی سوورهی قهساوئاسا بوو، زۆر خه‌مبار بوو. له زگ بوو بگری. دووه‌میان کابرایه‌کی پێوه‌له‌ی خۆپه‌سه‌ندی، لووت‌زل بوو ده‌گوت په‌سیوی به‌رده‌وامییه‌تی. چاوه‌کانی بچووک له چاوی به‌راز ده‌چوون، هه‌میشه‌ نیگای ب‌ری بووه‌ عاردی. پیاویکی هه‌ستیار و به نه‌زاکه‌ت بوو، کاتی خۆی کاتب قه‌له‌می دادگا بوو بوو، به جۆره‌ لووت‌به‌رزیه‌که‌وه مامه‌له‌ی ده‌گه‌ل هاو‌پێکه‌یدا ده‌کرد، هاو‌پێکه‌ی ئه‌مه‌ی له‌به‌ر گران بوو. ئه‌م جووته به‌ درێژایی ئه‌و پۆژه به‌ دوو قۆلی و پێکه‌وه ئاره‌قیان خوارد بووه‌وه.

کابرا قه‌له‌وه‌که، ده‌ستی چه‌پی ده‌خاته سه‌ر سه‌ری هاو‌پێکه‌ی، به‌توندی پای ده‌وه‌شینه‌ی و هاوار ده‌کات:

- بیته‌ده‌بی له‌ پروم کرد!

مه‌به‌ستی له‌ (بیته‌ده‌بی له‌ پروم کرد!) یانی لێی داوه. ئه‌م زیندانییه جاران عه‌سکه‌ر بوو، له ناخی خۆیدا به‌غیلی به‌ دراوسێکه‌ی ده‌به‌رد. هه‌ردووکیان له قسه‌کردندا مدارای یه‌کیان ده‌کرد.

کاتب قه‌له‌مه‌که. چاوی ب‌ری بووه‌ ئه‌رزه‌که و بیته‌وه‌ی ته‌مه‌شای دراوسێکه‌ی بکات، به نه‌زاکه‌ته‌وه و به شێوه‌یه‌کی بنج‌ب‌ر گوتی:

- تۆ ناهه‌قی، تۆ هه‌له‌یت.

کابرای دووه‌م، زیاتر سه‌ری دۆسته ئازیزه‌که‌ی ته‌کان ده‌دات و ده‌لێت:

- لێی دام! گویت لێ نییه؟ ئاخ‌ر من له‌م دنیا‌یه‌دا ته‌نیا تۆ شک ده‌به‌م، تیده‌گه‌ی؟ بۆیه ئه‌م قسه‌یه‌ت لا ده‌که‌م و پێت ده‌لێم لێی دام.

یارۆی کاتب قه‌له‌م به‌ ده‌نگیکه‌ی نزم و به‌زاکه‌ته‌وه گوتی:

- براده‌ری ئازیز ئه‌م بیانووه‌ پو‌و‌چانه‌ی تۆ دات نادات، مه‌گه‌ر شه‌رمه‌زاریی زیاتری لێ بدوریته‌وه. له سه‌ری پۆیی:

- براده‌ری ئازیز ده‌بی ددان به‌وه‌دا بنی‌ی که ئهم پرووداوه زاده‌ی مه‌ینۆشی و به‌دمه‌ستییه، ئهم هه‌موو مه‌ینۆشی و مه‌یگوسارییه‌ش زاده‌ی لاوازی و خۆ نه‌گری خۆته.

هاوړی قه‌له‌وه‌که له‌تریکی دا، که‌میک چووه دواوه، چاوه خوماره‌کانی بېیه کاتب قه‌له‌مه‌که و گوړی به‌سته‌وه و له‌په‌ر تا هینز له بازویدا بوو مسته‌کۆله‌یه‌کی خێوانده پروومه‌ته لاوازه‌که‌ی. به‌و شیوه‌یه دۆستایه‌تی ئهو پۆژه‌یان کۆتایی هات. دۆسته ئازیزه‌که‌ی به ته‌پاوتل که‌وته ژیر ته‌خته خه‌وه‌که.

یه‌کێک له ناسیاوه‌کانی من خۆی به قاوشه‌که‌دا کرد، ئهمه زیندانیه‌کی به‌شی تاییه‌ت بوو، پیاویکی دلپاک و پروخۆش بوو. که‌وج نه‌بوو، زۆر خاکی و ساده بوو، سوعه‌تچی و خه‌نه‌کچی بوو، هه‌ر بۆ سوعه‌ت و رابواردن، نه‌ک به به‌دنیازی، به زیندانیه‌کانی راده‌بوارد. ئهمه هه‌مان ئهو پیاوه‌یه که له یه‌که‌م پۆژی زیندانیه‌که‌مدا هاتبوو له جوتیاریکی ده‌وله‌مهن‌دی ده‌پرسی و ده‌یگوت گوايه مرۆفیکی نه‌فسه‌رز، ئه‌وه‌بوو من خولقی چام کرد و هات چای له‌که‌لم خوارده‌وه. ئهمه پیاویکی چل سالانی لیۆ ئه‌ستوور بوو، لووته زله‌که‌ی هه‌ر زیپکه بوو. ئامێریکی بالالایکای به ده‌سته‌وه بوو و جارجاری به خه‌مساردیه‌که‌وه قامکی به ژیه‌کانیدا دینا، زیندانیه‌کی کورته‌بالای سه‌رزل وه‌کو سیته‌ر به دوايه‌وه بوو، من ئهم پیاوه کورته‌بالایه‌م. نه‌ده‌ناسی، هه‌یج که‌سیکیش له‌ویدا گوئی نه‌ده‌دایه. ئهم پیاوه کورته‌بالایه‌ که‌سیکی سه‌یر بوو، زۆر سرک و سل و به‌گومان بوو، کابرایه‌کی نه‌دوو بوو، قوپوقه‌پ زاری داخست بوو، زۆر جد‌دی بوو و سوعه‌ت و گالته‌ی نه‌ده‌کرد. ئهمه له کارگه‌ی جلدوورین کاری ده‌کرد، خۆی له خه‌لکی دوور ده‌گرت و تیکه‌لاوی که‌س نه‌ده‌بوو. ئه‌مه‌پۆکه خواردبوویه‌وه و سه‌رخۆش بوو بوو و خۆی به

(فارلاموف)ی ھاوړپیمانډه هه لواسی بوو، وهکو سیتیه شوینی
 . کهوتبوو، بۇ هر کوټیک دهرونی شوینی دهکوت. مهستی مهستی
 بوو، ھاوړوڅا بوو، هردوو دهستی بادهدان، شیتاسا بؤکسی بهم لا
 و بهو لادا دوهو شاندا، دیواری قاوشهکه و تختخهوی زیندانییهکانی
 بهر مستان ددها، گریان له نهوکی گیرا بوو. فارلاموف به هیچ جورئ
 خوی لئ به خاوهن نه دهکرد، دهگوت هر لهگهل نهویشدا نییه. سهیر
 نهوه بوو هم پیاوړه له هیچ شتیکدا وهکو یهک نه بوون، خالی
 ھاوبهشیان له بهیندا نه بوو، نه کارو پیښهیان لیکدییهوه نژیک بوو، نه
 تهبیعتیان دهچوهوه سهر یهک. سهر به دوو بهشی جیاوان، له دوو
 قاوشی جیا بوون. هم زیندانییه کورته بالایه ناوی: بولکین بوو.
 فالاموف که منی بینی لهسهر جیگاکی خوم و له نژیکی سوپاکهوه
 دانیشتوم بزهیکی به پرومدا دا. ههلوسته یهکی کرد، کهمیک له
 فکران پاچوو، نهوجا بهدم لاره لار و له تردانهوه بهرهو پروم هات،
 دهویست سهار و سهنګین بنوینی، که بینی ناتوانیت، له جینی خوی
 وهستا، به قامکان کهوته لیدانی ژبی ئامیرهکی و بهدم
 ههلهپرکټیهکی سووکهوه کهوته چرینی هم مهقامه:

دهموچاوی یاره کهم سپیه

دهموچاوی یاره کهم خره

دهخوینی وهکو بولبولان

چهند جوانه به کراسی ئاوریشمی

ئالوالاوه.

هم گورانییه کاریکی زوری له بولکین کرد، هردوو دهستی
 ههلهبرین و به هممو هیزی خویهوه پرو له هممو مان ھاواری کرد:
 - براینق درق دهکا، باوهپی پیمهکن، راستی له مزبدا نییه، هر
 چیه که دهلیت درویه!

فارلاموف که هستی هست بو، ته‌او له من نزیک بوو بووه‌وه،
ده‌ترسام ده‌ست له ملم بکات و ماچم بکات گوتی:

- "پیر" نالکساندهر پتروفیچ ریژ و حورمه‌تم قبول بفرموون.
زاراوه‌ی "پیر" زاراوه‌یه‌ک بوو هه‌موو خه‌لکی سیبیریا به‌کاریان
دیتا، ته‌نانه‌ت بق دواندنی خه‌لکی بیست سالی‌ش به‌کار ده‌برا، زاراوه‌ی
"پیر" بق ریژ و حورمه‌ت ته‌نانه‌ت پرووینی و مجامه‌له‌ش به‌کار ده‌برا،
به‌که‌سیک ده‌وترا که به‌حورمه‌ت و ریژ و یقار بوايه.

- فارلاموف چونی؟

فارلاموف، نیگایه‌کی کردم و به‌دهم پیکه‌نینکی فیلبازانه‌وه گوتی:

- مامناوه‌ندیم، بیوره که مه‌ستم! ئیدی ئه‌مړو جه‌ژنه!
بولکین په‌ست و غه‌مگین، نا‌ئومیدانه‌ مستیکی به‌تخته‌خه‌وه‌که‌دا
کیتشا و هاواری کرد:

- درو ده‌کات! دیسان که‌وته درو‌یان!

پنده‌چوو فارلاموف، له‌دلی خویدا لیترا‌بی که‌خوی لینه‌کات به‌
خاوه‌ن. ئه‌مه‌خوی له‌خویدا کومیدیت‌رین، خالی دیمه‌نه‌که‌بوو، بولکین
له‌به‌یانی زووه‌وه‌دوای فارلاموف که‌وتبوو، وه‌کو قیری که‌وای سی
پتوه‌ی لکابوو به‌ساتیش لیتی دوور نه‌که‌وتبووه‌وه. پنده‌چوو ته‌نیا
له‌به‌ر ئه‌وه‌دوای که‌وتبی تا به‌دروی بخاته‌وه و ئه‌و درو‌یانه‌بخاته
پرو که‌به‌خه‌یالی ئه‌و فارلاموف ده‌یکردن. وه‌کو سی‌به‌ر به‌دووی
که‌وتبوو و لیتی نه‌ده‌بووه‌وه، به‌رپه‌رچی هه‌موو قسه‌یه‌کی ده‌دایه‌وه، له
داخا کوله‌مستی ده‌گوشی و به‌مست به‌ر ده‌بووه‌ده‌رگا و
تخته‌خه‌وه‌کان، هه‌موو ده‌ستی ده‌بوو به‌برین و خوین، به‌ناشکرا
دیار بوو خه‌فته‌ی ده‌خوارد، خه‌فته‌ی له‌وه‌ده‌خوارد که‌گوايه
فارلاموف "دروی ده‌کرد". ئه‌گه‌ر داوه‌قژیکی به‌سه‌ره‌وه‌بوايه،
بیگومان له‌حه‌ژه‌تاندا هه‌لی ده‌کیتشا. به‌ره‌فتاریدا وا دیار بوو که

خوئی به مه سئوولی هه موو که مته رخه می و خه مساردی و
بیمو بالاتییه کانی فارلاموف ده زانی، که که موکو پیه کانی فارلاموفی
ده بینی ههستی به عه زایی ویزدان ده کرد. له هه موو ئه مانه کو میدیتر
ئه وه بوو که فارلاموف، که موزور گوئی به م نمایشکارییه ی بولکین
نه ده دا و هر ئاو پیشی لی نه ده دایه وه.

بولکین هاواری کرد:

- درو دهکات! راست ناکات، درو دهکات! هرچییه که ده لی هه مووی
درویه!

زیندانییه کان به پیکه نینه وه پێیان گوت:

- باشه تو ههقت چیه؟ به توچی؟

فارلاموف، له ناکاو گوئی:

- ئه لکساندهر پترو فیچ باوه ر بکه به کهنجی ئه وهنده قوز بووم،
ئه وهنده جوانخاس بووم که کهچان شیتوشه یدام ده بوون، دووم
ده که وتن.

بولکین، قسه که ی پێ بری، هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوئی:

- درو دهکات، دیسان دهستی به درویان کرده وه!

زیندانییه کان له قاقای پیکه نینیان دا.

- منیش خۆم بۆ ده رازاندنه وه ئه م ما رازانه وه. کراسیکی سوور و
پانتۆلیکی فشی مه خه لم له بهر ده کرد، ئیدی کوپ بووم به بانانه وه،
هر کاتی و یستبام وه کو کونت دولا بوتیل ده خه وتم، وه کو بابایه کی
سویدی ده مخورا ده وه، به کورتی و کرمانجی هه رچییه کم به ئه قلدا
هاتبا ده مکرد.

بولکین، زور به جددی گوئی:

- درو دهکات!

- ئەوسا بابم تازە مرد بوو، خانوویەکی بەردی دوو نەۆمی بۆ
 بەجیپیشت بووم، لە ماوەی دوو سالددا گسکم لێدا، تەنیا دەرگاگانیم
 بۆ مایەو. مائی دنیا چییە؟ وەکو کۆترە ئیستا دەنیشیتەو و تاویکی
 دی دەفڕی و دەروات! مائی دنیا چلکی دەستە دئ و دەروات!
 بولکین، بە دەنگیکی جدیتەر لە پینشوو گوتی:

- درۆ دەکات!

- ئیدی دواى ئەوێ گەییە ئیرە بە چەند رۆژیک نامەیکم بۆ
 کەسوکەرەکم نارد کە هەندێ پارەم بۆ بنێرن. وا دیارە لە پەفتارم
 پەست و نارازی بوو بوون و وەکو پێویست رێز و حورمەتم
 نەگرتبوون، بۆیە هیچ دەنگیکیان نەبوو، ئەو حەوت دانە سالە ئەو
 نامەیکم ناردووە!

بەدەم زەر دەخەنە یەكەو پرسیم:

- تا ئیستا وەلامیان نەداوێتەو؟

- نەخێر، تا ئیستا وەلامیان نەداوێتەو.

بەدەم پێکەنینەو ئەو جوابی دامەو و هەنگی بە رادەیک لیم
 نزیک بوو وە خەریک بوو کە پووی بەر دەموچاوم دەکەوت و گوتی:
 - دەزانی ئەلکساندەر پترۆفیچ لێرە ماعشوقەیکم هەیە!

- تۆ؟ لێرە ماعشوقەت هەیە؟

- بەلێ، چەند رۆژی لەمەپیش (ئوفوفریف) دەیکوت هەرچەندە
 ماعشوقەکەى دەموچاو ئاوالاویەکی کونجی ناشیرینە، بەلام
 پۆشتەوپەرداخە، جلکی جوان و باشی هەیە، ماعشوقەکەى تۆ
 هەرچەندە جوانە، بەلام سۆالکەریکی تۆرەکە بە کۆلە.

- جا وایە؟

بەدەم خنکەخنکی پێکەنینەو گوتی:

- وایە! دەنکەکم، سۆالکەرە، دەست پان دەکاتەو!

هموو زیندانییه کانش له قاقای پیکه نینیان دا. هموو زیندانییه کان دهیانزانی که په یوهندی دهگل ژنه سوالکه ریځدا هیه و له ماوهی شهش هه یفدا ته نیا ده کوبیکی داوه تن.

نه نجام بۆ ئه وهی له شه پری پزگار بم گوتم:

- باشه، هیچت ناوی؟

بۆ ساتیک بیده نگ بوو، نه و جا نیگایه کی پارانه وه نامیزی کردم و گوته:

- نه لکساندهر پتروفیچ بیزه حمهت پارهی پیکیک ئاره قم نادهیتی تا به سه لامه تی تو بیخۆمه وه، ئه مړۆکه له به یانییه وه تا ئیستا جگه له چاپی هیچی ترم نه خواردووه ته وه. (به دهم وه رگرتی ئه و پارهی وه که بۆم راگرتبوو، به دهنگیکی ناسک له سه ری پۆیی) ئه وه ندهم چا خواردووه ته وه خه ریکه تووشی هه ناسه تهنگی ده بم. ئه وه ندهم چا خواردووه ته وه سکم بووه به مهشکه، قولپه قولپی چا له سکدا سه عاته پیهک ده پوات، ده لیتی ئاوه وه له شووشه دا قولپ ده دا.

که ئه و پاره که ی لیه و رگرتم، بولکین هینده ی دی هاو روژا، وه کو شیتان که وته هه لبه ز و دابه ز، پرووی ده می کرده هموو ئه وانه ی له قاروشه که دا بوون و گوته:

- به پیزینه خو گویتان لیبوو چ درویه کی کرد؟ هه رچییه که ده لیت درویه، راستی له مه زه بدا نییه!

زیندانییه کان که سهریان له م پینداگرییه ی بولکین سوپما بوو، هاواریان کرد:

- باشه تو هه قت چییه؟ ئه م شته چ په یوه ندییه کی به تو وه هیه! به راستی کابرایه کی سهیری ها!

بولکین که له تورپهیدا چاوانی ته بلق بوو بوون، کوله مستی
گوشی و به هموو هیز و توانستی خوی به کوله مستان بهر بووه
له وحی تهخته خهوهکان و هاواری دهکرد:

- نا، نابې درو بکات! نایه لم درو بکات!

هموو پتی پیکه نین. فارلاموف، پاره‌ک‌ه‌ی لینه‌رگرم، سوپاسی
کردم و به و هزعه ناله باره‌یه‌وه به‌له‌ز به‌ره‌و لای مه‌یفرۆشه‌که دای
کیشا. وهک بلتی له‌ناکاو بولکینی بیرکه‌وته‌وه، له‌بهر ده‌رگای قاوشه‌که
وه‌ستا، وهک نه‌وه‌ی پرۆژه‌یه‌کی له‌بیردا بی و به‌بی بولکین جیبه‌جی
نه‌کریت، بانگی کرد:

- ئاده‌ی وهره با برۆین!

ئه‌وجا به‌فیزیکه‌وه ده‌له‌کی دا و دایه‌ پیش خوی:

- ده‌ی خپه!

ئه‌وجا به‌قامکان که‌وته ختوکه‌دانی ژنی بالالایکا‌ک‌ه‌ی.

باشه‌ بۆچی له‌سه‌ر باسی ئهم شیتخانه‌یه‌ به‌رده‌وام بم؟ ئه‌نجام
ئه‌و پرۆژه‌ جه‌نجاله‌ ته‌واو بوو، زیندانییه‌کان له‌جیگا‌کانی خۆدا
نووستن، ئه‌و شه‌وه‌ زیاتر له‌ شه‌وانی دی وپرتنه‌یان ده‌کرد، به‌دهم
خه‌وه‌وه ده‌یان‌ب‌زپرک‌اند و قسه‌یان ده‌کرد، کۆپی قوماریش له‌م سووچ
و له‌و که‌نار ه‌هر به‌رده‌وام بوو. ئه‌و جه‌ژنه‌ی که‌ ده‌من بوو
چاوه‌روانی بووین، ته‌واو بوو، ئیدی له‌سبه‌ینتوه‌ بیگار و سوخره
ده‌ست پتده‌کاته‌وه.

«۱۱»

شانۆنامە و نمایش

یەكەم ئاھەنگى نمایش لە ئىوارەى پوژى سىيەمى جەژندا ساز كرا. ديارە ھەوليكي زور لە پىتاوى سازدانى ئەم ئاھەنگەدا درابوو، بەلام چونكە ئەكتەرەكان ھەموو شتيكيان لە ئەستوى خو گرتبوو و بە خويان كاروبارەكانيان پادەپەپاندا، زيندانىيەكانى دى نەياندەزانى كارى نمایش و ئاھەنگەكە گەيىوئە كوي و ئەكتەرەكان بە تەماي چين و چى پيشكەش دەكەن، تەنانەت نەماندەزانى چ شتيك نمایش دەكەن و بابەتى شانۆنامەكە چ دەبن. ھەموو ھەوليكي ئەكتەرەكان، لە زەرفى ئەم سى پوژەدا، لە پىتاوى ئەویدا بوو، بە ھەر جۆرى بوو جلوبەرگ و ئيكسسوارى پتويست پەيدا بكەن. ھەر چەند (باكلوشين)م دەبينى لە خوشياندا دەكەوتە چەقەنە لىدان، بەلام ھىچى بۆ نەدەگىرەمەو. تەنانەت ميجەرەكەى لەمەر خو مانيش لە ھەر كاتىكى دى ھىمن و ھىدى تر بوو. بەلام ئىمە بە ھىچ جۆرى نەماندەزانى كە ئاخوى ميجەر لە ھەولى سازدانى ئەم ئاھەنگە ئاگادارە يان نا، ئايا پى پىداون يان نا؟ يان جۆرە پىكەوتىنكى ئاراستەوخو لە نىوان ئەر

و زیندانییه‌کاندا به‌رقه‌رار بووه و به نیاز نییه ده‌ست له نه‌خشه و کاروباریان وهربدات به مەرجی ئاژاوه و هه‌راوه‌نگامه نه‌تینه‌وه. من به‌ش به حالی خۆم وای بۆ ده‌چووم که ئاگای له هه‌ولی سازدانی شاهه‌نگه شانتۆیه‌که هه‌بوو، به‌لام به ئانقه‌ست خۆی له گیلی ده‌دا و چاوپۆشی له شته‌که ده‌کرد، چونکه ده‌یزانی نه‌گه‌ر پێگه‌ی سازدانی شاهه‌نگه‌که نه‌دات، کاروباری زیندان ده‌شیوێ و له‌وه‌یه زیندانییه‌کان به ئانقه‌ست ده‌ست بده‌نه ئاژاوه و سه‌ر بکه‌نه خواردنه‌وه و مه‌گوساری و به‌دمه‌ستی، که‌واته باشتر وایه خۆیان به شتیکه‌وه مژول بکه‌ن، بۆیه پێم وابوو ئه‌وه بیرکردنه‌وه‌ی میچه‌ر بوو، چونکه ئه‌وه تاقه هه‌لوێستی به‌جی و ئاسایی بوو، بگه‌ر هه‌ق بوو ئیداره‌ی زیندان، ئه‌گه‌ر زیندانییه‌کان ئه‌م کاره‌یان نه‌کردبایه، به خۆی شاهه‌نگی بۆ سازکردبان. به‌لام چونکه میچه‌ر، پیاویکی نه‌ژنه‌و بوو، راوبۆچوونی پێک دژ و پێچه‌وانه‌ی راوبۆچوونی هه‌موو تیره‌ی به‌شه‌ر بوو، بۆیه زۆر ده‌ترسام ئه‌و بۆچوونه‌ی که گوايه میچه‌ر له پرۆژه‌که‌مان ئاگاداره و خۆی پێی داوه، راست ده‌رنه‌چیت، میچه‌ر میچه‌ر بوو، ده‌بوايه هه‌میشه مرقفیک عه‌زاب دات، ده‌ست بخاته بیینی گووراویک، شتیک هه‌لکێشن و ده‌ری بیئن، غه‌در له که‌سیک بکات و له مافی خۆی بیته‌شی بکات، یانی له هه‌موو بواړیکدا زه‌بتۆره‌بت بسه‌پێئن. له سه‌رانسه‌ری شاردا به سه‌ختگیری به‌ناوبانگ بوو، هه‌رگیز خه‌می ئه‌وه‌ی نه‌بوو زیندانییه‌کان له کار و هه‌لوێسته‌کانی بپه‌نجین، تۆپه‌ ببن، ئاژاوه و یاخیبوون له زیندانه‌که‌دا سه‌ره‌لبدات، چونکه ئه‌و جوۆره تاوانانه، سزای یاسایی خۆیان هه‌بوو، هه‌ر زیندانییه‌ک ئه‌و جوۆره تاوانانه‌ی کردبا، سزای خۆی وهرده‌گرت (خه‌لکانیک هه‌ن وه‌کو ئه‌م میچه‌ره بیر ده‌که‌نه‌وه)، نابێ پووی خوش به‌و زیندانییه‌ بووه‌له و خوێریانه بدریت، ده‌بێ به‌وپه‌ری تونده‌ی

مامه له یان دهگل بکړیت. بهرپرسان تهنیا نه وه نده یان له سهره، بن هیچ سازشیک، بن هیچ چاوپوښییهک یاسا وه کو خوی جیبه جی بکن و تهاوا! جا نه و پیره بهرپرسانه، غافل بوون له وهی که جیبه جیکردنی دهقی یاسا به بن تیگه ییشتن له پوځی یاسا، هراوه نگامه و پاشاگردانی لیده که ویتته وه. نه وان دهلین: 'نه وه دهقی یاسایه، له وهی پتر چییان دهوئ؟' ته نانه پتیا سهره جگه له جیبه جیکردنی یاسا داوای شتیکی تریان لیکری، بو نمونه داوای هستی راستگو یانه و هزړینی ناشتیانه و نه شتانه به لای نه وانه وه زیاده بو، زیاده مه سرفه بو، پقی هله سستاندن و تورپی دهکردن.

به هر حال، مائوری چاودیر، پی سازدانی شاهه نکه کی دا و هم موو زیندانییه کانیش نه وه یان دهو یست. جا ده بن نه وه راستییه ش بلیم که زیندانه که له ماوهی پوژانی جه ژندا زور نارام بو، هیچ ناژاوه و په شتیویهک دروست نه بو، هیچ شه و قهرقه شه یکه بهرپا نه بو، هیچ دزییهک نه کړا، هم مووی به هوئ نه وه وه بو که مؤلت به زیندانییه کان درابوو شاهه نگی خویان بگيرن. به چاوی خوم ده مبینی که چون زیندانییه کان نارامی زیندانه کیان ده پاراست و نه یانده هیشت هاوړی مه یو شه کانیا، به دمه سستی بکن و هراوه نگامه و ناژاوه بنینه وه، چون نه یانده هیشت ناژاوه و فره تنه و قهرقه شه و دمه قاله هلبگیرسیت، له ترسی نه وهی نه بادا میجر پی بزانتیت و نه یه لیت شاهه نکه کیان بگيرن. چونکه میجر وهعد و به لینی لی و هرگرت بوون که هیچ ناژاوه یکه نه نیته وه و نارامی زیندانه که بپاریزن، بویه زیندانییه کان پابه ندی وهعد و به لینه کی خویان بوون: زوریان پنخوش بو که به لینه کیان ببه نه سهر. نه مه جگه له وهی که شاهه نکه که و مه سرفی شاهه نکه که کم و

زۆر له سهر حيسابى ئىداره‌ى زىندان نه‌بوو. پتويست نه‌بوو شوئىنكى تاييه‌تى بۆ دامه‌زrandنى شانتۆكه چۆل بگريّت، شانتۆكه به جۆرى ته‌رتيب كرا بوو، ده‌شيا له چاره‌كه سه‌عاتىكدا دابنري يان هه‌لبگيريت. شانتۆنامه و نمايشه‌كه له سه‌عات و نيويك زياترى نه‌ده‌خاياند، خو نه‌گه‌ر به‌ره‌لست و كيشه‌يه‌كى كوتوپر بهاتايه‌ته ئاراه، ده‌شيا شانق و ديكوره‌كه له چاوتروكانىكدا بپچريته‌وه و كۆ بگريته‌وه. ئىكسسوار و جلو به‌رگه‌كان له باولى نه‌كته‌ره‌كاندا كه هه‌مويان زىندانى بوون، شاردرابووه‌وه. جا ئىستا و له پيش هه‌موو شتىكدا به كورتى باسنىكى چۆنيه‌تى دامه‌زrandنى شانتۆكه و، باسى چۆنيه‌تى جلو به‌رگه‌كان ده‌كه‌م و ئه‌وسا ديمه سهر باسى به‌رنامه و ئه‌و نمايشنامانه‌ى ده‌ويسترا پيشكه‌ش بكرين.

ئه‌له‌ه‌قى هيج به‌رنامه‌يه‌كى نووسراو له ئارادا نه‌بوو، به‌لام باكۆشين، به‌رنامه‌يه‌كى لامسه‌رلايى بۆ شه‌وى دووهم يان سنييه‌مى ئاهه‌نگه‌كه نووسى بوو، ئه‌ويش له‌به‌ر خاترى ئه‌فسه‌ره‌كان و گه‌وره‌ميوانه‌كانى دى، ئه‌و كارهى كرد بوو، چونكه له‌و دوو شه‌وه‌دا ئاماده‌ى ئاهه‌نگه‌كه بوو بوون و ئاهه‌نگه‌كه يان مشه‌ره‌ف كرد بوو و بريتي بوون له: ئه‌فسه‌رى پاسه‌وان كه تاقه‌يه‌كجار هات و ئامير سريه‌ى پاسه‌وانى و پاشان ئه‌فسه‌رىكى هيزى ئه‌ندازه. ئىدى وه‌كو ريزيك له‌و ميوانانه به‌رنامه‌كه نووسرا بوو.

زىندانىيه‌كان، هه‌موو دلتيا بوون كه ئاهه‌نگه شانتۆيه‌كه مان نه‌ك له هه‌موو گۆشه و كه‌نارىكى زىندانه‌كه و ده‌فه‌ره‌كه، به‌لكو له سه‌رانسه‌رى شاره‌كه‌شدا ده‌نگ ده‌داته‌وه، به تاييه‌تى كه شارى (ن) تاقه شانتۆيه‌كى تيدا نه‌بوو، شانتۆكارى تيدا نه‌بوو. ئه‌وپه‌رى پۆژى له پۆژان چهند كه‌سىكى ئاماتور هه‌ر بۆ كه‌يف ئاهه‌نگىكى شانتۆيان له‌وى گي‌راوه يان نا. زىندانىيه‌كان وه‌كو مندا، به‌بچووكترين

سه‌رکه‌وتن دل‌يان خوښ ده‌بوو و به خوډ ده‌نازين و ستايشي
 کاره‌کاني خوځيان ده‌کرد. له دلي خوځيان يان له نيو په‌کتوردا ده‌يانگوت:
 "گه‌وره به‌رپرسانى زيندانه‌که به‌م کاره‌مان ده‌زانن و دين ته‌مه‌شا
 ده‌کن و به چاوى خوځيان ده‌بينن، هه‌نگى قه‌درى زيندانيه‌کان
 ده‌زانن و بځيان ده‌رده‌که‌وي که چ به‌هره و توانستگان له‌بار دايه،
 چونکه ئه‌م ئاهه‌نگه شاتوځيه‌ي ئيمه پيشکه‌شى ده‌که‌ين له‌و شاتونامه
 بازاپانه نيه‌که سهر‌بازان پيشکه‌شى ده‌کن و به نيشانداني چ‌ند
 بووکه‌له و چ‌ند به‌له‌ميک و چ‌ند ورچ و چ‌ند سابريټيک له‌ کولي
 ده‌که‌نه‌وه، به‌لکو شاتونامه‌يه‌که ئه‌کته‌ران نمايشي ده‌کن، ئه‌کته‌راني
 راسته‌قينه، زنجيره کوميديايه‌که پيشکه‌ش ده‌کن که بځ خه‌لکاني
 نه‌جبيزاده و قاميده نووسراوه. له سهرانسهرى شاريشدا شاتو و
 ئاهه‌نگي وه‌کو ئه‌مه‌ي ئيمه نابيته‌وه! ده‌لټن تا ئيستا جاريک جه‌نه‌رال
 ئابروسيموف له مال‌ه‌که‌ي خوځيدا ئاهه‌نگيکي ساز کردووه و گوايه
 ئاهه‌نگيکي دیکه‌ش له‌وي پيشکه‌ش ده‌کړت! با پيشکه‌ش بکړت،
 له‌وه‌يه ئيکسسوار و جلو به‌رگيان زور له‌ هي ئيمه باشتربځي، ئه‌مه
 ئاساييه، به‌لام "ديالوگان" له‌ هي ئيمه باشتربايت و ئيدى قولى
 ره‌شوسپي له‌ بواردا ده‌رده‌که‌وي، له‌وه‌يه خودى فرمان‌ه‌وا به
 ئاهه‌نگه‌که‌مان بزاني و کي ده‌لي نايه‌ت بځ ته‌مه‌شا کردني. له‌ شاردا
 شاتويان نيه‌. به‌ کورتي خه‌يالي زيندانيه‌کان، به‌ تايپه‌تي دواى
 سه‌رکه‌وتني په‌که‌م، زور به‌رز فرى، ته‌نانه‌ت به‌ ئوميدى ئه‌وه بوون
 که خه‌لات بکړين، ديارپيان به‌سهردا دابه‌ش بکړت، سه‌عاتي کارى
 سوخره و بيگاريان له‌سهر که‌م بکړيته‌وه، به‌لام هر که وه‌خو
 ده‌هاتنه‌وه و په‌يان به‌ ناواقعيه‌تي ئه‌م خه‌يال‌پلاويه‌ي خو برد، خوځيان
 په‌که‌م که‌س بوون که به‌ خوځيان پيده‌که‌نين. ئه‌له‌ه‌قي ئه‌وانه هرچه‌نده
 خه‌لکي ته‌من چل ساليان تيندايوو، به‌لام له‌ پووي ئه‌قله‌وه هيشتا

مندال بوون. من دهمزانی به تهمان چ شاتونامه یه ک پیشکش بکن،
 هرچنده هیچ بهرنامه یه کی دیاریکراو له ئارادا نه بوو. سهرناوی
 شاتونامه ی یه کهم: " ههفرکانی فیلادکاو میروشکا(1) بوو. باکلۆشین
 به ههفته یه ک پیش دهست پیکردنی ئاههنگه که پئی گوتم: که ئه و پۆلی
 فیلادکا دهبینی و زۆر به متمانه وه دهیگوت به تهمایه به جۆری ئهم
 پۆله ببینی که له سه ر شاتونۆکانی "سان پترسبۆرگ" شدا دهوری وا
 نه بینرا بئ! باکلۆشین به ده م باسی پۆله که ی خۆی و به ده م خۆ
 هه لکیشه انه وه، به که شوفشه وه به ژوور و قاوشه کاندای ده که پرا و
 به و په پری پرووخۆشی لیتره وله وئ به شتیه یه کی نمایشی، هه ندی له و
 دیالۆگانه ی ده گوتیه وه که له پۆله کهیدا هه بوون و ئیدی قسه کانی
 کۆمیدی بویه ن یان نا، خه لکه که له قاقای پیکه نینیان ده دا، خه لکه که
 بویه به و قسانه پیده که نین چونکه باکلۆشین ده یگوتن. به هه ر حال
 که لیک له زیندانییه کان، هه زیان له کاری شاتویی نه ده کرد و گوئیان
 نه ده دایه، ئه وانیه که به تاسه وه گوئیان له باکلۆشین ده گرت و له
 دهوری خه ده بوونه وه و به رهفتاره دراماتیکیه کانی (تهمسلی)
 پیده که نین زیاتر ئه و گه نجان به بوون که نه یاننده زانی چون ههسته کانی
 خۆیان وه شیرن یان ئه و زیندانییه گه وره و پشتته ستووران به بوون که
 له خۆیان و پیگه ی خۆیان نه ده ترسان و بیخه م گوزارشتیان له
 ههستی خۆ ده کرد. به لام ئه وانیه دی به کریوکی گوئیان له ژاوه ژاو
 و گهنگه شه کان ده گرت و نه گله ییان ده کرد و نه ناره زاییان
 ده رده بپری، به لکو هه ولیان ده دا و بنوینن که هه ز له شاتو ناکه ن و
 شاتو هیچ نییه، به هه ر حال هه موو زیندانییه کان به هه مان تاسه و
 جۆشوخروشه وه چاوه پوانی ئاههنگه شاتویییه که یان نه ده کرد. زۆریان
 دوو دل بوون له وه ی که سه ر ده گری یان نا. ئهم دوو دلییه تا یه که م
 پۆزی ده سپیکی ئاههنگه که نه په وییه وه. له دلی خۆیاندا ده یان په رسی:

ئاخۇ مېچەر چ دەلى؟ تۆ بلىنى ئەم ئاھەنگەش وەكو ئاھەنگەكەي پىزار
 سەرکەوتتو بیت؟... تاد. باکلۇشین دلىیای کردم که ئەکتەرەکان
 بژاردەن زۆر بە باشى ھەلبۇزىردراون و شانۆکە پەردەشى دەبیت،
 سىروتکین پۆلى فىلادکای دەزگىرانى دەبىنى. باکلۇشین لەسەرى
 پۆلى، چاویکی داگرت و بە ئاووتاو گوتى: "جا بە چاوى خۆت
 دەبىنى چەند جوان جلى ژانەى لىدیت!" باکلۇشین گوتى ژنە
 دەولەمەندە خىرخوازەکە تەنورەیکى پەپەرە لەبەر دەکات و
 چەترىکی چکۆلە ھەلدەدا و کابرا دەولەمەند و خىرخوازەکەش بە
 جلیکی ئەفسەرىیانەى ئەستىزە لەسەرشان و بە دار عاسایەکەو
 دەردەکەوئ. بەلام شانۆنامەى دووم لە ژىر سەرنافى (کودریلی
 چلیس(2)) دا بوو. ئەم ناوینشانە زۆرى سەرنج پراکتىشام. چەندم کرد
 و کوشا شتىک لە بارەى ئەم شانۆنامەىو بەزانم، بەر لە
 پىشکەشکردنەکەى ھىچم لە بارەىو نەزانى. ئەم شانۆنامەى چاپ
 نەکرا بوو، بەلکو نوسخەیکى دەستنوس بوو لە سەربازىکی
 خانەنشینی ئەو دەورو بەریان خواست بوو، کە پەنگە بە خۆى پۆژى
 لە پۆژان لە شویتىکدا، لەسەرشانۆیکى سوپاییدا، دەورى تىدا بىنى
 بوو بى. ھەلبەتە لە شار و دەفەرە دوورە دەستەکانى ئىمەدا، دنیایەک
 شانۆنامە و درامای لەو جۆرە ھەن کە نە کەس پىی زانیون و نە
 پۆژى لە پۆژانىش چاپکراون، بەلکو خۆپسک لە کاتى پىویستدا
 ھەلقولیون و لە ھەندى شویتى پووسیادا بوون بە بەشیک لە شانۆى
 مىللى. کە دەلیم "شانۆى مىللى" ھەقە باسکاران و توێژەرانی ئەدەبیاتى
 مىللى ئەمە بە ھەند بگرن و لىکۆلینەوہى ورد و تىروتەسەل
 دەربارەى ئەم نمایشنامە و نیمچە درامایانە بکەن کە مەرج نییە لەو
 ئاستە نزمەدا بن کە ھەندى کەس ویتای دەکەن. مەن باوەر ناکەم
 ھەموو ئەوہى کە لە زىندانەکەماندا دیتوومە، داھىتانى زىندانىیەکان

بئى و ھىچ رەگورپىشەيەككيان نەبى، ئەوھى من دىتم، بىگومان دەبى
 پىتشىنەى خۆى ھەبووبى و ياساوپىساي خۆى ھەبووبى و دەماودەم
 لە نەوھەكەوھ بۆ نەوھەكەى دى ھاتىن. ئىدى دەبى لە ناو سەربازان،
 كرىكارانى كارخانەى شارە گەرەكان و تەنانت لە ناو پۆلەى چىنى
 ئەرسىتوكراتى ھەندى باژىرۆكانى دوورەدەست و گومناودا، بۆ
 رەگورپىشەيان بگەپىت و بىدۆزىتەوھ. ئىدى ئەمە وەكو بەشىك لە
 كەلەپوورى مىللى لە ھەندى گوند و لە مەلەبەند و پايتەختى
 ھەرىمەكاندا، لە نىو نۆكەر و مسكىنى گەرەئاغا و مولكداراندا
 پارىزراوھ و نوسخەى لەبەر گىراوھتەوھ و لە فەوتان پزگار كراون.
 چونكە گەرەمولكدار و ئاغاىانى كۆن و دەولەمەندانى مۆسكەر
 شانۆى تايىبەتى خۆيان ھەبووھ و دەستوپتوھند و مسكىن و
 خولامەكانىيان دەقى شانۆيان لەسەر نەمىش كردوھ. جا سەرچاوھى
 شانۆى مىللى ئىمە لەوئوھ ھەلقولئوھ. بەلام سەبارەت بە نەمىشنامەى
 "كودرىلى چلىس" تەنبا ئەوھندەم بۆ دەرگەوت كە ئەھرىمەنان دىنە
 سەر شانۆ و كودرىلى قارەمانى نەمىشنامەكە بۆ دۆزەخ دەبەن. بەلام
 وشەى "كودرىل" ماناى چىيە؟ بۆچى ناوئراوھ (كودرىل) و ناوئەنراوھ
 "كىرىل"؟ ئاخۆ پرووداوى نەمىشنامەكە پرووسىيە يان بىيانىيە؟ وەلامى
 ئەو پرسىيارەم دەست نەكەوت. بەلام ئەوھيان گوت كە نەمىشنامەكە
 بە دىمەنىكى "پانتومايم" لەگەل مۆسىقادا، كۆتايى دىت.

ئەمە خۆى لە خۆيدا نىشانەى ئەوھ بوو كە ئاھەنگەكە خوش
 دەبىت. ژمارەى ئەكتەرەكان پازدە كەس بوون، ھەر ھەموويان
 خەلكانى چوستوچالاك و گورجوگول و پۆحسووك و ئىشكەر بوون.
 زۆر دەجولان، زۆريان بەردەوام خەرىكى پڕۆفە و مەشق بوون،
 ھەندى جار پڕۆفە و مەشقەكان لە دەرنى زىندان و قاوشەكاندا دەرگا
 و ئەكتەرەكان بە ھەر چاوى خەلكەكەوھ پڕۆفەيان نەدەكرد. بە كورتى

دهیانویست لیتمانی بکهن به شتیکی کوتوپړ و چاوه پواننه کراو. دهرگای قاوش و زیندانه کان، له پوژانی ناسایی و سوخره و بیگاردا، شهوانه زوو داده خرا، به لام له پوژانی جه ژنی سهری سالدا وا نه بوو دهو روبهری ساعات نؤی شهو دهرگاگان قفل دهران. به تاییه تی له بهر شاهه نگه شانؤییه که نه مه یان کرد بوو. هه موو پوژینکی جه ژن دهمه و ئیواری سهرپرشتیارانی شاهه نگه که نوینه ری خویان بؤ لای زابتخه فهر دهنارد و لئی دهپارانه وه که ږیگه ی شاهه نگه شانؤییه که یان بدات و زوو دهرگای زیندانه که دانه خات و نه وه شی به گویدا بدهن که دوینن شهو شاهه نگیان گیراوه و هیچ ئاژاوه و ناشووبینک پرووی نه داوه و که مترین سهرپیچی نه کراوه. ئیدی زابتخه فهره که له دلی خؤیدا دهیگوت: دوینن هیچ ئاژاوه یه ک پرووی نه داوه، هیچ سهرپیچییه ک نه کراوه، جا مادامیکی به لئنیان داوه که کور و شاهه نگی نه مشه ویشیان وه کو دوینن شهو به سه لامه تی تی به پریت، مانای وایه خویان دهن به پولیس و نه من و ناسایشی زیندانه که دهپارینن، هه لبه ته له پولیسش باشتر نه مه ده کهن. نه مه جگه له وهی که زابتخه فهر سوور دهیزانی که نه گهر ږیگه یان نه دات شاهه نگه که یان بکهن له وانه یه نه مانه (زیندانیان ئامانیان نییه) فره ته نه و ئاژاوه یه کی وها بنینه وه، که کیشه بؤ هه موو نه فسه رانی پاسه وان دروست بکهن. جگه له مه هؤیه کی دیکه ش هه بوو که زابتخه فهری هان ددها، مؤله تی شاهه نگه شانؤییه که بدات، نه ویش ئیشکرتن بوو که زور ناخوش بوو، نه گهر مؤله تی شاهه نگه شانؤییه کومیدیه که ی بدایه، دهیتوانی بچن بؤ ته مه شای شاهه نگی که نه ک سهربازان به لکو زیندانیان نمایشیان ده کرد و دهیتوانی به وه بایه کی بالی خوی بدات. خو نه گهر فرمانده ی پاسه وانانیش هاتبا و پرسپاری کردبا، دهکرا هه نن وه لامی بدریته وه که گوايه زابتخه فهر چووه زیندانییه کان سهرژمیر بکات و

دهرگای قاوشه‌کان دابخات، دیاره نه‌وه وه‌لامیکی حازربه‌دهست و هه‌نجه‌تیکى ئاسان و باوه‌پرکرده‌نى بوو. بۆیه چاودیره‌کانمان له هه‌موو شه‌وه‌کانى جه‌ژندا ریگه‌ی سازدانی ئاهه‌نگه شانتویه‌که‌یان داین. دهرگای قاوشه‌کان دره‌نگه‌شه‌وانیک، به ماوه‌یه‌کی کهم پیش خه‌وتنان داده‌خران و زیندانییه‌کان پیش‌وه‌خته ده‌یانزانی که پاسه‌وانه‌کان، ریگه‌یان لیتاگرن.

پتروف، له ده‌ورو به‌ری سه‌عات شه‌شدا هات به شوینمدا و پیکه‌وه بۆ هۆلى نمایشه‌که چوین. هه‌موو زیندانییه‌کانى قاوشه‌که‌ی خۆمان هاتبوون جگه له چرنیچکوفی دیندار و پۆلاندیه‌کان که تا دوا ئیواره، واته تا ئیواره‌ی (۲/۴)، بریاریان نه‌دابوو بچنه ئاهه‌نگه‌که، نه‌ویش پاش نه‌وه‌ی دلتیا بوو بوون که نمایشیکی زۆر خۆشه و هیچ تانه و ته‌شهریکی تیندا نییه، نه‌وجا بریاریان دا بوو بێن. دیاره زیندانییه‌کان نه‌و درېونگی و لوته‌رزی و دووره‌په‌یزیه‌ی پۆلاندیه‌کانیان له دل نه‌گرتبوو، بۆیه که ئیواره‌ی (۲/۴) هاتن، زیندانییه‌کان زۆر به گهرمی پیش‌وازیان کردن و له باشترین شوین دایان نیشانندن. چه‌رکه‌سییه‌کان و ئه‌شعیا فومیچ، نمایشه‌که‌یان زۆر پیتخۆش بوو، له شادیدا خه‌نى بوون. ئه‌شعیا فومیچ هه‌موو پۆژی که ده‌چوه ئاهه‌نگه‌که سى کۆبیکی ده‌دا، که‌چی له دوا پۆژدا له جیاتی سى کۆبیکی ده‌دانه کۆبیکی خستبووه ناو قاپه‌که‌وه و زۆریشی پیتخۆش بوو بوو.

زیندانییه‌کان بریاریان دا بوو هه‌ر ته‌مه‌شافانیک به گویره‌ی توانا و به ئاره‌زووی خۆی بپه‌ پاره‌یه‌ک بدات. قه‌رار بوو قازانجی ئاهه‌نگه‌که خه‌رجی سازدانی ئاهه‌نگه‌که‌ی لى ده‌ربه‌یترى و، زیاده‌که‌ی به‌سه‌ر نه‌کته‌ره‌کاندا دابه‌ش بکریت.

پترۆف پنی کوتم خەمی جیگام نەبیت، ئەگەر شانۆکە چەندیش
قەرەبالغ بێ، من جیتی خۆم هەیە، چونکە جینی تایبەتییان بۆ دانام،
یەکەم لەبەر ئەوەی گواپە من لەوانی دی دەوله‌مەندترم، لەوانە
پیتاکی زیاتریان بدەم، دووهم چونکە من لە هەموو ئەوانی دی پتر
سەر لە نمایشنامە و شانۆیان دەردەکەم و تێدەگەم.

قەسەکە پترۆف دەرچوو. بەلام با جارێ وەسفیکە هۆلەکە و
دامەزراندنی شانۆکە و شوێنی دانیشتن یان وەستانی
تەمەشافانەکانتان بۆ بکەم.

قاوشی بەشی سوپایی کرا بوو بە هۆلی شانۆ، درێژی ئەم قاوشە
هەر پارزە شەقاویک دەبوو، پیاو لە حەوشی زیندانەوه بە
قالدەرمەیه‌کدا دەچوووە پارەویکی بچووکه‌وه کە دەچوووە سەر
ژووریکی تر. ئەم قاوشە درێژکۆلەیه‌وه‌کو پیشتر باسم کردوو، بە
شینۆیه‌کی تایبەتی دروست کرا بوو. تەختە خۆه‌کان لە بن
دیوارەکان دادەنران و ناوەندی قاوشەکە چۆل بوو. نیوێ یەکەمی
قاوشەکە بۆ تەمەشافانان تەرخان کرا بوو، بەلام نیوێ دووهمی کە
دەچوووە سەر بینایەکی دی کرا بوو بە شانۆ. پەردە ی شانۆکە لە هەر
شتیکێ دیکە پتر سەرنجی ڕاکێشام. قاوشەکە ی دەکرد بە دوو
بەشەوه، درێژییه‌کە ی دە پێ بوو، ئەم پەردەیه‌ پەرچووێک بوو لەو
گۆرە، بە راستی مایه‌ی سەرنج و ڕامان بوو. بە بۆیه‌ی زه‌یتی
نەخشونیکاری هەمەجۆری لەسەر کێشرا بوو: دارودرەخت، کەپر و
کوخته و گۆل و ستێران. ئیدی ئەم پەردەیه‌ لە قوماشی تازە و
جلەکۆنی زیندانییه‌کان دروست کرا بوو، لە کراس و شاشکان، کە
جووتیارەکانمان لە جیاتی گۆرەوی بەکاریان دینا، هەموو ئەمانە بە
یەکەوه‌ دوورا بوون و کرا بوون بە پەردەیه‌کی گەوره‌ و چونکە
پەردەکە بە ئەندازە ی ژووره‌کە نەبوو و بچوووک بوو، ئیدی

زیندانییه‌کان پارچه کاغەزی ھەمەجۆریان لە ھەرمانگە و دایرەکان
 وەرگرێبوو و دابووایانە دەم یەکتەرەو. ئیدی نیگارکێشەکانی لەمەر
 خۆمان (کە یەکیک لەوانە برولوف یانی ئا، ف) بوو بە نەخشونیکاری
 یەجگار جوان و سەرنجراکێش نەخشاندیوویان، زیندانییه‌کان کە
 چاویان پێکەوت زۆر دلیان پێی کرایەو، تەنانەت خەلکە وشک و
 درژپەسەندەکانیش دلیان پێی کرایەو. ھەر کە نمایشەکە دەستی
 پێکرد ھەموو وەک مندال کەوتنە پالەپەستۆ و دەلەكدانی یەکتەر. ھەر
 ھەموویان خۆشحال بوون، ھەستیان بە جۆرە شانازییەک دەکرد.
 پرووناکی شائۆکە بریتی بوو لە چەند مۆمیک، مۆمەکانیان کرد بوو بە
 پارچە ی بچووکەو تا زوو تەواو نەبێت و زیاتر بەرگە بگرێت. دوو
 تەختی درێژیان لە موبەقەکە ھێنا بوو و پووبەپووی پەردەکە دایان
 نابوون، سێ چوار کورسیانیش لە ژووری دەرەجەدارەکان بە
 ئەمانەت وەرگرێبوو و لە نیوان پەردەکە و دوو تەختە درێژەکە دایان
 نابوون، تا ئەگەر گەرە ئەفسەرەکان ھاتبان بۆ ئاھەنگەکە لەسەر ئەو
 کورسیانە دابنیشن. بەلام دوو تەختە درێژەکە بۆ دەرەجەدار و
 سەربازانی ئەندازە و چاودێردانی کاروبارەکان و ئەو
 سەرپەرشتیارانە ی کە پلە ی ئەفسەرییان نەبوو، لەو بوو سەریک
 بەدەن و تەمەشایەکی ئاھەنگە شائۆییەکە بکەن، تەرخان کرا بوو.
 ئەلھەقی شائۆکە لە میوان و تەمەشاقانی کەم نەبوو. ژمارە ی
 ئامادەبووان بە گوێزە ی پۆژەکان دەگۆرا، کەم و زۆر دەبوو، بەلام لە
 دوا شەوی نمایشەکەدا، ھیچ شوێنێکی بەتال لەسەر تەخت و
 کورسییەکان نەما بوو. زیندانییه‌کان لە نیوان تەخت و کورسییەکان و
 دیوارەکاندا بە قەرەبالفی بەپێتووەستا بوون، وەک پێز بۆ
 میوانەکان کلاوہکانیان لەسەریان داکەند بوو. ھەرچەندە ھۆلەکە گەرم
 بوو، بەلام ھەموو چاکەت یان پۆستینی کورتیان لەبەر بوو. چونکە

شوینته که تنگ بوو و جیی هه موو زیندانییه کانی تیدا نه ده بووه وه، هه موویان به سهر یه کدا که له که بوو بوون، به تاییه تی پریزه کانی دواوه، ته نانه ته هندیکیان چوو بوونه سهر ته خته خه وه کان و نه وانه ی هیچ جییه کیان ده ست نه که وتبوو له پشت پهرده که وه ته مه شایان ده کرد. هه ندیکی دی چوو بوونه پشت شاتۆکه و له قاوشه که ی تره وه ته مه شایان ده کرد. قهره بالغیه که ی له وهدا نه بوو!

به هه رحال من و پترۆفیان بۆ شوینیکی زۆر نزیکی ته خته کان برد، نه وانه ی له و پریزه دا بوون، زۆر باشتر له وانه ی له ریزی دواوه ی هۆله که بوون، شاتۆ و نمایشه که یان ده بیینی. به بۆچوونی نه وان من داوه ریکی زۆر باش بووم، به لای نه وانه وه که سیکی نه زمونداری بووم و زۆر شاتۆ و نمایشی دیکه م دیتبوون. زیندانییه کان دیتبوویان که باکلۆشین زۆرجار پرس و رای پنده کردم و به پریژیکی زۆره وه گوئی له شیرته کانم ده گرت و به گوئی ده کردم، ئیدی به پیوستیان زانی بوو پیزم بگرن و باشترین شوینم بۆ دابنن. راسته نه وانه خه لکانیکی سه رکیش و له خۆ رازی بوون، به لام ئیدی نه و پووینی و پوا له تبازییه شیان هه بوو. له ئیشوکاردا گالته یان پنده کردم، چونکه کریکاریکی زۆر خراپ و بیکه لک بووم. ئالمازوف هه قی بوو گالته به ئیمه ی خانه دان و نه سلزاده بکات و شانازی به وه وه بکات که کووره چییه کی باشه و له مه رمه پ سووتاندندا وه ستا و لیزانه. هه هه موو نه م ته وسوتوانج و ته لفیزیکارییه ده که رایه وه بۆ وه ی که ئیمه سهر به چینی خانه دان بووین و نه وانیش چه وساو وه پاشکه وتووی ده ستی خانه دانان بوون و هیچ یادگارییه کی باشیان ده رباره ی خانه دانان نه بوو. که چی هه هه مان نه و پیاوانه، لیره دا، له شاتۆکه دا، جیی تاییه تیم بۆ داده نین، چونکه له دلی خویاندا دان به وهدا ده نین که له م مه دانه دا من له وان شاره زاترم، ته نانه ته وانه ش که چاویان

پیتیدا هه‌لنه‌ده‌هات و له دلی خۆیاندا پقیان لیم بوو (ئهمه له‌سه‌رچاوه‌ی باوه‌ر پیکراوه‌وه ده‌زانی) حه‌زیان ده‌کرد پای من له‌مه‌ر شانۆکه‌یان بزائن و ستایشی بکه‌م، بۆیه بێ هیچ پرووده‌ربایسییه‌ک شوینه‌کانی خۆیان بۆ چۆل ده‌کردم. من ئیستا له‌به‌ر پۆشنایی هه‌ستی ئه‌و پۆژگاره‌م حوکم ده‌ده‌م. هه‌نگی په‌یم به‌وه‌ برد که ئه‌و هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌یه‌یان هیچ جۆره‌ سازش و ملکه‌چیه‌کی تیدا نییه. به‌ پێچه‌وانه‌وه، به‌لکو جۆره‌ پێزگرتن و که‌رامه‌ت پارێزییه‌کی خۆیانی تیدایه. یه‌کیک له‌ خه‌سه‌له‌ته‌کانی گه‌لی ئیمه‌ داد و دادخوازییه. گه‌لیکه‌ تینووی دادپه‌روه‌رییه. له‌ خۆوه‌ گه‌وجانه‌ که‌سیک ناخاته‌ پێزی پێشه‌وه‌ که‌ شایسته‌ی پێشه‌وه‌ نه‌بێت. گه‌ل له‌م نه‌خۆشییه‌ دووره. وه‌رن پوه‌له‌تبا‌زییه‌کانی لێ لابه‌ن، په‌رده‌ی پوه‌له‌تبا‌زییان له‌سه‌ر لابه‌ن، به‌ دوور له‌ هه‌ر حوکم و داوه‌رییه‌کی پێشه‌وه‌خته‌ بیه‌خه‌نه‌ به‌ر ورده‌بینی لیکۆلینه‌وه‌وه‌ و له‌ نزیک‌ی نزیکه‌وه‌ ته‌مه‌شای بکه‌ن، بزائن چ خه‌سه‌له‌ت و تایبه‌ته‌مه‌ندیانیک‌ی باشی ئه‌وتۆتان بۆ ده‌رده‌که‌وێ که‌ پۆژیک له‌ پۆژان بیرتان لێنه‌کردووه‌ته‌وه، به‌ پێیواریش به‌ خه‌یاڵتاندا تینه‌په‌ریوه. ته‌نیا هه‌ندێ شتی زۆر که‌م هه‌ن که‌ زانا‌یان بتوانن فێری گه‌لی بکه‌ن، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ده‌بێ ئه‌وان له‌ قوتابخانه‌ی گه‌لدا فێری شت ببن.

که‌ پترووف بۆ شانۆکه‌ی برده‌م، پێک و په‌وان و به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر ساده‌ و ساویلکانه‌ پێی گوتم که‌ له‌ پێزی پێشه‌وه‌م، داده‌نێن چونکه‌ پاره‌ی زیاتر له‌ خه‌لکی دی ده‌ده‌م. هه‌لبه‌ته‌ شوینه‌کان نرخ‌ی دیاریکراویان نه‌بوو، به‌لکو هه‌ر ته‌مه‌شاقانیک به‌ گوێزه‌ی توانای خۆی و چی له‌ ده‌ست ده‌رچووبا، ئه‌وه‌ی ده‌دا. که‌ پیتاک کۆ کرایه‌وه‌ هه‌ر که‌سه‌ و پارچه‌ دراویکی خسته‌ ناو قاپی پیتاکه‌که‌وه. له‌ خۆم ده‌پرسی: باشه‌ ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش منیان خستییته‌ پێزی پێشه‌وه‌ که‌

پاره‌ی زیاتر له خه‌لکی بده‌م ئایا ئه‌مه خۆی له خۆیدا نیشانه‌ی جوړه
 ږیز و حورمه‌ت گرتنیکې قوولې شه‌خسی نییه؟ وه‌کو ئه‌وه بوو پښم
 بلین: 'تو له ئیمه ده‌وله‌م‌ندتری، که‌واته بچو ږیزی پښه‌وه! راسته
 ئیمه لیره یه‌کسانین، به‌لام تو له خه‌لکی دیکه زیاتر ده‌ده‌یت، که‌واته
 ته‌مه‌شافانیکې وه‌کو تو که زیاتر دلی ته‌کته‌ره‌کان خوش ده‌کات،
 هه‌قی خۆیه‌تی له ږیزی پښه‌وه دانیشیت. نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پاره‌مان
 خوش‌ده‌وچ و ږیز و حورمه‌تی پاره‌که ده‌گرین، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که
 پتویسته خۆمان پو‌لین بکه‌ین و هر که‌سه و شوینې شایسته‌ی خۆی
 به‌ر بکه‌وئ!'. به‌راستی ئه‌مه په‌فتاریکې به‌جی و دلخوشکه‌ره‌یه!
 چونکه لیږده‌ما مه‌سه‌له پاره‌که نییه، به‌لکو ږیز و حورمه‌ته‌که‌یه، وه‌ک
 ده‌لین بؤ نه‌فسی نییه بؤ قه‌درییه! زیندانییه‌کان زوری‌ش پاره
 خوشه‌ویست نه‌بوون. قه‌ت بیرم نایه‌ت ږو‌ژئ له ږو‌ژان یه‌کیکمان بؤ
 پاره خۆی سووک کرد بیت. بؤ پاره ته‌نازولی کرد بیت. خو ته‌که‌ر
 جاروبار که‌سیک داوای پاره‌ی له من کرد بیت و پاره‌ی لینه‌رگرتم،
 زیاتر به‌مه‌به‌ستی فیل و حيله‌بازی و ږابواردن بووه تا به‌مه‌به‌ستی
 خودی پاره‌که، نه‌وه‌ش نیشانه‌یه‌کی شو‌خیبازی و خوشمه‌شره‌بی و
 خوشمگیزی بووه. به‌هه‌رحال نازانم ئاخو توانیومه مه‌به‌سته‌که‌ی خوم
 به‌پوونې و په‌وانی ده‌ربیرم یان نا، وا بزانه له باسه‌که‌م
 دوورکه‌وتمه‌وه، با بیتنه‌وه سه‌ر باسی شاتوکه.

هؤله‌که به‌ر له لادانی په‌رده‌که دیمه‌نیکې سه‌یری هه‌بوو،
 یه‌که‌پارچه جموجول بوو. ده‌رزیت هه‌لدا‌بایه به‌عاردی نه‌ده‌که‌وت،
 خه‌لکه‌که له هه‌موو لایه‌که‌وه تیکترنجابوون، به‌لام هه‌موو شاد و
 ږووخوش چاوه‌پوانی ده‌ست پیکردنی نمایشکه‌ بوون. ږیزه‌کانی
 دواوه قه‌ره‌بالغتر بوو، زیندانییه‌کان به‌سه‌ر یه‌کدا که‌له‌که بوو بوون:
 زوربه‌یان سه‌روو کو‌ت‌ره‌ه‌ داریان له مووبه‌قه‌که هیتا بوو، نابوویان به

ديواره كه وه و چوو بوونه سهری. دوو دانه سه عاتی خشت به و دهقه وه، هيلاك و ماندوو، دهستيان به شانی ئه وانهی پيش خویانه وه گرتبوو و هيشتاش مهنوون بوون كه ئه و جییه یان دهستكه وتبوو. ههنديکی دی خویان به قهراخی باریکی سوپاکه وه گرتبوو، به دريژایی ماوهی نمایشه كه به و حاله وه وهستابوون. ههنديکی دی له سهر تهخته خه وه كان كه له كه بوو بوون و زور له شوینه كه ی خویان پازی بوون. پینچ زیندانی ديكهش خویان گه یاندوه ته سهر سوپاكه و له وئ پال كه وتوون، له و سهره وه دهروانه شانۆكه و زور خویان به بهخته وهر دهزانن كه ئه و جییه یان دهستكه وتوو. به لام ئه وانهی كه زور درهنگ گه یشتبوونه جئ و جئیان دهست نه كه وتبوو، ههموویان به ئارامی له بهر درگا و په نا و په سیره كان، دانیشتبوون و وهستابوون و هیچ جۆره ههراوه نگامه و ئاژاوه و ئاشوییك یان شه پ و قهقه شهیه ك دروست نه بوو، ههموو زیندانییه كان پابه ندی یاساو ریسی زیندان بوون و ههموویان ههولیان ده دا، له بهر چاوی میوانه به پریزه كاندا ئه و په پری هیمنی و ویقار بنویتن. به دهم چاوه پوانییه وه، له گهرمای هۆله كه دا ئاره قه یان كرد بوو و دهموچاویان سوور هه لگه را بوو. شادییه کی مندالانه ی بیگه رد نیشتبووه سهر سیمایان و ههموو به سهری پروته وه چاوه پوانییان ده كرد. من كه له دهسته راسته وه دانیشتبووم، وام ده هاته بهر چاو كه ههموو سهریان سفر كردوو. ئه نجام دهنگه دهنگیك له سهر شانۆكه وه بهرز بووه وه، جموجۆلیك پهیدا بوو، په رده كه بوو كه دهجوولا، ئه و جا بهنگی ئوركستره كه (تیپی مۆزیک) بهرز بووه وه، ئه م ئوركستره ئه وه دیتن هه لوه سته یه کی له سهر بكه م و باسیکی بكه م. ئوركستره راكه بریتی بوو له 8 مۆزیکژهن له سهر تهخته كان دانیشتبوون: دوانیان كه مانجه ژهن بوون (یه کیك له كه مانجه كان هی

پیاویکی زیندانی بوو و ئه‌ویتیریان له ده‌ریی زیندانه‌که به ئه‌مانه‌ت
 هیتا بوویان، مۆزیک‌ژهنه‌کان هه‌موویان له زیندانییه‌کانی خۆمان بوون
 سیانی‌ش بالالایکاژهن بوون، بالالایکا‌کان ده‌ست‌کردی زیندانییه‌کان
 خۆیان بوو، دوانیش گیتار‌ژهن بوون و یه‌کی‌کیش ده‌ف‌ژهن بوو.
 که‌مانجه‌کان زۆر ده‌نگیان ناساز و ناخۆش بوو، گیتار‌ه‌کان له‌ نرخ‌ی
 نه‌بوو دا بوون، به‌لام بالالایکا‌کان گالته‌یان پینه‌ده‌کرا. قام‌کی
 هونه‌رمه‌نده‌کان به‌سه‌ر ژیی بالالایکا‌کانه‌وه هیتده به سوو‌کی و
 نه‌رمی ده‌بزوان که من به عه‌مراتم شتی وام نه‌بینی بوو. ئیدی پارچه
 ئۆپرایه‌کی میلی بوو له‌و گۆپه. مۆزیک‌ژهنه‌کان جه‌زمه‌ گرته‌بوونی،
 حالیان لیته‌اتبوو، له‌ گه‌رمه‌ی مۆزیک‌ژهنیدا له‌په‌ر ده‌یان‌کیتشا به‌ قوناغ‌ی
 ئامیره‌کانیاندا، ژهنینه‌که‌یان زۆر په‌سه‌ن، خۆشناه‌نگ و په‌ر زه‌وق و
 ناسک و به‌ ریتم و ئاواز په‌وان بوو. یه‌کتیک له‌ گیتار‌ژهنه‌کان زۆر
 باشی ده‌ژهند، ئه‌مه‌ ئه‌و گه‌نجه‌ بوو که بابی خۆی کوشت‌بوو، به‌لام
 ده‌ف‌ژهنه‌که هه‌ر باسی مه‌که، په‌رچوو‌یه‌ک بوو له‌و گۆپه. ده‌فه‌که‌ی
 له‌سه‌ر یه‌ک قام‌کی هه‌ل‌ده‌سو‌راند، یان قام‌کی گه‌وره‌ی به‌ چه‌رمه‌که‌یدا
 دینا و شه‌پۆله‌ ریتم و ئاهه‌نگ‌یک‌ی پوون‌په‌وان به‌رز ده‌بووه‌وه و
 به‌رز ده‌بووه و له‌ناکاودا داده‌هاته‌وه و ده‌نگ‌یک‌ی کپو‌ک‌پ‌ی وه‌کو ده‌نگ‌یک‌ی
 ورده شه‌پۆلی لی هه‌ل‌ده‌قولا. له‌ کوتاییدا دوو هارمۆنیک‌اژهنیش
 په‌یه‌ندیان به‌م ئۆرکسته‌رایه‌وه کرد. پیاو راست ب‌روات قه‌ت باوه‌رم
 نه‌ده‌کرد به‌م ئامیره‌ میلیانه‌ بتوانی ئه‌م هونه‌رنماییه به‌رزه‌ پیشان و
 ئه‌نجام بدریت. که گویم له‌م مۆزیکه‌ بوو هه‌ر سه‌رم سو‌رما! ئه‌له‌قه‌ی
 ئه‌و مۆزیک‌ژهنانه‌ توانییان به‌ جوانترین شیوه‌ ئاوازه‌کان ئه‌دا ب‌که‌ن، که
 دیتم ریتم و ئاهه‌نگ و ئاواز و ژهنین له‌ یه‌که‌یه‌کی هونه‌ری جواندا
 یه‌کیان گرتوووه، هه‌نگ‌یک‌ بۆ یه‌که‌م جار بۆم ده‌رکه‌وت، که ئاواز و

ناهنگی سه ما میلیه کانمان و گۆرانی و ئاوازه باوه کانمان چ سیجر
و ئه فسوونیکه مه زنیان له خۆ گرتووه.

ئه نجام پرده که لا برا، جموجۆل و له هۆله که دا پهیدا بوو.
ئه وانه ی له پرزی دواى دواوه بوون هه ستانه سه ر قامکی پێیان.
یه کیکیان له سه ر کوته ره داره که ی ژیر پێی خزی، هه موو ئه وانی دی
به تاسه وه ده میان داچه قاند بوو، چاویان بری بووه شانۆکه،
بێده نگیه کی ته واو بالی به سه ر هۆله که دا کیشابوو، ئه نجام نمایشه که
ده ستی پێکرد.

من له نزیکه 'عه لی' یه وه دانیشتبووم، عه لی و براکانی و هه موو
چه رکه سییه کانی دی له یه ک شویتدا وه ستا بوون. ئه مانه زۆریان
حه ز له شانۆ و نمایش بوو، ئیدی هه موو شه وئ ده هاتن بۆ شانۆکه
و شه و بیزیان نه ده کرد. هه ستم کرد هه موو موسولمانان، چ ته ته ر و چ
غهیره ز ته ته ر زۆر حه ز له شانۆ ده کن. (ئه شعیا قومیچ) له و لای
ئه وانه وه بوو، هه ر که پرده که لادرا، ئیدی سه راپای بوو به گوێ و
به چاو، زۆر به تاسه وه چاوه پوانی پرووداوی په رچوو ئاسای ده کرد،
خۆ ئه گه ر گرته یه کی به دل نه بوایه، یه کسه ر به وه دا بۆت ده رده که وت
که هه ناسه یه کی قوولی په ر حه سه رته ی هه لده کیشا. ده موچاوه
جوانه که ی عه لی له خۆشیدا پرشنکی ده دا و بیکه ردی و پاکیه کی
مندالانه ی ئه وتو نیشتبوو سه ر سیمای که له زه تم له ته مه شاکردنی
ده بینى. هه ر کاتى که خه لکه که به نوکته یان په فتاریکی کومیدییانه ی
ئه کته ره کان پێده که نین، من ئاوپم ده دایه وه و ته مه شایه کی (عه لی) م
ده کرد تا بزانه کاردانه وه ی ئه و سه باره ت به و نوکته یه یان په فتاره
کومیدیه چیه. به لām عه لی هه سته پێنه ده کردم و ته مه شای
نه ده کردم. دیاره له و کاتانه دا بیرى به شتی تره وه مژول بوو و ئاگای
له من هه ر نه بوو. به ده سته چه پدا و له نزیکه شوینه که ی منه وه

زیندانییه کی پیر پاره وستا بوو، کابرایه ک بوو گرژ و په ست و تورپه و
 د پردونگ و ئیرادگر و نارازی. ئه ویش ههستی به عه لی کرد بوو،
 ناوبه ناو دزه نیگایه کی ده کرد و بزه یه کی کال سیمای به ئاسته م
 ده گه شانده وه! ئه م زیندانییه هه می شه به عه لی ده گوت (عه لی
 سیمو نیچ)، نازانم بق وای پتده گوت! نمایشه که به نمایشنامه ی
 (فیلا دکا و میروشکا) دهستی پیکرد. باکلوشین که دهوری فیلا دکای
 ده بیینی، ده ورئکی یه جگار جوان بوو. باکلوشین زور به باشی
 ده وره که ی ده بیینی. دیار بوو حیسابی وردی بق هه رسته یه که ده کرد
 که ده یگوت، هه زارویه که حیسابی بق هه ر جوله یه که ده کرد که
 ئه نجامی دهدا. به ته واره تی چوو بووه پیست و خووی
 کاراکته ره که وه. کۆپییه کی کوتومتی کاراکته ره که بوو. ئاسایی،
 چوستو چالاک، به دوور له هه ر شیوه یه کی ده ستکرد، ده وره که ی
 ده بیینی و زوری لیده هات. خۆزگه (باکلوشین) تان ده بیینی چۆن
 ده ورئکی ده گپرا، هه نگی ددان تان به وهدا ده نا که به راستی ئه کته ره یکی
 که وره یه و له خه لقه ته وه بق نواندن دروست بووه و به راستی
 به هره یه کی که وره ی هه یه. من نمایشنامه ی (فیلا دکا) م له سه ر
 شانۆکانی مۆسکو و پترسبورگدا زیاتر له جارێک دیتبوو، ده توانم به
 دنیاییه وه ئه وه بلیم که له هیچ یه کێک له و دوو پایته خته دا، تاقه
 هونه رمه ندیکم نه بیینی له بیینی ئه و ده وردها هاوتای باکلوشین
 بکاته وه. ئه کته ره کانی ئه و پتده ر دهوری جووتیارانیکیان ده بیینی ده شیا
 جووتیاری هه ر ولاتیکی دنیا بن، یانی جووتیاری راسته قینه ی پووس
 (موجیک) نه بوون. یانی ئه وان پتیانه وه دیار بوو که ته مسیل ده که ن،
 دهوری جووتیار ده بیین، به پتچه وانه ی (باکلوشین) وه که بوو بوو به
 خودی جووتیاره که. یه کێک له هانده ره کانی باکلوشین هه ژرکی بوو.
 ته مه شافانه کان ده یانزانی له نمایشنامه ی دووه مدا بوتسیاکی ن پۆلی

کوردیل ده‌بینی و باوه‌ریان و ابو - نازانم بۆ - که بوتسیاکین زۆر له
 باکلۆشین به‌هرمه‌ندتره. باکلۆشین وه‌کو منداڵ پیتی ناخۆش بوو که
 په‌سەندی هاو‌پیکه‌ی به‌سه‌ر ئه‌ودا بده‌ن. له‌ دوا پۆژه‌کاندا چه‌ندین
 جار هاته‌ لام و ده‌رده‌ دلی خۆی بۆ کردم! باکلۆشین پیش ده‌ست
 پیکردنی نمایشه‌که به‌ دوو سه‌عات تایی لیهات، به‌لام کاتی که
 جه‌ماوه‌ره‌که له‌ قاقای پیکه‌نینیان دها و هاواریان ده‌کرد: 'سلاو له
 باکلۆشین به‌ راستی ئه‌کته‌ری نه‌ک گاته!' له‌ خۆشیدا ده‌موچاوی
 ده‌گه‌شایه‌وه، سه‌رۆیه‌کی راسته‌قینه له‌ چاوانیه‌وه پرسنگی دها. کاتی
 ئه‌و دیمه‌نه پیشاندرا که (میروشکا و فیلادکا) ده‌ست له‌ ملی په‌کدی
 ده‌که‌ن و په‌کتری پاده‌مووسن، فیلادکا هاوار له‌ هاو‌پیکه‌ی ده‌کات:
 'زارت بسره، زارت وشک بکه‌وه' خه‌لکه‌که پر به‌ زار له‌ قاقای
 پیکه‌نین دده‌ن. به‌ راستی که ئه‌و هه‌موو جۆشوخرۆش و که‌یف و
 شادییه‌ی ته‌مه‌شافانه‌کانم بینیی، زۆر خۆشحال بووم. زیاتر
 شادمانیه‌که‌ی ئه‌وان خۆشحالی کردم، ئه‌م داماوانه که سه‌له‌های سال
 بوو جگه له‌ به‌دبه‌ختی چاوه‌پروانی هیچ شتیکی دی نه‌بوون، ئه‌مشه‌و
 ده‌رفه‌تیان بۆ ره‌خسا بوو، ئه‌گه‌ر بۆ چه‌ند ساتیکیش بووه،
 به‌دبه‌ختی و کلۆلی خۆیان له‌ بیر بکه‌ن. بۆ نمونه زیندانییه‌ک به
 ئانیسکان ده‌ژهنی به‌ قه‌برغه‌ی ئه‌وه‌ی ته‌نیشتییه‌وه تا به‌په‌له و
 بیته‌وه‌ی بزانی کن له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌یه، هه‌ستی خۆی بۆ بگوازیته‌وه و
 ده‌ری بپریت. په‌کیکی دی له‌ گه‌رمه‌ی ده‌ستپیکردنی دیمه‌نیکه‌ی
 کۆمیدیدا، به‌ توندی ئاو‌پری پاشه‌وه‌ی دا و به‌ توندی که‌وته ده‌ست
 ته‌کانان، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی هاو‌پیکانی هان بدات که پێکه‌نن، ئه‌وجا
 به‌په‌له پووی به‌ره‌و شانۆیه‌که وه‌رگێت‌پایه‌وه. زیندانییه‌کی دیکه، هه‌ر
 جوله‌جوله‌تی و ناتوانی ئارام بگریت. به‌لام شوینه‌که ته‌نگه و ناتوانی
 شوینه‌که‌ی خۆی بگوریت و له‌جیتی خۆی هیندی هیندی پێیان به

عار دیدا دېدا. له کوتایې شاتوییه که شادمانی و خوشی گه ییه
 نه و په پری. هه موو خه لکه که قاقا پنده که نین. نه وهی ده یگ پر مه وه هیچ
 زیده پوییه کی تیدا نییه! زیندانه که بیتنه بهر چاوی خوتان، زیندانیانی
 پی به زنجیر، نه و ته خته خه وانه ی زیندانییه کانیاں له قالب دابوو،
 سالانی دوو رو در یژی سوخره و بیگاری و تاراوگه، ژیا نی پوتینی و
 په کهاوی که وه کو دل و په تکتک ده هاته خوار ی، پوژانی
 تاریکونو ته که و در یژی پایز، هه موو نه و دیمه نانه بیتنه بهر چاوی
 خه یال، نه و زیندانییه داماو و به د به خت و سه رکوتکرا وانه بیتنه
 بهر چاو که له و هز و حاله ناله باره دا، له و په پری بیتن میدیدا ده ژیاں،
 له پر ریگه درابوون بۆ ماوه ی سه عاتی دوان ئاهه نگ بگپر، شادی
 بکه، خمی دلایان به با بدن و پر به سییه کانیاں هه ناسه هه لیکیشن،
 به د به ختی خویان، موته که کانی سه ر دلایان فرهاموش بکه، ئاهه نگیک
 بگپر نه ماما ئاهه نگ، ئاهه نگیک که هه موو خه لکی شار خوزیای
 پیخو ازن، گه وره و بچووک بیگ پر نه وه، باسی بکه و بلین:
 "ته مه شای نه و زیندانیانه بکه!" هه موو شته کان، گشت دیمه نه کان بۆ
 زیندانییه کان تازه و خوش بوو، مایه ی سه رنجیاں بوو. بۆ نمونه
 جلوه بهر که کان: زوریان پیخوش بوو که (فاتکا یاں نتسفیاتالف یاں
 باکلوشین) یاں به جلوه بهر کی تازه وه ده بی نی، نه که به و جلوه بهر کی
 زیندانه وه که ساله های سال بوو ده قیاں پیوه گرتبوو. به شادییه وه
 ده یانگوت "نه ویش زیندانییه، زیندانییه کی راسته قینه یه، که پر ده کات
 زپه ی زنجیره کانی له ژیر جله کانییه وه سه عاته پر نی که ده پوات، به لام
 ئیستا ته مه شای بکه، له سه ر شانوک به بیین چه ند گوپاوه، به و پالتو
 و شه پقه و جلانه وه له خانه دان و نه شرافزاده یه کی ته و او عیار
 ده چی. ته مه شای سمیله ده سترکد و کلاو قژه که ی، چه ند لینی دیت،
 بپروانه که ده سته سه ر سووره که ی ده ر دینی خوی پیپاوه شین بکات،

کوتمت له خانهدان و ئه شرافان دهچیت. بۆیه خوښی و شادی ته مه شافانه کان گه یه لوتکه. کاتی ناغای خیره ومه ند به جلی سوپاییه وه، که ئه له هقی جلیکی شروشه پرتو بوو، به لام نه جمه ی ئالتوونی به سه ر شانه وه بوو، کلاوی سوپایی له سه ر بوو، ده رده که وئ، هه مو ان له چه پله ی شادمانی ده دن. باوه ر ده که ن، دوان له زیندانییه کان، له سه ر بینینی ئه م پۆله وه کو مندال ده چن به گز یه کدا، چونکه هه ردووکیان زۆریان چه زده کرد به جلی سوپاییه وه له سه رشانو ده ربکه ون؟ ئیدی ئه کته ره کان ده که ونه ناو بزییان و نایه لن شه ر بکه ن، به زۆرینه ی ده نگ پۆله که به نتسفیاتیف ده سپزدریت، هه لبه ته له به ر ئه وه نا که له هاوپیکه ی به توانا تر و به هره دارتر بوو، له و زیاتر له خه لکی خانهدان و ئه شراف ده چوو، به لکو له به ر ئه وه ی هه موویانی دلنیا کرد بوو که دار چه یزه رانیکی هه یه و له کاتی نمایشه که دا به کاری دینی، به ملا و به ولادا بای ده دات و وه کو هه ر خانهدان و ئه شرافزاده یه ک له عاردی ده خشین و هه ندی خه ت خه تۆکانی پنده کات، یانی ده وری ئه شرافزاده ی راسته قینه ی پتوه ده بین، ئه مه شتیک بوو که فانکا یان تسبیاتین له عۆده ی نه ده هاتن، که به عه مراتیان ئه شرافزاده یه کی راسته قینه یان نه بین بوو. ئه وه بوو کاتی نتسفیاتیف ده ست له نیو ده ستی ژنه که ی له سه ر شانو ده رکه وت، خیرا به دار ده سه ته که ی، که که س نه یده زانی له کوئی په یدا کرد بوو، چه ند خه ت خه تۆکییه کی له سه ر عارده که نه خشان، که ئه مه به نیشانه یه کی بئ چه ندوچوونی ته ربیت و په فتار و ئه ته کیتی خانهدانان و ئه شرافان ده ژمیردا.

په نگه کاتی خوی که منداله هه ژاریکی پتخاوس و شرؤل بووه، ناغایه کی شیکپۆشی خانهدانی دیتبی به و ئه ته کینه دار عاساکه ی بادابیت و ئیدی ئه مه له نه ستیدا بق هه تا هه تایه چه سه ی بئ و مت

بوو بئى و وا ئىستا له تەمەنى سى سالىدا، له يادگيدا سەرى
 ھەلداو تەو و به جۆرى نەمەنى دەكاتەو كه ھاوژىندانبەھەكانى پى
 سەرسام بن. نەسفىاتايىف به جۆرى له دەورەكەى خۆيدا نەمەنى بوو و
 چاوى له نووكى داردەستەكەى نەدەگواستەو كه كاتى قەسەى دەكرد
 و ھەلامەكانىشى دەدايەو چاوانى ھەلنەدەبەرى، نووكى داردەكەى و
 ئەو خەتخەتۆكتىيانەى كه لەسەر عاردەكەى دەكیشان به جۆرى
 سەرقالى كرد بوو ئاگای له ھەموو شەتەكى دىكە برا بوو. ھەروەھا
 پۆلى خانەمە خەتەمەندەكەش زۆر جوان بوو. به جەلەكى كۆنى
 شەپۆلەى مۆزلىنەو ھاتە سەر شانۆ، ھەردوو باسك و گەردنى
 پروت بوون، ئارايشت و مەكياجىكى زۆر تۆخى كرد بوو، شەپقەىكەى
 چەكۆلەى كەتەنى لەسەر نابوو و به داوێك له ژىر چەناگەيدا بەسترا
 بوو، بەدەستەكى چەترەكى چەكۆلەى ژنانەى ھەلگرتبوو و باوھەشەنەكى
 كارتۆنى پەنگاوپرەنگەش به دەستەكەى تەرىپەو بوو و لىكدالەكەدا
 دەمەوچاوى پى باوھەشەن دەكرد. كه تەماشافانەكان ئەم خانەمە
 بەھەقارەیان بىنى له قاقای پىكەنەنەیان دا، به جۆرى پەندەكەنەن كه
 ئەویش خۆى پەندەگىرا و لەسەر شانۆيەكە و بەدەم نواندەو، زىاتر
 له جارىك پىكەنەن گرتى. ئىفانۆف، كه ئەویش زىندانى بوو، ئەم
 پۆلەى دەبىنى. (سەروەتەن)ش كه پۆلى كەزى دەبىنى، جەلەى كەزى
 لەبەر كرد بوو، تا حەزكەى لىدەھات. ئىدى ھەموو ئەكتەرەكان زۆر
 به جوانى دىالۆگەكانیان ئەنجام دا، به باشى شەھەرەكانیان خۆپەندەو.
 به كورتى نەمەشنامەكە سەرگەوتوانە كۆتایى ھات، جەماوھەرەكە
 زۆرىيان به دل بوو، كەس كەمترین ئىراد و پەخەنەى نەبوو، چەما
 ئىرادى ھەلەگرت تا پەخەنەیان ھەبى! بەشى يەك تەواو بوو.
 ئۆركستراكە ئۆپراى بەشى دووھەمى "ژوورە چەكۆلەكەم، ژوورە
 چەكۆلەكەم" (3) ى لىدا. دىسان پەردە لابرا. نۆرەى نەمەشنامەى

كودرىلى چلىس بوو. ئىم نىمايشنامىيە لە نىمايشنامىيە دۇنجان
 دەچوو. لەو پرووۋە لە دۇنجان دەچوو، چۈنكى لە كوتايى
 شانتۇنامەدا ئاغا و نۆكەرەكەي لە لايەن ئەھرىمەنەۋە دەرفىتىرىن و
 بۇ دۆزەخ دەبرىن. دەستىنوسەكە بە تەۋاۋى خويىندرايەۋە، بەلام ديار
 بوو كە ئىم دەقە تەنبا بەشىك بوو لە شانتۇنامەكە، ھەموۋى نەبوو. بە
 مەزىندەي مەن سەرەتا و كوتايى شانتۇنامەكە ون بوو بوو. چۈنكى
 ئەۋەي دىتمان سەرەتا و كوتايى نەبوو. پروۋاۋى دىمەنەكە لە
 مىوانخانەيەكى گۆشەيەكى پروۋسىيادا پروۋەدا. لە سەرەتاي
 دىمەنەكەدا خاۋەنى مىوانخانەكە ۋەژوور دەكەۋى، ئاغاىەكى خانەدان
 بۇ يەككىك لە ژوورەكان دەبات، ئاغا پالتۇيەكى لەبەرە و كلاۋىكى
 گەرەي خېرى چىرچولۇچى لەسەر ناۋە، كودرىلى نۆكەر، دۋاي ئاغاى
 دەكەۋى، بە دەستىك جانتاكەي بۇ ھەلگرتوۋە و بە دەستەكەي تىرى
 مېشىكىكى برژاۋى ھەلگرتوۋە كە لە زەرفىكى شىنەۋە پىچىراۋە.
 كودرىل، پۇستىنىكى كورتى لەبەر، كلاۋىكى بىرىقەدارى لەسەرە. ئىم
 نۆكەرەپىاۋە چلىس و زۆر خۆرەكەيە. بوتسىيايكىنى زىندانى كە
 ھەڧرىكى باكۇشىنە، ئىم پۇلە دەيىنىن. دەۋرى ئاغاكە ئىڧانۇڧ
 دەيىنىن، ئەۋ ئىڧانۇڧەي كە لە شانتۇنامىيە يەكەمدا پۇلى خانمە بە
 وىقارەكەي دەيىنى.

خاۋەنى مىوانخانەكە (نتسفىايافى) مىوانەكە ئاگادار دەكاتەۋە كە
 ژوورەكە جنۆكەدارە و ئەۋانگەلى ھەيە، ئەۋجا دەپۋات. ئاغا بە دەم
 خەم و پەژارەي خۇيەۋە بە دەنگى بەزىر دەلىت دەمىكە ئەمە دەزانىت
 و ڧەرمان بە كودرىل دەدات كە بار و بوخچە و جانتاكە بىكاتەۋە و
 شىۋى ئامادە بىكات. كودرىلى چلىسى زۆر خۆر، ترستۇك و قەل زراۋ،
 ھەر كە گۈنى لە ناۋى جنۆكە و ئەۋانگەل دەبىن، پەنگى زەرد
 ھەلدەگەپى و ۋەكو بى ناۋ ئاۋ دەكەۋىتە لەرزىن و تەننەت بىر لەۋە

دهكاته وه هلیت، به لām هم له ناغای دهرستیت و هم زوری برسییه. کابرایه که نهوسن، کهودهن و گهوجه، به لām به دینی خوی سهگ و فیلبازه، له گام و دهلهچهیه، هموو کاتی ناغای دهخهلهتینی، به لām زوریشی لیدههرستیت. ئیدی نموونهیهکی سهیر و دهگمهی نۆکه و خۆلامانه، هموو سوخته و خهسلته سههرهکییهکانی (لیبوریلوی) تیایه، به لām ئاویتته و نادیاره، زهق نییه. بوتسیابکین به راستی لیپاتوانه ئهم پۆلهی بینی، زور جوان ئهم تهبیعهتهی بهرجهسته کرد، به راستی توانست و بههرهیهکی گهوهیه هیه، نکولی لیناکریت، به پای من له (باکلوشین)ش به توانتر و بههرمهندر بوو. ههلبهته پۆزی دواتر که (باکلوشین)م بینی ئهو بۆچوونهی خۆم پینهگوت. چونکه ئهگەر پیمگوتبا زوری له بهر گران دهبوو، پیتی زویر دهبوو.

به لām ئهو زیندانیهی که پۆلی ناغاکهی دهبینی، نمایشهکهی زور خراپ نهبوو. ههرچییهکی گوت همووی بیسهرو بهر بوو به لām ئیلقاکهی پوون و پهوان بوو، ئاماژه و ههرهکهکانی گونجاو و سههرکهوتوو بوو.

له کاتیکدا کودریل خهریکی کردنهوهی جانتاکه بوو، ناغای به ژوورهکهدا دههات و دهچوو، له بهر خۆیهوه دهیگوت ئیدی تهواو له مپۆ به دواوه واز له کهپیدهی دینی و مائئاوایی له سههر گهردانی دهکات. کودریل گوت له مونۆلوگهکی ناغای دهگرت و دهمهلاسکی دهکاتهوه، به ئهداونهتواری کۆمیدی تهمه شافانهکان دینیته پیکهنین، ههلبهته به دزی ناغایهوه، بیتهوهی ناغای گوتی لیبی ئهمه دهکات. ههلبهته کودریل نه بهزهیی به ناغایدا دههاتهوه و نه دلی پیتی دهسووتا، به لām چونکه ترسنۆک بوو و ناوی جنۆکه و شهیتانانی بیستبوو حهزی دهکرد شتیکیان له بارهوه بژنهوی و بزانی، بۆیه دهکهوینته پرسیار له ناغای، ئیدی ناغای بۆ دهگیریتتهوه که جارێک

تووشی گرفت دهبی و مهرگ هه‌په‌شهی لینه‌کات و هانا بۆ شه‌یتان ده‌بات و شه‌یتان به هه‌ندی مهرج فریای ده‌که‌وێت و پزگاری ده‌کات و ئیدی ئه‌م‌پۆ دوا مۆله‌تی مهرجه‌که‌یانه و، ئه‌گه‌ر شه‌یتان ئه‌م‌پۆ په‌یدا بێ، مانای وایه بۆ پۆج کیشانی ئه‌و هاتوو. کودریل له ترسا ده‌که‌وێته له‌رزین، به‌لام ئاگاهای نه‌تره به‌ر نادات و خۆی شیڤو ناکات و ده‌ستوور به کودریل ده‌دات شیڤو ئاماده بکات. کودریل که گویی له وشه‌ی شیڤو و خواردن ده‌بی‌ت، ده‌بوژیته‌وه، مریشکه‌برژاوه‌که له زه‌رفه‌که ده‌ردینێ و قاپی شه‌راب له جانتاکه ده‌ردینێ، به‌دزییه‌وه ده‌ست به خواردن و خواردنه‌وه ده‌کات. ته‌مه‌شاقانه‌کان له قاقای پیکه‌نین ده‌دن و له پپ ته‌قه‌هۆپ له ده‌رگاکه به‌رز ده‌بیته‌وه، با ده‌یخاته سه‌ر گازی پشت، کودریل له ترسا ده‌له‌رزێ، به‌په‌له و به‌لاشه‌وری پاروویه‌کی گه‌وره له مریشکه برژاوه‌که ده‌په‌ستێته ده‌مییه‌وه و هه‌رچی ده‌کات بۆی قووت ناچێت. ته‌ماشاقانه‌کان دیسان له قاقای پیکه‌نین ده‌دن. ئاغای که به ژووره‌که‌دا دیت و ده‌چیت، هه‌له‌سته‌یه‌ک ده‌کات و ده‌لێت: "شیڤه‌که‌ت ئاماده کرد؟" کودریل به‌رسفی ده‌داته‌وه و ده‌لێت: "هه‌ر ئێستا ئه‌ز به‌نی، من خه‌ریکم بۆتی ئاماده ده‌که‌م." کودریل به‌ده‌م ئه‌و قسه‌یه‌وه له‌سه‌ر خاوه‌که داده‌نیشیت و به‌تاسووقه‌وه ده‌که‌وێته خواردن. جه‌ماوه‌ره‌که زۆریان پێخۆش بوو که ئه‌م خزمه‌تکاره به‌و لیته‌اتوویه به ئاگاهای پاده‌بوارد. زۆر لیته‌اتوانه وه‌لامی ده‌دایه‌وه: هه‌ر ئێستا ئه‌ز به‌نی من خه‌ریکم بۆتی ئاماده ده‌که‌م."

کودریل له‌سه‌ر پاروو گلانی خۆی به‌رده‌وام ده‌بی‌ت، به‌لام له‌گه‌ل هه‌ر پاروویه‌که‌دا له‌وه ده‌ترسیت ئاغای پتی بزانی‌ت. هه‌ر جارێ که ئاغای ئاویری ده‌دایه‌وه، خه‌را به مریشکه‌که‌وه خۆی وه‌بن میزه‌که‌دا ده‌کرد. پاش ئه‌وه‌ی که میک برسیتی ده‌شکێ، لینه‌پڕێ خه‌میکی ئاغای

بخوات. كه هاوار دهكات و دهلټ: "ئەري چټ كرد كودريل، شيوهكه
 ئاماده نهبوو. كودريل بهرسفي دهدهاتهوه و دهلټ: "ئەزبەني ئامادهيه".
 كه دهبنئي تهنياههك ٲان له مريشكهكه ماوه زور دهرستيت، بهلام
 خوشبهختانه ئاغا به ٲادهيهك غهرقى خهموپهژارهي خوي دهبيت،
 لهسەر خوانهكه دادهنيشټ و به هيچ جوړي ههست بهمه ناكات،
 ئيدي كودريليش خاوي به دهست له پشت كورسييهكهي ئاغاوه
 دهوهست. ئيدي كودريل به قسه و به ههركه و به چاوداگرتن، ٲوو
 له جهماوه، گالته به ئاغاي دهكات و سهربهقور دينټه پټكهنين. هه
 كه ئاغاي گهنج دهست به نان خواردن دهكات، جنوكه و شهيتانهكان
 وه ژوور دهكون. ئيدي لټرهوه شتهكان ئالوز و ناهمهفهوم دهبن.
 ئەو شهيتانانه له هيچ شتيكدا له بهشەر ناچن. دهرگايهكي لاوهكي
 دهكرټهوه، ټاپويهكي سهراٲا سٲيٲوش ديار دهكهويت، سهري برٲييه
 له چراههك و مؤمٲكي به سهرهوهيه، ټاپويهكي دي به دواوهيه،
 چراههكي بهسهر سهرهوهيه و داسٲكي به دهستهوهيه. بؤچي ئەم
 ټاپويانه سٲيٲان ٲوشيوه، بؤ چرايان بهسهرهوهيه و بؤچي داسيان
 ههلگرتوه؟ كهس ئەمهي بؤ لٲك نهدهدرايهوه و ئەوهي ٲاستي بي
 جهماوهركه زور به خهمي ئەوهوه نهبوو و ئەم ديمهنه نا ئاساييهيان
 به لاوه سهير نهبوو. بهلام ئاغا ئازايانه ٲووبهٲووي جنوكه و
 شهيتانهكان وهستا و بيٲاكانه ٲئي گوتن حازروئامادهيه و دهتوانن
 دهگل خؤدا بيبن. بهلام كودريلي ترسنوك، وهكو مشكي توقيو
 خوي وهبن ميژهكه دهدهات، سهرباري ههموو ترسولهريكيش قاپه
 شهرايهكه له بير ناكات و دهگل خؤيدا دهبياته ژيئر ميژهكه. جنوكه و
 شهيتانهكان بؤ چهند ساتيك دهرؤن و ديار نامينن، كودريل له ژيئر
 ميژهكه دٲته دهرج، ئاغا دهست به خواردني مريشكه برزاوهكه
 دهكاتهوه، سٲي دانه ئەهريمن وهژوور دهكهون و له بالي دهنهون و

بۆ دۆزەخى دەبەن، ھاوار دەكەت: "كودرىل فرىام بىكەو!" بەلام
 كودرىل خەمى ئەوى نىيە، خەمى شىتىكى دىكەيەتى، ئەمجارەيان قاپە
 شەرابەكە و مرىشكەكە و تەنەت نانەكەش ھەلدەگرىت و خۆى وەبن
 مېزەكە دەدات. ئىدى ئەو تە دىيائى بۆ تەخت بوو، ھەر خۆى و
 خۆيەتى، شەيتان و جىتۇكەكان پۆيىشتن، ئاغاشى پۆيى. كودرىل، لە
 ژىر مېزەكە دىتە دەرى، چاۋ بە ھەر چوارىنگالاندا دەگىرچ، بىزەيكە
 سىمى پووناك دەكەتەو، وەكو پىاۋىكى بە فروفىل و حىلەباز
 چاۋىكى دادەگرىت و لە شوپنەكەى ئاغى دادەنىشپىت، بە چپە و لە بن
 لىوانەو پو لە جەماوەرەكە دەلىت: دەى ئىستە ھەر خۆم، خۆم
 ئاغام.. نەا بە تاقى تەنىام، بى ئاغام!

تەمەشاقانەكان، لە قاقاى پىكەنەن دەدەن. ئەو جا بە دەنگىكى نزم،
 چاۋىك دادەگرىت و بە زمانىكى پىر كىنايەت و بەوپەرى خۆشپىو
 دەلىت: شەيتان بردى!

كودرىل، ئەو و شانەى ھىندە بە تەوسوتوانجەو، ھىندە بە
 كىنايەو، ھىندە سەرەكەوتوانە ئەدا كرد كە كورم دەوست خۆى
 بگرىت و چەپلەى بۆ لىنەدات. بەلام ئەم شادىيەى كودرىل زۆر
 بەردەوام نابىت. ھەر كە قاپە كۆنیاكەكە ھەلدەگرىت و پىكىك
 تىدەكەت و دەپەوئى بۆ دەمى بەرىت، ئەھرىمەنەكان پەيدا دەبنەو و
 بەئەسپاى و لە پىشتەو خۆيان بە ژوورەكەدا دەكەن و دەستگىرى
 دەكەن. كودرىل شىتئاسا دەقىژىنى. لە ترسا ناۋىرچى ئاۋرى پاشەوھش
 بداتەو. دەپەوئى داکۆكى لە خۆى بكەت، بەلام ناتوانى. چونكە
 ھەردو دەستى گىراون، قاپەكە بە دەستىكىيەو ھەپىكەش بە
 دەستەكەى تىرىيەو ھەپىندەش نەوسن و چلىسە ناتوانى قىروسىيان
 لىبكەت. بەو دەقەو، لەجىنى خۆيەو بە زارى بەشەو، بە سىمى
 ترساو ھەزەق زەق دەپوانىتە جەماوەرەكە، دىمەنىكى پىكەنىناۋى و

کۆمیدیی ئه‌وتۆ په‌یدا ده‌کات هر شایسته‌ی ئه‌وه‌یه نیکارکتیشکی به توانا وینه‌ی بکیشیت، ئه‌نجام ئه‌هریمه‌نه‌کان بکیشی ده‌کن، ده‌یه‌ن، ئه‌ویش به قاپه کۆنیاکه‌که‌وه به له‌قه‌فرتی و ده‌ست بادانه‌وه، به‌ده‌م هاتوهاواره‌وه ده‌پوات و له‌و دیو په‌رده‌کانیشه‌وه هر ده‌نگی هاواری نابڕیته‌وه. ئه‌وجا په‌رده‌که داده‌ریته‌وه. جه‌ماوه‌ره‌که، به‌وپه‌ری شادمانی له قاقای پیکه‌نین ده‌دن و له گه‌رمه‌ی پیکه‌نین و شادمانی ئه‌واندا ئورکستراکه ئۆپرا و سه‌مای میلی کارامنسکایا عه‌زف ده‌کات. عه‌زف و ئاهه‌نگه‌که له هه‌وله‌وه زۆر به نهرمی و ناسکی ده‌ست پیده‌کات، به‌لام به‌ره‌به‌ره هم ئاوازه‌که و هم پیمه‌که توند و توندتر ده‌بینت و ده‌نگی بالالایکاکنیش له سه‌رانسه‌ری هۆله‌که‌دا ده‌نگ ده‌داته‌وه. ئیدی ئاهه‌نگ و ئاوازی ئۆپرا و سه‌مای کارامنسکایا(4) ده‌گاته لوتکه‌ی به‌رزی خۆی. خۆزگه‌م ده‌خواست که گلینکا له زیندانه‌که‌ی ئیمه‌دا گوئی له‌م ئاواز و موسیقایه‌ بوایه، ئه‌وجا پانتومایمه‌که ده‌ستی پیکرد، سه‌رانسه‌ری نمایشه‌که ئاواز و ئاهه‌نگی سه‌مای کارامنسکایای له‌گه‌لدا بوو. دیمه‌نه‌که دیوی ناوه‌وه‌ی کوخته‌یه‌کی نیشان ده‌دا. کوخته‌که ژن و می‌ردیکی تیدا‌بوو، پیاوه‌که جلێکی به ده‌سته‌وه بوو و پینه‌ی ده‌کرد، ژنه‌که‌ش خه‌ریکی ته‌شپرسی بوو. له‌م پارچه نمایشه‌که‌دا سیروتکین پۆلی ژنه‌که‌ی ده‌بینی و تنسفیاتایف ده‌وری پیاوه‌که‌ی ده‌بینی که ئاشه‌وان بوو.

دیکۆری شاتۆکه‌یه جگاره‌زارانه بوو، بۆیه ده‌بوایه چ له‌م پانتومایمه‌دا و چ له هه‌ردوو شاتۆنامه‌که‌ی پێشودا بینه‌ر به زه‌بری خه‌یالی خۆی که موکوپی دیکوره‌که‌ی پر بکردایه‌ته‌وه. بینه‌ر له‌و سه‌ری شاتۆکه‌دا له جیاتی دیوار په‌رده‌یه‌کی ده‌بینی، یانی له‌جیاتی دیوار په‌رده‌یه‌کیان هه‌لواسی بوو. له ده‌سته‌پاستدا چه‌ند له‌مه‌په‌ریک دانرا بوو، له ده‌سته چه‌پدا شاتۆکه به هیچ شتیک نه‌گیرا بوو، یانی

بینه، تهخته خهوی زیندانییه کانی دهبینی. به لّام تهمه شافانه کان
 خه لکی درژپه سهند و ئیرادگیر نه بوون، به هه موو شتیک پازی بوون،
 وهک ده لّین به دۆش دهیانژه نهد، به زهبری خه یالی خویان
 که موکوپیه کانیاں پر ده کرده وه. ئه مهش بۆ ئه وان کاریکی ئاسان
 بوو، چونکه زیندانییان فێرن پهت بۆ خه یالیان بهر بدهن، فێرن خه ونی
 زۆر ببینن، ئامادهن ته سه وری ئه و شته بکهن که پێیان ده گوتری
 ته سه وری بکهن. بۆ نمونه ئه گهر پێیان بگوتری: ئه مه باخه، به
 خه یال ده یکهن به باخ، یان ئه مه ژووره یان کوخته یه، به ژوور یان
 کوخته ی وینا ده کهن، ئه مه بۆ ئه وان قورس نییه، چونکه گوێ به
 پوالت نادهن، درژپه سهند و ئیرادگیر نین، سیروتکین، به جله
 ژنانه کانییه وه زۆر جوان و شیرین بوو. یارۆی ئاشه وان که له
 پینه و په رۆکه ی ده بیته وه، کلّوه که ی له سه ر ده نیته، قامچییه که ی
 هه لده گیت، له ژنه که ی نزیک ده بیته وه و به ئاماژه تیی ده گه یه نی که
 بۆ ماوه یه کی کهم ده چینه ده ری و خوای له و خوایه تا کو دینه وه
 ده رگا له کهس بکاته وه و به هه ره شه وه قامچییه که ی پێ نیشان
 دهدات. ژنهش سه ری بۆ ده له قێنی و تیی ده گه یه نیته که خه می نه بیته.
 وا دیاره زه بری ئه و قامچییه ی چه شتووه، چونکه به پوالت له ژنیکی
 ئه شقفرۆش و داوینته پر ده چیت. میرده که ی وه در ده که وێ، هه ر که
 پشتی تیده کات له دواوه چه مۆله یه کی لیده نیته و په نجه راده وه شینن
 وهک ئه وه ی بلی پاوه سته بۆم! له پر له ته قه ی ده رگا ده درێ، ژنه
 ده رگا ده کاته وه، یه کی که له دراوسێکان وه ژوور ده که وێ، ئه ویش
 ئاشه وان، ردینیکی درێژی داناوه و ئیله کیکی له به ره، ده سته سپریکی
 سووری به دیاری بۆ ژنه هیناوه، ژنه به بزه یه کی شیرینه وه
 پیشوازی ده کات، له و کاته دا که کابرا ده یه وێ ماچی بکات، یه کیکی
 دی له ده رگا دهدات. ته گبیر، چی بکهن؟ ژنه ماوه یه ک بیر ده کاته وه و

ئەوجا دەيخاتە ژيتر مېزەكەو و سەرلەنۆي خۆي بە تەشپرتىسىيەو
خەرىك دەكات. مېوانە تازەكە كابرايەكى بەيتالە و كۆنە جلىكى
سوپايى لەبەر كىردوو. تا ئەو كاتە پانتۆمايمەكە، نايشە بېندەنگەكە
زۆر بە جوانى و سەرکەوتوانە ھاتبوو، ھەموو ھەرەكەكان گونجاو و
بىتەيب بوون، بگرە پياو بە سەرسامى لە خۆي دەپرسى، چۆن ئەو
ئەكتەرانە، كە ھىچ ئەزموونىكى نايشيان نەبوو و ھىچ پىرۆفەيەكيان
نەكرد بوو، دەيانتوانى بەو جۆرە خۆپسك و جوانە، بەو دروستىيە
ئەو دەورە بېيىن و ھەر خۆي بەرسفى خۆي دەدايەو: "مەگەر ھەر
خوا بزائى چ بەھرەگەلىكى وەكو ئەم بەھرانە لە سەرانسەرى
ولاتەكەماندا، لە سەرانسەرى پووسىادا ھەبن و بىتەوھى بدۆزىنەو
و بەگەر بخرىن، لە پەشەچالاندا و لە تاراوگەكاندا بە ختوخۆپايى
زىندەبەچال بكرىن؟"

بە مەزەندەي من ئەم زىندانىيەي كە پۆلى بەيتالەكەي دەبىنى، يان
لە شانۆيانى ھەرىمەكاندا يان لە شانۆ مىللى و تايبەتتەيەكاندا دەورى
بىنى بوو. وا دەھاتە بەر چاو كە پىتى وابى ھىچ يەكىك لەم ئەكتەرە
زىندانىيانە ھىچ لە كاروبارى شانۆ نەزانن، تەنيا ئەو نەبىت. بۆيە
وەكو قارەمانانى شانۆنامانى كۆنى كلاسېك پىتى دەكرد، يانى
ھەنگاويكى ھەپاوى دەنا، ئەوسا بىتەوھى لاقەكەي تىرى بچولئىن،
دەوھستە سەر و جەستەي بۆ دواو دەبىرد، بە كەشوفشەو
دەپروانىيە دەوروپەرى خۆي و بە جەلال و شكۆو ھەنگاويكى تىرى
دەنا، ھەرچەندە ئەم پىكرىدە زۆر ناواقىيە بوو، بەلام جەماوھرى
تەمەشاقانان پىتى پازىبوون و بە لايانەو زۆر ئاسايى بوو و ھىچ
گلەيى وگازاندەيەكيان لىنى نەبوو. ھىشتا نەگەيشتەبوو ھاوھەندەي
شانۆكە، كە كەسىكى دىكە لە دەرگاي دا، ژنە پەشۇكا، نەيدەزانى چى
لە دۆستەكەي بكات؟ خۆشەختانە سندوقىكى كراو لە سووچىكدا

بوو، کابرای به پیتال به له ز خوۍ به سندوقه که دا کرد و ژنه ش
 سه ره که ی نایه وه. میوانی سینه میس یه کیک بوو له ناشق و
 دوس ته کانی ژنه، به لام ناشقنکی تاییه تی، براهمه نیک (5) بوو به
 جلوجه ی براهمه نانه وه. ته مه شافانان که چاویان پیکه وت له قاقای
 پیکه نینیان دا. زیندانییه که به نئوی کوشکین پۆلی ئه م براهمه نه ی
 ده بیینی، به راستی جوان چوو بووه کلیشه ی براهمه نه وه و ده وره که ی
 زور جوان لیده هات، چونکه سه روچاوی کوتومت له براهمه ن ده چوو،
 وه کو براهمه نان، به هه مان ئاماژه و په فتاری براهمه نان، ناشقینی
 ده گه ل ژنی ئاشه وانه که دا ده کرد، هه ردوو دهستی بو ئاسمان
 به رزده کردنه وه و ئه و جا هه ردوو دهستی ده خسته سه ر سینگ،
 جاریکی دیکه له ته قه ی ده رگا ده درئ، له ده رگادانی ئه مجاره یه جگار
 توند بوو، وا دیاره خاوه نماله و گه راوه ته وه. ژنه که ی ده په شوک،
 خه ریکه له ترسا شیت ده بی، کابرای براهمه ن له ترسا جی به خوۍ
 ناگرئ، له ژنه که ده پاړیته وه که بیشایته وه، ئه نجام ده یخاته پشت
 دۆلابنکه وه و ده که ویتته وه ته شیرپرسی، له په شوکاویدا بیرى ده چیت
 بچیت ده رگا که بکاته وه. له راستیدا ته شی نه ده رتسا، به لکو ته مسیلی
 ده کرد، داویکی خه یالی ته شیه کی خه یالی ده ردینا و ته شیه کی
 خه یالی باده دا، چونکه ته شیه که له دهستی بهر بوو بووه وه و له سه ر
 عارده که که وتبوو. سیروتکین به راستی ئه م پۆلی ترس و
 په شوکانه ی جوان ده گتړا. سه بری میرده که ی ده سوئ، ده رگا که له
 پاژنه وه ده ردینئ، قامچی به ده ست، به هه ره شه وه بو ژنه که ی
 ده چیت، تومز هه موو شتیکی به چاوی خوۍ دیتووه و دوورونزیک
 تاقیبی میوانه کانی کردووه. به ئاماژه ژنه که ی تیده گه یه نئ که ده زانی
 سئ میوانی لای خوۍ شار دووه ته وه. ئه و جا ده که ویتته گه ران به
 دوویاندا. یه که م جار دراوسیکه یان ده دۆزیتته وه، به مست و شاپان

وهدهری ده‌نیت. کابرای به‌یتال ده‌ترسیت، ده‌یه‌وی ه‌ل‌یت، سه‌ری
 سندوقه‌که ه‌له‌ده‌داته‌وه و خوی ئاشکرا ده‌کات، ئیدی کابرای ئاشه‌وان
 به قامچی تیی بهر ده‌بیت بگره کویت دیشیت، کابرای تاین، ره‌فتاره
 کلاسیکیه‌که‌ی ه‌وه‌له‌جاری له بیر ده‌چینه‌وه و به‌وپه‌ری شپ‌زه‌یی و
 به‌په‌له‌پرووی له سندوقه‌که دینه‌ ده‌ری و سه‌گئاسا کلکی له گه‌لۆزی
 ده‌نی و ه‌له‌دی. ئه‌وجا نۆره‌ی کابرای براهمه‌ن دیت. ئاشه‌وانه‌که
 زۆری بۆ ده‌گه‌ری و نایدۆزیته‌وه، به‌لام کول نادات و ئه‌نجام له پشت
 دۆلابه‌که‌وه ده‌یدۆزیته‌وه، به‌ریز و حورمه‌تیکی زۆره‌وه سلاری
 لیده‌کات، پ‌دینی ده‌گریت و به‌پ‌دین تا ناوه‌ندی شاتۆکه‌ی دین، یاروی
 براهمه‌ن ده‌یه‌وی داکۆکی له‌خوی بکات و به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌ل‌یت:
 "نه‌فره‌تی خوات ل‌یئ، ده‌ک بهر نه‌فره‌تی خوا بکه‌وی!" (به‌ در‌یایی
 نمایشه‌ بیده‌نگه‌که ته‌نیا ئه‌و چه‌ند وشه‌یه به‌کار بران) به‌لام یاروی
 ئاشه‌وان گوئی ناداتی و له‌سه‌ر تیه‌له‌دانی به‌رده‌وام ده‌بیت و
 شاپ‌پ‌زینی ده‌کات، تۆله‌ی نامووسی خوی لیده‌کاته‌وه. ژنه‌که ده‌زانی
 ئه‌وجا نۆره‌ی ئه‌وه به‌له‌ز ته‌شی و ده‌سپ‌نچه‌که‌ی توپ ده‌دات و
 به‌غار له ژووره‌که وه‌ده‌رده‌که‌وی، به‌ده‌م ه‌له‌تانه‌وه به‌ر ئینجانه‌یه‌ک
 ده‌که‌وی و ئینجانه‌که ق‌لپ ده‌بیته‌وه و ده‌شک‌یت، زیندانییه‌کان ه‌موو
 له قاقای پ‌نکه‌نین ده‌دن. ع‌له‌ی به‌ بی‌ئ‌وه‌ی ته‌مه‌شام بکات، به
 ه‌له‌چونه‌وه ده‌ستی گرتم گوتی: "بینیت؟ بینیت؟ ئای له‌م براهمه‌نه‌!".
 خوی له‌به‌ر پ‌نکه‌نین پ‌ینه‌ده‌گیرا. په‌رده‌که داده‌ریته‌وه و جاریکی دی لا
 ده‌برئ و دیمه‌نیکی دی ده‌ست پ‌ینه‌ده‌کات، دوو سی دیمه‌نی دیکه
 نمایش کران. ه‌ر ه‌موو دیمه‌نه‌کان زۆر کۆمیدی و شاد بوون.
 زیندانییه‌کان به‌ خۆیان دایان نه‌ه‌یتا بوون، به‌لکو وه‌ریان گرتبوون و
 شتی زیاده‌یان خستبوونه‌ سه‌ر، ده‌ستکاریان کرد بوون. شاخ و بالی
 تازه‌یان ل‌ینابوون. ه‌ر ئه‌کته‌ره و له‌ لای خۆیه‌وه شتیکی تازه‌ی بۆ

زیاد دهکرد، یانی هر ئیوارهیهک گۆرانیگ به سهر دیمه نه که دا ده هات،
 واتا هه مان دهووری ئهم ئیوارهیه سبهی ئیواره به شیوهیهکی دی ئه دا
 دهکرا. دوانمایش واته پانتومايمه که، که شیوهیهکی خه یالی تهواوی
 وهرگرتبوو، به سه مای بالی کوتایی هات. بابه تی ئهم دیمه نه بریتی
 بوو له بهرچ کردنی جهنازهیهک. کابرای براهمن نویژی مردوو
 له سهر جهنازه که دهخوینی و له پهر له پشت شاتۆکه وه دهنگی سروود
 و ئاوازی "خۆری ئاوا بوو" بهرز ده بیته وه و ده بیستری و مردووه که
 زیندوو ده بیته وه، ئاماده بوان له خۆشیدا دهست به په قسین ده کهن.
 یارۆی (براهمن) ش ده گهل مردووه که دا ده که ویتته په قسین، به لام به
 شیوازی تاییه تی خۆی ده په قسین، به شیوازی به راهمهنی. بهم دیمه نه
 نمایشه بیده نگه که (پانتومايم) کوتایی دیت.

١ زیندانییه کان، به خۆشحالی و به دهم ستایشی ئه کتهره کانه وه،
 سوپاسی زابته خه فەر ده کهن و بلاوهی لیده کهن. هیچ قهرقه شه و
 ده مبهۆله یهک پرووی نه دا. هه موو رازی بوون، بگره ده توانم بلیم
 هه موویان خۆشحال بوون. هه موو به ئارامی، چوونه سهر
 جیگا کانیان، ئاسووده بیر و ده لهره حهت خپ خه وتن، خه ویکي جیاواز
 له خه وی شه وانی پیتشوویان، ئه وهی که ئیستا ده یگێرمه وه نه خه وه
 و نه خه یال، به لکو حه قیقه ته، حه قیقه تیکی خالیسه. چونکه ئه و
 به دبه خت و داماوانه رینگه درابوون بۆ چه ند ساتیک به دلی خۆیان
 بژین، بۆ چه ند ساتیک له زهت له ئینسانیه تی خۆیان ببینن، بۆ
 سه عاتیک له هه لومه رج و زروفی زیندانی پزگار بین. له و حاله ته دا
 پۆحی مرۆف، باری دهروونی ئه گه ر بۆ چه ند ده قیقه یه کیش بووه
 ده گۆپئ.

دره نگه شه ویکي تاریک بوو. ته زوویه کم پیندا هات. به پیکه وت له
 خه و رابووم: کابرای دیندار هیتشتا له سهر سوپاکه نویژی ده کرد و

تاكو به ره به بیان هر نویژی کرد. علی له نزیکي منه وه به هیمنی
 نووستبوو، له بیرمه تاكو نووستنیش هر پئنده که نی و ده گهل
 براکانیدا باسی شانۆکه ی ده کرد. به بن ویستی خۆم پوانیمه
 سهروسیمای ئارامی. به ره به ره هه موو شتیکم بیر که وته وه، دوتینیم
 بیر که وته وه، جه ژنه کانی نوئیل و سه ری سالم بیر که وته وه، هه موو
 ئه و مانگه م بیر که وته وه، به ترسه وه سه رم هه لبری، ته مه شای هاوړی
 نووستووه کانم کرد که له بهر پروناکی لهرزوکی مۆمیکدا که ئیداره ی
 زیندان له قاوشه که دا داینا بوو، نووستبوون. پوانیمه سهروسیمای
 نه گبه تیان، جیگه ویا نه په رپووته کانیان، پوانیمه ئه و هه موو کلۆلی و
 بینازییه ی ئابلوقه ی دابوون، به لی پوانیمه هه ر هه موو ئه و دیمه نانه،
 ده مویست به خورتي قه ناعه ت به خۆ بینم که ئه و دیمه نه ی ده بینم نه
 خه وه، نه خه یاله، نه مۆته که یه کی ترسناکه، به لکو واقیعه، حه قیقه ته،
 حه قیقه تی راسته قینه یه. گویم له ناله یه ک بوو. زیندانییه ک به زه حمه ت
 باسکی جۆلاند، زړه ی زنجیره کانی بهرز بووه وه. زیندانییه کی دی
 به ده م خه وه وه شپرز و په شیو وړینه ی ده کرد. یارۆی پیره مژدیش
 به ده م نویژ کردنه وه دوعای بۆ هه موو "مه سیحییانی ئه رته دۆکس"
 ده کرد. گویم لی بوو له په ستا و بیپرا نه وه، به ده نگی نزم، به ده نگیکی
 خۆش، له بن لیوانه وه ده یگوت و ده یگوت وه: "حه زره تی مه سیح!
 ره حم به هه موومان بکه!".

سه رم نایه وه سه ر سه رینه که م و له دلی خۆدا گوتم: "بۆ هه تا
 هه تایه لیژه ناژیم، ئه و په ره که ی چه ند سالتک لیژه ده میتمه وه."

پەراوېز:

- ۱- ھەرقان فيلادىكا و مىروشكا: شاتونامەيەكى كۆمىدىيە، لە نووسىنى ب. ج گريگورىيە، لە سالى (۱۸۶۱) دا لە پترسبۆرگ نەمايش كرا و پاشان لە ھەرىمەكاندا زۆر برەوى پەيدا كرد.
- ۲- كودريل: لە ۋەيە ناوى كودريل، لە (بدريللو) ۋە ۋەرگىرا بى و كۆرەنى بەسەردا ھاتتى.
- ۳- ژوورە بچكۆلەكەم: گۆرانييەكى يەجگار بەناوبانگى ڤووسىيە.
- ۴- كارامنسكايا: سەمايەكى مىللى ڤووسى زۆر توندە، گۆرەنى زۆر مەكشوفى بىپەردەى دەگەل دەگوترى.
- ۵- براھمەن: ڤلەيەكى ئايىنى ڤۆحانيانى ھندۇسىيە.

«۱۲»

نەخۆشخانه

۳-۱

که مینک دواى پشووہکانى جه ژنى سہرى سال نەخۆش که وتم و ناچار بووم بۆ نەخۆشخانهى سوپایى برۆم. نەخۆشخانه که نیو فەرسەخیک لە زیندانە که مانەوہ دوور بوو. بینایەکی یەک نھۆمى زۆر دريژ بوو. بە بۆیەى زەرد بۆیە کرا بوو. ئیدارەى نەخۆشخانه که ھەموو ھاوینیک بە گلى زەرد تەپاوى دەکردەوہ. ئەم نەخۆشخانهیە ھەوشەییەکی گەورەى ھەبوو، چەند بینایەکی دیکەى لە ھەوشە کەیدا ھەبوون، کە ھەندیکیان تایبەتى بوون بە پزیشک و دکتورەکان. بەلام بینا سەرەکییە که بریتى بوو لە کۆمەلەیک قاوشى تایبەت بە نەخۆشخان. تەنیا دوو قاوش بۆ زیندانىیەکان تەرخان کرا بوون. بۆیە ھەمیشە پەر بوون لە نەخۆش، بە تایبەتى لە ھاویناندا، زۆرجار ئیدارەى نەخۆشخانه که ناچار دەبوو لە نێو تەختەخەوہکاندا، بە شێوہى کاتى تەختى زیادە دابنێن و پریز بکەن. ئەم دوو قاوشە

همیشه پر بوون له "قهره به ختان" هه موو جوړه زیندانییه کی نه خوشیان تیدابوو، هندیکیان هی زیندانه کی ئیمه بوون، هندیکی دی گیراوی سوپایی بوون و چاوه پوانی دادگایی بوون، هندیکی دی گیراوانی کاتی بوون، هه روه ها هندیکی دی له و سهربازانه بوون که هه والهی سهربازگهی ته میکاری کرا بوون، سهربازگهی ته میکاری، بریتی بوو له ده زگایه کی تاییه تی، ئه و سهربازانه یان بۆ ده نارد که گوږپایه ل و ملکه چ نه بوون، به دپه فتار و سه رکیش بوون و ورده خه تایان ده کرد، تا گوايه له وینده ر پامیان بکن و هیئروه یمنیان بکه نه وه و چاکیان بکه نه وه، ئه مانه سالتیک، دوو سال له و سهربازگانه دا ده یلرانه وه، که ده رده چوون نه ک به ره و باشی نه ده گوران، به لکو ده بوون به خوږیترین تاوانکارانی سه ر پووی زه وی.

هه ر زیندانییه ک هه ستی بکردایه که نه خوشه، له به یانی زوه وه زابته خه فهری ئاگاداری ده کرده وه، ئه ویش ناوی ده نووسی، پسوله یه کی بۆ ده بپی و به سهربازیکدا بۆ نه خوشخانه ی ده نارد، که ده گه یینه ئه وینده ر، پزیشک معایه نه ی ده کرد و ئه گه ر دلنیا بوايه نه خوشه، له خه سته خانه ده یخه واند. زابته خه فه ر ناوی نووسیم و پسوله ی بۆ بریم. ده وروبه ری سه عات یه ک، که هه موو هاوپیگانم بۆ سه ر کار پویشتن، من بۆ خه سته خانه چووم. هه ر زیندانییه ک که بۆ نه خوشخانه، پویشتبا، تویش به ره یه کی پر له نان و خوراک ده کرد و له گه ل خویدا ده یبرد (چونکه له نه خوشخانه دا، پوژی یه که م نه فراڤین و نه شتیوان به نه خوش نه ده دا)، هه روه ها نه خوش سه بیل و کیسه تووتن و چه خماخ و برنوتیشی له گه ل خویدا ده برد. به لام ده بوايه ئه م شتانه به دزییه وه له پیلاره کانیدا وه شیریت. که داخلی

حەوشی نەخۆشخانەکە بووم، هەستم بە غۆربەتییکی سەیر کرد،
 چونکە هیچ زانیارییەکم لەمەڕ ئەم لایەنە ی ژایانی زیندانییان نەبوو.
 پۆڤەکە ی، پۆژینکی گەرم بوو پەلە هەوری خەمناک بەری ئاسمانی
 گرتبوو، دیمەنی نەخۆشخانەکە لە سایە ی ئەو هەوروو هەلایەدا دلی
 نەخۆشی هێندە ی دی تەنگ دەکرد. پیاو لە خۆی بیتزار دەبوو. من و
 سەربازەکە ی هاوڕێم خۆمان بە ژووری چاوەروانییدا کرد. ژوورەکە
 دوو بانئوی چینکۆی تێدا بوو. دوو زیندانی دی دەگەل
 پاسەوانەکانیاندا لە ژوورەو چاوەروانی معایەنە ی پزیشک بوون.
 پەرساتریک خۆی بە ژووردا کرد، بە خەمساردی و بێ موبالاتییەو
 تەمەشایەکی کردین، نیگای ئەو ی دەنواند کە بەسەر ئێمەو بەلا
 دەستە، ئەوجا بەبێ موبالاتی و خوێنساردییەکی زیاترەو، چوو
 پزیشکی خەفەر لە هاتنی ئێمە ئاگادار بکات. دوا ی توژینک پزیشکەکە
 هات، بەو پەڕی لوتف و میهرەبانی معایەنە ی کردین، ئەوجا سەروو
 کارتێ داینی کە ناوی خۆمانی لەسەر تۆمار کرا بوو، مەسەلە ی
 دیاری کردنی نەخۆشی و دانانی دەرمان و پارێز و ئەو شتانە ی بە
 یاریدەدەرەکە ی خۆی سپارد بوو کە بەرپرسیاریەتی هەردوو قاوشی
 زیندانییەکانی لە عۆدەدا بوو. پێشتر لە زیندانییەکانم بیستبوو کە
 ستایشی پزیشکەکانیان دەکرد و تەنانت کە لیبرام بچم بۆ
 نەخۆشخانە پێیان گوتم: "پزیشکەکان بۆ ئێمە وەکو باوک وان!"
 جلەکانیان پێداکەندین تا جلی تر لەبەر بکەین، جلی خەستەخانە یان
 داین، ئەم جلانە جگە لە جلی پتووستی ژێرەو، گۆرەوی و سۆل و
 کلاوی دەزووچن و پۆبی مالهووە کە لە قوماشیکی ئەستووری
 قاوہی دروستکرا بوو، بەرەکە ی لە مشەمایەکی لەزگەئاسا دەچوو،
 لەو لەزگانە دەچوو کە لە برین و زامیان دەنا. ئەلەھەقی پۆبەکە
 یەجگار چلکن و پیس بوو، بەلام هەر زوو هەستم بە باشییەکە ی کرد.

پاشان بۆ قاوشى زىندانىيەكانيان بىردىن، ئەم قاوشانە دەكەوتنە
 كۆتايى پارەويكى درىژى زۆر بەرز و زۆر پاكخواينەو. ھەموو
 شىتەكان، بە لاي كەمەو، ۋەكو پۈلەت و لە دىۋى دەرەو
 پاكخواين بوو. ھەموو شىتەكان دەبىرقانەو، يان بە لاي كەمەو لە
 چاۋ پىسوپۇخلى زىندانەكەدا ۋام دەھاتتە بەرچاۋ، دوو زىندانىيەكەي
 دى چۈنە ئەو قاوشەي كە كەوتىۋو نكالى چەپى پارەو، مەن
 چۈمە قاوشەكەي لاي دەستە راستەو. ئەم دەرگايە قىلىكى گەرەي
 لىدرايو. پاسەوانىك بە بەر دەرگاكتە دەھات و دەچو، ئىشكەركى
 دى لەو لاۋە ۋەستا بوو تا بىگۇرپىت و بىتتە جىگاكتە. غەرىفخەفەر
 (كە لە پاسەوانانى خەستەخانەكە بوو) دەستۈرى دا كە پىم بىدەن
 بچمە ژوورەو. كۆتۈپ خۆم لە قاوشىكى تەنگى درىژكۆلەدا دىتەو،
 لەمبەر و لەۋبەرى قاوشەكە و لە بىن دىۋارەكەو بىستەدوۋ تەخت
 پىز كرا بوون، ھىشتا سى چۈر دانەيان چۆل بوون. تەختەخەۋەكان
 لە دارۋتەختە دروستكرايوون، بە بۆيەي كەسك بۆيە كرا بوون،
 ھەموو خەلكى پووسيا دەيانزانى ئەو تەختانەي كە بەو بۆيانە بۆيە
 دەرگان مۇرانەيان ھەبوو. لە يەكەك لە سوۋچەكان و لەبەر
 پەنجەرەيەكەدا شوپىم كرت.

ۋەك پىشتىر باس كرت، لە قاوشەكەماندا ھەندى نەخۇش ھەبوون
 كە لە زىندانەكەي ئىمەو ھاتبوون، ھەندىكان دەيانناسىم، يان بە لاي
 كەمەو دىتەۋىيەم. بەلام ژمارەي ئەو نەخۇشانەي كە لە ژىر
 داداگىيدا بوون يان سەر بە سەربازگە تەمبىكارىيەكان بوون،
 ژمارەيان يەجگار زۆر بوو.

ئەوانەي كە بە پاستى نەخۇش بوون و پىۋىست بوو لە خەستەخانە
 بىخەۋىنرەن ژمارەيان زۆر كەم بوو. ئەوانى دى يا لە قۇناغى بوژانەو
 و چاكبۈنەۋەدا بوون، يان نەخۇشىيەكانيان زۆر سوۋك بوو، ئىدى

يان لەسەر جيگەکانى خۇ پاكشاپوون يان بە پارەوى قاوشەكەدا
 ھاتوچۇيان دەکرد. بەينى دوو پىزە تەختەكە فراوان بوو، دەيانتوانى
 بە ئاسانى ھاتوچۇ بکەن. بۇنى قاوشەكە زۆر ناخۇش بوو، پياو
 تەنگەنەفەس دەبوو، پەكپارچە بۇنى دەواودەرمان بوو: جگە لە بۇنى
 ناخۇشى خودى نەخۇشەکان، بۇنى دەواودەرمانىش پياوى ھىتر
 دەکرد، ھەرچەندە بە دريژايى پۇژ سۇپاکەش دەسووتا، بەلام بۇنى
 ناخۇشى دەواودەرمانەكەى پانەدەدا.

چەرچەفنىكى پىرچى بەسەر جيگەكەمەوہ بوو. چەرچەفەكەم لابرد ،
 پەتويەكى دووبەرى زېر و ھەندى پايەخى چلكنى لەسەر پاخرا بوو.
 تەپەلەكنى چكۆلە بە تەنيشت تەختە خەوہكەوہ بوو، شەربەيەكى ئاو
 و پەرداخىكى كانزايى ئاو خواردنەوہى لەسەر بوو، خاوليەكى
 چكۆلەش بەسەر پەرداخەكەوہ بوو. تەپەلەكەكە پەفەيەكى ھەبوو، ئەو
 زىندانىيەنى تواناي ئەوہيان ھەبوو لە كيسەى خۇيان چا بخۆنەوہ
 قۇرى و تاقمى چايەكەيان لەسەرى دادەنا. بەلام ژمارەى ئەو
 دەولەمەندانە زۆر كەم بوو. سەبيل و كيسەى تووتن لە ژيژ جيگاكاندا
 دەشپىردانەوہ. (زۆربەى ھەرە زۆرى زىندانىيەكان و تەنانەت
 ئەوانەى كە سەبيليان ھەبوو سەبيليان دەكىشا). بە دەگمەن دكتۆر و
 كارمەندانى نەخۇشخانەكە لە تووتن و سەبيل دەگەرەن، خۇ ئەگەر بە
 پىكەوت زىندانىيەكيان بىينايە و سەبيل بەدەمەوہ بوايە، بە ئانقەست
 خۇيان لە گىلى دەدا و وايان دەنواند كە نەياندىتوہ. بەلام
 زىندانىيەكان خۇيان ھەزيان دەکرد بە دزيەوہ سەبيل بكتشن و
 مەگەر شەوانى درەنگ لەسەر جيگاكانيان سەبيليان كىشا، دەنا
 زۆربەى كات لە پشت سۇپاكەوہ دەيانكىشا. شەوان كەس بۇ تەفتيش
 دەرەنەچوو، جگە لە زابىتخەفەر، ئەويش زۆر بە كەمى سەرى
 قاوشەكانى دەدا.

ئەمە يەكەم جار بوو لە ھەموو ژياندا لە خەستەخانە بکەوم. بۆيە
 ھەموو شتیکم بە لاوھ تازە و مايەي سەرنج بوو. ھەر زوو پەيم بەوھ
 برد کە ئەوانیش منیان بە لاوھ تازەيە و مايەي سەرنج بۆ ئەوان.
 ھەلبەتە ھەندى شتيان لە بارەي منوھە بيستبوو، وەکو چۆن منداڵە
 مەکتەبلي تەمەشاي قوتاببيەکی تازە دەکەن و خۆيان لەو بە گەورەتر
 دەزانن، ئەوانیش بەو ئاوايە تەمەشاي منیان دەکرد، يان وەکو چۆن
 کارمەندانی فەرمانگەيەکی حکومەتي خۆيان لە موراجيعيک بە
 گەورەتر دەزانن، بەو ئاوايە مامەلەيان دەگەل مندا دەکرد.
 دراوسينگەي دەستە راستم زیندانيیەک بوو کە جارێ کاتب بوو، ئەمە
 کورپی ناشرەي ئەفسەرێکی خانەنشين بوو، لەسەر ئەوھ گيرابوو
 کە پارەي قەلبی دروست کرد بوو: يەکدانه سال بوو لە خەستەخانە
 بوو. لە گوزيش ساغتر بوو، قەناعەتي بە دکتورەکان کرد بوو، کە
 شادەمارەکانی دلی ئاوساون و بەمە ھەم خۆي لە سوخرە و بېگار
 دزی بووھوھ و، ھەم خۆي لە شەپي سزاي جەستەي خەلەساند
 بوو. دواي ساليک بۆ خەستەخانەيەکی دی لە شاري (ت. ک)، نيردرا.
 گەنجيکی تۆکمەي چوارشانە بوو، تەمەني ھەر 28 ساليک دەبوو،
 کابرايەکی زۆر زيرەک و گۆساخ بوو، ئەوھندە شارەزاي ياسا بوو
 دەتگوت ئەوقاتە. پياويکی خوشمەشرەب بوو، بەلام زۆر خۆپەسەند و
 خۆپەرسەت بوو، بە رادەيەک خۆپەرسەت بوو کە لیتی بوو بوو بە
 نەخۆشی. قەناعەتي تەواي بەوھ ھەبوو کە کەس لە دنياڊا بە
 ئەندازەي ئەو ئابروومەند و دروستکار و راستگو و پاکوبينگەرد و بە
 ئينساف و بيتاوان نيیە، ھەرگيز دانی بە تاوانەکەي خۆيڊا نەدەنا. بە
 دريژايی تەمەني خۆي ئەم متمانەيەي بە خۆي ھەبوو. ئەم کورپە
 يەکەم کەس بوو کە ھات بە لامەوھ و مەرحەباي کردم و دواندەم،
 بەر لە ھەموو شتيک باسي ئەوھي بۆ کردم کە کورپی بابايەکی

نهفسره به پلهی نهقیب. زوری حهز دهکرد وهکو کورهنهشرافان، یان
 کورپهخانهدان مامهلهی له تهکدا بکهه. ئیدی باسی دابونه ریت و
 ئاکاری باوی خهسته خانه کهی بۆ کردم. دواي ئهو به ماوهیه کی کهه
 نهخوشیکی سهر به سهربازگی ته میکاری هات بۆ لام. ئه مه بۆی
 گه پرامه وه که گه لیک لهو خانه دانه زیندان بیانه ده ناسیت که بهر له من
 هاتبوونه زیندان. جا بۆ ئه وهی قه ناعه تی ته و او به من بکات که راست
 دهکات، به ناو ناوی هه ندیکیانی برد. به لام ههر که چاوت به
 سهروسه کوتی بۆزی ئه م سهربازه بکه و تبايه، یه کسه ر ده تزانسی
 کابرایه کی درۆزنه و راستی له مه زه بدا نییه، ئه مه نیوی چیکونوف
 بوو. بۆیه مه رایى ده کردم، چونکه پیتی و ابوو دهوله مه ندم و پارهم پتیه.
 که بینی پریاسکه یه کم پتیه و چایی و شه کری تیدایه، خیرا پنی گوتم
 که کتریم بۆ دینتی و ئاوم بۆ ده کولینتی. (م. کی) قه ولی دابوومی که
 سبه پنی به یه کیک لهو زیندان بیانه دا که له خهسته خانه که کاریان
 ده کرد، کتربیه کهه بۆ بنیریت. به لام چیکونوف خیرا قوری و پپاله ی
 ئاماده کرد، ئاوی کولاند و چای دهم کرد. ئیدی هینده به دلوگیان
 که وه خزمه تم، که یه کسه ر یه کیک له نهخوشه کان تورپه بوو و که وه
 گالته پیکردنی، ئه م نهخوشه سیلی بوو، جیگا کهی به رانه ر جیگا کهی
 من بوو نیوی ئوستیان تسف بوو، ئه مه ئه و سهربازه بوو که له بهشی
 یه که می ئه م بیره وه ریانده دا باسم کرد. ئه مه حوکمی شه لاقکاری
 درابوو، ئه وهنده ترسا بوو ههستا بوو چنگی تووتنی کولاند بوو،
 ئاوه کهی له گه ل قایی کونیا کدا تیکه ل کرد بوو و خواردبوویه وه تا به
 خه یالی خوی ههست به ئازار نهکات، ئیدی پیک بۆ خوی تووشی
 سیل و ده رده باریکه بوو بوو، نهو له سه ر جیگه ی مه رگ که وتبوو.
 ئه م پیاوه تا ئه م ده مه کړوکپ پالکه وتبوو، ورته ی لینه وه نه ده هات،
 به ئاسته م هه ناسه ی بۆ ده درا، زور به بایه خه وه نیگای بپی بووه من،

به نیکای توپه هه موو هه لسوکه تیکی چیکونوفی دابووه چاو. هینده
مهنگ و به وبقار بوو، ئه و توپه ییه لیته دههات. ئه نجام په تی سه بری
پسا و هه لی دایه:

- ته مه شای ئه م نوکهره بکه ن که ئاغای خوی دوزیوه ته وه!
به ده نگیکی کزولاوان، به شیوه یه کی چپرچپر ئه و قسانه ی کرد،
یانی به ده م گیانه لاوه ئه و قسانه ی کرد.
چیکونوف. به توپه یی ئاوپی دایه وه. نیکایه کی پر ته وسوتوانجی
کرد و پرسى:

- کی نوکهره؟

ئوستیانتسف به رسفی دایه وه:

- تو نوکهری! خه لکینه گوی بگرن! یارو نایه وی باوه پم پشیکات!
خه لکینه ته مه شاکه ن، بزائن ئه م کوپه ئازایه چون خوی له گیلی
دههات!

- تو هه قت چییه؟ ئه م به پیزه که سیکی ده ستوپین سپیه، نازانی
ده ستی خوی به کاربیتن، ئه مانه ناتوانن به بی خزمه تکار هه لکه ن و
بژین، ئیدی بو یارمه تی نه ده م، هه ی ده موقه پوز کولکن؟

- کی ده موقه پوز کولکنه؟

- تو!

- من ده موقه پوز کولکنم؟

- به لی تو ده موقه پوز کولکنی

- وه لا خوا هه لئاگرئ تو زور جوانی، باشه ئه گهر من ده موقه پوز

کولکن بم، ده موقه پوزی تو له هیلکه قازو ده چی!

- هه ی ده موقه پوز کولکن! هه ر خوا باشی ناسیوی، خوا تا کینو

نه بینن به فری تیناکات، بو خوت کر به تا ده توپی! ئاخر چیت له من
که ره که؟ بچی خوت له کاری خه لکی هه لده قورتینی؟

- ده زانی بۆچی؟ من حەز دەکەم سەری میس بـم، بەلام کلکی شیر
نەبـم. بابـم هەمیشە وای دەگوت. بابـم پۆژی لە پۆزان حەپس نەبوو،
قەتیش ئەمەری پینەکردووم کەنۆش بەرم! من، من...

کابرای سیلاویی ویستی قسەکە ی تەواو بکات، بەلام کۆکە یەک
گرتی هەر خەریک بوو دەخنکا، کەوتە خوین هەلێنان، ئارەقە یەکی
سارد نیشته سەر تەویلی، زەق زەق تەمەشای دەکردین، دەویست
لەسەر سخیف و جێتۆهکانی بەردەوام بـی، بەلام لەبەر کۆکە کۆک
نەیدەتوانی. ئیدی بە ئاماژە ی دەستان کەوتە دەرپرینی رق و تورپە یی
خۆی، ئیدی چیکونوف فەرامۆشی کرد و وازی لێهێنا.

یەکسەر هەستم کرد کە رقی ئەم سیلاوییە زیاتر لە منە تا لە
چیکونوف بیت. چونکە هیچ کەسیک هەقی ئەوە ی نەبوو گلەیی لە
چیکونوف بکات کە بەو کارە ی بیهوئ یەک دوو عانە بۆ خۆی پەیدا
بکات. هەموو نەخۆشەکان چاک دەیانزانی چیکونوف ئەو کارە تەنیا
لەبەر ئەوە دەکات پارە یەکی دەست بکەوئ. کەسیش لەسەر ئەوە
رقی لئ هەلنەدەگرت. ئوستیانقسف، رقی لە من، لە چایەکە ی من
هەستا، ئەوە ی تورپە ی کرد ئەوە بوو، کە من لە چینی ئەشراف و
خانەدانانم، سەرباری ئەوە ی دەستوپی بە کۆتـوزنجیرم،
دەستبەرداری خزمەتکار نابم و دەمەوئ یەکیک خزمەتم بکات و
ئەمە ی بە پۆز لێدانی خانەدانانە دەزانی. لە حالیکدا من حەزم نەدەکرد
خزمەتکارم هەبـی و هەولی ئەوەم نەدابوو کەسیک هەبـی خزمەتم
بکات، بە پێچەوانە یە سوور بووم لەسەر ئەوە ی، هەموو شتیکی بە
دەستی خۆم بکەم، تا کەس وا تێنەگات کە کەسیکی دەستوپی سپی
و، ناز پەرورەدم و دەمەوئ پۆز لێدەم و پۆلی کابرایەکی ئەشراف
و خانەدان ببینم، بەلام ئەلەهەقی نازانم بۆچی هەر کاتی کەسیکی
ریاکار لێم دەهاتە پێشـی، بە دەورمدا دەهات و خۆبەخۆ دەویست

خزمه تم بکات نه مده توانی په فزی بکه م. جا له نه جامدا هم
 خزمه تکارانه وا به سه رمدا زال ده بوون و سواری سه رم ده بوون،
 هاو کیشه که پیچه وانه ده بووه و من ده بووم به خزمه تکار و نه وان به
 خزمه تکارو، خویشم له مه تینه ده گه یستم. به هر حال هر چیه کم کرد،
 بمو یستایه و نه مو یستایه، خه لکه که هر به نه شراف و خانه دانیان
 ده زانیم و وایان ته سه ور ده کرد به یی خزمه تکار هه لئاکه م و ده بی
 دایو نه ریت و پواله تبازی خانه دانان په چاو بکه م. نه لیه قی نه مه م زور
 له بهر گران و له گیان ناخو ش بوو. ئوستیان تسف پیاو یکی نه خو ش
 بوو، سیلی بوو، ده رده که ی گران بوو، له بهر نه وه زور تونده مجیز و
 شه رهن گیز بوو، به لام نه خو شه کانی دی، خو یان له م ده مه قاله و
 فره ته نه یی ئیمه نه کرد به خاوه ن و به لکو پتیان نه نگ بوو بی نه نه و
 ئاسته. ئیستا بیرم ده که و یته وه که هه مو یان چاوه پروانی پووداو یکی
 تازه بوون، له قسه کانیا ندا نه وه م خو یتنه وه که نه و ئیواره یه
 زیندانییه که بق نه خو شخانه که دینن، که حالی حازر له ژیر شه لاقکاری
 دایه و هر که لیتینه وه، په کسه ر بق ئیره ی دینن، ئیدی زیندانییه کان
 به تاسه وه چاوه پروانی نه وه بوون له ئانوسا ندا بگاته نه خو شخانه که.
 هه ندیکیان باسی نه وه بیان ده کرد گوایه به ختی هه یه و سزا که ی
 سووکه: ته نیا پینج سه د جه لده، چاو یکم به ده ورو به ری خو مدا گیترا،
 زور به ی زیندانییه کان، نه وانه ی به راستی نه خو ش بوون تووشی
 نه خو شی ئیسکه ربوت و چاویه شه و ته راخوما بوو بوون، هم
 نه خو شیانه، نه خو شی باو و به رده وامی نه و ده قهر و ولاته بوون.
 هه ندی نه خو شی دی هه بوون، به راستی نه خو ش بوون، تایان هه بوو،
 به ئازاری سیل و ده رده باریکه وه، ده تلانه وه. قاوشی تاییه تی بق
 نه خو شیه جیا وازه کان ترخان نه کرا بوو، هه موو نه خو شه کان، به
 جیا وازی نه خو شیه کانیا نه وه له یه ک قاوشدا بوون، ته نانه ت

توو شېووانی سفلیسش له هه مان قاوش بوون، بۆیه گوتم: (به پراستی
 نه خوښ) چونکه هه نديکي دی هه ر وا، بۆ ئیسراحت هاتبوون بۆ
 نه خوښخانه که. دکتوره کان، له پرووی به زه ییوه ږیگیان به وانه ده دا
 داخلي خهسته خانه بکړین، به تاییه تی نه گه ږیگیای چولوبه تال
 هه بوايه. ږیان له زیندانه کاندای نه ونده سهخت و دژوار بوو، که
 زیندانیییه کان، خهسته خانه یان به هه موو که موکوږییه کیوه به هه موو
 هه وایه کی بۆگه ن و ناخوښییه وه و سه رباری نه وه ی ږیگیای که س
 نه ده درا بۆ ساتنیکش بچینه ده ری، له چار زینداندای به به هه شت
 ده زانی. وای لیها تېوو هه ندي له زیندانیییه کان ئاماده بوون، نه گه ر
 دکتور ږتی دابان، هه موو ږیان یان له خهسته خانه به سه ر به رن،
 زوربه ی نه وانه سه ر به سه رباز که ته میکار یییه کان بوون. به وردی
 پروانیمه هاوږی تازه کانم. یه کیکیان زور سه نجی پراکیشام. نه مه
 توو شى سيل بوو بوو، له حالى مردندا بوو. تهخته که ی توزیک له و
 لای تهخته که ی ئوستیان تسفوه بوو، به رانېه ر به تهخته که ی من بوو،
 نیوی میخانیلوف بوو. دوو هه فته یه که له وه پيش له زینداندای دیتبووم.
 نه خوښییه که ی خه ته ر بوو، ده بوايه زووتر فریای خو ی که وتبا و
 خو ی نیشانی دکتور بدایه و عیلاج و ده رمانی وه ربگرتایه، به لام
 نه خوښییه که ی به هه ند نه گرتېوو و به ماوه یه کی زور که م پيش
 جه ږنی نوئیل نه وچا بۆ نه خوښخانه چوو بوو، ئیدی هه ر سى
 هه فته یه که له خهسته خانه ده که وى و به نه خوښى سيل ده ریت. نه م
 مروقه وه کو مؤم له ماوه یه کی زور که مدا به توانوه توايه وه. نه وه ی
 که زورم پى سه ير بوو نه وه بوو، که نه خوښییه که به ته واهه تی
 سیمای گۆږی بوو. چونکه من پيش تريش، کاتى که چوومه زیندان
 دیتبووم. بۆیه ئیستا زور سه رنجی پراکیشام. سه ربازیکی سه ر به
 سه رباز که ی ته میکاری له خهسته خانه که دا دراوسنی بوو، پیره میزکی

گرژومۆن و دیمەن قیزهون بوو. بەلام من لێرهندا نامەوی باسی یەک
 بە یەک نەخۆشەکان بکەم، بۆیەش باسی ئەم پیرە پیاوم کرد چونکە
 کاریکی زۆر تاییبەتی لە دل و دەروونم کرد و بە کەرەتیک کۆمەلێک
 لە تاییبەتمەندییەکانی قاوشی زیندانییەکانی تیگەیاندم. ئەم پیرەمێرە
 تووشی پەسیویکی زۆر دژوار بوو بوو، بەردەوام، شەو و ڕۆژ
 دەپژمی (یەک هەفتەی تەواو ئەم پیاو بەردەوام پژمیو)، تەنانەت
 بە دەم خەویشەو، پێنج شەش کەرەتی یەک لەسەر یەک دەپژمی،
 پژمینەکەی لە دەستپێژی تەنگ دەچوو، لەگەڵ هەر پژمەیکدا
 دەیکوت و دەیکوتەو: "خودایا! ئەم تۆلەیە چییە، ئەمە چ قەساسینکە!"
 لەسەر تەختەکەی دادەنیش و لێکدا لێکدا بڕنووێتی لە کونە کەپووی
 دەپەست، تا زیاتر و توندتر بپژمێت. هەمیشە دەستەسپێکی نەرمی
 خانەخانەی وردی بە کەپوویو دەگرت، دەستەسپێ خۆی بوو،
 ئەوەندە شۆردرابوو، بە تەواوەتی کال بوو بوو و پەنگەکەی چوو
 بوو و. کە دەپژمی کەپووە گچکۆکەی گرژ دەبوو و، هەزار و یەک
 چرچ و وردە چرچی تێدەکەوت، هەنگی دەمی دادەچەقاند، ددانە
 کرمۆل و پەشەکانی دەردەکەوتن، پووی سوور و لیکووی، کە لە
 پژمین دەبوو و دەستەسپێکەی دەکرد و تەمەشای دەکرد بزانن
 چەندی چلم لە کەپو و هاتوو، ئەوجا خێرا دەستەسپێکەی بە
 پۆبەکەی بەری، کە هەلبەتە هی خەستەخانەکە بوو، دەسپێ. هەرچی
 چلم و گەمار هەبوو بە پۆبەکەو دەلکا و دەستەسپێکە هێچی پێو
 نەدەما. هەلبەتە ئەم کردەوانە، واتە پاراستنی کەلوپەلی شەخسی
 لەسەر حیسابی کەلوپەلی خەستەخانەکە، هێچ جۆرە ناپەزاییکی لە
 لای نەخۆشەکان دروست نەدەکرد، هەرچەندە دانیابوون کە
 هەندیکیان ناچار دەبن، دواتر هەمان ئەو جلۆبەرگە بەکار بێنن.

پیاو باوه پ به خۆی ناکات ئه و خه لکه به و پادهیه پام ببن و قیز
 له و شتانه نه که نه وه و دلیان تیک هه لسه یه ت. ئه م دیمه نه زۆری
 نا په حه ت کردم، خۆ به خۆ و به قیز و بیزه وه که و تمه ته مه شا کردنی
 ئه و پۆ به ی که له به رم کرد بوو. بۆ نیکی تیز ی ناخۆشی لیده هات.
 دوا ی ئه وه ی که رمی به ده نمی هه لمزی بوو، بۆ نی ده و و ده رمانی
 لیه لده ستا. هه چش جینی سه رسامی نه بوو، چونکه له وه تای هه بوو
 له به ری نه خۆ شان بوو بوو. دوو ر نییه پۆژی له پۆژان ئه سته ر و
 به ره که ی به پیکه وت شۆردرا بی، به لام له مه ش دلنیا نیم: به هه رحال
 وه ختی که ئه م پۆ به م له به ر کرد، ته پی ته پ بوو، یه که پا رچه دی تۆل و
 ته نترۆک و هه توان و ده رمان و خوی ن و خو پ بوو. زیندان یانی
 مه حکوم به جه لده و شه لاقان، دوا ی شه لاقاری بۆ خه سته خانه
 ده هینران، پشتیان یه که پا رچه خوی ن بوو، ئیدی زامه کانیان ده رمان
 ده کرا و هه توانیان لیده دان و ئه و پۆ به ی له سه ر کراسه ته په کانیانه وه
 له به ریان ده کرد، هه موو خوی ن و خو پ و هه توان و ده رمانه کانی
 تریان هه لده مزی. من به در یژایی ئه و سالانه ی که له زینداندا مامه وه،
 هه ر چه ند ده چووم بۆ نه خۆ شخانه (که زۆ ریش ده چووم) و ئه و
 پۆ به یان پی له به ر ده کردم، ئیدی خه مم لیده هات و دل م تیکه ل
 ده هات و گومان له سه را پام ده نیشت، جا گومان و تر سه که م هه ر له
 پۆ به که و پی سی پۆ به که نه بوو، به لکو له ئه سپیش بوو، ئه و پۆ به نه
 ئه سپی تی دابوون ئه ممان تیدان، ئیدی ئه سپی دۆ زین و کوشتن بوو
 بوو به سه ر که رمیه کی به له زه ت بۆ زیندان ییه کان، ئه سپی کانیان
 ده دۆ زی به وه ده یان خسته ئیوان نینۆکی هه ردو و په نجه که له یانه وه و
 قرچ ده یان کوشتن، ئه گه ر له و کاته دا ته مه شای سی مات کرد بان، ده تبینی
 چون بزه ی خۆ شحالی ده که وه ته سه ر سیما یان. زیندان ییه کان پقیان له
 پیش که ش بوو، زۆ رجار شه وانی دوو رو در یژی زستانیان به

پیشکه کوشتن به سەر دهبرد. قاوشه که ی ئیمه، سهرباری بۆنه ناخۆشه که ی، به پوالت و له دیوی دهره وه زۆر پاکوخواوین بوو. به لام له ناوه وه زۆر پیس بوو، به لام نه خۆشه کان له گه لیدا راهاتبوون و به شتیکی ئاساییان ده زانی. بارودۆخی نه خۆشخانه که ش ئوه نه بوو خه لکی بۆ پاکوخواویتی هان بدات، به هه رحال، پاشان دیمه وه سەر باسی ئهم لایه نه.

هه ر که چیکونوف چایه که ی بۆ ئاماده کردم (ده بی ئه وه ش بلیم که ئاوی قاوشه که شه و پۆژی جارێک ده گۆپدرا و تازه ده کرایه وه، بۆیه له ماوه ی ئه و بیس و چوار سه عاته دا به هۆی ناتهندروستی هه وای قاوشه که تامی تیک ده چوو و ناخۆش ده بوو) یه کسه ر ده رگا کرایه وه، ئه و سه ربازه ی حوکی جه لده درابوو، هه وپێ له گه ل دوو پاسه واندا وه ژوورکه وت. ئه مه یه که م جار بوو که سیک بیییم تازه له ژێر جه لده هاتیته ده ری، به لام پاشان زۆرم له و دیمه نانه بیی، جاری وا هه بوو هی وایان ده هیتا ئه وه نده یان جه لده لیدا بوو، خۆی به پیوه نه ده گرت، به کۆل ده یانه ییانه ژووره وه. ئه م دیمه نانه به لای نه خۆشه کانه وه ئاسایی بوو. ئیدی ئه و نه گبه ت و به دبختانه به ساردوسپێ له لایه ن نه خۆشه کانه وه پیشوازی ده کران، ئه گه ر تازه هاتوه که تاوانباریکی گه وه بوایه و سزایه کی قورس درابوایه و جه لده یکی زۆری لیدر ابوایه هه نگی به ریز و حورمه تیکی تایبه تییه وه پیشوازی ده کرا. خۆ ئه گه ر تاوانه که ی سووک بوایه و سزاکه ی که م بوایه، بۆ نمونه هه لاتن بوایه له سه ربازی، زۆر گوئیان نه ده دایه. جا ئه م پیاوه ی ئه مپۆ هیتایان سه ربازی هه لاتوو بوو. به هه رحال زیندانیه کان له هه موو حاله کانه دا، له جیاتی قسه ی پووت و هاوسۆزی بیمایه ده گه ل شه لاق خواردوو هه که دا، به بیده نگی و خیرا ده که وتنه په رستاری و ده رمانکردنی و هه موو یارمه تییه کیان ده دا، به

تایبەتی هی ئەو کەسەى که حالى بىتەل بوایە و نەیتوانیبا بە خۆى
 رابگات و خۆى بە پىئو بەگرى. پەرستارەکان، زۆر خۆیان بۆ
 ئەمبۆرە نەخۆشە سەخلەت نەدەکرد، چونکە بە تەجرووبە دەیانزانى
 که خۆدى زیندانییەکان پىی پادەگەن. پەرستارى و دەرمان
 کردنەکش بە زۆرى ئەو بوو که کراسیک یان پارچە یەکیان لە ئاوى
 سارد هەلدەکیشا و دەیانگوشى و لە پىشتى کابرای شەلاقخواردوویان
 دەنا، هەروەها دەبوایە زۆر بەوریایى و بە دیقەت ئەو تەرەشەدارانەى
 که لە ئەنجامى شکانى تەرکەکه لە کاتى شەلاق و وەشانەن دا،
 دەچوو زام و برینى پىشتى کابراوە، دەرەپین، ئەمە کارىکى زۆر
 زەحمەت و بەئازار بوو. کەچى زۆرم پى سەیر بوو ئىستاش کەسێکم
 نەبینى لە کاتى دەرەپینانى ئەو تەرەشەدارانە لە زامەکانى، پروو گرژ
 بکات یان ئۆف یان نالە یەک بکات. بە زۆرى دواى پاک کردنەوهى
 زامەکانىیان لە تەرەشەداران، سیمایان تیک دەچوو، پەنگیان زەرد
 هەلدەگەر، چاویان ئەبلەق دەبوو، لیویان بە جۆرى دەکەوتە لەرزین،
 لە تاوا بە ددان دەیانگەست تا خوینى لىندەهات. ئەو سەربازەى که
 هینایان، کوپىکى نزیکەى 23 سالان بوو، کەسێکى تۆکمە و تیکسمراو
 و جوانخاس و بالابەرز و گەنمەرەنگ بوو. تا ناو قەدى پروتوقووت
 بوو، زۆر پیسیان لىدا بوو، پىشتى یەکپارچە برین و زام و جى تەرکە
 و قامچى بوو. پارچە قوماشىکى تەریان دابوو بەسەرشانومل و
 پىشتیدا، ئازای گىانى لە ژىر قوماشە تەرکەو دەلەرزى. نزیکەى
 یەکدانە سەعاتى تەواو لە پەستیدا و بىتەرەپانەو بە قاوشەکەدا دەهات و
 دەچوو. پوانیمە سیمای، لەو دەچوو بىر لە هیچ شتىک نەکاتەو.
 چاوەکانى لە چالى چاویدا بە شیوێیەکی سەیر و ترسناک دەجولان،
 نیگای لەسەر خالىکى تایبەتى نەدەگیرسایەو، لەو دەچوو نەتوانى
 نیگای لەسەر خالىکى تایبەتى رابگریت. وام بە خەيالدا هات که بە

تاسهوه دهروانیته ئه چایه‌ی که تازه چیکونوف بۆی ئاماده کردبووم و هیشتا هه‌لمی لئه‌ده‌ستا: ئه به‌سته‌زمانه له سه‌رما دانه‌چۆقه‌ی پینکه‌وتبوو، بۆیه خولقی چایم کرد، یه‌کسه‌ر ئاوپی دایه‌وه و به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌چ قسه‌یه‌ک بکات کووپه‌ چایه‌که‌ی هه‌لگرت و هه‌ر به‌ پیوه و بیئه‌وه‌ی شه‌کری تینکات، ده‌ستی به‌ خواردنه‌وه‌ی کرد. هه‌ولی ده‌دا ته‌مه‌شام نه‌کات. که له‌ خواردنه‌وه‌ی چایه‌که‌ بووه‌وه، به‌ بیده‌نگی کووپه‌که‌ی له‌ جیی خۆی دانایه‌وه و بیئه‌وه‌ی سوپاسم بکات یان سه‌ریک دابنه‌وینن، به‌وپه‌ری نیگه‌رانسی که‌وته‌وه هاتوچۆ به‌ قاوشه‌که‌دا: دیار بوو له‌ تاو ئازار هۆشی ئه‌وه‌ی نه‌بوو قسه‌م ده‌گه‌ل بکات یان سوپاسم بکات! زیندانییه‌کانیش دوا‌ی ئه‌وه‌ی برینه‌کانیان دهرمان کرد شاشیان لیتا، ئیدی هه‌چ پرسیاریکیان لیته‌کرد و به‌ ده‌قی خویه‌وه وازیان لیتا و دوور به‌ دوور چاویان لیتوو. دیار بوو وایان به‌ باش ده‌زانی به‌ پرسیاران و هاوسۆزی و هاوخه‌می نارپه‌حه‌تی نه‌کن. وام هه‌ستکرد که سه‌ربازه‌که‌ش به‌و هه‌لویتست و بریاره‌ی ئه‌وان پازی و ئاسووده‌یه.

له‌و کاته‌دا شه‌و داهاات، دنیا به‌ره‌به‌ره تاریک تر بوو، چرا داگیرسیترا. هه‌ندێ له‌ نه‌خۆشه‌کان مۆمی تایبه‌تی خۆیان هه‌بوو، به‌لام ئه‌وانه ژماره‌یان که‌م بوو. دکتۆر هات و که‌وته‌ معاينه‌ی شه‌وانه‌ی خۆی، ئه‌وجا عه‌ریفه‌فه‌ر هات، نه‌خۆشه‌کانی سه‌رژمیر کرد و ده‌رگای له‌سه‌ر داخستین. پیشتی سه‌تلیکیان بۆ پێشاو و پیتنی شه‌وانه‌ی زیندانییه‌کان هیتا بووه ژووره‌وه، که زانیم ئه‌م سه‌تله‌ تا به‌یانی له‌ ژووره‌وه ده‌بێ ژۆرم پێ سه‌یر بوو، خۆ ئه‌ده‌بخانه‌که هه‌مووی دوو شه‌قاو له‌ ده‌رگاکه‌وه دوور بوو. ئیدی ئه‌وه‌ نيزامی خه‌سته‌خانه‌که بوو. به‌ پۆژه‌وه ته‌نیا یه‌ک دوو ده‌قفه‌یه‌ک پێی

زیندانیان دەدرا بچنە دەری بۆ دەست بە ئاو گەیاندن، بەلام بە شو
 بە هیچ جۆری پێی چوونە دەرەویان نەدەدرا.
 نەخۆشخانەی زیندانیان لە نەخۆشخانانی ئاسایی نەدەچوو:
 زیندانی نەخۆش لەویندەریش سزای خۆی وەرەگرت، نازانم کێ ئەم
 نیازم و سیستەمەى دانابوو. بەلام من دلنیام لەوێ کە ئەم ئیجرائاتە
 هیچ سوودیکی نییە، ناماقوولی پابەندی بە شەکلیاتەو لە هیچ
 شوێنیکدا وەک ئێرە پوون و دیار نییە. هەلبەتە دکتۆرەکان ئەم
 نیازم و یاساوپێسیانەیان دانەنابوو، چونکە دکتۆرەکان زۆر
 میهرەبان بوون و هەموو زیندانییەکان لێیان پازی بوون، بە چاوی
 بابی خۆیان تەمەشایان دەکردن، زۆریان پێز و حورمەت دەگرتن.
 ئەو پزیشک و دکتۆرانە دەیانزانى بە زمانى شیرین ئەو قەرەبەختانە
 بدوینن و دلخۆشی دەردیان بدەنەو. زیندانییەکانیش بەمەیان
 دەزانى و زۆر مەمنوونى لوتف و میهر و پووخواشى و زمانشیرینی
 دکتۆرەکان بوون، کەس نەبوو گلهیى لە دکتۆرەکان بکات و بلى
 سەختگیرن، توپە و تپوون، لە هەلسوکەوت و مامەلەیاندا دەگەل
 نەخۆشەکاندا خراپن، چونکە دکتۆرەکان لە پرووی مرقفدۆستییهو و
 راستگۆیانە مامەلەیان دەگەل زیندانییەکاندا دەکرد. زۆر چاک
 دەیانزانى کە زیندانی نەخۆش، وەک هەر نەخۆشێکی دى پتویستی
 بە وەرزش و هەوای پاکە، پتویستی بە پیاسەى ئاو پاپە و دالانەکانە،
 بەلام ئەم نیازمە لە دەستی ئەواندا نەبوو. نەخۆشانى قاوشەکانى دى،
 بۆ خویان بە پاپەووەکاندا دەگەپان، وەرزشیان دەکرد، هەوای پاکیان
 هەلدەمژى، هەرچەندە ئەو هەوایەش زۆر پاک نەبوو، بەلام لە هەوای
 قاوشەکانى ئێمەى زیندانی هەر پاکتر بوو، هەوای قاوشەکانى ئێمە، بە
 حوکمی ئەوێ دەرگاكانى هەمیشە داخرابوون و قاوشەکان قەرەبالغ
 بوون و بۆنى غازاتى نەخۆشەکان و دەرمان پەنگى دەخواردەو

یه جگار بۆگن و ناخۆش بوو. تهسهور ناکرئ، ومختی شهوان سه تلی
 پیساییه که یان له قاوشه که مان داده نا، چ بۆن بۆگه نییه کی کوشنده به
 قاوشه که دا بلاوده بووه وه. تا شهو زیاتر راده کشا، هه وای قاوشه که،
 به هوی گهرما و میزکردنی زۆری هه ندئ له نهخۆشه کانه وه، پیستر
 ده بوو. که ده لیم زیندانی له نهخۆشخانه شدا ههر سزای خۆی
 وهرده گرت، مه به ستم ئه وه نییه که یاسا جگه له سزا هیچ ئامانجیکی
 تری نییه، چونکه ئه مه بیئینسافیه، به پئی یاسا نه ده بوو نهخۆش سزا
 بدریت. که واته ده بی زهرووره تیکی زۆر پئویست هه بوو بی که
 ئیداره ی ناچار کردی بۆ جییه جیکردنی ئه م زهبتورپته توند و
 قورسه. به لام ئه زهرووره ته چییه؟ ئه وه ی زۆر ناخۆشه ئه وه یه که
 پیاو دیته سهر لیکدانه وه ی ئه م مه سه له یه ئه قلی به هیچ کوئی که
 ناگات. ئاخر ئه م زهبتورپته که زۆر گه وانه و نابهنج دیته به رچاو
 له پای چی و بۆچی؟ ئایا به رپرسیانی ئه م داموده زگایانه، وا تهسهور
 ده که ن که زیندانییه کان به درق خۆیان نهخۆش دهخن و، ده چن بۆ
 نهخۆشخانه و دکتوره کان دهخه له تین و ده یانه وئ شه وئ به بیانووی
 چوونه سهر ئاو، له نهخۆشخانه که وهره ریکه ون و هه لئین؟ ئه مه
 بیانووی که نابهنجیه. ئاخر نهخۆش چۆن و بۆ کوئ و به چ جل و
 پۆشاکیکه وه هه لئین؟ به رۆژه وه مۆله تی چوونه سهر ئاو به نهخۆش
 ده درا، هه لبه ته ده بوايه یه کیه ک بچن، باشه بۆچی شه ویش هه مان
 شت ناکریت؟ هه میشه ی خوا له بهر ده رگا که، له نزیکي ئاوده سته که دا،
 پاسه وانیکي چه کدار وه ستاوه و بۆی هه یه وه کو سیته ر دووی
 نهخۆشان بکه وئ و نه یه لی به بست دوور بکه ونه وه. ئه مه جگه
 له وه ی که ئاوده سه که په نجه ریه کی ده بل که تیه ی پتوه بوو به دینو
 نه ده شکا، ئه گه ر ههر زیندانییه ک بیویستبا هه وه لی ده بوايه ئه و
 که تیه به بشکینن، ئاخر چ زیندانییه ک ئه مه ی پتده کریت؟ وای دابنی

زیندانییهک دهره‌تسی هینا و توانی کابرای پاسه‌وان بکوژیت و که‌سیش پینه‌زانی، ئاخ‌ر چۆن ده‌توانی ئه‌م ده‌بیل که‌تیه‌یه به‌و ئاسانییه بشکینی! ئه‌مه جگه له‌وه‌ی که پاسه‌وانه‌کان له‌ نزیک‌ی قاوش‌ی زیندانییه‌کاندا ده‌خه‌وتن و پاسه‌وانیک‌ی دیکه‌ش به‌ چه‌که‌وه له‌به‌ر قاوشه‌که‌ی ترده‌ ئیشکی ده‌گرت. یانی ئه‌م هه‌موو خه‌فه‌ر و پاسه‌وانه به‌س نه‌بوو؟ ئاخ‌ر به‌و زستانه‌ سارده‌، به‌ جووت‌ی گۆره‌وی و سۆله‌وه، به‌ بیجامه‌ و کلێته‌وه ده‌یتوانی بۆ کوچ ب‌روات؟ جا که ئه‌گه‌ری هه‌لاتن به‌م پاده‌یه کز بوو، بۆچی ئه‌م هه‌موو سه‌خت‌گیریه ده‌گه‌ل نه‌خۆشه‌کاندا ده‌کرا، له‌ کاتیکدا ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وان پتو‌یستیان به‌ هه‌وای پاک بوو، خه‌لکی ساغ و سه‌لامه‌ت پتو‌یستیان پتی نه‌بوو؟ بۆچی؟ قه‌ت پۆژی له‌ پۆژان هۆی ئه‌مه‌م بۆ له‌ بنجوبناوان نه‌کرا.

جا که باسه‌که‌مان هاتووه‌ته سه‌ر ئه‌م پرسیاره‌ بپوه‌لامه: بۆچی؟ حه‌ز ده‌که‌م لێزه‌دا ئاماژه‌ بۆ مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌ش بکه‌م، قه‌ت پۆژی له‌ پۆژان نه‌متوانی بچمه‌ بنجوبناوانی و هۆیه‌که‌ی بزانه‌، ئه‌ویش مه‌سه‌له‌ی ئه‌و زنجیرانه‌یه که ده‌بوايه تا دوا هه‌ناسه له‌ ده‌ست و پتی زیندانییدا بوايه، ئیدی با نه‌خۆشیه‌که‌ی ترسناک‌یش بوايه، با نه‌خۆشیه‌ی مه‌رگیش بوايه. من چه‌ندین نه‌خۆشم بینی که نه‌خۆشیه‌ی سیلیان بوو، به‌ به‌رچاوی خۆمه‌وه پێ به‌ کوژن زنجیره‌وه مردن. هه‌موو خه‌لکه‌که له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا راهاتبوون و به‌شتیک‌ی ئاساییان ده‌زانی. نازانه‌م چۆن هیچ که‌سیک، ته‌نانه‌ت پزیشکه‌کانیش پۆژی له‌ پۆژان ئه‌وه‌یان به‌ خه‌یالدا نه‌هات، داوا بکه‌ن، که نه‌خۆشانی تووشبوو به‌ نه‌خۆشیه‌ی قورس یان زیندانیانی تووشبوو به‌ سیل و ده‌رده‌باریکه له‌ پتوه‌ند و زنجیران ببه‌خشن و ئه‌و باره‌ قورسه‌یان له‌ کۆل بکه‌نه‌وه. ئه‌له‌ه‌قی زنجیره‌کان زۆر قورس نه‌بوون، به‌ شێوه‌یه‌کی گشتی 4-5 کیلویه‌ک ده‌بوون. ئه‌م کێشه‌ بۆ مرۆفیک‌ی ساغ و سه‌لامه‌ت زۆر قورس نه‌بوو،

تەحەمول دەکرا. بەلام ئەوەشیان بۆ باس کردبووم کە ئەم زنجیرانە
 بە درێژایی و لە ماوەی چەند سالتێکدا لاقی زیندانییەکانی دەپوکانەوه
 و لاوازی دەکردن، ئیدی نازانم ئەمە چەند راستە و چەند راست نییە،
 بەلام پێموایە راستە، چونکە با پێک و چەندیش سووک بێ، ئەگەر لە
 چوار کیلۆش زیاتر نەبێت، ئەگەر بە یەكجارەکی لە پێی زیندانی
 ببەسترت، بێگومان کێشی لاقەکە لە کێشی ئاسایی خۆی زیاتر
 دەکات و داوی ماوەیەک کاریگەری نێگەتێف لە گەشەیی ئەو لاقە
 دەکات، جا با وای دا بنێن ئەمە بۆ زیندانییەکی ساغ و سەلامەت
 شتیکی ئەوتۆ نییە و ئاساییە، ئەدی بۆ بابایەکی نەخۆش ئاساییە؟
 هەلبەتە ئەمە بۆ کەسێک نەخۆشییەکی قورس بێ، بۆ یەکیەک کە
 سیل و دەردەباریکە بێ، کە خۆی لێبارە، و خۆبەخۆ بە دەم
 نەخۆشییەوه دەتوێتەوه، بارێکی یەجگار قورسە و لە کێشی ئەو
 جۆرە نەخۆشانەدا نییە. بۆیە پێموایە ئەگەر ئێدارەیی پزیشکی داوای
 لابردنی کۆتوزنجیران لەسەر نەخۆشانی سیلدار بکات کاریکی زۆر
 چاک دەکات. خۆ ئەگەر بگوترێ زیندانییان خەڵکانیکی تاوانبارن و
 شایستەیی هیچ سۆزوبەزەییەک نین. ئەوا دەلێم، باشە کەسێک کە خوا
 باری قورسی نەخۆشی لێنا بێت، دەبێ ئێمەش هێندەیی دی دەردی
 زیاد بکەین؟ پیاو باوەڕ ناکات کە ئامانج لە زیاد کردنی عەزاب،
 سزادانی زیندانی بێت. چونکە سیلداران، دادگا سزای بە دەنیان لەسەر
 هەلدەگرێت. بۆیە هیچ سەر لەو حیکمەتە پەنھانە. گرنگە دەرناکەم کە
 دەخوازێت پێوەندی پێی سیلدارەکان هەر بمێنێ. پیاو باوەڕ ناکات کە
 بابایەکی سیلدار لە خەستەخانەوه هەلبێ. ئاخێر کێ بیر لە شتی وا
 دەکاتەوه. نەخاسەم ئەگەر نەخۆشی کەسیرەیی کرد بێت؟ خۆ
 مەحالیشە چاووێوێ لە پزیشکەکان بکڕیت و زیندانییەکی ساغ و
 سەلامەتیان لێکڕێ بە سیلدارێکی پەڕیشان، چونکە سیل نەخۆشییەکە

له دووره وه هاوار دهکات. باشه مادامیکی باسی هه لاتن هاته گۆږئ، با بېرسین ئایا کۆتوزنجیر دهتوانی بیهته کۆسپ له بهردهم هه لاتنی زیندانیه؟ هه رگیز، کۆتوزنجیر، هه قارهت و سووکایه تییه و به زیندانی دهکریته، باریکی به دهنی و سایکۆلۆژییه - به لای که مه وه خه لکی وای لیکه ده نه وه - به لام ناتوانی ږی هه لاتن له کهس بگریته. چونکه که و جترین زیندانی دهتوانی به هه ږه یه که بېیرته وه، یان به ئاسانی به به ردیکی که و ره ئه لقه کانی بشکینن. که واته کۆتوزنجیر سوودیکی ئه وتۆی نییه، جا ئه که ره هه ر سزایه که بی و زیندانی پی سزا بدرئ، باشه هه ق نییه که سیکي نه خوش، که له حالی مردن دایه، له م سزایه عه قو بگریته؟

من ئیستا به ده م نووسینی ئه م دێرانه وه وینه ی پیاویکم دینه وه به ره چاو که ئاو زینگی ده دا، له گیانه لادا بوو. ئه م پیاوه تووشی سیل بوو بوو، نیوی میخائیلۆف بوو، به رانه به ره به ته خته خه وه که ی من بوو، له ئوستیان تسفه وه دوور نه بوو، که من که ییمه خه سته خانه، ئه و دوا ی چوار ږۆژان مرد. من که توژی له مه پیتش باسی سیلدارانم کرد، ئه وه ږه نگدانه وه ی ئه وه هه ستانه بوو، که له ده می مردنی ئه و پیاوه دا له دل و ده روونم که ږا. میخائیلۆف ئه و په ږی بیستو پینچ سال ده بوو، کوږیکی کوږته بالای، لاوازی ږه زاسووک و خوینشیرین بوو. ئه مه زیندانی زیندانی تاییه تی بوو، پیاویکی که مدوو بوو، به لام خوشمه شره ب و پیاوانه بوو، یه جگار خه مبار و لیۆبه بار بوو: به ده ردی زیندانییه کان ده یانگوت زیندان تواند بوویه وه، هاو زیندانییه کانی زۆریان خوشه ده ویست و به چاکه یادیان ده کرده وه. له بیرمه که چاوه کانی زۆر جوان بوون، نازانم بۆچی له م کاته دا، به م ږوونییه، چاوه کانیم هاتوونه ته وه به ره چاو. له سه عات سنی پاش نیوه ږۆدا گیانی سپارد، ږۆژیکی هه تاوی زۆر سارد بوو. تیشکی هه تاو به

خواری له جامه ئامالک سکه که ی په نجره که وه ده هاته ژووری، دنیا هینده سارد بوو زوقوم جامی په نجره که ی گرتبوو: تیشکی هتاوه که ریک که وتبووه سر ئم کلژله به دبه خته ی که که وتبووه ئاویکه و هوشی به خزی نه مابوو، چهند سعاتیک به دهم گیانه لاوه مایه وه. هر له به یانییه وه چاوه کانی گیزووژ بوو بوون و نهوانه ی ده وروبوری خزی نه دهناسینه وه. زیندانییه کان ههولیان دها به پیتی توانا یارمه تی بدهن، چونکه دیار بوو له عه زابیکی کوشنده دایه، ههناسه ی تنگ بوو بوو، که وتبووه هانکه هانک، وه کو یه کیک له حالی خنکاندا بی و پیوستی به ههوا بی، سینگی په یتا په یتا بهرز و نزم ده بووه وه. سه رها ته توکه ی تووړ دا، نه وجا بیجامه که ی داکه ند و تووړی دا، نه وجا که وته دراندنی کراسه که ی وه کو نه وه ی باریکی قورس بی به سه رییه وه. پیاو که چاوی به و جهسته له وولاوازه، به و دهست و لاقه ره قوته قانه ی، به و سکه قوپاوه، به و په راسووه زه قانه ی ده که وت خریک بوو زیره بکات، له به شیری که وتبوو، ئیسکه په یکه ریک بوو له و گۆره. هیچی پیوه نه مابوو ته نیا خاچیک و کیسه یه کی بچووک نه بی، که به گهردنییه وه بوو، ته نیا پیوه ند و زنجیره کانی نه بی که به ئاسانی لاقه ره قوته قه کانی لیوه ده رده هاتن. به چاره که سعاتیک بهر له مردنی میخائیلوف، بیده نگی بالی به سه ر قاوشه که ماندا کیتشا. زیندانییه کان به چه ده دوان، له سه ر نووکی پیتان ده هاتن و ده چوون. ناو به ناو به دهم قسه یه که وه، نیگایه کی میخائیلوفیان ده کرد که که وتبووه تراویکه و له حالی مردندا بوو. له پر به دهسته له رزی که وته گه ران به دووی خاچه که یدا، دۆزییه وه، که وته پاکیشانی، له وه ده چو خاچه که ش بوو بی به بار به سه رییه وه تهحه مولی نه کات. خاچ و کیسه که یان له ملی داکه ند. دوا ی ده دهقیقه کابرا گیانی سپارد. ههنگی زیندانییه کان که وته لیّدانی ده رگا که، تا ههوالی مه رگی

میخائیلوف به پاسه‌وانه‌کان بدهن. پاسه‌وانیک هاته ژووره‌وه، به خه‌مساردیییه‌وه ته‌مه‌شایه‌کی جه‌نازه‌که‌ی کرد و پاشان چوو بانگی په‌رستاره‌که بکات. په‌رستاره‌که گه‌نجیکی دلپاک و نیهادچاک بوو، زوری بایه‌خ به خۆ ددها، به خۆی راده‌گه‌یی، به‌لام خوشمجیز و ته‌بیعت بوو. په‌رستاره‌که دواى توزیک هات، به‌په‌له خۆی گه‌یاندده سهر جه‌نازه‌که، ته‌مه‌شایه‌کی قوولی کرد، به جوره بئ موبالاتییه‌که‌وه که به رای خۆی ه‌لویتسه‌که وای ده‌خواست، نه‌بزی جه‌نازه‌که‌ی گرت، نه‌وجا به ئامازه‌یه‌کی گرنه‌گه‌وه ده‌سته‌کانی جولاندن و له قاوشه‌که وه‌ده‌رکه‌وت. هه‌والی مردنی زیندانییه‌که‌ی به عریفخه‌فر راگه‌یاند، جا له‌بهر ئه‌وه‌ی میخائیلوف زیندانییه‌کی خه‌تر بوو، زیندانی هه‌پسخانه‌ی تاییه‌تی بوو، ده‌بوايه هه‌ندئ ئیجرائاتی تاییه‌تی بکری تا به فره‌می هه‌والی مردنه‌که‌ی رابگه‌یه‌نریت. له کاتی‌کدا که ئیمه چاوه‌پروانی هاتنی عریفخه‌فر بووین، یه‌کتیک له زیندانییه‌کان به ده‌نگی نزم گوتی، وا چاکه چاوانی مردووه‌که بنوقینن. زیندانییه‌کی دیکه که گوتی لهو ئامۆژگارییه بوو، به هیمنی له میخائیلوف نزیک بووه‌وه و به‌ئه‌سپایی چاوه‌کانی نوقاندن، که سه‌یری کرد خاچه‌که‌ی میخائیلوف له‌سهر سه‌رینه‌که‌ی که‌وتووه، هه‌لی گرته‌وه، ته‌مه‌شایه‌کی کرد و پاشان کردیه‌وه ملی میخائیلوف و به خۆی نیشانه‌ی خاچی کیشا. ده‌موچاوی مردووه‌که له‌م کاته‌دا وشک بوو بوو، تیشکی هه‌تاوه‌که له ده‌موچاوی میخائیلوفی ددها، ده‌می به ئاسته‌م کرا بووه‌وه و دوو ریز ددانی سه‌ی که له به‌ینی لی‌توه باریک و ته‌نکه‌کانیییه‌وه به ئاسته‌م دیار بوون، له‌بهر تیشکی هه‌تاوه‌که‌دا ده‌بریقانه‌وه. نه‌نجام عریفخه‌فر، به جلکی سوپایی و خووده له‌سهر و تفه‌نگ له شان، هاوپی ده‌گه‌ل دوو سه‌ربازدا وه‌ژوورکه‌وت. به هه‌نگاوی سست و په‌شو‌کاوه‌وه له جه‌نازه‌که‌ی میخائیلوف نزیک

بووه وه، به نیکایه کی پر گومانه وه پوانیه ئه و زیندانیانیه کی به سیمای گرژومونه وه له ویان ده پوانی. کاتی که ته واه له جه نازه که نزیک بووه وه، له پر وه ستا، وهک بلنی نازاریکی کوتوپر له جیتی خوی پای گرت. پیده چوو جه سته پروتوقوت و پین به کوتوزنجیره که زور کاری تیکرد بیت: له پر شمشیره که ی هه لکیشا، کلاو خوده که ی له سه ر داکه ند و (هه لبه ته هه یچ پیویستی به و رهفتاره نه بوو) نیشانه ی خاچی کیشا. ئه مه پیایکی گرژومون و به ته من بوو، ماوه یه کی زور بوو له خزمه تی سوپاییدا بوو. ئیستاش له بیرمه که چیکونوف له لایه وه وه ستا بوو، ئه میش پیایکی به ته من و پورسپی بوو، چیکونوف، به دریژیایی ئه و ماوه یه ده یروانییه عریفه که و چاودیری هه ر حه ره که یه کی ئه وی ده کرد و چاوی لینه ده گواسته وه، له پر نیکیان لیکدی هه له نگوت و لینوی ژیرینی چیکونوف که و ته ته ته له. چیکونوف لینوی خوی گه ست و له پر ئاوری بۆ لای جه نازه که دایه وه و به عریفه ره که ی گوت:

- ئه میش پوژی له پوژان دایکیکی هه بووه.

هه ستم کرد ئه م وشانه داچوپانه ناخی دلمه وه، ناخیان سمیم، بوچی ئه و قسانه ی کرد و چون ئه و بیرهی به میتشک داهات؟
جه نازه که یان به دوشه که که یه وه هه لگرت، پوش و کای ناواخنی دوشه که که که و ته خشه خش، له پر زنجیره کان به زپوهوپ داکه وتن و به عاریدیدا خشان. یه کیک له پاسه وانه کان زنجیره کانی هه لگرت وه و جه نازه که ی میخائیلوفیان له قاوشه که برده ده ری. له پر هه موو به دهنگی به رز که و تنه قسه کردن. له پارپه وه که دهنگی عریفه که به رز بووه وه، ئه مری به یه کیک له پاسه وانه کان ده کرد که بچی ئاسنگه ره که بیتن. ده بوایه بیت زنجیره کان له پینی جه نازه که بکاته وه، به لام من له بابه ته که ی خوی ده رچووم.

«۱۳»

نەخۇشخانە

۲-۳

پزىشكەكان، دانى بەيانىيان سەرى قاوشەكانيان دەدا، نىزىكى سەعات يازدە، سەرۆكى پزىشكان ھاوپى دەگەل كارمەندەكانىدا دەھات، بە سەعات و نىوېك پېش گەيىشتى ئەوان، پزىشكى قاوشەكەى ئىمە، سەرى دابووين و يەكەك بەسەرى كردبووينەو. ئەم پزىشكە گەنجىكى زۆر مېھرەبان و پووخۇش بوو، زىندانىيەكان زورىيان خۇشدەويست و لە پېشەكەى خۇيدا يەجگار شارەزا و لىزان بوو. بە گوتەى زىندانىيەكان ھىچ عەيىكى نەبوو تەنيا ئەو نەبى كە زۆر "بېتھەوا و خاكى بوو". بە پاستى كەسىكى كەمدوو بوو. لەو دەچوو شەرممان لىيكات، ھەندى جار دەموچاوى سوور دەبووئەو. ھەمىشە ئامادە بوو، ئەگەر نەخۇشك داواى خواردنى زياترى كردبا، دلى نەشكىنى و خواردنەكەى بۆ زىاد بكات يان بۆى بگورپىت، ھەرەھا ئامادە بوو دەرمانى نەخۇشەكان بگورپىت: بە پاستى مرقۇئىكى زۆر

باش بوو. زۆربەى پزىشكانى پووسيا له نئو خەلكيدا خوشەويست و به پيژ بوون، ئەوەندەى من بۆم دەرکەوتبوو شايستەى ئەم پيژ و خوشەويستىيە بوون. من دەرنام پەنگە ئەم قسەيەى من هەندى موبالەغەناميژ بى، به تاييەتى ئەگەر ئەو بىر خۆ بئينەو که خەلکە که به تەبيەت جۆرە گومانىکيان له (پزىشکگەرى) و دەرمانى بيانى هەبوو، به پاستى خەلکى تەنانت بۆ نەخۆشى قورس و ترسناکيش له جياتى بچن بۆ لای دکتورى پسپۆر و بۆ نەخۆشخانان زياتر پرويان له سىحربازان دەکرد و دەرمانى پروپيرەژنانيان پى باشتەر بوو له هى دکتۆر. هەلبەتە دەبى ئەو پاستىيەش بلين که هوى ئەم ترس و بەدگومانىيە شتىک بوو به هىچ جۆرى پەيوەندى به پزىشکگەريەو نەبوو، بەلکو گومانى گەل و خەلک بوو له هەر شتىکى حکومەتى فرمى. ديارە دەبى ئەوێش له ياد نەکەين که خەلکى ئەوەندەيان چيرۆکى ترسناک لەمە پ خەستەخانان بيستبوو، هىچ متمانەيەکیان به نەخۆشخانه و پزىشکان نەمابوو (هەندى لەم چيرۆکانەش پاست بوون). ئەوێ که له هەموو شت زياتر پۆلەکانى گەلەکەمانى دېرۆنگ دەکرد، ئەو دابونەريته ئەلمانىيە بوو که له نەخۆشخانهکاندا باو بوو، وایان تەسەور دەکرد که خەلکانى بيانى له نەخۆشخانهکاندا نەخۆش چارەسەر دەکەن و پاريزى قورسيان بۆ دادەنن، ئەمە جگە لەو دەمگويانەى که دەرەق به سەختگيرى پەرستار و پزىشکەکان دەگيردراوە که گوايه ئەندامانى جەستەى نەخۆش دەبرنەو و جەنازەى مردوان توپکاری دەکەن. ئەمە جگە لەوێ که چينى پەشوروتى خەلک له دلى خوياندا دەيانگوت خەلکانى ئەشراف و ئەرستوکرات چارەسەريان دەکەن (چونکە پزىشکان هەر کتيەک بوايەن، له لای پەمەکى خەلکى، به ئەشراف و خانەدان دەژميردران). تا بەرەبەرە ئەو پزىشکانەيان ناسى، هەنگى

ترس و گومانیان په‌وییه‌وه: دیاره‌فه‌زلی شکاندنی ئەم له‌مپه‌ری
 گومان و ترسه‌ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ پزیشکه‌کانمان، به‌تایبه‌تی بۆ
 گه‌نجه‌کانیان، چونکه‌ زۆربه‌یان ده‌زانن چۆن پزیز و خۆشه‌ویستی گه‌ل
 و خه‌لکی به‌ده‌ست دینن. هه‌لبه‌ته‌ من ئەمه‌ له‌ خۆرا نالیم و به‌لکو ئەو
 شتانه‌ده‌گه‌رپه‌مه‌وه‌ که‌ به‌ چاوی خۆم دیتوو‌مه‌ و زۆرجار و له‌ زۆر
 شویندا هه‌ستم پیکردوو، پیموانیه‌ که‌ کاروباره‌کان له‌ شوینانی تردا
 به‌ پچه‌وانه‌وه‌ بن. راسته‌ پزیشکان له‌ شوینه‌ دووره‌ده‌سته‌کاندا
 به‌رتیل وهرده‌گرن و نه‌خۆشخانه‌کان بۆ قازانجی شه‌خسی خۆیان
 به‌کار دینن و نه‌خۆشه‌کانیان پشتگوێ ده‌خن و بگره‌ زۆرجاریش به‌
 ته‌واوه‌تی ئەرکه‌ مرۆفانییه‌کانیان له‌ بیر ده‌که‌ن. هه‌لبه‌ته‌ تاکو ئیستاش
 شتی وا هه‌یه‌، به‌لام من باسی ئەو که‌مینه‌یه‌ ناکه‌م، به‌لکو باسی ئەو
 زۆربه‌یه‌ ده‌که‌م که‌ گیانی جوامیزی و مرۆفدۆستی ده‌یانجولینن و
 حالی حازر، به‌ دل و به‌ گیان له‌ خه‌می پشخصستی زانستی
 پزیشکه‌ری ددان له‌ ولاته‌که‌ماندا، به‌لام خواره‌ناسان، بیئیناسافان، ئەو
 گورگانه‌ی له‌ له‌وه‌رگه‌ په‌زاندا ده‌له‌وه‌رن، بیانویان هه‌رچییه‌ک بێ،
 چه‌ند پاکانه‌ی ئەوه‌ بکه‌ن که‌ ژینگه‌ گه‌نده‌لی کردوون، دادیان نادات و
 له‌ خه‌تا پاک نابنه‌وه‌ و خه‌لکی نایانبورن، به‌تایبه‌تی که‌ گیانی
 مرۆفدۆستی له‌ ده‌ست ده‌دن، چونکه‌ گیانی مرۆفدۆستی و سۆزی
 برایانه‌ ده‌ره‌ق به‌ نه‌خۆش، باشترین ده‌رمانه‌، ئیدی و هه‌ختی ئەوه‌
 به‌سه‌ر چوه‌ گله‌یی له‌ ژینگه‌ بکه‌ین و بلێین ژینگه‌ خووی شه‌ر
 کردوین، ژینگه‌ گه‌نده‌لی کردوین. په‌نگه‌ ئەم گله‌یه‌ ماکیکی راستی
 تیدا بێ، به‌لام ئەو بو‌ده‌له‌ و خوبزه‌ و سه‌که‌له‌وه‌رپه‌نه‌ فیل‌بازانه‌ی که‌
 ده‌زانن چۆن وه‌ژوور ده‌که‌ون و وه‌درده‌که‌ون، هه‌رگیز له‌وه‌ بیتاز
 نابن که‌ تاوان و خه‌تاکانی خۆیان بده‌ن به‌سه‌ر ژینگه‌دا، به‌تایبه‌تی
 ئەگه‌ر قه‌له‌مسوار و زمانپاراوین. ئەوه‌ دیسان له‌ باب‌ه‌ته‌که‌ی خۆم

دوورکه و تهمه وه: به کورتی ده مویست ئه وه بلیم که په مه کی مهردم،
 هیچ بق و گومانیکیان له خودی پزیشکه کان نییه، به لکو بق و
 گومانیان له داموده زگا و ئیداره پزیشکه رییه کانه، که دکتوره کان
 به دهم ئیشه وه له گهرمه ی کاردا ده بینن، هه موو گومانیکیان له لا
 ده په وینته وه. ئیداره ی نه خوشخانه کانمان، نه ک ده گهل داپونه ریتی
 جه ماوه ری گه له که ماندا تیک ناکاته وه، به لکو دژیه تی، تا ئه م حاله
 به رده وام بن ناتوانی رژ و خوشه ویستی جه ماوه ری خه لک به ده ست
 بیئنی. پزیشکه که مان سه ری یه ک به یه کی نه خوشه کانی ددها، به
 دیاریانه وه ده وه ستا، زور به بایه خه وه قسه ی ده گهل ده کردن،
 ئه حوالی ده پرسین، پرسیری لیده کردن، ئه و جا ده رمانی پتویستی بق
 داده نین و پینده گوت چ جوړه پاریزیک بکه ن. هه ندی جار هه ستی
 ده کرد یه کیک له نه خوشه کان، هیچ عه بیی نییه، له گويز ساغتره. ئه و
 داماره ته نیا بق ئه وه په نای وه بهر نه خوشخانه هیناوه که خوی له
 سوخره و بیگاری قورس بدزیته وه و هاتوه چه ند رژیک لیتره، له
 ژووریکي گرما و له سه ر جینه کی نه رم به سه ر به ری، جینه ک که
 هه رچونئ بی له و ته خته خه وه په قوته قانه ی قاوشیکی شیداری
 قهره بالفی پر له خه لکانی په نگزه رد و کوله واری زیندان باشتره.
 (پتویسته ئاماژه بق ئه وه بکه ین که ئه و قهره به ختانه ی له پروسیادا
 هیشتا حوکم نه درابوون و دادگایان به رده وام بوو، به زوری
 خه لکانیکی په نگزه رد و لیو به بار و له پروی جه سته ییه وه کوله وار
 بوون، بویه حالی جه سته یی و باری دهروونیان له و زیندانیانه ی که
 دادگایان ته واو بوو بوو، حوکم درابوون، زیاتر مایه ی به زه یی بوو).
 بویه پزیشکه که مان له پروی به زه ییه وه، له سه ر کارته که ی ده نووسین
 تووشی "هوی په رده ی گه ده" بووه و پینگه ی ددهان بق ماوه ی یه ک
 هه فته له نه خوشخانه بخه ون. زیندانییه کان هه موو گالته یان به "هوی

گەدە' دەکرد، چونکە سوور دەیانزانی کە ئەم دەستەواژەیه خۆی لە
 خۆیدا سازشیکی پەنامەکی و ژیراوژیری نینوان پزیشکەکە و ئەو
 نەخۆشەیه کە بە درۆ خۆی نەخۆش خستوو و زیندانییەکان لە
 بەینی خۆیاندا ئەم نەخۆشییەیان ناو نابوو 'ژانە سکی درۆ' و
 زۆرجار ئەم جۆرە نەخۆشە بەزەیی و میهرەبانی پزیشکەکانیان
 دەقۆستەو و لە کاتی خۆیدا لە نەخۆشخانەکە دەرنەدەچوون. خۆزگە
 ئەو کاتانە پزیشکەکانمانتان دەبینی! پزیشکەکە شەرمی دەکرد و لە
 پروی نەدەهات بە راشکاوێ پێی بلێ کە ئیدی چاک بووئەتەو و
 پێویستە لە نەخۆشخانە دەربچیت، لە کاتیکدا هەم هەقی خۆی بوو و
 هەم دەیتوانی بێ چەندوچوون لە نەخۆشخانەکە دەری بکات و
 لەسەر کارتەکی بنووسیت: 'چاکبووئەتەو، ئەوەی نەدەکرد. لە
 سەرەتاوە ئاماژەیهکی دەدا بە کاتی ئەو هاتوو قەوشی نەخۆشان
 بەجێ بێتی و پاشان بە قسەی خۆش تکیای لێدەکرد: 'پێویستە
 دەربچی برادەر، شوکر عەلەمت نەماو، چاک بووئەتەو، جێگە بەش
 ناکات، قەوشەکە قەرەبالغ و تەنگە... تاد، تا نەخۆشەکە لە ئەنجامدا
 شەرم دەیکرت و داوای دەکرد لە نەخۆشخانەکە دەری بکەن. هەلبەتە
 ئەمە ئیش و ئەرکی سەرۆکی نەخۆشخانەکە نەبوو، هەرچەندە
 ئەویش پیاویکی میهرەبان و دلۆقان و سەلار و سەنگین و راست و
 دروستکار بوو (هەموو نەخۆشەکان خۆشیان دەویست) بەلام زۆر لە
 پزیشکی تایبەتی قەوشەکە ئیمە توندتر و بە زەبەتوڕەبتر بوو.
 تەنانتە لە هەندێ حالتدا ئەوەندە توند بوو، کە زیندانییەکان سلیان
 لێدەکردەو و مەراییان دەکرد و زیاتر پزیزیان دەگرت. پاش ئەوەی
 پزیشکی تایبەتی قەوشەکە، بەسەر نەخۆشەکاندا دەگەرا و معایەنەی
 دەکردن، ئەوسا سەرۆکی نەخۆشخانەکە هاوڕێ دەگەل گشت
 پزیشکانی نەخۆشخانەکەدا، بە قەوشەکاندا دەگەرا نەخۆشەکانی

یه‌ک‌یه‌ک به‌سەر ده‌کرده‌وه، معایه‌نه‌ی ده‌کردن، ماوه‌یه‌کی زیاتر به دیار ئه‌و نه‌خۆشانه‌وه ده‌وه‌ستا که ده‌ردیان گران بوو، هه‌وائی ده‌پرسین و به‌ قسه‌ی خۆش دلخۆشی ده‌دانه‌وه و وره‌ی به‌رزده‌کردنه‌وه و ئه‌وجا خواحافیزی لێده‌کردن. هه‌لبه‌ته ده‌ستی به‌ رووی ئه‌وانه‌شه‌وه نه‌ده‌دا که به‌ بیانووی "ژانه‌ سکی درۆوه" ده‌هاتنه نه‌خۆشخانه‌که، به‌لام ئه‌گەر زیندانییه‌ک له‌وانه پێداگری کردبا و بیویستایه ماوه‌یه‌کی زیاتر له نه‌خۆشخانه‌که بمی‌تێته‌وه، به‌کسه‌ر له‌سەر کارته‌که‌ی ده‌نوسسی چاک بووه‌ته‌وه و ده‌توانی له نه‌خۆشخانه ده‌ربجێت و پێی‌ده‌گوت: "ده‌ی برآ، ده‌ی هاوچێ!" ئیسراحه‌تت کردووه، ئیدی کاتی ئه‌وه هاتووه و چیتێر لێره ماته‌ل نه‌بیت! "ئه‌وانه‌ی زیاتر سووربوون له‌سەر مانه‌وه، یا ئه‌وانه‌ بوون که له سوخره و بێگار بێزاربوون، به‌ تابه‌تی له‌ قرچه‌ی گه‌رمای هاویندا، یا ئه‌وانه‌ بوون که سزای شه‌لاقکارییان بۆ برابوووه‌وه و له‌ ترسا و به‌ ناوی نه‌خۆشییه‌وه خۆیان ده‌دزییه‌وه. له‌ بیرمه‌ که پزیشکه‌کان جاریکیان ناچاربوون به‌ تۆبزی یه‌کێک له‌و به‌ ناو نه‌خۆشانه ده‌ربکه‌ن. ئه‌مه هاتبوو بۆ چاره‌سه‌ری چاوی، چاوه‌کانی زۆر سوور بوو بوونه‌وه، ده‌یگوت پێلوی چاوه‌کانی زۆر ده‌کزیته‌وه و ئۆقره‌یان لێهه‌لگرتووه، هه‌موو جۆره چاره‌سه‌ریکیان له‌گه‌لیدا به‌کاره‌ینا، ئیدی هه‌توان و مه‌لحه‌م و قه‌تره نه‌ما به‌کاری نه‌هێنن، به‌لام ئه‌مانه هه‌یچیان دادیان نه‌دا و چاوی که‌م و زۆر فره‌قی نه‌کرد و به‌ره‌و باشی نه‌چوو. ئه‌نجام پزیشکه‌کان هه‌ستیان کرد ئه‌مه به‌ درۆوه خۆی نه‌خۆش خستووه و هه‌لیان ده‌خه‌له‌تێنن. چونکه هه‌وه‌که‌ی نه‌ زیادی ده‌کرد و نه‌ که‌می ده‌کرد، که‌واته ده‌بێ ئه‌م ماسه‌ته موویه‌کی تێدا بێ. نه‌خۆشه‌کان له‌ میژ بوو ده‌یانزانی که یاروق نمایش ده‌کات و دکتوره‌کان فریو ده‌دا. هه‌رچه‌نده گه‌نجیکی قوژ و جوان بوو، به‌لام

ئەداۋەتتە تواری بە دلی زیندانییەکان نەبوو. کابرایەکی سرک و مەند و بەگومان بوو، ژیرا و ژیر و بەگومانەووە سەیری خەلکەکەیی دەکرد، قەسەیی دەگەل کەسدا نەدەکرد، خۆی لێ دوور دەگرتین وەکو بۆلێ لە گەشتمان بەگومان بوو. ئیستاش لە بیرمە کە زۆربەمان دەترساین ئەم گەنجە کەتتیک بکات و دەستیک بوەشین. ئەمە سەرباز بوو بوو، دزییەکی گەورەیی لەسەر دەبی بە مال و سزای هەزار شوولی تەپری بۆ دەپرنەو، بە مەرجی دواي ئەو بۆ سەربازگەییەکی تەمیکاری بگوزاریتەو. لە بەشی یەکەمی ئەم یادگارییانەدا باسی ئەو دەکرد کە جاری وا هەبوو، زیندانییەک ئامادە بوو، لە پیناوی ئەویدا کە سزایەکی کەمیک دوا بکەو، هەر کاریکی نەشیوا، ترسناک بکات، بۆ نمونە بەرپرستیک یان هاوڕێیەکی خۆی، پۆژیک بەر لە جێبەجێ کردنی سزاکە، بەر چەق بادات و حەياتی لەبەر بپێت، هەر بۆ ئەوێ سەرلەنوێ دادگایی بکریتەو و جێبەجێکردنی سزاکە مانگی دوو مانگ دوا بکەو، گرینگ ئەوێ ئەو ئاواتەیان بپنەنە دی، ئیدی بە لایانەووە گرینگ نییە لەو دوا، دواي ئەو یەک دوو مانگە چی دەبێت، خۆای دەکرد سزاکەیان دوو قات و سێ قات زیادی دەکرد، گرینگ ئەوێ ئەو ساتە ترسناکەیان بۆ چەند پۆژیک، لێ دوور بکەوێتەو، یانی بەو رادەیی وەرەیان بەردەدا و نەدەویران پووبەرووی ئەو ساتە ترسناکە بپنەو!

نەخۆشەکان لە بەینی خۆیاندا دەیانگوت دەبی ئەم کۆرە چاودێری بکری، چونکە دوور نییە، شەویک، لە ناو میندی و پەشینی خۆیدا، یەکیکیان بکۆژیت. بەلام ئەمە هەر قەسەیی پووت بوو. دەنا کەس خۆی لێنەدەپاراست، تەنەن ئەوانەش کە جیگاکیان بە تەنەستی جیگاکی ئەووەو بوو، خۆیان لێنەدەپاراست. زیندانییەکان شەوێ دیتبوویان کە قەسل لە دیوارەکە دەکاتەو و لەگەل شتیکی

دیدا له چاوانی خوئی دهسوو تا ئه گهر دکتۆره که هات ته مه شایان
 بکات هر سوور بن، ئه نجام گهره ی پزیشکه کان ئاگاداری کرده وه
 که ناچاره فقیله ی بۆ دابنئ و بهو شیویه چاوی چاره سه ر بکات.
 دکتۆره کان که نه خو شیه کی چاویان لئ عاسی بوایه و به پئگا
 زانسته یه کان نه هاتبایه چاره سه رکردن، به ناچار ی په نایان ده برده بهر
 فقیله، پئک وه کو چۆن ئه م پئگه له چاره سه رکردنی ئه سپدا به کار
 ده برا. به لام ئه م کو ره گه نجه هر ملی نه دا و سوور بوو له سه ر
 ئه وه ی چاک نه بو وه ته وه. جا نازانم ئه مه ی له منجری و سه ر سه ختی
 بوو یان له بو ده له یی و تر سنۆکی بوو. هر چه نده ئازاری فقیله له گه ل
 ئازاری شه لاقدا به راورد نه ده کرا، به لام ئه ویش بایی خوئی ئازاری
 هه بوو، نه شته رگه ری فقیله به مجۆره بوو: پیستی نه خو شه که یان له
 نزیک ی گه ردنییه وه ده گرت و تا هیزیان تیدابوو بۆ دوا وه رایان
 ده کیشا، ئه و جا نه شته ریکیان لئ ده دا، به در یژ ی و به پانی شه قیان
 ده کرد، ئه و جا پلئیه کی لۆکه ی ئه ستوریان، به ئه ستورایی قامکت،
 تیده ئاخنی، تا زامه که وشک نه بیته وه و هر به ته ری بمینئ، دیاره
 ئه م کاره ئازاری زۆر بوو، وه کو ئه وه بوو له نوئی پیسته که شه ق
 بکریته وه، ئه م به سه ته زمانه ئه وه مه موو عه زابه ی، به در یژایی چه ندین
 پۆژ ته حه مول کرد و ئاخرییه که ی ناچار داوی کرد له نه خو شخانه
 مه ره خه سی بکه ن. داوی یه ک دوو پۆژیک چاوی به ته واوی یی چاک
 بو وه وه، هر که زامه که ی گه ردنی ساپیژ بوو، بۆ زیندان یان نارده وه،
 بۆ پۆژی دوا یی خرایه بن شو لک و داران و هه زار جه لدیان لیدا.

به پاستی ساته کانی بهر له جیبه جیکردنی سزای شه لاق، یه جگار
 قورس و سامناکه! پیده چی من هه له بووبم که گالته م به ده لپا وکی نی
 ئه و زیندانییه ده کرد و به تر سنۆکم له قه له م ده دان. دیاره ده بی ئه م
 تر سه یه جگار به سام بی بۆیه زیندانییه کان پیسکیان ده کرد و

سزاکه یان له سه رخو ده کرد به دوو قات و سنی قات، تهنیا بقی شه و هی
 شه ترسه که می که دوا بخن. به لام و پرای شه مهش، زیندانیانیکش
 هه بوون، که پیش شه و هی زامه کانیان به ته و او ته سی پیژ بیتته وه، به
 خویان داوای ده کرد له نه خوشخانه ده ریان بکن، تا پاشماوه هی
 سزاکه یان و هریگرن و خویان لهو حاله پزگار بکن، چونکه ژیان
 به دهم چاوه پروانی دادگاییه وه، زور له ژیانی سوخره و بیگاری خراتر
 بوو. هه روه ها ملدان بقی سزای شه لاق، ترسی زیندانیانی ده پوهانده وه
 و له که لیدا راده هاتن. شه وانه هی زووزوو ده خراته بن سزای شه لاقان،
 ترسیان ده شکا، له که لی راده هاتن و به ناپه حه تییه کی په و ته نییان
 ده زانی و باکیان پی نه بوو. یه کتیک له زیندانییه کانی به شی تاییه تی
 بوی گتیرامه وه، شه که الموکی بوو، به که و ره یی بوو بوو به
 نه سرانی و زیندانییه کان له زیندانداندا ئالکساندر یان ئالکساندرین - یان
 ناو نابوو. (شه که نجیکی توکمه هی توندوتولی سه یر بوو، زیره که و
 زیتل، شه یتانی به شاگرد رانه ده گرت، تا بلینی ئازا و نه ترس و
 وره به رز، به لام دلپاک و خوشمه شره بیش بوو). شه که بوی گتیرامه وه
 که چون جاریک حوکی چوار هزار شه لاق درابوو و چون به
 ئاسانی ته حه مولی کرد بوو. هه لبه ته به دهم سوعبه ت و پتکه نینه وه
 شه سزایه ی بقی ده گتیرامه وه، سویندی بقی خواردم شه که ر هه ر به
 مندالی، له نیو تایفه که ی خویدا، به قامچی و دارکاریان
 نه یان غاراندبا و قال نه بویه ته وه - هه لبه ته جی زامه کانی سه ر پشتی
 هه ر مابوون و که واهی دروستی قسه کانی بوون - هه رگیز به رگی
 شه چوار هزار شه لاقه ی نه ده گرت. بویه زور منه تباری شه
 په روه رده سه خت و دژواره بوو که له مندالییه وه قالی کردبووه وه و
 فیزی شه و هی کرد بوو چون به رگی شه لاقان بگریت. ئیواره یه کیان،
 که له سه ر جیگا که ی من و له به ر ناگره که دانیشتبووین بوی گتیرامه وه:

"ئەلکساندەر پترۆفیچ دەزانی لەسەر بچووکتەری و هیچترین شت
 لێیان دەدام، دارکاریان دەکردم! بە درێژایی پازدە سالان پۆژی چەند
 جارێک حەسیر مەیدانیان دەکردم: ئیدی ھەر کەسە ھەلەستا و پێیدا
 دەکێشام، بەمجۆرە لەگەڵ کوتەک خواردندا بە تەواوەتی پراھاتم."
 ئێستا بیرم نەماوە چۆن بوو بوو بە سەرباز" (لەو دەچوو درۆ
 بکات، چونکە پیاویکی درۆزنی بەرەللا بوو) بەلام ئەوەم بیر ماوە کە
 پۆژیک بۆی گیراینەو، دواي ئەوێ ئەفسەرە بەرپرسەکەي خۆي
 کوشتبوو و سزای چوار ھەزار جەلدیان بۆ بێری بوووەو، چەند
 ترساو. گیرایەو گوتی: "ھەلبەتە دەمزانی سزایەکی زۆر توند
 دەدریم، پەنگە لە ژێر قامچاندا وەکو کسۆکان بتۆم، چوار ھەزار
 قامچی، گالته نییە، ھەموو بەرپرسەکانم پەقم لێنەلەدەگرن، دەمزانی
 ئەمە کاریکی ئاسایی نییە، پێم وا بوو لە ژێر شەلاقان دەرنایم،
 دەمرم، بیرم کردەووە کە ببم بە نەسرانی، لە دلی خۆدا گوتم: لەوێ
 بمبەخشن، با ئەمەش تاقی بکەمەووە و بزەنم چ دەبێ، ھەلبەتە
 ھاوڕێکانم پێشتر ئاگاداریان کردمەووە کە شتی وا دادم نادات، بەلام لە
 دلی خۆدا گوتم: "کێ دەزانی؟ تەقو لێم خۆشبەوون! بیگومان خاتری
 نەسرانییەک زیاتر لە نانەسرانییەک دەگرن." بەھەر حال غوسلی
 تەعمیدیان کردم و ناویان نام ئەلکساندر، بەلام ئەمە دادی نەدام، نەک
 ھەر نەیانبەخشیتم، بگرە تاقە شەلاقیکیانیش بۆ کەم نەکردمەووە. ئەمە
 زۆری پەست کردم. لە دلی خۆدا گوتم: "بۆم پراوەستن، بزەنە چۆن
 فریوتان دەدەم و بە پێشتان پێدەکەنم و پێتان پراوەبۆیەم!" باوەر
 دەکەي ئەلکساندەر پترۆفیچ؟ بە راستی خەلەتاندمن و پێم پابواردن
 من دەمتوانی خۆم بگەینەنە حالی مردن، ھەلبەتە نەک حالی مردنی
 تەواوەتی بەلکو حالی کەسیک کە بە درۆووە خۆي بگەینەنیتە حالی
 گیانەلا! بردیانم بۆ بەر فەوجەکە، خستیانمە ژێر شەلاقان، یەکەمین

ههزار شه لاقیان لیدام. پشتم به جۆرئ دهستووتایه وه له تۆ وایه
 ئاگریان له سهر کردووه ته وه. که وتمه هاتوهاوار، فایده ی نه بوو،
 دهستی به ههزار شه لاقی دووهم کرد، له دلی خۆدا گوتم: "تازه کارم
 کراوه، ته وای ئهمه کوتاییمه." سهرم به گێژه وه چوو، لاقم سست
 بوون، له هۆش خۆ چووم، که وتمه سهر عاردی، چاوم ئه بله ق بوون،
 دهموچاوم به ته واده تی شین بووه وه، که ف که وته لغاوه م. هه ناسه م
 دهر نه ده چوو. پزیشک هاته دیارم و گوتی: "له گیانه لا دایه." بۆ
 نه خۆشخانه یان بردم، یه کسه ر وه خۆ هاته مه وه.

دوای ئه وه دوو جاری تریان لیدام. جا چه ند توپه بوون! به
 قهستی کوشته لێیانده دام! ئه و دوو جار هه ش خه له تاندمن: هه زاری
 سییه میان لیدام، دیسان خۆم کرد به مردوو. باوه پم پئ بکه هه ر
 جه زه به یه کی هه زاری سییه م به سئ جه زه به ده چوو، وه کو چه قو
 ناخی ده بریم، دلی له ت ده کردم، ئۆف، که لێیاندام! جا چه ند به دل و
 به گیان، به جۆشوخویش لێیانده دام. به لام هه زاری چواره م، هه ر
 باسی مه که! کو پم ده ویست به رگه ی بگریته! هاوتای هه ر سئ
 هه زاره که ی پیشووی ده کرده وه. خۆ ئه گه ر له دوا دوا ییدا، یانی کاتی
 که ته نیا دوو سه د جه زه به مابوو، فریا نه که وتبام و خۆم نه کردبایه
 مردوو، بیکومان ده یانکو شتم. به لام من ئه وه نده گیل نه بووم بیلم به و
 ئاسانییه بیکه س کوژم بکه ن، ئه مجاره ش فریوم دان، خۆم کرد به
 مردوو، به جۆرئ خۆم گه یانده حالی جاو: هه موو وایانزانی ته وای
 ئیدی لێیومه ته وه و خاوه نی هه وت پۆح بم شتاقیان دهر نابه م، نه ک
 هه ر جه لاده کان، به لکو دکتۆره که ش دلنیا بوون که ته وای، له گیانه لا
 دام. به لام دوای ئه وه، کاتی دوو سه د جه زه به که ی تریان لیدام، گویم
 نه دانی، هه رچه نده به هه موو هیزی خۆیا نه وه کوتایانم، ئه و دوو سه د
 جه زه به یه به رانه به ر به دوو هه زار جه زه به ده بوو، به لام هه ر

گویشم نه دایه، هر منتهم لینه زانین، نه یانتوانی له نیتوم بهرن. بویه تا
نیستا ماوم چونکه "هموو ژیانم بریتی بوو له لیدان و تته لیدان".
ئه لکساندهر خه مگین و خه مبار به و رسته یه کوتایی به چیرۆکه که ی
هیتا. له وه دهچوو له دلی خۆیدا بیر له وه هموو جه زره بانه بکاته وه که
به دریزایی ژيانی خواردبووی! دواي پیندهنگیه کی کهم هه لی دایه و
گوئی: "نه خیر، فایده ی نییه، له ژماردن نایهت، ئه وهنده زوره ژماره
به شی ژماردنی ناکات!" پاش ئه و قسه یه نیگایه کی منی کرد، هه ستا و
له قاقای پتکه نینی دا، منیش ناچار به بزه یه ک وه لامم دایه وه. ئه وسه
گوئی: "جا ئه لکساندهر پترو فیچ با ئه وه شت پی بلیم که شه وان خه و
ده بینم، جگه له کوته ک خواردن خه و به هیچی تروه نایینم. به دهم
خه وه وه قسه ی ده کرد، پر به زار هاواری ده کرد، ده یقیزاند و ده گریا،
هموو زیندانییه کان له قاوقیزی ئه و راده په پین، به بۆله بۆل هه لیان
ده ستان و هاواریان لیده کرد: "ئه م قاوقیزهت له چیه شه ییتان؟"
ئه لکساندهر پیاویتی تۆکه، کورته بالا، گورجوگۆل، پوو خوش بوو،
ته مهنی چل و پینچ سالیک ده بوو، به یینی ده گهل هموو زیندانییه کاندا
خوش بوو، هه رچهنده سه ری له دزیان ده خورا و چه ندین جار
له سه ر ئه م کاره کوته کی خوارد بوو. به لام کام زیندانی ده رفه تی بۆ
ره خسابا دزی نه ده کرد، کن هه بوو له سه ر دزی کوته کی نه خوارد بئ؟
حه ز ده کهم لیسه دا ئه وه ش بگنیرمه وه که! زۆرجار سه رم له وه
سووپ ده ما، کاتئ ئه م قهره به ختانه باسی سزاکانی خۆیان و
جه لاده کانی خۆیان ده گنیراپه وه، بئ هیچ که ربوکی نه یه ک بئ هیچ
به دخواییه ک ده یانگنیراپه وه. ئه و داماوانه که چیرۆکی نه گبه تی و
لیدان و سزای خۆیان ده گنیراپه وه، من له حه ژمه تاندا دلم ده گوشره و
توپه ده بووم، که چی ئه وان زۆر ئاسایی و بئ هیچ که ربوکی نه یه ک،
ده یانگنیراپه وه و هه ندی جار وه کو مندا له ناخی دله وه پتده که نین.

بهلام (م.کی.۱) که باسی سزایه‌ک‌ی خوی بۆ گیزامه‌وه وا نه‌بوو. ئەم
 پیاوه (له چینی خانه‌دان و ئەشرافان نه‌بوو) حوکمی پێنج سەد شەلاق
 درابوو. قەت پۆژی له پۆژان باسی ئەمە‌ی بۆ نه‌کردبووم. که لێم
 پرسى راسته‌ جه‌لدى لێدراوه، به‌بێ ئەوه‌ی تەمە‌شام بکات،
 دەموچاوی سوور بووه‌وه، پێده‌چوو ئەمە‌ی له‌ دل دەر نه‌چوو، به‌
 کورتی گوئی راسته‌. که چاوی هەلبێی پرشنگی رقم له‌ چاوه‌کانیدا
 خوێنده‌وه، له‌ په‌ستی و تورپیدا لێوه‌کانی ده‌له‌رزین. ئیدی یه‌کسه‌ر
 بۆم ده‌رکه‌وت که مه‌حاله‌ بتوانی ئەم به‌سه‌رهاته‌ی خوی فەرامۆش و
 له‌ بیر بکات. به‌ پێچه‌وانه‌ی هاوڕێکانی ترمانه‌وه (هەلبه‌ته‌ ناتوانم بلێم
 بێ پیزه‌پ) که به‌ شیوه‌یه‌کی تر و زۆر جیاوازتر له‌م، ده‌یان‌روانییه‌
 ئەو پرسکانه‌ی پێیدا په‌ت بوو بوون، هه‌ندێ جار له‌ دلی خۆدا
 ده‌مگوت: "مه‌حاله‌ ددان به‌ عه‌داله‌تی قه‌ساسه‌که‌یاندا بنێن، نه‌خاسما
 ئەگەر تاوانه‌کانیان دژی هاوڕێ و هاوچینه‌کانی خۆیان نه‌با و دژی
 به‌رپرس و سه‌رۆکه‌کانیان بایه‌". زۆربه‌یان هەر ددانیان به‌وه‌دا نه‌ده‌نا
 که تاوانیان کرد بێت. پێشتریش باسی ئەوه‌م کردووه‌ که هیچ جۆره‌
 په‌شیمانیه‌ک یان عه‌زاییکی وێژدانم له‌ که‌سیاندا به‌دی نه‌ده‌کرد،
 ته‌نانه‌ت له‌وانه‌شدا که تاوانیان دژی خه‌لکی سه‌ر به‌ چینه‌که‌ی
 خۆشیان کرد بوو. خۆ ئەو تاوانانه‌ی که دژی سه‌رۆک و به‌رپرسانی
 خۆیان کرد بوویان، هەر باسی ناکه‌م. چونکه‌ پای تایبه‌تی خۆیان
 ده‌رباره‌ی ئەو تاوانانه‌ هه‌بوو، پایه‌کی پراکتیکی، ئەو تاوانانه‌یان به‌
 پروداوی له‌ناکاو و قه‌زاوقه‌ده‌ر ده‌زانی، هەر بیریان لێ نه‌ده‌کرده‌وه‌ و
 بگره‌ به‌ تاوانیشیان نه‌ده‌زانی، چونکه‌ له‌ سه‌رووی ده‌سه‌لاتی ئەوانه‌وه
 بووه، ئەوه‌ قه‌ناعه‌ت و باوه‌ریان بوو، زیندانی، تاوانی دژ به‌
 به‌رپرس و سه‌رۆکانی به‌ تاوان نه‌ده‌زانی، هەر بیریشی لێ نه‌ده‌کرده‌وه‌
 و به‌ کێشه‌ی نه‌ده‌زانی، به‌لام وێرایی ئەوه‌ش له‌ ناخی خۆیدا، له‌ دلی

خویدا ددانی به ودا دنا که به پرس و سه رکه کانی دژی نه و
به یه ی نه و و ده بی به سزای خوی بگات و تا به سزای خوی
نه گات له گوناح و تاوانه که ی پاک نابیته وه.

کیشمه کیشی نیوان ئیداره و زیندانی، کیشمه کیشیکی توند بوو.
هه لبه ته زیندانی بویه تاوانی له لا ئاسان بوو و سلی لینه ده کرده وه،
چونکه پی و ابو نه و ژینگه یه ی تیدا له دایک بووه و تیدا گه وره بووه
سه رکونه ی ناکات، دلنیا بوو له وه ی چینه کانی خواره وه ی کومه لکه
لومه ی نه ده کرد، مه گه ر تاوانه که ی دژی خه لکانی سه ر به هه مان
ژینگه ی خوی بوایه، دژی خه لکی هاوسنقی خوی بوایه. له م پرووه وه
دلنیا و بیتخه مه، هه ر نه مه ش گرینگه. هه ست ده کات، ژیر پی پته وه،
پشتی قائمه، بویه شه لاق و جه لده ی به ئاسایی ده زانی، هه چ رقیکی له
دلی خویدا هه لته ده گرت، ئیدی نه مه قه ساسه و هه چ چاریک نییه، هه ق
به هه ق، به وه دلخوشی خوی ده دایه وه که نه و نه یه که م که سه
بگیریته بن جه لد و شه لاقان و نه دواکه سیش ده بیت و نه م ململانی
نیگه تیقه سه خت و دژواره تا ماوه یه کی زور به رده وام ده بی. ئایا
سه رباز بق له و تورکه هه لده گری که شه ری ده گه ل ده کات؟ هه رگیز،
له کاتیکدا نه م تورکه دهستی لی ناپاریزی، به شیر و خه نجه ران
لییده دا، ده بیر پی و شه ری ده کات و ده یکوژیت.

هه لبه ته نابی و مه زهنده به رین که نه وانه ی نه م حیکایه ت و
سه ربه ووردانه یان ده گیتراپه وه، هه موویان به هه مان ئارامی و
خوینساردی ده یانگیتراپه وه. بۆ نمونه کاتی که زیندانییه کان ده هاتنه
سه ر باسی ملازم جیریانتیکوف، زور به خراپی و به رقه وه باسیان
ده کرد. یه که م جار له نه خوشخانه دا باسی نه م ملازمه بیست و
ناسیم، هه لبه ته له ریگه ی نه و قسه و باسانه وه ناسیم که زیندانییه کان
بویان ده گیتراپه وه. دوا ی نه وه، جاریک بینیم، که پاسه وانیک بۆ

زیندان دەبرد. کابرایەک بوو سی سالان، درێژ، زۆر قەلە و تیکسەراو، گۆنا سوورەکانی لەبەر قەلەوی داتەکی بوون، ددانەکانی لە دوورەوه سپی دەچوونەوه، پیکەنینە ناخۆش و ترسناکەکی ڕێک لە پیکەنینی (نۆزدیریوف(۲)) دەچوو، ئەگەر کەسیک بیبینایە یەکسەر دەیزانی چ کەرپیاویکە. ئەمە شەیدای شەلاقووەشاندن بوو، خوا خوای بوو، ئەو کارە ی پێ بسپێرن. هەلبەتە دەبێ ئەوەش بۆیەم کە ئەفسەرەکانی دی (جیریانتیکوف) یان بە مرقۆفکی نااسایی دەزانی، دیارە زیندانینەکانیش هەمان بۆچوونیان دەربارە ی هەبوو. بیکومان پۆژگاری کۆن، زۆریش کۆن نا، ئەو پۆژگارانی کە هێشتا لە بیر ماون، بەلام خەلکی بە زەحمەت باوەڕیان پێدەکەن" میرغەزەب و جەلادانیککی بەخۆوە دیتوووە کە بە ئەشقیوە ئەمجۆرە کاریان کردوووە، ناشقی ئەمجۆرە کارە بوون. بەلام زۆربە ی ئەوانە ی سەرپەرشتی جێبەجێکردنی سزای شەلاقاریان دەکرد، بێ هیچ لەزەت و ئەشقی و جۆشوخۆشیک، بەو پەڕی هێمنی ئەرکی خۆیان جێبەجێ دەکرد.

ڕێک بە پێچەوانە ی ئەم ملازمە ی ئێمەووە، کە لەزەت و خۆشەکی یەجگار زۆری لێدەبینی، وەکو پەسپۆڕیکی کارامە و شارەزا داھێتانی تێدا دەکرد. ئیدی ئاشق و شەیدایی کارەکی، بە ھونەرینکی دەزانی، کە لەبەر خاتری خودی ھونەرە کە خۆشیدەویست. دەتگوت یەکیکە لە جەلاد و میرغەزەبە بەناوبانگەکانی سەردەمی ئیمپراتۆریەتی ڕۆما، لەزەتیککی زۆری لەم کارە وەرەگرت، ئیسراحتی دەروونی پێدەکرد. کە زیندانینەک بۆ سزادان دەبرا، ملازم جیریانتیکوف سەرپەرشتی جێبەجێکردنی سزاکی دەکرد، کە دەبینی پزیزیککی دوورودریژ ی سەربازان بە قامچی و شەلاقی ئەستورەووە حازروئامادە وەستان، دەگەشایەووە، سیمای پرشنکی دەدا. پۆحی کەشکە ی دەکرد. بەرووخۆشی بەسەر یەک بە یەکی سەربازەکاندا

دهگه‌پا. هانی دهدان، به جوانی ئه‌رکی سهرشانیان جیبه‌جی بکه‌ن
 ئه‌گینا، ئیدی سهربازه‌کان پیشوخته ده‌یانزانی ئه‌م وشه‌ی 'ئه‌گینا' یه
 چ ده‌گه‌یه‌نی، زیندانییه‌که ده‌هیترا، ئه‌گه‌ر به پیکه‌وت جیربیاتنیکوفی
 نه‌ناسیبا، شاره‌زای ته‌بیعه‌ت و ره‌فتاری نه‌بایه، ئیدی ملازم
 جیربیاتنیکوف سه‌ری ده‌کرده سه‌ری (ئه‌مه یه‌کیک بوو له داهیتانه
 زۆر ده‌گه‌مه‌نه‌کانی جیربیاتنیکوف له‌م بواره‌دا) و پنی راده‌بوارد: هه‌ر
 زیندانییه‌ک کاتی ده‌هیترا و ده‌ره‌جه‌داران پشتیان پرووت ده‌کرد و به
 قایشی تفه‌نگان درێژاودرێژا له‌سه‌ر 'شه‌قامی که‌سک' توند ده‌ست و
 لاقیان ده‌به‌ست، زیندانیی قه‌ره‌به‌خت، ده‌که‌وته لالانه‌وه و پارانه‌وه له
 ئه‌فسه‌ری سه‌ره‌پرشتیار، که ره‌حمی پیکه‌ن و زۆر به توندی لینی
 نه‌ده‌ن. ده‌پارایه‌وه و ده‌یگوت: 'ئه‌زه‌نی، ره‌حمم پیکه‌، باوکیکی باش
 به‌ له‌گه‌لمدا، کاریکی وا بکه‌ هه‌تا هه‌تایه دوعای خیرت بو بکه‌م،
 مه‌مکوژه، به‌زه‌ییت پیتدا بیته‌وه'. جیربیاتنیکوفش ئه‌مه‌ی ده‌ویست.
 ئیدی به‌مجۆره و به‌ده‌نگیکی میهره‌بان و پر سۆزه‌وه ده‌که‌وته
 دواندی زیندانییه‌که:

- ئاخ‌ر برای ئازیز من چ بکه‌م، چیم له ده‌ست دئی؟ به‌خۆت
 ده‌زانی ئه‌مه یاسایه یاسا، یاساش ده‌بی جیبه‌جی بکری‌ت. من سزای
 تو ناده‌م. یاسا جیبه‌جی ده‌که‌م!

- که‌وره‌م، هه‌موو شتیک به‌ده‌ست تویه، ده‌توانی هه‌موو شتیک
 بکه‌ی، ره‌حمم پیکه‌، به‌زه‌ییت پیتدا بیته‌وه!

- چما پیتوایه من دلم به‌حالت ناسووتی، به‌زه‌ییم پیتدا نایه‌ته‌وه؟
 یانی پیتوایه من هه‌ز ده‌که‌م تو بخریته ژیر شه‌لاق، پیمخۆشه تو به‌و
 حاله‌وه ببینم؟ خۆ منیش به‌شه‌رم. وایه یان نا؟

- بئگومان وایه گوره! هه موو خه لکی ده زانن که ئه فسه ران باوکی
ئیمه ن و ئیمه کوپی ئه وانین. جا تکام وایه باوکانه په فتارم له گهل
بکه.

ئیدی زیندانیه که به و جوړه، به ئومیدی پرزگاری له سزا،
ده پاپته وه و ده لالته وه. ملازم ده لیت:

- براده ری ئازیز، خوت حوکم بده، خوت ئه قلت هه یه و ده توانی بیر
بکه یته وه، مه رجی ئینسانیه ت، مه رجی مروقدوستی وا ده خوازیت که
به زه یم به گونا هکاریکی قهر به ختی وه کو تودا بیتته وه، به لام من چ
بکه م، خوت ده زانی که من سزای تو ناده م، ئه مه یاسایه یاسا!
- قسه که ت زور ته واهه پایه به رز.

- به لئ، من له سه رمه، ئه گه ر گه وړه ترین گونا هکاری سه ر پرووی
زه ویش بی، به زه یم پیتدا بیتته وه، به لام ئه وه ی سزات ده دات من نیم،
به لکو یاسایه، یاساش له سه رووی هه موومانه وه یه. توژی بیر
بکه ره وه! من خزمه تی خوا و نیشتمان ده که م. یاسا ئه و سزایه ی بق
دیاری کردوویت، ئه گه ر من سزاکه ت سووک بکه م، ده کاته سه ریچی
له یاسا، سه ریچیش تاوانیکی گه وړه یه.

- پایه به رز!

- چار چییه؟ باشه با ئه مجاره به دلی تو بی، ئه مجاره خاترت
ده گرم و زور ده ست داناگرم، هه رچه نده ده زانم ئه مه سه ریچییه له
یاسا، به لام ده ترسم وا بزانی جاریکی دیکه ش به هه مان ئاسانی
ده رباز ده بیت و ترست بشکی و ئه مجاره یان کاریکی خراپتر بکه یت و
وا بزانی ت جاری دووه میش به زه یم پیتدا دیتته وه؟ ها؟ ویژدانم...

- پایه به رز! من له بهر باره گای په وړه رداگارا سویندت بق ده خوم که...

- باشه باشه، سویندم بق ده خویت که هیچ هه له یه که نه که یت،
په فتارت باش بکه ی.

- خوا له دنیا و قیامت بمگرځ نه‌ګر...

- پټویست به سویند ناکات، ته‌نیا قسه و به‌لین به‌سه، نه‌ګر به‌لینم
 بده‌یتي، باوه‌رت پنده‌ګم.

- پایه‌به‌رز!

- زور باشه! ګوځ بګره! من له‌به‌ر خاتری نه‌م فرمیسکانه‌ت، له‌به‌ر
 نه‌وه‌ی هه‌تیویت، یارمه‌تیت دده‌م، رحمت پنده‌ګم، تو هه‌تیوی
 وانییه؟

- پایه‌به‌رز، به‌ ډاک و باب هه‌تیوم، من له‌م دنیا‌یه‌دا ته‌نیای ته‌نیام،
 که‌سم نییه.

- ده‌ی باشه، من رحم به‌ فرمیسکه‌کانتدا، به‌ بیکه‌سیت ده‌ګم.
 به‌لام ټاګدار به، نه‌مه دوا جارت ده‌ی، ده‌ی بیبه‌ن!

ملازم جیریانتیکوف نه‌و قسه‌یه هیتده به‌ میهره‌بانی و دلوفانی
 ده‌کات، که‌ زیندانییه‌که نازانی چوون سوپاسی خوا بکات که‌ نه‌م
 نه‌فسه‌ره‌ی بق ره‌خساندوه. زیندانییه‌که ده‌به‌ن، ده‌نګی ده‌هول به‌رز
 ده‌بیته‌وه. سه‌ربازه‌ګانی پتیشه‌وه قامچییه‌ګانیان به‌زرده‌ګه‌نه‌وه،
 جیریانتیکوف پر به‌زاری هاوار ده‌کات: 'لټی بده‌ن! ټاګر له‌ پشتی
 به‌رده‌ن! لټیده‌ن لټیده‌ن! پیستی بګروون! ده‌ی مه‌وستن، نه‌م هه‌تیوه
 به‌ر شه‌لاقان بده‌ن، نه‌م به‌ره‌لایه‌ ته‌مبی بکه‌ن! زیاتر ده‌ی! مار
 نه‌جنی بکه‌ن! هه‌نجن هه‌نجی بکه‌ن!'

سه‌ربازه‌ګان، به‌ گشت هیز و توانایه‌کی خویانه‌وه، به‌ شه‌لاق به‌ر
 ده‌بسه‌ نه‌م قهره‌به‌خته، چاوانی زیندانییه‌که نه‌بله‌ق ده‌بن، ټاګریان
 لټیده‌باری، ده‌ست به‌ هاتوهاوار ده‌کات و (جیریانتیکوف)ش قاقا پټی
 پنده‌ګه‌نن، له‌به‌ر پټکه‌نین خوی پټاګیری و ده‌ست ده‌خاته‌که‌له‌ګی،
 ټیدی جه‌ژنیه‌تی. له‌ خوشیدا له‌ پیستی خوی ناهیتوری، خه‌ریکه‌ له‌به‌ر
 پټکه‌نین ببوریته‌وه و فرمیسک به‌ چاوه‌ګانیدا دټه‌خواری، پیاو که‌ نه‌و

دیمه نه ده بینئ، دلی به حالی ده سووتئ. زور دلی به فیله کهای خوی خوشه، بویه جار له جار توندتر پنده کهنئ، جا پیکه نینکی ناساز و ناخوش، ناو به ناو بؤ چهند ساتیک له پیکه نین ده وه ستا و دیسان هاواری ده کرد: 'لنیده، بیگروون، که ولی بکن، ثم دزه، ثم خویریه، ثم هه تیوه م بؤ هه نجن هه نجن بکن!'

جیر بیان تیکوف، ته کتیکاتی له و بابه ته ی زور بوو. بؤ نمونه هه ندئ جار که زیندانییه کی بؤ لا ده هینرا تا سزا بدریت، زیندانییه که له بهری ده پارایه وه که به زه می پئیدا بیته وه، ته مجاره یان ملازم جیر بیان تیکوف به جدیدی گوئی لنیده گرت، ته کتیکه کهای ده گورپی و به زمانی لووس پییده گوت: 'گوئ بگره برای ئازیز، من ناتوانم سزات نه دم، سزات نه دم و ته ولاتریش، چونکه شایسته ی سزایت، به لام ده توانم سووکه یارمه تیبه کت بدهم: به قایشی تفهنگان ناتبه ستمه وه، بؤ خوت ئازاد به، تا هیز له لاقتدایه به به رده م پیزی سهربازه کاندا غار بده. راسته هه موو شه لاقه کانت بهر ده کون، به لام زووتر له سزاکه پرزگارت ده بن، چ ده لئی؟ حز ده کهای ئه مه تاقی بکه یته وه؟'

زیندانییه که به دوو دلییه وه گوئ ده گریته، باوه ر ناکات، به لام له دلی خویدا ده لیت: 'ته قو راستی کرد؟ رهنکه ئه م شیوازه باشتر بی، ته گهر به توندی به به ینی سهربازه کاندا غار بدهم، به ماوه یه کی که متر ئه م ته زمونه ده برم و له وه شه هه موو شه لاقه کانم بهر نه کون.' ئیدی زیندانیی داماو ناچار به ملازم ده لیت:

- پازیم پایه برزا!

ملازم پئی ده لیت:

- که واته منیش پازیم.

ههنگی بانگ له سهربازه کان دهکات:

- دهی کورپنه ئاماده بن، هه ر چاو یکتان بکن به چوار چاو.

ملازم دلنیا، که تاقه جه زره به یه کیش به خه سار ناچی و هر سهربازیکی چاک ده زانی ته گهر تاقه شه لاقینکی به خه سار بچی و بهر پشتی زیندانی به که کو، ملازم به و ئاسانی به لینی خوش نابیت. زیندانی داماو، هه ولده دا به شه قامی که سک دا غار بدات و به خه یالی خوی بهر له وهی سهربازه کان فریا بکه ون، ده گاته شه وسهری شه قامی که سک به لام له نا کاو قامچی وه کو تاوه ته رزه به سهر پشتی شه به سته زمانه دا داده باری، له عارده که تهخت ده بی و ده که ویته ناله نال، ئیدی جولای له بهر ده بری وه کو شهی به ته رزه که وه نووساین یان به دهم گولله یه که وه سارد بوو بیته وه.

خو ته گهر دواي شه توانییای به هه زار زه حمت، په نگه زرد و لیو به بار هه ستاباو، به ملازمی ده گوت:

- پایه به رز، من حز ده کم به پتی قانون سزای خوم وه برگرم. هه نگی ملازم جیریانتیکوف، که پیشوخته ئاکامی ئهم گه مه یه ده زانی، له قاقای پتکه نینی دها و له بهر پتکه نین دوو لو دهنوشتایه وه و دهستی ده خسته که له که ی. هه لبه ته ته گهر به موئ هه موو ته کتیکه کانی ئهم ملازمه باسبکه م، یان هه موو شه و چیرۆکانه بگترمه وه که زیندانی به کان لیان ده گترایه وه، هر ته واو نابیت و ئهم هه ویره ئاو زور ده کتیشیت.

زیندانی به کانی قاوشه که ی ئیمه، باسی ملازمیکی دیکه یان ده کرد به نیوی سمیکالوف، که بهر له هانتی میجر، بهر پرسى زیندانه که بوو. هه رچه نده زیندانی به کان جیریانتیکوفیان خوشنه ده ویست، به لام بیلایه نانه باسیان ده کرد، نه نه فره تیان لیده کرد و نه ستایشیان ده کرد. به لام هر هه موویان به پتزه وه یادی سمیکالوفیان ده کرده وه و ستایشیان ده کرد و خوزگه یان به سه رده می شه ده خواست. هه لبه ته ته بیعت و ئاکاری ئهم ملازمه ده گه ل ملازم جیریانتیکوفدا جیاواز

بوو، پاسته شهیدای شهلاق و شهلاقاری نه‌بوو، به‌لام به لاشیه‌وه
 گرینگ نه‌بوو، زیندانی شهلاقاری بکریت یان نا. ئەدی که‌وایه بۆچی
 زیندانییه‌کان خوشیانده‌ویست و به پێزه‌وه یادیان ده‌کرده‌وه و
 خۆزیایان به سهرده‌می فهرمانپره‌وایی ئەو ده‌خواست؟ چۆن توانی
 بووی په‌زامه‌ندی زیندانییه‌کان به ده‌ست بێنی؟ به‌م پاده‌یه له‌ نێو
 هاو‌زیندانییه‌کاندا خوشه‌ویست بێی؟ هاو‌زیندانییه‌کانمان، وه‌کو
 هه‌موو گه‌لی پروسیا، ئاماده‌ن به قسه‌یه‌کی خوش، هه‌موو
 کولک‌و‌فانیکیان له‌ بیربکه‌ن (هه‌لبه‌ته من ئەم خاله وه‌کو خۆی بێ هیچ
 ورد‌کردنه‌وه و تۆژینه‌وه‌یه‌ک تۆمار ده‌که‌م) بۆیه وه‌ده‌ست هینانی
 خوشه‌ویستی و پێزی ئەم گه‌له زه‌حمه‌ت نییه. سمیکالوف، توانی
 خوشه‌ویستییه‌کی تایبه‌تی به ده‌ست بێنی، که زیندانییه‌کان باسی
 سزا‌کانی خۆیان به سه‌ره‌رشتی ئەو ده‌کرد، زۆر به پێزه‌وه یادیان
 ده‌کرده‌وه و خۆزگه‌یان به سهرده‌می ئەو ده‌خواست. ته‌نانه‌ت هه‌ندی
 جار که به‌راوردی ئەم مێچه‌ره‌ی ئیستایان له‌گه‌ل ئەودا ده‌کرد،
 داخیان بۆ ئەو هه‌له‌که‌تیا و ده‌یانگوت: "وه‌کو باوکمان وا بوو، به
 راستی پیاویکی باش بوو!" سمیکالوف پیاویکی ساده و خاکی بوو،
 په‌نگه به شینوازی خۆی پیاویکی باش و خوشپه‌فتار بوو بێ. به‌لام
 خۆ هه‌ندی به‌رپرس هه‌ن نه‌ک هه‌ر پیاوی باشن، به‌لکو میه‌ره‌بان و
 دل‌و‌فانیشن، که‌چی بێزراون و که‌س خوشی ناوین، بگره‌ گالته‌شی
 پێده‌که‌ن. سمیکالوف، له‌وانه نه‌بوو، ئەوه‌نده خوشپه‌فتار و خاکی بوو،
 هه‌موان به‌یه‌کێک له‌ خۆیانیا‌ن ده‌زان‌ی. ئەمه سیفه‌تیکی ده‌گمه‌نه،
 سیفه‌تیکی خۆپسکه، زۆر جار خاوه‌نه‌کانیان، هه‌ست به‌وه ناکه‌ن که
 ئەو خوه‌و باشه‌یان هه‌یه. سه‌یر ئەوه‌یه خه‌لکانیک هه‌ن که هیچ
 باشیه‌کیان تێدا نییه، به‌لام به‌هره‌ی خۆ خوشه‌ویست کردنیا‌ن هه‌یه،
 ده‌توانن خه‌لکی به‌ لای خۆدا ڕاکێشن. ئەوانه ژیر ده‌ستانی خۆ

نابوغزینن، خۆیان له خەلکی به گەورەتر نازانن، پێموایه ئەمه
 سەرچاوه و هۆی خوشەویستیانه. ئەوانه خۆیان له خەلکی جیا
 ناکەنوه، کاریکی وا ناکەن عەوامی خەلک به ئەشراف و
 ئەرسەتوکراتیان بزانن، به بیگانهیان بزانن، به چینیکی کۆمەلایەتی
 ئەلاحەدیەیان بزانن، هەست بکەن یەکیک نییه له خۆیان. ئەوانه
 خۆپسک، به تەبیەت ماکیکی میلییانەیان تێدايه، بۆنی عەوامیان
 لێدیت و عەوامی خەلکەکش به دەم ئەو بۆنەوه دەچن، باوەش بۆ
 ئەوه جۆره کەسانه دەگرەنوه، لێی خەردەبنەوه، پشتیوانی دەکەن و
 هەموو شتیکی بۆ دەکەن. عەوامی خەلکی (گەل) سەرۆکیکی توند و
 بەزەبریان، ئەگەر بۆنی خەلک و پەمەکی مەردمی لێن، له سەد
 سەرۆکی نەرمونیان و میهرەبان پێباشتره. خۆ ئەگەر ئەم جۆره
 سەرۆکه به خۆی و به شیوازی خۆی هەندێ خەوی خوش و
 ئاکارەرز و میهرەبان بن، هەنگی له چاوی خەلکیدا قییمەتی تەواو
 نابن، دەپەرستن! جا ئەم ملازم سمیکالوف، وەکو باسەم کرد، هەندێ
 جار سزای زۆر قورسی زیندانییەکانی دەدا، بەلام ئەوەندە به
 سلوکەت و خوشڕەفتاری ئەم سزایە دەدان، کە هیچ رقیکیان لێی
 هەلنەدەگرت، به پێچەوانەوه: کە یادی سزایەکانی ئەویان دەکردهوه،
 به پێکەنینەوه یادیان دەکردهوه، دیاره ئەو یادەوهری و حیکایەتەنی
 ملازم سمیکالوف زۆر نەبوون، چونکە پیاو هەق بلی، لەو پروووه
 کەسیکی بەرزەخەیاڵ و خوشخەیاڵ نەبوو، تەنیا یەک تەکتیکی داھێنا
 بوو، نزیکەی یەکدانه سال، له زیندانەکەی ئێمەدا، بهخوشییەوه
 مومارەسەیی ئەو تەکتیکەیی کرد، هەلبەتە تەکتیکەکش له شوخی
 بەدەر نەبوو. سمیکالوف به خۆی سەرپەرشتی جێبەجێکردنی
 سزاکەیی دەکرد، گالتهی دەگەل زیندانییەکەدا دەکرد و پیتی پێدەکەنی.
 ئەوەشی به مەبەستیکی تایبەتی یان نیازیکی شاراووه و خراپ

نه ده کړد، به لکو بڼه یی ده کړد، چونکه هزی ده کړد خوی و له
 نژیکه وه ټاگاداری کاروباری هم زیندانییې بیئ. کورسییه کیان بوی
 دیتا، نه و شلاقانه یان بوی دیتا که بوی سزادانی تاوانباره که ترخان کرا
 بوون، له سهر کورسییه که داده نیش و سه بیله دریژه که ی پنده کړد،
 یاروی زیندانی لئی ده پاپایه وه، ملازم پییده گوت: 'دهی! نا.. دهی
 هاوړئ، پال بکه وه، نه وه چپته؟' یاروی زیندانی هه ناسه یه کی
 هه لده کیشا و له سهر نه رزه که پالده که وت. ملازم لئی ده پرسئ: 'باشه
 برای نازیز! تو نویژت له بهره؟' زیندانییې که وه لامی ده پایه وه: 'نه دی
 مه عنای چی پایه بهرز؟ من مه سیحیم. له منالییه وه نه زبهرمه! ملازم
 دهی گوت: 'که واته ویرد و نویژی خوت بخوینه! زیندانییې که پیشوخته
 دهیزانی چ ویردی ده خوینئ، چون له ویرد خویندنه ته واد ده بیت،
 چونکه هم گهمیه پتر له سی جارن دووباره بوو بووه وه، هه روه ها
 سمیکالوفیش دهیزانی که زیندانییې که ټاگای له گهمیه هیه و به
 سهریدا تیناپهړئ، هه روه ها سهر بازه قامچی به ده سته کانیش، چهندين
 جار هم گهمیه یان دیتوو. واته گهمه که بوی هه موو لایه ک ټاشکرا و
 دیار بوو، که چی هر دووباره ش ده کرایه وه. کابرای زیندانی دهستی
 به نویژ و ویرد خویندن ده کړد، سهر بازانی چه کدار، قامچی به ده ست،
 حازرو ټاماده به دیارییه وه ده وه ستان. سمیکالوف دهستی له سه بیل
 کیشان هه لده کړت، دهستی بهرز ده کړده وه، چاوه پروانی ده کړد که
 زیندانییې که له نویژه که یدا بگاته نه و شوینه ی هم دهیویست،
 زیندانییې که بهرده وام ده بوو تا ده گهمیه: 'با فریشته ی ټاسمانان بیئ'
 ملازم نه وهی دهیویست، له ویدا به زیندانییې که ی ده گوت: 'به سه!'
 ده موچاوی سوور ده بووه وه و به سهر بازه شلاق به ده سته که ی
 ده گوت: 'فریای بکه وه، فریشته ی ټاسمانانی بوی بیته! به ده م نه و
 قسه یه وه به ده ست ټامازه یه کی ټیلهامبه خشی بوی ده کړد.

ئیدی بە دەم قاقای پتکەنینه وه خۆی به کۆل کورسییه که دا ده دا.
 ئیدی پتکەنین سیرایه تی ده کرد ریزه سه رباره که، سه رباره
 شه لاقوه شینه که و تەنانه تاونبارە که شی ده گرتە وه. له کاتی که دا
 ملازم سمیکالوف هاواری ده کرد: "پشتی بشکینه!" و شه لاقه که به
 فیشکوهر له ئاسمانه وه داده هاته وه و وه کو گوێزان به پشتی
 تاونباری قهره به خندا ده چزا، ئه وه نه گبه ته پتده که نی! سمیکالوف زور
 به م که مه یه خو شحال بوو، چونکه له داهیتانی خۆی بوو. که له
 سزا که ده بوونه وه، ملازمه که به ئاسووده یی و په زامه ندی ده پۆیی،
 زیندانییه که ش به خو شحالی و په زامه ندییه وه هه لده ستایه وه و
 ده چووه وه بۆ ناو هاو زیندانییه کانی و که مه که ی سمیکالوفی، که ئه مه
 سی و یه که مین جار بوو دووباره ی کرد بووه وه، بۆ ده گێرانه وه و
 ده یگوت: "چهند پیاویکی باشه، چهند پروخۆشه، چهند حه زی له
 شوخی و سوعبه تانه!"

زۆر جار پیاو گوئی له زیندانییه کان ده بوو، که ستایشی ملازمیان
 ده کرد و به تاسه وه یادی ئه وه پۆژانه یان ده کرده وه که ئه وه ده یخسته
 ژیر شه لاق و لسان.

جاری گویم لێ بوو یه کێک له زیندانییه کان، زور به شادییه وه
 یادی ده کرده وه و ده یگوت:

- جاریکیان بۆ سه ر کار ده پۆیستم، سه یرم کرد له به ر په نجه ره ی
 ژووره که یدا، به جلی ماله وه دانیشتوه، به دەم چا خواردنه وه سه بیلی
 ده کیشا، خیرا وه کو پیز و حورمه ت کلاره که م له سه رم داگرت. لێی
 پرسیم: "ناکسینوف بۆ کوێ ده پۆی؟" گوتم: "بۆ سه ر کار میخائیل
 فاسیلیچ، به لام ده بێ له پیشدا بپۆم بۆ کار که که" که گوئی له قسه که م
 بوو، له ناخی دله وه له قاقای پتکەنینه دا، که پیاویکی باش بوو! به
 راستی ناسکه پیاو بوو!

یه کیک له گوینگره کان هلی دایه و گوتی:
- نه و جوړه پیاوړه لیره ناهلنه وه!

په راویز:

۱- م. کی: بروانه په راویزی یه که می فیه سلی سییه م. په نکه
دوستو فسکی به ثافه ست نه وه له یه ی کردین که گوتو یه تی 'م. کی'
سهر به چینی خانه دان و نه شرافان نه بوو، تا پئ له سهر نارپه وایه تی
نه و سزا جه سته یه دانه گریټ که بؤ نه لکساندهر میرتسکی برپدرايه وه
که له راستیدا سهر به چینی نه شراف و خانه دانان بوو.
۲- نوزدریوف: یه کیکه له کاراکتره کانی پومانی: گیانه مردووه کانی
گوگول. نوزدریوف، کابرایه کی به دمهستی قومارچی بوو.

«۱۴»

نەخشەخانه

۳-۳

بۆيە ئىستى باسى سزا(۱) و ئەنجامدەرانى سزايان دەكەم، چونكە بەر لەوہى پريم بگەويته نەخشەخانه، بىرۆكەيەكى پوون و ديارم دەربارەى نەبوو، ھەر بە بىستىن ھەندى شتم لەو بارەيەوہ بىستبوو. وابوو ھەموو ئەوانەى كە سزاي شەلاقيان بۆ دەبپايەوہ، ھەموو زىندانىيە سوپاييەكانى شارەكەى ئيمە و ناوچەكانى دەوروپەرى، كە بۆ نەخشەخانه دەھيتران، دەيانخستتە قاوشەكانى ئيمە. ھەلبەتە لە سەرەتاي پۆژانى ھەوہلى ھەپسيەكەمدا، كە ھىشتا ژينگەكەم بە لاوہ تازە بوو، ديمەنى گشت زىندانىيە قەرەبەختەكان يان ئەوانەى چاوہپوانى سزابوون يان ئەوانەى تازە لە ژيتر شەلاقارى ھاتبوونە دەرى، زۆرى كار تيدەكردم و زۆرم لە گيان ناخۆش بوو. زۆر دەشلەژام و يەجگار نىگەرەن دەبووم. كە گويم لەو واريقات و سەربوردانە دەبوو كە زىندانىيەكان لەم بارەيەوہ، لە بەينى خوياندا دەيانگىرپايەوہ، ھەزار و يەك پرسىيارم لە لا دەھاورژا و عەودالى

وهلام ده‌بووم، چه‌زم ده‌کرد جوړ و ئاستی گشت حوكم و سزاكان
 بزانم، چه‌زم ده‌کرد پابوچوونی خودی زیندانییه‌كان له باره‌یانه‌وه
 بزانم. هه‌ولم د‌دا باری ده‌روونی ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ حوكمی شه‌لاقیان
 بؤ ده‌برایه‌وه، بیخمه‌ به‌رچاوی خؤم. پښتر و هه‌ر له‌م نووسینه‌دا
 باسی ئه‌وهم كرد بوو، مه‌گه‌ر به‌ ده‌گمهن، د‌نا هېچ زیندانییه‌ك نه‌بوو،
 له‌ سزا نه‌ترسیت، له‌ پرووی ده‌روونییه‌وه نه‌په‌شوكتیت و به‌ئارامی و
 به‌ئاسووده‌یی چاوه‌پوانی سزاكه‌ی بكات، ته‌نانه‌ت خه‌لكانی
 نه‌زمونداریش، ئه‌وانه‌ی پښتر ئه‌و جوړه سزایه‌یان دیتبوو، هه‌ر
 ده‌ترسان و نیگه‌ران ده‌بوون. زیندانی هه‌سبتي به‌ترسیكي به‌سام
 ده‌کرد، به‌لام ئه‌مه زیاتر ترسیكي جه‌سته‌یی بوو، چونكه‌ سامی
 ترسه‌كه، ئه‌قل و هوښی له‌ لا نه‌ده‌هښت، ئه‌قل و هوښی سړ ده‌کرد.
 ئیدی له‌ ماوه‌ی ئه‌و سالانه‌ی كه‌ له‌ زینداند‌ا مامه‌وه، توانیم ئه‌و
 زیندانییانه‌ بخمه‌ به‌ر وردیینی سه‌رنج كه‌ به‌رگه‌یان نه‌ده‌گرت و له‌
 نیوه‌ی جه‌زه‌به‌كانیاند‌ا، بؤ نه‌خوشخانه‌ ده‌نیردران، تا زامه‌كانی
 پش‌تیان چاك‌ بیته‌وه، ئه‌وسا پاشماوه‌ی سزاكه‌یان به‌سه‌ردا جیته‌جی
 بكرئ. به‌ ړكه‌وت ژماره‌یه‌كی زؤرم له‌وانه‌ بیینی كه‌ بؤ سبه‌ینی،
 داوایان ده‌کرد له‌ نه‌خوشخانه‌ مه‌ره‌خه‌س بكرین، تا پاشماوه‌ی
 سزاكه‌یان وه‌ربگرن. دیاره‌ پزیشکی تاییه‌تی ئاماده‌ی ړیوپه‌سمی
 جیته‌جی‌كردنی سزاكان ده‌بوو، ئه‌و بریاری د‌دا كه‌ هه‌موو جه‌لده‌كان
 له‌ یارؤی مه‌حكوم بدرئ یان نا. ئاخو زیندانییه‌كه‌ به‌رگه‌ ده‌گړیت یان
 نا، ئه‌گه‌ر ژماره‌ی جه‌زه‌به‌كان له‌وه زیاتر بوايه‌ كه‌ زیندانییه‌كه‌
 به‌رگه‌ی بكریت، به‌ گویره‌ی بریاری پزیشك‌ ده‌كرا به‌ دوو یان سنی
 وه‌جبه‌وه، پزیشك‌ بریار د‌دا كه‌ ئاخو زیندانییه‌كه‌ به‌رگه‌ ده‌گړیت،
 هه‌موو جه‌زه‌به‌كانی به‌ كه‌په‌تئ لی‌بدریت، یان ژبانی ده‌كه‌و‌یته
 مه‌ترسییه‌وه. ئه‌گه‌ر سزایه‌كه‌ پینج‌ سه‌د تا هه‌زار و پینج‌ سه‌د جه‌لد

بوایه، ئەوا ھەر ھەمووی بە کەرەتیی جێبەجێ دەکرا و لە یارۆی
 زیندانی دەدرا، بەلام ئەگەر دوو ھەزار و سێ ھەزار جەلد بووایه،
 ئەوا بە دوو یان سێ کەرەت جێبەجێ دەکرا. چا مەحکومانی نەگبەت
 کە زامەکانی پشتیان ساپۆژ دەبوو و دەبوایه خۆ ئامادە بکەن لە
 نەخۆشخانە مەرەخەس بکڕین، تا پاشماوێ سزاکیان وەر بگیرن،
 پۆژێ پێش دەرچوونیان لە نەخۆشخانە، خەم دای دەگرتن، پروناکی
 لە پرویان دەبڕا، دەمیان دەچوو کلیلە. پیاو کە تەمەشای دەکردن
 دەتگوت بروسکە لیتی داو، لە تۆ وایه خۆل و دۆیان بە سەردا
 کراوه، ھەموو حەپەساو و حەواسپەرت، ھیچ قسەییکیان نەدەکرد،
 زۆربەی کات مات و بێدەنگ بوون. سەیر ئەو بوو، زیندانییەکان
 خۆیان لەو مەحکومانە دەبوارد، بە ھیچ جۆرێ باسی ئەو سزاییان
 نەدەکرد کە بۆیان بڕابوو و، نە دلخۆشیان دەدان و نە
 ھاوخەمیان دەکردن، دیارە ئەمە کاریکی ئاقلانە بوو، چونکە زیندانییە
 مەحکومەکانیش، ئەوانەیی جەلدیان بۆ بڕابوو و، ئەم ھەلوێستەیان
 پێ باشتر بوو. ھەلبەتە ھەندێ جار ھالەتی پزێپەپیش دەھاتە پێش.
 یەکیەک لەو نمونانە ئورلوفە کە لە فەسلی چوارەمی ئەم
 یادگارییانەشدا باسم کردوو. ھەلبەتە خۆیتەرەن لە بیرمان ماوه کە
 ئورلوف چەندی پەلە بوو زامەکانی پشتی زوو ساپۆژ بینەو، تا
 پاشماوێ سزاییکەیی وەر بگیریت و بۆ زیندانی بنێرنەو، چونکە بە
 تەما بوو لە پێگەدا ھەلێ. ئورلوف، پیاویکی سەرکێش و توندتەبیەت
 بوو، قسە ھەر قسەیی خۆی بوو، شتێک لە کەللەیی دابا، دەستبەردار
 نەدەبوو تا پێی نەگەییشتبایه، زۆریش بۆ ھالی خۆی زیرەک و
 چاوەکراو و بە قێل بوو. کە گەییە نەخۆشخانە زۆر خۆشحال و
 شادمان دەھاتە بەر چاوە، چونکە کاتی کە سزای جەلدی بۆ
 بڕابوو و، لە دلی خۆیدا بە تەمای ئەو نەبوو بوو بەرگە بگرێ و بە

سهلامه‌تی دهرباز بیی، به‌لکو پنی وابوو له نیوه‌ی جه‌لده‌کاندا، لیده‌بیته‌وه و دهریت، چونکه له‌م لاو له‌و لا بیستبووی که ئیداره نیازیان خراپه و ئەمجاره زۆر به توندی سزای دده‌ن، بۆیه به راستی به ته‌مای مردن بوو بوو. به‌لام ئیستا که به زیندوو‌یه‌تی له ژێر نیوه‌ی سزاکه‌ی دهرچوو بوو، مه‌منوونی به‌ختی خۆی بوو، بۆیه ئومیدی به ژیان و مان په‌یدا کرد بووه و وره‌ی به‌رز بوو بووه‌وه. راسته که بۆ نه‌خۆشخانه‌یان هه‌تا پشستی یه‌کپارچه زام و برین بوو، به عه‌مراتم شتی وام نه‌بینی بوو، نیوه‌مه‌رگ بوو بوو، به‌لام وێپرای ئەوه‌ش خۆش‌حال بوو که هه‌شتا زیندووه و ماوه، بابایه‌ک بوو تینووی ژیان. زۆر خۆش‌حال بوو که نه‌یانتوانی بوو بیکوژن. بۆیه پیوستی نه‌ده‌کرد باوه‌ر به‌ده‌مگۆیان بکات، به تاییه‌تی که به‌شی دووه‌می سزاکه‌یان داخستبوو. ئورلوف به‌ درێژایی ماوه‌ی زیندانیه‌که‌ی خه‌ونی به‌هه‌لاتن، به‌ ئازادی، به‌ مه‌زرا و کێلگان، به‌ بێشه و لی‌په‌وارانه‌وه ده‌بینی، به‌لام به‌ دوو پوژ دوا‌ی دهرچوونی له نه‌خۆشخانه، هه‌تراه‌یه‌وه بۆ نه‌خۆشخانه‌که تا له‌سه‌ر هه‌مان ته‌خته‌ خه‌وی هه‌وه‌لجاری به‌مریت، به‌رگه‌ی به‌شی دووه‌می سزاکه‌ی نه‌گرتبوو. پشتریش باسی ئەم پیاوه‌م کردووه.

به‌لام پیوسته ئەوه‌ش بگوتری که هه‌ر هه‌موو زیندانیه‌کان، ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ش که ناوی سزا و ئەشکه‌نجه‌یان به‌ر گۆی که‌وتبا، زی‌په‌ریان ده‌کرد و شه‌و و پوژیان لیده‌گه‌را، قاره‌مانانه‌ خۆیان له‌به‌ر ئەشکه‌نجه‌ پاده‌گرت. مه‌گه‌ر به‌ ده‌گه‌من، ده‌نا‌قه‌ت گویم له‌ که‌سیان نه‌بووه‌ بنالێ یان گله‌یی بکات. ته‌نانه‌ت له‌ شه‌وی پوژی یه‌که‌می جێبه‌جێکردنی سزایه‌که‌شدا، نه‌یانه‌نالاند، دیاره‌ ده‌بێ ئەوه‌مان له‌ بیرینی که‌ په‌مه‌کی مه‌ردم، خه‌لکی چه‌وساوه و قه‌لبووی بۆته‌ی ده‌رد و ئازاران، ده‌زانی چۆن به‌ره‌نگاری ئازار ده‌بیته‌وه. له‌ بیرمه‌ زۆرجار

له هاو زیندانییه کانم ده پرسى كه ئهم ئازاره چۆنه، ئایا به راستى وهكو چۆن باسى دهكهن بهو ئاوايه به سۆنگهيه، ههلبهته بۆيه ئهم پرسىارهه دهكرد تا تهبيعهتى ئازار و ئهشكه نهكههم به تهواوهتى بۆ دهركهوى و بزانه له چ عهزايىك دهچیت، نهك بۆ فزولیه تىكى نابهجى و بيمانا. وهكو پيشتریش باسم کردوو، من ئهو سزایه زۆر له بهر گران و له گيان ناخۆش بوو، زۆرم به لاوه سامناک بوو. بهلام وىپرای پرسىارى زۆرم له هاو زیندانییه کانم، ئىستاش وهلامىكى قهناعهته خشم دهست نهکوت. گشتیان يهك وهلامیان ده دایه وه: 'وهكو ئاگر پشت دهسووتیتى'. ههوهلجار ئهو پرسىارهه له (م. كى) کرد، گوتى: 'له كيشا نیه، وهكو ئاگر پشت دهسووتیتى، دۆزهخىكه بۆ خۆى، پیاو وا ههست دهكات تهنورىكیان له سهر پشتى داخستوه'. ئیدى بهو قسهيه ههموو شتىكیان دهبریه وه. رۆژىك شتىكى زۆر سهیرم بۆ دهركوت، ئهوىش ئهوه بوو كه ههموو زیندانییه كان دهیانگوت جهززه بهى دار زۆر سووكتره له جهززه بهى شهلاق، جهززه بهى شهلاق به ئازارترین ئهشكه نهجیه باوى ولاتى ئیمیه. ههچ جهززه بهى كه ناگات به جهززه بهى شهلاق و قامچى. له وهیه پیاو له ههوه له وه باوه بهمه نهكات. بهلام وهكو دهلین له وهیه پینچ سهه جهلدهى شهلاق، يان چوار سهه جهلد ئینسانىك بكۆژیت. خو ئهگهر ژمارهیه جهلدى شهلاق له پینچ سهه جهلد تیبه پڕى له وهیه به مسۆگهرى ئینسان بكۆژیت. كى زۆر تۆكه و گيان سهخت بى بهرگهیه هزار جهلدى شهلاق ناگریت. بهلام پیاو زۆر به ئاسانى بهرگهیه پینچ سهه دار دهگریت، نه ههرهس دینى و نه مهترسى مهركه لیده گریت. ئهگهر كه سىك توانای جهستیه مامناوهندى بیت، بهرگهیه هزار دار دهگریت بینه وهیه مهترسى مهركه لیبكړئ، به دوو هزار داریش نامیت. گشت زیندانییه كان دهیانگوت قامچى زۆر له دار

به نازار تره. دهیانگوت: قامچی له گهل دارد به راورد ناکړی، نازاری قامچی له کیشا نییه، کوږی دهوڅ نه گالته هلبهته ناساییه که نازاری قامچی له دار زیاتر بی، چونکه زور به توندی دهرگای عهسه بی ئیسان دهاروژینې. ئیدی نازانم ئاخو تا ئیستاش، تا هم پوژگاره ی ئیمهش لهو بابهته خه لکانه ماون (به لام دهرانم تا ماوه یه که له مه پیشیش هه بوون) که له زه تیکې زور له نازاردانی قوربانیان ده بینن. ئه مانه، خه لکانی وه کو مارکیز ساد و مارکیزه برنقلیه (2) وه بیر دیننه وه. پیموایه هزی ئه مه ده گه پسته وه بۆ نیکه رانی و پهریشانی دهروونی. ئه و خه لکانه له یه ک کاتدا هم هه ست به له زه ت ده کهن و هم به نازار. خه لکانیک هه ن وه کو پلینگ تینووی خوینن، حه ز ده کهن دهمی تینینن، بیلیننه وه، ئه وانه ی ده سه لاتې بیسنووریان به سه ر جه سه ته و خوین و پوچیی به شه ره وه هیه، ئه وانه ی ده سه لاتیان به سه ر ئه و که سانه دا ده شکې که به پنی شه ریعه تی مه سیح برایانن، ئه وانه ی هه ست به و ده سه لاته ده کهن و ده سه لات وای لیکردوون تا ئه و په پری دلپه قی مروفتیک زه لیل بکه ن که له سه ر شیوه ی خوا دروستکراوه، ئه وانه له وه بیده سه لاتترن بتوانن جله وی ناره زووی خویان بگرن و تینویه تی خویان به عه زابدانی خه لکی نه شکینن، ئه وانه له زه ت له عه زابی خه لکی ده بینن. هلبه ته زولم و زور و سته مکاری که به رده وام بوو، بوو به عاده ت ئیدی له گینه که له که بی و به تیپه پبوونی پوژگار بی به نه خویشی. من دلنایم دوور نییه، که باشترین مروف، خیرخواترین به شه ر له دنیا دا به جوړی دلی په ش بی، دلی په ق بی، ته بیعه تی بگوږیت که هیچ جیاوازییه کی له حیوانیکې دپنده نه میتن. خوین و ده سه لات مایه و سه رچاوه ی مه ستین، زه مینه بۆ نه شونمای ده لپه قی و خراپه و بیئینسانی و بیدادی خوش ده کات، ئیدی پوچ و ئه قل ده له وتین، پیس

دەبن، لە خەتیی خۆیان دەردەچن، ئەوپەڕی لەزەت، لەو کارانە
 وەردەگرن کە بە تەبیعیەتی بەشەرەن نامۆن. مەرۆف و ھاوولاتی بۆ
 ھەتا ھەتایە لە وێژدان و دەروونی ستەمکاردا دەسپێتەو، ئیدی
 گەپانەو ھە بۆ کەرامەتی مەرۆفانی، بۆ پەشیمانی و تۆبە، بۆ بوژانەو ھە
 ئەخلاقیی، دەچیتە خانەیی نیمچە مەحالەو. ئیدی لەو ھەتە ئەم
 پاشاگەردانییە سیرایەت بکات و سەرانی سەری کۆمەلگە بگریتەو، ئەم
 جۆرە دەسەلاتە، مەرۆف خەلەتینە. ھەر کۆمەلگەیکە بەبێ موبالاتی و
 خەمساردی بڕوانیتە ئەم شتانە، تا سەر ئێسقان نەخۆشە، بە کورتیی
 کە پێی کەسیک دەدری، ئەشکەنجەیی ھاوتاکانی خۆی بدات، ئەمە
 خۆی لە خۆیدا زامینکە لە زامەکانی کۆمەلگە، ئەمە مسۆگەرترین
 پێگە ھە بۆ سەرینەو و کوشتنی گیانی ھاوسۆزی دەگەل خەلکید، جا
 ئەم پێگەدانە بە شێوەیەکی ناراستەوخۆ، ماک و تۆوی داوەشینیی
 کۆمەلگەیی لە خۆدا ھەلگرتوو و بێگومان کۆمەلگە لە گرێژەنە دەبات.
 کۆمەلگە، جەلاد و میرغەزەبیی پیشەیی دەبوغزینێ نەک
 دەسەلاتداریی جەلاد، خەلکانیک لەو دوایانەدا دەیانویست پێچەوانەیی
 ئەو بۆچوونە بسەلمینن و دووپاتی بکەنەو، ھەلبەتە سەلماندن و
 دووپاتکردنەو ھەیکە تێوری ڕووت. دیارە ئەوانەیی بانگەشە بۆ ئەم
 بۆچوونە دەکەن، ئەوانەن کە ھیشتا نەیانناتوانیو غەریزەیی
 دەسەلاتخوای لە دەروونی خۆیاندا خەفە بکەن. ھەر خاوەن
 کارخانەیک یان قۆنتەراتچییک بگری، دەیان جار لە دلی خۆیدا،
 بەوە دلخۆش بوو کە کۆمەلێک کریکاری ھەژاری لە خزمەتدا
 بوون و چاویان لە دەستی ئەو بوو، ھەلبەتە ھێچ نەو ھەیک ناتوانی
 بەئاسانی و زووبەزوو لە شتە بۆ ماو ھەیکەکانی خۆی ڕزگار بێ.
 مەرۆف ناتوانی دەستبەرداری ئەو شتە بێ کە لە خۆینیی دایە، کە بە
 شیریی دایکییەو ھەلگرتوویەتی. ھەر ئەو ھەندە بەس نییە مەرۆف ددان

به تاوان و گوناخی خۆیدا بنی، ئهوه کهمه، زۆر کهمه، به لکو دهبن
ئهو تاوان و گوناچه له خۆیدا پێشهکش بکات، ئهمهش وهختی
دهوێ، زووبهزوو نایهته دی.

جا به بۆنهێ باسی جهلادهوه، دهمهوێ ئهوه بلیم که هه
ئهندامیکی کۆمه لگهی هاوچه رخی ئیتمه بگریته، به شیوهیه که له
شیوهکان جوهره ماکیکی جهلادی تێدایه. بهلام غه ریزه ئاژه لیهکانی
مرووف، به شیوهیهکی یه کسان گه شه ناکهن، خو ئه گهر غه ریزه
ئاژه لیهکان به سه ر لایه نه مرویه کانی تری به شه ردا زال بین، ئهوا
ئهو به شه ره ده شیوێ، ده بی به گووراویکی دزیوی بیتزراو، له
مروفایه تی ده کهوێ. جهلادان دوو جوړن: جهلادی خوړسک که به
خوایشتی خوێ موماره سه ی جهلادی دهکات و جهلادی پیشهیی که
به حوکمی وهزیفه و له پیتاوی بژیوی ژياندا ئهو کاره دهکات. دیاره
جهلادی خوړسک له هه موو پروویه که وه له جهلادی کریگرتنه و
پیشهیی سووکتر و خوێ پتره، که چی جهماوه ری گهل ئه وهنده ی رقی
له جهلادی پیشه ییه و لهو بیتزاره، ئه وهنده رقی له جهلادی
خوړسک و خو به خش نییه، نازانم هوی ئه مه چییه و بۆچی ده بی
وابی؟ ده بی هوی ئه م رقه ترسناکه ئه فسانه ییه چی بی که خه لکی
به رانه بر به جهلادی پیشه یی هه یانه و، گوێ به جهلادی خوړسک
نادهن؟ من زۆر شتی سه یرم ده رباره ی خه لکانیک بیستوهه و دیتوه
که خه لکانی باش بوون، له ناو خه لکیدا به قه در بوون و ده ستیان
داوه ته کاری سه تهمکارانه. بۆ نمونه جهلادانیکم دیتوون، هه رچه نده
سه تهمکار و به دنیهاد نه بوون، که چی ئه گهر قوربانی و نیچیره کانی
به رده ستیان، لیان نه پارا بانه وه، داوای لیئوردنیان نه کردبا، زۆر توپه
ده بوون و ئه مه یان پێ قووت نه ده چوو، لالانه وه و پارانه وه و
زه لیل نمایان به په سه ند و پێویست ده زانی. خو ئه گهر یاروی

مه‌حکوم به جه‌لد، ملی نه‌دایا و له کابرای جه‌لادی شه‌لاقوه‌شین
 نه‌پاراپایه‌وه و هاواری نه‌کردبا، ئه‌وا کابرای جه‌لاد، که له هه‌لومه‌رجی
 تردا به ئینسانی باش ده‌ژمیردرا، ئه‌مه‌ی به سووکایه‌تی ده‌زانی و
 ئه‌گه‌ر پیشتر به‌و نیازه‌ بووبی سزایه‌کی سووکی بدات و ده‌ست
 دانه‌گرئ، که ده‌ییینی مه‌حکومه‌که له‌به‌ری ناپارێته‌وه و هاوار ناکات
 بۆ نمونه‌ نالیت: "بیکه به‌ خاتری خوا پایه‌به‌رز، به‌زه‌بیت پیندا بیته‌وه،
 باوکیکی باشه به و با به‌ درێژی ته‌مه‌نم هه‌ردوعای خیرت بۆ بکه‌م"
 ده‌ه‌ری ده‌بوو، ئه‌م‌ری ده‌کرد په‌نجا جه‌لدی زیاده له کابرای دامار
 بدرئ هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی هاواری لێهه‌ستی و بکه‌ویته‌ لالانه‌وه و پارانه‌وه
 و به‌ راستیش چاری نه‌ده‌ما و هاواری لێهه‌لده‌ستا. پوژیک گله‌ییم له
 یه‌کێک له‌و زه‌لامانه‌ کرد که زۆر دل‌په‌قه، زۆر به‌جدی به‌رسفی
 دامه‌وه که: "مه‌حاله، چۆن ده‌بی هاوار نه‌کات، ئه‌مه‌ گوساخ‌ی و
 لاسارییه، من گوساخیم پی قبول ناکریت". به‌لام جه‌لادی پیشه‌یی،
 جیایه، یه‌کێکه له‌ زیندانی و دوورخراوه‌کان، ئیدی ئه‌و ئیشه‌ی پی
 سپێردراوه. ده‌خړیته به‌رده‌ستی جه‌لادیکی کۆن تا ئه‌و پیشه‌یه‌ی فیر
 بکات، که فیری ئیشه‌که بوو، ئیدی به‌ درێژی ته‌مه‌نی له‌ زینداندان
 نیشه‌جی ده‌بیت و شوێنیکي ئه‌لاحه‌ده‌ی ده‌ده‌نی. خۆ هه‌ندی جار
 خانووی تایبه‌تیشی ده‌ده‌نی، به‌لام ڕیگه‌ی ناده‌ن به‌بی پاسه‌وان له
 زیندان وه‌ده‌ربه‌که‌وئ. خۆ مرۆف ئامیز نییه. ئیدی ئه‌م جه‌لاده،
 هه‌رچه‌نده وه‌کو وه‌زیفه‌ ئه‌رکی جه‌لادی ئه‌نجام ده‌دات، هه‌ندی جار
 ئه‌وه‌نده توپه‌ ده‌بیت، هونه‌رکاری تیدا ده‌کات و هه‌ست به‌ جوړه
 له‌زه‌تیک ده‌کات. به‌لام هیچ ڕقیک له مه‌حکومه‌که‌ی به‌رده‌ستی
 هه‌لناگریت. ئیدی ئاره‌زووی خۆناندن و خۆسه‌لماندن و نیشاندانی
 کارامه‌یی له‌ کاره‌که‌یدا، هه‌ستی گه‌وره‌یی و غروور و خۆپه‌رستی له
 لا ده‌مه‌زه‌رد ده‌کاته‌وه، ئیدی به‌ره‌به‌ره خۆی لێ ده‌بی به

هونه رمند و ئيشه كەى به هونه ر، ئيدى ده كه ويته هونه رنویتی. جا
ويړاى ئەمەش وهكو پوژ لنى عيانە كه مروقيكى بيزراوه، پوو له
هر شويڼى دهكات ترسيكى ئەفسانه يى بال به سەر ئو شوينه دا
دهكيشيت، ئيدى مه حاله ئو هه لومەرج و ژينگه تاييه تيبه كارى
تينه كات و مه يل و ئاره زووه هوقيه كاني بيدار نه كاته وه. ته نانه ت
مندالانيش ده زانن كه ئەم پياوه وه فای بۆ باوك و دايكى خويشى
نييه، سه بر ئوه يه گشت ئو جه لادانه ي من ناسيوومن، خه لكانيكى
زيره ك، به هوش، خو په رست، له خو بایى و مه غروور بوون. ئو
سه ختگيرى و دل په قيه يى له لايەن دروست ده بى، زاده ي ئوه يه پوو
ده كه نه هر شويڼى به سووكى و به بچووكى ته مه شا ده كرين، ئيدى
ئوانيش ئەمه به و داماوانه ي ژير ده ستى خويان ده ريژن و پوز
به سەر ئو بيته سه لاتانه دا لينده دن. ئيدى به مه بچووكى و پيسوايى
خويان فه راموش ده كن. جاريكيان بۆم پيكه وت بۆ ماوه يه ك يه كينك
له و جه لادانه ببينم. كا براهه كى كورته بالا بوو، ته منه نى نزيكه ي چل
ساليك ده بوو. كا براهه كى توكمه و په زاسووك، قژلول بوو، پياويك
بوو پاكوخاوين، سه لار و سه نكين، هيتى و هيمن، به پوه له ت ده تگوت
ئەشرفزاده يه. زۆر به كورتى و پوونى و په وانى و خاكيانه وه لامى
ئو پرسيارانه ي ده دا يه وه كه لنى ده كران. كه ده ييڼى ئەفسه ره كان
هه ندئ جار به پيزه وه ده يدوين و قسه ي ده گه ل ده كن، ئوه نده ي
دى خو ي قورس ده گرت و په سميانه وه لامى ده دانه وه، تا زياتر
پوويان ده دا يه، ئو پتر خو ي قورس ده گرت و له خو ي بايى ده بوو.
ده موچاوى هاواري ده كرد كه له و كاتانه دا، له دلى خويدا، خو ي زۆر
له ئەفسه ره كان به گه وهرتر ده زانى. هه ندئ جار، له وه رزى هاويندا،
له هه په تى گه رمادا، ئەم پياوه پاده سپيډرا سه گانى شار بكوژيت،
پميكى دريژى نووكتيزيان ده دا يه ده ست و له گه ل پاسه وانينكا بۆ

شاریان دهنارد تا ئو سهگه بهرهلایانه بکوژیت. ئم سهگانه زور زور زیادیان دهکرد و ئیدی هاوینان، له قرچهی گهرمادا خه لکه کهیان هراسان دهکرد، ئم جهلاده به فهرمی له لایه دهسهلاتوه پاسپێردرا بوو که ئو سهگانه بکوژیت. هیچ شهرمی لهم وهزیفه سووکه نه دهکرد. خوژکه دهتینی به چ که شوفشیکه وه له گهل پاسه وانه شهکهت و ماندوو و بیزاره کهیدا به شهقام و جاده کانی شاردا دهسوپایه وه و چۆن مۆپه ی له ژنان و مندالان دهکرد و دهیترساندن، به چ لووتبه رزی و فرناخییه که وه دهیروانییه پیتیوارانی سهر جاده و شهقامه کان.

ژیانی جهلادان خوش بوو، خوشخۆر و خوششۆر بوون، پارهیان هه بوو، دهچوونه گهران و سه فهران، مه یان دهخواردوه. سه رچاوه ی ئم بوونه شیان، به رتیل بوو، ئو به رتيله بوو که که سووکاری دهوله مهندی ههندی له زیندانییه مه ده نییه کان ده یاندانی، دیاره جهلاده کان بری به رتيله کهیان دیاری دهکرد، ئیدی به گویره ی دهوله مهندی زیندانییه که دیارییان دهکرد، جاری وا هه بوو داوای سی پۆبل و زیاتریان دهکرد. راسته جهلاد نهیده توانی زور چاوپۆشی له مه حکوم بکات، چونکه ئه گهر شتی وای بکردایه خۆیان بهر جهلد دهدا، به لام به لیتی دهدا ئه گهر به رتیلیکی باشی بدهنی، له کاتی جهلدیده نه کهدا زور دهست دانه گریت. هه لبه ته زیندانییه کان هه میشه ناچار بوون داواکارییه کانی جیبه جی بکهن، چونکه ئه گهر داواکارییه کهیان جیبه جی نه کردبا، زور بیهره حمانه لیده دان، ئو هه قه ی هه بوو. تنانهت جاری وا هه بوو داوای به رتیلیکی یه جگار زوری له زیندانییه کی زور هه ژار و نه دارا دهکرد. ههنگی هه رچی که سووکاری زیندانییه که هه بوو بۆی تیده که وتن، سازشیان دهگهل جهلاده کهدا دهکرد، له بهری دهپارانه وه. جا وای به حالیان ئه گهر

پازیبیان نه کړدبا. دیاره جهلادان ترسیکی ته فسانه بیان له دلی
 زیندانیاندا دروست ده کړد، ثم ترسه ته فسانه بیه بوو بوو به خیر و
 بهر هکته بق جهلاده کان. هندی کهس بویان دهگیرامه وه که ثم
 جهلادانه سامیان زور گرانه، تهناته زیندانییه کان به دلناییه وه بویان
 دهگیرامه وه که جهلاد نه گهر بیه وئ، دهکاری به یه کهم جهزره به
 مه حکومتی ژیردهستی بکوژیت. شاخو ثم قسه یه زاده ی ته زمون
 بوو؟ له وه یه، کی ده زانی، زیندانییه کان هینده به دلناییه وه ته وه
 قسه یه یان بق ده کړدم، نه مده توانی باوه نه کهم. دیار بوو له
 تهره به وه ته قسه یه یان ده کړد. جهلاده که به خویشی دلنای کړدم
 که ده توانی ته و کاره بکات. شتیکی دیکه یشیان له یاروی جهلاد
 دهگیرایه وه و دهیانگوت که گوايه ده توانی فیل بکات و به ه موو هیز
 و توانستیکیه وه شله لاقه که به پشتی یاروی مه حکومتا بکیشیت،
 بیته وه ی بیلی نازاری بگاتی، یان شوینه واریک له سر پشتی به جی
 بیلی. به لام کابرای جهلاد نه گهر به رتیلیش وهر بگری و به لینی ته و او
 بدات که دهست داناگریت، جهزره به ی یه کهم ده بی زور توند بی، ئیدی
 ته مه دایکی باو بوو و کهس لینی دهر نه ده چوو. دواي جهزره به ی
 یه کهم، که ده بوايه توند بی، یاروی جهلاد بهر بهر دهستی سووک
 ده کړد، به تاییه تی نه گهر به رتيله که ی چور بایه و بهر دلی گرتبا.
 نازانم جهلاده کان بق ته مه یان ده کړد: بق ته وه بوو تا یاروی مه حکومت
 بق جهزره به کانی دواتر پابینن و ههست بکن له چاو جهزره به ی
 یه کهمدا زور سووک و که مئازان، یان بق ترساندن مه حکومتا که
 بوو، بق نواندی هیز و ده سلاتی خویان بوو؟ به هر حال بق
 هرچی به بئ، جهلاد بهر له وه ی کاره که ی ته نجام بدات هه میشه
 نیگه رانه، ههست به هیز و ده سلاتی خوی ده کات: له و کاته دا خوی
 له بهر چاوی جه ماوهردا دهنویتی، جه ماوهره کهش به سرسامی و

ترسه وه ته مه شای ده کهن. بۆیه ده بیینی به خۆپه سه ندییه وه، به جۆره که شوفشیکه وه پوو له مه حکوومه که ی بهرده سستی هاوار ده کات: "ئاماده، ته مه شا چۆن به شه لاقیک پیستت ده گرووم". ئه وه په شه وه گو په شانه، له پیتش هه موو یه که مین جه زره به کاند ده کران. به لام زۆر زه حمهت بوو پیاو باوه پ به وه بکات که مرووف به وه پاده یه مه سخ ببین و له مروفا یه تی بکه وی!

که یه که م جار داخل ی نه خوشخانه بووم، له سه ره تا وه به سه رنجه وه گویم له وه چیرۆک و واریقاتانه ده گرت که زیندان ییه کان ده یانگیرایه وه و کاتیان پی به سه ر ده برد و بیتاقه تی پۆژانی در یژی یه که هاوی سه ر جینگه ی نه خوشییان پی ده په وانده وه. به یانیان پزیشکه کان، قاوشه کان ده که پان، نه خوشه کان یان به سه ر ده کرده وه، معایه نه یان ده کردن، ئه مه جۆره دلخوشی و سوکنا ییه که به نه خوشه کان ده به خشی. دوا ی که پانی پزیشکه کان ئیدی کاتی فرا قین ده هات. که گرینگترین پووداوی پۆژ بوو. هه لبه ته جۆری ئه وه خواردنه ی به نه خوشه کان ده درا، به گو یزه ی نه خوشی نه خوشه کان ده گۆپا: هه ندی له نه خوشه کان ته نیا نوکاویان ده درا یه، هه ندیکی تر ته نیا پاقله مه نیان ده درا یه، هه ندیکی دی ته نیا ساوه ریان ده درا یه، که ئه مه یان مشته ری زۆر بوو. ئیدی زیندان ییه کان به ره به ره قه له و ده بوون و ئیشتیایان ده کرایه وه و نه وسن ده بوون. ئه وانه ی له قوناغی بوژانه وه و چاکبوونه وه دا بوون، یه کی پارچه یه ک گوشتی کولاوی گایان ده دان. باشته رین خواردن، خواردنی ئه وه نه خوشانه بوو که تووشی ئیسکه ره پوت بوو بوون که بریتی بوو له گوشتی سووره وه کراو به پیاز و تور و سه وزه واته وه و هه ندی جار پتکی شه را ببشیان له که لیدا ده دا، نانه کهش به گو یزه ی نه خوشییه که یان نانی سپی بوو یان نانی بۆر، به لام نانه که له هه موو حالیکدا نانیک

هەلاتەى پوخته و باش بوو. هەلبەتە ئەم دىقەت و وردەكارىيەى كە
نەخۆشخانەكە، لە دابەشكردنى ژەمەخۆراكهكاندا پەيرەوى دەكرد،
مايەى پىگەننى زىندانىيەكان بوو: نەخۆشى وا هەبوو، ئىشتىاي
خواردنى نەبوو، بە حال پروشەيهكى دەكرد و نەدەكرد، هى وا هەبوو
زۆر نەوسن و چلئس و زۆرخۆر بوو، هەندى لە نەخۆشەكان
خواردنەكانيان دەگۆرپىيەوه، هەلبەتە ئەوانەى پارىزيان بۆ دانرا بوو،
تەنيا خواردنى سووكيان دەدرايه، ئەمانە دەچوون گۆشتەكانيان
لەوانە دەكۆرپىيەوه كە تووشى ئىسكەرپوت بوو بوون و شەرابى
كواس يان بىرەى نەخۆشخانەكەيان لەوانە دەكۆرپىيەوه كە ئىدارەى
نەخۆشخانەكە شەرابى دەدانى. هى وا هەبوو بەشى دوو كەسى
دەخوارد، هەم ژەمەكەى خۆى و هەم ژەمەكەى تىرى دەكۆرپىيەوه،
چونكە هى وا هەبوو ژەمە خۆراكهكەى خۆى دەفرۆشتەوه. گۆشت
گرانترين خواردن بوو، هەندى جار گرتكە گۆشتىك دەگەيە پىنج
كۆبيكان. خۆ ئەگەر لە قاوشەكەى خۆماندا كەس نەبووايه بەشە
خۆراكهكەى خۆى بفرۆشيتەوه، ئەوا چاودىزەكە بۆ قاوشى دووهم
دەنێردرا، بەلكو فرۆشيارىك پەيدا بكات، خۆ ئەگەر لە قاوشى
دووهميشدا كەسى دەست نەكەوتبا ئەوا دەچوو بۆ قاوشى
سەربازەكان، يان ئىمە گوتەنى بۆ قاوشى "ئازادەكان". هەميشە
نەخۆشانىك هەبوو حەزيان دەكرد بەشە خۆراكى خۆ بفرۆشن.
زىندانىيەكان، بە شىۆهيهكى گشتى هەژار و نەدار بوون، بەلام
ئەوانەى كە چەند عانەيهكيان بە خۆ شك دەبرد، دەياننارد لە بازار،
كولىجە و كىك و شىرىنەمەنى و نوقليان بۆ بكۆن. پاسەوانەكان، كە
دەچوون بۆ بازار بىن هىچ مەنتىك يان بىن هىچ پاداشت و تەماحىك
ئەو جۆرە پىوستيانەيان بۆ زىندانىيەكان دەكۆي.

ناخوشتن کات، کاتی دواى فراقين بوو. هندی له زیندانییه کان،
 به تاییه تی نهوانه ی هیچ کاریکیان نه بوو، وخته که یان به خوتن
 به سر دهرېد، هندیکی دی به دم گفتوگووه کاتیان به سر دهرېد،
 هندیکی تر به شهر دهاتن، یان به دهنگی به رز واریقات و
 حیکایه تیان بۆ یه کدی دهگپرایه وه. خو نه گهر نه خوشی تازه نه هیتراپا،
 نه واییتاقتی به جاری زه یفی لیده سه ندن. هر که نه خوشیکی
 تازه یان هیتابا، خیرا جموجول ده که وته قاوشه که و خه لکه که
 ده که و تنه مله قوتی و سه رتاتکی و مقومقو به رز دهرېووه وه، به
 تاییه تی نه گهر نه خوشه که نه ناس بوايه و نه خوشه کانی تر
 نه یان ناسیایه، هه موو به کونجکاوی لیان دهروانی و هه لیان دها
 بزانش نه مه کتیه، له کوپوه هاتووه، بۆچی که و توو ته زیندان. دیاره
 نه خوشانی تازه و نه ناس زیاتر مایه ی سه رنج و فزولیه تی
 زیندانییه کان بوون، چونکه نهوانه هه میسه شتی تازه یان پی بوو که
 بۆ زیندانییه کانی بگپرنه وه. هه لبه ته نهوانه باسی شته تاییه تییه کانی
 خویانیان نه ده گپرایه وه، نه گهر به خواشیتی خویان نه که وتبانه باسی
 خویان، که س له و باره یه وه پرسیا ری لینه ده کړدن. به لکو زیاتر
 نه مجوره پرسیا رانه یان لیده کړا: "له کوپوه هاتووی؟ له گهل کیدا
 هاتوویت؟ به چ پیه کدا هاتوویت؟ بۆ کوئی دهرېوی؟" .. تاد.
 هاو زیندانییه کانمان کاتی گوئیان له سه ربورد و واریقاتی تازه
 هاتووه کان دهرېو، به سه رهاته کانی خویان وه بیر دهاته وه و نهوانیش
 ده که و تنه گپرنه وهی نه و به سه رهاته نه ی که له ریگادا به سه ریان
 هاتبوو، به تاییه تی باسی کاروانه کان و سه رقافله و چاودیران و
 پاسه وانی کاروانه کان یان ده گپرایه وه، هندی جاریش ده مه و
 ئیوارانیکي درهنگ، زیندانیانی تازه جهل د خوار دویان ده هیتا.
 پیتیشتریش باس مکړدوه که نه مانه و هاتی نه مانه زور کاری له

نەخۇشەكان دەكرد، ديارە ھەموو پۇژىك لەو بابەتە خەلكەيان
 نەدەھيتا. ئەگەر پۇژىك ھىچ تاوانكارىكى تازەيان بۇ قاوشەكەمان
 نەھيتابا، ھەستمان بە بىتاقەتییەكى زۆر دەكرد، ئىدى نەخۇشەكان
 مۇرەيان لە يەكتر دەكرد، حەزىيان نەدەكرد چارەى يەكدى بىين، بگرە
 ھەندى جار بە خۇپاى و لە بىتاقەتیدا شەپيان بە يەكدى دەفرۆشت.
 خۇ ئەگەر كەسىكى شىتيان بۇ موعايەنەى نوژدارى ھيتابا،
 زىندانىيەكان بە جارئ خەنى دەبوون، ئەو زىندانىيەنەى كە سزای
 جەلديان بۇ دەپرايەو، ھەندى جار بەو ئومىدەى بىەخشرىن خۇيان
 لە شىتى دەدا، ئىدى فیلەكەيان ئاشكرا دەبوو، يان خۇبەخۇ ژىوان
 دەبوونەو، دواى ئەوەى يەك دوو پۇژ، پەقتارى سەير و شىتەيان
 دەكرد، لە پې ئاقل دەبوونەو، ھىور دەبوونەو و تاقەتیان لەو گەمە
 و نامىشە دەچوو و بە خۇيان داوايان دەكرد لە نەخۇشخانە
 مەرەخەسیان بکەن. ئىدى شىتەپەتەپىيەكەى دوينى لەپر دەبوو بە
 پىاویكى ئاقل و ئاغز. ھەلبەتە نە پزىشكەكان و نە نەخۇشەكان
 شتاقیان، ئىرادیان لىتەدەگرتن و شتەكەيان لە ھوو نەدەدا. بەلكو بە
 پىزەو مەرەخەسنامەيان بۇ دەكرا و بەپى دەكران. كەچى ھەر دواى
 يەك دوو پۇژى دى، بە پشتى زامدار و خویناویيەو دەھاتنەو بۇ
 نەخۇشخانەكە تا تیمار بکرىن. ھەلبەتە ئەم جۆرە حالەتەنە زۆر كەم
 بوو، كارەساتى گەرە ئەو بوو كە شىتى راستەقىنەيان دینا، كە ئەم
 شىتەنە بەدەم ھاوار و گۆرانى و پىكەنەن و ھەلپەپكىو ھەژوور
 دەكەوتن، لە ھەو ھەو زىندانىيەكان بەگەرمى پىشوازیان دەكردن و
 دەیانگوت: "ئەمە زۆر خۇشە، مەزەى رابواردنە" بەلام دیمەنەكە زۆر
 خەمناك و دلەتەزىن بوو. كە چاوم بوو شىتەتەنە دەكەوت، بە خۇم
 نەدەو ھەستام و لە ناخى ناخەو دەھاپوژام، دلم دەگوشرا. بەلام
 دواى دوو پۇژ، زىندانىيەكان ئىدى بە تەواو ھەتەى لە ھات و ھاوار،

قاوقیژ، جرتوفرت و ههلبه زودابه ز و ئه دا و ئه توارى یاروى شیت بیزار و وههز ده بوون، ده که وتنه پرته و بۆله و له خویان ده ویست به هر نرخى بووه و به زووترین کات له شه پى ئه م میوانى ناوه خته بزگار بن. جارنیکیان، پتموایه سالى سینه می چه پسینه که م بوو، بۆ ماوه ی سى دانه ههفته شیتنیکیان له قاوشه که ی ئیمه دا هیشه وه، وامان لیتهاتبوو، نه مانده زانى له کوێ خۆمان وه شیرین. ئه وه حالمان بوو که چى له پر شیتی دووه میشیان بۆ هیتانین، هانتى شیتی دووه م زۆرى کار تیکردم.

له سالى یه که می زیندانییه که م دا، تو بلى مانگه کانی هه وه لى سالى یه که می زیندانییه که م، به هار بوو، ده گهل کومه لیک زیندانى دیکه دا، بۆ کارکردن ناردیانم بۆ کارخانه یه کى که پرچسازى، ده بوا کووره کانی پاک بکه ی نه وه و ئاماده بکه ی بۆ کارى هاوینه م. کى و ب ئه وه به یانییه به عه ریف ئوستروسکى یان، که چاودیر و سه ره پرشتیارمان بوو، ناساندم. ئه مه پۆلاندی بوو، ته مه نى نزیکه ی شه ست سال ده بوو، کابرایه کى به ژنرافى باریک و بنیتس و به هه یهت و به سام بوو. زۆر ده مى بوو له سیبیریادا سه رباز بوو. م. کى و ب (3) خوشیان ده ویست و پرزبان ده گرت، هه رچه نده پیاویکی خانه دان و ئه سلزاده ش نه بوو. (له یاخییه کانی سالى 1830 بوو)، هه ر که ده ستی به تال ده بوو، خیرا سه رى به سه ر ته وراته که یدا داده گرت و خه ریکی خویندنه وه ده بوو. له گه لیدا که و ته قسه، هه ستم کرد پیاویکی ماقوول و میهره بانه، حیکایه تبیژنیکى ده ماوه ر و شیرین شینوازه، ئابروومه ند و دلپاکه. ئیدی تا دوو دانه سال نه مبینیه وه، به لام بیستم که گیراوه و له ژیر ته حقیق و لیکولینه وه دایه، پاشان له پر پوژیک بۆ قاوشه که ی ئیمه یان هیتا: تومه ز شیت بوو بوو. ئیدی به هاتوهاوار و قیژوهۆر، به قاقای پیکه نین وه ژوور که وت و له ناوه ندی ژووره که دا که وته

ههلهپرکئی و جموجۆلی نابەجێ و ناپەسەند، ئیدی سوڤ و چەقەنە و سەمایەکی نایەو، کە سەمای کامارنسکایای وەبیردیتنایەو، زیندانییەکان بە دیتی ھاوڕیکەیان خۆشحال بوون. بەلام من هەستم بە خەم و پەژارەیکە زۆر کرد، نازانم بۆ! دواى سێ ڤۆژ، بە ڤادەیک بێزار بووین نەماندەزانى چى بکەین: بەگژ هەموو کەسێکدا دەچوو، بە شەڤ دەهات، ھاواری دەکرد، دەیقژاند، دەینالاند و لە گەرمەى شەو دا گۆرانى دەچری، پیاو قیزی لە قسە ناشیرین و بیتامەکانى دەبوو، لە کەس نەدەترسا، بە زۆر کۆتوزنجیریان کرد، بەلام ئەمە سوودی نەبوو، وەزەمان باشتر نەبوو، بەو حالەشەو شەڤى بە هەموان دەفرۆشت. دواى سێ هەفتە هەموو خەلکەکە بریاریان دا کە بچین لە سەرۆکی پزیشکان بپارێتینەو کە بۆ قاوشى دووهمى، کە ئەویش تاییەت بوو بە زیندانیان، بگوازیتەو. بەلام دواى دوو ڤۆژ، لەسەر داواى نەخۆشخانە قاوشى دووهم، دیسان بۆ قاوشەکەى ئیمەیان گێرایەو. ئیدی بوون بە دوو شیت، هەر دووکیان شەپانی و دەستوەشین بوون، هەر قاوشە و دەویست شیتەکەى خۆى بۆ قاوشەکەى دى بنێرێ، ئەنجام هەر دوو قاوشەکە پیکهاتن لەسەر ئەوێ شیتەکانیان بگۆرنەو. بەلام شیتی دووهم لە یەکەم خراپتر بوو. ئەنجام کاتی کە شیتەکانیان لە نەخۆشخانە مەرەخەس کرد و نازانم بۆ کوێیان ڤەوانەکردن، ئیدی نەخۆشەکان پشووێکیان وەبەرھاتەو و ئیسراحتیان کرد.

جا ئەمە یادى شیتیکى پەتەڤى دیکەى وەبیرھێنامەو، بە پاستى شیتیکى سەیر بوو، ئیستاش لە بیرمە وەرژ وەرژى ھاوین بوو، ڤۆژیک نەخۆشیکى تازەیان بۆ قاوشەکەمان هێنا، زەلامیکى کەتەى ئازا دیار بوو. تەمەنى چل و پێنج سالیکی دەبوو. سیمای خەمگین و تاریک، دەموچاوى کونج و یەکپارچە جێ ئاوە بوو، چاوەکانى سوور

دهنگوت گۆمی خوینین. جیگایه کی تهنیشت منیان دایه، کابرایه ک بوو
 هندی و هیمن و بیوهی، هیچ قسه یه کی نه له گهل من و نه له گهل
 که سی دیدا نه کرد، به جوړی له فکران راچووبوو، ناگای له کهس
 نه مابوو، لای ئیوارئ، له پړ سهری هه لبرې و بی هیچ پتسه کیه ک
 پرووی ده می کرده من و وهکو یه کیک نه پتیه کی زور گه وره
 بدرکینئ و ئاشکرا بکات، گوتی قه راره سبه یئ دوو هزار جهل دی
 لیدنه، به لام خه می نییه، چونکه چ ی کیزی کولونیل، بوی تیکه وتووه
 و ده به خشرئ. به سهرسامی سه یرم کرد و گوتم باوه پ ناکه م خانمی
 نافبری، با کیزی کولونیلش بی بتوانی کاری وا بکات، هینشا بۆم
 پروون نه بوو بووه وه که یارو شیتته، چونکه وهکو نه خوشی به دهنی بۆ
 نه خوشخانه که یان هینا بوو نه ک وهکو نه خوشی نه قلی. ئیدی لیم
 پرسى که چ نه خوشییه کیه تی، به رسقى دامه وه که هیچی نییه و له
 گوینزی ساغ ساغتره و خوشی نازانیت بۆچی بۆ ئیره یان ناردووه،
 ته نیا نه وهنده ده زانی که کیژه که ی کولونیل که وتووه ته داوی نه شقی
 نه وه وه. گوايه به خه یالی خاوی، نه م کیژه بهر له دوو ههفته یه ک
 سهری بنکه ی پاسه وانانی داوه و نه میش له ته لبه ندی زاینده که یه وه
 ته مه شای کردووه، ئیدی کیژه چاوی پتیده که وئ و به دلن نا به سه د
 دل ئاشقی ده بیت و له و ساته به دواوه سئ جاری دی، به بیانوی
 جیاوازه سهری بنکه ی پاسه وانان ده دات: جاری یه که م به بیانوی
 دیتنی برا که ی، که زابتخه فهر ده بی، له گهل باوکیدا دئ. جاری دووه م
 به بیانوی به خشینه وه ی خیروسه ده قه به سهر زیندانیه کاند، ده گهل
 دایکیدا دئ و که به بهرده می نه مدا تیده په پری به چه پتیده لئ خوشی
 ده وئ و خه می نه بی له زیندان ده ری ده کات. هر هه موو نه م
 توپه هاتانه ی به تیروته سه لی بۆ گتیرامه وه، بیتنه وه ی هیچ
 بنجوبناوینکی هه بی، هر هه مووی زاده ی خه یالی په ریشانی خوی

بوو. ئىدى قەناعەتى تەواۋى بە خۇى كرد بوو كه عەفوو دەكرى و
 بەر دەبىت، زۆر بەدلىيى و ئاسوودەيى دەيگىراپەو كه چۆن ئەو
 كىژە گەنجه شىت و شەيداي بوو. ھەلبەتە ئەم چىرۆكه خەيالىيە
 سەيرەي كه كىژىكى گەنجى خانەدان، بىت پىرە پىاۋىكى نزيكى
 پەنجا سالى، ناشىرىن و ناھەزى كونجى خۇشبوۋ، خۇى لە خۇيدا
 نىشانەي پادەي ئەو ترس و لەرزەيە كه سزايە كه خستوويەتى دلى
 ئەم ئىنسانە ترستۆكهو. دوور نىيە بە راستى لە پەنجەرەكهو
 كەسىكى دىتېي و لە ترسا لىي بوويى بەو كىژە و ئىدى خەيالى خاۋى
 ئەو سەربازە نەگەت و بەلەنگازەي كه لەگىنە پۆژى لە پۆژان بىرى
 لە خانمان نەكرد بىتەو، يەكسەر ئەو چىرۆكهى دروست كردىت و
 ئىدى وەكو خنكاو پەناي بۆ ئەو پووشە خەيالىيە بردى. بە كرىوكېي
 گويم بۆ رادىرا و پاشان حىكايەتەكەيم بۆ زىندانىيەكانى دىكەش
 كىراپەو. بەلام كاتى كه ئەوان لىي خېرپوونەو و ويستىان بچنە
 بنجوبناۋانى شتەك، بىدەنگى لىكرد و ھىچ بەرسفىكى نەدانەو، پۆژى
 دوايى پزىشك ھات و بەوردى معاينەي كرد و لەو نەدەچوو ھىچ
 نەخۇشىيەكى ھەبىت و بە خۇيشى دووپاتى دەكردەو كه ھىچ
 نەخۇشىيەكى نىيە، بۆيە يەكسەر دكتور بۆي نووسى عەيىي نىيە و
 دەتوانى لە نەخۇشخانە دەرچىت، ئىدى مەرەخەسيان كرد. پاش
 ئەو دكتورەكه پۆيى ئەوسا زانىمان لەسەر كارتەكەي نووسىو
 عەيىي نىيە، دەنا ئەگەر پىشتر بمانزانييا لە دكتورمان دەپرسى كه
 نەخۇشىيەكەي چىيە. ئىدى ئىدارە، بەبى ئەوئى بلېن چىيەتى بۆ
 نەخۇشخانەيان ھىتابوو. ديارە ئەمە يەككە بوو لە بىموبالاتى و
 خەمساردىيە گەرەكانى ئىدارە. ھەلبەتە ئەوانەي كه ئەمريان كرد بوو
 بۆ نەخۇشخانە بىتەردى، ھەستىان بە شتى كرد بوو، بۆيە
 ويستبوويان ئەو بەسەزمانە بخرىتە ژىر چاودىرييەو. بەھەر حال

دواى دوو پوژان دهنئردريت بۇ جەلدلئيدان. هەلبەتە زۆرى پى سەير دەبن، هەرچى دەكا و دەكۆشى باوەر ناكات، تا دواساتيش قەناعەتى وابووە كه دەبهخشرى و عەفووى بۇ وەردهگيريت، كاتى كه دەبريته بەردەم پىزى سەربازەكان دەست بە هاتوهارار دەكات، داواى كۆمەك دەكات. جەلدى خۆى دەخوات و ماعشوقەكهى فرىاى ناكەوى! ئەمجارە بۇ قاوشەكهى ئىمەيان نەهينايەو، چونكه جىنگەى بەتال نەبوو، بۇ قاوشەكهى تريان برد بوو. كه هەوالم پرسى وتيان بە دىژايسى هەشت دانە پوژ، لە خەمىنى و شەرمەزاريدا، قروقەپى كردوو، ورتەى لىووى نەهاتوو، زارى لە زارى كەس نەگەپاوه، كه زامەكانى پشتى سارپژ بوووتەو، نازانم بۇ كوئىندەريان ناردوو، ئىدى لەو بە دواو، هەرگىز نەمدىتەو.

سەبارەت بە دواوودەرمان، دەتوانم بلىم، ئەگەر بە هەلە نەچووبم، ئەوانەى كه نەخۆشپىيەكانيان سووك بوو، هەرگىز پەيپەوى ئاموژگارپىيەكانى دكتورەكانيان نەدەكرد، دەرمان و شىرووبەكانيان نەدەخوارد، بەلام ئەوانەى نەخۆشپىيەكانيان قورس بوو، حەزىان دەكرد چارەسەر بگىرىن، بە پىكوپىكى دەرمان و شىرووب و تۆزەكانيان دەخوارد و بەكار دىنا. نەخۆشەكان زياتر حەزىان لە چارەسەرى دەرەكى وەكو حەجامات و خوئىنبەردان و كەلەشاخ و ئەم شتانه بوو و لەزەتيان لىدەبىنى، تا ئەم پادەپە خەلكى پەشوپووت باوەرپيان بەمجۆرە چارەسەرە مىللىيانە هەبوو. ئەووى زۆر سەرنجى پاكىشام و بە لامەو سەير بوو ئەمە بوو كه هەندى لەو خەلكانەى كه زۆر قارەمانانە، خۇيان لەبەر ئازارى لس و شەلاقى قىزەون پادەگرت، لە كاتى حەجاماتىكى زۆر سادەدا لە تاوا لىوى خۇيان دەگەست و ئاخوئوفيان لى بەرز دەبوووە و دەياننالاند. ئىدى نازانم ئەمانە فىزى ناز بوو بوون يان نەمىشيان دەكرد؟ پىاو پاست

بلن، شینوازی حەجامات لە نەخۆشخانەکەی ئێمەدا، زۆریش بێئازار
 نەبوو، چونکە لە پۆزگاریکدا، کە کەس ئیستا بیری نایەت، ئامیری
 حەجامات کێشییەکە، ئەو ئامیرە ی کە پیستی نەخۆشەکەی پێ شەقار
 و توێ دەکرا، فەوتا بوو - ئیدی پەرستارە کە فەوتان دەبوو یان هەر
 لە خۆیەو و ن بوو بوو- بۆیە دەبوا یە لە جیاتی ئەو ئامیرە، نەشتەر
 بەکار ببریت. بۆ هەر حەجاماتیک دەبوا یە ١٢ شەقار و توێ بکریتە
 پیستەکە. دیارە ئەم شەقارانە ئەگەر بە ئامیر بکرانایە زۆر ئیشیان
 نەدەبوو، چونکە ئامیرە کە دوازدە شفرە و دەمی هەبوو، پیستەکەی بە
 یەک کەرەت و کوتوپ شەقار و توێ دەکرد، نەخۆش زۆر هەستی بە
 ئازار نەدەکرد. بەلام نەشتەرە کە وا نەبوو، زۆر هێواش و خاو و
 بەئازار بوو. بۆ نموونە ئەگەر نەخۆشیک پێویستی بە دە حەجامات
 بوا یە، دەبوا یە سەد و بیست نەشتەری یەک لە دوا یەکی لێدرابا.
 دیارە ئەمەش ئازاریکی زۆری لێدەکو تەو، مەن بە خۆم ئەمەم
 بەسەر هات، بە راستی یە جگەر ناپەرەحت و ناخۆش بوو، بەلام بەو
 پادەیهش نەبوو کە پیاو نەتوانی بەرگەی بگریت. بە راستی پیاو
 پێکەنینی بەو پیاو هەگەر و بەهێزانی دەهات کە بەو شتێو یە
 دەترسان و خۆیان سەغەلت دەکرد. رێک لەو کەسە قارەمان و
 ورەبەرزانی دەچوون کە خۆیان لەبەر هەموو کار و پروداوینکی
 گەرە دەگرن، کەچی لە مالی خۆدا بە بچووکترین شت دەهاور و ژین
 و لەسەر بچووکترین شت بە شەپ دین، بیانوو دەگرن و لە خواردن
 دەتۆرین، ناز دەکەن و دەیکەن بە شەپ و ئاژاو یە ک ئەوسەری دیار
 نەبێت و دۆ و دۆشاو تیکەل دەکەن، بە هەموو شتیک ناشوگرن. جا
 بە هۆی هەقزینی ناچارییەو، ئەمجۆرە خوو و تەبیەت و مجیزە لە
 زینداندا و لە نیو زیندانیاندا زۆرە.

ئیدی زیندانییه کان گالتیهان بهو جۆره خه لکه له خۆبایی و ناشوکر و نازداره دهکرد، یان جنتوبارانیان دهکرد، ههنگی ئه ویش له نازونوز و خوته و بۆله دهکهوت و بیدهنگ دهبوو، وهکو ئه وهی چاوه پوانی ئه و گالتیه و جنتوانه بوویی تا بیدهنگ ببی. ئوستیان تسیف زۆری پق له و ناسکه پیاوانه بوو، هه میسه له که میندا بوو که ته شهریان لیبیدات و، وایان لیکات دهست له و ئه داوئه تواره ژنانه یه هه لگرن و تهحه مولیان هه بیت، ئیدی ته شهر و ته شه رکاری لی بوو بوو به نه خۆشی و به بی ته شهران هه لی نه دهکرد. زۆرجار به بیدهنگی لیلی ده پروانیت، ئه و جا به کاوه خۆ، به دهنگیکی هیدی و هیمن، به و په پی قه ناعه ته وه دهکهوته ئامۆژگاری کردنت، هینده به جدی ئه و کاره ی دهکرد له تو وایه بۆ ئه وه یان له و ی داناه که چاودیری و سه ره رشتی زیندانییه کان بکات و زه به توره بی قاوشه که پابگریت. زیندانییه کان به پیکه نینه وه ده یانگوت:

- ده بی خۆی له هه موو کاریک هه لبقورتینی!

به لام زیندانییه کان خۆیان لیده بوارد، چاوپۆشیان لیده کرد و نه ده هاتنه ئه و ئاسته ی له گه لی به شه پ بێن یان شه ره جنتوی له گه ل بکه ن، ئه و په پی ناو به ناو سووکه سووچه تیکیان ده گه ل ده کرد.

- ئازاره که ی له کیشا نییه! باری سێ عاره بانه ده بی!

- پیاو ده می ده گه ل ئه م که ره دا شل ده بی. په نگ نییه نه شته ریکی لی بده ی، هاواری ده گاته ئاسمان، ئاخو نه شته ریک چیه، نابن که میک سه بری هه بی! دوا ی گه رمی ساردی دیت.

- ئی باشه ئتوه هه قتان چیه؟

جاریکیان ئه و گفتوگویه پروو ده دات و یه کیک له زیندانییه کان له په ر قسه که یان بیده بریت و ده لیت:

- بابە ئىتوھ نازان، ھەجامات ھىچ نىيە، مەن بەخۇم تاقىم
کردوۋەتەۋە، ھىچ ئازارنىك ناگاتە ئازارى گويى پاكىشان، بە تايىبەتى
بۇ ماۋەيەكى زۆر.

ئامادەبوان ھەموو لە قاقاي پىكەنەن دەدەن.

- باشە گويى خۇتياڭ پاكىشاۋە؟

- بەلى پايان كىشاۋە و بە قەستى دەرھىتان پايان كىشاۋە.

- ناشى بە ھۆى ئەمەۋە گويىكەنت وا درىژ و قوت بوۋىن؟

ئەم زىندانىيە كە نىۋى شاپكىن بو، جوۋتى گويى درىژ و قوتى
ھەبوۋى، كۆنە بەرەللايەكى بىكارەى، ھىشتا گەنج بو، كوپكى
زىرىنگ و ھىمەن بو، قسە نەرمىكى سوعبەتچى بو، بەلام
سوعبەتچىيەكى جەدى نەك بازارپى، ئەمە جۆرە شەقلىكى كۆمىدى
بە چىرۆك و بەسەرھاتەكانى دەبەخشى و گويىگى دەھىتايە پىكەنەن.
ئوستيانتسىف، ھەلدەستىتە سەر پىيان و بەتورپەي لەسەر
قسەكانى دەرۋات و دەلىت:

- ئاخىر مەن چۆن بزانم گويىكەنت پاكىشراۋى ھەي كەرىپاۋ؟

ئوستيانتسىف، بەرەۋ شاپكىن چو، ھەرچەندە شاپكىن بوۋى
دەمى لە ھەموۋى بوۋ نەك لە، بەلام شاپكىن خۆى نەخستە پىزەي
ئەو و ھەر ئاۋرپىشى لىنەدايەۋە.

يەككىيان لىي پىرسى:

- باشە كى گويى پاكىشايت؟

- كى پاي كىشا؟ سەرۋكى پولىس، ھەلبەتە بە ھۆى دىزى و
ۋىلگەردى و بەرەللايەۋە، كە گەيىشتىنە شارى (ك) مەن و
ۋىلگەردىكى دىكە بوۋىن بە نىۋى يەفەم (ھەر ئەو ناۋەى ھەبو،
نازناۋ و ناۋى شۆرەتى نەبو). لە پىگا، لە گوندى تولىمىنا، دامان
بەسەر جوۋتارىكدا و توانىمان شىتىك بدىزىن، بەلى گوندىك بەو

ناوه وه ههیه. که گه ییشتینه شار، چاوێکمان به دهروبه‌ری خۆماندا گێتړا، ئێ به‌لکو ده‌رفه‌ت بێتین، ده‌ستی بوه‌شینین و هه‌لێین. پیاو له‌ گوند و ده‌شتدا ئازاده، به‌لام له‌ شاردا وا نییه، له‌ سه‌ره‌تادا خۆمان به‌ باپ و خواره‌نگه‌یه‌کدا کرد، به‌ ده‌م کردنه‌وه‌ی ده‌رگا که‌وه چاوێکمان گێتړا، سه‌یرمان کرد کوپێکی گه‌نج به‌ره‌و پوومان دیت، پالتویه‌کی ئه‌لمانیی له‌به‌ر بوو که‌ قۆله‌کانی له‌ ئاستی هه‌ردوو ئانیشه‌کییه‌وه‌ درابوون، باسی زۆر شتمان کرد، ئه‌وجا گوتی:

- بهرگه تان پئیہ؟ (4)

— نا، نه خیر پیمان نییه.

- ٺٽيههش پيمان نبييه. من دوو هاوړتي ديكهه له گهل دان، ٺٽيهه سټي كه سين و له خزمه تي جه نه رال (وه قواق (5)) داين، پاره مان پينته ماوه و نازانم چي بكهين، ده توانن قايي عهره قمان بو بكرن؟
وه لاممان دابه وه:

— به سهر چاو، هەر ئێوه و عارهق.

ئىدى پىكەوۋە دانىشتىن و عارەقمان خوار دەوۋە. ناو نىشانى مالىكتىكان
بۆ ھەلدائىن، دە مانتوانى دەستىكى باش بوۋە شىنن و دەستكە و تىكى
زۆر و دە دەست بىنن. مالەكە لە قەراخى شاردا بوو. مالى پىاويكى
دەوۋە مەندى شار بوو. ئەم پىاوۋە بە تەنيا دەژيا. ئىدى بىر پارمان دا
شەوئى بە پىنچ قولى بدەين بە سەر ئەو مالەدا، بە لام بۆ نەگەتە ھەر
ئەو شەوۋە، ھەر پىنجىيان لە مالەكە دا دەستگىر كردىن، بۆ بىكەى
پۇلىسىيان بردىن و پاشان رادەستى سەرۆكى پۇلىس كراين. سەرۆكى
پۇلىس گوتى:

— خۆم لیکولینه وهتان دهگه‌ل دهکه‌م.

سەبىلەكەي دەرھىتا، كووپى چايان بۇ ھىئا. كەنجىكى قەلەوى
تۆكمەي سىمىل بابرى رىشن بوو. سەرۋكى پۇلس لەبەر دەھمان

دانیشت، جگه له ئیمه که پینچ کهس بووین، سێ دانه دزی دیکهشیان
 تۆزێ لهوه پیش بۆ بنکهی پۆلیس هینابوو. برادهرینه دز عادهتیکی
 زۆر سهیری هیه! خۆی له گێلی دهدا، هیچ شتیک له بیرى خۆی
 نایه‌لێته‌وه، یانی به تێلاوه به‌ریته سه‌روگوتلاکی ئیعترا‌ف ناکات و
 پێنده‌لی هیچ شتیک نازانی، هیچی له بیر نه‌ماوه، گشت شته‌کانی له
 بیر چووه. سه‌روکی پۆلیس ڤووی کرده من و تێخوڤیم:

- تو کئی؟ نیتو چییه؟

وه‌کو هه‌ر دزیکی دی وه‌لامم دایه‌وه که:

- هیچ شتیکم له بیر نییه‌ پایه‌به‌رز.

گوته‌ی:

- بوه‌سته! دوایی قسه‌ت له‌گه‌ل ده‌که‌م! ئه‌م ده‌موچاوهم به‌ لاه

غه‌ریب نییه‌ .

ئه‌وجا به‌وردی که‌وته ته‌مه‌شاگردنم. له هیچ شویتیک ئه‌م پیاوهم

نه‌بینی بوو. هه‌نگی ڤووی کرده دزیکی دی:

- تو ناوت چییه؟

- نیوم پایه‌به‌رز "بله‌ز غارده".

- نیتو "بله‌ز غارده"یه؟

- وام پێنده‌لین پایه‌به‌رز!

- باشه، تو نیتو "بله‌ز غارده"یه.

ئه‌وسا ڤووی کرده دزیکی دی:

- ئه‌دی تو؟

به‌رسقی دایه‌وه:

- ناوم "له‌گه‌لی" دایه پایه‌به‌رز.

- ناوت ناوت، ناوت چییه؟

- نیوم "له‌گه‌لی" دایه پایه به‌رز.

- کي ئەم ناوەي ليتاوي بەرەللا؟
- پياوچاكان پاىەبەرز، دنيا پرە لە پياوي چاك! پاىەبەرزتان، ئەم
 حەقىقەتە چاك دەزانن.
- باشە ئەو پياو چاكانە كين؟
- پاىەبەرز ببورە بىرم چوون!
- ياني ھەر ھەموو ئەو پياوچاكانەت بىر چووە؟
- بەلى پاىەبەرز.
- باشە خۆ كەسوكارت ھەبوون. دايك و باوكت ھەبوون، ئەوانەت
 بىرن؟
- ھەلبەتە ھەمبۆنە پاىەبەرز. بەلام ئەوانيشم بىرچوون! پرەنگە
 كاتي خۆي كەسوكارم ھەبووبن پاىەبەرز.
- ئەدى تا ئىستا لە كوئى ژياوي؟
- لە ليزەواران پاىەبەرز!
- بەردەوام؟
- بەردەوام.
- لە زستانيشدا؟
- من نازانم زستان چيە پاىەبەرز.
- باشە تو ناوت چيە؟
- پاىەبەرز من ناوم "تەرە".
- ئەدى تو؟
- "ھەرە" پاىەبەرز.
- ئەدى تو؟
- پاىەبەرز نئوم "دەرچۆ و مەترسە".
- ياني كەستان ھيچتان لە بىر نەماوہ؟
- ھيچ

سەرۆکی پۆلیس لێره دا ههستایه سهرپێ و دهستی به پێکهنین کرد. ئیمهش دوا به دواى ئه وه موو دهستمان به پێکهنین کرد. بهلام هه موو جارێ مهسهلهکه بهو ئاسانییه نه دهچوو ه سهر و لهگین بوو به مست ده مودانت بشکێنن. جا ئه و پۆلیسانه چهند به قوهتن، چهند دهستیان گرانه!

سهرۆکی پۆلیس گوئی:

- ئه مانه بهرن بۆ زیندان، پاشان پێیان رادهگه.

ئه و جا له سهری پۆیی:

- تۆ لێره بمیتهوه! له ویندهر دانیشه!

ته مهشام کرد میژیک له ویندهره، کاغهز و په په مووچ و مه ره که بی له سهر بوو. له دلی خۆدا گوتم: دهیه و ئی چ بکات؟

لێی دووپات کردمه وه:

- له سهر ئه م کورسییه دانیشه! په په مووچه که هه لگره و بنوسه!

توند له گوێچکه م نهوی و کهوته بادانی. وهکو چۆن شهیتانیک ده پوانیته قه شهیهک بهو ئاوايه روانیمه سهرۆک و پیمگوت:

- پایه بهرز من نووسین نازانم!

گوئی: پیتده لیم بنوسه.

گوتم: بیکه به خاتری خوا پایه بهرز، رهحم پێ بکه!

گوئی: به کهیفی خۆت بنوسه! چی دهزانی ئه وه بنوسه!

ئیدی له گویم نهوی بوو و به کهیفی خۆی پای دهکیشا و بای ده دا. باوه پ بکه ن براده ران ئه گهر له و کاته دا له نیوان سێ سه د جه لده و ئه و گوێ راکیشانه دا سهرپشکیان بکردمایه، سێ سه د جه لده که م هه لده بژارد. ته ح له و ئازاره، دۆزه خم به چاو بیانی! گهنمگردی زۆری لیده کردم: بنوسه!

زیندانییه کان له شاپکینیان پرسى:

- چما شیت بوو بوو؟

شاپکین به رسقی دانه وه:

- نه خیر شیت نه بوو بوو براده رینه! تومەز به ماوه یه کی که م له وه
پیش فرمان به ریکی بچووکی ده وله تی له شاری توبولسکدا کاشیری
سه ر قاسه ده بی، ئەم پیاوه پاره که ی دزی بوو و هه لاتبوو! به
پیکه وت گوێچکه ی وه کو گوێچکه ی من دريژ ده بیت. ئیدی هه موو
بنکه پۆلیسییه کان ئاگادار کرابوونه وه و بۆ نه گبه تی هه موو
وه سفه کانی یارۆی دز له من ده چیت! ئیدی له جیاتی ئەو گرتمی و
که نمگردی دای گرتمه وه: بنوسه!

تومەز بۆیه ئەم عه زابه ی دهادم تا بۆی دهر بکه وی ئایا ده توانم
بنوسم و ده ستوخه تم چۆنه.

یه کینک له زیندانییه کان هاواری کرد:

- هه ی فیلباز! عه زیه تی دایت؟

- هه ر مه پرسه، با بیرم نه که ویته وه.

زیندانییه کان له قاقای پیکه نینیان دا. یه کینکیان پرسى:

- ئی، نووسیت؟

- نووسینی چی؟ په ره موو چه که م خسته سه ر کاغه زه که و
خوابه خته کی رام کیشا و هیچ دهر نه چوو، ئەنجام وازی لیهینام. یه ک
دهر زه ن زلله ی مزی به بنا گویدا کیشام و ئەوسا په وانه ی زیندانی
کردم.

- باشه به راست نووسین ده زانی؟

- به لئ ئەوسا ده مزانی. ئیدی مه عنای چی؟ به لام هه ر که قه له م

داهات، ئیدی به ته واهه تی له بیرم چوو وه!

ئیدی به و جوړه حیکایه ت و قسه هه له قومه له قانه پوژانی دريژ و
بیگزوتایمان به سه ر دهبرد! چ پوژگار یکی ناخوش و ناره حه ت بوو! چ

بېزارىيېه كى كوشنده بوو! پوژگار هينده دريژ بوو، هينده يه كهاوى و
 ناپه حته بوو هر نه ده برياه وه! هه موو پوژه كان كويى يه كدى
 بوون، به موو ليكدى جياواز نه بوون! خوزيا به لاي كه موه كتتيك
 له لا ده بوو! وپراي ئه وهش زورچار بؤ نه خوشخانه ده چووم، به
 تايبه تى له سهره تاي زيندانييه كه مدا، ئيدى يا بؤ نه خوشى ده چووم
 يان بؤ ئيسراحت و هه وا گوپين. ژيانى زيندان يه جگار سخته و
 دژوار بوو، زور له ژيانى نه خوشخانه دژوارتر و پر بازارتر بوو،
 نه خاسمه له پووى دهر و نيه وه. له زينداندا هه ميشه پووبه پووى
 بوغز و دوژمنايه تى و شه پرفوشى ئه و زيندانييه ده بووم وه كه به
 بينينى ئيمه خانه دان و ئه شراف قه لس ده بوون، هه ميشه ئه و
 سيمابو غزن و پكوونى و هه په شه ئاميزانه م ده بينى. به لام له
 نه خوشخانه دا، به لاي كه موه هاورى يه كسان بووين. هه لبه ته
 ئيوارانى درهنگ و سهره تاي شه و ناخوشترين كاتمان بوو.
 هه موومان زوو ده چووينه ناو جيگاوه، چرايه كى كزى به دوو كه ل،
 له وسهر قاوشه كه، له لاي ده رگا كه وه كز كز ده سووتا و ئيمه ش له
 شويى خومان، له تاريخيه كى ئه ونگوسته چاودا نقوم بوو بووين.
 هه واي قاوشه كه، تا بلتى پيس بوو، پياو هه ناسه ي تهنگ ده بوو.
 هه ندى له نه خوشه كان خويان لينه ده كه وت، خويان ده زپا،
 هه لده ستان، به ساعات له سهر جيگاكانى خؤ داده نيشتن و سهر يان له
 نيو ده ستيان ده نا و له تو وايه له ده رياى فكران نقوم بوون. ئيدى
 منيش كرد بووم به عاده ت، به ساعاتان ته مه شام ده كردن و بؤ
 ئه وه ي و هخته كه به سهر به رم، مه زه نه م لينده دا تا بزانم بير له چى
 ده كه نه وه، هه ندى جاريش ده ستم به خه و بينين ده كرد، خه و به
 پابردو وه وه، ورده شتى وام وه بير ده هاته وه، ئه گه ر له وه زع و حال و
 شويى نيكى ديدا بوايه م، هه رگيز نه بيرم لينده كردنه وه و نه به بيرم

دههاتنهوه و نه ئه و کارهيان تیدهکردم وهکو ئیستا کاریان تیدهکردم.
 خوم به ئایینهدهوه دهبینی، بیرم له ئایینه دهکردهوه، له خوم
 دهپرسی: "کەئ له زیندان دهردهچم؟ که دهردووم بۆ کوئ دهپۆم؟
 ههنگی چیم دیته پئی؟ ئایا بۆ زید و زادگهی خوم دهگهپیمهوه؟" ئیدی
 ههندی جار بهدهم بیر کردنهوهوه، تروسکهیهکی ئومید و هیوام
 دهکهوته دل و دهروون. جاری وا ههبوو بۆ ئهوهی خوم لیتکهوئ،
 دهکهوتمه ژمیرهکاری: یهک، دوو، سئ... هتد. ههندی جار دهگهیشتمه
 سئ ههزار و خوم لیندهکهوت! لهپه یهکیک بهناپهحتی لهسه
 جیگاکی گینگل دهات، سهیر دهکم ئوستیانسیفی بهلهنگازه، بهدهم
 کوکهکوک و لرخهلرخسی سینهی زامداریهوه دهئالینئ و له بن
 لیوانهوه دهپرتینئ: "خودایا من گوناچارم!" لهو شهوه تاریکهدا دهنگی
 کزولواز و نهخوشی ئه و بهلهنگازه، ترس و لهزیککی یهجار
 بهسامی دهخسته دلی گویدیرهوه! چهندهخوشیکی دی له سووچیکی
 دیدا، هیشتا خهویان لینهکهوتوه، لهسه جیگاکانی خویانهوه، به
 پالکهوتنهوه. به چه یهکدی دهوینن. یهکیکیان باسی پابردوی خوی
 دهکات، شتی زۆر کۆن دهگپرتنهوه، باسی ئاوارهیی خوی، مندالهکانی
 و ژنهکهی، خووخدهی کۆنی خوی دهکات. پیاو که گویی له دهنگی
 دهییت، ههست دهکات، ههموو ئه و شتانه پۆیی و جاریکی دی
 ناگهپرتنهوه و پۆژی له پۆزان پییان ناگاتهوه و پیی ناگهنهوه.
 زیندانییهکی دی بهبیتاقهتی گویی لیدهگریت. چهکانیان هیواش، کز،
 یهکهواویه، له خورهی ئاوئیکی دوردهست، زۆر دور، دهچیت.
 له بیرمه، جاریکیان، له شهویکی دریژی بیکوتایی زستاندا، گویم
 له چیرۆکیکی واهی بوو، هوهلجار وامزانی خهونیکه و خاوهنهکهی
 بهدهم کابوسیکهوه دهیگپرتنهوه، خهونیک که خاوهنهکهی بهدهم تاوه،
 بهدهم وپرتنهوه دهبینی.

پەراويز:

۱- باسى سزا و ئەنجامدەرانى، گىشت ئەوھى دەربارەى ئەشكەنچە و سزاي بەدەننى دەيگىر مەوھ، لە زەمانى مندا ھەبووھ. بەلام وەكو بىستوومە، گوايە ئىستا ھەموو شتىك گۇپاوە و بەردەوامىش گۇپانى بەسەردا دىت (ئەم پەراويزە دۇستۇفسكى نووسىيويتى).

۲- مارکيزە برنفلېيە: مارکيزە مارين مادلين دى برنفلېيەيە كە بابى و براكانى و خزمەكانى تىرى كوشتن بۆ ئەوھى دەست بەسەر مىراتەكانياندا بگريت. 1676.

۳- م، كى، ب، ميرىكى و بوگوسلافسكى بوون كە لە شۆپشگىزپانى پۇلاندى بوون.

۴- بەرگەتان پىئە: يانى پەساپۇرتتان ھەيە.

۵- جەنەرال وەقواق: يانى لە لىزەواردان كە جىگەى تەيرى وەقواقە، واتە ئەو دوو برادەرەى تىرىشى دز و وىلگەپن (ئەم پەراويزە ھى دۇستۇفسكى خۆيەتى).

«۱۵»

میژدهکه‌ی ئاکولکا

شه‌ویکی دره‌نگ، دوا‌ی سه‌عات یازده، ماوه‌یه‌ک بوو خه‌وتبووم، له‌په‌ر له‌خه‌و پاپه‌پیم. تیشکی کزی چراکه‌ی لای ده‌رگا‌که، به‌ئاسته‌م هۆله‌که‌ی پوونا‌ک ده‌کرده‌وه، زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری نه‌خۆشه‌کان، ته‌نانه‌ت ئوستیا‌نتسیفش(1) نووستبوون. له‌خامۆشی شه‌وه‌که‌دا گویم له‌ده‌نگی هه‌ناسه‌ی سوار و پرخه‌پرخ‌ی دژواری ده‌بوو. ده‌نگی قورسی پییان له‌قاوشه‌که‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، ده‌نگی پیی ده‌وری پاسه‌وانه‌کان بوو که‌به‌ره‌به‌ره‌ له‌قاوشه‌که‌نزی‌ک ده‌بوونه‌وه. ده‌نگی قونا‌غه‌تفه‌نگ هاته‌گوئ که‌به‌ر نه‌رزه‌که‌که‌وت. ده‌رگا‌کرایه‌وه، عه‌ریفه‌که، به‌ئه‌سپایی وه‌ژوور که‌وت، نه‌خۆشه‌کانی ژمارد، پاش ده‌ققه‌یه‌ک دیسان ده‌رگا‌داخرایه‌وه. هه‌سه‌سیکی دی هاته‌جیی. ده‌ورییه‌که‌پۆیی و دیسان بینه‌نگی بالی به‌سه‌ردا کیشاین. هه‌نگی سه‌رنجم دا، دیتم به‌مه‌ودایه‌کی که‌م له‌لای منه‌وه‌دوو زیندانی نه‌خه‌وتوون و خه‌ریکی چه‌دوون. هه‌ندێ جار وا پێک ده‌که‌وئ که‌دوو زیندانی ته‌نیشت یه‌کتر به‌هه‌فته‌و بگه‌ به‌مانگ زاریان له‌زاری

به کدی ناگه پښ، که چی له پږ و له نیوه شهوینکی درهنگ و خاموشدا،
 یهک دهگرن و باسی خویان بږ یه کتری دهکهن. له وه دهچوو هم دوو
 زیندانییه ده می بږ قسه بږ یه کتر بکهن. من له سهره تاي
 گفتوگويه که یان ناگادار نه بووم و هیچی لن حالی نه بووم. به لام گویم
 هه لڅست، به ره به ره گویم به چه دوه که یان راهات و سهره داوی
 چیرو که کهم دهست کهوت و تا کوتایی گویم لښان گرت. خه وم زړا
 بو، نه گهر گویم له وان نه گرتبا چیم کردبایه؟ یه کیک له و دوانه
 له سهر جیگا که شانی دا دابوو، سهری له هاورپیکه ی هینابووه
 پیتش و به ئاووتاو، به گرمی باسی چیروکی ژیانی خوی بږ
 هاورپیکه ده کرد. دیار بوو ناخی هاتبووه جوشوکول و خزی
 ده کرد به تالی بکاته وه. به لام هاورپیکه، خه مگین و بیتحه واس له سهر
 جیگا که پوښتبوو، ههر دوو لاقی لن بلاو کردبووه وه و ناوبه ناو به
 چند وشه یه کی کهم لایه نگری یان هاوسوزی و هاوخه می خوی بږ
 قسه کانی دهرده بږی. هه موو جاریکش توزی بږنووتی له قوتویه کی
 تایبه تی دهر دیتا و هه لی دهمژی. هم پیاوه زیندانییه کی سوپایی سهر
 به سهر بازگه ی ته میکاری بوو. نیوی چیریښ بوو، پیاوینکی
 خوپه سه ندی، گرژومونی، منجرې قسه ره قی که ودهن بوو، به لام
 هاورپیکه، که چیرو که کهی خوی بږ ده گتراهه وه، زیندانییه کی سفیل
 بوو به نیوی شیشکوف، ته مهنی سی سالیک ده بوو، تا ئه و کاته هیچ
 بایه خیکم پینه دابوو، به دریزایی ماوه ی زیندانییه کهم سهرنجی
 رانه کتیشابووم، چونکه پیاوینکی کالقام و بیتاوه و سهرکیش بوو.
 هه ندی جار دوش داده ما، گرژومون، توپه و تږق و شه پانی به هه فته
 ورته ی لڼوه نه ده هات، که چی له پږ، به بږ هیچ نه گتیزه یه کی دیار و
 ئاشکرا، خوی له شتیک هه لده قورتاند، به ره لا ده بوو، پته ی ده پچری و
 له سهر بچوو کترین شت هه راو فته نه یه کی ده نایه وه نه وسهری دیار

نەبى، ئىستېقى چەناگەى دەپچرا و خۇيشى نەيدەزانى چ دەلىت، لەم قاوشەو دەچوو بۇ ئەو قاوش، لە پاشەملەى ئەمۇئەوى دەگوت، دووزمانى دەکرد، جىئوى دەدا، بە تەواوەتى لە تايم دەردەچوو، تا تىروپريان تېھەلنەدایا، ئۇقرەى نەدەگرت و بىدەنگ نەدەبوو، کە تىيان ھەلدەدا بۇ خۇى ئىسراحتى دەکرد و دەمى لىکدەنا. جا چونکە پیاویکی خویرى و نامەرد و ترستۆک بوو، زىندانىيەکان پرويان نەدەدایە و بە سووکى تەمەشایان دەکرد. پیاویکی کورتەبالای لاوازی، چاوزەقى، نیگا نەسرەوتى، خەوالووى، گەوجانە بوو. کە باسى شىتیکى کردبا، لە ھەوەلەو زۆر بە گەرمى دەستى پىندەکرد و بەدەم قسەو دەستەکانى دەجولاند و داوى تۆزىک لەناکاودا لە قسە دەگوت یان دەچوو ھەر بابەتیکى تر و بە پىخاوسى ناو دەگوت و بابەتەکەى ھەوەلى ھەر لە بیر نەدەما! شىشکوف پیاویکی شەپانى بوو، کەچى کە دەگوتە گلەى لە پەقىبەکەى زۆر بەسۆزەو قسەى دەکرد و چى واى نەدەما بگرى. "بالالاىکا"ژەنىكى باش بوو، زۆر ھەزى لەو ئامیزە دەکرد، پۆژانى جەژن سەماى دەکرد، خۇ ئەگەر یەکیک داواى سەماى لىکردبا یان ھانى دابا، سەمايەکی زۆر باش و جوانى دەکرد، (زۆر بەئاسانى ھان دەدرا، پیاو دەیتوانى بۇ ھەر کارىک ھان بدات، نەک لەبەر ئەوەى پیاویکی خۇشباوەر و گوپراپەل بوو، بەلکو لەبەر ئەوەى ھەزى دەکرد دۆست و ھاوپىی ھەبن، دلى پادەگرتن).

لە سەرەتاو ھەرم لە چىرۆکەکەى شىشکوف دەرئەدەکرد. نەمدەزانى باسى چ دەکات. وام ھەست دەکرد وەکو ھەمیشە لە ئەسلى بابەتەکە دەرچوو و بۇ خۇى بەناو کەوتوو. لەو دەچوو ھەستى بە بىموبالاتى و گوئى نەگرتنەکەى چىرىقین کرد بى، بەلام

- باشه، به شه‌په‌شەق، نانێکی مەمرەومەژێ پەیدا دەکەین. تا واش
بین هەر باشه، ئەدی تۆ چۆنی ئەنگودیم تروفیمییچ؟
- وا بۆ گوناحان دەژین، بووین بە بار بەسەر ئەرزه‌وه.
- خوا تەمەن درێژت بکات ئەنگودیم تروفیمییچ.
پیاویکی میره‌بان و بەئەدەب بوو. قسەکانی هەموو پەند و
نامۆژگاری بوون. هەر وشەیه‌کی رۆبلیکی دەهێنا. خۆیتە‌واریکی زۆر
باش بوو، هەمیشە کتییی پیرۆزی دەخویندەوه، هەندێ جار
پیره‌ژنەکه‌ی هاوسەری گاز دەکرد و دەیکوت:
- گوێ بگره‌ ئافره‌ت! با بۆتی شروقه‌ بکه‌م...
ئەوسا دەکوته‌ شروقه‌ی ئایەتەکان. ئەگەر بلێی ماریا ستیبانوفنا
پیرش نەبوو، ئەمە ژنی دووهمی بوو، بۆ سکوزا هیتابووی، چونکه
ژنی یەکه‌می نەزۆک بوو. ماریا ستیبانوفنا دوو کوپری هەبوون هیتشتا
بچووک بوون، کوپری دووهمی که‌ "فاسیای نیتو بوو، وه‌ختی
له‌دایکبوو که‌ بابی نزیکه‌ی شه‌ست سالان بوو، "ئاکولکای کیزیان که‌
نۆبه‌ره‌یان بوو، هه‌ژده‌ سالان بوو.
چیریڤین له‌ شیشکۆفی هاوڕینی پرسی:
- یانی ژنەکه‌ی تۆ؟
- سه‌برکه‌، هه‌وه‌لجار فیلکامارۆزۆف هات و کردی به‌ بۆله‌بۆل و
هه‌راوزه‌نا، به‌ "ئه‌نگودیم"ی گوت:
- چوار سه‌د رۆبله‌که‌م بده‌وه‌! من کریگرتە‌ی تۆ نیم، ئاوا ئەمرم
به‌سه‌ردا بکه‌ی، نامەوێ شەریکایه‌تی تۆ بکه‌م و ئاکولکای کچیشته‌
ناخوازم! نه‌ دایکه‌م هه‌یه‌ و نه‌ باوک و هه‌رچیم هه‌یه‌ و نییه‌ ده‌یده‌م به‌
مه‌شرووب و ده‌یخۆمه‌وه‌، که‌ پاره‌شم نه‌ما ئیدی ده‌چمه‌ پیزی
سوپاوه‌ و دوا‌ی ده‌ سالتیک به‌ پله‌ی فیلدمارشال بۆ ئیزه‌ دیمه‌وه‌.

ئەنگۈدېم، ھەموو پارەكەى دايەو، ھەرچىيەكى لە لا بوو بۆى
گىرپايەو. ئەنگۈدېم لەگەل بابى ئەودا شەرىك بوو. ھەموو پارەكەى
بۆ گىرپايەو و گوتى:
- كۆپم ئاگات لە خۆ بى، ئەم بايە لەم كۈنەو بى، ئاقىبەت خىر
ئابى.

فيلكا بەرسفى دايەو:

- ئاقىبەت خىر بىم يان ئاقىبەت شەر، ئەمە پەيوەندى بە تۆو نىيە،
خەلە فارى ريشسى. لە عەمراتم چرووك و پوولەكى وەكو تۆم
نەدیتو! دەرەوى فەرەيەك بە چوار كويىكان بېرى! عانەعانە كۆى
دەكەيتەو و دەرەيتە سەر يەك، ھەرچى گەنوگوى سەر ئەرز ھەيە
كۆى دەكەيتەو تا پارەى پى پەيدا بىكى! من ژيانى وام ناو، تف لە
ژيانى وا دەكەم! مەگەر شەيتان بزانى تۆ بۆچى پارە كۆ دەكەيتەو!
بەلام من شتى وا ناكەم، بۆ خۆم دەژىم! ئەو ش بزانه كە ئاكولكاي
كىژت ناخوام! ئەوئەندەم بەسە كە لەگەلى نووستووم و كردوومە بە
ژن.

ئەنگۈدېم كە لە ھەژمەتاندە دەرەزى گوتى:

- چۆن زات دەكەى پياوئىكى ئابروومەند و كىژەكەى لەكەدار بىكى؟
ئاخر كەى لەگەلىدا نووستوويت ھەى توخمەسەكى بەزى مار؟ (فيلكا
پاشان خۆى ئەو ھى گىرپايەو).

فيلكا بە يارۆى پىرەمىرى گوت:

- نەك ھەر خۆم ناخوام، بەلكو تا بۆم بىرى نايەلم كەسى تىرىش
بىخوازىت، تەننەت مىكىتا گرىگورىچ ش نەىخوازىت، چونكە ئابرووى
تكاو و ناوى زپاو! لە پايزى رابردووەو من لەگەلىدا رادەبوئىم.
بەلام ھەرگىز ناىخوام، ئەگەر ھەموو مولكى دنياشم بدەيتى
ناىخوام!

ئیدی ئەو کۆرپە بە کەیفی خۆی پای دەبۆارد. دەبخواردەوه و خۆی دەنواند! شار ھەموو لینی بێزار و بیتاقەت بوو. چونکە پارەیهکی زۆری ھەبوو دۆست و ئاشنای دنیای لە دەور خەبوو بوونەوه. بە درێژایی سێ دانە مانگی بەردەوام بە راست و بە چەپدا پارەیی تەخشانوپەخشان دەکرد و دەستی نەدەگرتهوه، تا دوا قرۆشی تەواو کرد. بە دەم پێکەنینەوه دەیکوت: کە ئەم پارەیهەم تەواو کرد، ھەنگی مالاھەم و دارونەدارم دەفرۆشم، کە ئەویشم تەواو کرد ئیدی یان دەچمە ریزی سوپا، یان بۆ خۆ بەرھەڵا دەبم و دەست بە دزی و جەردەیی دەکەم. لە بەیانییەوه تا ئیوار ئ لەیەکیینە دەبخواردەوه، بە سواری عەرەبانەیهکی دوو ئەسپەیی زەنگولەدار دەگەرا و دەھات، چونکە "توربا"ژەنیکی باش بوو، کێژان پێیان پێدەگرت و حەزیان لێدەکرد.

چیریقین لە ھاوڕیکەیی پرسی:

- باشە راستی دەکرد کە دەگەل ئارکولکادا خەوتبوو؟

- راوہستە، با بۆتی بگێرەوه! باوکم تازە مردبوو، ژيانمان زۆر خراپ بوو. دایکم ئەو کاتانە لە مالی ئەنگودیم کاری دەکرد، کێک و نانی زەنجەبیل و ئەو شتانەیی بۆ دروست دەکردن بۆ فرۆشتن. ئیدی مەمرومەژی بەوه دەژیاین. بەلام بەوهشەوه ژيانمان دژوار و ناپەرھەت بوو. پارچە زەویەکی کشتوکالیمان لەو پەڕی لێرەوارەکەدا ھەبوو، دەمانکرد بە گەنم. بەلام کە بابم مرد، فرۆشتمان و کەوتەمە رابواردن و عیشونۆش، ئیدی ئەگەر دایکم پارەیی نەدابایم، بە شەق تێی بەردەبووم و بە تۆبزی لێم دەسەند.

- ئەمە کاریکی خراپە، تاوانە، تاوانیکی گەورەیه مەرقوف لە دایکی خۆی بدات!

- ئاخىر ھەندى جارىلەپ يەنىيەن تاشىۋېتىلگەن دەمخوار دەۋە ۋە مەستى مەست بولۇپ، خانىۋەنى خىلاپەتلىك قىلغان ھەيۋەت، پاستى داپزاۋ ۋە داپزاۋ بولۇپ، بەلەم ھەر باش بولۇپ موللىق قىلغان بولۇپ، ئىدىيەلەر بىرلا لايىق سەرمان دەھات، جارى ۋە ھەيۋەت بە ھەفتە ۋە بە دە پۇرۇ، زەۋادىمان لە مالىدا نەبەۋ. خوتەن بولۇپ ۋە پىرتاندىن ۋە گەۋجەگەۋجى پىرەنەكەي دايىقىش لەۋ لالە بولۇپ، بەلەم مەن گەۋجە نەدەدە، ئىدىيە چار ئاچار خوتەن دايە فىلىكماروزوف. شەۋ ۋە پۇرۇ پىكەۋە بولۇپ، ھەر بىتاقەت بولايە دەيگوت:

- تەگىتارم بولۇپ، مەنىش پالىيە دەمەۋە ۋە پارەت بولۇپ قىر دەمە، چۈنكى مەن پىلانىكى دەۋلەمەندەم.

ئىدىيە ھەر جارى ۋە دايەكە تازەي دەكرد، بەلەم قەت دەستى بولۇپ دىۋى ۋە مالى دىۋى نەدەرد، دەيگوت:

- مەن دىۋى ۋە جەردە نەم! مەن پىلانىكى ئابىۋەمەندەم!
پۇرۇش پىنى گوت:

- با بىچىن دەركاكەي مالى ئاكولكا لە قىر بىگىن(2)، چۈنكى ھەز ناكەم شەۋ بە مىكىتا گىگورىيە بىكەت! مەن ئىستەنەمە لە ھەمەۋ كاتىكى دىۋى مەبەستەرە.

بابى ئاكولكا، دەمەن بولۇپ دەيۋىست كىزەكەي بىدات بە مىكىتا گىگورىيە. گىگورىيە پىلانىكى زور پىر بولۇپ، ئىكەنەي مەرد بولۇپ، ھەيەكە لە چاۋ دەكرد، كارى بازىرگەن دەكرد، كە ئەۋ واتەۋاتەي دەربارەي ئاكولكا بەر گوت كەۋتەۋە، بە باۋىكى گوت:

- ئەۋە بولۇپ مەن دەيۋى بە ھەيەكەكى گەۋرە ئەنگۈدىم تروفيمىچ. ئەمە جەگە لەۋەي تەمەن بە سەرچۈۋە ۋە كەلگە ئىنتىپام پىۋە نەماۋە.

بەھەرچال قىرمان لە دەركاكەي مالى ئاكولكا ھەلسۈۋ. ئاكولكايان لە مەلەۋە ھەپس كىرد، ھىندەيان لىدا خەرىك بولۇپ دەمەرد. مارىا

ستېبانوفنای دایکې هاواری دهکرد: "به داخی ئەم ریسواییه وه دهمرم".
باجه پیرهکەى دهیگوت: "ئەگەر سەردەم سەردەمى دەرەبەگایەتى
دەبوو، بۆم هەبوو پارچە پارچەى بکەم، بەلام دەلێنى چى، زەمان
گۆراوه و، پۆژ پۆژى گەندەلى و هەرچیوپەرچیانه".

دراوسینکان هەندى جار لەمسەرى شەقامەکەوه تا ئەوسەرى
شەقامەکە گونیاى له هاواروفیغانى ئاکولکا دەبوو. کەسوکارەکەى له
بەیانیهیه وه تا ئیوارى ئەشکەنجەیان دەدا و دارکاریان دهکرد. "فیلکاش"
له بازاردا و له نێو هەموو خەلکیدا دهیگوت:

- ئەم ئاکولکایه کیژى باشه، به راستى مالى رابواردنه! چاک پورتم
شکاندن، تا ماون من له بیر ناکەن!

پۆژى تووشى ئاکولکا بووم، که دوو سەتلى پى بوو و دهچوو له
پرووبار ئاو بێنى، بانگم لیکرد و گوتم:

- پۆژباش ئاکولینا کودیوفنا! سلاو له پاکیزهییەت! پێم بێژه لهگەل
کیندا دهژى و کى دەنکته و کى پارەت دەداتى وا ناز بەسەر ئەرزا
دەکەى؟ من ئەوەندەم گوت و ئەویش هیچ وهلامیکى نەدامه وه. بەلکو
چاوه خەمناک و درشتەکانى تێبیریم و هیچى نهگوت، زۆر لاواز بوو
بوو، بوو بوو به داسک و دەرزی. تەنیا تەمەشایهکى کردم و هیچى
تر. بەلام دایکى که وای زانى سووعبەتم لهگەل دەکات، له ئاستانهى
دەرگاکه وه هاواری لیکرد و گوتى:

- هەى سەرئاشراوى بێحهیا ئەوه قسەى چیت لهگەل کرد؟

ئیدی ئەو پۆژه سەرلەنوێ دەستى به لێدانی کردەوه. جارى وا
هەبوو به سەعات دەستى له لێدانی هەلنەدەگرت و دهیگوت: "به من
بى بیکۆرم، ئەمە کچى من نییه، حاشا کچى من نییه"

چیریفین پرسى:

- یانى سۆزانی بوو؟

- په له مکه، با بۆتی بگيرمه وه برادهر! من و فيلکا نيشوکارمان
بوو بوو به خواردنه وه و مهی توشی. پوژيکیان پالکه وتبووم، دایکم
هات و پیگوتم:

- تاکه ی پال دهکوی، هه ی بهرله لا، هه ی دز؟

له سهره تاوه تیر جینیوی کردم و پاشان گوتی:

- ئاکولکا بخوازه! داک و باوکی ئاماده ن به کراسی بهریه وه
بتده نی و سئ سه د پوښت وه کو جیازی دهده نی. بهر سقم دایه وه:

- به لام هه موو خه لکی ده زانن که پووسووری و کچینی نه ماوه.

- حه یوان مه به! هه ر که تاجی بوکینی له سه ر نا، هه موو ئه و قسه و
قسه لوکانه بیر ده چنه وه! خو ئه گه ر به راستی وا بی و قسه لوکی
خه لکی له و بارهیه وه راست بی، باشت، قازانجی تویه، هه تا ماوه چاو
به ره ژیری تو ده بیته و لیت ده ترسیت، بو خومان به پاره و سامانی
ئه و وه کو پاشا ده ژین. له م بارهیه وه قسه م ده گه ل ماریا ستییانوفنادا
کردوه و ږیک که وتووین.

پیمگوت: ئه گه ر ئیستا بیست پوښم بدهیتی، پازی ده بم و
دهیخوازم.

چا باوه ر دهکیت یان نا که یفی خوته، به لام به راستی تا پوژی
گواستنه وه ی بوک، هه میشه ی خوا مه ست و سه رخوش بووم. 'فیلکا
ماروزوف' ش به رده وام هه ره شه ی لیده کردم و دهیگوت:

- خوږی، هه موو په راسوه کانت ده شکینم، ده زگیری ئاکولیکا، دلت
خوشه ژن دینی، ئه گه ر خوم به یوئ، هه موو شه یوئ سواری ده بم!
بهر سقم دایه وه:

- درق دهکوی توخمه سه گ.

به بهرچاوی هه موو خه لکیه وه، له ناو جهرگه ی بازاردا که وته
تانه وته شه ران لیم، هه ر پيسوای کردم. له شه رمه زاری و ته ریقیدا

به له ز بڼ مال گه پامه وه. كه وتمه بيانوو گرتن كه نه گهر هر ئیستا
په نجا پوښم نه ده نئ، نامه وئ و ناخوازم.

چیريښ گوتی:

- يانی نه وان پازی نه بوون بده نئ؟

- حه دیان چیه، بڼچی پازی نابن؟ ئیمهش به نه اندازه ی نه وان
به پیز و به حورمهت بووین، له نئو خه لکیدا به قه دهر و سهنگین
بووین، ناو زپاو و پيسوا نه بووین، بابم له نهنگو دیم ترو فیمیش
دهوله مندتر بوو، ئیدی پیش مردنه که ی به ماوه یه کی که م ئاگریک
که و ته وه، هه موو مالوسه روه ته که ی سووتا و هیچی بڼ دهر نه چوو،
نه و که و تنه ی که و ت ئیدی هه لنه ستایه وه و نه هاته وه مایه. نهنگو دیم
پنی گوتم:

- ده بویه پووتیکی بی کراسی وه کو تو مه منوونی خوا بی که کچی
من بخوازی.

به رسقم دایه وه:

- مه گهر بیرت چوو که دهر گای ماله که ت له قیر گیرا؟

- نه و قسه یه چیه به بی به لگه بوختان مه که، فهرموو نه و دهرگا
کراوه یه و ده توانی برؤیت! که س مه جبووری نه کردویت بیخوازی،
به لام ده بی نه و پاره یه م بده یته وه که پیم داویت.

ئیدی له گه ل فیلکا ماروزو فدا بریارمان دا متری بیگوف بنیرین بڼ
لای نهنگو دیم تا پتیلن له بهر چاوی هه موو خه لکی پسوایی کچه که ی
له قاو ده ده ی. تا پوژی زاویه تی ههر سه رخو ش و مه ست بووم. له
کلئسادا که من وه خو هاتمه وه. که له کلئسا گه پاینه وه، دایان ناین و،
متروفان سستیانیچ ی مامی ئاکولکا گوتی:

- ته واو، هه رچه نده کیژیکی پاکوپا کیزه ت نه خواستوه، به لام
هیوادارم ژنیکی له بار و پیکوپیک بی، پیکه وه پیروخه پو بین.

ئەنگۈدېم، دانىشتىبوو و دەگىيا، پوندك ھۆن ھۆن بە پىدېنە
چەرموۋەكەيدا دەھاتە خوارى. جا ھاوپى گوى بگرە بزانە من چىم
کرد: پىش ئەۋەى بۆ كلىسا بچىن، قامچىيەكم لە بەركم نا، بەو نيازەى
بە بەر چاۋى خەلكەكەۋە دلى خۆم بكم بە تەرزە، بە كارى بىنم و
بۆ خەلكەكەى بسەلمىنم كەس ناتوانى فرىوم بدات و من كابرايەكى
گەۋج نىم.

چىرىشىن كوتى:

- دەستخۆش، ژنەكەشت بزانى چ شتىك چاۋەپروانىيەتى.
- بوەستە، لەزى مەكە برادەر! لە دەف ئىمە وا باۋە پاش ئاھەنگى
زەماۋەند بووك و زاوا دەكەنە پەردەۋە، دەيانخەنە ژوورىكى
ئەلاخەدەۋە، خەلكەكەى تىرىش دەچن لە ژوورىكى گەۋرەدا و بەدەم
خواردنەۋەۋە چاۋەپروانىي ھاتنە دەرەۋەيان دەكن. بەھەرھال كراينە
پەردەۋە. ئاكولكا، لىۋ بەبار و پەنگزەرد، زۆر دەترسا، پەنگى بوو
بوو بە زەغفرانى زەرد. قژى زەرد و خاۋ، چاۋەكانى درشت.
ئاكولكا، زۆربەى كات بىدەنگ بوو، بە تەبىئەت كەسىكى كەمدوو بوو،
ھەندى جار وات دەزانى لالە. ئافرەتىكى سەيرە! جا تۆ دىمەنەكە بىنە
بەرچاۋى خۆت: قامچىيەكم لە بەركم دەرھىتا و لەسەر جىگاگە دامنا.
دەزانى چىم بۆ ئاشكرا بوو؟ لە پەپەى گول پاكتر بوو، كچ بوو،
كچىنى خۆى نەدۆراند بوو، ناتوانم ھىچ گلەبىيەكى لىبىكەم، كچىكى
بىتەيب و عار بوو.

- بەپاست!

- بەپاستى پاست! ۋەكو ھەر كچىكى بەھەيا و حورمەت،
پرووسوور و پاكىزە بوو. ئىدى ئەم كىژە بەلەنگازە بە ناھەق ئەم
ھەموو ئازار و عەزابەى لى بار كرا بوو، نازانم بۆچى فىلكا
ماروزوف ئەو بوختانەى بۆ كرد بوو؟

- راسته، بۆچی؟

- هەنگی لەسەر جینگە هاتمە خوارى، هەر دوو دەستم
جووتکردن و بە دەم کپتۆشەو پیمکوت:

- بمبوره ئاکولینا کۆدیموفنا! بمبەخشە، چونکە من زۆر کەر بووم،
گەوج و کالفام بووم کە باوەرم بەو هەموو بانگەشە و درۆ و
بۆختانانە کرد بوو! ببورە، زۆر ببورە، من کابرایەکی خۆپێی و
بودەلەم!

لەسەر تەختە خەوێکە دانیشتیوو و تەمەشای منى دەکرد، دەستی
خستە سەر شانم، دەستی بە پێکەنین کرد، بەلام بە دەم پێکەنینە کە یەو
دەگریا و پوندک بەسەر گوناکانیدا دەهاتە خوارى، هەم هەنسکی
هەلەدا و هەم دەگریا، هەنگی وەدەرکەوتم و پرووم کردە خەلکە کە و
پیمکوتن:

- مەگەر فیلکا ماروزوف نەبینم! بە زاتى خوا حەوالەى ئەو دنیای
دەکەم!

دایک و باوکی زۆر خوشحال بوون، لە خوشیدا نەیان دەزانی چ
بڵێن و چ بکەن. دایکی ئاکولکا، ئەو نەندەى نەما بوو، لە خوشیدا خۆی
باوێتە سەر پێتەکانم، بە کۆل دەگریا. پیرەمێردە کەى بابی ئاکولکا
گوتى: 'ئەگەر زوو تر ئەمەمان دەزانی، شوویەکی باشتەمان بۆ پەیدا
دەکردیت'.

خۆزگە کاتى کە یەكەم یەکشەممەى دواى زەماوێندە کەمان لە
کلیسا هاتینە دەرێ دەتبینی چ جلۆبەرگیکمان لەبەر بوو. من کلاویکی
فەروى زۆر چاک و چاکەت و پانتۆلیکی ماھوتى زۆر نایابم لەبەر
بوو، ئەویش پالتویەکی فەروە کە رویشکی لەبەر بوو، سەرپۆشیکی
حەریرى بەسەردا دا بوو. ئیدى ژن و مێردیکی لەبار و هاوکوف
بووین، خەلکە کە بەسەرسامى سەیریان دەکردین. هەر دوو کەمان قۆز

و جوان بووین، نه‌بئ به خۆه‌لکیشان، نمونه‌مان له نیتوان ژن و
میرداندان زۆر نه‌بوو.

- به‌پاست؟

- جارئ گوی بگره با بۆت بگنر مه‌وه. دواى زه‌ماوه‌نده‌که‌مان خۆم
له‌ میوانان دزییه‌وه و به‌ سه‌رخۆشی به‌ ناو جاده‌وبانان که‌وتم و
هاوارم ده‌کرد: "ئه‌و هه‌رزه‌ی خوی‌پیه، فیلکا ماروزوف له‌ کوپیه؟ با
بیگرم، ئه‌گه‌ر پیاوه با خۆیم نیشان بدات!" هه‌لبه‌ته سه‌رخۆش و
مه‌ست بووم. ئه‌نجام له‌ نزیکى مالی فلاسوف ده‌ستگیران کردم. به
سئ زه‌لام به‌رزه‌فتیان نه‌ده‌کردم، به‌هه‌رحال به‌خورتی و تۆبزی بۆ
مالیان برده‌مه‌وه. ئیدی مه‌سه‌له‌ی پاکیزه‌پیه‌که‌ی ئاکولکا بوو به
داستان و که‌وته سه‌رزاری خه‌لکی سه‌رانسه‌ری شار. کیزان که‌ له
بازاردا یه‌کیان ده‌بینی، بۆ یه‌کیان ده‌گنرپیه‌وه: "ئه‌رئ بیستت؟ ئاکولکا
کچ ده‌رچوو!" پاش ئه‌وه به‌ ماوه‌یه‌ک "فیلکا ماروزوف"م بینی، به
به‌رچاوی خه‌لکییه‌وه و زه‌قاوزه‌ق پئی گوتم:

- باشترین شت ئه‌وه‌یه ژنه‌که‌ت بفروشی و به‌ پاره‌که‌ی عاره‌ق
بخۆیته‌وه. وه‌کو یاشکا بکه، یاشکا سه‌رباز بوو، ته‌نیا بۆ ئه‌و
مه‌به‌سته ژنی هینا، تاقه شه‌ویکیش ده‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا نه‌خه‌وت، به‌لام
پاره‌یه‌کی زۆری ده‌ست که‌وت و سئ دانه سالی خشت پئی
خوارده‌وه.

به‌رسقم دایه‌وه:

- به‌پاستی هه‌رزه و بیشه‌ره‌فی.

گوئی:

- که‌رپیاو. ئاخه‌ر تۆ چوزانی کچ بوو یان ژن؟ تۆ له‌ شه‌وی
زاوايه‌تیدا فوول سه‌رخۆش بووی.
به‌په‌له‌ خۆم که‌یانه‌وه مالی، ده‌ستم به‌ هه‌راوهاوار کرد:

- ئىتوھ بە ئانقەست سەرخۆشتان کردووم، تا ئاکولکام بەسەردا
ساخ بکەنەو، بەسەر خۆشى بووکتان بۆ گواستوومەتەو.
دایکی ئاکولکا ویستی هینورم بکاتەو، بەلام من بەتورەیی
پیمگوت:

- لاکەوھ پیرەژن، ئەمە ئیشی تۆ نییە، ئتوھ هەر بۆ پارە مردوون!
برۆ بە لای پارەى خۆتەو! کوا ئاکولکام بۆ بانگ بکەن! بگرە کویت
دیشیت، دوو دانە سەعاتی ریک من دارکاریم کرد، وام لیھات
هیزوشنگم لەبەر برا و کەوتە سەر عاردی، ئاکولکاش سى هەفتەى
خشت لە جینگادا کەوت.

چیریڤین بە خوینساردییەو گوتی:

- ئەدى وایە، ژن کوتەکی لەسەر نەبى بەرەللا دەبى، باشە تۆ
دەگەل دۆستەکەیدا گرتت؟

شیشکوف، پاش کەمیک بیدەنگى، بەزەحمەت گوتی:

- هەرگیز! قەت شتى وا پرووی نەدا بوو! بەلام لەو ناوچەیدا بوو
بووم بە بنیشتە خۆشەى ژیر دانان و گەپجارى خەلکى، هەمووشى
خەتای فیلکا بوو. پى دەگوتم:

- ژنەکەت بۆ ئەو دروست بوو، خەلکى لەگەلى رابوین.
پۆژیکیان دەعوەتیکى گەورەى بۆ کردین، بردینیە مالهو، لەپەر
هەستا و کەوتە قسان:

- تەمشای ئەم ژنە باشە بکەن، زۆر خێرەومەندە، دەست بە
پرووی کەسەو نانی، لەگەل هەموو کەسێکدا نەرمونیان و میهرەبان و
دلوالا و بە کەرەمە! ئەرى کابرا تۆ لە بیرت چوو کە پێکەو چووین
دەرگاکیانمان لە قیر گرت.

لەو کاتەدا زۆر سەرخۆش بووم. لیم هاتە پیشەو و چنگى لە
قژم ناو پای کیشا ئەمما راکیشان، دوو لۆ چەمامەو و خەریک بوو

سهرم له عاردی ددها، نهوجا کوتی: دهی میردهکە ی ئاکولکا برهقسه.
دهبی تا نهو کاتهی قژت بهر ددهم هر برهقسی.
- هە ی خوێری بیتشهرفه.

- پارهسته بۆم، دهبی لهگهڵ هاوڕیکانمدا بێم بۆ مالتان و به
بهرچاوی تو و نهوانهوه ژنهکەت پر شهق بکهه. پارهسته، با نهو
قسهیهت کردی.

باوهپ دهکە یهک مانگی رهههق له مال نههاتمه دهري، لهوه
دهترسام ههپهشهکە ی بێنیه دی و بیت و له مالهکە ی خۆمدا ژنهکەم
دارکاری بکات و بېم به مهخسهره و گهپچاری خهلکی، مهگر خوا
بزانێ به درێژایی نهو مانگه چهندهم لێداوه!

- بۆچی لیت ددها؟ پهنگه بتوانی دهستی خهلکی بیهستی، بهلام
دهمی خهلکی نابهستری. لێدانی زۆر و بهردهوامی ژن باش نییه، که
جاریکت لهسهر نهسیحهت و بۆ تهمیکردن له ژنهکەت دا، پاشان بچو
مهاریی و مجامهلهی بکه، ژن بۆ نهوه دروست بووه، دهنا له مالی
بابی نان ههبووه بیخوات.

شیشکوف بۆ چهند ساتیک بێدهنگ بوو، نهوجا له سهری پۆیی و
کوتی:

- ههستم به شهرمهزاریی و سووکایهتییهکی زۆر دهکرد. گهپامهوه
سهر عادهت و خووه کۆنهکانم. له بهیانییهوه تا ئیوار ئێم ددها،
لهسهر بچووکتین شت ئێم ددها، بیانووم پێدهگرت، بۆ نمونه لهسهر
نهوه ئێم ددها که به دلی من ههلهندهستا، یان به دلی من نهدهپۆیی،
وام لێهاتبوو نهگر ئێم نهدابا بیتاقت دهبووم. ئیدی ههندی جار
دهچوو لهبهر پهنجهریهک دادهنیشته و بهکپی دهگریا، زۆرجار که
دهمیینی دهگری، دلم به حالی دهسووتا، کهچی هیشتهاش هر ئێم
ددها. دایکی لۆمه ی دهکردم و جیتیوی دهدامن و دهیگوت:

- خوږې ناپياو، قهله پره شی شووم.
منیش وه لامل دده ایه وه و دهمگوت:
- بیده نگ! فرزه نه که ی دهنه دتتو پیتم! فریوتان دام به سهرخو شی
کیزه که تان دا به سهرمد، دهستان بریم.
له سهره تاوه نه نگو دیمی پیر، ده یو یست خو ی له مه سه له که
هه لقورتین، که وته هه پروگیف. پروژیک پتی گوتم:
- ناگاداری خو ت به ها! تو ته ویت بتوانی یاخی بیت.
به لامل زوری پینه چوو، ده سته رداری هه پروگیف بوو. ماریا
ستیانوفناش دایه نر می. جاریکیان به دهم گریان وه هات و گوتی:
- گوی بگره نیفان سیمونیچ! دلم به به ریه وه نه ماوه، خریکه له
داخ و په ژاره دا دهمرم. من دا وایه کم له تو هیه، بو تو بچووکه، به لامل
بو من گوره یه. له پاهی خوا وازی لی بیتنه، بیبه خشه، لینیکه پری با
بروات.
پیره ژن به دهم ته و قسانه وه که وته سهر چوکان و دهستی به
پارانه وه کرد:
- پیایو باش به، ناقل به و بیبوره. به دکاران بوختانیان بو
کردووه، باوه پریان پیمه که. عیب له و ثافره ته دا نییه، خو ت ده زانی به
کچی هاته لای تو، له پره ی گول پاک و پاکیزه تر بوو.
ته و ده گریا و من پتر ده هری ده بووم. گوتم:
- نه خیر، نامه وی گویم له و قسانه بیت، نامه وی یهک وشه ی ترم
گوی لیبن، من به دلی خو م ده کم، چیم پیخوش بی ته وه ده کم، به
قسه ی عه بده لبه شهر ناکم جگه له فیلکا ماروزوف، هر ته و براده ری
منه، دقستی هره نازیز و گیانی به گیانی منه.
چیریقین گوتی:
- یانی دیسان یه کتان گرته وه؟ بوونه وه به براده ر؟

- نه گیانه! براده‌ری چیی و دۆستی چیی! کوږم ده‌ویست بویری
لنی نژیک ببیته‌وه. دارونه‌داری به بادا دا که‌وته سهر ساجی عه‌لی و
خوی ئاماده کرد، که له جیاتی کوږی پیاوینکی ده‌وله‌مندی شار، بچی
بۆ سهر‌بازی. له لای ئیمه وا باوه که نه‌گهر یه‌کینک قه‌بوول بکات له
جیاتی که‌نجیکی دی بۆ سهر‌بازی بپروات، نه‌وا ده‌بی به‌گه‌وره‌ی نه‌و
ماله، که‌س به‌بی پرسى نه‌و په‌نجه به‌ ئاوا ناکات، تا ده‌پروات بۆ
سهر‌بازی. نه‌و پۆږه‌ی که‌ سه‌فه‌ر ده‌کات پاره‌که‌ی کاش وهرده‌گریت،
به‌لام تا پۆږی سه‌فه‌ره‌که‌ی له‌و ماله‌دا ده‌ڙی، په‌نگه‌ ئه‌مه‌ شه‌ش
مانگی ته‌واو بخایه‌نی. جا نه‌و جوړه‌ گه‌نجان، له‌و ماوه‌یه‌دا
هه‌رچییه‌کیان به‌ خه‌یالدا بی ده‌یکه‌ن! له‌ هیچ قۆږیاتیک ناپرینگینه‌وه.
بۆیه‌ پتویسته‌ له‌و حاله‌ته‌دا هه‌رچی ئیکۆنه و وینه‌ی وه‌لیان هه‌یه‌ له‌
ماله‌که‌ بگوازینه‌وه. ئیدی نه‌و گه‌نجان، تا نه‌و پۆږه‌ی بۆ سهر‌بازی
فری ده‌کران، خویان به‌ گه‌وره‌ی نه‌و ماله‌ ده‌زانن و ده‌بی نه‌وپه‌ری
پریزان لیتیگری ده‌نا له‌ قه‌ولو‌قه‌رار و به‌لینه‌کانی خویان ژیتوان
ده‌بوونه‌وه، جا فیلکا ماروزوفش له‌و ماله‌دا نه‌و جوړه‌ په‌فتاره‌ی
ده‌کرد، له‌ هیچ نامه‌ردیه‌که‌ نه‌ده‌پرینگایه‌وه، ته‌ماحی ده‌کرده‌ ژنان و
که‌چان، له‌ دوا‌ی شیبو له‌ پدینى خودان ماله‌که‌ ده‌نه‌وی پراکیشه‌،
هه‌رچییه‌کی به‌ خه‌یالدا به‌هاتبایه‌ ده‌یکرد. هه‌موو پۆږی خوی ده‌شت.
خه‌لکی ماله‌که‌ی ناچار ده‌کرد گه‌رماوی بۆ دابخه‌ن و له‌ جیاتی ئاو،
مه‌ی بۆ دابنن. ژنانی ماله‌که‌ی ناچار ده‌کرد بچنه‌ ژیر بالی و بۆ
گه‌رماوه‌که‌ی به‌رن. خو نه‌گهر به‌ مه‌ستی بۆ مال بگه‌رایه‌وه، له‌
ناوه‌ندی شه‌قامه‌که‌دا ده‌وه‌ستا و هاواری ده‌کرد:

- نامه‌وی له‌ ده‌رگاوه‌ وه‌ژوور بکه‌وم، ته‌یمانکه‌م بۆ لابه‌رن.

به‌مجۆره‌ خه‌لکی ماله‌که‌ی ناچار ده‌کرد، له‌ لای ده‌رگاکه‌وه‌ لایه‌کی
ته‌یمان و محاجه‌ره‌که‌ی بۆ لابه‌رن تا بیته‌ ژووره‌وه. نه‌نجام که‌ پۆږی

پهوانه کردنی فیلکا بۆ سهربازی هات، هەر هه‌موو ئه‌و کهربازاپه
کوژتایی هات. ناچار ئه‌و پۆژه ده‌ستی له‌ خواردنه‌وه هه‌لگرت. گشت
خه‌لکی له‌ مال هاتنه‌ ده‌ری و له‌ جاده‌وبانان گردبوونه‌وه، تا ته‌ماشای
فیلکا ماروزوف بکه‌ن که شاری به‌جیده‌هیشته‌ و بۆ سهربازی
ده‌پۆیی. به‌یه‌کتریان ده‌گوت:

- فیلکا ماروزوف بۆ سهربازی ده‌برئ.

فیلکاش، له‌ نیو گالیسکه‌یه‌ک دانیشتبوو، هیدی هیدی ده‌پۆیی و
به‌پاست و به‌چه‌پدا سلاوی له‌ خه‌لکه‌که ده‌کرد. به‌ پێکه‌وت له‌و
کاته‌دا ئاکولکا له‌ مه‌زرا ده‌که‌پایه‌وه و به‌ویدا په‌ت ده‌بوو، هەر که
چاوی پێکه‌وت بانگی لێکرد:

- به‌هسته.

ئه‌وسا، خۆی له‌ گالیسکه‌که هه‌لدایه‌ خوارئ، که‌وته‌ سه‌ر چۆکان و
گوئی: "پۆحه‌که‌م، گیانه‌که‌م! حه‌یاته‌که‌م! مزره‌سیوه‌که‌م. من له‌م دوو
ساله‌دا شه‌یدای تۆ بووم و ئه‌میستا به‌ موسیقاوه‌ بو سهربازیم
ده‌به‌ن! بمبووره‌ ئه‌ی پاکیزه‌ ئابروومه‌ندترین باب، چونکه‌ من هه‌رزه‌ و
پروسووره‌که‌، ئه‌ی کیژی ئابروومه‌ندترین باب، چونکه‌ من هه‌رزه‌ و
خوێڕیم، من به‌رپرسی هه‌موو کوێره‌وه‌رییه‌کی تۆ بووم، من
به‌رپرسی هه‌موو عه‌زابینکی تۆ بووم.

فیلکا به‌ده‌م ئه‌و قسانه‌وه، جاریکی دی له‌به‌رده‌میدا هاته
سه‌رچۆکان و کپنۆشی بۆ برد. ئاکولکا له‌ هه‌وه‌له‌وه ترسا، به‌لام
دوای توژیک وه‌خۆ هاته‌وه، سلاوی لێکرد و دوو لۆ له‌ هه‌نبه‌ریدا
چه‌مایه‌وه و گوئی:

- تۆش له‌ من ببوره‌ کوپی باش. قه‌ت لێت زویر نیم.

خه‌یرا له‌ دوای ئاکولکاوه، بۆ مال که‌پامه‌وه و لیم پرسئ:

- چیت پێگوت دیله‌سه‌گ.

بیترس و دوودلی چاوی برییه دوپچاوانم و (ئیدی باوهپ دهکە ی
یان نا کە یفی خۆتە) گوتی:

- خۆشمدهوئ، بە قەد هەموو دنیا م خۆشدهوئ.

چیریفین گوتی:

- سەیرە!

- ئەو شەو و پۆژە هیچ قسەیکەم نەکرد. بەلام ئێوارێ پێمگوت:
'ئاکولکا، دەتکوژم.'

بە درێژایی ئەو شەره خەو نەچوو و چاوم، تاکو خوا پۆژی
کردۆتەو من لە ژوورەکە ی پێشەو مەیم خواردوو و تەو. کە پۆژ
هەلات گەرامو وە بۆ ژوورەکە ی خۆمان. بە ئاکولکام گوت: 'ئاکولکا
خۆت ئامادە بکە تا برۆین بۆ مەزرا'. پێشتر باسی ئەو م کرد بوو کە
بە نیازم سەریکی مەزراکە بدەین و ژنەکەم بەو ی دەزانی، گوتی:
'پێمخۆشە سەری مەزراکە بدەیت! کاتی درەو، بیستوو مە گواپە
وەرزیڕەکە دوو پۆژە نەخۆشە و لە جێدا کەوتوو'. بێئەو ی هیچ
قسەیکە بکەم عەرەبانەم لە ئەسپ بەست. لەوسەری شاردا،
دارستانیکی گەورە هەیه کە درێژییەکە ی یازدە فەرسەخە، مەزراکە ی
ئێمە دەکەوێتە کوتایی ئەو دارستانەو، دوا ی ئەو ی سی
فەرسەخمان بری، ئەسپ و عەرەبانەکەم لە ژێر دارەکاندا پراگرت. بە
ژنەکەم گوت: 'ئاکولکا، دا بەزە، ئیدی ئەجەلت هاتوو'. لە کاتیکیدا کە
لە ترسا دەلەرزێ، بەبێدەنگی هەستا و لەبەر دەمندا وەستا. پێمگوت:
'بە راستی بێزار و بێتاقەت بووم، زۆرت عەزاب دام، دە ی دوا نوێژی
خۆت بکە'. قۆیم گرت، پرچیکی درێژی چڕوپرپی هەبوو، پرچیم لە
دەستمەو و پێچا، خستەم نێوان هەر دوو زرانیمەو. کێردەکەم
دەرھێنا، سەریم بۆ دواو و برد. کێردەکەم لە ملی نا، هاواری کرد،
خوین فیچقە ی کرد، هەنگی کێردەکەم تووڕ دا، ژنەکەم لە باو و ش

گرت، له عاردهکه م پاکشانده، ماچم کرد، پر به زار دهگریام، من دهگریام و ئو دهقیژاند، خویتهکهی بهسەر و چاو و دهست و پلمدا هه‌لده‌پژا. له پر ترسم لینیشت، هه‌ستام، ئه‌سپ و عه‌ره‌بانه‌که‌م به‌جیه‌یشت و پیم وه‌غاریوه‌نا، نه‌وه‌ستاموه‌ تا گه‌ییمه‌وه‌ مال. له پشته‌وه‌ خۆم به‌ مالدا کرد، خۆم له کوخته‌یه‌کی چۆلدا هه‌شار دا که جاران له جیاتی گه‌رماو به‌کار ده‌هات. له‌وئ خۆم وه‌بن ته‌ختیک دا، تا شه‌وئ له‌وینده‌ر مامه‌وه‌.

- ئه‌دی ئاکولکا؟

- ئه‌ویش هه‌لده‌ستی و ده‌یه‌وئ خۆی بگه‌یه‌نیته‌ ماله‌وه‌، به‌لام بر ناکات، چونکه‌ دواتر له‌ دووری سه‌ده‌مه‌تری هه‌مان شوین ده‌یدۆزنه‌وه‌.

- یانی به‌ ته‌واوه‌تی نه‌تکوشتبوو؟

- نه‌خیر.

شیشکۆف، که‌میک بیده‌نگ بوو. چیریڤین گوتی:

- ئا، پاسته‌ ده‌ماریک هه‌یه‌ ئه‌گه‌ر یه‌کسه‌ر نه‌بردرپئ، ئو که‌سه‌، چه‌ندیش خوینی له‌به‌ر به‌روات نامرئ.

- به‌لام وێرایی ئه‌وه‌ش هه‌ر مرد، بۆ شه‌وئ مرد. خه‌به‌ری پۆلیس ده‌ده‌ن. پۆلیس که‌وته‌ تاقیب و سۆراخه‌م. شه‌وئ له‌و کۆنه‌ گه‌رماوه‌ چۆله‌دا ده‌ستگیریان کردم.

شیشکۆف تۆزئ بیده‌نگ بوو و له‌سه‌ری پۆیی:

- ئیدی ئه‌وه‌ چوار دانه‌ ساله‌ لیڤه‌م!

چیریڤین، به‌وه‌په‌ری خه‌مساردی و خوینساردییه‌وه‌، قوتوه‌وه‌

به‌رنووتیه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، به‌ده‌م به‌رنووتی هه‌لمژینه‌وه‌ گوتی:

- به‌لئ، ژن به‌بێ کوته‌ک نابێ به‌شه‌ر. به‌لام کورپی باش تو

که‌ریتییه‌کی گه‌وره‌ت کردوه‌وه‌. منیش کاتی خۆی ژنه‌که‌م ده‌گه‌ل

عاشقه که یدا گرت، به پای تو چ بکهم باشه؟ بردم بۆ ته ویله که،
 ههوساریکم هه لگرت و دوو قه دم کرد و پیمگوت: "تو له کلێسادا
 به لێنی وه فاداریت به کێ دا، سویندی ئه مه کداریت بۆ کێ خوارد؟"
 بگره کویت دیشیت، به ههوسار تییه بهر بووم، یه کدانه سه عات و نیو
 لیم دا، تا ئه نجام هاواری لیههستا، که و ته پارانه وه: "هه ر دوو پیت
 ده شۆم و ئاوه که ی ده خۆمه وه، تۆ به!" نێوی ئه فدوتیا بوو.

په راویز:

۱- له قیرگرتنی ده رگای مالیک که کچی تیدا بێ، نیشانه ی ئه وه یه که
 ئه و کچه پوو سووری و کچینی خۆی دۆراندووه.

«۱۶»

وهرزی هاوین

مانگی نیسان هات. زۆری بۆ جهژنی پیروژ، جهژنی رابوونی مهسیح نه مابوو، ئیدی خۆمان بۆ کاری هاوینه ئاماده دهکرد. پۆژ به پۆژ دنیا گهرمتر و ههتاو پرشنگدارتر دهبوو. ههوا بۆنی به هاری لیده هات و دهماخی زاخاو دهدا و گیانی دهبوژانهوه و خوینجمان دهستی پنده کرد. زیندانی دهستوپ به کۆتش خوینی دهبزوا و پۆژانی خوش و جوانی به هار ناخی دهشله قاند و ئاره زوو و کهله لهی ئازادی و خه می غوربەت و تاسه ی دووری له دل و دهروون و ههست و نهستدا بیتار دهکردهوه. پیموایه مرووف، له پۆژانی خوش و ههتاوی به هاریدا، پتر له پۆژانی ههروهه لا و باراناوی خه مناکي پایز و زستان، داخ بۆ ئازادی له دهستچووی ههله کیشیت. هه رچه نده به خوشی و تاسه وه چاوهروانی به هار دهکهن، به لام که به هاریش دیت، زیاتر دههاوروژین و بیقه راری دهکهن، سه رنجم دهدا و ده مبینی که له به هاردا، قهرقه شه و ده مه قاله و ههراوه نگامه له زیندانه که ماندا پتر دهبوو. پۆژ نه بوو شه پوئاژاوه

به‌رپا نه‌ییت. هه‌ندێ جار که بۆ سوڤره و بێگار بۆ که‌ناری ڤووباری ئارتیش ده‌براین، به‌ چاوی خۆت خه‌لکانتیکی به‌له‌نگاز و داماوته‌ ده‌بینی که به‌ هه‌سه‌ره‌ته‌وه، نیگای خه‌مناکیان به‌ره‌للای ئاسمانی شین ده‌کرد و چاویان ده‌بریه‌ خالێکی دوور دووری ئه‌وه‌بری ڤووباری ئارتیش، که تا چاو به‌ری ده‌کرد، به‌ سه‌دان فه‌رسه‌خ هه‌ر ده‌شت و بیابان بوو، ده‌شتی به‌رین و بیتپایانی "کیرخیزێ" ئازاد بوو، ئه‌وسا ده‌تبینین چۆن له‌ ناخی ده‌له‌وه‌ هه‌ناسه‌یه‌کی قوول قوولیان هه‌له‌ده‌کیتشا، ده‌تکوته‌ دیه‌نی ئازادی ده‌شته‌ بێکوته‌یه‌که‌ باری ده‌لی خه‌مباری سوک کردوون. ئه‌رێ، یارۆی زیندانی له‌ ناخی ده‌له‌وه‌ ئاهێکی دوورودرێژی هه‌له‌ده‌کیتشا و پاشان له‌ ڤه‌ر وه‌کو که‌سیک بیه‌وی ئه‌و خه‌ون و خه‌یالانه‌ له‌ خۆی بتاریتێ، به‌توڤه‌یه‌ی ده‌ستی ده‌دا به‌ بێله‌که‌ی و به‌ ئه‌رزه‌که‌یدا ده‌کرد یان سه‌فته‌ خسته‌کانی هه‌له‌ده‌گرت و ده‌یگوازته‌وه‌ بۆ شوینی مه‌به‌ست. ئیدی هه‌ر دوا‌ی توژیک ئه‌و هه‌ست و سۆزه‌ ڤه‌وته‌نیانه‌ی له‌بیر ده‌کرد و به‌پتی مَجَبَز ده‌که‌ڤایه‌وه‌ سه‌ر پێکه‌نین یان جێته‌وه‌کانی خۆی. به‌ جۆشوخوڤوشیکی بێوینه‌وه‌، به‌ هه‌موو هێز و توانایه‌کی خۆیه‌وه‌ ملی وه‌به‌ر کاره‌وه‌ ده‌نا، وه‌کو ئه‌وه‌ی بیه‌وی به‌ کارکردن و خۆماندووکردن، داخی ده‌لی خۆی هه‌له‌ڤرێژێ. هه‌موو ئه‌وانه‌ له‌ هه‌ڤه‌تی هێز و توانادا بوون، له‌ به‌هاری ته‌مه‌ندا بوون، به‌لام باری کوته‌زنجیران له‌م وه‌رزهدا، یه‌جگار قورس بوو! ئه‌م قسانه‌م زاده‌ی سۆز و گودازان نییه‌. به‌لکو سه‌رنج و تێبینیه‌کی دروست و ته‌واوه‌. له‌ وه‌رزی به‌هاری، له‌ ژێر خۆره‌تاوی ڤرشنگداردا، کاتی ڤیاو هه‌ست ده‌کات سه‌روشت له‌ هه‌ر چوار نکالیدا، ڤاده‌بی، ده‌که‌شێته‌وه‌، کاتی هه‌ست به‌ خۆیجمانی سه‌رپای خۆی ده‌کات، زیندانی لێده‌بین به‌ دۆزه‌خ، چاودێری پاسه‌وانانی له‌ جاران له‌ لا قورستر ده‌یت.

له وه زری به هاردا، له گه ل خویندنی په که م کلاونه دا، ئیدی نه ک
 هر له سیبیریا به لکو له سهرانسری پرووسیادا، خه لک وخوا له
 زیندانان وه درده که ون و پرو له لیره وار و جهنگه لان ده که ن، دوی
 ژیره مینانی بوگنخ و سزا و کوتوزنجیری قورس و قامچی و
 شه لاقی به نازار، نه و خه لکه به ره لالا ده بن، ویلوسه رگه ردان به
 ده شتوده راندا بللوده به نه وه، له کوئی ژیان بوار بدات و ناسان بن
 لاده ده ن. هر چه یه کیان له خواردن و خواردنه وه به پیکه وت بیته پئی
 ده یخون و ده یخونه وه، شه وان له دارستان و مه زرایاندا، بیخه م و
 خه یال، بیترسی زیندان لئی دهنون، وه کو نه وهی بالنده بن، بیخه م و
 خه یال، بیخه می سبه یی، تاقه ئیشیان نه وه بن به بهرچاوی خواوه
 پرو بکه نه ته ستیرانی ناسمان و بلین: سلوئی ته ستیران! به لام
 و پرای نه وهش هندی جار، چه رخی ژیان به به ختی نه وان ناکه پئی و
 له خزمه تی "جه نه رال وه قواق دا" برسیتی و تینوویه تی به روکیان
 ده گریست و سه غله تیان ده کات، جاری وا هیه به هه فته پارووه
 نانیکیان ده ست ناکه وئی. نه مه جگه له وهی ترسی نه وه شیان هیه
 دووباره ده ستگیر بگریته وه و بخریته وه زیندان، بویه ترس و برسیتی
 ناچاری ده کردن، دزی و تالانی بکه ن، ده ست له کوشتن و برین
 نه پاریزن. له سیبیریادا قسه یه کی باو سه باره ت به زیندانی و
 دوورخراوان هیه که ده لیت: "زیندانی و دوورخراوه وه کو مندا
 وایه، هر شتی ببینی و پکی لیده گری و پری ده داتی". به لام نه م
 قسه یه زیاتر ناواره و ویلگه پان ده گریته وه. زوربه ی هره زوری
 ناواره و ویلگه پان، پیگر و دزن، هه لبه ته زیاتر ناچاری بق نه م
 کاره یان هان ددا تا مه یل و ثاره زوو، زیاتر پیویستی نه مه یان
 پیده کات تا پیشه. هندی ناواره هن، ناواره یی چووه ته خوینانه وه و
 ناتوانن ده ستبهرداری بن. له نیتو زیندانیاندا خه لکانیک هن، دوی

ئەو ھى ماوھى مەھكۇمىيە تەكەيان تەواو كىردوۋە و ئاكنجى بوون،
 ئەوجا گەراۋنە تەوھ سەر وىلگەپى و پىگىرى. لەو ھى پىاۋ لە دلى
 خۇيدا بلى مادامىكى ماوھى مەھكۇمىيە تەكەيان تەواو كىردوۋە، ئىدى
 دەبى لە ژيانى تازەيان پازى بن، كەچى بە پىنچە وانەو، شىتىكى
 پەنھان ئۆقرە و ئاراميان لىتەلدەگىرىت و بەرەو پىگىرى و ئاۋارە يىيان
 رادەكىشىت. ئىدى ژيانى دەشت و لىپرەۋاپان، سەربارى ئەوھى
 سەخت و دژوارە، ئازادى و پىسكى تىدايە، لە پوانگەى ئەوانەو،
 ئەفسوونىكى نەيتىنى ھەيە. سەير ئەو ھى ھەندى جار لە نىو ئەو
 زىندانىيانەدا خەلكانىك دەيىنى، سەلار و سەنگىن، خوشمە شەرب و
 ھىدى و ھىمن، ئومىدى ئەوھىيان لىدەگىرى كە بەر بوون، بىن بە
 جووتىبارى سەر كە وتوو و بۆ خۇيان ئاكنجى بىن و بژىن، كەچى
 دەگە پىنەوھ سەر وىلگەپىيە كەى جارانيان. لە نىو ئەو زىندانى و
 دوور خراۋانەدا ھى وا ھەن، ژن دىنن، مندال دەخەنەو، بۆ ماوھى
 چوار پىنچ سال جىگىر دەبى و لە يەك شىۋىندا دەژى، كەچى لە
 پىنگدا، بەيانىيەك ھەلدەستى و ژن و مندالەكەى بەجىدىللى و كەس
 نازانى بۆ كۆى سەرى خۇى ھەلدەگىرىت. پۆژىكىان لە زىنداندا يەكىك
 لەوانەيان نىشاندام كە مال و مندالەكەى بەجىيشتىبوو. ئەمە نە ھىچ
 تاۋانىكى كرد بوو، نە ھىچ گومانىكى لەسەر بوو، كەچى لە مال
 ھەلاتىبوو و دەستى بە ژيانى ئاۋارەيى و سالوكى كرد بوو، ھەموو
 ژيانى بە ئاۋارەيى بەسەر بىردىبوو. بەو ئاۋارەيى سەرانىسەرى
 پرووسىي تىكرىدىبوو: لە باشوورى ولاتەوھ بۆ ئەو بەرى پوۋبارى
 دانوب و لەۋىندەرەوھ چوۋبوو بۆ دەشت و بىابانى كرخىز و ھەموو
 سىبىرياي پۆژەلات گەراۋو و سەرانىسەرى قەفقازى تىكرىد بوو.
 ئىدى شۆين نەماۋو بۆى نەچوۋى. لەوھ بوو ئەم پىاۋ، ئەم ئاشقە
 كەپانە، ئەگەر بۆى لۋابا و ھەلومەرجى بۆ ھەلكە وتبا بىۋايە بە

پۆنسۆن كروزۆيەك! ھەلبەتە من لە زىندانىيەكانى ترەو ە ئەم شتانەم
 ەربارەى بىستبوو، چونكە زۆر كەمدوو بوو، لە ھالەتى زۆر
 زەرورىدا نەبوایە ھەر قسەى نەدەكرد. جووتيارىكى كور تەبالاى
 پىو ە بوو، تەمەنى پەنجا سالىك دەبوو، كابرايەكى ھىمىن و ئارام
 بوو، كە دەتروانىيە دەموچاوى جۆرە گىليەكت لە سىمادا
 دەخويندەو. ئارامىەكى شىتەنى پىو ە ديار بوو. زستانان ەزى
 دەكرد لەبەر ەتاو ەكە دانىشيت و لەبەر خۆو ە و لە بن لىوانەو ە
 گۆرانى بلى و سۆزە بكات، بەلام ھىندە بەھىواشى گۆرانى دەگوت،
 دوو ەنگاو لىتى دووربەكە وتبايتەو ە گۆيت لە دەنگى نەدەبوو.
 كابرايەكى نەدوو و كەمخۆر بوو، خواردنى سەرەكى نانى بۆر بوو.
 باو ە ناكەم بە ەمراتى نانكى سى خواردىن يان قاين شەرابى
 كرى بيت، باو ە ناكەم بە ەياتى پارەى بە خۆو ە دىتبى، نەيدەزانى
 پارە بۆمىرئ. زۆر ەمسارد و بىموبالات بوو گۆيى بە ھىچ نەدەدا،
 دنياى دابوو ەر كلكان. ەندى جار بە دەستى خۆى خواردنى بە
 سەگەكانى زىندان دەدا، كەسى تر ەو كارەى نەدەكرد، چونكە پووس
 بە گشتى سەگ بە گلاو دەزانن و ەزى لىناكەن. دەلین گوايە دوو
 جار ژنى ھىناو ە و چەند مندالىكى لە شوئىنكى دوورەدەستى
 پووسىادا ەبوو، بۆچى ەوالەى زىندان كرا بوو؟ ھىچ شتىك لەو
 بارەيەو ە نازانم، بەلام ھاو زىندانىيەكانمان ھەمىشە لەو باو ەدا بوون
 مەحالە ەلەنەيت، كە تا ەو كاتە داسەكتى بوو و ەلەنەھاتبوو، لەبەر
 ەو ە بوو دەرفەتى بۆ ەلەنەكەوتبوو، يان لە خۆى پانەدەبىنى و بە
 خۆيا پانەدەپەرموو. فەرى بەو ژىنگە بىگانەيەو ە نەبوو كە تىكەوتبوو.
 لەو ەتريك و گوشەگىرتر بوو كە پەيوەندى دەگەل ھىچ كەستىكا
 پەيدا بكات، ئىدى سەرى خۆى كز كردبوو و بەھىمنى پۆزى بەسەر
 دەبرد. باشە ەگەر ەلاتبا چ قازانجىكى دەكرد؟ ەلەھقى ژيانى

ئاوارەیی و دەربەدەریی نیو جەنگەل و بێشەلانی، لە چاو ژیاڵی ناو
 زینداندا، بەهەشتە. پاستە ژیاڵی ئاوارەیی و چەتەگەریی قورس و
 زەحمەت، بەلام بە لای کەمەوێ ژیاڵی ئازادە، لەبەر ئەوەیە هەر
 زیندانییەک، لە هەر شوێنیکی پووسیادا بێ، لەگەڵ یەکەم پۆژی
 بەهاری، دەخروشی و جموجولی پێدەکەوێ. بەلام ئەمە بەو مانایە
 نییە کە هەموو زیندانییەکان بپاری هەلاتن بەدەن. نەخێر، پەنگە تەنیا
 لە سەدا یەک کەس بپاری هەلاتن بەدات، ئەوانی دی هەر دەمن،
 دەترسن لەو کۆسپ و تەگەرانی کە لەگینە بێتە پێیان، لەو قەساسە
 دەترسن لەگینە تووشی ببن. یانی لە سەدا نەو دۆنۆیەکی دی، تەنیا
 بە خەیاڵ بێر لە هەلاتن دەکەنەوێ و دلخۆشی خۆیاڵی پێدەدەنەوێ،
 خەون بەوێ دەبینن کە و چۆن هەلبێن؟ ئیدی ئەم خەون و
 خەیاڵە، خۆی لە خۆیدا دەبێتە مایە دلخۆشییان و باری سەرشانیان
 سووک دەکات، من لێرەدا مەبەستم تەنیا ئەو زیندانییانە کە حوکم
 دراوان، بەلام ئەوانە دەست بەسەرن و هێشتا حوکم نەدراوان زۆر
 ئاسانتەر بپاری هەلاتن دەدەن. بەلام حوکمەدراوەکان تەنیا لە
 سەرەتای حەسپیەکانیاندا بێر لە هەلاتن دەکەنەوێ و هەلدین، هەر کە
 یەک دوو سال بەسەر مانەوێیان لە زینداندا تێپەری، ئیدی مل بۆ
 واقع دەدەن و هەست دەکەن باشتەر وایە ماوەی حەسپیەکانیان بە
 گۆزەیی یاسا تەواو بکەن و لە کۆلۆنییە کدا ئاکنجی ببن، ئەوێیان
 باشتەر لەوێ بکەونە پێسکاری و سەرئەکەون و هێندەیی دی
 گیرۆدە ببن، چونکە لە دەدا، یەک کەس ئەگەری سەرکەوتنی هەبوو،
 ئەگەری سەرکەوتنی "گۆپینی چارەنووسی خۆی" هەبوو. ئەم هەولی
 هەلاتنەیان ناو نابوو "گۆپینی چارەنووس". زیاتر ئەو زیندانییانە ئەم
 پێسکارییانەیان دەکرد، کە حوکمەکیان زۆر و دووردرێژ بوو.
 ئەوانە کە پازدە سال و بیست سال حوکم دەدران، هەستیان دەکرد،

حوکمه که بیان یه جگار زۆره و هر نابریتهوه، دیاره دهبی ئه وهش بلینین که ئه داغمه یه یه زیندانیا نه وه ده نرا، ئه ویش بۆ خۆی کۆسپ و تهگه ره یه کی گه وه بوو له بهردهم هه لاتندا. جا زاراه و دهسته واژه ی "گۆپینی چاره نووس" زاراه یه کی تهکنیکی پر به پستی حالته که بوو. چونکه ئه وانه ی له کاتی هه ولی هه لاتندا دهگیران، به و ناوه وه پرسوجۆیان لیده کهرا که ویستوو یانه "چاره نووسی خۆیان بگۆن"، جا ئه م دهبرین و زاراه مه یله و ئه ده بییه، دهقاوده ق، ئه و هه ولی گۆرانه ی به رجهسته ده کرد. زور به باشی هه لیان بژارد بوو، پر به پستی حالته که بوو. هیچ هه لاتوو یه ک، به ته مای ئه و نه بوو، به ته واهه تی ئازاد بئ، چونکه دهیزانی ئه مه مه حاله، هه ر کاتی بگیری دهگیری ت، به لام دهیویست بنێردی بۆ زیندانیکه تر، له شوینیکه تری ولاتدا ئاکنجی بکری، جاریکی دیکه و له سه ر تاوانیکه دی که له ده ربه ده ریدا ده یکرد، دادگایی بکریته وه، ده یویست بۆ هه ر شوینیکه ده نیرن بینیرن، به مه رجی ئه و شوینه، هه مان ئه م زیندان و گرتوو خانه یه نه بئ، که لئی وه ره ز و بیتاقهت بوو بوو، زیندانه تازه که هه ر چۆنی بئ بۆ خۆی جۆره گۆرانی که!

زۆر جار ئه و زیندانی هه لاتووانه، که له وه رزی هاویندا په ناگه یه کیان بۆ مانه وه ی زستانی ده ست نه ده که وت یان که سێکیان نه ده دۆزیه وه که به هیمهت یان به قیمهت په نایان بدات و بیان شار یته وه یان ته گه ر به تاوان و پیاو کوژیش بووه، نه یان ده توانی په ساپۆرتیک په یدا بکه ن و بێخه م پێی بسوپێنه وه، هه موو ئه وانه له وه رزی پایزدا پوو یان ده که ره وه شار، پاده سستی زیندان و چه پسخانه کان ده بوونه وه و ددانیان به خه تاباری خۆیاندا ده نا و ئیدی زستانه که یان له زیندان، ژیراو ژیر به ئومیدی ئه وه ده برده سه ر که له هاوینی داها توودا، جاریکی دی هه لیتنه وه.

بهار کاری له دل و دهر وونی منیش کرد. ئیستاش له بیرمه به چ
 تاسه و تامه زړوکیه کهوه، له درزی دیواری حوشه کهوه ده مړوانیبه
 ئاسوی دوور! سهرم به درزی دیواره کهوه دهناو به ساعات چاوم
 ده بریبه سه وزه گیای ناو خه نه کی په نای دیواره که، له ئاسمانی شین و
 ساف راده مام، له تهمه شای ئهم دیمه نانه تیر نه ده بووم، بیزار و
 بیتاقهت نه ده بووم. پوژ به پوژ خه و په ژاره م زیادی ده کرد، پوژ
 به پوژ پتر له زیندان بیزار ده بووم، نا ئومیدی به رۆکی ده گرتم.
 هه روه ها رقوبوغزی زیندانیبه کان، له هه وه لی ماوه ی حه پسیبه که مدا،
 له بهر ئه وه ی سهر به چینی ئه شراف و خانه دانان بووم، به جار ی
 ژيانی لیده کردم به دۆزه خ. بۆیه زۆرجار بیتئوه ی نه خۆش بم و
 پیویستم به نه خۆش خانه بی، هه ر بۆ ئه وه ی له و بوغزوکیه نه
 رزگار بم، داوام ده کرد بۆ نه خۆش خانه م بنیرن. زیندانیبه کان پتیا
 ده گوتین: "ئه ی مه عشری ئه شرافان ئیوه دهنوکی ئاستان هیه، که
 مسکینی ئیوه بووین، به دهنووک هه لتان ده برین" زۆرجار به غلیم به
 ره شو پروتان ده برد، هه ر که ده گه یشتنه زیندانه که، زیندانیبه کان
 یه کسه ر ده بوون به هاوړی و دۆستیان! به و جوړه که به هه ر ده هات،
 به جار ی خه م دای ده گرتم و تاسه ی ئازادی و جوانی سروشت
 ده به او روژاندم. من له هه فته ی شه شه می پوژووی گه ورده ا سروته
 ئایینیبه کانی خۆم به جیهینا. عه ریفه که زیندانیبه کانی کرد به شه ش
 ده سته وه (به گویره ی ژماره ی هه فته کانی پوژوو) تا هه ر ده سته یه و
 له هه فته ی خۆیدا و به نۆره سرووتی ئایینی خۆی به جی بیتن. هه ر
 ده سته یه ک له 30 که س پتکه اتبوو. ئه و هه فته یه زۆر ئاسووده و
 دلخۆش بووم! پوژی دوو جار یان سی جار ده چووین بۆ کلیسا،
 کلیسا که زۆر له گرتو و خانه کهوه دوور نه بوو. له میژ بوو نه چوو بووم
 بۆ کلیسا. پوړه سه می پوژووی گه وره، ئه و پوړه سه می هه ر له

مندالییه وه زۆر چاکم ده زانی، چونکه له مالی خۆماندا زۆرم بیستبوو و دیتبوو، ئەم پێڕه‌سم و قوداسهی که بریتی بوو له نوێژ و وێرد و پاپانه‌وه و کړنۆش، پابردوویه‌کی دووردووری له دل و ده‌پوونمدا ژيانده‌وه، کۆمه‌لیک هه‌ستی زۆر کۆنی له هه‌ست و نه‌ستدا بیدار کرده‌وه. ئیستاش له بیرمه‌ چهند شاد و خوشحال بووم که به‌یانیان به‌سه‌ر شه‌خته و زوقمدا ده‌چووین بۆ مالی خودا. هه‌لبه‌ته به‌ چاودێری پاسه‌وانانی تهنه‌گه‌شان بۆ کلیسا ده‌براین. پاسه‌وانه‌کان نه‌ده‌هاتنه‌ ناو کلیساکه. که ئیمه‌ش ده‌چووینه ژووره‌وه، هه‌موومان لای ده‌رگاکه‌وه و له‌ پیزی دواوه‌ کۆده‌بووینه‌وه و ده‌هه‌ستاین، له‌ دووری دووره‌وه‌ گۆیمان له‌ ده‌نگی په‌به‌نه‌که ده‌بوو که له‌ ناخی دله‌وه‌ وێردی ده‌خویند و نوێژی ده‌کرد و ناوبه‌ناویش له‌سه‌ر نوێژکه‌ره‌کانه‌وه جبه‌ په‌شه‌که‌ی یان سه‌ره‌ سافه‌که‌یمان ده‌بینی. هه‌نگی بیرم که‌وته‌وه که چۆن به‌ مندالی هه‌زم ده‌کرد ته‌مه‌شای ئه‌و خه‌لکه‌ په‌شوپووته‌ بکه‌م که له‌به‌ر ده‌رگای کلیساکه‌دا خپه‌ده‌بوونه‌وه و که ئه‌فسه‌ریکی گه‌وره‌، یان ئه‌شرافیکی ورگن یان خانمیکی خوشپۆش ده‌هاتن، به‌له‌ز ده‌کشانه‌وه و پێگه‌یان بۆ چۆل ده‌کردن، هه‌ر خه‌لکی بوو بۆ پیزی پێشه‌وه‌ تاوی ده‌دا. زۆرچار خه‌ریک بوو له‌سه‌ر پیزی پێشه‌وه‌ لێیان ببی به‌ شه‌ر، به‌ مندالی وام هه‌ست ده‌کرد، ئه‌و شوینه‌ی لای ده‌رگاکه‌وه، باشتترین شوینه‌ که مرقوف نوێژی تیدا بکات، به‌ئیمانه‌وه له‌ حوزوری خوادا بوه‌ستی و به‌قه‌ناعه‌ته‌وه کړنۆشی بۆ بیات و له‌زه‌تی پۆحیی له‌و سرووت و پێڕه‌سمه‌ ببینی.

قەت بیرم له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه په‌نگه‌ پۆژی له‌ پۆژان، له‌و شوینه‌دا، له‌ شوینی په‌مه‌کی مه‌ردمدا بوه‌ستم، که‌چی ئه‌وه‌تا پۆژگار هات و چوو، وا له‌ هه‌مان شوینی په‌شوپووتان وه‌ستاوم و هه‌زار خۆزگه‌م

بهوان، بهس نه بوو ئهوان خه لکيکي نازاد و دروستکار بوون، من وهکو تاوانبار دهستوبې به کوټوزنجير، تهريق و شهرمه زار وهستاوم. خه لکي خويانمان لي لاده دهن، سلمان لينده که نه وه، خيرمان پينده که ن. ئيسستاش له بېر مه که له زه تيکي زورم له وهرگرتسي ئه و خيروسه ده قانه وهرده گرت. له دلي خودا ده مگوت: 'ئيراده ي خوايه!' زيندانپيه کان زور به گرمي و به دل و به گيان نويژ و عيباده تيان ده کرد. هر زيندانپيه که به گوږه ي توانا، پاره و پوليني دينا تا موميکي پي بکريت يان بيخاته سندوقي خير و کومه کانه وه. دياره دليان به و کاره ي خويان خوش ده بوو، پهنگه له دلي خودا گوټي تيان: 'ئيمه هيتشتا به شهرين و هه موو به شهرين له به رده م يه زنداندا چوونيه که و يه کسانن!'. دواي نويژي ساعات شهش قوربانيمان ده خوارد. تا په به نه که به دهم به رزکړدنه وه ي جامي قوربانپه که وه ده گه ييه ئه و ئايه ته ي که ده يگوت: 'خودايا په حمم پي بکه وهکو چون په حمت به و دزه کرد و پزگارت کرد' ئيدي هه موو زيندانپيه کان به دهم زپه ي زنجيره وه ده چوونه سوجه. له وه ده چوو خويان له و وشانه دا بييننه وه و وا هه ست بکه ن ده قاوده ق بې ئهوان گوټراوه.

هه فته ي مقدهس هات، ئيداره ي هه پسخانه که هيلکه ي جه ژني پاک و سهر و ناني سپيان داينې. له شاره وه خيروسه ده قه مان به سهر دا داباري. به هه مان ده ستوري جه ژني نوټيل، جه ژني پاکيش به رپاکرا: سهر داني په به ن به خوي و خاچه که يه وه، سهر داني سهراني زيندان، دابه شکردني شورباي که له رمي به پوني به راز ليټراو، به خشينه وه ي شيريني و نو قول، له گه ل يه که جياوازيده، ئه و يش ئه وه بوو، ئيمه ي هه پس ده مانتواني بچينه هه وشه و خومان بده ينه به ر هه تاو. ئيسستا هه موو شتيک پووناکتر و کراوه تره، به لام له هه مان کاتدا خه مناکتره. پوژگاري هاوين خوي له خويدا دريژه، له جه ژن و بونه کانددا دريژتر

ده‌بوو، پوژ ناخوشتتر بوو له پوژانی کار و بیگار، چونکه به لای
 که‌مه‌وه ماندوویه‌تی، درېژۍ پوژه‌کۍ له بیر ده‌بردیته‌وه.
 هه‌لبته کاری هاوین زور ناخوشتتر و قورستر بوو له کاری
 زستان. زیندانییه‌کان له هاویندا به سه‌ره‌رشتی و ئه‌مری ئه‌ندازیاران
 ده‌چوونه ئیش، ئیش‌که‌ش یان بیناکردن بوو یا ئه‌رزه‌لکه‌ندن یان
 که‌رپوچسازۍ، یان نوژه‌نکردنه‌وه‌ی بینایاتی حکومه‌تی یان
 ئاسنگه‌ریی یان دارتاشی یان بویه‌کاری. هه‌ندیک ده‌بران بۆ کارگه‌ی
 که‌رپوچسازۍ و که‌رپوچیان له کوورده‌دا سوور ده‌کرده‌وه، ئه‌و
 کاره‌مان له هه‌موو کاره‌کانی دی پښ قورستر بوو. ئه‌م کارگه‌یه چوار
 فه‌رسه‌ختک له به‌ندیخانه‌که‌مانه‌وه دوور بوو. به درېژایی هاوین،
 هه‌موو به‌یانیه‌ک، له سه‌عات شه‌شدا، ده‌سته‌یه‌کی په‌نجا نه‌فه‌ریان له
 زیندانییه‌کان بۆ ئه‌وینده‌ر ده‌نارد. دیاره زیاتر ئه‌و که‌سانه بۆ ئه‌و
 ده‌نیردران که غه‌شیم بوون و هېچ کاروپیشه‌یه‌کیان نه‌ده‌زانی و له
 هېچ کارگه‌یه‌کدا کاریان نه‌ده‌کرد. ئه‌و زیندانیانه‌ی بۆ کارگه‌ی
 که‌رپوچسازۍ ده‌نیردران، نانی نیوه‌پوښان ده‌گه‌ل خۇدا ده‌برد، چونکه
 له‌به‌ر دووری پښکا نه‌یانده‌توانی بۆ فراهین بگه‌رښته‌وه بۆ زیندانه‌که، بۆ
 نیوه‌پوژه‌یه‌ک هه‌شت فه‌رسه‌خان به‌مسره و به‌وسره بېرن. ئیدی
 له‌وچ کاری هه‌موو پوژه‌که‌یان بۆ دیاری ده‌کرا، به‌لام ئه‌م کارانه
 ئه‌وه‌نده زور بوون که‌س نه‌یده‌توانی ته‌واوی بکات. ده‌بوايه هه‌وه‌ل
 جار ئه‌رزه‌که هه‌لکه‌نن و گلی سوور ده‌ریښن، بیگوازنه‌وه و له
 چالټکدا بېگرنه‌وه و به پښیان بیشیلن و دواي ئه‌وه خشت و قهرمیدی
 لیدروست بگهن، نزیکه‌ی دوو سه‌د، دوو سه‌د و په‌نجا خشت و
 قهرمیدی لښ دروست بگهن. من ته‌نیا دوو جارن چووم بۆ کارگه‌ی
 خشت سازۍ. ئیدی زیندانییه‌کان که ئیواران به سه‌روسه‌کوټی
 تو‌زاوی و به‌وپه‌ری ماندوویه‌تی ده‌گه‌رانه‌وه بۆ زیندان، ده‌که‌وته‌نه

گلهیی و گازانده لهوانی دی که ئیشه قورسه که یان به ملی ئهواندا داوه. پیمو ابوو گلهیی که یان زیاتر لهو پوووهوو بوو که بپرک خه می دلی خویان به با بدهن و دلخووشی خویانی پیتده نهوه. ههندیکیان هه بوو که زیان لهم کاره دهکرد و له کاری تریان پینخووشتر بوو، له بهر ئه وهی یه کهم له شار ده رده چوون و دهگه بیشتنه که ناری پرووباری ئه رتیش که شوینیکی به رفراوانی دلگیر بوو، دیمه نی ده ریتی شار زور جوانتر و دلگیرتر بوو له بینا قیزه ونه حکومه تییه کان، دووهم چونکه ده یانتوانی به که یفی دلی خویان، به وپه پری ئازادی سه بیل بکیشن و دوو کهل بکه ن و بگره بۆ ماوهی نیو سه عاتیک له سه ر سه وزه گیای ئه و ده شته دا پاکشین و پشوو بدهن.

به لام من یان له کار که ده کارم ده کرد، یان به ردی که چم ده شکاند، یان خستم ده گواسته وه. نزیکه ی دوو دانه مانگ، خشت گواسته وه بوو به کارم. ده بوایه خشت له پوخی پرووباری ئارتیشه وه بۆ ماوهی سه د و چل مه تران به رم و له وپوه خه نده کی قه لاکه ببهرم تا دهگه بیشتمه ئه و بینایه ی که خه ریکی دروستکردنی بوون، ئه م کاره، هه رچه نده ئه و په ته ی خشته کانم پیتده گواسته وه شانی ده بریمه وه و ده پروشاند، پرک پر به پیستی من بوو. ئه وهی که دلی خووش ده کردم، ئه وه بوو که ئه م کاره خو ی له خویدا وهرزش بوو، به ئاشکرا ماسولکه کانمی به هیز ده کرد و هیز و توانام تیده که را. له سه ره تاوه نه مده توانی به که په تی هه شت خشت هه لگرم، هه ر خشتیک نزیکه ی دوازه په تل ده بوو. به ره به ره وام لیها ت ده متوانی دوازه، بگره پاژه خشت هه لگرم، زور دلم به وه خووش بوو. چونکه چه ند پیویستم به هیزی ده روونی بوو، ئه وه نده ش پیویستم به هیزی به ده نی بوو، تا بتوانم، باری قورسی ئه و ژیا نه شووم و نه غله تییه هه لگرم و به رگه بگرم.

من دهمویست که له زیندان دەرچووم، بژیم. بویه له زه تم له خشت
 گوږانه وه دهبینی، نک هر له بهر نه وهی جوړه وهرزشیک بوو و
 جهستهی دهبوژاندموه، به لکو له بهر نه وهش بوو دچووم بۆ که نار
 پووباری ئارتیش. بویه زور باسی نه م شوینه دهکهم، چونکه تاقه
 شوینې بوو که دهمتوانی پشت له زیندان ته ماشای دهشتی بهرینی
 خوا بکه، ئاسوی دووری پووناک ببینم، دهشت و بیابانی پروته نی
 بیتپایانی ئازاد و چۆل ببینم، که پروته نییه که ی کاریکی سهیری له
 دل و دهر و نهم دهکرد و ئوخزنیکی سهیری پیده به خشیم. به لام
 مهیدانه کانی دیکه ی کار و بنگار هر هه مووی له نیو زیندانه که و
 دهوروبه ریدا بوون، هر له یه که م پوژی زیندانه که مه وه، له م
 زیندانه، له بینایه کانی بیزار بووم، به تایبه تی له و ماله ی که میجر
 تاییدا ده ژیا، تح که به لامه وه قیزه ون بوو، هر که به لایدا تیده په پیم
 و ته مه شام دهکرد، نیکام پر ده بوو له که ربو کینه. به لام که ناری
 پووباره که وا نه بوو، له و پیاو دهیتوانی به دم ته مه شای ئاسمانی
 بهرینه وه، به دم ته مه شای بیابانی بیتپایانه وه، به لای که مه وه خوی و
 به دبه ختی خوی له بیر بکات، وهکو چۆن زیندانی کاتی له ته لبه ندی
 زیندانه وه، له شیشبه ندی زیندانه که به وه ده پروانیتته ده ری، ده پروانیتته
 جیهانی ئازاد، زیندانه که ی له بیر ده کات. گشت شتیکی نه شوینه م به
 لاوه دلگیر و ئازیز بوو: هه تاوی پرشنگداری ئاسمانی بیتپایانی شین و
 ساف، سه دای دوورده سستی گورانی و سترانی نه و قهرخیزیانه ی
 له و بهری پووباره که وه ده هاتن.

زورجار چاوم ده برپیه کوخته یه کی هه ژارانه ی دووکه لاوی یه کیک
 له بیاباننشینه کانی نه و ناوه! زورجار چاوم له دووکه له شینباوه
 ده کرد که به ئاسماندا بلاوده بووه وه، ده مروانیه نه و ژنه قهرخیزییه ی
 چهند سهر په زیکی ده له وه راند! راسته دیمه نیکی سامناک و قاقر بوو،

به لām نازاد بوو، له پړ بالنده يه کم ده بڼی ناسمانی شین و سافی ده دایه ژیر بالی فږین، له بهرزیه کی بهرزه وه داده کشا، به ناسته م خوی به ناوی پرو باره که دا ده دا، دیسان بهرزه ده بووه وه، بهرزه ده بووه وه تا له قولای ناسماندا ده بوو به خالکی بچووک، ته نانه ت نه و گولیکه به سته زمانانه ش که له درزیکي که ناره که دا سیس ده بوون و هله ده ورین، له سهره تای به هاردا سهرنجیان راده کیشام و سوز و گودازیان بیدار ده کړمه وه، نه و خه م و په ژاره یی که له سالی یه که می زیندانیه که مدا، چوکی به سهر سینه مدا دابوو، له کیشا نه بوو، زوری نیگه ران ده کړم و ده ماری ده گرتم. نه م نیگه رانییه له هوه له وه کړدیه کاریک که نه توانم سهرنجی نه و شتانی ده ورو بهرم بدهم. چاوم ده نوقاندن و نه مده ویست هیچ شتیک ببینم. که سیکم نه ده بڼی بریک به ناوه و هه ستیار بڼ، قسه یه کم نه ده بیست سوزیکي تیدا بڼ، ئیدی ته وسوتوانجی ژاروی وه کو باران به سهرمدا داده باری، هر چه ند نه و قسانه زور به ناسایی ده کران، هیچ مه به سستیکي شاراوه یان تیدا نه بوو و له کانگای دلی که سانیکه وه ده رده چوو که له من زورتر و زیاتریان به سهر هاتبوو. به لām نه و لاله وه پیه له پای چی؟

ماندوو بوونی زورم پیخوش بوو، نه و پوژهی شه که ت و ماندوو بوایه م، باش ده خوتم. خوی وهرزی هاوین له چاو خوی وهرزی زستاندا، عه زاییکي گوره بوو، به لām پیاو هق بلن هه ندی ئیوارانی زور خوشیشی تیده که وت، کاتی خور ناوا ده بوو، دنیا فینکی ده کړد، شه و سارد ده بوو، ئیدی که شوه وای بیابانان وایه، زیندانییه کان به دم چاوه پوانی نه وه وه که بکرینه ژور و قاوشه کانه وه، برپر به دم قسه و باسه وه پیاسه یان ده کړد، یان له موبه قه که دا کو ده بوونه وه و ئیدی کوږی قسه و باسان له وچ گرم ده بوو، له وچ

ئەو دەنگۇ و ھەوالانەى لە دەرەوھ دزەیان دەکرد و دەگەییشتە نیتو
 زیندانەکە، دەخرانە بەر باسوگەنگەشان، ھەلبەتە زۆربەى کات ئەو
 دەنگۇ و ھەوالانە، دەنگۇ و ھەوالى، پروپوچ و نابەجى و مەحال
 بوون، بەلام ھەمیشە جیگەى باپەخى ئەو خەلکە بوون کە لە کۆمەلگە
 دابپیترا بوون. بۆ نمونە یەکیک لەو دەنگویانە ئەوھ بوو دەیانگوت
 میچەر دەرکراوھ. زیندانینیان وەکو منداڵ وان، زۆر خوشباوھەرن، بە
 ھەموو شتێ باوھە دەکەن، سوور دەزانن ئەم ھەوالە درۆیە و
 دەرکردنى میچەر ماقول نییە و ئەو پیاوھى ھەوالەکەى
 بلاوکردووھتەوھ (کفاسوف) ە کە بابایەکی درۆزنە، کەچی زۆر
 بەجدیدی ھەوالەکە وەرەگرن، موناھەشەى دەکەن، کەیفیان پندیت و
 دلخۆشى خویانى پتەدەدەنەوھ، کەچی زۆری پیتاچیت درۆکە ئاشکرا
 دەبیت، شەرمەزار و تەریق گلەیی لە خۆ دەکەن کە چەند خوشباوھەرن
 بوون و چۆن پینگەیان داوھ کەسیکی وەکو کفاسوف فریویان بدات.
 زیندانییەک لە لاوھ ھەلدەداتى و دەلیت:

- کى دەتوانى دەرى بکات؟ خەمى ئەوت نەبى، پشتى ئەستورە،
 کەس ناتوانى پشتى لە عاردى بدات، دەزانى چۆن پینگەوپایەى خۆى
 بپاریزیت!

زیندانییەکی دیکەى زرىنگ و زیتەلى، قسەزان و گەنگەشەکار،
 پڕئەزمون و دنیا دیدە، ھەلدەداتى و دەلیت:

- باشە لەو گەورەتر نییە؟ ماری مارانخۆر نییە؟
 یەکیکی دى، گرژومۆن و سیماپەست، وەک ئەوھى خۆى بدوینى
 دەلیت:

- گورگ یەکدى ناخۆن.
 ئەو زیندانییەى ئەو قسەییەى کرد، پیاویکی سەرسەپى بوو، لە
 سووچیکدا کزکولەى کرد بوو، شۆربای کەلەرمى دەخوارد.

زیندانییه کی چوارهم: قامک به ژنی بالالایکاکیدا دیتنی و بهوپه‌ری
خه مساردی و بيموبالاتی ده‌لئت:

- له‌وه ده‌چی به ته‌ما بی، به‌رپرسان بئین راویژ به تو بکه‌ن و
چاوه‌پوانی قسه‌ی تو بن که ده‌ری بکه‌ن یان نا؟
یه‌کینکی دی، به‌توندی و به‌توپه‌یی وه‌لامی ده‌داته‌وه:

- جا بق پرس و راویژ نه‌که‌ن؟ براده‌رینه ته‌گه‌ر پرس‌یاریان لیکردن
به‌پاشکاو و بی دودلی وه‌لام بده‌نه‌وه. هه‌رچییه‌کتان هه‌یه بیلین.
به‌لام نا، ئیمه‌ فیرین له‌ ناو خۆماندا ده‌یکه‌ین به‌ هه‌راوه‌نگامه‌ و
گه‌نگه‌شه‌یه‌ک کلکی کهری تیا ده‌پچرئ، که‌چی هه‌ر که‌ کاتی کار و
چوونه‌ سه‌ر کار دیت، قوروقه‌پ ده‌دینه‌وه که‌ندی.
بالالایکاژنه‌که‌ ده‌لئت:

- ئە‌ی وایه‌! له‌به‌ر دوو شتی وا بینگاره‌زیندان(سجن الاعمال الشاقة)
دانراوه‌!

زیندانییه‌که‌ی پیشوو، بئنه‌وه‌ی کوئ بگرئ و بزانی چ وه‌لامیکی
درایه‌وه، له‌ سه‌ری پۆیی:

- دوینئ، پئیرئ توژئ پاشماوه‌ی ئاردمان کوک‌ردبووه‌وه
ده‌مانویست بیفرۆشین و سوودیک له‌ پاره‌که‌ی وه‌رگیرین، که‌چی
چاودیژه‌که‌مان خه‌به‌ری لیداین و هاتن و ده‌ستیان به‌سه‌ر ئارده‌که‌دا
کرت، هه‌لبه‌ته‌ تا بق خۆیان بیفرۆشن!، ته‌مه‌ راسته‌ یان نا؟

- کئ دادت ده‌پرسیت، دادت ده‌به‌یه‌ لای کئ؟
- ده‌یبه‌مه‌ لای کئ؟ ده‌یبه‌مه‌ لای ئه‌و سه‌رپه‌رشتیاره‌ تازه‌یه‌ی که‌
به‌م زووانه‌ دیت.

- کام سه‌رپه‌رشتیار؟

- راسته‌ هاوڕێیان، به‌م زووانه‌ سه‌رپه‌رشتیار دئ!

ئەو زىندانىيەى ئەو قىسەيەى كرد، گەنجىكى خورتى خويئەوار بوو، كىتېبى "دۇشس دى لافالېير" و ئەو جۆرە كىتېبانەى خويئەدبوو، كاتى خۇى لە سوپادا عەرىف بوو. پىاويكى حەنەكچى و قوشمە باز بوو، بەلام زىندانىيەكان لەبەر شارەزايى و خويئەوارىيەكەى پىزىيان دەگرت. ھەر كە ئەو قىسەيەى كرد، بىئەوھى گويى بە گەنگەشە و مشتومرى زىندانىيەكان بدات، ھەستا و يەكسەر بۆ لاي ئاشپەزەكە پۇيى و لىتېرسى ئاخۆ جگەر ماوھ (زۆرچار ئاشپەزەكان ئەو جۆرە خواردنانەيان دەفرۆشت. دەچوون جگەرىكى تەواويان دەكپى، دەيانجنى و پارچە پارچە بە زىندانەكانىيان دەفرۆشتەوھ. ئاشپەزەكە لىتېرسى:

- بايى چەندە؟ بايى دوو كۆيىك يان چوار؟

- بايى چوار كۆيىك، با خەلكى كام بكن، ھارپيان، جەنەرالىك، جەنەرالىكى راستەقىنە لە پوترسبۆرگەوھ دىت بۆ تەفتىشى سىبېريا. ئەمە راستە. ئەم قىسەيە لە مالى ئامىرەوھ بىلاوبووتەوھ.

ئەم ھەوالە، زىندانىيەكانى بە جارى ھاروژانسد. زىندانىيەكان نىزىكەى چارەكە سەعاتىك گەنگەشەى ئەوھيان كرد كە ئەم جەنەرالە كىيە، نازناوى چىيە، ئاخۆ لە جەنەرالەكانى شارەكەى ئىمە گەورەترە يان نا؟ زىندانىيان زۆريان حەز لە باسى پلەوپايەى بەرپرسانە و حەز دەكەن بزائن كى لەو بەرپرسانە لەوانى دى گەورەترە، كى دەتوانى پشتى كارمەندانى دى لە عاردى بدات و كى پشت بۆ كارمەندانى دى دادەنەوئىن؟ ئىدى لەسەر باسى ئەو جەنەرالانە دەكەوتنە مەلمانى و دەمەقالە و ھەندى جار دەيانگەياندە شەپەمست و دەستان. دەبى چ قازانچ و بەرژەوھەندىيەكيان لەمەدا ھەبى؟ كە گوئىت لە زىندانىيەكان دەبى، باسى جەنەرالان و بەرپرسان دەكەن، يەكسەر بۆت بە ديار دەكەوئى كە ئەو زەلامانە لە كۆمەلگەدا، بەر لەوھى زىندانى بكرين، لە

چ ئاستىكى ئەقلىدا بون. ھەلبەتە دەبى ئەۋەش بلىنن كە باسى
جەنەرالان و ئىدارەى بالا و ئەۋ شتانه لە ناو ئىمەدا لە ھەر باسىكى
دى گرىنگىر و گەرمتر بوو.

ماسوف، كە پىاۋىكى كور تەبالاى، دەموچاۋ سوورەى، توند
تەبىئەتى كە مئاۋەز بوو، ھەر ئەۋ بلاۋى كرد بوو ۋە كە مېچەر
دەگۈردى، گوتى:

- كەۋاتە كوپىنە راستە كە مېچەر دەگۈرن.

پىرەمىردە گرژ و خەمبارە پۆر سىپىيەكە، لە خواردىنى
شۆربايەكەى بوو ۋە بە دەنگىكى پىچرپىچر گوتى:

- بە بەرتىل دەمبەستى دەكات.

- بىگومان بەرتىلى دەداتى. ئەم دزە سەرۋەت و سامانىكى زۆرى
دزىۋە، بە تايىبەتى كە پىش ئەۋەى بۇ ئىرەش بى ھەر مېچەر بوو.
ماۋەيەك لەۋەپىش خوازىنى كىژى سەرۋىكى كە شىشەنى كردوۋە.

- بەلام نەيگۈاستەۋە و دەرگرا. ئەمە نىشانەى ئەۋەيە كە ھەزار و
نەبوو. خۇش خوازگارا! تەنیا خاۋەنى جەكانى بەرتىتى. پار لە جەژنى
پاكدا، ھەرچى ھەبوو و نەبوو لە قوماردا دۇراندى، فېدكا ئەۋەى بۇ
گىرامەۋە.

سكوراتوف ھەلى داىە و گوتى:

- كوپىنە باۋەرم پىبەكن، ھەزار و ژنەيتانىان نەگوتوۋە. مەن
تەجرۋوبەم ھەيە و ۋەرن لە مەن بېرسەن. پىاۋ زۆرى پەلەيە، بەلام
لەزەتەكەى زۆر ناخايەنى.

ئەۋ گەنجە خويىنگەرمە زىتەلەكەى كە كاتى خۇى لە سوپادا
غەرىف بوو گوتى:

- تۇ پىتۋايە ئىستا ئىمە ھىچ ئىشوكارمان نىيە گوتى لە تۇ بگرىن
باسى خۇتمان بۇ بىكەى؟ بەلام توكفاسۆف ھەر زۆر كەرى! ئەگەر

پیتوایی میجره یک بتوانی به رتیل به جهنرالیکی سهرپهرشتیار بدات،
ئەوا زۆر زۆر سههویت! پیتوایه جهنرالیکی گهوره و گران له
پوترسبۆرگهوه به تایبهتی بق ئهوه دهنیرن که میجره هاوریت
تهفتیش بکات؟ ئەم بیرکردنهوهیه ئهوپه پری گهوجیهتییه کوپی باش!
ئەم قسهیه له من وهربگره.

یهکیک له ئاپۆراکه بهگومانهوه کوتی:

- یانی لات وایه له بهر ئهوهی جهنراله بهرتیل وهرناگری؟
- ههلبهته، خو ئهگەر بهرتیلیش وهربگری، بهرتیلی گهوره
وهردهگریته.

- راسته، بهرتیلیش به گوێرهی پلهیه، تا پلهکه بهرزتر بی دهبی
بهرتیلهکه زیاتر بی!

کفاسۆف به تۆنیککی بنجبر دهلیت:

- هیچ جهنرالیک نییه بهرتیل وهرنهگریته!
باکۆشین له پیر قسهکهی پیتیری و بهتهوسهوه کوتی:
- باشه تق بهخۆت بهرتیلت به هیچ جهنرالیک داوه، وا بهو دلتیاییه
ئهو قسهیه دهکهی؟ باوهپ ناکهم به عهراتت جهنرالیکت دیتبی!
- بق نهمدیوه؟ دیوومه و زیاتریش.

- درۆ دهکهی!

- تق درۆ دهکهی!

- باشه ئیستا من درۆکهت تاقی دهکهمهوه. کوپینه ئیوه به شایه
بن، نالی جهنرالی دیتووه، با پیمان بلی کام جهنرالی دیتووه! دهی
بیلی! من ههموو جهنرالهکان دهناسم!

کفاسۆف، به دوودلی کوتی:

- جهنرال زیبه رتم دیتووه.

-زیبهرت؟ جهنهرائی وا له سوپادا نییه. رهنگه مه به سست ملازم
زیبهرت بی که له کاتی شه لاقار بییه که تدا یه ک دوو جار پشتی
دیتوویت، ئیدی تو له ترسا، لیت بووه به جهنهرال و به جهنهرالت
زانیه.

سکور اتوف هاواری کرد:

- نا، براده رینه گوئی له من بگرن، چونکه من پیاویکی ژندار و
پوخته م. راسته کاتی خوی له موسکو جهنهرالیک هه بوو به نیوی
زیبهرت. کابرایه کی ئه لمانی بوو، بووبوو به پووسی. ئه جهنهراله
هه موو سالیک ده چووه لای قه شه و ئیعترافی به و خه تایانه ده کرد که
ده گهل کچانی چکوله دا کردبوونی، وهکو مراوی ئاوی ده خوارده وه. به
لای که مه وه چل پهرداخ ئاوی له پووباری موسکوفا ده خوارده وه.
خولامه که ی بۆی گنپرامه وه که گوايه نه خوشه، نه مزانی چ
نه خوشیه که یه تی، دکتوران خواردنه وه ی ئه و ئاوه یان وهکو دهرمان بۆ
دانا بوو.

زیندانییه بالالیکا ژه نه که گوئی:

- دیاره ورگی هه وزی ماسییان بووه.

زیندانییه کی دیکه به ناوی مارتینوف، که پیاویکی پیری بزوی
هه میشه جهنجال بوو، که کۆنه سوپایی، به شی سواره بوو، خوی له
قسه کان هه لقورتاند و گوئی:

- ئه پۆ تۆزئ بیده نگ نابن؟ ئه م مه سه له یه، مه سه له یه کی زۆر
جدیدییه، بۆچی وا کردووتانه به فشقیات و رابواردن؟ باسی
سه ره رشتیار له من بپرسن، سه ره رشتیاری چی؟
یه کیک له گومانداره کان گوئی:

- ئه وانه خه لکی درۆزنن! خوا ده زانی ئه م هه واله یان له کتیه
هیتاوه! ئه مه هه مووی قسه ی پرووته، فپی به پاستیه وه نییه.

کولیکوف، که تا ئو کاته بیدهنگ بوو، هه‌لی دایه و گوتی:

- نه‌خیر، قسه‌ی پروت نییه، ئه‌مجاره‌یان درۆ نییه.

کولیکوف، پیاویکی سه‌نگینی په‌نجا ساله، په‌زاسووک بوو، هه‌لسوکه‌وت و په‌فتاری غروورئامیز بوو. ده‌ماریکی قه‌ره‌جانه‌ی تیدابوو، کاری به‌یتالی ده‌کرد، پاره‌یه‌کی زۆری له‌ چاره‌سه‌ری ئه‌سپان ده‌ست ده‌که‌وت، له‌ زیندانه‌که‌دا ئاره‌قی ده‌فروشت، پیاویکی که‌وج نه‌بوو، بگره‌ زیره‌کیش بوو، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی یادگه‌یه‌کی پر و ده‌وله‌مه‌ندی هه‌بوو. به‌ ئه‌سپایی قسه‌ی ده‌کرد، وشه‌کانی، وه‌کو ئه‌وه‌ی زی‌ر و زیو بن، به‌دانسقه‌ هه‌لده‌بژارد. به‌ هیمنی له‌سه‌ر قسه‌که‌ی پۆیی:

- ئه‌م قسه‌یه‌ راسته. من هه‌فته‌ی رابردوو بیستم. ئه‌مه‌ جه‌نه‌رالیکی زۆر گه‌وره‌یه، بۆ پشکنینی سه‌رانسه‌ری سیبیریا هاتوه. بئگومان به‌ریتل وهرده‌گریت، به‌لام می‌جهره (هه‌شت چاوه‌که‌ی) ئیمه‌ به‌رتیلی ناداتی! هه‌ر ناوێری بچینه‌ نزیکیشی‌وه، چونکه‌ ئیوه‌ خۆتان ده‌زانن، جه‌نه‌ره‌لانی‌ش گه‌وره‌ و بچووکیان هه‌یه. هه‌موویان وه‌کو یه‌ک و له‌ یه‌ک‌ئاست و پله‌دا نین. به‌لام من دلنایان ده‌که‌م که می‌جهره‌که‌ی له‌مه‌ر خۆمان له‌ جێی خۆی ده‌مین. چونکه‌ ئیمه‌ زمانمان نییه، ده‌موپلمان نییه. هه‌قی قسه‌کردنمان نییه، بئگومان به‌رپرسه‌کانمان زمانی لێ ناده‌ن، له‌عه‌له‌یی نادوین، ئه‌فسه‌ران یه‌کتر ناشکێنن، سکالا له‌یه‌کدی ناکن. ده‌بینن یارۆی سه‌ره‌پرشتیار دیت بۆ زیندانه‌که‌مان، چاویکی پێدا ده‌گیرێ و ده‌روات و پاشان پاپۆپێک به‌رزده‌کاته‌وه‌ که هه‌موو کاروباره‌کان به‌ پێکوپێکی ده‌پۆن و هیچ که‌موکوپیه‌ک له‌ ئارادا نییه.

- راسته، به‌لام می‌جهر ترساوه. له‌ به‌یانییه‌وه‌ تا ئیستا سه‌رخۆشه.

- ئەم ئىۋارەيە داۋاي دوو گالىسكەي كىردۈۋە، ھەلبەتتە بە قىسەي
فېدكا.

- ئىۋە دلى خۇتان بە چى خوش دەكەن، چما ئەمە يەكەم چارە بە
سەرخۇشى بېيىنن؟

زىندانىيەكان ھاوروژان، لە نىۋان خۇياندا دەيانگوت:

- بە راستى ناھەقىيە ئەگەر شتى لەم مېجەرە نەكرى.

ھەۋالى ھاتنى سەنەپەرشتىار لە سەرانسەرى زىندانەكەدا
بلاۋبوۋە. زىندانىيەكان بەدەم باسى ھەۋالەكەۋە بە نىۋ ھەۋشەكەدا
دەھاتن و دەچوون. ھەندىك بەگەرمى خەرىكى گىتوگۇ بوون.
ھەندىكى دى ھىدى و ھىمەن ھىچيان نەدەگوت، ھەندىك خەمسارد و
بىموبالات بوون. ژمارەيەكىش بە خۇ و بالالاىكاكانىيەكەۋە لەسەر
سەكۆى بەر دەرگاكان دانىشتىبوون و خەرىكى مۇسىقا ژەنىن و
ستران چىرەن بوون. بەلام بە شىۋەيەكى گىشتى زىندانىيەكان خۇرۇشا
بوون.

لە دەۋرۋەرى سەعات نۆى شەۋدا، سەرژمىرى كراين و خراينە
قاۋش و ژوۋرەكانەۋە و دەرگاكانمان لەسەر داخرا.

ۋەرز ۋەرزى ھاۋىن بوو، شەۋ، خۇى لە خۇيدا كورت بوو،
ئىمەش سەعات پىنجى بەياني ھەلدەستايىن. بەۋ ھالەشەۋە كەس پىش
سەعات يازدەي شەۋ نەدەخەۋت، چۈنكە قىسەۋباس تا ئەۋ كاتانە ھەر
نەدەبىرايەۋە و تەۋاۋ نەدەبوو، زىندانىيەكان لە جموجۇل و ھاتوچۇ
نەدەكەۋتن، تەنانەت ھەندى جار ۋەكو شەۋانى زىستان كۆپى قومار
دەبەسترا. گەرمى دىنيا لە كىشا نەبوو. راستە پەنجەرەكان دەرگانەۋە
و ھەۋاي فېنكى شەۋ دەھاتە ژوۋرەۋە، بەلام زىندانىيەكان لەسەر
تەختەخەۋەكانيان ئاراميان نەدەگرت و لىكدا لىكدا گىنگلىيان دەدا. جا
كىچ و مېشۋولە چەند زۆر بوو! بە زىستان زۆرمان ھەبوو، بەلام كە

به هار ده هات هیندهی دی زیادیان ده کرد، نه گهر به خۆم نه مدیتبا،
 باوهرم نه ده کرد. جا له هاویندا کێچ و پیشکه له پاده به دهر زیادی
 ده کرد. راسته پیاو ده توانی ده گهل کێچ و پیشکه دا رابی، به لام به
 راستی عهزابه، عهزاییکه ئارام و ههوانه وهت لێهه لده گریت، نه خۆشت
 ده خات، تات لیدئ! خهوت لی ههرام ده کات، که ده نویت وه کو
 ئه وهیه نه نوسستیت، نه نجام له به ره به یاندا، که دژمنه کهت ماندوو
 ده بیت، له فینکی به یاندا خهوت لیده که وئ، له پر دهنگی ده هۆلی
 ناموباره کی بیدارباش بهرز ده بیت هه، سات به سات دهنگی لیدانی
 ده هۆله که بهرز و بهرز تر ده بیت هه، ههزار و یهک نه فرهت بۆ ئه م
 ده هۆلکوتانه ده نیریت و خۆت له پالتو فره که ته وه ده پێچیت و ناچار
 له دلی خۆتا ده لێی: به زمه کهیه، ئه مه نه پۆژیکه و نه دوان و
 سبهی و دووسبهی و به درێژایی سالان دووباره ده بیت هه تا ئه و
 پۆژهی ئازاد ده بیت. جا که ی ئه و پۆژه دیت؟ ئه م ئازادییه له کونیه؟
 چار نییه ده بی هه ستیت، زیندانیه کانی ده ور به رت هه ستاون،
 که وتوونه ته جموجول، ژاوه ژاو به ره به ره بهرز بووه وه زیندانیه کان،
 خۆیان گۆپی و حازرو ئاماده بوون که بۆ کار برۆن. ئیدی تۆش
 به په له ده بی هه ستیت و فریا بکه وی، گرینگ نییه هه رچۆنی بی
 ده توانی دوا ی نیوه پۆ سه عاتیک بخه وی.

نه نجام هه والی هاتنی سه ره پر شتیاره که بوو به راست.
 فره مان به ریکی گهره، به پله ی جه نه رال، له پوتر سه پۆرگه وه نیرد رابوو
 بۆ پشکنینی گشت دایره و فره مانگه کانی ده فره ی سیبیریا و گه یی بووه
 توبولسک، حالی حازر له وئ بوو.

هه ر پۆژه ی شتیکی تازه مان ده بیست. ده نگوباس و ده نگو کانمان
 له شاره وه بۆ ده هات. ده یانگوت شار خرۆشاوه. هه موو ده ترسن.
 هه ر که سه و له خه می ئه وه دایه به باشترین شیوه ده ربکه وئ.

حکومت و دهزگا فەرمییەکان، سەرگەرمی ئەوەن که کۆڕ و ئاھەنگی
 ھەمەجۆری ھەلپەڕکی و گۆرانی بۆ ھاتن و پێشوازی ئەو ساز بکەن.
 ژمارەیک زیندانیی نێردران بۆ پاککردنەو و پرکردنەو و چالوچۆلی
 شەقام و پێگاکانی تاراوگەمان، بۆ بۆیە کردنی دیوار و کۆلەکە و
 عامود و دەرگاگان، بۆ چاککردنی ھەر شتیکی دیار و بەرچاو.
 زیندانییەکان زۆر چاک لە مەبەستی ئەم کارە حالی دەبوون، سات بە
 سات گەنگەشە و گفتوگۆکانیان توندتر و گەرمتر دەبوو. ئیدی پەتیان
 بۆ خەیاڵ بەرەللا کردبوو. تەنانت خۆیان ساز دەدا که جەنەرال
 ھات، گلەیی و سکاڵای خۆیان لە ئیدارەیی زیندان بکەن و
 داخوازییەکانی خۆیانی پێتلین، بەلام ئەمە بەو مانایە نەبوو که تەبا و
 کۆک بن و ھەموو دەمبۆلە و قەرەشەیک وەلاوہ بنەن.
 مێجرەکەشمان، دەرگوت لەسەر ئاو و ئاگرە، زۆر نیگەران بوو.
 بەردەوام سەردانی زیندانەکی دەکردین، لە جاران زیاتر دەبێژان و
 زیندانییەکانی سەرکۆنە دەکرد، لەسەر بچووکتەین سەرپێچی بۆ
 بنکەیی پاسەوانی (قەرەولخانە) دەناردن تا سزا بدرێن، بایەخیکی
 زۆری بە پاکوخواوێتی و پوالەتیی ژوور و قاوشەکان دەدا. لەو
 ماوەیەدا، پروداویکی بچووکی پروی دا، لەجیاتی، وەکو چاوەروان
 دەکرا، مێجر تورپە بکات، بە پێچەوانەو زۆری خوشحال کرد.
 زیندانییەک دەگەل زیندانییەکی دیدا بەشەر ھاتبوو، پێک
 درەوشەیک کرد بوو بە سینگی و چی وای نەمابوو بەر دلی
 بکەوێ. کابرای درەوشەو شێن ئێوی لوموف بوو. ئەوێتر لە
 زیندانەدا پێیان دەگوت گافریکا: ئەمە یەکیک بوو لە چەتە و پێگرە
 کۆن و کارامەکان، پێشترش باسم کردووە. ئیدی نازانم ناوی دیکە
 ھەبوو یان نا، بەھەر حال من پۆژی لە پۆژان نەمبێست که ناویکی
 تری ھەبێ.

لوموف، له مالباتیکي جووتیاری دهوله مهندي، خه لکی (تومسک)ی هریمی (ک) بوو. ئم مالباته له پینچ کهس پیکهاتبوو: دوو برا و سنی کوپ، ئه مانه جووتیاری دهوله مهند بوون، له نیو خه لکی هریمه که دا وا باوبوو که پتر له سنی سه د هه زار رۆبلی کاشیان هیه. ئه مانه به فلاحهت و جووتیاری و دهباغچیه تیه وه خه ریک بوون. به لام دهولهت و سامانه که یان زیاتر له ریکای سووخورى و کرپن و فرۆشتنی مالی دزیاری و په نادان و شارندنه و هی یاخی و چهته و پنگران و ئه و جوړه کارانه وه بوو، نیوه ی جووتیارانی هریمه که قهرداری ئه وان بوون، دهستیان له ژیر باری ئه واندای بوو. ئه ندامانی ئم مالباته، زیرهک و چاوکراوه بوون، ئیدی خو یان به گه وړه ی هریمه که ده زانی و هه رچییه کیان بویستایه ده یانکرد. تا پوژنیکیان فهرانبه ریکی گه وړه به ریکه وت ده بی به میوانیان، ئم فهرانبه ره گه وړه یه مه حه به تی ده چیته سه ر باوکه که یان و زیره کی و بویری باوکه که یانی ده چیته دل وه، ئیدی مالباته که ی لوموف، ئمه به هل ده زانن و وا خه یال ده که ن ده توان هه رچییه کیان بو ی بیکه ن، بو خو له سه ر پتشیلکاری یاسایی و کارین خو سه ری به رده وام ده بن و شولی لینه ده کیشن و خه لکه که به ره به ره ده که ونه پرته و بۆله و لیتیان ده خوینن و خو زیا ده خوازن به ناخی ئه رزا بچن. به لام مالباته که ی لوموف په ند وه رناگرن و گو ی به پرته و بۆله ی خه لکی ناده ن، له سه ر پتشیلکاری خو به رده وام ده بن، وایان لیدیت نه منه تی سه رانی پو لیس و نه دادستیان و دادگا کانی ئه و هریمه ده زانن. به لام ئه نجام به خت لیتیان هه لده گه ریته وه و به جار ی باریان ده که ویته لیژی و لیتیان ده قه ومی، هه لبه ته نه ک به هزی ئه و تاوانه نه تیان وه که ده یانکرد، به لکو به هزی تۆمه تیکی هه لبه ستر او و درۆ وه. ئم ماله مه زرایه کیان هه بوو له دووری ده فهرسه خی ماله که ی خو یان.

هاوینان شەش وەرزیری قەرخیزی کاریان لەم مەزرایەدا دەکرد، ئەم
 وەرزیترانە لە میژ بوو کاریان لای ئەم بنەمالیە دەکرد. لەپریکدا، ئەم
 شەش وەرزیترە، بە کۆمەل لەو مەزرایەدا دەکوژرین، دوا
 لیکۆلینەوێ دوورودریژ، زۆر شتی ناردەوا و نابەجێ ئاشکرا دەبیت.
 ئیدی لیکۆلینەوێ ئەو دەردەخات کە مالباتی لوموف، ئەو شەش
 وەرزیترەیان کوشتوو. لوموف و برازایەکی ئەم واریقاتەیان
 گێڕابوووە و کەوتبوو سەر زاری گشت زیندانییەکان، گوتبوویان،
 حکومەت ئەوێ بۆ ساغ دەبیتەوێ کە قەرخیزییەکان قەرزێکی زۆریان
 لەسەر مالباتی لوموف دەبیت، ئەم مالباتە وێرای پارەداری و
 زەنگینیان، لە بەغیلی و چرووکیدا قەرخیزییەکان دەکوژن تا
 قەرزەکیان نەدەنەوێ و بە یەجگاری لە شەریان بخەلەسێن. ئیدی
 بەدەم لیکۆلینەوێ و دادپرسییەوێ دەست بەسەر سەرۆت و
 سامانەکیاندا دەگیرێ و دەکەوێ سەر ساجی عەلی. بابەکیان
 دەمریت. کۆرەکان دەگیرێن، یەکیەک لە کۆرەکان لەگەڵ مامەکیاندا
 حوکمی پازدە سال بێگارەزیندان دەدرێن و هەوالێ زیندانەکی ئێمە
 دەکریێن، هەلبەتە مالباتی لوموف، بیتاوان بوون، نە لە دوور و نە لە
 نزیک دەستیان لەو تاوانەدا نەبوو. پۆژیک گافریلکا، کە مەرفۆتیکی
 هەرچیوپەرچی و ناکەس بەچەیه، گوایه یاخی و چەتەش بوو، بەلام
 تا حەز بکە بەدەماخ و حەنەکی بوو، خۆی ددانی بەوێدا نابوو کە
 ئەو، ئەو وەرزیترەکانی کوشتبوو، بەهەر حال دانیانیم لەوێ کە بە
 پاستی خۆی ددانی پێدا نابوو یان نا، بەلام زیندانییەکان بێ
 چەندوچوون بە بکوژی شەش قەرخیزییەکیان دەزانن. ئەم
 گافریلکایە، پێشتر، لە سەردەمی یاخیگەری و چەتەگرییەکییدا،
 سەروسیێکی دەگەڵ مالباتی لوموفدا هەبوو (ئەم پیاوێ بە
 شێوەیەکی کاتی پەوانە زیندانەکی ئێمە کرا بوو، بە تۆمەتی

هه لاتن له سه ربازی بۆ ئیره نیردرا بوو، ئەم گافرلیکایه، به هاودهستی سێ چهتهی دیکه، به ئومیدی تالانکردنی مهزرایه که، قهرخیزیهکانی کوشتبوو.

زیندانییهکان، نازانم بۆچی، لوموف و برازاکیان خوشنه دهوێست! برازایه کهی، گهنجیکی خوشمه شرهب و زیرهک بوو، له گهل هه موو که سیکدا ده سازا و هه لی ده کرد. به لام مامه کهی، ئه وهی دره وشه کهی له گافرلیکا دابوو، جووتیاریکی گهنجی، هه لچووی شه پانی بوو، هه میشه به گژ زیندانییهکاندا ده چوو و ئه وانیش ده ستیان لینه ده پاراست و هه موو جارێ به قه د که ریکیان ده کوتا. به پێچه وان هه گافرلیکا، چونکه پیاویکی پوو خوش و حه نه کچی و زه مانساز و خوشمه شرهب بوو، لای هه موو زیندانییهکان خوشه وێست بوو. لوموف و برازاکی ده یانزانی، گافرلیکا سه رچاوهی ئه و تاوانیه که ئه وان له سه ری حوکم دراو، یانی باجی تاوانی ئه و ده دن، به لام شه پریان پێنه ده فروشت. گافرلیکاش که م و زۆر خۆی لێ تینه ده که یانندن. به لام شه په کهی لوموف و گافرلیکا له سه ر ئافره تیکی قه زه ون بوو، که گوايه ئه و دووه هه فزکیان له سه ر ده کرد، تا پوژێ گافرلیکا به که شوفشیکی زۆره وه باسی ئه و ئافره تهی کرد بوو که چۆن بۆی ده سته مق بووه، ئیدی که لوموف گویی لیده بی، به جارێ ده هری ده بی، غیره تی ده جولی و دره وشه یه ک به سینگێ گافرلیکا دا ده کات.

هه رچهنده مالباتی لوموف، به هۆی ئه و پروداوه وه هه موو سه روه ت و سامانی خۆیان له ده ست دابوو، مالیان به ته واوه تی وێران بوو بوو، هه شتاش له زیندانداندا له هه مووان پاره دارتر بوون. پاره و سه ماوه ریان هه بوو، هه ر کاتی حه زیان کردبا، چایان ده خواردوه. مێجهر به مه ی ده زانی و رقی گه وره ی له لوموف و برازاکی بوو،

لێیان به بیانوو بوو. مام و برازا هۆی ئەم بیانووھیان بەوھ دەزانی کە بەرتیلیان نەدابووێه.

ئەگەر لوموف، درەوشەکە ی لە سینگی گافریلکا دا خەتم کرد بوایه، بێگومان کوشتبووی، بەلام ئیدی تەنیا بە سووکی برینداری کرد بوو. یەکسەر هەوالی ئەم شەپەرە بە مێچەر گەیهنرا. بۆیه بەلەز خۆی گەیانده قاوشەکە و نەک هەر ناپەرەحت نەبوو، بەلکو زۆریش خۆشحال بوو. تا ئێستاش لەبەرچاومە چۆن خۆی بە ژووردا کرد، یەکسەر خۆی گەیانده گافریلکا و بە میهر و سۆزینکی باوکانهو، وەک ئەوھ ی کوپی خۆی بدوینن گوتی:

- ها برادەری ئازیز، لە خۆت پادەبینی بە تەنیا و هەر خۆت برۆی بۆ نەخۆشخانە، یان پتویستت بەوھیه بە گالیسکە برۆیت؟ نا، پێموایه باشتەر وایه ئەسپێکت بۆ بینن. ئادە ی یەکسەر ئەسپێکی بۆ زین بکەن. گافریلکا گوتی:

- بەلام پایەبەرز من هەست بە هیچ ناکەم تەنیا توژیک سیگم پروشلوو و هیچی تر. - نا برادەر تۆ نایزانی، تۆ نایزانی، پاشان دەبینی لە چ شوینیکی هەستیار و ترسناکی داویت، شوینیکی زۆر ترسناکە، رێک ژێر دلته، ئەم بیشەرەفی خوێرییه رێک لە ژێر دلی داویت!

مێچەر دوا ی ئەو قسانە پروی کردە لوموف و گوتی:

- ئەمەت لێ بەسەر ناچن، پراوەستە بۆم، بزانه چۆن ئەم دپکەت لە ژێر پێ دەردینم! دە ی بیبەن بۆ بارەگای پاسەوانی!

مێچەر هەپەشەکە ی خۆی برده سەر. لوموف حوکم درا. هەرچەندە زامەکە ی یارۆ زۆر سووک بوو، مەسەلەکە بە ناھەق خرایه ئو خانە یەوھ کە بە تەما بووھ دوژمنەکە ی خۆی بکوژیت، بۆیه ماوھ ی زیندانیەکە ی لوموف، چەند سالیک زیاد کرا، هەزار داریشی بۆ برپایەوھ. هەلبەتە مێچەر بەو کارە زۆر خۆشحال بوو.

ئەنجام سەرپەرشتىياری گۆرىن گەشت. بۇ پۇژى دووھەتات بۇ
 پىشكىنى زىندانەكە. پۇژەكە پۇژى جەژن بوو. ھەموو شىتىك،
 دارودیوار، چەند پۇژىك بوو پاكخوايىن كرا بووھو و شۆردرابوو و
 لە دوورەو دەبرىقايەو. زىندانىيەكان، سەريان تاشرا بوو، جلى سىي
 خاوينيان لەبەركردبوو. جلى ھاوينەمان برىتى بوو لە دەستىك جلى
 كەتانی چوونىەك، پارچەيەكى رەشى چوارگۆشەى چكۆلەى چەند
 سانتىمەترى بە پشتى چاكەتى بىجامەى ھەر يەككىمانەو دورابوو.
 يەكدانە سەعاتى تەواو مەشقمان پىكرا بوو كە ئەگەر ئەو فەرمانبەرە
 گەرەيە سلاوى لىكردىن چۆن وەلامى بدەينەو و چ بلىين، تەنانت
 ھەندى تاقىكردەوئەى پراكىكىشمان پىكرا، تا دلنيا ببن لەوئەى كە
 زىندانىيەكان مەشقەكە فىز بوون و لەبەريان كردوو. مېجەر دەتگوت
 ژانى كردوو، ئۆقرەى نەدەگرت، وەكو شىتان دەھات و دەچوو. بە
 سەعاتىك پىش ھاتنى جەنەرال گشت سەربازەكان لە جىي خۆ پىز
 بوون، وەكو پەيكەر بىجۆولە لە جىي خۆ چەقین، قۆل و باسكىان
 پىك و بىجۆولە شۆپ كردبووھو. ئەنجام جەنەرال، لە سەعات يەكى
 دوا نىوہەپۆدا خۆى بە ژووردا كرد. جەنەرالىكى ئەوئەندە مەند و
 مۆن و بەسام و بەھەيبەت بوو، ھەر فەرمانبەرئەى دەفەرى
 سىبىرياي پۇژئاوا بىبىنبايە، بىگومان لە ترسا پادەچلەكى. جەنەرال،
 بە كەشوفش و لووتبەرزىيەو، وەژوور كەوت، دنيايەك خولام و
 دەستوپۆھەندى بە دواو بوو كە زۆربەيان جەنەرال و كۆلۇنل بوون،
 زياتر گەرە كارمەند و فەرمانبەرى ئەو شارە بوون كە زىندانەكەى
 تىدابوو. كابرايەكى مەدەنى بالابەرزى، سىما جوانى، فەرەو لەبەرىشى
 لەگەل بوو، كە زۆر ئازادانە و سەربەستانە پەفتارى دەكرد، جەنەرال
 بەردەوام لە ناو ھەمواندا پرووى لەو دەكرد و بەوپەرى پىز و
 حورمەتەو قسەى دەگەل دەكرد. ئەم پىاوە مەدەنىيەش لە

پوترسبۆرگه وه هاتبوو. زیندانییه کان له وه حایر مابوون، که چۆن
 جهنه رالیککی وا گه وره ئه وه هه موو پیزه له بابایه کی مه ده نی ده نیت،
 به هه ر حال ناوی زانرا و پاشان پۆست و ئه رکه کانی زانرا، به لام
 مه گه ر هه ر خوا بزانی تا چوونه بنجوبناوانی ناو و ناوبانگ و
 پۆست و فه رمانه کانی و قووی بنیان ده رهیتا، چهند گه نگه شه و
 قسه کراوه! به لام میچه ره که ی له مه ر خۆمان، که خۆی له چاکه ت و
 پانتولینکی ته سکدا جه رانم بوو و قردیله یه کی پرته قالی له مل کرد بوو،
 نه چووه دلی جهنه راله وه، چاوانی سوور ده تگوت گۆمی خوینن،
 گۆناکانی سوور هه لگه را بوون، دلره قی له سیمای ده باری، وه کو پیز
 بۆ میوانه گه وره که، چاویلکه که ی داکنه د بوو و که میک دوور له و
 به پیزه وه په ق راوه ستا بوو، چاوه پروانی هه ر ئه مر و فرمانیک بوو تا
 به سه ر بۆ پایه به رزی ئه نجام بدات. به لام جهنه رال هیه چ داوایه کی
 نه بوو تا بۆی جیه جی بکریت. جهنه رال به بیده نگی به سه ر قاوش و
 ژووره کانه گه را، چاویکی به مووبه قه که دا گه را و توژیکی له
 شۆرباکه، که شۆربای که له رم بوو چه شت، منیان پینیشاندا و گوتیان
 ئه مه ئه شراف و نه جیبزاده یه و گوايه ئه مه و ئه وه م کردووه، جهنه رال
 کوتی:

- ئا، ئه دی ئیستا په فتاری چۆنه؟

پینان کوت:

- پایه به رز، په فتاری زۆرباشه، عه یی نییه.

جهنه رال سه ریکی له قانده و دوا ی دوو ده قیقه له زیندانه که
 وه ده رکه وت. زیندانییه کان هه موو په ست و نارازی و سه رسام بوون. هیه
 که سیک زاتی نه کرد نه ک سکالا له میچه ر بکات بگه ر ناویشی بینن.
 هه لبه ته میچه ر به خۆیشی دلنیا بوو که س ناویری پرکیشی وا بکات.

«۱۷»

ئاۋەلە مالىيەكانى زىندان

دوای سەردانەكەى سەرپەرشتىار بە ماۋەيەكى كەم، ئىدارەى زىندان ئەسپىكى كۆيتى كرى، ئەم پروداۋە بۆ زىندانىيەكان لە سەردانەكەى جەنەپال زۆر خۆشتر بوو. ئىدى باو بوو كە لە زىنداندا ھەمىشە ئەسپىك پادەگىرا بۆ ھىتانى ئاو و فېيدانى زېوزىل و خۆلوخاشاك و ئەو شتانە. يەككىك لە زىندانىيەكان، دەكرا بە بەرپرسى ئەسپەكە، دىھىنا و دىبىرد، ھەلبەتە بە چاۋدىزى پاسەۋانىك. ئەم ئەسپە لە بەيانىيەۋە تا ئىتۋارى كارى دەكرد. ھىۋانىكى باش بوو، بەلام ئەۋەندە كارى كرد بوو بە تەۋاۋەتى چروسابوۋەۋە، تەۋاۋ لەپوللاۋاز بوو بوو. پوژىك پىش جەژنى سان پتروس، لە كاتىكدا بەرمىلى ئاۋى بەسەر پىشەۋە بوو، لە ناۋەندى ھەۋشەكەدا كەوت و دوای چەند ساتىك لىچ بوۋەۋە و مردار بوۋەۋە. زىندانىيەكان زۆريان خەفەت بۆ خوارد. لە دەۋرى خپ بوۋنەۋە، ھەر كەسە و قسەيەكى لە بارەۋە دەكرد. خەلكانى ئەزموندار: ئەۋانەى لە فەۋجى سوارە كاريان كرد بوو، قەرەجان، بەيتالان و ھى دىكە، كە شارەزايان

دەربارەى ئەسپ و ئەسپ بە خەم کردن هه‌بوو، هەر کەسە و قسە‌یه‌کیان دەکرد و کەشیش گوێی لە کەس نەدەگرت. بەلام فایده‌ی نەبوو، ئەسپەکویت زیندوو نەبووه‌وه، لە عارده‌که‌که‌وتبوو، بای کرد بوو، ئاوسا بوو، مێچەر لەم ڕووداوه‌ ئاگادار کرایه‌وه. مێچەر یەکسەر دەستووری کرینی ئەسپێکی تری دا.

بۆ سبه‌ی به‌یانی زوو که‌ ڕۆژی جه‌ژنی سان پتروس بوو، کاتی زیندانییه‌کان دواى نوێژ، کۆبوونه‌وه، ئەسپفرۆشان، به‌ خۆ و ئەسپەکانیان‌وه‌ هاتن. مەسه‌له‌ی هه‌لبژاردن و کرینی ئەسپ به‌ زیندانییه‌کان سپێردرابوو، چونکه‌ به‌ پاستی مه‌یته‌ر و ئەسپه‌وانی زۆر شاره‌زایان تێدابوو، ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ زۆر زه‌حمه‌ت بوو دوو سه‌د و په‌نجا پیاوی شاره‌زا و ئەسپه‌وان، که‌ سه‌ریان له‌ ئەسپه‌وانیدا سه‌ی کرد بوو، فریو بدرین. ئیدی قه‌ره‌ج و قه‌رخیز و ده‌لالی ئەسپان و خه‌لکی شار هه‌موو هاتن. زیندانییه‌کان، به‌تاسه‌وه‌ چاوه‌ڕوانی هاتنی هەر ئەسپێکی تازه‌ بوون و مندالئاسا دلایان به‌و سه‌وداومه‌له‌یه‌ خوش بوو. ئەوه‌ی زۆر دلی خوش ده‌کردن، ئەوه‌ بوو که‌ وه‌کو هەر خه‌لکیکی ئازاد ده‌یان‌توانی مامه‌له‌ی و لاخیکی به‌رزه‌ بکه‌ن، ده‌نگوت بۆ خۆیانی ده‌کڕن و پاره‌که‌ی کاش له‌ گیرفانی ئەوان ده‌رده‌چێ. سێ ئەسپیان هێنا، پێش ئەوه‌ی ڕه‌ئی زیندانییه‌کان له‌سه‌ر کرینی ئەسپێ چواره‌م بگیریسته‌وه‌. فرۆشیاره‌کان به‌سه‌رسامی و جو‌ره‌ ترسیکه‌وه‌ ده‌یان‌ڕوانییه‌ ئەو سه‌ربازه‌ پاسه‌وانانه‌ی که‌ ده‌گه‌ل زیندانییه‌کاندا بوون، به‌ پاستی دیمه‌نی دوو سه‌د پیاوی سه‌رتاشراوی پێ به‌ کۆتوزنجیر، بۆ ئەوان، به‌ تایبه‌تی که‌ له‌ مالی خۆدا، له‌ لانه‌ و کاشانه‌ی خۆدا، کەس نە‌بوو بچێته‌ سه‌ریان، بڕێک سه‌یر و ترسناک بوو. زیندانییه‌کان ئەوپه‌ڕی هه‌ولی خۆیان خستبووه‌ کار که‌ باشترین ئەسپ هه‌لبژێرین و به‌ نرخیکی گونجاو بیکڕن. به‌وپه‌ڕی جددی به‌

دەورى ئەسپەكاندا دەھاتن، لىتى ورد دەبۈنەو، تەمەشايان دەكرد،
 وەكو ئەوئە ئاسوودەيى و خۆشگوزەرانى ئايىندەيان لە زىندانەكەدا،
 پەيوەست بى بەو ئەسپەوہ كە دەيانكړى، تەنەت چەرکەسپەكان
 سواری ئەسپەكەش دەبوون و لە خۆشيدا چاويان دەبريقايەو و
 بەگەرمى بە زمانى خويان، كە كەس تىنەدەگەيى يەكتريان دەدوان و
 ددانە سپيەكانيان دەرەكەوت و سەريان دەلەقاند. هەندى پرووس
 لەوئ بوون، زۆر بەوردى گوښيان لە موناڤەشەكانيان دەگرت و بە
 جۆرئ تەمەشايان دەكردن، لە تۆ وايە دەيانەوئ بە نىكا بيانخۆن. لە
 تاڤە وشەيەكى قسەى ھاوړيكانيان نەدەگەيشتن، بەلام ديار بوو،
 حەزيان دەكرد، نىگايان بخوښنەو و بە نىگاياندا ئەوئەيان بۆ دەر
 بگەوئ كە ئاخۆ ئەسپەكەيان بە دلە يان نا. تۆ بلىنى زىندانىيەكى
 بەدبەختى داماو، كە تا ئىستا زاتى نەدەكرد بە دەنگى بەرز لەبەردەم
 ھاوړئ و ھاوړىندانىيەكانى خۆيدا قسە بكات، بۆچى ئەم ھەموو
 موناڤەشەيە لەسەر كړينى ئەم ئەسپ يان ئەو ئەسپ بكات، وەك بلىنى
 بۆ خۆيى بكرىت؟ ديارە لەم سەوداومامەلەيەدا زياتر ھەقى قسەكردن
 بە چەرکەسپەكان و پاش ئەوان بە قەرخىزەكان و پاشتر بە كۆنە
 مامەلەچيانى ئەسپ، درابوو، جۆرە مشتومر و ھەڤركيەك كەوتە
 نىوان دوو زىندانىيەو، يەكەميان كوليكوفى ناو بوو كە كۆنە دەلال و
 دزى ئەسپان بوو، دووهميان بابايەكى بەيتالى بەھرەمەند و لىزان
 بوو، جووتيارىكى سىبيريائى بوو، ماوہيەكى كەم بوو بۆ
 بىگارەزىندان نىردرابوو، ئىدى لە مەسەلەى بەيتاليدا بوو بە ھەڤركى
 كوليكوف و بەرەبەرە سەنەتەكەى لە دەست دەرھيتا و ئەو بازارەى
 جارانى لای خەلكى شار نەما. جا ھەر بەم بۆنەيەو دەبى ئەوھش
 بلىن كە خەلكى متمانەيەكى يەجگار زۆريان بە بەيتالانى، بيشەھادەى
 زىندانەكەى ئىتە ھەبوو، خەلكى شارەكە، بازركانان و بگرەگەرە

فرمانبهرانیس که ئهسپهکانیان نهخوش دهکوت، لهجیاتی پروو بکه نه بهیتالانی پسپۆر و خودان شادهتنامه، پروویان دهکرده بهیتاله ناپسپۆرهکانی زیندانهکهی ئیمه. جا کولیکوف، پیش ئهوهی ئه جووتیاره سیبیریاییه، یانی یولکین بینه زیندانهکه مان، مشته ریهکی زۆر زۆری له شاردا ههبوو و ههقهدهست و بهخشیشیکی زۆریان دهدا به و کس نهبوو لهو بوارهدا رکابه ری و ههفرکی بکات. وهکو ههر قهرهجیکی راستهقیته کاری دهکرد، فیلێ دهکرد و دهستانی دهبرێ. ئهوهندهی بهدهمی خۆی ههلهکهتیشا و به شانوبالی شارهزایی و لیزانی خۆیدا ههلی دهدا، به کزدهوه ئهو شارهزا و پسپۆره نهبوو. ئیدی به هۆی دهستکهوته مادیهکانیهوه، له نیو زیندانییهکاندا وهکو ئهرستوکرانیک سهیر دهکرا، زیندانییهکان گوئیان لیدهگرت و به قسهیان دهکرد، بهلام پیاویکی کهمدوو بوو، له بۆنه ی کهورهدا نهبوایه، پای خۆی دهر نهدهبرێ. زۆر به خۆی دهنازی و دهفشی، بهلام ئهلهقهی پیاویکی چالاک و چهلهنگ و گورجوگۆل و بهتوانا بوو. تهمهنی ههبوو، زۆر قۆز بوو، زیرهکییهکی تایبهتی تندا ههبوو. زۆر به پێز و حورمهتهوه ئیمه کۆنه نهجیبادانی دهواند، بهلام قهدری خوشی دهگرت. دلنایام ئهگه ر جلوه رگینکی کهشخه ی له بهر کرا بوایه و برابوایه بۆ یانهیهکی پایتهخت و وهکو کۆنتینک به خه لکی ناسیترا با، دهیتوانی زۆر به باشی ئه و پۆله بیینی و ته نانه ت تو یست بکات و به شیوهیهکی زۆر دلگیر قسان بکات و سه رنجی خه لکی رابکیتشیت، وهکو ههر پیاویکی به شانوشه وکته له کاتی پتویستدا بیدهگ ببی و به درێژایی ئاههنگه که کس ههست به وه نهکات که ئه م کۆنته، کۆنه چهته و پێگرێکه و ههچێ تر. پیاویک بوو زۆر شارهزا له دابونه ریتی چینه بالاکانی کۆمه لکه، پیده چوو دنیا ی زۆر دیتیی، ههچمان ده رباره ی رابردووی ئه م پیاوه نه ده زانی، سه ر

به بهشی تایبهتی زیندان بوو. هر که یولکین هات - که جووتیاریکی سباده و ساکاری سر به ثابینی "باوه‌دارانی دترین" بوو، به لام له هر جووتیاریکی دی به فیلتر بوو- ئیدی ئه‌ستیره‌ی کولیکوف، وه‌کو به‌یتالیکی کارامه و لیزان، ئاوا بوو، به‌یتاله تازه‌که له ماوه‌ی که‌متر له دوو هه‌یفان، گشت مشته‌ریه‌کانی لیکرد، چونکه له ماوه‌یه‌کی که‌مدا، که‌لنک له و ئه‌سپانه‌شی چاک کردنه‌وه که کولیکوف گوتبووی دهردیان بیه‌چاره‌یه و به‌یتاله پسپۆر و خودان شاده‌تنامه‌کانیش چاریان نه‌کرد بوون و ده‌ستیان له چاره‌سهریان هه‌لگرته‌بوو، ئه‌م جووتیاره، له‌سهر پاره ته‌زویرکردن گیرابوو و خرا بووه بیه‌کاره زیندانه‌وه، به شهریکی له‌گه‌ل که‌سانی تردا پاره‌ی ته‌زویر کرد بوو، ئاخۆ چ ته‌ماحیک هانی دابوو ده‌ست بداته ئه‌م سنعه‌ته؟ خۆی جارنیک، به گالته‌کردن به‌خۆیه‌وه، بۆی گێڕاینه‌وه که چۆن بۆ دروستکردنی دراویکی ته‌زویر پارچه زێری خالیسه‌یان به‌کار بردوه!

کولیکوف، زۆری پیناخۆش بوو که ده‌بیینی ئه‌و جووتیاره ساده‌یه، پۆژ به پۆژ زیاتر سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست دینی و ئاوبانگ په‌یدا ده‌کات و ئه‌ستیره‌ی ئه‌ویش به‌و خه‌یرایه‌ پاده‌خوشیت و به‌ره‌و ئاوا بوون ده‌چیت. ئه‌م پیاوه له شارۆچکه‌یه‌کی ئه‌و نزیکاندا ماعشوکه‌یه‌کی هه‌بوو، پالتویه‌کی فه‌روی جوانی له‌به‌ر ده‌کرد و جووتن پوتی دریزی نایابی له‌ پێ ده‌کرد، له پڕنکدا سه‌یری کرد ناچاره ده‌ست بداته مه‌یفرۆشی. ئیدی له به‌یتالییه‌وه بۆ مه‌یفرۆشی. بۆیه هه‌موو زیندانییه‌کان، پیتشیینی ئه‌وه‌یان ده‌کرد، له‌م ئه‌سپ کرپنه‌دا، لیان بێن به‌ شه‌پ و قه‌رقه‌شه‌یه‌کی توند. هر یه‌کنیک له‌م دوو‌پیاوه، لایه‌نگر و هه‌واداری خۆیان هه‌بوو. توند‌په‌وه‌کانیان که‌وتنه‌ مۆپه له یه‌کدی، بگره له ئیستاوه که‌وتنه‌ شه‌په‌ جنیو، بزه‌یه‌کی ته‌وسامیز به‌ سیمای پڕ فیل و ده‌هۆی یولکینه‌وه خۆی ده‌نواند. که‌چی

مهسه له كه رېك به پېنجه وانەى پېشېنېيه كهى جماعه ته وه ده رچوو:
 كوليكوف خوى له جې خوران نه دا، زور زېره كانه خوى له شه پ و
 قه رقه شه بوارد. له سه ره تا وه هم موو شتيكى بۆ هاو زېندانېيه كهى
 سه لماند، به پېزه وه گوڼى بۆ بۆچوون و په خنه كانى هه فركه كهى
 گرت، به لام زورى پېته چوو، يولكين په ئيكي هه لهى له دم ده رچوو،
 ئيدى كوليكوف، به وپه پى خوئنساردى و خاكيانه پېى گوت كه
 هه له يه. بهر له وهى يولكين فريابكه وى و له په ئى خوى ژيان
 بېسته وه، ئو كه وته سه لماندى ته وهى كه يولكين هه له يه كى زه ق و
 ئاشكراى كردوه و به مجوره يولكين به جوړى كه وته داوه وه كه
 خوئشى ته سه ورى نه ده كرد، بهو جوړه حېزه كهى كوليكوف
 برديانه وه و زور دلخوش بوون و گوتيان:

- كورپنه خو به چاوى خوتان بېنيتان؟ نه خير ئه هه له ناكات!
 ده زانى چ ده كات!

ئوانى دى، به زمانىكى نه رمى دوور له هه هه فركيه ك گوتيان:
 - يولكين لهو شاره زاتره.

هه ردو و حېزب ئاماده بوون بۆ سازش و ئاشته وايى.

هه وادارانى كوليكوف گوتيان:

- كوليكوف جگه له وهى به ئه ندازهى ئو شاره زايه، ده ستيشى لهو
 سووكتره، سه باره ت به مالات كه س شان له شانى نادات.

- يولكينش وايه!

- كوليكوف له مه دا بېهاوتايه!

ئه نجام ئو ئه سپه تازيه هه لېژېردرا كه پاشان هاته كرېن.
 ئه سپيكي زورباشه، كه م ته مه نه، توكمه و په زاسووكه: حه يوانىكى
 بېعه يبه. سه وادوامه له ده ستى پيكره، خودان ئه سپ داواى سى پوېل
 ده كات، زېندانېيه كان گه ره كيانه به بېست و پېنج پوېل له ده ستى

دەربىنن. سەوداومامەلەكە درىژەى كىشا، گەرم بوو، لايەك كەسى
دەچىتە سەرى و لايەكى دى توزى دىتە خواری، ئەوسا زىندانىيەكان
لە نىق خۇياندا و خۇبەخۇ دەكەونە پىكەنن.
هەندىكيان دەيانگوت:

- باشە ئەم ھەموو پىنداگرتن و مامەلەيە لە پای چى؟ چما لە
كىسەى خۆت دەيكړى؟
هەندىكى دى ھەليان دايە:

- دەتەوئ پاشەكەوت بۆ خەزىنە بكەى؟
- ئەم پارەيە، پارەى گشتىيە، ھاوبەشە!
- پارەى گشتىيە! راستە كەس گەوجوكەودەنان ناپوئىن، بەلام
گەوجوكەودەنان، خۆپسك، بىتەوہى كەس بىيانپوئىن، دەپوئىن.

ئەنجام ئەسپەكە بە بىست و ھەشت رۆبل ھاتە كړىن. مېچەر لە
ئەنجامى مامەلەكە ئاگادار كراو پازى بوو، بەلەزنان و خوئ ھىتراو،
ئەسپە تازەكە، بە شكۆ و جەلالىكى زۆرەوہ بۆ ناو زىندانەكە ھىترا.
پىموايە ھىچ زىندانىيەك نەما دەست بە گەردن و قەپۇزى ئەسپەكەدا
نەيەنئ و نەوازشى نەكات. ھەر ئەو پۆژە ئەسپەكە خرايە ژىر بارى
ئاوكىشان بۆ زىندانەكە: گشت زىندانىيەكان بە كونجكاوييەوہ
تەمەشايان دەكرد كە چۆن بەرمىلە ئاوەكەى رادەكىشا. رومان، كە
سەقا و ئاوكىشى زىندانەكە بوو، بەوپەرى خوشحالى و
پەزامەندىيەوہ دەپروانىيە ئەسپەكەى. ئەم زىندانىيە، كاتى خۆى
جووتيار بوو، تەمەنى نزيكەى پەنجا سال دەبوو، پياويكى زور جددى
و ئىشكەر و بىدەنگ بوو، وەكو زۆربەى ھەرە زۆرى عارەبانچيانى
پروس، لەوہ دەچئ، ھەلسوكەوت دەگەل ئەسپاندا جۆرە و يقار و
جددىيەتيك بە پياو ببەخشىت. رومان، كەسىكى ھىدى و ھىمن و
خۇشمەشرەب بوو، لەگەل خەلكىدا نەرمونيان و ميرەبان و كەمدوو

بوو. شه‌یدای برنوتوتی و ئه‌سپه‌وانی بوو. له‌میژبوو، که‌س نه‌یده‌زانی له‌که‌یه‌وه، ئه‌سپه‌کانی زیندان به‌و سپێردرا‌بوون، له‌وساوه‌ که‌ هات‌بووه‌ ئه‌م زیندانه، ئه‌مه‌ ئه‌سپی سێهه‌م بوو که‌ به‌و سپێردرا‌بوو. گشت زیندانییه‌کان قه‌ناعه‌تیان وابوو که‌ ئه‌سپی "کویت" له‌ بارترین ئه‌سپه‌ بۆ زیندانه‌که‌ی ئیله‌ "رومان"ش هه‌مان بۆ‌چوونی هه‌بوو. بۆیه‌ مه‌حال بوو، بۆ نمونه، ئه‌سپێکی به‌له‌ک بک‌رد‌پێ!

ئیدی کاری ئه‌سپه‌وانی و میرئاخو‌پی وه‌قف بوو له‌سه‌ر رومان و که‌س له‌و بواره‌دا هاوتای نه‌ده‌کرده‌وه‌ و شانی له‌ شانی نه‌ده‌دا، که‌ ئه‌سپه‌ کویتی یه‌که‌م مردار بووه‌وه‌ هیچ که‌سێک، ته‌نانه‌ت می‌جهرش، خه‌تای رومانی نه‌گرت ب‌لای بی‌موبالاتی یان که‌مه‌ترخه‌می ده‌ره‌ق به‌ ئه‌سپه‌که‌ کرد‌وه‌. به‌لکو به‌ قه‌زاوقه‌ده‌ریان زانی و هیچی تر. رومان به‌ راستی مه‌یته‌ر و ئه‌سپه‌وان بوو نه‌ گالته‌.

زوری نه‌برد، کویته‌ تازه‌که‌ له‌ سه‌رانسه‌ری زیندانه‌که‌دا خۆشه‌یستی په‌یدا کرد. زۆرجار زیندانییه‌کان هه‌رچهند زۆربه‌یان خه‌لکی میهره‌بان نه‌بوون، لای خ‌پ‌ده‌یوونه‌وه‌ و نه‌وا‌زشتیان ده‌کرد.

هه‌ندێ جار کاتی رومان، له‌سه‌ر رووبار به‌ به‌رمیله‌ ئاوه‌وه‌ ده‌گه‌ڕایه‌وه‌ و عه‌ریف‌خه‌فه‌ره‌که‌ ده‌روازه‌که‌ی بۆ ده‌ک‌رده‌وه‌، ئه‌سپه‌کویت وه‌ژوور ده‌که‌وت، رومان خه‌ریکی داخستنی ده‌روازه‌که‌ ده‌بوو، جنیدکو (ئه‌سپی کویت) له‌ جێی خۆی په‌ق راده‌وه‌ستا و چاوه‌پوانی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کرد، له‌ لاره‌ چاویکی له‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کرد، رومان تیی‌ده‌خو‌پی: "به‌ ته‌نیا ب‌رۆ!" ئه‌سپه‌که‌، به‌کاوه‌خۆ ده‌پو‌یی و پێک له‌به‌ر مووبه‌قه‌که‌دا ده‌وه‌ستا تا ئاشپه‌ز و شاگرد‌ه‌کان بین سه‌تله‌کانیان له‌ ئاو پ‌ر ب‌کن. ئیدی زیندانییه‌کان به‌ خۆش‌حالییه‌وه‌ ده‌یانگوت:

- جنیدکو ئهسپه نه گالته! هر خۆی بهرمیلهکەى هیناوهتهوه!
 ئهسپىکى گوپرايه له! به راستى به ختمان ههيه!
 - راسته ههوانه، بهلام زرينگه، هه رچيهکى پندهگوترى تيندهگات!
 - جنیدکو، ئاقله ئاقل!

ههنگى ئهسپهکه وهک بلى له وهه موو ستايشه گهيشتهين، بهدهم
 سه له قاندهنوه دهى حيلاند. يهکىک له و لاوه تۆزى نان و خوئى بز
 دههينا، که له خواردنى نان و خوئيهکه دهبووه جارێکى دى سهرى
 دهلهقاند وهک ئهوهى منهتبارى خۆى دهبريخ و بيهوى بليت: "من تو
 باش دهناسم، باشت دهناسم، من ئهسپىکى باشم و تۆش پياوێکى
 پياوانه و باشيت!".

منيش زۆرم پىخۆش بوو، نازى جنیدکو هه لگرم و نانى بدهمى. له
 تههشاگردنى دهموقه پۆزه جوانهکەى تير نه دهبووم، چه ندم له زهت
 له وه دهبينى که دهموقه پۆزه گهرم و نه رم و شتدارهکەى له نيو دهستم
 دهنا و به تامه زروپيه وه نانهکەى ناو دهستى دهخواردم. زيندانپيهکان،
 ههواناتيان خۆشدهويست، خۆ ئهگه رينگهيان بدرايه، قاوشهکانيان
 پر دهکرد له تهپروتور گيانله به رانى مالى. چ شتىک دهيتوانى به
 ئه ندازهى به خيۆکردن و پهروه ردهى ههواناتى مالى، تهبعى هۆفانهى
 زيندانپيهکان نه رم و رام بکات؟ بهلام ههيفى نه ياساوپرئيساي
 زيندانهکه رينگهيان دهدا و نه جيگه و رينگه ههيه. پيموايه من پيشتر
 باسى سهگه که مان "شاريک" م کرد. شاريک سهگيکى زيرهکى بههۆش
 بوو، بهينم لهگه ليدا خۆش بوو. بهلام چونکه سهگ له نيو په مهکى
 خه لکى پرووسيدا بهگلاو ههساب و دهکرا کهس خۆى لى نه دهگاياند
 و بايهخى نه دهدايه. ئه م سهگه بهردهوام له نيو زيندانهکه بوو و
 له ويندهر دوور نه دهکوتتوه، له ستيهري ديواران دهنووست و
 پاشماوهى مووبهقهکەى دهخوارد، سهربارى ئه وهى گشت

زیندانییه‌کانی ده‌ناسی و خۆی به هی هه‌موان ده‌زانی، نه‌که‌س ږووی ده‌دایه و نه‌که‌س ده‌یلاواند و نه‌وازشتی ده‌کرد. که زیندانییه‌کان ئیواران له‌سه‌ر کار و بیکار ده‌که‌ږانه‌وه و بانگیان له‌عه‌ریف‌خه‌ره ده‌کرد ده‌رگیان لښکات، شاریک به‌له‌ز به‌ره‌و ده‌روازه‌که‌ی زیندان به‌پیریانه‌وه ده‌چوو، شاد و به‌که‌یف کلکی ټو ده‌له‌قاندن، به‌خۆشه‌ویستییه‌وه ته‌مه‌شای یه‌ک به‌یه‌کی ده‌کردن، وه‌کو ئه‌وه‌ی چاوه‌ږوانی ئه‌وه‌ بڼ‌یه‌کیکیان ږوویه‌کی خۆشی بداتی، یان ده‌ستیکی ناز و نه‌وازشت به‌پشتیدا بڼی. به‌لام سه‌رباری ئه‌و هه‌موو مه‌راییه‌ی که ده‌یکرد به‌دریژیی چه‌ندین سال، جگه‌ له‌من، که‌سی تر لای لینه‌کرده‌وه. که‌س ئاماده‌ نه‌بوو نازی هه‌لگرڼ و یان ږوویه‌کی خۆشی بداتی. ټویه‌ منی له‌گشت زیندانییه‌کانی دی خۆشتر ده‌ویست. به‌لام سه‌باره‌ت به‌سه‌گی دوهم که‌ نیوی بایلکا (واته‌ به‌فر) بوو، له‌ بیرم نایه‌ت که‌ی و له‌ کوڼه‌ هات. به‌لام سه‌گی سڼیم که‌ نیوی (کولیتابکا) بوو، من خۆم، به‌تووتکی، که‌ هڅشتا چاوی به‌ته‌واوه‌تی نه‌تروکا بوو، هڅتام ټو زیندانه‌که‌مان.

بایلکا، گووراویکی عه‌نتیکه‌ بوو. به‌تووتکی که‌وتبووه ژیر گالیسکه‌یه‌که‌وه و پشتی سه‌قه‌ت بوو بوو، له‌ ناوه‌راسته‌وه چال بوو بوو، که‌ له‌ دووره‌وه ده‌تینی، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر به‌غاردان به‌ره‌و پیرت هاتبوایه، وا ده‌هاته به‌رچاو دوو سه‌گی جمک بڼ و پیکه‌وه لکابڼ. وږپای ئه‌مه‌ش گوږ و چاو ږرووش بوو، تووکی کلکی هه‌لوهری بوو، به‌ناو که‌لۆزیدا شوږ بوو بووه‌وه. ئه‌م سه‌گه‌ پڼده‌چوو هه‌ست بکات که‌ قه‌ده‌ر غه‌دری لیکردوه، ټویه‌ بریاری دابوو، سه‌ری خۆی کز بکات و خۆی له‌هیچ شتیک هه‌لنه‌قورتینی. به‌که‌س نه‌ده‌وه‌ږی، له‌وه‌ ده‌چوو بترسیت بکه‌ویته ژیر شتیکه‌وه و جاریکی تریش شتیک پانی بکاته‌وه. زۆربه‌ی کات له‌ پشت ژوور و قاوشه‌کانه‌وه کزکۆله‌ی

ده‌کرد. هەر که‌سێک لێی نزیک ببوایه‌ته‌وه، پێک له‌به‌ر پێیدا وه‌ر ده‌که‌وت و خۆی ده‌خسته‌ سه‌ر گازی پشت وه‌ک ئه‌وه‌ی بێ: "چیم لێ ده‌که‌ی بیکه، من به‌ ته‌ما نیم هیچ جوژه به‌رگرییه‌ک بکه‌م!" ئیدی هه‌ر زیندانیه‌ک به‌ لایدا تێده‌په‌ری، وه‌کو ئه‌وه‌ی گه‌نمی خێر بێ، نووکه شه‌قیکی تێده‌سه‌ره‌واند و سه‌گه‌ش نه‌یده‌وێرا قروسکه‌یه‌کیش بکات، خۆ نه‌گه‌ر ئازاریکی زۆریشی پێکه‌یشتبا، م‌ر‌ه‌یه‌کی خنکاوی ده‌کرد و هیچی تر. ئه‌م سه‌گه، هه‌مان تاکتیکی وه‌ر که‌وتن و مه‌راییی و خۆ خسته‌ سه‌ر پشتی به‌رانبه‌ر به‌ شاریک (قه‌له‌و) و هه‌ر سه‌گیکی دی، که‌ بۆ ملوموش ده‌هاتنه‌ ده‌ورو به‌ری مووبه‌قه‌که، به‌کار ده‌برد. هه‌ر سه‌گیکی د‌ر پیتی وه‌ر بیا یه‌کسه‌ر بۆی مت ده‌بوو. سه‌گانیش وه‌کو به‌شه‌ر حه‌ز ده‌کن هاو‌ر‌ه‌گه‌زه‌کانیان لێیان بترسن و مه‌راییان بکه‌ن. بۆیه‌ تو‌ر‌ه‌ترین سه‌گ که‌ ده‌بینن هاو‌ر‌ه‌گه‌زه‌که‌یان لێیان ده‌ترسیت و له‌ به‌رده‌میدا وه‌ر ده‌که‌وێ، یه‌کسه‌ری تو‌ر‌ه‌یه‌که‌ی داده‌مرکیته‌وه و ماوه‌یه‌ک به‌ دیار سه‌گه‌ که‌ساس و زه‌بوونه‌که‌ی به‌رده‌میدا ده‌وه‌ستی و لێی پاده‌مینێ و ئه‌وجا ده‌که‌وێته‌ بۆنکردنی سه‌رانسه‌ری. تو‌ ب‌ل‌ی بایلکا له‌و کاتانه‌دا که‌ له‌ ترسا پ‌و‌ح‌ی پێنه‌بووه، بیرى له‌چی کردبێته‌وه؟ په‌نگه‌ له‌ د‌ل‌ی خ‌و‌یدا گو‌ت‌ب‌ی‌ت‌ی: "تو ب‌ل‌ی ئه‌م به‌رازبا به‌مگه‌زێ؟" که‌ سه‌گه‌ د‌ر‌ه‌که‌ له‌ بۆنکردنی ده‌بووه‌وه و بێ هیچ وه‌زه‌نی به‌جیی ده‌هیشته‌ و ده‌پ‌و‌یی، هه‌نگی بایلکا به‌له‌ز هه‌ل‌ده‌ستا و به‌ شه‌له‌شه‌ل د‌و‌ای په‌وه‌سه‌گێک ده‌که‌وت که‌ به‌ د‌و‌ی د‌ل‌یکی د‌ل‌پ‌ق‌ین و به‌رچاو که‌وتبوون. هه‌لبه‌ته‌ بایلکا زۆر چاک ده‌یزانی، که‌ ئه‌و د‌ی‌له‌ به‌و قاییل نابێ و بۆ ئاستی ئه‌و نایه‌ته‌ خواری، خۆی له‌وه‌ به‌ گه‌وره‌تر ده‌زانی روو بداته‌ که‌مالێکی وه‌کو ئه‌و، به‌لام ئه‌م کاره‌ بۆ ئه‌و جوژه‌ خه‌مه‌په‌وێنیه‌ک بوو، بۆ ماوه‌یه‌ک کلۆلی که‌ساسی و نه‌گه‌ته‌ی خۆی له‌ بیر ده‌کرد. سه‌باره‌ت به‌ که‌رامه‌ت و حورمه‌ت، ئه‌وا

ھەر باسی مەكە، بە جۆری لە دەستی دابوو، نە ھەستی پێدەكرد و
 نە دەیناسی. كە ھیچ ھیوايەك بە ئاییندە نەمیتى، خەمى گەورە دەبیتە
 خەمى ورك و خۆ تێركردن، ھەر واش بوو، زۆر بیثابروانە وركى تێر
 دەكرد. جارێك كەمێك نەوازشتەم كرد، ئەمە بە لای ئەو ھو و بۆ ئەو
 شتیكى تازە بوو، پێشتر شتى وای بە خۆو نەبینى بوو، یەكسەر
 لە بەردەستەدا ھەر كەوت، لە كەیف و خوشیاندا ھەلەدەلەرزى و
 دەیقروساند، جا چونكە بەزەیییم پێیدا دەھاتەو، زۆرجار یاریم
 دەگەل دەكرد و دەم لاواند. بۆیە ھەر جارێ كە دەیییم، بەلەز بە
 نوزە نوز و بە چاوانى فرمێسك تێزاو ھو بەرھو پیرم دەھات.
 رۆژێك، لەودىو زیندانەكەدا، لە خەندەكەكەى دیوى دەرەو ھى
 زیندانەكەدا تۆپى بوو، تومەز لە شەپە سەگیكدا، سەگەكانن پارچە
 پارچەیان كرد بوو.

بەلام كۆلیتابكا، تەبیەتێكى زۆر جیاوازی لە تەبیەتەى بایلکا
 ھەبوو، خواشیان یەك نەبوو، نازانم بۆچى رۆژى ھات بەسەرما، لە
 یەكێك لەو شوێنانەدا كە كارمان تیا دەكرد، ھیتشتا تووتكێكى بچكۆلەى
 چاوەنەپشكوتوو بوو، لەبەر دایكیم ھەلگرت و بۆ زیندانەكەمانم ھێنا.
 زۆرم لەزەت لە بەختوكردن و پەرۆدەى دەبینى. شارێك زۆر زوو
 ھۆگرى بوو و خستى ژیەر بالى خۆى و دەپیاراست و لەسەرى
 دەكردەو، وای لێھات دەگەلى دەخەوت، تەنانت كاتى كە گەورە بوو
 و بوو بە سەگى تەواویش شارێك ھەر جۆرە سۆز و
 خۆشەویستییەكى بەرانبەرى ھەبوو، بۆ نمونە قاییل دەبوو، قەپ بە
 گوێیدا بكات، تووكەكەى راکێشیت، شارێكیش بەو نەفەسەو گەمەى
 دەگەل دەكرد كە سەگى گەورە دەگەل تووتەلاندا دەیکەن. ئەو ھى
 مایەى سەرنج بوو كۆلیتابكا، بالای نەدەكرد، بەلكو بە بارى پانى و
 درێژیدا گەورە دەبوو. كۆلیتابكا زۆر تووكن بوو، رەنگى تووكەكەى،

له پهنگی تووکی مشک دهچوو، یانی شینکی بوو، گوینچه په کی
 قوتوقیت بوو، نهویتی شۆر و ئاویزان بوو. سهگیکی زور
 گورجوگول و چالاک و چه له نگ بوو، وهکو هر سهگیکی کهم ته مه ن
 که چاوی به خاوه نه که ی ده که وئ له خوشیدا ده که ویته هه له بز و
 دابه ز و به ره و پیری ده چیت و بکره سه روچاویشی ده لیستته وه، به و
 ئاوايه پهفتاری ده کرد. سهگیکی به سۆز بوو و نهیده توانی سۆزی
 خزی وه شیریت، له تو وایه له دلی خۆیدا ده لیت : " نه وهندهم به سه،
 شادمانییه کهم ببینی، ئیدی گله ییوگانانده کانی دی ناکه نه هیچ و
 بایه خیکی ئه وتویان نییه!". هر که گوئی له دهنگم بوايه که بانگی
 ده کهم، یه کسه له سووچیکه وه وه در ده که وت، وهک نه وهی له ژیر
 عاریدیه وه هه لتوقی، به له ز و به غاردان، به ده م نوزکه نوزکه وه بۆ لام
 ده هات، ئیدی له بهر پیتدا وهکو تۆپ خۆی غل ده کرده وه یان له سه ر
 پشت وه ره ده که وت. ئه م تووتکه سه که، به ره به ره خۆی له دلدا شیرین
 کردم، له وه ده چوو قه در له م دنیا یه دا جگه له که یفوسه فا و شادمانی
 هیچی تری له چاره نه نووسی بی، به لام پوژنیک زیندانیه که به نیوی
 نوسترویف که پیشه ی ده باغچیه تی بوو، قونده ره ی ژنانه ی دروست
 ده کرد، ده ببینی، کولیتابکا گاز ده کات، ده ست به تووکه که یدا دینئ و
 تاقی ده کاته وه، نه وازشتی ده کات و سه گه ی به سه ته زمان، که ئه م
 لاوانه وه یه ده ببینی، هیچ گومانیکی خراپ ناکات، له خوشیدا ده ست به
 چه پین ده کات، ئیدی بۆ سه به یئ سه گه ی تاین دیار نامیئن، که س
 نازانی ئه رز قوتی ده دا یان ئاسمان هه لی ده کتیشیت. ماوه یه کی زور
 بیهوده بۆ سه گه کهم گه رام، سه روسۆراخی نه بوو، به لام دوا ی دوو
 هه فته هه موو شتیک پوون بووه وه و در که وت، تومز نوسترویف
 ته ماح ده کاته فره وه که ی و ده یکوژی و پیسته که ی ده گرووی و
 ده یكات به ئه سه ته ی جووتی پیتلوی ژنانه، که ژنه فره مانبه ریک پای

سپارد بوو بۆی دروست بکات. تهنانهت نوسترویف ئه وهنده گوساخ
بوو که له دروستکردنی قوندهرهکان بووهوه، پيشانی دام، ئهستهپ و
ناوهکهی هينده نهرم و جوان بوو ههر زينهت بوو ته مهشای بکهی،
ژاروق کولیتا!

گه لیک له زیندانییهکان کاری دهباغچیه تیان دهکرد، زۆر جار
سهگی تووکنی تووک جوانیان بۆ زیندانهکه دینا و له پریکدا ون
دهبوون. زیندانییهکان ئهم سهگانهیان دهکری یان دهیاندرین. له بیرمه
پوژیک دوو زیندانیم له پشت مووبهقه کهوه بینی که به دووقولی
پاویتز و تهگیریان دهکرد. یهکیکیان رستی سهگیکی رهشی زۆر
جوانی به دهستهوه بوو، دیار بوو سهگهکه له تیرهیهکی رهسهن بوو.
تومەز نوکهریکی نارپهسهنی ناکهسهبهچه له ئاگاهای خوی دزی بوو و
به سی کوبیکان بهم جووته قوندهرهچیهی له مهپ ئیمهی فروشتبوو.
ئهم پیاوانه خویان سازدهدا که سهگهکه له سیداره بدهن، (ههلبهته
ئهمه کاریکی ئاسایی بوو، له کوشتنی سهگاندا بهکاریان دینا). تا
پاشان پستهکهی بگروون و کهلاکهکهی فریج بدهنه ئهو چالهوه که بۆ
فریدانی زپ و زبل و خولوخاشاک تهرخان کرا بوو، ههمیشه بۆنیکي
زۆر ناخووشی لندههات، به تاییهتی له گهرمای هاویندا، چونکه به
دهگمه پاک دهکرایهوه. لهوه دهچوو ئهم سهگه بهسته زمانه بزانی چ
چاره نووسیکی له پیشه، بۆیه به نیگه رانییهوه ته مهشای دهکردین،
ناوبهناو به ترسهوه کلکه تووکنه جوانهکهی که به گهلوزیا شوپ بوو
بووهوه، دهلهقاند، وهک ئهوهی بیهوی بهو رهفتاره سۆز و بهزه ییمان
ببزوین. من بهلهز خۆم لهو دوو زیندانییه دوورخستهوه، که بی هیچ
دوو دلییهک ئهو حه یوانه به لهنگازهیان کوشت.

له زیندانداندا پۆله قازیکیشمان هه بوو، یهکه م قاز به پیکهوت له
زیندانهکه مانداندا گیرسابوووه. به ههر حال نه مهده زانی ئهم قازانه می

کۆن و کۆ به خێوی دهکردن، به لام جۆره سه رگه رمیه ک بوون بۆ زیندانییه کان، ته نانه ت له شاریشدا نێویان ده رکرد بوو. ئهم قازانه له مووبه قه که دا ده ژیان. هر کاتی زیندانییه کان، له بهر ده روازه ی زیندانه که کۆ ده بوونه وه تا بۆ کار بپۆن و ده هۆله که لێی ده دا، قازه کان به خنه خن و باله فرکی دوايان ده که وتن و به سه ر سه کۆ و دیواره کاند و ده ر ده که وتن و به گه ل زیندانییه کان ده که وتن. که زیندانییه کان ده که وتنه کارکردن، قازه کان له نزیکي ئه وانه وه ده که وتنه له وه پین. که زیندانییه کان له کار ده بوونه وه و خۆیان بۆ گه رانه وه ئاماده ده کرد، قازه کانیش سه رله نوێ به گه لیان ده که وتنه وه، پێپواران به دم پێگاوه ته ماشایان ده کردن و ده یانگوت: "ته مه شا که ن، زیندانییه کان له گه ل قازه کانیا ندا ده پۆن". جارێکیان، پێپوارپیک لێپرسین: "ئیه چۆن ئهم قازانه تان فیرکردووه به مجۆره دووتان بکه ون؟". پیاویکی تر، که ده ستی له به رکی نابوو، گوتی: "ها ئهم خێره م لێوه ربگرن بۆ قازه کانتان". سه رباری ئه و هه موو دلسۆزی و ئه مه کدارییه ی قازه کان ده ره ق به ئیتمه هه یانبوو، زیندانییه کان، له جه ژنی گه وره ی پاش پۆژووی سالتکدا هه موویان سه ربپین و خواردیان.

سه باره ت به گیسکه که مان، فاسکا، ئه گه ر بۆ نه یه کی زۆر تاییه تی نه بویه، که س بۆی نه بوو بپاری سه ربپینی بدات. نازانم ئهم گیسکه چۆن له زیندانه که ماندان گیرسا بووه وه، کۆ هینا بووی: گیسکیکی سه ی زۆر جوان بوو، به ماوه یه کی زۆر که م فاسکا بۆ به نازداری هه موان، مایه ی دلخۆشی و سه رگه رمی هه موان بوو. که س بیری له فه وتانی نه ده کرده وه، بیانوویشان ئه وه بوو گیسک (۱) به ره که ت و فه پی هر ئاغه ل و په چه یه که. وێرای ئه وه ش گیسکه سه ی نه له ئاغه ل و نه له په چه نه حه وایه وه، به لکو له مووبه قه که دا گیرسایه وه، کار گه ییه

نهو هی بهر بهر ه سهرانسهری زیندانه که ی کرد به مالی خو ی و به
 که یفی دلی خو ی تیایدا ده سوراپه وه. فاسکا، حیوانیکی به که یف و
 به ده ماخ و جوان و زیتل و چالاک و چه له نگ بوو، به سهر میز و
 کورسی و ته خته خه وه کانداهر هه له بهز و دابه زی بوو، ده گهل
 زیندانییه کانداهه که و ته شه ره قوچ، هه کاتی بانگیان کردبا، به غار و به
 شادمانی ده هات. رۆژیک له زحینی بابای، له گهل چهند زیندانییه کی
 دیکه دا، له سهر پله کانی بهر ده رگای قاوشه که دا دانیشتبووین، نه م
 پیاره لیبرا زورانبازییه که ده گهل فاسکادا بکات، که شاخه کانی بریک
 دریژ بوو بوون، پیاره و فاسکا که و تنه شه ره قوچ، نه م که مه یه
 خوشترین یاری بوو به لای زیندانییه کانه وه. فاسکا خو ی که یانده
 سهر بهر زترین پله ی قالدرمه ی بهر ده رگای قاوشه که، هه ر که (بابای)
 پشتی تیکرد، له پر گیسکه سپی هه ستایه سهر هه ردوو پاشووی و تا
 هینزی (تیدابوو به هه ردوو ده ست کیشای به پشتی سهریا و بابای
 که و ت و به سهر پله کانداه و خلبووه وه، هه موو نه وانیه له و ی بوون به
 (بابای) شه وه، به شادمانی له قاقای پیکه نینیان دا. به کورتی
 هه موومان فاسکامان زور خوشده ویست، که بهر بهر هه گوره بوو،
 بوو به سابریژ، به یتاله زیندانییه کانی له مه ر خو مان، پاش راویژ و
 ته گبیریکی زور، نه شته رگه رییه کیان بۆ کرد که تیدا پسپۆر و کارامه
 بوون، مه به ستم نه شته رگه ری خه سانده. نه وسا زیندانییه کان به
 ته شه ره وه ده یانگوت: "باشه، ئیدی منه تی نیرایه تیمان به سهر دا
 ناکات. فاسکا له وه به دواوه دایه قه له وی نه م قه له وی. هه له به ته ده بی
 نه وه ش بلتین که زیندانییه کان خو اردنیک یه جگار فره یان ده دایه.
 فاسکا بوو به سابریژنیک ی زور جوانی، شاخدریژی، قه له وی نه و تو که
 هه ندی جار له پویشتندا به خو رتی خو ی به کیش ده کرد. نه ویش
 له گه لماندا بۆ سهر ئیشوکاران ده هات، نه مه مایه ی شادمانی و

سرگرمی هم زیندانییه‌کان و هم ئو پټیوارانه‌ش بوو که فاسکای
 زیندانیان دهناسی. فاسکا، به ناوی (فاسکای زیندان) هوه ناوبانگی
 ده‌رکرد. نه‌گر زیندانییه‌کان له که‌ناری پووباردا کاریان بگردایه، گول
 و که‌لای ناسک و جوانیان له دارودره‌ختان ده‌کرده‌وه و له شتویه‌ی
 ملوانکه‌دا ده‌یان هونیه‌وه، سه‌روگه‌ردنی فاسکایان پټده‌پازانده‌وه و
 تاجه‌گولینه‌یان له‌سه‌ر دهنّا، ئیدی فاسکا له که‌پانه‌وه‌دا به‌ره‌و زیندان،
 به‌وه‌موو شکو و جه‌لاله‌وه پیش زیندانییه‌کان ده‌که‌وت و
 زیندانییه‌کانیش به‌شانازییه‌وه دوا‌ی ده‌که‌وتن و به‌جوانی و
 شکوکه‌یه‌وه دهنّا‌زین، هه‌ندی له زیندانییه‌کانمان به‌پاده‌یه‌ک شه‌یدای
 فاسکا بوو بوون، که وه‌کو من‌دال پټشنیازی ئه‌وه‌یان کرد، که
 شاخه‌کانی به‌زیر زاخاو بده‌ن، به‌لام پټشنیازه‌که‌یان سه‌ری نه‌گرت.
 له بیرمه‌ جاریکیان له (شاکیم شاکیمیچ)م پرسیی، که له دوا‌ی ئه‌شه‌یا
 فومیچ باشترین زیرینگه‌ری زیندانه‌که‌مان بوو، باشه‌ده‌کرئ شاخی
 ساب‌رین زیرک‌فت بکرئ، زور به‌دقیقه‌ت له شاخی فاسکا وردبووه‌وه،
 دوا‌ی که‌میک بټده‌نگی به‌رسفی دامه‌وه، ده‌کرئ، به‌لام به‌رگه‌ناگریت و
 زور زوو ده‌چټه‌وه، بویه‌پتویست به‌و کاره‌ناکات. ئیدی نه‌خشه‌که
 له‌م سنووره‌دا وه‌ستا. ته‌سه‌ورم ده‌کرد فاسکا سالانیک‌ی زور بژی،
 به‌لام پوژیک که زیندانییه‌کان له کار ده‌که‌پانه‌وه و فاسکا که به‌گول
 پازابووه‌وه پټشیان که‌وتبوو، توشی میچهر ده‌بن، که به‌سواری
 گالیسکه‌وه بوو، میچهر هاواریان لټده‌کات: "بوه‌ستن! ئه‌م ساب‌رینه‌هی
 کټیه؟" حال و حیکایه‌ته‌که‌یان بو گټ‌پایه‌وه، ئه‌ویش به‌تورپه‌یی گوتی:
 "شتی واچون ده‌بن، یانی به‌بن ئاگاداری من، ئه‌م ساب‌رینه‌ له زینداندّا
 به‌خټو ده‌که‌ن؟ ئاده‌ی عه‌ریف!" هه‌نگی ده‌ستووری به‌عه‌ریفه‌که‌دا
 به‌کسه‌ر ساب‌رینه‌که‌سه‌ر بب‌پئ و که‌ولی بکات و که‌وله‌که‌ی له بازار
 بفروشتیت و پاره‌که‌ی له سندوق‌ی زینداندّا دابنئ، به‌لام گزشته‌که

بکولینری و دهگل شوربای که له رمدا لینیری و ده رخواردی زیندانییه کان بدری. گشت زاندانییه کان زوریان خهفت بق سابرنه سپی خوارد، به لام کی ده سلاتی میجهری هه بوو، یان دهیتوانی قسه له قسهی بکات. ئیدی فاسکا، له قهراخ چالی زبل و خاشاکه که دا سه برردا و یه کیک له زیندانییه کان سه روپتیه که ی، به پۆبل و نیویک کپی و بهو پارهیه نانی سپی کردرا و به سه ره موو زیندانییه کاندا دابهش کرا. ئه و زیندانییه ی که سه روپتیه که ی کپی بوو، هه ستا له توپهت و پارچه پارچه ی کرد و سووری کرده وه و به زیندانییه کانی فروشته وه. به راستی گۆشته که ی زۆر به تام و به له زهت بوو!

یه کیک له گیانه به ره کانی دیکه ی زیندانه که مان هه لۆیه کی بیابان بوو (کاراجوش) له تیره ی هه لۆ چکوله کان بوو. پۆژی یه کیک له زیندانییه کان به نیمچه مردووی هینابووی. گشت زیندانییه کان دهوریان دا، نهیده توانی بفری، بالی راستی شکا بوو و به قه دیا شۆپبوو بووه وه، لاقیکی ده رچوو بوو. زۆر به توپیه ی ده یروانییه ئه و ئاپۆرایه ی لئی خپ بوو بوونه وه و دهن دوو که کولینگیه که ی ده کرده وه و ئاماده بوو تا دوا هه ناسه داکۆکی له خۆی بکات. کاتی که زیندانییه کان به ره به ره بلاوه یان لیکرد، ئه ویش به شه له شه ل و باله ته پی خۆی گه یانده سووچیکی لچه پک و ته ریکی حه وشه ی زیندانه که و سنی دانه مانگی خشت له ویدا مایه وه. زیندانییه کان له سه ره تا وه ناو به ناو ده هاتنه ته ماشای و هه ندی جار شاریک شیان تیه رده دا تا سه ر بخاته سه ری، هه رچه نده شاریک به رقه وه گوپی ده به سته وه و بۆی ده چوو، به لام نه ده ویراش زۆر لئی نزیک ببینه وه، ئیدی به مه که یف و سه فای زیندانییه کان ده رده چوو. زیندانییه کان له نیتو خویاندا ده یانگوت: "حه یوانیکی دپه ها! ده ست دریزی له که س قبول ناکات!".

به‌ره‌به‌ره شاریک ترسی لیتی شکاو ناو به‌ناو شه‌ری
 پیده‌فروشت و ته‌شقه‌له و گه‌ری پیده‌کرد، تاکتیکی په‌لاماره‌کانی خوی
 گنۆری، له لای باله شکاوه‌که‌یه‌وه بۆی ده‌چوو، له باله شکاوه‌که‌ی
 ده‌نه‌وی و هه‌لۆیه‌که‌ش به ده‌ندووک و چنگاله‌کانی به‌رگری له خوی
 ده‌کرد، له سووچه‌که‌ی خۆیدا هه‌لده‌کو‌رما و وه‌کو سولتانیکی بریندار
 به فیزه‌وه ده‌یروانییه‌ ئه‌و خه‌لکه‌نه‌ی هاتبوونه ته‌مه‌شای. ئه‌نجام
 زیندانیه‌کان لیتی بیتاقه‌ت بوون و به ته‌واوه‌تی فه‌رامۆشیان کرد، خۆ
 ئه‌گه‌ر هه‌ر جاره‌ی یه‌کی‌ک به خیری خۆی، پارچه‌یه‌ک گۆشتی کال و
 تۆزێ ئاوی له کاسه شکاوی‌کدا بۆ نه‌بردبا، له‌گین بوو له‌و سووچه‌دا
 مردار بیه‌توه. هه‌لۆیه‌که‌ له سه‌ره‌تاوه هیچی له ده‌ستی که‌س
 نه‌ده‌خوارد، یان له‌به‌ر چاوی خه‌لکه‌که‌ هیچی نه‌ده‌خوارد. چه‌ندین جار
 له دووره‌وه ته‌مه‌شام ده‌کرد. ئه‌گه‌ر که‌سی نه‌دیتبا و وای زانیبا به
 ته‌نیا به‌ و که‌سی له ده‌ور نییه، به بن دیواری حه‌وشه‌که‌دا، نزیکه‌ی ده
 دوانزه شه‌قاویک ده‌پۆیی و پاشان ده‌گه‌رایه‌وه شوینه‌که‌ی خۆی،
 پاشان بۆ جاری دووهم هه‌مان مه‌ودای ده‌بیری و ئه‌وجا ده‌گه‌رایه‌وه،
 ریک له نه‌خۆشیک ده‌چوو که پزیشک ئه‌و وه‌رزشه‌ی بۆ دانا بیت!
 به‌لام هه‌ر که چاوی به من ده‌که‌وت، به‌له‌ز، به شه‌له‌شل و باله‌ته‌یین،
 غاری ده‌دا بۆ شوینه‌که‌ی خۆی. هه‌نگی سه‌ری به پشتدا ده‌برد،
 ده‌ندووکی ده‌کرده‌وه و په‌ره‌کانی گیف ده‌کرده‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی خۆی
 بۆ شه‌ریک ئاماده‌ بکات. زۆرم هه‌ولدا پامی بکه‌م و تۆزێ ده‌سته‌مۆ
 بێن، به‌لام بیهوده: هه‌ر که ده‌ستم بۆ بردبا، به‌ر ده‌نووی ده‌دام، تاقه
 جارێکی‌ش ئه‌و گۆشته‌ی نه‌ده‌خوارد که بۆم پاده‌گرت. به نیگایه‌کی
 بوغزنی پڕ پقوکی‌نه‌وه لیتی ده‌پوانیم. ئه‌م هه‌لۆ به‌ده‌خته زۆر
 گۆشه‌گیر و کینه‌له‌دل بوو، ئاماده‌ بوو به ته‌نیا به‌مریت، به‌لام
 دۆستایه‌تی که‌س نه‌کات. زیندانیه‌کان، ئه‌نجام دوا‌ی دوو مانگ له

فهرامۆشی و پشت گوێ خستن، بیریان کهوتوه و بریاریان دا که له زیندانکه بیهنه دهڕێ و ئازادی بکه، له بهینی خۆیاندا دهیانگوت: "ئەگەر مردارێش دهبیتهوه، با به لای کهمهوه له ئازادیدا و به ئازادی مردار بیتهوه".

زیندانییهک گوتی:

- ئەمه بالندهیهکی ئازاده، قهت پوژێ له پوژان دهگهڵ زینداندا پاناپهت.

یهکیکی دی گوتی:

- وهکو ئیتمه نییه، زۆر جیاوازه له ئیتمه.

زیندانییهکی تر ههلی دایه:

- ههلبهته جیاوازه، بالنده له کوێ و بهشهر له کوێ !

سکوراتف ههلی دایه و گوتی:

- ههلو، برادههرینه، پاشای دارستانه.

بهلام کهس گوئی نه دایه.

پوژیک دواي فراڤین، دههۆلی چوونه سههر کار لێدرا، چهند زیندانییهک هاتن به لای ههلوکهوه، دهنووکیان بهستهوه، چونکه دهنووکی دهوهشاند، ئیدی بهسههر دیواری ههوشهکه دا ئاودیویان کرد. ئهو زیندانییهیهی که ئەم کارهیان کرد، ژمارهیان دوازه زیندانی بوو، زۆر به تاسهوه بوون بزائن ئەم ههلوێه بهرهو کوێ دهفرێ. سهیر ئهوه بوو ههموویان زۆر شادمان و خوشحال بوون، دهتگوت خۆیان ئازاد دهکڕین، ئازادی خۆیان له ئازادی ههلوێهکه دا دهبینیهوه! ئهو زیندانییهی که ههلوکهی به دهستهوه بوو، نیگایهکی پر میهری ههلوکهی کرد و گوتی:

- ئەئێ شهپانی، تۆ دهتهوێ چاکهێ دهگهڵ بکهی، ئهو به دهنووک دهستت ههلهدهپڕی، ئاوا چاکهت دهدهاتهوه.

- ميکيتکا، بهرهلای بکه با بفرئ!
- هلۆ و ديلييان نهگوتووه. ئازادی بکه، با ئازادی خۆی وه
بگريت!

ههلۆکهيان بهسەر دیواری ههوشهکهدا بهرهو بیابانی بیتپایان
ههلهدا. دنیا، کهوه پۆژینکی ساردی ئاخر و ئۆخری پاییز بوو. گژهبای
بیابانی چۆلوهۆل، به فیکوهۆپ خۆی به نیتو پنجه گیای
زهردهههلهگهراودا دهکرد. پیرهههلۆ، به باله نهخۆشهکهیهوه، بینهوهی به
ئاستهم ئاورپیک بداتهوه له شهقهی بالی دا، دهتگوت پهلهیهتی که
ساتی زووتر چاوی له چاومان بپرئ و له چاومان ون بئ.
زیندانییهکان له دواوه، تهمهشای سهره پهشهکهیان دهکرد که به پهله
بهسەر گیا و دهوهنهکاندا دهپۆیی. یهکێک له زیندانییهکان، کهمێک له
فکران پاچوو وئوسا گوتی:

- چاوتان لێیه؟

یهکێکی تر گوتی:

- ههر ئاورپیش ناداتهوه! تاقه جاریکیش ئاورپی پاشهوهی نهدايهوه!
زیندانی سێیهم گوتی:

- چما به تهمای بکهپتتهوه تا سوپاسمان بکات؟

- ئیستا بۆ خۆی ئازاده. نه مرد تامی ئازادی چهشتهوه!

- بهلی ئازاده!

- برادهرینه جاریکي دی نایبینینهوه!

سهرباره پاسهوانهکان تێیان خوړین.

- بۆچی لێره وهستاون؟ دهی بپۆن بۆ سهر کاری خوتان !

زیندانییهکان، بهبێدهنگی و به خاوهخواو بۆ سهر کار وهپیکهوتن.

په راویز:

۱-گیسک: بوونی کیسک له په چه و ټاغه لاند، له نک پرووسان:
نیشانه ی فو پو بهر که ته، یانی خیر دیته پیت.

گنڀاڀووه و ڪه تاوانباري نافبري ڪوپڻڪي سهرسهرى، ناوزڀاو ڀووه و تا بيناقاقاي له قهرزا ڀووه، ٻويه بابي ڪوشتبوو تا دهست بهسهر ميراتيه ڪهيدا بگريت. ههروهه ها هه موو خه لڪي نهو شارهي ڪه ياروي بابكوڙ ڪاري تيدا ده ڪرد، مهسه له ڪه يان به هه مان شيوه گنڀا ڀووه وه، ئيدى بهو جوړه نووسهر زانياريهي ڪي زوري لهو بارهيه وه دهست ڪهوتبوو. ههروهه ها نووسهر نه وهشي باس ڪرد ڀوو ڪه نه بابكوڙه، ڪاتي ڪه له زيندانيشدا ڀووه، ڪه سيڪي بهوره، ڀووخوش، سوعبه ٽچي و بيياڪ و خه مسارد ڀووه، نه ڪ گهوجيتي پيوه ديار نه ڀووه، بهلڪو زيرهڪ و به ئاوهر ديار ڀووه و نووسهرى يادگارويه ڪان، ڀوڙي له ڀوڙان دلره قى لي نه ديتووه و نووسهر دهليت: ٻويه هه رگيز باوه ڀم نه ده ڪرد تاوانبار بي و نهو جوړه تاوانه ي ڪردبيت.

وهشانڪاري نه ڪتبه ((يادگارويه ڪاني خانه ي مردوان))، چهند ڀوڙي له مه پيش له سيبيرياوه هه واليڪي پنگه ييووه دهليت نه ڪه نجهي ڪه به تاواني ڪوشتتي بابي تاوانبار ڪراوه و گيراوه، بيگوناهه و نه له دور و نه له نزڪ دهستي لهو تاوانه ڪه دا نيهه، به ناههق ده دانه سالي ته مهنى له بيگار ه زينداندا بهسهر بردووه و به فره مى و له دادگادا بيتاواني نافبري سهلميتراوه و بكوڙه راستيه ڪان دانيان به تاواني خوياندا ناوه و نهو ڪه نجه به ده بخته ئازاد ڪراوه. دياره وهشانڪاري نه ڪتبه ههچ گومانتي ڪي له دروستي نه هه والانه نيهه.

پيوست ناکات ههچي تر له مبارهيه وه بلتين، له وهى پتر باسى نه ڀووداوه ڀر تراجيدديباه بڪهين. باسڪردنى نه ڙيانهي ڪه به هوى تومه تيڪي ئاوهاوه، ويران ڀوو به چي دهچي؟ رووداوه ڪه خوى باسى خوى دهڪات، مانگي چواردده نهنگوستي ناوي

بە بۆچۈنى ئىتمە ئەگەرى پۈۋدانى ئەم جۆرە ھەلەنە زۆرە و ئەم ئەگەرەش خۇى لە خۇيدا پۇشناییەکی زیاتر دەخاتە سەر ئەو دیمەن و پۈۋدانەى که لە کتییی ((یادگارییهکانی خانەى مردوان))دا باس کراون و دەکرین.

جا ئیستا با بگە پیننەو ە سەر چیرۆکەکەى لەمەر خۆمان، سەر ئەو یادگارییانەى که ئەلکساندەر پتروفیچ گوریانچیکوفی رەحمەتى نووسیویەتى:

ئەو ەبوو گۆتم ئەنجام لەگەل ئەم ەلومەرچ و ژینگەیدە پراھاتم، بەلام ئەم ئەنجامە زۆر بەئازار و درێژ خایەن بوو. یانی پاستت دەوئ نزیکەى یەک سالى تەواوی پتچوو تا لەگەل ژینگەى زینداندا پراھاتم، تا ماوم ئەو سالىم لە بیر ناچیت، سەختترین و دژوارترین سالى تەمەنم بوو. بۆیە بە تەواوەتى، بە ەموو ورد و درشتیکەو ە لە مێشکدا نەخش بوو، بگرە سات بە ساتى ئەو سالى یەکەمەم لە مێشکدا چەسپيوە. ەروەها باسى ئەو ەشم کرد که زیندانییهکانى دیکە نەیان دەتوانى وەکو من بەم ژيان و ژینگە تازەيە پابین. بە درێژایى ئەو سالى یەکەمە بەردەوام لە خۆم دەپرسى که ئاخۆ ئەمانە بە پاستى و لە ناخەو ەئەندە ەین و ئارامن؟ ئەمجۆرە پرسیارانە بە زۆرى بەرۆکیان دەگرتم و ەودالى وەلام بوون. گشت زیندانییهکان وەکو پتشتیش گۆتومە، ەستیان بە غۆرەت و نامۆیى دەکرد، بە ژيانى زیندان بێگانه بوون. زیندانیان بە مالى خویان نەدەزانى، ەستیان نەدەکرد لە مالى خویاندان، بەلکو وایان ەست دەکرد، لە قۇناغیکى پێگادان، بۆ پشوویەک لە کاروانسەردا و ئوتیلیک بە شێوہیەکی کاتى لایان داوہ. ئیدى ئەو پیاوانەى که حوکمی ئەبەدیش درابوون، نیکەران و بیتۆقرە بە ئومیدی مەحالان دەژيان، ەرچەندە ئەم نیکەرانى و ئومیدەوارییە نەدەهاتە دەر بپین، بەلام لە چاوى تیز

دهرباز نه ده بوون. ئهم بېقه راری و ئومېده وارییه که خۆ به خۆ له
 مروځدا پيدا ده بوو، نه وهنده خه يالی و مه حال بوو، زورجار له وړينه
 ده چوو، هر هه موو ئهم حاله تانه شه قلتيکی سه یر و غه ريبیان به م
 شوينه به خشی بوو، هر بویه ش رهوشیکی تاييه تی وه رگرتبوو، پياو
 که يه که م جار ده چيته زيندانه وه، هه ست ده کات، له ده رتی زينداند
 شوينيکی تری له و جوړه شوينه نييه، يانی له هيچ شوينيکی ده ره وه
 ناچیت. هر چی خه لکی ناو زيندان هه يه رادهستی زينده خه ونان ده بن
 و له ونه کانی خه يالدا ئاواره و سه رگه ردان ده بن، ئهمه حاله تيکه له
 چاو ون ناييت و به خوی به رۆکی بينين ده گريت. من ئهمه له بهر
 گران بوو، چونکه ئو خه ونه ره روه ريبیه ی زيندانيه کان تيادا نقوم بوو
 بوون، ده يکرده کارتيک زوربه يان هه ميشه گرژومون، شه ره نگيز و
 نه خوش بنوينن. زوربه ی هه ره زوریان بينده نگ بوون و قسه يان
 نه ده کرد، پيشيان ده خواره وه و له هه موو ئانوساتيکدا له سه ر چز و
 ته قينه وه بوون. هه زيان نه ده کرد، دلای بۆ که س بکه نه وه، بویه رقيان
 له ساده یی و راشکاوی بوو. تا خه ون و خه يال و ئاره زوو و
 ئومېده کان نيچه مه حال بوايه ن، تا زيندانی له دلی خويدا، زياتر په ی
 به مه حال بوونی هيو و ئاواته کانی خوی بېردايه، زياتر سوور ده بوو
 له سه ر نه وه ی بېشاريته وه و لای که س و بۆ که سی نه درکيني. تۆ بلنی
 شه رميان کردبئ ئو هيو و ئاواته خه يالی و مه حالانه ی خويان
 بگيرنه وه؟ خۆ خه لکی پروس، خه لکانیکی واقع بينن، ئاماده ن ئيراد له
 خۆ بگرن، گالته به عيب و که موکووپيه کانی خويان بکه ن!

په نگه هه ر ئهم له خۆ نارازی بوونه په نهان و هه ميشه ييه هۆيه ک
 بووبن، له هۆيه کانی سستی په يوه ندی نيوان زيندانيه کان و
 چيکلده تهنگی و پروگرژی و دلره قيان و يه کتر قه بوول نه کردنيان.
 خۆ ئه گه ر يه کيکی له وانی ديکه ساويلکه تر، به پيکه وت، به دهنگی

بەرز گوزارشتی لەو خەون و ئومێدانە بکردایە کە ھەموو کەسێک لە
 بێدەنگیدا بیری لێدەکاتەو، شاخ و بالی لە خەون و خەیاڵەکانی
 بناپایە، کۆشک و تەلاری لە ئەسپانیادا پۆبناپە، ئەوا ھاورپیکانی
 یەکسەر تەریقیان دەکردەو و گالتەیان پێدەکرد و دەیانکرد بە
 گەپجارپی خۆیان. بە زۆریش ئەوانە گالتەیان پێدەکرد کە بە خۆیان لە
 ھەموو کەس پتر خەیاڵاوی بوون و ئومێد و ھیوای شیتانەیان لە
 دل و دەروونی خۆیاندا پەروەردە دەکرد.

پیشتر باسی ئەوەم کرد بوو کە زیندانییەکان بە چاوی سووک
 تەمەشای خەلکانی سادە و ساویلکەیان دەکرد و بە گەوجوگەلحویان
 دەزانین. زیندانییەکان ئەوەندە گرژومۆن و خۆپەرست بوو بوون،
 چاویان بەرایی نەدەدا خەلکی سادە و ئاسایی و خوشمجێز ببینن و
 بدوینن، دەیان بوغزاندن. جا سەرباری ئەو خەلکە سادە و پاشکاوە،
 دەشیت زیندانییەکان بکڕین بە دوو دەستە تەواوی جیاوازیووە:
 باش و خراپ، پووخواش و پووگرژ. پووگرژ و خراپ و
 بەدخووەکان زۆرینە بوون، خۆ ئەگەر بە پێکەوت خەلکانیکی زۆربێژ
 و دەم شەریان تێدا ھەلکەوتبە، ئەوا ئەو دەم شەڕ و زۆربێژانە،
 دەکەوتنە دوو زمانی و ئاژاوەگێری و ھەسوودی و بەغیلی و خۆیان
 لە کاروباری خەلکی تر ھەلدەقورتان و لەزەتێکی زۆریان لەو کارە
 دەبینی، ئەمانە زۆریش ھەولیان دەدا، دل و دەروونیان نەکەنەو و
 ئەوێ لە میتشک و خەیاڵیان دایە دەری نەبەرن و بیشارنەو، چونکە
 ئەو لە نیو زیندانییەکاندا کاریکی ناپەسەند بوو.

بەلام خەلکە پووخواش و باشەکە - کە کەمینە بوون - خەلکیکی
 ھێدی و ھێمن و بێوھی و لاشەپ بوون، خەون و ئاواتەکانیان لە
 ناخی دڵدا دەشاردەو و زیاتر بە لای خوشخەیاڵیدا دایان دەکێشا، لە
 خەلکە خراپ و پووگرژەکە پتر باوەریان بە خەون و خەیاڵەکانی

خویان هه‌بوو. پتموایه جگه له‌و ده‌ستانه، ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌ش له زیندانه‌که‌ماندا هه‌بوو که ده‌سته‌ی ره‌شبینان و بیئومیدان بوو، نمونه‌ی نه‌وانه‌ش، که ژماره‌یان یه‌جگار که‌م بوو، پیره‌میریک بوو به نیوی ستارودوب.

ئه‌م پیره‌میرده به‌رواله‌ت زور هه‌یمن و هه‌یدی بوو، به‌لام به‌گویره‌ی هه‌ندئ نیشانان، ئه‌وه‌م بۆ ده‌رکه‌وت که‌ باری ده‌روونی و سایکولوژی ئه‌و پیاوه‌ یه‌جگار ناله‌بار و ترسناکه، له‌کیشدا نییه. ئه‌م پیاوه‌ بۆ سوکنا‌یی دلی خۆی ڕینگه‌یه‌کی تاییه‌تی دۆزی بووه‌وه، که‌ بریتی بوو له‌ عیباده‌ت و چله‌کیشی و قه‌ناعه‌تی به‌ خۆی هه‌ینابوو که‌ شه‌هیده. ئه‌گه‌ر بیرتان مابێ پشتر باسی زیندانییه‌کی دیکه‌م کرد بوو که‌ هه‌میشه‌ی خوا خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی ته‌ورات بوو، مه‌به‌ستم ئه‌و زیندانییه‌یه‌ که‌ شیت بوو و خسته‌که‌ی خێوانده‌ میچه‌ر، له‌گینه‌ ئه‌ویش یه‌کیک بووبێ له‌و ره‌شبین و نا‌ئومیدانه‌ی که‌ دوا تروسکه‌ی ئومیدیان له‌د‌لدا ده‌کوژیته‌وه، جا چونکه‌ مه‌حاله‌ مرۆف بتوانی به‌بی هیوا و ئومید هه‌لبکا و بژی، بۆیه‌ زیندانی نا‌قبری له‌ نا‌ ئومیدیدا، ڕینگه‌یه‌کی بۆ خۆی هه‌لبژارد بوو و به‌ خوا‌یشتی خۆی، به‌ حوسن و په‌زای خۆی په‌نای بۆ شه‌هاده‌تیکه‌ ده‌ستکرد برد بوو. ئیدی ئه‌م زیندانییه‌ خۆی گه‌ڕابوو‌یه‌وه‌ که‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ په‌لاماری میچه‌ری نه‌دابوو که‌ خراپه‌ی له‌گه‌ل کردبیت، یان ڕقی لینی بووبێ، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ په‌لاماری دابوو که‌ ئازاری بدات و هه‌چی تر. کێ ده‌زانی له‌و کاته‌دا چ ئه‌نگیزه‌یه‌کی ده‌روونی و سایکولوجی بۆ ئه‌و کاره‌ی هانداوه‌؟ که‌س به‌بێ ئومید و ئامانج هه‌لناکات و نا‌ژی، هه‌ر مرۆفیک له‌ پیتاوی ئامانج و ئاواتیکدا ده‌ژی، که‌ ئومید و ئامانج نه‌ما، نیکه‌رانی له‌ مرۆف ده‌و‌پوکی و ده‌بی به‌ گووراویکی نه‌ساز و سه‌یر، هه‌موو ئاوات و ئامانجیکه‌ ئیمه‌ی زیندانی ئازادی بوو، ئه‌وه‌ بوو له‌ زیندان په‌ها‌ بیه‌ن.

جا ئىستا من دەمەوى زىندانىيەكانى خۇمان پۇلىن بىكەم، بەلام
 ئاخۇشتى وا دەشت؟ ھەلبەتە واقع ھىندە ھەمەجۇر و ھەمەپەنگە،
 مەھالە ھىچ ھەزرىنكى پووت بتوانى پۇلىنى بىكات. واقع بەوردى و
 بەپوونى پۇلىن ناكىرى، واقع يىئەندازە ھەمەجۇر و ھەمەپەنگە،
 مەھالە سنووربەندى و پۇلىن بىكرىت. ئىمە ھەر ھەموومان، ژيانى
 تايىبەتى و شەخسى خۇمان ھەبوو، مەبەستم ژيانى دەرئى، ژيانى
 فەرمىيە، ژيانى دەرئى؛ ئەو ژيانەى كە سىستەم و ياساوپىساي
 فەرمى دەيسەپىتى.

بەلام من، ۋەكو پىشتىرىش باسەم كىردوۋە، لە سەرەتاي
 ھەپسىيەكەمدا نەمدەتوانى بىچە بنجوبناۋانى ئەو ژيانە تايىبەتتە و
 پەى بە جەۋھەرى ناخ بىبەم، بۆيە ھەموو پوالەتە دەرەكىەكان
 ئازارىيان دەدام، لە رادە بەدەر خەمباريان دەكردم. ھەندجار وا
 پىدەكەوت پىر بەدل رىقم لەو ھاوزىندانىيە شەھىدانەم دەبوۋە ھە
 ۋەكو من بەدەم ژان و ئازارەۋە دەتلانەۋە. تەنانت بەغىلى ئەۋەشم
 پىدەبىردن كە لە نىتو ھاپەرەگەزانى خۇياندا دەژيان و لىكىدى ھالى
 دەبوون، ئەلھەقى ئەو پەيوەندىيەى كە زىندانىيانى كۆ دەكردەۋە و
 دەيكردن بە ھاپەرى، واتا، پەيوەندى دار و قامچى، ژيانى ھاپەشى
 ناچارى، بوغز و نەفرەتى لە لا دروست دەكردن و ھەر كەسە ھەۋلى
 دەدا بۆ خۇى و بە تەنبا لە سوۋچىكدا بۆى و لە بەندوبابوى
 ھاپەتتە ناچارى ئازاد بى. بەلام ئەو بەغىلى و نەفرەت و بىزارىيەى
 لە دەمى ھەلچوون و توۋپەيىدا بەرۋكى دەگىرتىم، ئەنگىزەى پەۋا و
 ھۇى بەجىتى خۇى ھەبوو. ئەۋانەى دەلەين بابايەكى نەجىبىزادە يان
 پۇشنىبىر و خوتەۋار و خانەدان، لە بىكارەزىنداندا، ھەمان دژۋارى و
 ناپەھەتى و ئازارى بابايەكى جوتىيارى ساۋىلكە دەبىش، زۇر
 سەھون. من لەو دوايىانەدا لەم بۆچۈنە ئاگادار بوۋمەۋە و تەنانتە

هەندى شتىشم لە بارەيەو خويندەو. ئەلەقى بىرۆكە و بۆچوونەكە
 لە پرووى پرەنسىپ و سەرەتاو پەسەند و بەجى و دادوهرانەيە:
 زىندانىيان هەموو بەشەرن و بەشەر دەبى يەكسان بن. بەلام ئەم
 بىرە، بىرىكى زۆر ئەبستراكت و مەجەد و پروتەلە: چونكە زۆر
 وردەكارى ئالۆز هەيە، تا بە خۆمان لە ژيانى واقىعى و پراكتىكىدا
 تووشى نەبين و تاقى نەكەينەو، ناتوانين لىى بگەين. هەلبەتە
 مەبەستم ئەو نىيە بلىم هەستوسۆزى نەجىبزادەيەكى پۆشنىبىر و
 خوینەوار، چونكە پىشكەوتووتر و شارستانى ترە، ناسكتر و بالاترە.
 بەلام يەكسانى ساىكۆلۆژى و دەروونى مەحالە و پۆشنىبىرى لىرەدا
 نابى بە پتوهر و پتوانە. من يەكەم كەسم كە شايەتى ئەو دەدەم لە
 نىو ئەو زىندانىيە قەرەبەختانەدا، خەلكانىك هەبوون، دوور لە هەر
 پۆشنىبىرى و خوینەواریيەك، بەلام تا حەز بەكى لە پرووى
 دەروونى و ساىكۆلۆژىيەو بەسۆز و ناسكو مېهرەبان بوون، واتا لە
 بارى دەروونىيەو لە ئاستىكى پىشكەوتودا بوون. زۆرجار لە
 زىنداندا خەلكانىكم دەناسى لە دلى خۆدا بە ئازەلىكى دېندەم دەزانين
 و زۆرم بۆ لىيان دەبوو و بە سووكى تەمەشام دەكردن، كەچى
 لەپرىكدا و لە ساتىكى چاوهرواننەكراودا، ئىنسانىيەتى ناخيان كەشف
 دەبوو و هاوسۆزى و هاوخەمىيەكى هيندە مرقۇدستانەيان دەرەق
 بە خەم و ئازار و ئاواتى خەلكى دەنواند و دەرەبىر پىاو نەيدەتوانى
 باوهر بە چاو و بە گوىى خۆى بكات، وەكو ئەو بوو لە پەرەدەيەك
 لەسەر چاوت لاچووبى و شتىكى تازەى باوهرنەكردەنى ببىنى. هەندى
 جار پىچەوانەى ئەمەش پرووى دەدا: لەپەرەكىكى زۆر پۆشنىبىر و
 خوینەوار، بەدخوایى و دېندايەتییەكى وای دەنواند تەزوت پىدا
 دەهات، دلت لىنى تىك هەلدەهات، چەندىش خاترت بگرتايە و
 نەتەتوانى هېچ پاكانەيەكى بۆ بىننیتەو.

من هیچ باسیکی گۆرانی ژینگه و عادهت و پهوشی ژيان و جوړی خواردن و نهو شتانه ناکه، که بېگومان تهحهمولی نهو گۆرانه بۆ بابایهکی نهروستوکرات و نهجیبزاده، زۆر قورستره تا بۆ جووتیاریکی ههژار که پهنگه له دهړتی زیندانیشدا، کاتی که ئازاد بووه، تیر به سکی خۆی نانی نهخوارد بێ، به لای کهمهوه لیږه، له زینداند، تیر به سکی خۆی نانی دهخوارد، نا نهخیر باسی نهوه ناکه! کریمان راسته خه لکی بهوره و خۆراگر، گوڅ بهو توپهاتانه نادات که له چاو حورمان و مهحرووم بوونی تردا ناکه نه هیچ. بهلام گۆرینی عادهتی مادی و واقعی کاریکی هر وا ئاسان و ئاسایی نییه. ژيانی زیندانی، ناپهحهتی و ریسوایی نهوتوی تیدهکهوځ، که ژینگهکی چهپه، غوربهت و غهړیبی، خواردنی کهم و پیس، کۆتوزنجیر، له چاویدا ناکه نه هیچ. نازدارترین نهجیبزاده و دهست سپیترین خانهدان پاش نهوهی پوژیکی تهواو کار دهکات و له بیکار دهگهړیتهوه، بې چهندوچوون بهردهبیته نانه بۆرهکهی زیندان و مل دهنی به شۆربا پر له کتڅ و پیشکهکهی زیندانهوه. نهمانه لهو شتانه که پیاو بهره بهره له گهلیدا راډی، وهکو چۆن نهوه له گۆرانییهکی تهوسامیزدا دهرهق به بابایهکی نهجیبزاده که زیندانی کراوه، بهرجهسته کراوه: خواردنم شۆربای کهلهر مه،

ههلی دهلوشم و دهم دهلیسمهوه.

نهوهی گرینگه هر کهسیکی عهوام که دهگاته زیندان دواي دوو سهعات دهبن به هاوړپی زیندانیهکان: وا ههست دهکات له مالی خۆی دایه، له نیو که سوکاری خۆی دایه، هه موو نهو مافانهی هیه که هاو زیندانییهکانی هیهانه. لییان دهگات و لینی دهگن، هه موو زیندانییهکانیش به یهکتک له خویانی دهژمیرن. سهبارهت به بابایهکی نهجیبزاده مهسهله که وا نهبوو، نهو زیندانییهی سهه به چینی

نه جییزادان بوايه، چەند پیاوی باش بوايه، چەند دلپاک و دروستکار، چەند بە ئاوەز و ئەقلمەند بوايه، هەموو زیندانیەکان بۆ سالانێکی زۆر دەیان بوغزانن، ئە لێنی حالی دەبوون و ئە متمانەیان پێدەکرد. نەیدەتوانی ببێ بە دۆست و هاوڕێیان، خۆ ئەگەر توانیبای کارێکی وەها بکات، ئە شەقە و گەڕی پێنەکەن، سووکایەتی پێنەکەن و پێزی بگرن، هەر وەک بێگانهیەک تەمەشایان دەکرد و مامەلەیان دەگەل دەکرد، ئیدی ئەویش بەردەوام هەستی بە تەنیایی و گۆشەگیرییەکی ناخۆش دەکرد. دیارە زیندانیەکان لە نێهادپەسییە و ئەو گەمارۆیەیان نەدەخستە سەری، بە لکو خۆ بە خۆ و بە شیوەیەکی ئاسایی دروست دەبوو. هەموو مەسەلەکە ئەو بوو، کە ئەم زیندانییە نه جییزادەیه و لەوان نییه، سەر بە چینی ئەوان نییه، بەوان نامۆ و غەوارەیه.

ناخۆشترین شت ئەوێهه کە پیاو لە ژینگەی خۆی نەژی، لە ژینگەی خۆی دای بێرن. بۆ نمونە ئەو جووتیارەکی کە لە "تاگانروک(2)" ئەو بۆ بەندەری "پتروپافلوفسک" دەگوازرایەو، لەوێندەر تووشی هەمان جۆرە جووتیارانی ڕووس دەبوو، کە لە زاگەیی خۆیدا هەبوون. بۆیە دواي دوو سەعاتان هۆگری یەکتەر دەبوون، ئیدی وای هەست دەکرد لە مالی خۆی دایە، پێکەو و بە تەبایی لە یەک گالیسکە و لە یەک کەپرەدا دەههوانەو، بەلام بۆ بابایەکی نه جییزادە پەوشەکە زۆر جیاوازتر بوو، بۆشاییەکی زۆر لە نێوان ئەو و خەڵکە عەوامەکەدا هەبوو. ئەمەش وەختی بە دیار دەکەوت کە یارۆی نه جییزادە لە ژینگەکەیی خۆی دادەبەرا و ئەو نازەیی جارانی نەدەما و بە ناچاری دەکەوتە ناو پەمەکی خەلکییەو. لە غەیری ئەم حالەتەدا، خوای دەکرد هەموو پۆژیک سەرکاری دەگەل جووتیاراندا دەبوو، پۆژانە بە دەم ئەرکی ئیدارییەو دەبیینن

وهكو بابيكي باش خزمه تي ده كردن و چاكي ده گهل ده كردن، به لام
 قهت پوژي له پوژان وهكو پتويست و به قوولي نه يده ناسين و
 له يه كتر نه ده گيشتن. خو نه گه واي هه سترديا ناسيوني و ناخي
 خويندوونه ته وه، نه مه له سنووري وه هم و خه يال تينه په پيوه.
 بنگومان نه وانه ي نه م بچوونه ده خوينه وه، نه م قسانه م به
 موباله غه ناميز ده زانن، به لام من دنيا م كه تيبيني و بچوونه كه م زور
 پاست و دروسته. هه لبه ته من له ريگه ي خويندنه وه ي كتيپانه وه نه م
 بچوونه م له لا گه لاله نه بووه، به لكو نه زموني ژياني واقيعي خوم،
 نه و بچوون و قه ناعه تي له لا دروست كردووم. هه لبه ته پاش
 نه زمونيك ي زور و دريژ، نه و قه ناعه ته م له لا چيپووه. په ننگه پوژيك
 بي هه موان راده ي دروستي نه و بچوونه ي منيان بۆ به ديار بكوئ.
 ئيدي، پروداوه كان هه له سه ره تاوه، دروستي و راستي
 سه رنج و بچوونه كان ي منيان سه لماند، نه م پروداوانه زوريان كار
 تيكردم، به ته زانندن ته زاندميان. له يه كه م هاويني سه ره تا ي
 حه پسپيه كه مدا هه ميشه به تاقي ته نيا به گوشه و كه ناري زيندانه كه دا
 ده سوورامه وه و پياسه م ده كرد. پيشترش باسي نه وه م كرد بوو، كه
 نه و كاته، له باريكي ده رووني نه و تودا نه بووم كه بتوانم زيندانيه كان
 هه لبه سه نكيتم و بزاتم كن به كه لكي دوستايه تي ديت و كن به كه لك
 نايه ت. چه ند دوستيكي كو نه نه جييزا ده م پيدا كرد، به لام
 دوستايه تيبانم نه چوه دلوه و هيچ سوكنايه كي به رۆحم نه به خشي.
 بگره خوزيام ده خواست كه سيانم نه ناسيبا و له هه موان بيزار بووم،
 به لام چار چييه؟ جا با پروداويكتان بۆ بگيرمه وه كه هه له يه كه م
 ساته وه تتيگه ياندم كه من له م زيندانه دا غريب و نامۆ و ته نيام.
 مانگي ئاب بوو، له پوژيكي زور گهرمدا، ده وروپه ري سه عات يه كي
 پاش نيوه پۆ بوو، ياني پيك نه و كاتانه بوو، كه زيندانيان بهر له وه ي

بۆ سەر کار ههستنهوه، چاویکیان گهرم دهکرد، له پهره موو
 زیندانییهکان، پیکهوه پابوون و له ههساری زیندانهکهدا خربوونهوه،
 من تا ئه کاته هیچ شتیکم نهدهزانی. هینده نقومی بیر و خهیالاتی
 خۆم بووم، نه مدهزانی چ شتیگ له دهو روبهرم دهگوزهری.
 زیندانییهکان سێ دانه پوژ بوو جموجولیان تیکهوتبوو، شپهرزه و
 پهریشان دیار بوون. من دهلیم سێ پوژ بوو، بهلام پاشان که ههندی
 له قسهکانی زیندانییه پهست و توپهوتپوکانم بیر کهوتهوه، بۆم
 دهکهوت نهخیر ئهم جموجول و خرۆشانهیان زور له میژتر، دهستی
 پیکرد بوو. من له دلی خۆمدا هۆی ئهم هاوروژان و خرۆشانه
 دهگنیهوه بۆ قورسی کار له وهرزی هاویندا، بۆ درێژی پوژگاری
 تاقت پڕوکیستی ئهم وهرزه، بۆ ئهوهی که زیندانیان بهسێ ویستی
 خویان بۆ کار دهبران بۆ دهشتوده و مهیلی ئازادیان له لا
 دههزهرد و تازه دهبووهوه، بۆ کورتی شهوکار که تیر خه
 نهدهبوون، وام ههست دهکرد ههر هه موو ئه فاکتهر و هۆکارانه
 یهکیان گرتووه و پهنگاونهتهوه و ئهم جموجول و هاوروژان و
 خرۆشانهی دروست کردووه و مهسهلهی خراپی خواردن کراوه به
 بیانو هه نهجت.

زیندانییهکان چهند پوژیک بوو کهوتبوونه گلهیی له خواردنهکه
 ئیدی له هه موو شوینی، چ له قاوشهک هه چ له مووبهقهکهدا، به
 ئاشکرا گلهیی و گازاندهیان دهکرد. یهکیگ له ئاشپهزهکانیان گۆپی،
 بهلام ههر دواي دوو پوژ ئاشپهزی دووه میان دهکرد و ئاشپهزی
 یهکه میان هیناوه. به کورتی گشت زیندانییهکان شپهرزه و نیگهران
 بوون.

یهکیکیان بهدم پرتهویلهوه گوتی:

- ئه هه موو کاره مان پێدهکهن و خراپترین خواردنمان دهدهنی!

زیندانییه کی دی هه لده داتی:

- ئەگەر ئێم خواردنەت بە دل نییە، ئەمەر بفەرموو خواردنی
نایاب و تایبەتیت بۆ دروست بکەن!
زیندانی ستیەم دەلیت:

- کۆپینە لە گەدگین خوشتر نییە، من زۆری حەز لێدەکەم!
- ئەگەر هەموو پوژیک گەدگین بخۆی، هێشتا هەر لە لات خوشە!
زیندانی چوارەم گوتی:
- هەقە گوشتی گامان بدەن، پوژ هەتا ئیوارێ لە کورەخانەدا
شانوبال دەوشیتین و ئیوارە ماندوو مردوو و دەگەپێنەوه و
گەدگینمان دەرخوارد دەدەن، ئاخەر گەدگین لە کوێ بەری دل
دەگرێ و پیاو تێر دەکات!

- یا گەدگینمان دەدەن یان عور.
- بە راستی، خواردنێکی خراپە.
- ئیدی گیرفانی خۆی پڕ دەکات!
- ئەمە پەیوەندیی بە تۆوه نییە. تۆ هەقت چییە!
- ئەگەر پەیوەندیی بە منەوه نەبێ، پەیوەندیی بە کێوهیە؟ خۆ ورگم
هی خۆمە. ئەگەر هەموو قسەمان یەک بخەین و سکالا بکەین، هەنگی
دەبینن.

- سکالا؟

- بەلێ.

- نەهەقت ناگرم، وا دیارە لێدانی باشت لەسەر ئەو جۆره سکالایانە
نەخواردوو! بە راستی گەوج و کەودەنی!
زیندانییه کی دی، بە خەمگینی و بە پەستی هەلی دایە و گوتی:

- راسته! په له كړدن په شيمانی له دوايه، ئه پړی قهلبياو پيمان نالئی
سكالا له كی دهكهی؟ سكالا له چی دهكهی؟ خو دهبی له پيشدا ئه وه
بزاین و له سهری پړك بكه وین.

- ده لیم ئه گهر هه موان سكالا بكن، منیش سكالا دهكهم، له گهل
عامی ده چمه شامی، چونكه خهريكه له برسا ده توپم. به لام ئه وانه ی
خواردنی تایبه تی خویان ده خون، هه قی خویانه به شداری نه كن،
له جی خویان نه جولین، به لام ئه وانه ی نانی زیندان ده خون.

- ئه ی به غیلی هه سوود! چاوی به رایى نادات شتی خه لكی دی
بیین!

- باشه هاو پتیان! بۆچی قهراری خومان نه ده یین؟ ئه م عه زابه
هه تاكه ی؟ ئه و دزانه خهريكه كه ولمان ده كن، ده یانه وی پشتمان
بگروون! با سكالا بكه یین! با نا په زایی ده ربړین!

- نا په زایی چی؟ یانی ده ته وی پارووه كه ت بۆ بجوون و ئه وسا
بیكه نه ده مته وه؟ ها؟ كورې باشه ده یه وی پاروكه ی بۆ بكه و بیكه نه
ده مییه وه! كورپنه ئیمه له بیگاره زیندان داین و ته واو، ناوی خوی به
خویه وه یه.

- ئیدی هه روا بووه و وا هاتوه، گهل له برسا ده مریت و
به رپرسانیش له خه می ورگی خویان دان. له سه ر حیسابی
په شو پروت قه له و ده بن.

- راسته، یاروی له مه پ خومان هه شت چاو قه له و بووه، له و ئاخړ
و ئوخرده دوو ئه سپه شتی كړیوه.

یه ككك له زیندانییه كان به ته شه روه كوتی:

- فه قیره هه ز ناكات بخواته وه!

- هر چيپه کي هه بووه، ماوه يه ک له مه پيش له قوما ردا دايانوه، دوو دانه سه عاتي پټک، به بئ ئوه وي قرو شي کي له گيرفاندا بووبئ، ياري ده گهل به يتاله کدا کردووه.

- بويه گه دگين ده ر خواردي ئيمه ده دن!

- ئيوه هه مووتان کهن! ئيمه هه قمان چيپه به سهر ئه مه وه؟

- نه گهر گشتمان پيکه وه يه کده ست و يه کده نگ رابين چي له ده ست دئ؟ پتويسته يه ک بگرين و عه زممان جه زم بکهن.

- چي له ده ست دئ؟ تاهينزي تيدابن يه کيک ده کيشيت به ده موفلقت داو...

- هر ئه ونده؟

- ده شتداته دادگا.

زينداننيه کان هه موو پهريشان و نيگه ران بوون. پياو هه ق بلئ خواردني ئو ده مانه مان زور خراپ بوو. ئه مه جگه له وه ي ناره زاييه کي گشتي له نئو زينداننيه کاندا هه بوو، هه موو نيگه ران و دلته نگ بوون و له چاو ه پروانيه کي بيکو تاييدا بوون. زينداني به ته بيه عت شه رفروش و ياخي و سه رکيش و واز وازييه، به لام به ده گمه ن ريده که وي زينداننيان پيکه وه و به کو مه ل رابن، هو يه که شي ني فاق ي هه ميشه بي نيوان خه لکيه، نه سازاني خه لکيه. هه موويان په يان به و مه سه له يه بر دبوو، بويه زياتر خه ري کي مشتومر و شه ره جنيوان بوون تا کار و کرده وه، ياني هر ده م بوون، کرده وه نه بوون. به لام وي پراي ئه وه ش ئه مجاره يان، هاو روژان و خروشانه که بيته نجام نه بوو. زينداننيه کان، له هه وشه و قاوشه کاندا له ده وري يه کدي خر ده بوونه وه و به ئاشکرا گه نگه شه و مشتومريان ده کرد، گازانده يان ده کرد، جنيويان ده دا و به پقه وه که مو کو وري و عه يبو عاري ئيداره که ي ميجهريان ده ژمارد و ته نانه ت نه يتيه کانيان له قاو ده دا.

ههلبهته ئاشکرایه که هر مهسه له یهکی وهکو ئهم مهسه لانه خو به خو پێبه ران و هانده رانی خوی دهخولقێتی و بهرهم دینی. پێبه رانی ئهم جوړه هه لومهرج و قوناغانهش دهبی، کومه لیک سیفه تی تایبه تییان تێدای، نهک هر له زینداندا، به لکو له هه موو ژینگه و کومه لگه یه کدا، له ناو سوپا و له شویتانی دیکه شدا. نموونه ی پێبه ر له هه موو کات و شویتیکدا هه مان نموونه یه: خه لکانیکن خوینگهرم، چاونه ترس، تینوی دادپهروه ری و خوشباوه، خوشخه یال، له کانگای ده وه باوه رپان به وه یه که ئاوات و ئامانجه کانیا ن دیته دی. ههلبه ته ئه مانه له خه لکی دی گه و جتر نین، به لکو هی وایان تێدایه یه جگار پر ئاوه ز و زیرهک و ئه قلمه ند، به لام له وه شوپشگێپر تر و خوینگهرمترن که له هه یج شتیک پیرینگینه وه و سل بکه نه وه. ههلبه ته له و جوړه هه لومهرج و قوناغانه دا خه لکانیکش هه لده که ون که ده زانن چو ن پزه کانی جه ماوه ری خه لک جو ش ده دن، چو ن پێبه رپیان ده کن، چو ن ده یان گه یه نن به ئامانج، ئه مانه پێبه ری میلی ن و نموونه یان له ولاتی ئیمه دا زو ر که مه. ئه وانه ی که ئیستا باسیان ده کم، زیاتر پێشپه وان و هانده رانی یاخیگه رین، ئه وانه خه لکانیکن زو ربه ی کات مه سه له که یان ده دپێنن و به ئامانج ناگه ن و چه پس و زیندان ده بی به جیگه یان. عه یبی هه ره گه وه ی ئه وانه، خوینگه رمی و جو شوخرۆشه، به لام هر ئهم خوینگه رمی و جو شوخرۆشه یه که وایان لیده کات کار له جه ماوه ربکه ن! خه لکی دوویان ده که ون، چونکه ئه و گروکلپه و بلیسه و تو ربه یه راستگو یانه یی که له دل و ده روونیانه وه ده رده چی، کار له هه موو که سیک ده کات، ته نانته سلو کترین که سی ش جو ش ده دات. متمان ه یه کی کوێرانه ی ئه و تو یان به سه رکه و تن ه یه، که گو ماندارترین خه لک ده خه نه سه ر که لکه له، ئه گه رچی ئهم متمان ه یی که خوی ده سه یتنی، زو رچار له سه ر بنه مایه کی هتنده سست و مندالانه

پۆنراوه، که پیاو سه‌ری سوږده‌مینی چۆن خه‌لکانیک باوه‌ریان
 پیکردووه. نه‌یتی کاریگه‌رییه‌که‌یان له‌وه‌دایه‌ که به‌ خۆیان بی هیچ
 ترس و دوو‌لبیه‌که، بی هیچ سه‌له‌مینه‌وه‌یه‌که ده‌که‌ونه‌ پیتی پیتشه‌وه‌ی
 خه‌لکه‌که. وه‌کو گای بوغه‌ سه‌ر داده‌نوین و شاخیان په‌پیش ده‌خه‌ن
 و بۆ پیتشه‌وه‌ مل ده‌نین بیته‌وه‌ی زۆرجار بزانی چی ده‌که‌ن، یان بیر
 له‌ هیچ جۆره‌ سازش و بادانه‌وه‌یه‌که بکه‌نه‌وه، یان بیر له‌ هیچ جۆره
 تاکتیکی هه‌له‌ه‌ستانه‌ بکه‌نه‌وه، که زۆرجار ده‌بیته‌ مایه‌ی ئه‌وه‌ی
 خویرترین زه‌لام مه‌سه‌له‌یه‌که بیاته‌وه‌ و بی هیچ ئاسیو و زه‌ره‌رینک
 به‌ ئامانج بگات. ئه‌مانه‌ ده‌بی شاخه‌کانیان بشکینن. ئه‌وانه‌ له‌ ژیا‌نی
 ئاسایی خۆیاندا خه‌لکانی سه‌رکیش و خۆسه‌رن، زوو هه‌له‌ده‌چن، زۆر
 ڤقن و ڤکونین، لیبورده‌ییان زۆر که‌مه، زۆربه‌ی کات خه‌لکی کورت
 بینن، ئه‌م کورت‌بینیه‌ خۆی له‌ خۆیدا به‌شیکه‌ له‌ توانایان، جا
 ناخۆشترین شتیان ئه‌وه‌یه‌ که‌سه‌ر و راسته‌وخۆ به‌ره‌و ئامانجی
 خۆیان ناڤۆن، زۆربه‌ی کات به‌ ده‌وری ئامانجه‌که‌یاندا ده‌سوږینه‌وه‌ و
 په‌نجیان به‌ فیرۆ ده‌ڤوات. به‌لام جه‌ماوه‌ری خه‌لک گو‌ییان لیده‌گرن و
 باوه‌ریان پیده‌که‌ن، ئه‌مه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ نه‌تییه‌کانی توانای ئه‌وانه.

به‌لام با بیه‌وه‌ سه‌ر سه‌کالا و چه‌ند وشه‌یه‌کی له‌ باره‌وه‌ بلین.

هه‌ندێ له‌ زیندانییه‌کانی لای ئیمه‌ ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ بۆ سیبیریا
 دوورخرا‌بوونه‌وه‌ و له‌ زیندان په‌ستیترا بوون سه‌کالایان به‌رز
 کردبووه‌وه. ئه‌وانه‌ له‌ هه‌موو زیندانییه‌کانی دی په‌رۆشتر و نیگه‌رانتر
 بوون. یه‌کێک له‌وانه‌م له‌ بیه‌ره‌ که‌ نیوی مارتینوف بوو، له‌ تیپی
 سواره‌دا کاری کرد بوو، هه‌رچه‌نده‌ پیاویکی خوینگه‌رم و سه‌ره‌ڤۆ و
 هه‌له‌شه‌ و توڤه‌وترو بوو، به‌لام مرقۆنکی راستگۆ و دروستکار بوو.
 یه‌کێکی دیکه‌م لیده‌ناسین نیوی فاسیلی ئانتونوف بوو، پیاویکی
 ناگه‌رن مجیز، نیگا گۆساخ و بزه‌تال بوو، به‌لام وێرای ئه‌وه‌ش تا بلنی

هۆشن و زیرهك و مهرد و په‌ند و پاستگو و سه‌رپاست بوو. هه‌لبه‌ته هه‌ر بۆ نموونه ناوی ئه‌و دووانه‌م هه‌تا، ده‌نا ژماره‌ی ئه‌و جۆره پیاوانه زۆر بوو. پتروفش له‌م كۆمه‌له‌وه ده‌چوو بۆ لای ئه‌و كۆمه‌ل، زۆر كه‌م قسه‌ی ده‌كرد، به‌لام دیار بوو زۆر توپه‌ و به‌داخ بوو، چونكه له‌ پێش هه‌موانه‌وه له‌ قاوشه‌كه ده‌رپه‌ی و خۆی گه‌يانده ناو ئه‌و ئاپۆرایه‌ی كه له‌ حه‌وشه‌كه‌دا كۆبوو بوونه‌وه. ده‌رجه‌دارى زیندانه‌كه كه به‌ په‌لێ گروبان بوو (سه‌ره‌ریفان) به‌په‌له‌ خۆی گه‌يانده خه‌لكه‌كه و ترس و نېگه‌رانییه‌كى زۆر له‌ سیمای نیشته‌بوو. زیندانییه‌كان پزیزان به‌ست و به‌وپه‌رى نه‌زاكه‌ته‌وه تکیان لێكرد كه به‌ میجهر بلیت زیندانییه‌كان هه‌ز ده‌كن قسه‌ی ده‌گه‌ل بكه‌ن و ده‌رباره‌ی هه‌ندێ شت پرسیارى لێبكه‌ن. له‌ داوی ده‌ره‌جه‌داره‌كه‌وه هه‌موو سه‌ربازه سه‌قه‌ته‌كانی جه‌نگیش هاتن و له‌ به‌رانبه‌ر زیندانییه‌كاندا پزیزان به‌ست. ئه‌و داوا نا‌ئاساییه‌ی زیندانییه‌كان، ترس و نېگه‌رانییه‌كى زۆرى خسته‌ دلی گروبانه‌كه‌وه، چونكه پێشتر داواى وا نه‌كرا بوو، به‌لام نه‌یده‌وێرا پاپۆرى خۆی نه‌گه‌یه‌نێته میجهر، چونكه له‌گه‌ین بوو زیندانییه‌كان یاخى ببن و پروداوى زۆر خراپ بقه‌ومى، له‌وه ده‌چوو هه‌موو به‌رپرسانى زیندانه‌كه‌مان له‌ زیندانییه‌كان بترسن. خۆ ئه‌گه‌ر هه‌چیش پروی نه‌دایا و زیندانییه‌كانیش ژێوان ببونایه‌وه و بلاوه‌یان لێكردبایا، سه‌ر گروبانه‌كه ده‌بوايه ئیداره‌ی زیندان له‌ مه‌سه‌له‌كه ئاگادار بكاته‌وه، بۆیه بیئیه‌وه‌ی هه‌چ چه‌ندوچوونیک ده‌گه‌ل زیندانییه‌كاندا بکات و هۆی ئه‌م داواکارییه‌یان لێ بپرسیت و هه‌ولب‌دات ژێوانیان بکاته‌وه و قه‌ناعه‌تیان پێبکات كه ئه‌مه کاریکی ئاقلانه نییه، به‌له‌ز و به‌ په‌نگی هه‌لبه‌زپکاوه‌وه چوو بۆ لای میجهر. چونكه بۆی ده‌ركه‌وتبوو كه زیندانییه‌كان قه‌ناعه‌تیان به‌ قسه‌ی ئه‌و نییه.

منیش بیٹاگا له نیاز و مه بهستی ئەم جموجوله، پێک خۆم به نێو
 ئاڤۆراکه دا کرد و له گه‌ل ئەواندا به پیز وه‌ستام (پاشان بۆم ده‌رکه‌وت
 که نیاز و مه بهستیان چی بووه). وام ده‌زانی ئەم پیز به‌ستنه‌ بۆ
 ته‌فتیش و سه‌رژمیری زیندانییه‌کانه، به‌لام که سه‌یرم کرد هیچ
 پاسه‌وانیک له‌وێ نییه، ئەب‌له‌ق و سه‌رسام که‌وتمه‌ پروانینی
 ده‌وروبه‌رم. سیمای زیندانییه‌کان تو‌په و ئاگرین بوو. هه‌ندیکیان
 په‌نگیان زه‌رد هه‌لکه‌را بوو. هه‌موو ک‌پوک‌پ و خه‌یالاوی بیریان له‌وه
 ده‌کرده‌وه چی به‌ میچه‌ر بلێن. سه‌یرم کرد زۆربه‌یان به‌ سه‌رسامی له
 من ده‌روانن و پێیان سه‌یره که له‌گه‌ل ئەواندا وه‌ستاوم، به‌لام
 بیته‌وه‌ی هیچ قسه‌یه‌ک بکه‌ن پرویان لێوه‌رده‌گێڕام. پێیان سه‌یر بوو
 که منیش له‌ پیزی ئەواندا وه‌ستاوم و گه‌ره‌کمه‌ به‌شداری سه‌کالاکه‌ی
 ئەوان بکه‌م، باوه‌ریان نه‌ده‌کرد. دوا‌ی تو‌زیک هه‌مدیس که‌وتنه‌وه
 ته‌مه‌شاگردنی من، نیگیان یه‌که‌پارچه‌ پرسیار بوو.

قاسیلی ئانتوتوف، به‌ ده‌نگی که هه‌موو ئەوانی دی گوێیان لێبیبی
 و به‌ زمانیکی زه‌یر و به‌ جیناوی (تو)، که جاران به‌ جیناوی کۆی
 (ئێوه) ده‌یدواندم، گوئی:

- باشه‌ تو‌ لێره‌ چ ده‌که‌ی؟

به‌ په‌شو‌کاوی و سه‌رسامی لێم‌روانی، ده‌مویست بزانه‌ مه‌به‌ستی
 چیه، هه‌نگی هه‌ستم کرد که شتیکی نانا‌سایی له‌ گۆرپیه.

زیندانییه‌کی سوپایی گه‌نج، که تا ئەو کاته نه‌مه‌ده‌ناسی، دیار بوو
 گه‌نجیکی باش و میهره‌بان بوو، پێگوتم:

- پاست ده‌کات! چ ده‌که‌ی لێره‌؟ بچۆوه‌ بۆ قاوشه‌که، ئەم مه‌سه‌له‌یه

په‌یوه‌ندی به‌ تو‌وه‌ نییه‌ !

به‌رسفم دایه‌وه‌ و گوتم:

- چوزانم، هه مووتان لیره پیزتان به سستبوو، وامزانی بۆ تهفتیش و
سه رۆمیری وه ستاون!
زیندانییهک هاواری کرد:
- هاتوو خۆی به ئیمه وه هه لواسیت!
یه کیکێ دی گوتی:
- لووت ئاسنین!
زیندانی سێیم، به ته شه ریکی له وه سف نه هاتوو وه گوتی:
- مێشکوژ!

هه موو زیندانییهکان، به م ناتۆره تازه یه ی که یارۆ لیتنام، له قاقای
پینکه نینیان دا
یه کیکێ دی گوتی:

- ئاخر جه نابیان جار جار ته شریف بۆ موو به قه که دیتن!
- ئه مانه له هه موو شویتنی داشیان سواره! ئیره زیندان نییه، له گه ل
ئیمه دا زیندانی نین؟ که چی نانی سپی و به رازه کوڕپه ده خۆن! باشه
تو خواردنی تایبه تی ناخۆیت؟ ئه دی بۆچی بۆ ئیره هاتووی؟
کولیکۆف، بی له پروودامان دهستی گرتم، له ریزه که ی هینامه
ده ری و به ریزه وه گوتی:
- ئیره شویتنی ئیوه نییه.

پهنگی زهر د هه لگه را بوو، چاوه په شهکانی پرشنگیان ده دا و به
جوړی لیتوی ده گه ست له زگ بوو خویتنی لیتبی. زۆر هه لچوو بوو،
ئوه نه بوو وه کو ئه وانی دی به ئارامی و خوینساردی چاوه پروانی
هاتنی مێچه ر بکات. زۆرم هه ز ده کرد له و حاله تانه دا ته مه شای
کولیکۆف بکه م، واته له و کاتانه دا که ناچار بوو، خۆی وه کو چۆن
هه یه، به لایه نی چاک و خراپیه وه، ئاشکرا بکات و ده ربخات. پاسته
کولیکۆف لافوگه زافی لیده دا، به لام هه ر لافوگه زاف نه بوو، به لکو

کرده و هشی هه بوو. دلنیا م ئه گه ر بۆ ئیعدامیش بېرایه، قیتوقوز و سهره رز و بيمنت وهکو خانه دانتيکی چکوله به رهو پيري ده چوو. له کاتيکدا هه موو ئه وانی دی گالته یان پنده کردم و تانه یان لينده دام و به ته وسه وه ته مه شایان ده کردم، کولیکوف، دوو هينده ی جار ان پیزی ده گرتم و به شيوه یه کی بنجېر له سهری پوی:

- ئه لکساندهر پتروقېچ، ئه م مه سه له یه په یوه ندی به ئیمه وه هه یه، هېچ په یوه نديیه کی به تووه نییه. برق بۆ شوینيکی تر، گوئ بگره! جماعه ته که ت له مو به قن، بچق بۆ لای ئه وان،

یه کنيکی دی گوتی:

- بۆ خویان له وئ دانیشتون و هېچ عه یيکیان نییه!

له په نجه ره که وه پروانیمه ناو مو به قه که، سه یرم کرد پۆلاندییه کان هه موویان له ویتدهرن، له وه ده چوو زۆر که سی تریش له وئ بن. له کاتيکدا به وپه پری شپه رزه یی و په شوکاوی به رهو مو به قه که ده چوم، خه لکه که له دواوه پیم پنده که نین و جنتویان ده دامی و هزیه یان لينده کردم.

- به ئیمه رازی نه بوو! هوی هوی! بیکرن، نه پوی!

له و کاته وه پیم که وتبووه ئه م زیندانه، تانه وته شه ری وام به خزوه نه دییتوو. به راستی ساتيکی به ژان بوو، به لام شتيکی چاوه پروانکراو بوو، چونکه خه لکه که له پاده به دهر هاوروژا بوون، له پاره وئ مو به قه که دا تووشی "ت. سکی" بووم، ئه مه گه نچيکی سهر به چینی نه جییزادان بوو، خوینته وارییه کی زۆری نه بوو، به لام کوپيکی به وره و جوامیر و نه فسبه رز و دلوالا بوو، زیندانییه کان ئه ویان له ئیمه جیا کردبووه وه، وهکو زیندانییه نه جییزاده کانی دی نه یان ده بوغزانده و بگره له هه ندي پوه وه خو شیشیان ده ویست. به هه لسوکه وت و په فتاریدا مرۆفیکي مه ردا نه و ئازاوبویر بوو.

هاواری کردم و گوتی:

- گوریانچیکوف نه وه چ دهکەیی؟ وه ره ژووړی!

لیم پرسى:

- باشه نه م قه ره بالغیه چیه؟

- جماعت ده یانه وئ سکالا پتشکەش بکەن، چما نازانی؟ به لام خه یالیان خاوه، هیچ به هیچ ناکەن، کئ گوئ له سکالای زیندانیان ده گریت، کئ باوه پریان پیده کات؟ هه لبه ته ئیداره ی زیندان به دواى هانده ره کانددا ده گه پړئ، نه گهر ئیمه یان له گه ل بین، تاوانه که ده خه نه ملی ئیمه و ئیمه به بهر پرسیاری پرووداوه که ده زانن. ده زانی ئیمه یان بوچی بۆ ئه م شویته ناردووه! ئیداره نه گهر بیه وئ ئه وان سزا بدات، نه و په په که ی چه ند جه ل دیه کیان بۆ ده بریته وه و ته واو، به لام سه باره ت به ئیمه بیتگومان ده مانداته دادگا. چونکه میجر زوری پق لیمانه، ته نیا به دادگایی کردنمان دلی فینک ده بیته وه. ئیدی ئیمه ده کات به بیانوو و پاساوی کرده وه کانی خوی!

که چووینه مووبه قه که وه، "م. کئ" گوتی:

- زیندانییه کانیش به ده ستوپئ به سترای ده مانفرۆشن!

"ت. سکى (۳)" گوتی:

- هه لبه ته به زه بییشان پیماندا نایه ته وه.

جگه له زیندانییه نه جیبه زاده کان، نزیکه ی سى زیندانی دیکه ش له مووبه قه که دا بوون، هر یه که یان به هه نه جتیک نهیده ویست به شداری له و گه له سکالایه دا بکات، هه ندئ له ترسنۆکیدا و هه ندیکى دى به و هه نه جته ی سکالا سوودی نییه و که س گوئی لینا گریت. یه کیک له وانه ئاکیم ئاکیمیچ بوو - که دژی هه موو جوړه سکالا و کارو کرده وه یه کی نااسایی و نایاسایی بوو- ئاکیم به و په پرى هیمنى و خوینساردی، بئ هیچ دل په راو کئ و نیگه رانییه ک چاوه پوانی کوتایی

ئەو مەسەلەيە بوو، كە دۇنيا بوو، سەر كەوتن بۇ ئىدارە و مائۇمورانى
 ئىدارەى زىندانە (ئەشعيا قومىچ)ش لە مووبەقەكە بوو. زۆر
 ناپەحەت و خەمبار بوو، شەپزە و نىگەرەن لووتى داۋەندىبوو و
 بەنىگەرەننىيەو گوتى لە قسەكانى ئىمە دەگرت. يەچگار ناپەحەت و
 نىگەرەن بوو. جگە لە پۇلاندىيە نەجىبزادەكان، كۆمەلىك زىندانى
 دىكەى پۇلاندى سەر بە چىنى عەوامى خەلكى و ژمارەيك زىندانى
 ترستۆكى پووسى لە مووبەقەكەدا بوون، ئەمانە كۆمەلىك خەلكى
 مات و بىدەنگ بوون، نەيانوئىرا بوو لەگەل زىندانىيەكانى تردا مان
 بگرن، بەخەمگىنى و ئائۆمىدىيەو چاوەروانى كۆتايى مەسەلەكە
 بوون. ھەرۈھا ژمارەيكە دىكە لە زىندانىيەكانى پەست و بىزار لە
 مووبەقەكە مابوونەو، نەك لەبەر ترستۆكى، بەلكو لەبەر ئەوھى
 دۇنيابوون كە ئەم ياخى بوونە بىمانايە و نە ھىچى لى شىن دەبىت و
 نە سەردەگى و نە سەردەكەوئى. بەلام ھەستەم دەكرد زۆرىش
 باوەرپان بە خۆ نەبوو و پەرىشان و پەشتىو دەيانئواند. ھەرچەندە
 دۇنيابوون كە ئەوان لەسەر ھەقن، كە ئەنجامى سكالاكە ھەمان ئەنجام
 دەبىت كە ئەوان پىششىنپان كەردووە، بەلام ھەستىان بە جۆرە
 تەرىقىيەك دەكرد، ھەستىان بەو دەكرد پىشتىان لە ھاوړىكانى خۆيان
 كەردووە، ھاوړىكانىيان بە مېچەر فرۆشتووە و خىانەتيان لىكردوون.
 'يولكىن'ش لە مووبەقەكەدا مابووەو، يولكىن ئەو جووتىارە
 سىبىريايىيە پىتۆى سىفەتە بوو، كە لەسەر پارە تەزۋىر كەردن گىرا بوو
 و دە بىگەرە زىندان پەستىنرا بوو، ئەوھى كە بۆرى بە كولىكۆفى
 بەىتال دابوو و ھەموو مشتەريەكانى لىكردىبووەو و نانى بېرى بوو.
 ھەرۈھا كابرە پىرە ستارودوبىيەكەش لە مووبەقەكەدا مابووەو.
 ھەموو ئاشپەزەكانىش لە جى خۆ نەجولا بوون، پەنگە لەبەر ئەوھى

خویان به ستافی ئیداره‌ی زیندانه‌که ده‌زانی، بۆیه پێیان جوان نه‌بوو
خویان تیکه‌لی ئه‌و مانگرتن و یاخی بوونه بکه‌ن.
پرووم کرده "م. کی" و به دوودلی گوتم:
- جگه له مانه‌ی ئێره هه‌موو زیندانییه‌کانی دی پڕیشتوون.
"ب" له بن لیوانه‌وه گوتی:

- ئیمه هه‌قمان چییه؟
- ئه‌گهر ئیمه به‌شداریمان بکردایه، سه‌د هینده‌ی ئه‌وانه به‌ر تالوکه
ده‌که‌وتین. به‌ راستی من رقم له‌و چه‌ته و دزانه‌یه. یانی تۆ به‌راستی
پیتوایه ئه‌م سکا‌لایه سه‌ر ده‌گرئ؟ ئاخ‌ر بۆچی خۆمان بخه‌ینه ئه‌م
گێژاوه‌وه؟ من تیناگه‌م ئه‌وانه چ له‌زه‌تیک له‌وه ده‌بینن که به‌ ده‌ستی
خویان، خویان گیرۆده ده‌که‌ن.

زیندانییه‌کی پیری منجری خوینتال گوتی:
- نه‌خێر، هه‌یج به‌ هه‌یج ناکه‌ن.
(ئه‌لامازوف)ش که له‌گه‌لماندا وه‌ستا بوو، هه‌لی دایه و گوتی:
- نه‌خێر هه‌یج به‌ هه‌یج ناکه‌ن، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بێ که په‌نجا نه‌فه‌ریک به
تییه‌ل‌دان بده‌ن.

نه‌فه‌ریکی دی هاواری کرد:
- مێچه‌ر هات.

هه‌موو به‌له‌ز خۆمان گه‌یاند به‌ر په‌نجه‌ره‌کان. مێچه‌ر عه‌ینه‌کی له
چاو کرد بوو، وه‌کو دڕنده‌ توپه‌وت‌پۆ له‌ ژووره‌وه ده‌رپه‌پی،
ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌پابوو، به‌بێده‌نگی و مه‌نگی به‌ره‌و پیزی
زیندانییه‌کان چوو. مێچه‌ر له‌م جۆره هه‌لوێستانه‌دا، سه‌رباری ئه‌وه‌ی
زۆر گۆساخ و بێچا‌و‌پروو ده‌بوو، به‌ هه‌یج جۆریکیش خۆی شیلو
نه‌ده‌کرد، ده‌بێ ئه‌وه‌ش بلیتین که مێچه‌ر زۆربه‌ی کات مه‌ست و
سه‌رخۆش بوو. له‌و کاتانه‌دا قه‌یتانه پرته‌قالیه‌کی کلاوه

چلکڻهڪي و ئهستيره زيوه له پهونهق كهوتووهڪاني سهرشاني،
 شيويهڪي شووم و ترسناكيان پيڌههخشي. له دواي ميجرهوه
 (دياتلوف)ش هات، دياتلوف فهرمانبهرى زيندان بوو، كهساپهتيهڪي
 زور گرنگي زيندانهكه بوو، له راستيدا ئهو حوڪمي زيندانهڪي
 دهکرد و بهپيوهه دهبرد. گهنجيكى زور بهتوانا و زيرهك و پيوى
 سيفهت بوو و دهسهلاتيكى زورى بهسهر ميجرهوه ههبوو.
 كابرايهڪي نارپهسن و بهدخوا نهبوو، زيندانيهكان به شيويهڪي
 گشتى ليرپازى بوون. سهرگروبانكه و سن چوار سهربازى به دواوه
 بوون. ديار بوو كه سهر گروبانكه سهركونه و سهرزنشتيكى باش
 كرا بوو و چاوهپروانى ئهوه بوو زور لهوهش خراترى پيكرنت.
 زيندانيهكان كه لهو كاتهوهه سهر گروبانكه چوو بوو بى لاي
 ميجر، بهسهرى كوتهوه وهستا بوون، كه چاويان به ميجر كهوت
 ههموو پيگ تكيان دا به يهكهوه و بهپيزهوه وهستان و چاوهپروانى
 يهكهم قسهه، تق بلئ يهكهم نهپه و هاوارى سهرؤكهكيان بوون.

زورى نهبرد كه ميجر يهكهم قسهه له زار دهرهات، دووهم
 قسهه بوو به هاوار، تق بلئ به نهپه. به تهواوهتي دههرى بوو بوو.
 له پهنجرهكانهوه دهمان بينى، بهلهز لهمسهرى پيزهكهوه بى
 ئهوسهرى پيزهكه دههات و دهچوو، هيرشى دهكرده سهر
 زيندانيهكان و بهر دهپيژى پرسيارانى ددان. ئيمه چونكه ليپانهوه
 دوور بووين، نه گويمان له پرسيارهكان و نه له بهرسفهكان دهبوو،
 تهنيا گويمان له هاتوهاوارى بوو و هيچى تر.

- پيگران، چهته، ياخيان! كوتهك دهزانى قوناغ له كوتيه! ههلبهته
 خهلكانيك ههه هانتان ددهن.

ئوسا پهلامارى زيندانيهك دههات و هاوار دهكات:

- تق يهكيكى له هاندهران! تق هاندهريت!

گویتان له بهرسفی زیندانییه که نه بوو، بهلام دیتان که دوی
توزیک له پیزه که دهرچوو به رهو باره گای پاسه وانان (قهره ولخانه)
وه پیکهوت، پاشان زیندانی دووهم و نهوجا زیندانی سینه میش له پیز
دهره پتران و رهوانه ی باره گای پاسه وانان کران!

- هه مووتان دادگایی ده کرین! که له په نجره وازه که وه چاوی به
نیمه کهوت، قسه که ی بری و گوتی:

- کی له مووبه قه که یه؟ خیرا له وچ دهریان کن و هه موویانم بق
بینن!

دیالتوف، به رهو مووبه قه که هات، که پیمانگوت: نیمه سکالامان
نییه و هیچ گله ییه کمان نییه، یه کسه ر بق لای میجر که پایه وه و
په یامه که ی نیمه ی گه یانندی. میجر به توئیکی ئارامتر و به
شادمانییه وه گوتی:

- ئاوا، یانی نه وانه هیچ سکالا و گله ییه کیان نییه. قهیدی نییه،
هه موویانم بق بینن!

له مووبه قه که وه دهرکه وتین. هه ستم به جورده تهریقی و
شهرمه زارییه که ده کرد، هر هه موومان به دهم ریوه سه رمان
شور کرد بووه وه.

میجر نیگایه کی میهره بانی کردین، به له ز و په له پهل گوتی:
- نه ها، پرؤکوفیف! یولکین توش! نه دی تو نه لماروف! نه مه ئیوه
لیژهن! وهرن وهرن پیز بن!

نهوجا میجر له سه ری پویی و گوتی:
- توش له گهل نه ماندای م. کی، ناویان بنووسن! دیالتوف ناوی
هه موویان بنووسه، ناوی رازییه کان به جیا له ناوی نارازییه کان
بنووسه، هر هه موو ناوه کان بنووسه، ناوی کهس مه په پینه. هه موو

ناوه‌کان بنۆسه و بۆمییته، هەر هەمووتان دادگای دەکەم خۆتێنە!
پیتانی نیشانە دەم کە من کێم!
ئەو هەپەشەیه کاری خۆی کرد. یەکیەک لە نێو ناپازییه‌کانه‌وه، به
دەنگیکی گۆ و به‌ نابه‌دلی گوتی:
- ئێمه‌ رازین.

- ئاوها، رازین، کێ رازییه؟ ئەوانه‌ی رازین با له‌ ریزه‌که‌ بینه
ده‌ری!

چه‌ند دەنگیکی دی به‌رز بووه‌وه:
- ئێمه! ئێمه!

- ئێوه‌ له‌ خواردنه‌که‌ رازین؟ که‌واته‌ هاندراون؟ بێگومان
ناژاوه‌گێڕانیک هانیان داو؟ واوه‌یلا به‌ حالی ئەو هانده‌رانه!
دەنگیک له‌ نێو هه‌شاماته‌که‌وه به‌رز بووه‌وه:
- خودایا به‌ خیری بگێڕی!

میجەر به‌ توندی به‌ره‌و لای ده‌نگه‌که‌ هێرشى برد و نه‌راندی:
- کێ ئەو قسه‌یه‌ی کرد؟ تۆ بوویت راستوگویی؟ ده‌ی خیرا بۆ
باره‌گای پاسه‌وانان!

راستوگویی، له‌ ریزه‌که‌ ده‌رچوو، به‌ خاوه‌خاوه‌ به‌ره‌و باره‌گای
پاسه‌وانی وه‌پێکه‌وت. راستوگویی گه‌نجیکی ده‌موچاو پێی بالابه‌رز
بوو. ئەو، ئەم قسه‌یه‌ی نه‌کرد بوو. به‌لام که‌ میجەر داوای لێکرد بوو
بپوات بۆ باره‌گای پاسه‌وانی، بێ چه‌ندوچوون ملی دا بوو.
میجەر دیسان نه‌راندی:

- له‌ تێریدا چاوتان سوور بووه‌! پاره‌ستن بۆم قه‌پۆز زلینه‌! دواى
سێ پۆژ خۆت ده‌بینیه‌وه‌ که‌ ناتوان، پاره‌ستن بۆم، بزانە چۆن یه‌ک
یه‌ک ده‌تان دۆزمه‌وه‌ و هەمووتان ده‌ستگیر ده‌کەم. ده‌ی ئەوانه‌ی
رازین و گله‌یان نییه‌ له‌ پیز بینه‌ ده‌ری!

ژماره‌یه‌ک له زیندانیانی په‌ست و خه‌مگین گوتیان:

- ئیمه هیچ گله‌یه‌کمان نییه پایه‌برزا!

به‌لام ئه‌وانی دی بیده‌نگ بوون و هیچیان نه‌گوت. می‌جهریش
ئه‌مه‌ی ده‌ویست. قازانجی له‌وه‌دا بوو که به زووترین کات کوتایی
به‌م مه‌سه‌له‌یه‌ بیتن، ئیدی کوتایی به‌گله‌یی و هه‌ره‌شه‌کانی هیتا و
به‌له‌ز گوتی:

- ئا، یانی ئیستا که‌س سکالا و گله‌یی نییه. هه‌موو رازین. خۆم
ده‌مزانسی، ئه‌مه ئۆینی هانده‌رانه! به‌لێ بی‌گومان ئه‌مه ده‌ستی
ئا‌ژاوه‌چیان!

ئه‌وسا ڤوو له دیال‌توف گوتی:

- ده‌بی هه‌موو ئا‌ژاوه‌چی و هانده‌ران بدۆزینه‌وه. ده‌یان دۆزینه‌وه،
ده‌ی ئیستا وه‌ختی چوونه سه‌ر کاره. ده‌هۆله‌که لیده‌ن!

می‌جهر به‌خۆی له سه‌رژمیری تیمی کاردا ئاماده‌بوو.

زیندانییه‌کان هه‌موو کړوکپ، مات و خه‌مگین به‌ره‌و کار
وه‌پیکه‌وتن، له‌ دلی خۆیاندا خۆش‌حال بوون که هه‌رنه‌بی چاویان له
چاره‌ی شوومی می‌جهر ده‌ب‌را. می‌جهر هه‌ر که له دابه‌شکردنی
تیمه‌کانی کار بووه‌وه، ږویی بۆ باره‌گای پاسه‌وانی و هانده‌ره‌کانی
سزا دا، به‌لام زۆر سه‌ختگیری نه‌کرد. دیار بوو ده‌یویست به
زووترین کات ئه‌م کیشه‌یه‌ چاره‌سه‌ر بکات. یه‌کی‌ک له‌وانه‌ی که
نێردرابوو بۆ باره‌گای پاسه‌وانی پاشان بۆی گیت‌پامه‌وه که داوای
لی‌بورده‌ی له می‌جهر کردووه و ئه‌ویش یه‌کسه‌ر به‌خشیویه‌تی. دیار
بوو که می‌جهر ئاسوده‌ نه‌بوو، له‌وه ده‌چوو که‌میک ترسا بیت. یاخی
بوون هه‌میشه‌ کاریکی ئالۆزه. هه‌رچه‌نده ناتوانی ئه‌و کاره‌ی
زیندانییه‌کان به‌ یاخی بوون دا‌بن‌ری (چونکه ته‌نیا که‌ییبووه می‌جهر، له
سه‌رانی بالا‌تر شار‌درا‌بووه‌وه) به‌هه‌رحال هه‌ر چۆنی بوو، کیشه‌یه‌کی

ناخوش و ناآسايی بوو، زیاتر لهو پوهه مایه ی نیکه رانی و ناپه حه تی بوو که تیکړای زیندانییه کان تیایدا به شدار بوون. بویه ده بوا به هر نرخۍ بووه هم ئاژاوه یه دابمرکیته وه. میچر زووبه زوو هانده ره کانی موره خهس کرد و بڼ سبه یڼی خوار دنه که که میک باش بوو، به لام همه زوری نه خایاند و وه کو جارانی لیته اته وه. میچر له پوژانی دواتردا زوو سهر دانی زیندانه که ی ده کرد، سهر پیچیکارانی سزا ددها. سهر گروبانیش، سهر سام و حه په ساو، په شیو و پهریشان، نیکه ران و خه مبار ده هات و ده چوو. له وه ده چوو وه خو نه هات بیته وه. زیندانییه کانیش تا ماوه یه کی زور نه یانده توانی ئارام بگرن، نه گهر چی که میک هتور بوو بوونه وه، به لام تارپاده یه که هر نیکه ران بوون. ئیستا کزومات و حایر و په شیو بوون. هه ندیکیان سهری خویان کز ده کرد و هیچیان نه ده گوت، هه ندیکی تریان له بن لیوانه وه و به دم پرته و بوله وه باسی هم پرسکه یان ده کرد، زوریشیان، وه کو نه وه ی بیان هوی خویان سهر کونه بکن، به داخو که سهر وه باسی هم مانگرته نابه جیه یان ده کرد. مانگر تنیک که له جی خویدا نه بوو.

یه کیکیان ده لیت:

- وهره هاوړی، بگړه و بخو! قسه ئاسانه، به لام کردار گرانه.
- زه نگوله کردنه ملی پشيله، کاری مشک نییه!
- ئیمه تا کوته که نه خوین قه دری عافیت نازانین، کوته که ده زانی قوناخ له کوټیه. با مه منوونی به ختی خومان بین که نه مری نه کرد هه موومان دارکاری بکن!

- باشتړین شت نه وه یه زور بیر بکه یته وه و کهم قسه بکه ی!

- چیه دهرسم داده ده ی؟ چما تر موعه لی می؟

- به لی، دهرست داده دم و نه ولاتریش!

- تو کئی تا دهرسی من دابدهی؟

- من پیام، ئەدی تو چیت؟

- نهخیر تو گوی سهگی!

له هه موو لایه که وه هاوار بهرز بووه وه:

- بۆ خاتری خوا بیبرنه وه، ئەم هاتوهاواره تان له چیه؟

بۆ ئیواره ی هه مان پوژی مانگرتنه که، دوا ی ئەوه ی له کار و
بێگار گه راینه وه، تووشی پترو ف بووم. پترو ف به دوومدا ده که را.
به دهم بریک ورته ورتی نا مه فووومه وه لیم نزیک بووه وه، که گه ییشته
لام بیده نگ بوو، به دهم پیاسه ی دوو قۆلییه وه له فکران راچوو. تا ئەو
کاتش هیچ شتی که له مه سه له ی مانگرتنه که حال ی نه بوو بووم. به
هیوا بووم پترو ف شتی که تی بکه یه نئ و بۆ باس بکات. بۆیه لیم پرس ی:

- ئەڕی پترو ف گیان، هاو پیکانت له ئیمه تو په نین؟

له پر وه خۆ هاته وه و گو تی:

- تو په؟ کئ؟

- زیندانییه کان، ئایا له نه جیبزاده کان تو په ن؟

- بۆچی تو په بین؟

- له بهر ئەوه ی به شداری مانگرتنه که مان نه کردن!

پترو ف گو تی:

- باشه ئیوه بۆ مان بگرن، مان له چی بگرن، ئەدی ئیوه له کیسه ی

خۆتان نان ناخۆن!

- خۆ له ئیو ئیوه شدا خه لکانیک هه ن له کیسه ی خۆیان نان

ده خۆن و له مانگرتنه که شدا به شدارییان کرد. ده بوایه ئیمه ش

پشتیوانیتان لیکه ی ن، ئەدی هاو پیتان نین؟

پترو ف به سه رسامی لئ ی پرسیم:

- ئیوه هاو پیتی ئیمه ن؟

تەمەشایەکم کرد. نەیتوانی نیاز و مەبەستەکی من وەخویتی. بەلام من بە تەواوەتی لەو حاڵی بووم. بۆیەکم جار ئەو مەسەلەیم بۆ پوون بوووەوە کە لە میژبوو، لە میتشک و خەیاڵداندا گینگلی دەدا و پێوەی دەتلامەو. مەسەلەیک کە تا ئەو دەمە تەنیا مەزەندە و خەیاڵ بوو لە لام. ئیدی بۆم دەرکەوت ھەرگیز ناتوانم پۆژی لە پۆژان بجم بە ھاوڕێی زیندانییەکان، تەنانت ئەگەر مەحکومی ئەبەدیش بم، مەحکومی بەشی تایبەتیش بم. ئیدی لەوساتەو ھەینت و بیچمی پترووف، بۆ ھەتا ھەتایە لە خەیاڵدان و یادگەمدا چەسپی. ھیندە بەسادەیی و پاشکاری و بێگەردی و حیرەتەو گوتی: "ئێوە ھاوڕێی ئیمەن؟! وای لێکردم لە دلی خۆمدا بپرسم ئاخۆ جوړە تەوسوتوانجێک لە قسەکانیدا نەبوو، چەشنە پابواردنیک لە پشت پەردە قسەکانییەو نەبوو؟ نەخیر، شتی وام تیا بەدی نەکرد. تەنیا ئەو بوو کە من ھاوڕێی ئەوان نیم و تەواو، تۆ بە پێی خۆت و ئیمە بە پێی خۆمان، تۆ بە خیر و ئیمە بە سەلامەت، تۆ ژیاڵی تایبەتی خۆت ھەیە و ئیمە ژیاڵی خۆمان.

ئەلھەقی وام وینا دەکرد، کە زیندانییەکان لە دواي ئەم مانگرتنە ناکامە، بە کەولکردن کەولمان دەکەن. ژیاڵمان لێدەکەن بە دۆزەخ. بەلام بە ھیچ جوړی شتی وا پووی نەدا! تەنانت کەمترین گلەییشتیان لێنەکردین، کەس تاقە نیگایەکی خراپی نەکردین! تەنیا وەکو جارێک ئەگەر پێکەوت و بۆنەیک ھەلکەوتبێ، تەشەپێکیان بە گوێدا دەداین، دەنا ھیچ پێکیان لێ ھەلنەگرتین. تەنانت پقیان لەو ھاوسنغانەیی خوشیان کە بەشداری مانگرتنەکیان نەکرد بوو و لە مووبەقەکە دەرنەچوو بوون، ھەلنەگرت، پقیان لەوانەش ھەلنەگرت کە زووبەزوو بایان دابوووەو لە پیزەکە ھاتبوونە دەری و گوتبوویان پازین و

گلەییان نییه! کەس ھەر باسی ئەو مەسەلە یەشی نەکرد. ئەو ھەم زۆر
بێ سەیر بوو! تا ئێستاش ھەر پێم سەیرە!

پەرەوێز:

۱- ئەو چیرۆکە دلتەزینەیی کە بە ناھەق دراوھتە پال ملازم ئیلنسکی
کە گوايە بابی خۆی کوشتووە، دۆستویفسکی ھەندێ بەشی لە
پۆمانی برایانی کارمازوفدا بەکار ھێناوە.

۲- تاگانروک کەوتووھتە سەر دەریای ئازوف و پتروباقلوسکش
کەوتووھتە کامتشاتکا، دوو ھەزار فەرسەخێک لە یەکتەرەو ھە دوورن.
۳- ت. کی. سیمون توکارفسکییە (1823-1900) یەکیکە لە
شۆرشگیرانی پۆلاندی. خواھنی کتیییکە بە ناوێشانەی "ھەوت سال لە
زینداندا".

«۱۹»

هاورپیکانم

له سه ره تاوه زیاتر مه یلم به لای ئه وانه دا هه بوو که وه کو خۆم بوون، واتا نه جییزاده بوون. به لام له نیو ئه و سێ نه جییزاده پووسه ی که ئیستا هاوژیندانی من بوون، یانی له نیوان ئاکیم ئاکمیج و (ئا. ف) ی شوڤار و ئه و کورپه ی به وه تاوانبار بوو که بابی خۆی کوشتبوو، ته نیا په یوه ندیم ده گه ل ئاکیم ئاکمیچدا هه بوو. ته نیا دلی خۆم بۆ ئه و ده کرده وه. ئه ویش ته نیا له و کاتانه دا که بیتاقه تی و نا ئومیدییه کی دژوار به روکی ده گرتم و خه میکی بیته ندازه دای ده گرتم و ههستم ده کرد به رگه ناگرم و ده بی بۆ که سیکی هه لپژم و جگه له و که سی ترم شک نه ده برد. له فه سلی پیشوودا هه و لم داوه زیندانییه کان پۆلین بکه م و به سه ر ده سته ی جیاوازا دا به شیان بکه م. به لام که ئیستا (ئاکیم ئاکمیج) م وه بیر که وتوو ته وه، هه سته که م ده بی ده سته یه کی دیکه ش بخه مه پیزی پۆلیتکاریه که مه وه، دیاره ئه م ده سته یه جگه له ئاکیم ئاکمیج که سی دی ناگریته وه. ئه م ده سته یه بریتی بوو له و زیندانییه نه ی که دنیا یان دابووه به ر کلکان،

خه مسارد و بيموبالات گوييان به هيچ نه ده دا، به لايانه وه گرینگ نه بوو له بيگاره زينداندا بژين، يان نازادبن و له ده ريتي زينداندا بژين، به لام نهو جوړه كه سانه له گين بوو، به شتوه ي پيزپه پ له لاي نيمه هه بن. ئاكيم ئاكميچ يه كيك بوو لهو پيزپه رانه. به نه فه سي له زيندان و بيگاره زينداندا گيرسا بووه وهكو نه وه ي ئيدي به يه كجاره كي و بڅ هه تا هه تا يه هر له زينداندا بژي. هه موو شته كانى، دوشهك و باليف، قاپ و ئامانه كانى زور به ديقت و پيكوپيكي دانابوو، به جوړي پيكخستبوون وهكو نه وه ي زيندان واري يه كجاره كي و هه تا هه تا يي نهو بيت. ئاكيم ئاكميچ هيشتا سالانيكي فره ي مابوو كه مه حكومييه ته كه ي ته واو بكات، به لام باوه پ ناكه م قهت بيرى له وه كرد بيته وه كه پوژانئ له پوژان نازاد بيئ و خه و بهو پوژه وه ببيني. ئيدي به ته واوه تي ده گل واقيعدا سازابوو، بهو هه لومه رجه پازى بوو كه تنيكه وتبوو، نه مه شي له ملكه چي و گوپرايه لي نه بوو، به لكو ته بيه تي و ابوو. ئاكيم ئاكميچ، مرقنيكي دلسوز و مەرد و رهند بوو. له هه وه لي زيندانيه كه مدا، يارمه تيه كي زوري دام، كومه ليك ناموزگاري به سوودي كردم، به لام ده بي نه وه ش بلنم كه هه ندي جار، زوري خه مبار ده كردم، من بڅ خوم، كه سيكي نيگه ران و خه ماوي بووم و نه ويش هينده ي دي قورپه كه ي خه ست ده كرده وه. كه خه م و په ژاره و نا ئوميدى زوري بڅ ده هينام، ده چووم گرپي دلم بڅ نهو ده كرده وه بهو هيوايه ي دلخوشيم بداته وه و دوو قسه ي ئوميد به خشم به گويدا بدات و هيچ نه بن به ناره زاييه وه باسي چاره نووسي ره شي هاو به شي خومان بكه ين و داخي دلي خومان هه لپيژين و دلخوشيه كي خومان بده ينه وه. به لام ئاكيم ئاكميچ، هيچي نه ده گوت، به كاوه خق خه ريكي فانوسه كانى خوي ده بوو، يان زور به وردى باسي نه وه ي بڅ ده كردم كه له فلان سالدا نمايشيكي سوپايان كردوه و

فرماندهی له شکره که ناوی فلان بووه و ئاماژه و هیمای نیتوان
 سه بازانی توپخانه چی بووه و چون گوپردراوه... هتد. هر هه موو ئه م
 تولوته فسیلاته ی به دهنگیکی یهک نهوا و ئارام، وهک ئه وهی دلۆپه بی
 و تک تک بیتته خوارئ، دهگیرایه وه. ته نیا کاتی که باسی ئه وهی
 دهگیرایه وه که کاتی خوی له قهقاز بووه و به شداری کاریکی
 کردوه (ئیسنا بیرم نهماوه ئه و کاره چی بوو) و میدالی (سانت
 ئان) یان داوه تی نهواری میداله که یان به شمشیره که یه وه کرد بوو،
 گهرم ده بوو و تۆزی جدیدتر قسه ی ده کرد و که ناوی "سانت ئان" ی
 ده برد، وهکو ئه وهی نهینیه که بدرکینی که منی دهنگی نزم ده کرد و
 پاشان بۆ دوو سی دهقیقه یهک بیتدهنگ ده بوو، له سالی یه که می
 چهپسییه که مدا، هه ندی جار له خۆمه وه و بیتته وهی هۆیه که ی بزانم،
 رقم له ئاکیم ئاکمیچ هه لده ستا و له دلی خۆمدا نه فره تم له و قهدهر و
 چاره نووسه ده کرد که منی کرد بوو به هاو زیندانی ئه و و
 تهخته خه وه کانمان ئه وهنده له یه کتره وه نزیک بوو که له زگ سه رمان
 له سه ری یه کتر بدات، به لام هر دوا ی سه عاتیک ژوان ده بوومه وه و
 ده که و تمه سه رکۆنه کردنی خۆم. به هه ر حال ته نیا له سالی یه که مدا
 تووشی ئه و حال ته ده بووم. پاشان شاره زای تهبع و ته بیعه تی ئاکیم
 ئاکمیچ بووم و ده گه لی راهاتم و که ئه و حال ته نه ی جارانی خۆم بیر
 ده که و ته وه ته ریق ده بوومه وه. هه لبه ته بیرم نایه ت پۆژی له پۆژان
 به زهقی و پووبه پروو له گه لی به شه پ هاتیم.

جگه له و سی پووسه، هه شت (۱) هاوپی دیکه شم هه بوون،
 دۆستایه تی که زۆر خۆش و پته وم ده گه ل هه ندیکیاندا پهیدا کرد،
 دۆستایه تی هه ندیکیانم، نهک هه موویان، پینخۆش بوو. هه ره
 باشه که یان له تورپه ی و چیکلانه ته نگیدا بیوینه بوو. ته نانه ت دوا ی
 ماوه یهک ناچار بووم په یوه ندی خۆم ده گه ل دوانیاندا بیرم و قسه یان

لیدابیرم. تهنیا سیان لهوانه خوځینهوار و پوښنیر بوون که بریتی
 بوون له: "ب. کی" (۲)، "م. سکی" و "ز. سکی" (۳) که پیاوړتیا پیر و
 جاران ماموستای بیرکاری بوو بوو. نه مه پیره میړدیکي باش بوو،
 بهلام خووی تایبه تی خووی هه بوو، سهرباری نه وهی له بواری خویدا
 زانا و زانیار بوو، بهلام هزر و هزینتی تهسک و سنووردار بوو. "م.
 کی" و "ب. کی" زور له و جیاواز بوون. له هه وه له وه "م. کی" م چووه
 دلوه، قهت پوژئی له پوژان قسه یه کی بهرز و نزمان له هه نېه
 یه کدا نه کرد. زور قهر و حورمه تم دهگرت، بهلام په یوه نښی و
 دوستایه تیم دهگه لیدا توخ نه بوو، قهتیش پوژئی له پوژان نه گیمه نه و
 ئاسته. هرچنده پیاوړتیا توپه و ترو و پووگرژ و بهگومان بوو.
 بهلام زور به سهر خویدا زال بوو. توانای خو کونترپولکردنی هه بوو،
 من نه سیفه تیم به دل نه بوو، پیاو ههستی دهکرد که هرگیز پوژئی
 له پوژان دلی خووی بۆ کهس نه کردووه ته وه و ناکاته وه. له وه شه من
 هه له بوو بم. گرینگ نه وه یه پیاوړتیا زور به ته بیعت و نه فسه برز
 بوو. زیره کییه له پاده به ده ره که ی، دوو پووییه که ی، درېونگی و
 دوو ره په پریزییه که ی، گومانیکي قولی له لای دهو رو به ره که ی دروست
 دهکرد. پیاوړتیا بوو چهند به گومان بوو نه وه ندهش له هه نښی پووه وه
 به باوه پ بوو. نه دوو فاقیه سهرچاوه ی عه زابی پوچی نه و بوو.
 سهرباری هه مو نه مانه، به ئاشکرا دزایه تی هه ردو هاوړئ "ب.
 سکی" و "ت. سکی" دهکرد.

"ب. سکی" پیاوړتیا نه خوځش بوو، خه ریک بوو تووشی سیل
 ده بوو، زور تونده ته بیعت و چیکلده ته نگ و دپ بوو، بهلام له ناخا
 نیهادپاک و پاقردل بوو. هر نه به دمجیزی و توپه یه وای لیکرد
 بوو هه نښی جار وه کو مندالی گروژ و وپکن و بیانوگر دهاته
 بهرچاو. من نه مده توانی دهگل نه ته بیعت و خووه دا هه لکم، بویه

ھا تو چۆ و پەيوەندىم دەگەل (ب. كى) دا بىرى، بىئەوەى توزقالىك
 خۇشەويستىم بەرانبەرى كەمبىتەو، رېك بە پىچەوانەى (م. كى) يەو
 كە ھەرگىز پۇژى لە پۇژان لى زىز نەبوو بووم، بەلام خۇشىشم
 نەدەويست. كە ھەموو پەيوەندىيەكم لەگەل (ب. سكى) دا بىرى،
 ناچار بووم پەيوەندى دەگەل ھاوپىكەشىدا ت. سكى، كە لە فەسلى
 پىتشودا باسەم كىردو، بىرىم، ھەلبەتە ئەمەم زۆر لە بەرگران بوو،
 چونكە ھەرچەندە خوينەوارىيەكى كەمى ھەبوو، بەلام پىاوينكى
 جوامىز و بويز و جوانخاس بوو. ئەم پىاوە (ب. كى) بە پادەيەك
 خۇشەويست، ھەر كەسنى قسەى لى داپرايايە، ئىدى بى
 چەندوچوون، دەبوو بە دوژمنى. ئەو ھەبوو لەسەر (ب. كى) بەينى
 دەگەل (م. كى) شىدا تىكچوو. ھەرچەندە بەزەحمەتتىكى زۆر ئەو
 بىرپارەى دا. بە ھەر حال ھەموو ئەو پىاوانە، توندەتەبيەت و بەدمجىز
 و ھەستىار و بىخەوسەلە و جىكلدانەتەنگ و خەمۆك و پىرگومان
 بوون و ئەمەش ھۇى خۇى ھەبوو. ئىدى ژيانى زىندان بۆ ئەوان زۆر
 دژوارتر و زەحمەتر بوو لە ژيانى ئىمە، چونكە لە ولات و زىدوژاگەى
 خۇ دوور خرابوونەو و ھەندىكيان حوكمى دوورودرىژى دە سال و
 دوازە سال درابوون. لە ھەموو ئەمەش ناخۇشتر ئەو ھەبوو، كە
 بۆچوون و قەزاوەتتىكى پىتشوختە و بى بنجوبناوانيان دەرھەق بە
 ھەموو زىندانىيەكان لا دروست بوو بوو و ھەموو زىندانىيەكان بە
 دپندە دەزانى و نەدەيانتوانى و نەدەيانويست بچووكترىن نىشانەى
 مرقۇسستىيان تىا بىيىن يا كەشف بگەن. ديارە ئەم بۆچوون و
 قەزاوەتە بى بنجوبناوانە زادەى ئەو ژىنگە سەخت و ھەلومەرچە
 دژوارە بوو كە تىيەوتبوون، ئىدى ژيانىيان لە زىنداندا زۆر ناپەھەت
 بوو. بەينىيان تەنيا دەگەل چەركەس و تاتارەكان و ئەشعيا فومىچدا
 خۇش بوو، رقىيان لە زىندانىيەكانى دى بوو و خۇيان لىدەپاراستن.

تهنیا پیزی ئو پیاوه پیره موسولمانه‌یان ده‌گرت که خه‌لکی ستارودوب بوو. به‌لام به دریژی ئو ماوه‌یه‌ی که من له زینداندا بووم، تاقه زیندانییه‌کم نه‌بینی گالته به ره‌گورپه‌چه‌لک و ئایین و باوه‌ریان بکات، له کاتیکدا له نێو خه‌لکی عه‌وامی ئیمه‌دا وا باوه که به ته‌وسوتوانجه‌وه بروانه خه‌لکی بیانی، به تاییه‌تی ئه‌لمانه‌کان، خه‌لکی بۆیه گالته‌یان به ئه‌لمانی ده‌کرد چونکه به درۆزن و دوو‌پوویان ده‌زانین، که‌چی زیندانییه‌کانی له‌مه‌ر ئیمه، هینده‌ی پیز و قه‌دری نه‌جییزاده پولاندییه‌کانیان ده‌گرت، ئه‌وه‌نده پیزی ئیمه‌ی نه‌جییزاده‌ی پرووسیان نه‌ده‌گرت. قه‌ت نه ئازاریان ده‌دان و نه ته‌شهریان لیده‌دان، که‌چی پولاندییه‌کان نه ئه‌مه‌یان ده‌بینی و نه له‌به‌رچاویان بوو. باسی 'ت. کی' م کرد، جا با بیمه‌وه سه‌ر باسی ئو پیاوه. ئه‌م پیاوه که ده‌گل هاو‌پیکه‌یدا به‌ره‌و زیندانه‌که‌ی له‌مه‌ر ئیمه دیت، به دریژی ریگا 'ب. کی' هاو‌پیتی له کۆل ده‌کات، چونکه 'ب' کابرایه‌کی ریوه‌له‌ی مرده‌له‌ی له‌ش به‌بار بوو، له نیوه‌ی قوناغی یه‌که‌می ریگادا په‌کی ده‌که‌وئ. هه‌وه‌ل جار په‌وانه‌ی تاراو‌گه‌ی 'ئو-گورسک' (۴) ده‌کرین که به قسه‌ی خۆیان وه‌زعیان له‌وئ باش ده‌بیت، به‌هه‌رحال وه‌زعی ئه‌وینده‌ر زۆر له وه‌زعی زیندانه‌که‌ی ئیمه باشتر ده‌بیت. به‌لام چونکه نامه - هه‌لبه‌ته نامه‌ی زۆر ئاسایی - بۆ زیندانییانی شاریکی دی ده‌نیرن و حکومه‌ت به‌مه ده‌زانس و بریار ده‌دات بۆ زیندانه‌که‌ی ئیمه‌یان بنیڕ، تا پاسته‌وخۆ له ژیر چاودیری ده‌سه‌لاتی بالادا بن. تا هاتنی ئه‌وان (م.کی) به تهنیا بوو، جا ته‌سه‌ور بکه له ماوه‌ی یه‌که‌م سالی زیندانییه‌که‌یدا چه‌ند نیگه‌ران و تهنیا بووه!

هه‌موو زیندانییه سیاسییه‌کانی لای ئیمه گه‌نج بوون، تهنیا 'ژ. کی' نه‌بن که وه‌کو پیتشریش باسم کرد، هه‌میشه خه‌ریکی نوێ و وێرد و نزایان بوو، ته‌مه‌نی په‌نجا سالیک ده‌بوو. ئه‌م پیاوه که بیگومان

مرقۇڭىكى ئابۇمەند بوو، تەبىئەتتىكى زۆر سەير و غەربىي ھەبوو. تەننەت ھاورپىكانىشى: "ت. كى" و "ب. سكى" خوشياننە دەويست و بە دەگمەن قسەيان دەگەل دەکرد و گلەپپان لىدەکرد كە كەسىكى كەللەپەق و سەرسەخت و بە بروبپانوو، مە نازانم تا چ ئەندازە يەك ھەق بەوان بوو. بەلام ئەوئەندە دەزانم ئەگەر خەلكى لە زىنداندا يان لە ھەر شوپىنكى تردا، بە زۆر و بىن خوايشتى خۇيان كۆ بىكرىنەو ھەشەپ و پىشوپىنى و ناكوكى و بوغز و كىنەيان زىياتر دەكەويتە نيوان وەك لەوئە بە ئازادى و بە خواستى خۇيان كۆ بىنەو و يەكبگرن. ديارە ئەم ناكوكى و پىشوپىنىش فاككەر و ھۆكارى زۆرى ھەيە. ئەمە جگە لەوئە "ژ. كى" بە خۆى مرقۇڭىكى كورتىين و ناساز بوو. ھىچ يەككىن لە ھاورپىكانى لەگەلدا ھەلى نەدەکرد. ھەرچەندە مە قەت لەگەلى تىنك نەچووبووم، بەلام پەيوەندىشم لەگەلدا قول و تۇخ نەبوو. ئەو پياو ھەماتىكزانىكى لەزەبەر بوو، لە بىرمە پۇژى، بە زمانىكى تىكشكاوى نيوھەرووسى و نيوھەلەندى باسى تيۋرىيەكى ئەستىزەناسى بۆ كردم كە گوايە لە داھىتان و دۆزىنەوئەى خۆى بوو و بۆى باسكردم كە كاتى خۆى كىتپىكى زانستى دەربارەى ئەو بابەتە نووسىو، بەلام ھەموو مەلەبەند و بىنكە زانستىيەكان گالتهيان پىكردوۋە. لەو دەچوۋ مىشكى كەمىك تىك چوۋبى و پارسەنگى بوئ. جارى وابوۋ چەندىن پۇژى يەك لە دواى يەك دەكەوتە سەر چۆكان و نوپۇزى دەکرد و وپۇردى دەخوئىند و نىزاي دەكرد، ئەمە واى كرد بوو گىشت زىندانىيەكان پۇزى بگرن و تا مەردىش ھەر پۇزىيان دەگرت. دواى نەخۇشەكى كوشىندە، لە زىنداندا و بە بەرچاۋى مەنەو كۆچى دوايى كرد. كە يەكەم پۇژ گەپپە زىندانەكەى لەمەپ ئىتمە، بە ھۆى بەدھالى بوونىكەو دەگەل مەجەردا، گىشت زىندانىيەكان خوشيانوئىست. كە ئەو زىندانىيەكە بە قونساغ لە (ئو-گورسك) ھەو بە زىندانەكەى ئىتمە

هینرابوون، له پینگه قژ و پدینیان نه تاشی بوون. که به سهر و پيشی هاتووه و هرابوونه به ردهم میجر، هر که چاری پشيان که وتبوو، زور تورپه بوو بوو، ثم سهر پینچیهی، هر چه نده هیچ خه تاو تاوانیکی زیندانییه کانی تیدا نه بوو بوو، پی قووت نه چوو بوو. ئیدی میجر بهک به خوی نه پاند بووی:

- نه مانه چین! سهر سهرین، چه تن، پینگرن چین!

(ژ. سکی) له کاتانه دا به ئاسته م له پرووسی دهگهی، وای زانی بوو له وان ده پرسن که ئاخو چه تن، یان پینگرن، ئه ویش وه لامی دابووه:

- ئیمه سهر سهری و به ره لالا نین، زیندانی سیاسین.

میجر دهنه پیتی:

- چوئن؟ چی؟ قسه له قسهی من دهکهی! یه کسه ر بۆ

پاسه وانخانه کهی بهرن و ده سته جی سه دانه جهلدی لیده ن.

ثم پیره میزه، بی هیچ چهن دوچوونیک پیک به ده مدا راده کشیت و دهستی دهخاته بهینی ددانه کانیه وه و بی هیچ ئاخو ئوفیک، بینئوهی به حال ببزوی، سزاکهی خوی وه رگرت و مهردانه هه ستایه سهرین. له کاته دا ت. سکی و ب. کی یان هینا بۆ زیندانه که، م. کی له بهر ده رگا چاوهر وانیان بوو، هر که بینینی هر چه نده پیشتر نه بینینی بوون، یه کسه ر باوهشی پیدا کردن و بهستی له مل وه رینان. ثم دووه که زور له پیشوازییه کهی میجر پهست و تورپه بوون، ئه و پرووداوه تاله یان بۆ گیراپیه وه که به سهر ژ. کی هاتبوو. من ئیستاش ئه و ساته م له بیره که م. کی ئه و پرووداوهی بۆ گیراپیه وه. م. کی کوتی: له قه پیلکی خۆم ده رچووبووم، نهک هر تورپه بوو بووم، به لکو ده له رزیم، چووم بۆ بهر ده روازه که و له چاوهر وانی ژ. کی دا وه ستام. چونکه ده بوا دوا ی سزاکهی یه کسه ر له باره گای

پاسهوانییهوه بیته ده ری. له پړ ده رگا کرایه وه. ژ. سکی، پهنکی سپی هه لگړا بوو، لیوی ده لرزی، بیته وهی ته مه شای هیچ که سیک بکات، به به ردهم نهو زیندانییه نه دا که له حوشه که دا بوون، تیپه پری- زیندانییه کان ده یانزانی نه جیبزاده یه که شه لاقکاری کراوه- خوی به قاوشه که دا کرد و یه کسه ر چوو بۆ سهر جیگا که ی خوی و بیته وهی تاقه قسه یه که له گهل هیچ که سیکدا بکات، که و ته سهر چۆکان و دهستی به نویژ و دوعا و نزیان کرد. زیندانییه کان نه که هه ر سهر سام بوون به لکو زوری ش خه فه تیان بۆ خوارد. که چاوم به م پیره میترده سهر سپیه که و ته که به و ته مه نه وه مال و ژن و منداله کانی له زاگی خوی به جیهیشتبوو، که دیتم چۆکی داداوه و پاش نهو سزا ناهه قه نویژ دهکات و ویردان ده خوینی، زور تورپه بووم، ئاگام له خو نه ما، ده تگوت مه ست و سهر خوشم.

ئیدی لهو سه عاته به دواوه زیندانییه کان ژ. سکی یان خوشو یست، به راستی زور دل به ندی نهو هه لو یسته ی بوون که له ژیر لیدان و جه لده دا، هیچ ئاخو ئوفیکی نه کرد بوو. هه لبه ته پتویسته نه وه ش بلیم که هه رگیز ناکرئ نهو نموونه یه ی سهر وه به نموونه ی باوی مامه له ی ئیداره ی زیندان ده گهل زان دانییانی نه جیبزاده بزانرئ، ئیدی نه جیبزاده ی پرووسی بن یان پۆلاندی. نه مه شتی که په یوه ندی به خودی به رپرسی زیندانه که وه هه یه، که نه گه ر که سیک ی نارپه سن و ناجسن بن و به خوتو خوپایی پق له زیندانییه کی به دبخت هه لگریت، ده توانی ژیا نی لن تال بکات، ژیا نی لیبکات به دۆزه خ. به لام پتویسته ددان به وه شدا بنه م که سه رکر دایه تی بالای تاراو که و بیکاره زیندانه کانی سیبیریا، که به رپرسیا ریه تی تیکرایی به رپرسیانی زیندان و تاراو که کانی له نه ستو بوو، ئاموژکاری و ریتنمای تایبه تی ده ره ق به زیندانییانی نه جیبزاده هه بوو، ته نانه ت زور جار، چاوپو ش

زیاتریان لیده کرا، یه کهم له بهر ئه وهی ئه وه فرمانده گه وړانه خویان
 نه جییزاده بوون، دووهم زورچار نه جییزاده کان ملیان بق جهلد
 نه دابوو و به گژ جهلاده کانی خویاندا چوو بوونه وه و ئاکامی خرابی
 لیکه وتیووه، سیتیم، که ئه مه یان به پای من هوی بته پته بوو،
 سالانیک له مه و بهر، پتر له سی و پینج سالان، کومه لیکي زور له
 نه جییزادان به که پته تی (5) ده زگیر ده کړین و حواله ی تاراوگه و
 گرتووخانه کانی سیبیریا ده کړین، ئه وه نه جییزاده دوورخراوانه،
 ئه وه نده پیزی خویان ده کړن، ئه وه نده سهار و سه نګین و
 خوشه پته تار ده بن، که سهرانی تاراوگه و گرتووخانه و
 بیکاره زیندانه کان، ناچار ده بن زور پیزیان بګرن و مامه له یه کی
 جیاواز تریان ده گهل بګن وه کو ده گهل زیندانیانی ئاسایدا، ئیدی
 ئه مه بوو به داب و بهر پرسانی بچووی زیندانه کانیش، په پره وی
 سهرانی سهرووی خویان ده کرد و به چاویکی دی ته مه شای
 زیندانیانی نه جییزاده یان ده کرد و مامه له یان له ته کدا ده کړن. و پرای
 ئه وه ش گه لیک له بهر پرسه بچوکه کان گله ییان له ئاموزګاری و
 پینماییه کانی سهرانی خویان ده کرد و داخی ئه وه یان ده خوارد که پری
 نادرین به مه یل و ئاره زوی خویان په تار بګن، چونکه په تار یان
 سنووردار بوو، ئه گهر ئازادی په تار یان بدرايه زوریان غدر له
 زیندانییه کان ده کرد و سه ختګیریان ده گهل ده کړن. دیاره من ئه م
 قسانه له گیرفانی خومه وه ده رناهیتم، به لکو به لگم هیه، بق نمونه
 زیندانییان دابه ش کرابوون به سه س ده سته وه، ده سته ی دووه میان
 که من یه کیک بووم له وان، بریتی بوون له و زیندانییانه ی که له ژیر
 ده سلهاتی سوپاییدا بوون، ئه مانه ژیان یان زور سه ختر بوو له ژیانی
 زیندانیانی ده سته ی یه کهم و (که له کانه کاند کاریان پنده کرا)
 ده سته ی سیتیم (که له کارخانه کاند کاریان پنده کرا). جا ژیانی

دهستى دووهم هر بۆ نه جييزاده كان سهخت نه بوو، بهلكو بۆ گشت
 زيندانيه كانى ئو دهسته يه هر سهخت و دژوار بوو، چونكه
 سيستمى بردنه كيان، سيستمى سويپايى تهواو بوو، پىك له هر
 بنگه يه كى سويپايى ديكى پرووسيا ده چوو. سيستمى سويپايى
 هميشه جددىتر و به زهبتوره بقتره. بۆ نمونه زيندانيانى ئه
 دهستى دووهمه هميشه پى به كۆتوزنجير بوون، پاسه وانيان به
 دياره وه بوو، بۆ كۆچ چووبان پاسه وانيان ده گهل ده چوو، كه شتى وا
 له گهل دوو دهسته كهى تر دا نه ده كرا و نه بوو، ههلبهته ئه مه قسه ي
 سه رزارى زيندانيه كانى لاي ئيمه بوو كه خهلكانى شاره زاش هه مان
 قسه ي ئه وانيان ده كرد. بۆيه زيندانيانى ئه دهسته يه خۆزگه يان به
 زيندانيانى دهستى يه كه م ده برد (كار له كانان) كه گوايه به گويره ي
 ياسا قورسترين سزا بوو. به لى ژيانان له دهستى دووهمدا ئه وه نده
 ناخۆش بوو، خهويان به وه وه ده بينى بۆ بىگار بچن بۆ كانه كان.
 هه موو ئو زيندانيانه ي كه له گرتووخانه كانى ديكى پرووسيا وه
 هاتبوون بۆ سيبيريا، يه كدل و يه كزمان باسى خراپى زيندانه كانى
 خۆيانيان ده كرد، ئه وه يان دووپات ده كرده وه كه زيندان و گرتووخانه
 نه بوون، بهلكو دۆزهخ بوون، دلنپايان ده كردن كه سيبيريا له چاو
 زيندان و گرتووخانه كانى ديكى پرووسيا دا، وهكو به هه شته. جا ئه گه ر
 ئيمه ي نه جييزاده، له زينداني دهستى دووهمدا، كه له لايه ن
 جه نه رالىكى سويپايه وه، سويپايانه به پتوه ده برا، له چاو زيندانيانى
 ديدا، مدارايه كى زياتر ده كراين، ئه وا بىگومان زيندانيانى دهستى
 يه كه م و ستيه م به گشتى له دهسته كه ي ئيمه پتر مدارا ده كران،
 پيموايه من به باسكردنى ئو شوينانه ي كه خۆم به پراكتيكى تيايدا
 بووم، توانيومه نمونه يه كى زيندوو ده رباره ي پهوشى سه رانسهرى
 گرتووخانه و تاراوگه كانى سيبيريا پيشكهش بكه م. ئو واريقات و

به سه رها تانه‌ی که له لایه‌ن زیندانیانی هه‌ردوو ده‌سته‌ی یه‌که‌م و
 سیئه‌مه‌وه بۆم گێر دواوه‌ته‌وه، دروستی و راستی نه‌ج‌ام‌گیریه‌که‌ی
 من ده‌سه‌لمێن. ئیمه‌ لێره، له ژێر چاودێریه‌که‌ی هینده‌ تونددا بووین،
 که چاودێری وا له هیچ شوێنێکی تردا نه‌بوو: له هیچ پوویه‌که‌وه
 خاتریان نه‌ده‌گرتین و چاوپۆشیان لێنه‌ده‌کردین، هه‌مان کار و هه‌مان
 بێگار، هه‌مان کۆت و هه‌مان زنجیر، هه‌مان چه‌پس و هه‌مان قفل،
 خۆلاسه‌ هه‌مان مامه‌له‌ی هه‌موو زیندانییه‌کانی ترمان ده‌گه‌ل ده‌کرا.
 یانی مه‌حال بوو په‌نا بدریتین یان بپارێزیتین یان چاوپۆشیمان
 لێبکری، چونکه‌ له سه‌رده‌میکی نزیکي سه‌رده‌می ئیمه‌دا، خه‌لکانی دوو
 زمان و بوختانه‌ی و چال هه‌لکه‌ن و شو‌قار له‌و شاره‌ی ئیمه‌ی لێ
 بووین، نه‌وه‌نده‌ زۆر بوو بوون، که ئیداره‌ی زیندان و فهرمانبه‌ره‌کانی
 له‌وه‌ ده‌ترسان زمانیان لێبدری و بینه‌ قوربانی بوختانی بوختانه‌یان،
 له‌و سه‌رده‌مه‌دا چاوپۆشی له‌ هه‌ندێ زیندانی به‌ تاوانی زۆر گه‌وره‌
 داده‌نرا، بۆیه‌ فهرمانبه‌ره‌کان، له‌ خۆیان ده‌ترسان، له‌وه‌ ده‌ترسان
 ناویان به‌ خراپه‌ ده‌رچێ یان وه‌زیفه‌کانیان له‌ ده‌ست بده‌ن، بۆیه
 هه‌مان مامه‌له‌ی زیندانیانی ئاساییان ده‌گه‌ل ئیمه‌شدا ده‌کرد، به
 حیساب ته‌نیا له‌ مه‌سه‌له‌ی نه‌شکه‌نچه‌ و سزای به‌ده‌نیدا به‌خه‌شرا
 بووین، به‌لام له‌ راستیدا نه‌گه‌ر هه‌له‌ و خه‌تا و سه‌رپێچیه‌کی
 چکوله‌شمان کردبا، پێک و بێ چهندوچوون ده‌خراينه‌ ژێر جه‌لد،
 چونکه‌ سیسته‌می سوپایی وا ده‌خوای هه‌موان له‌ به‌رده‌م سزا
 یه‌کسان بێ، به‌لام له‌ خو‌راپی و به‌بێ هق، وه‌کو هه‌ر زیندانییه‌کی
 ئاسایی، نه‌ده‌خراينه‌ ژێر جه‌لد. که فهرمانداری زیندانه‌که‌ به‌ سزاکی
 "ژ. سکی" زانی بوو، به‌ راستی له‌ میجهر توپه‌ بوو بوو و ئاگاداری
 کردبووه‌وه‌ که ئاگای له‌ خۆی بێ و جاریکی دی کاری وا نه‌کات.
 هه‌موو زیندانییه‌کان به‌مه‌یانزانی بوو، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شیان زانی بوو

که فرماندار، متمانیه‌کی زوری به میجر ه‌بوو و چونکه زور پابه‌ندی یاسا بوو و نمونیه‌کی ته‌واو عیاری فرمانبری گوت‌پایه‌ل بوو، خوشیده‌ویست، که نه‌و ه‌واله‌ی بیستبوو، ه‌واله‌ی نه‌شکه‌نجه‌دانی (ژ. سکی)، زور به توندی سه‌رکونه‌ی کرد بوو. ئیدی میجر په‌ند و دهرسیکی له‌مه‌وه‌رگرتیوو، بۆ نمونه به‌ئاواته‌وه‌ بوو پوژئی له‌ پوژان (م. کی) له‌ قافا بگریت و بیخاته ژیر جه‌لد و پئی پابویرئ. زوری پق له‌ (م. کی) بوو، ه‌لبه‌ته به‌ه‌وی نه‌وه‌وه‌ که (ئا. ف) بوختانی بۆ کرد بوو و زمانی لیدا بوو. به‌لام ویرای نه‌وه‌ی ه‌میشه له‌ بیانویه‌ک ده‌گه‌را و بۆی له‌ که‌میندا بوو، شو‌فار و جاسووسی به‌ سه‌روه‌ه‌ دانا بوو، ه‌ر به‌و ئاواته‌ی نه‌گه‌یی. ئیدی ه‌والی مه‌سه‌له‌که‌ی (ژ. سکی) له‌ شاردا بلا‌وبووه‌وه‌، پای گشتی دژی میجر ه‌اوروژا، خه‌لکیکی زور سه‌رزه‌نشتیان کرد و ته‌نانه‌ت ه‌ندی که‌س سه‌رکونه‌شیان کرد.

ئێستاش یه‌که‌م به‌رخوردی خۆم ده‌گه‌ل میجره‌دا له‌ بیره‌. وه‌ختی که‌ییشتی نه‌توبولسک، زور چیرۆک و حیکایه‌تی ترسناکیان له‌مه‌ر به‌دخوویی و به‌دمجیزی میجر، بۆ من و زیندانییه‌کی نه‌جیبزاده‌ی دی گت‌پایه‌وه‌. ه‌ندی له‌و کۆنه‌زیندانیانه‌ی (که‌ کاتی خۆی بیست و پینج دانه‌ سال حوکم درابوون و حوکمه‌کانیان ته‌واو کرد بوو و له‌م شاره‌دا ئاکنجی بوو بوون و وه‌کو ئیمه‌ نه‌جیبزاده‌ بوون، تا ئیمه‌ له‌ زیندانی توبولسک بووین، ه‌لبه‌ته به‌ شیوه‌یه‌کی کاتی له‌وچ بووین، چه‌ند جارێک له‌ پیاوه‌تی و چاکه‌ی خۆیان سه‌ریان داین و ئاموژگاریان کردین که‌ ئاگامان له‌ خو‌ بێ و خومان له‌ شه‌ری ئه‌م پیاوه‌ بپاریزین که‌ قه‌رار بوو بێ به‌ به‌رپرسی زیندانه‌که‌مان، ه‌روه‌ها به‌لێنیان داین، که‌ بچه‌ لای ه‌ندی که‌سی ناسراو و ده‌ست‌پۆ تا شه‌فاعه‌تمان بۆ بکه‌ن و له‌ شه‌ری میجره‌مان، بپاریزن.

ټلهه قى نامه شيان بڼ هه سى كيژه كهى فرماندار نووسى بوو، كه له پروسيواوه بڼ ديدنهى بايان هاتبوون، دياره ټوانيش به قازانجى ټيمه قسه يان كرد بوو. به لام جه نه رال فرماندار، دهيتوانى چ بكات؟ ته نيا ټوه ندهى له ده ست ده هات كه به ميجر بللى پتويسته به يه كچاو سه پرى هم موان بكات و دادپه روه رانه ياسا جيبه جى بكات. سه عات سنى پاش نيوه پڼو بوو كه من و هاوپنكهم گه يينه ټهم شاره، پاسه وانه كان، يه كسهر بڼ لاي ميجر يان هيتاين. له راره وه كه دا وه ستينراين، نارديان به شوين عه ريفخه فهرى زيندانه كه دا. هه كه عه ريفخه فهر گه ييه جى، يه كسهر ميجر خوى به ژوردا كرد. ده موچاوى سوور، يه كچارچه رقوكينه بوو، رنك له جالجالو كه يه كى دپ ده چوو كه خوى بڼ په لاماردانى ميتشيكى داماو ټاماده بكات كه كه وتبته داوييه وه و بيهوده په له قاژهى دهر باز بوونى بيت.

ميجر پووى كرده هاوپنكهم و پرسى:

- نيتو چيه؟

دهنگى گر و پچر پچر بوو، ده يو يست به و شتويه سامى خويماڼ به سهر دا بنويتى

ټه و جا پووى له من كرد، له ژير چاويلكه كه يه وه نيگايه كى كردم و

پرسى:

- ټه دى تو؟

ناوى خوم پڼ گوت. ټه و جا پووى كرده عه ريفخه فهر و گوتى: عه ريف، ټه مانه يه كسهر بڼ زيندان ببهن، با له قهره ولخانه كه ش سهر يان بتاشن، وه كو زيندان ييانى مه دهنى سهر يان بتاشن، يانى نيوهى سهر يان، سبه ينى كوتوزنجير يان بكن!

سهروو پالتوی خاکیمان له‌بەر بوو که په‌له‌په‌له‌ی زه‌ردیان به پشته‌وه بوو، ئه‌م پالتویانه‌یان له تو‌بولسک دابوینی. که چاوی به پالتوکانمان که‌وت، له سه‌ری پو‌یی و گو‌تی:

- ئه‌م پالتویانه چی‌یه؟ ئه‌مانه له کو‌یوه دین؟ ئه‌مه ئونی‌فۆرمی تازه‌یه، بی‌گومان ئونی‌فۆرمی تازه‌یه، ئه‌مانه به ته‌مان، ئه‌مه ده‌ستوری پترسبورگه؟

به‌ده‌م ئه‌و قسا‌نه‌وه، به ده‌ورماندا ده‌سو‌پایه‌وه و یه‌ک یه‌ک ته‌مه‌شای ده‌کردین. ئه‌وجا له‌و پاسه‌وانه‌ی پر‌سی که له گه‌لماندا هات‌بوو:

- ئه‌مانه هی‌چیان پێ نی‌یه؟ هی‌چیان له‌گه‌ل خۆدا نه‌هیتاوه؟ یارۆی پاسه‌وان، خه‌به‌ردار وه‌ستا و به‌پێژه‌وه تفه‌نگه‌که‌ی خسته سه‌رشانی و بگره که‌میکیش له تر‌سا ده‌له‌رز، هه‌موو خه‌لکی می‌جه‌ریان ده‌ناسی و لێ‌ده‌ترسان، یارۆی پاسه‌وان به‌رس‌قی دایه‌وه و گو‌تی:

- پایه‌به‌رز، جلی تای‌به‌تی خویان پێ‌یه!
- هه‌موو ئه‌م جالا‌نه‌یان له‌بەر دا‌که‌نن، ته‌نیا جلی ژێره‌وه‌یان له‌بەر بیل‌نه‌وه، جلی سه‌پی، ئه‌گه‌ر جله‌کانی ژێره‌وه‌یان سه‌پی نی‌یه، په‌نگاو‌په‌نگه، ئه‌وانه‌شیان له‌بەر دا‌که‌نن، بیه‌خه‌نه هه‌را‌چه‌وه و پا‌ره‌که‌ی بیه‌خه‌نه سه‌ندوقی دا‌هاتی زین‌دانه‌وه.

ئه‌وسا نی‌گایه‌کی توندی ئێ‌مه‌ی کرد و له‌سه‌ری پو‌یی:
- مه‌حکوم یان زین‌دانی بی‌کاره‌زین‌دان نابێ هی‌چی هه‌بێت. ئا‌گادا‌ر بن! ئا‌گاتا‌ن له په‌فتار و هه‌لسو‌که‌وتی خۆ بێ! نا‌مه‌وی بچو‌و‌کت‌رین شت ببی‌سته‌وه! ده‌نا سزا و ئه‌شکه‌نجی به‌ده‌نی له خزه‌متان دایه!
هه‌ر که پێ خوار دا‌بنێن، شه‌لاق ئاما‌ده‌یه!

خۆشدهويست! من نازانم زيندانييه كان بۆچى بهو پاديه پموودهى
 بوو بوون و خۆشياندهويست. بهلام ئهوه دهزانم، مهحال بوو
 زيندانييهك ببيني و قسهيهكى خۆشى دهگهل نهكات، به پرويدا
 پينهكهنى و شۆخى و سوعبهتى دهگهل نهكات. ههلبهته له قسه و
 سوعبهتهكاندا زۆر بيفيز و خاكى بوو، قهت وهكو گهوره و بهرپرس
 خۆى نهدهنواند. بهلكو وهكو هاوپرئ مامهلهى دهگهل زيندانييهكاندا
 دهكرد. كهچى سهربارى ئهمش، زيندانييهكان نهك هه زۆريان پريز
 دهگرت، بگه شهرميانيش لندهكرد. هه زيندانييهك به پريكهوت له
 دوورهوه ئه فرماندهيهى ديبا، پووى دهگهشايهوه، بزهيهكى بۆ
 دهكرد و كلاوهكهى وهكو پريزىك بۆ دادهگرت. خۆ ئهگه فرماندهكه
 مهرحهبايهك و قسهيهكى دهگهل كردبا، ئهوهى به خهلاتيكى گهوره و
 پر شانازى بۆ خۆى دهزانى. ئهمهيه ئهجامى خۆشهويستى! 'ج.
 كوف، كابرايهكى به ههيهت بوو، ههنگاوى ههپاوى دهن، له پريكرندا
 قوتوقيت بوو. زيندانييهكان پياندكهوت 'ههلق'. ههلبهته ئه پياوه
 نهيدهتوانى هيج يارمهتياهى زيندانييهكان بدات، چونكه تهنيا
 بهپروهبردنى كاروباره ئهنازيارييهكانى له ئهستو بوو، كه ئهويش به
 گويزهى پرهنسيبى ياسايى پريخرا بوو و نهيدهتوانى بهموو لى لا
 بدات يان بيگوپريت. بهلام ئهگه به پريكهوت دهستهيهكى له زيندانييان
 ديتبا كه له كار بوونهتهوه، له جياتى ئهوهى به خۆپايى پايان
 بگپرئ و ماتهليان بكات، بهر له ليدانى دههۆلى پايدۆس ئيزنى دهنان
 بۆ شويى خۆ بگهپينهوه. زيندانييهكان بۆيه خۆشياندهويست چونكه
 متمانهى پتيان ههبوو، پريزى دهگرتن و نهيدهبوغزاندن، خۆى
 بهسهردا نهدهنواندن. دلنيام ئهگه ههزار رۆبلى ليكهوتبا و دهستی
 دزترين زيندانيى ئيمه كهوتبا، به دهقى خۆيهوه بۆى دهگيرايهوه.
 دواى هاتنى ئيمه به مانگيك، دهنگۆى ئهوه بلاو بووهوه كه دهگهل

میجهردا، میجهری بیزاراودا به شه پ هاتوو و سهرگونه ی کردووو،
ئهمه هینده ی دی له نیو زیندانییهکاندا خوشهویستی کرد! زیندانییهکان
له خوشیدا له پیستی خو نهدههیتورین! فرماندار هاودهووهی میجهر
بوو، واتا دۆست و هاوپی کۆن بوون، که پاش دابرائیکی زۆر لیره
یهکیان گرتبووهو، دۆستایهتییهکهیان دهمهزهرد کردبووهو، بهلام
زۆری پیناچیت، بهینیان تیک دهچیت، بهشه پ دین و لهوه به دوا 'ج.
کوف' دهبی به دوژمنی سهرسهختی میجهر. تهنانهت باسی ئهوش
دهکرا، که له یهکیان داوه، ههلبهته میجهر ئهو جۆره ههرهزهکارییه
لیدهوهشایهوه. که زیندانییهکان بهمهیانزانی زۆریان پینخۆش بوو، له
بهینی خۆیاندا دهیانگوت: 'چما ئهم ههشت چاوه دهگهله پیاوی
پیاوانده ههلهدهکا؟ دهک دهستی قوماندان(فرماندار) خوش بی.
ههشت چاو ههر قوماندانی وای قابیله. قوماندان ههلهوه ههلهو، بهلام
میجهر' من پچم شهرمه ئهو وشه ناشیرینه بخرمه سهر کاغهز که
زیندانییهکان به میجهریان دهگوت. زیندانییهکان زۆریان ههزدهکرد
بزانن کی له شه پهدا سهرکهوتوو، کتیان ئهویتریان پر شهق
کردووو! خو ئهگهر ئهم دهنگویه درق دههچووبا، زیندانییهکان زۆریان
پیناخۆش دهبوو! بۆیه بهپی حهزی خۆیان دهیانگوت: 'بیگومان
قوماندان داری داوه به پوچیدا، تهختی کردوو. راسته قوماندان
پیاویکی کورتهبالایه، بهلام زۆر رهشید و بهغیرهت و بویره! بیگومان
میجهر له ترسا خو ی وهبن قهرهویلهکه ی داوه و خو ی
شاردوووتهوه! بهلام 'ج. کوف، ههر زوو داخوکه سهریکی زۆری بق
زیندانییهکان بهجهپیتشت و لهوی نهما! ههلبهته گشت ئهندازیارهکان
خهلهکی باش و مهرد و پهند بوون، لهو ماوهیدا که من له زینداندان
بووم، سی چوار جاریان گۆرین، زیندانییهکان له بهینی خۆیاندا

ده‌یانگوت: 'حه‌یفی له ئیمه چوو، جارێکی دی پیاوی وا نابینینه‌وه.
 هه‌لویه‌ک بوو له‌و گۆره. فریشتی نیگابانی ئیمه‌ بوو!'.
 'بۆیه‌ ج. کوف، من و ب. سکی' نارد بۆ کارکردن له
 نووسینگه‌که‌ی خۆی، چونکه‌ زیندانیانی نه‌جیبزاده‌ی خۆشده‌وێست.
 پاش پڕیشتنی ئه‌ویش، وه‌زع و حالمان تا ئه‌ندازه‌یه‌ک باش بوو.
 چونکه‌ ئه‌ندازیاره‌ ئه‌فسه‌ره‌کان، به‌ تایبه‌تی یه‌کێکیان، زۆریان خاتر
 ده‌وێستین. ئیمه‌ ئه‌وه‌نده‌مان راپۆرات نووسی بووه‌وه. که‌ خه‌تمان
 ته‌واو خۆش بوو بوو و له‌سه‌ر کاره‌که‌ راهاتبووین، پێک له‌و کاته‌دا،
 فه‌رمانێک له‌ سه‌پێرا هات که‌ بمانگێرنه‌وه‌ سه‌ر کاره‌که‌ی جارنمان.
 دیار بوو، یه‌کێک راپۆرتی لێدا‌بووین! ئه‌له‌قه‌ی ئیمه‌ش ئه‌وه‌مان زۆر
 پێناخۆش نه‌بوو، چونکه‌ ئه‌وه‌نده‌مان نووسینان شه‌کلن‌ووس
 کرد‌بووه‌وه‌ بێزار بوو بووین. ئیدی بۆ ماوه‌ی دوو سال، به‌ دوو قۆلی
 ده‌گه‌ل (ب. سکی) دا له‌ کاره‌گه‌ و وه‌رشه‌کاندا کارمان کرد، ئیدی
 به‌رده‌وام خه‌ریکی گه‌نگه‌شه‌ و گفتوگۆیان بووین. باسی هیوا و
 ئاواته‌کانی خۆمان ده‌کرد، بیروبۆچوونی خۆمان ده‌گۆڕییه‌وه. ئه‌م
 هاوێی هه‌ره‌ باشه‌م (ب. سکی) هه‌ندێ جار رابووبۆچوونی سه‌یر و
 توندی هه‌بوو. هه‌ندێ که‌س هه‌ن زۆر زیره‌کن، بیروب‌اوه‌ری سه‌یریان
 له‌ لا دروست ده‌بن، ئه‌وه‌نده‌ بیروب‌اوه‌ری خۆیان خۆشده‌وێ،
 بچووکترین ئیرادی به‌رانبه‌ریان پێقه‌ب‌وول ناکرێ، له‌ بچووکترین
 په‌خنه‌ زویر ده‌بن. کوپم ده‌وێ به‌رپه‌رچیان بداته‌وه. جا (ب. سکی) له
 هه‌موو ئیرادیکی من ده‌په‌نجا، زۆر به‌توندی به‌رپه‌رچی ده‌دامه‌وه. خۆ
 په‌نگه‌ زۆرجاریش ئه‌و له‌ من زیاتر له‌سه‌ر هه‌ق بووین، ئه‌و له
 هه‌ندێ بۆچووندا، له‌ من واقیعی‌تر بووین. به‌لام ئه‌نجام به‌ ناچاری
 لێکدی جیا‌بووینه‌وه، هه‌لبه‌ته‌ من ئه‌مه‌م زۆر پێناخۆش بوو، چونکه‌

خالی هاوبه‌شی زۆرمان له نیتواندا هه‌بوو، له زۆر شتدا هاو‌په‌ئێ بووین.

ئیدی 'م. کی' پۆژ به پۆژ خه‌مگینتر ده‌بوو. نا‌ئومیدی و بێ‌په‌یوایی زۆری بۆ ده‌هێنا. له سه‌ره‌تای زیندانییه‌که‌ی مندا زۆر کراوه‌تر بوو و زیاتر بیروبۆ‌چوونه‌کانی خۆی ده‌رده‌بهری. که من گه‌ییمه‌ زیندان، ئه‌و سه‌لی سه‌تیه‌می زیندانی ده‌گوزهراند. له سه‌ره‌تاوه‌ زۆر به‌ بایه‌خه‌وه‌ ده‌یدواندم و گوێی له‌و هه‌والانه‌ ده‌گرت که من پێم بوو، چونکه‌ هیچ ده‌نگوباسیکی ده‌ریی زیندانی نه‌ده‌زانی. به‌په‌رۆشه‌وه‌ پرسسیاری لێ‌ده‌کردم، به‌وردی گوێی له‌ وه‌لامه‌کانم ده‌گرت، رمووده‌م بوو بوو. به‌لام ورده‌ ورده‌ سارد بووه‌وه‌ و ئه‌و جۆشوخروشه‌ی نه‌ماو، به‌سه‌ر خۆیدا کپ‌که‌وت و پازی د‌لی خۆی ده‌رنه‌ده‌بهری. به‌ ته‌واوه‌تی دامرکایه‌وه‌ و پۆژ به‌ پۆژ گوشه‌گیرتر ده‌بوو. باسی ئه‌و زیندانییه‌ نه‌ ده‌کرد که من تازه‌ خه‌ریک بوو ده‌مناسین و ئاشنایان ده‌بووم، به‌ زمانی فه‌ره‌نسی ده‌یگوت: "من رقم له‌و چه‌ته‌ و پێگرانه‌یه‌؟ چه‌ندم هه‌ولده‌دا که به‌رگرییان لێ‌به‌که‌م و به‌لگه‌م بۆ د‌یتایه‌وه‌ و موناقه‌شه‌م ده‌کرد فایده‌ی نه‌بوو و گوێی لێ‌ته‌ده‌گرتم و قسه‌کانی منی به‌ گوێدا نه‌ده‌چوو و نه‌ده‌چوو. خۆ ئه‌گه‌ر به‌ پێکه‌وت و له‌ غه‌فله‌تیکدا، له‌ سه‌ر په‌ئیدا، په‌ئیکی لێ‌وه‌رگرتبام، ئه‌وا بۆ سه‌به‌ینی بایده‌دایه‌وه‌ سه‌ر بای به‌په‌ بۆر و دووباره‌ به‌ زمانی فه‌ره‌نسی ده‌یگوته‌وه‌: "من رقم له‌م چه‌ته‌ و پێگرانه‌یه‌". جا چونکه‌ ئێمه‌ به‌ زۆری به‌ زمانی فه‌ره‌نسی قسه‌مان ده‌گه‌ل یه‌کدی ده‌کرد، یه‌کنیک له‌ سه‌ربازه‌کانی ه‌یزی ئه‌ندازه‌ به‌ نیوی درانچنیکوف، ناوی نابووین 'په‌رستار'، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا خۆی بزانی بۆچی ئه‌و ناوه‌ی لێ‌نا بووین! (م. کی) ته‌نیا که ده‌هاته‌ سه‌ر باسی دایکی، توپه‌ نه‌ده‌بوو و هه‌لنه‌ده‌چوو. بۆی ده‌گێرماوه‌ که: "پیره‌ژنیکی نه‌خۆشی زه‌مینگیره‌، منی له‌ هه‌موو شتیکی ئه‌م دنیایه‌

خوشتەر دهوئ، نازانم ئاخۆ ئیستا مردووہ یان ماوہ! ئەگەر دەیزانی
منیان خستووہ تە ژیر جەلد!

م. کی له چینی نه جییزادان نه بوو، بهر له وهی زیندانی بکریت،
شهلاق و جەلای خوارد بوو، هەر که ئەوهی وهبیر دهکهوتهوه، لیتوی
خوی دهگهست و پرووی وهردهگیرا. له ئاخروئوخری زیندانییهکهیدا،
له جاران زیاتر ههزی له تهریکی و تهنیایی دهکرد، له گهه که سدا
پیا سهی نه دهکرد. پوژیک، نزیک، نیوه پو، بانگ کرا بۆ لای قوماندان،
قوماندان به پرووخۆشی و به دهم زهرده خه نه وه پیشوازی دهکات و
لیی ده پرسیت:

- م. کی بلی بزانم شهوئ خهوت به چییه وه دی!

(م. کی) که له دیداره کهی فرماندار (قوماندان) گه پابه وه، بوئ
گیرامه وه و گوئی: "که قوماندان ئەو پرسیاره ی لیکردم، دلم داخو رپا،
دهنگوت له پر دلایان شەق کردم."

م. کی له وهلامی قومانداندا دهلیت:

- شهوئ، له خهوما، نامه یه کی دایکم بۆ هاتبوو.

قوماندان پئی دهلیت:

- له وه خوشتره! له وه خوشترت له پئییه. تو له مپووه ئازادی،
دایکت تکانامه یه کی بۆ تزار ناردوو، تزار تکا که ی قه بوول کردوو.
فرموو ئەم نامه یه بخوینه وه، ئەمه فرمانی ئازادی تویه، له م
ساته وه تو ئازادیت و زیندان جئی تو نییه.

که به وه واله وه بۆ لای ئیتمه گه پابه وه، له خو شیدا پهنگی بوو
بوو به زه عفرانی زهره.

پیرۆزباییمان لیکرد. به دهسته سارد و لهرزۆکهکانی تهوقه ی
دهگه ل کردین. هه موو ئەو زیندانییه نه ی که به ئازادی ئەو خو شحال
بوو بوون پیرۆزبایان لیکرد.

ئىدى لەۋىتىدەر، ھەر لەۋ شارەدا بوو بە موھاجىرنىشىن (مستوگن) و پاش ماۋىيەكى كەم ئىشيان دايە و بوو بە فرمانبەر. لە سەرەتاۋە زۆر جار بە سەردانى دىھات بۆ زىندان بۆ لا مان، ھەۋال و دىنگوباسى ھەمەجۆرى بۆ دىھتايىن، بە تايىبەتى ھەۋال و دىنگوباسى سىياسى كە خۆى ھەزى لىدەكرد.

پۇلاندېيەكان، جگە لەۋ چۈارەى كە باسەم كىردن و گوتەم زىندانى سىياسى بوون، دوانى دىكەشيان ھەبوو كە زۆر گەنج بوون و بۆ ماۋىيەكى زۆر كەم دورۇخراپوۋنەۋە، ئەم دوانە ھەرچەندە خوينەۋارىيەكى ئەۋتۇيان نەبوو، بەلام خەلكىكى ئابرومەند و سادە و ساكار و پاشكاو و قسەلەروو بوون. سىيەمى ئەمانە نىۋى ئا. كزوكوفسكى بوو، ئەمە گەنجىكى زۆر ساۋىلكە و بېشەخسىيەت بوو. بەلام نەفەرى چۈارەميان كە نىۋى ب. م بوو، ھەندى بە تەمەن بوو، ئەمە كارىگەرىيەكى خراپى لە دل و دەروونى ھەمووماندا جىھىشت. نازانم ئەمە بۆچى بۆ سىبىرىا نەفى كرا بوو، ھەرچەند بەخۆى و لە خۇيەۋە ھۆى نەفى كىردنەكەى گىتاپايەۋە. ئەمە پىۋاۋىكى نەفسىنەم، بورژوا تەبىئەت بوو، ھەمان رەئى و تەبىئەتى بابايەكى دوكاندارى ھەبوو كە سەرۋەت و سامانەكەى عانە عانە كۆ كىردىتەۋە. ھىچ پۇشنىبىرىيەكى نەبوو، جگە لە پىشەكەى خۆى ۋەكو بۆيەچى و نىگاركىشى، ھىچ شتىكى دىكەى بە لاۋە مەبەست و گرىنگ نەبوو. ئەلھەقى بۆيەچى و نىگاركىشىكى زۆر چاك و كارامە بوو. سەرەن و بەرپىرسانى زىندانەكەمان، بەمەيانزانى، ناۋبانگى ۋەستايى و دەستپەنگىنى بلاو بوۋەۋە، ھەموو خەلكى شار. بۆ پارازنەۋە و بۆيە و جوانكارى دىۋار و بنمىچى ژوۋرەكانيان پوۋيان لەۋ دىنا. لە زەرفى دوو سالىكدا زۆربەى مالەكانى فرمانبەر و كارمەندەكانى بۆيە و تازە كىردەۋە، ھەلبەتە فرمانبەرەكانىش كىرتى باشيان دەدايە، بۆيە

هميشه گيرفانی گرم بوو. به لام باشتړين کار نه وه بوو که هميشه
 سې شاگرديان له هاوړپکاني خوی دهگه لدا بڼ کار دهنارد، دووان له و
 شاگردانه، فټري پيشه که ی نهو بوون، ته نانه ت يه کټک له و سې
 شاگرده که نيوی (ت. ريزيفشکی بوو) بوو به نيگارکټش و
 بڼه چيپه کی هټنده لټه اتو که هيچی له وه ستا که ی که متر نه بوو.
 مټجهره که ی له مه پ خومان که له خانويه کی دهوله تيدا ټاکنجی بوو،
 ب. م ی بانگ کرد و ئه مری پټکرد ديوار و بنميچی خانويه که ی بڼ
 بڼه بکات. (ب.م) به جوړی هونه و ده سټرهنکيني خوی له م کاره دا
 به کار هټابوو، که خانويه که ی فرماندار (قوماندان) له چاو ئه وه ی
 مټجهره دا نه يده کرده هيچ. خانويه که ی خانويه کی کوئی يه ک نهومی
 بوو، له دیوی دهره وه زور پيس و دارووخاو بوو، به لام له ناووه
 هټنده پوخته و جوان کرا بووه وه، که م کوشکی پازاوه ی دهگه ييشتی.
 ئیدی مټجهر بڼ خوی له خوشيدا خنی بوو و بگه ييشتا يه ته هر
 که سيک، ده سته کانی خوی هله ده گلوقت و به شټويه کی ناراسته وخو
 تينده گه ياند که گهره که يتي ژن بينی و به تونیکي سهنگين ده يگوت:
 "پياو له خانويه کی وادا بڼی، چوڼ بير له ژن ناکاته وه، ئه م خانوه
 ته نيا ژنی نوستانه؟" ئیدی زور له (ب.م) و شاگرده کانی پازی بوو.
 کاری بڼه کردنی ماله که ی مټجهر يه ک هه يفی خاياند، مټجهر له
 ماوه ی نه و مانگه دا په ئی سه باره ت به ئيمه ته واو گوړا، بگره حيسابی
 تا يبه تی بڼ ئيمه ی زيندانينیانی سياسی ده کرد و داکوکی و به په فانی
 لينده کردین. کار گه ييبووه نه وه که پوړی ژ. سکی بانگ کرد بوو و
 دواي عوزرخوايی پنی گوتبوو:

- گوئ بگره ژ. سکی! من غه درم ليکريدت، ده زانم به خورپای
 خستمته ژير شه لاق و جه لد، زور به داخه وم، من په شيمانم.
 تينده گه ی؟ من له م کاره ژيوانم، بمبوره!

ژ. سکی: بهرسفی دابووهوه که باش تیدهگات.

میجهر لهسهری دهپوات و دهلیت:

- دهزانی که من، من، منی سهروکی تو، بۆیه م بۆ ئیره بانگ کردوویت، تا داوای لیبور دنت لیکه م؟ حالی هیت؟ ئاخو تو له ئاستی مندا چیت؟ تو له ئاستی مندا کرمیکی، بگره له کرمیش که متری! تو بابایه کی زیندانیت، بهلام من سوپاس بۆ خوا که میجه پیکم (7)، میجه را تیدهگه ی؟

ژ. سکی: بهرسفی ده داته وه که تیگه ییشتووه.

میجهر لهسهری دهپوات:

- زۆر باشه، جا من گهره که دهگه لت ئاشت بیه وه. بهلام ئایا تو له من دهگه ی، له م کاره ی من دهگه ی؟ به ته واوه تی ههست دهگه ی که ئه م کاره ی من تا سه ر مۆخ کاریکی ئینسانیه ی؟ له و ئاسته دایت که به ته واوه تی ههستی پیکه ییت؟ ته سه ور بکه، من، منی میجه ر، منی میجه ر، ده مه و ی ئاشتت بکه مه وه ... هتد.

ژ. سکی: به خۆی ئه م دیمه نه ی بۆ گێرامه وه، که واته ئه م مرقفه دپودرپنده و هه میشه مهست و مهردم ئازاره له سۆزی مرقفانی و مرقفدۆستی به ده ر نه بووه. بهلام ئه گه ر سه یری کورتبینی و که له ره قی ئه و بکه ین، ئه و قه ناعه ته مان لا دروست ده ییت که ئه م ره فتار و هه لوێسته ی له پیاوه تی و به خشنده یی نه بووه. به لکو گومان له وه دا نییه که مهستی و سه رخۆشی ده وریکی زۆری تیدا دیتووه.

هه لبه ته خه ون و ئاواته که ی میجه ر نه هاته دی. هه رچه نده لیبرابوو که هه ر کات له بۆیه کردن و جوانکاری خانووه که ی بووه وه ژن دین. بهلام فریا نه که وت، ژنی نه هینا. له جیاتی زه ماوه نده، درایه دادگا و ناچار کرا دهست له کار بکیشیته وه. ئیدی په تکی هه له و تاوانه کانی پیشوویشی که وته سه ر ئاو. جاران له شاردا به پێوه بهری پولیس

بوو. ئەم جەزىرەبە كوتوپپە وپوكاسى كىرد. كە زىندانىيەكان بەم
 ھەوالەيان زانى زۆر خۇشحال بوون. ئەو پۇژدە بۇ ئەوان جەژن بوو.
 دەيانگىرپايەو دەيانگوت مېچەر وەكو پېرەژن دەگىريا و دەينالاند.
 بەلام چارى چى بوو؟ دەبوايە مل بداتە خەت و دەست لە كار
 بگىشىتەو. ھەوئل جار ئەسپەشىتە جوانەكانى فروشت. ھەر
 چىيەكىترى ھەبوو فروشتى، سەرەنجام كەوتە سەر ساجى ەلى .
 پاش ئەو، جارجارج دەمانىنى، چاكەتىكى شىرۆلەي لەبەر و
 كاسكىتىكى پىسى لەسەر بوو، مۆرەي لە زىندانىيەكان دەكرد. بەلام
 ھەر كە جلى مېجەرىيەكەيان پىداكەند ئىدى ھەيبەت و سامەكەي
 جارانى نەما. بە جلكى سوپاييەو خوايەك بوو بۇ خۆي، بەلام بە
 جلكى مەدەنىيەو زياتر لە خزمەتكار دەچوو.
 تومەز قىمەتى ئەم پياوہ بە جلە سوپاييەكەيەو بوو!

پەراويز:

- ۱- ھەشت ھاوپىي دى: ئەمانە پۇلاندى و زىندانىيە سىياسى بوون.
- ۲- ب. سكى: شۆپشگىرپىكى پۇلاندى بوو.
- ۳- ژ. سكى: جوزيف زوخوفسكى، شۆپشگىرپىكى پۇلاندى بوو، لە
 سالى 1800 لەدايکبوو. لە سالى 1948 دا ھوكمى بىست سال
 زىندان درا. لە سالى 1851دا لە زىنداندا مرد.
- ۴- ئو- گورسك: شارىكە كەوتووتە سىبىرياي پۇژئاواوہ لە دەقەر
 و ھەرىمى سىمىيا لاتنسك.

۵- 'ئەمانە دىسامبەرىيەكان بوون': لە ساڵى 1826 دا دەستگیركران،
 ژمارەيان نزىكەى سەد كەسىك دەبوو.
 ۶- 'بەلام من سوپاس بۆ خوا مێجەرم': ئەم مێجەرە تاقە ئەفسەر
 نەبوو كە ئەو دەستەواژەيەى بەكار دەبرد، بەلكو ئەفسەرانى دىكەش
 ھەبوون لە سەردەمى مندا ئەو دەستەواژەيەيان بەكار دەبرد، بە
 تايبەتى ئەوانەى لە دەرەجەدارىيى بچووكەو، گەييىوونە پلەى
 ئەفسەرى (ئەم پەراویزە لە نووسىنى دۆستۆيفسكییە).

«۲۰»

هه لاتن له زیندان

دواى پوښشتنى مېچر به ماوړه يکى کورت، سيستمى زیندانه که مان به تهاوتى دهسکاري کرا و گورپا. بېگار زیندان و بهشى زیندانی مهدهنى لا براو، کرا به زیندانیکی سوپایی و وهکو هر گرتووخانه يکى سوپایی دیکه ی سرانسه رى پووسيا، به سيستمى سوپایی به پړوه دهبرا. له وه به دواوه مه حکومانی دهسته ی دووهم بق ثم زیندانه نه دهنردران، وای لتهات جگه له زیندانیانی سوپایی، واتا ئه و زیندانیانی که له مافی مهدهنى خویان بېبهش نه کرابوون، هیچ زیندانیکی تریان بق ئیره نه دهنارد، جا ئه و زیندانییه سوپاییانه، له و سهربازانه بوون، که حوکمیکى کم دهران (دریژترین حوکمیان له شهش سال تېنپه رى)، که حوکمه که یان تهاو دهکرد، وهکو جاری جاران بق پایه کا سوپاییه کانی خویان ده که رانه وه و سهربازی خویان دهکرد. هه لبه ته زیندانییه مهدهنییه کونه کان، ئه وانه ی حوکمى ئه بهدى و بیست سال درابوون و له هر مافیک بېبهش کرا بوون، داغمه یان پتوه نرابوو و سهربان سفر کرا بوو، دهبوايه له بهر بېجنگایی تا

حوکمه کانیان ته واو ده کهن لیږه بمیننه وه. هه لښته له پېش هم
 گورانکارییه دا له زیندانه کې ئیمه دا (به شی تاییه تی) هه بوو، همه هیچ
 گورانیکی به سر نه هات، چونکه له بنه رتدا بؤ تاوانبارانی سوپایی
 دامه زرابوو. به هر حال هیچ زیندانییه کی تازه ی مه دهنی بؤ ئیږه
 نه ده نیردرا، کونه کانیس یه ک یه حوکمه کانیان ته واو ده کړد و
 بهر بهر ته ژاژاد ده بوون و وای لیده هات له زهر فی ده سالیکنه تاقه
 زیندانییه ک له و جوړه زیندانییانه له زیندانه که ماندا نه ده ما. به شه
 تاییه تیه کې زیندانه که مان وه کو خوی مایه وه، ناو به ناو هندی
 تاوانباری سوپایی خه تر ده گیشته لای ئیمه و به شیوه یه کی کاتی
 له لای ئیمه زیندانی ده کران، چاوه پروانی نه وه یان ده کړد له سیربای
 پوژ هه لاتدا بیتکاره زیندانی دیکه بیته دامه زراندن. شیوه ی ژیانمان
 نه گورپا، کار و سیسته مه که وه کو جاران بوو. ته نیا سیسته می
 به پړوه بردنی زیندانه که ده سکری و تازه کرایه وه: ئه فسر یکی گه وره
 به پله ی قوماندان کرا به فرمانداری زیندانه که، چوار ئه فسریشی
 خرابووه ژیرده ست که به نوره کاریان ده کړد. سهر بازه
 نو قستانه کان، نو قستانانی جهنگ ده رکران، دواژه سهر بازی
 ده رجه دار و چاودیز له جی ئه وان دانران. زیندانییه کان دابهش کران
 به سر چه ند ده سته یه کی ده که سییه وه، بؤ هر ده سته یه ک،
 سهرده سته یه ک له خودی زیندانییه کان هه لېژیردرا، دیاره هم
 سهرده سته یه هر به ناو سهرده سته بوو دنا هیچ ده سه لاتیکی
 به سر هاورپ و هاو زیندانییه کانی خویدا نه بوو، به و جوړه (ناکیم
 ناکمیچ) به سر ده سته هه لېژیردرا. جله وی هم سیسته مه تازه یه
 پاس ته وخو له ده سته ی فرمانداری زیندانه که ماندا بوو. ئیدی
 گورانکارییه که له مه هیوه تر نه پړی.

زیندانییه‌کان له سهره‌تاوه زۆر نیکه‌ران بوون، زۆر به جدی
 گه‌نگه‌شه و گفتوگۆیان دهرباره‌ی ئهم سیستهمه تازه‌یه ده‌کرد،
 په‌خه‌ و ئیرادیان لیده‌گرت، به‌لام که دیتیان شته‌کان وه‌کو جاری
 جاران به‌پتوه ده‌چیت، ئیدی هتور بوونه‌وه و ژیا‌نمان ئاوه‌پۆی
 جاران خۆی وه‌رگرت‌وه. به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌بوو که به‌ لای که‌مه‌وه له
 شه‌پێ می‌چهر پزگار بووین و ترسمان په‌وییه‌وه و هه‌ناسه‌یه‌کمان
 وه‌به‌ره‌اته‌وه و هه‌ر زیندانییه‌ک بۆی هه‌بوو، له‌ کاتی پتو‌یستدا داد و
 سکالای خۆی به‌ریته‌ لای سه‌رانی زیندان و ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ر هه‌ق بوا‌یه،
 دادیان ده‌پرسی و بێگونا‌حان تاوان و با‌جی گونا‌حی خه‌تا‌کاریان
 نه‌ده‌دا. هه‌رچه‌نده ده‌رجه‌داران له‌ جێی سه‌ربازانی نو‌قستانی جه‌نگ،
 دانرا‌بوون و سه‌ره‌پرشتی و چاودێری کاروباری زیندانه‌کیان ده‌کرد.
 مه‌یفرۆشی به‌ هه‌مان ده‌قی جاران‌وه به‌رده‌وام بوو. زۆربه‌ی ئهم
 ده‌رجه‌دارانه خه‌لکی ئاب‌روومه‌ند و دووربین و ئا‌قل بوون و قه‌دری
 خۆیان ده‌زانی. یه‌ک دواتیک له‌ما‌نه له‌ سه‌ره‌تاوه ده‌یانویست
 خۆیانمان به‌سه‌ردا به‌سه‌پتن و وه‌کو سه‌رباز مامه‌له‌مان ده‌گه‌ل بکه‌ن،
 به‌لام زووبه‌زوو تی‌گه‌یه‌شتن که سه‌روکاریان ده‌گه‌ل کێ دایه، خه‌را
 بایاندایه‌وه. ئه‌وانه‌ی که به‌ دابونه‌ریتی زیندانه‌که نامۆ و بێگانه‌ بوون،
 خودی زیندانییه‌کان، رامیانکردن و به‌ دابونه‌ریتی زیندانه‌کیان
 راهێنان. ته‌نانه‌ت ئهم کاره هه‌ندێ چیرۆک و پرو‌داوی خۆشیشی
 لێکه‌وته‌وه. بۆ نموونه زیندانییه‌کان، یه‌کێک له‌ ده‌رجه‌داره‌کانیان له
 خشته‌ برد بوو و عه‌ره‌قیان ده‌رخوارد دابوو، سه‌رخۆش بوو بوو، که
 وه‌خۆ هات‌بووه‌وه، زیندانییه‌کان قه‌ناعه‌تیان پته‌یتابوو، مادامیکی ئه‌ویش
 وه‌کو ئه‌وان خواردویه‌تییه‌وه، بۆی نییه‌ پتگی ئالو‌وی‌ری عه‌ره‌قیان
 لێگریت. سه‌ره‌نجام کاتی که زیندانییه‌کان به‌ قا‌چاغ و له‌ پخۆله‌دا
 عه‌ره‌قیان ده‌هه‌یتایه‌ ناو زیندانه‌که، ده‌رجه‌داره‌کان خۆیان له‌ گیلی ده‌دا.

و چاوپوښيان لټده کړدن. ئيدى دهرهجهداره کانش، وهکو سهر بازه نو قستانه کانی پيشوو، دهچوون بؤ بازار و نانی سپی و گوشت و هموو جوړه خوراکیکی تریان، به مهرجئ قهدهغه نه بوايه، بؤ دهکرین و بؤیان دههینانه وه بؤ زیندانه که، ئيدى ئه مه بوو بوو به کاریکی ئاسایی. ئيدى من نه مزانی حکمه تی ئه م گورانکارییه چی بوو، بؤچی زیندانه که مان بوو به زیندانیکی سوپایی. که ئه م گورانکارییه پرووی دا من تازه دوو سالم ته واو کرد بوو. یانی ده بوايه دوو دانه سالی دیکه له سایه ی ئه م سیسته مه تازه یه دا به سهر بهرم..

ئايا پتويسته له سهرم له م بيره وهرييانه دا سهراپای ئه و ژيانه بگيرمه وه که له زینداند ا به سهرم برد؟ نه خیر، من خؤم قناعه تم به وه نييه، خؤ ئه گهر پتويست بوايه به ريز، هموو ئه و شتانه ی که له م ماو هیه دا ديتيوومن و جهر باند بوومن بگيرمه وه و وهکو خؤی توماری بکه م، ئه وا قه باره ی ئه م کتیبه دوو چه نانه و سئ چه نانه ی ئیستا زيادی ده کرد، ههنگی وه سفه کان زؤر دووباره ده بوونه وه و جوانی و له زه تی خؤیان له ده ست دده و له زؤربه ی فه سله کاند ا به شتو هیه کی پؤتینی و یه کهاوی دووباره ده بوونه وه، به تایبه تی ئه و خوینه رانه ی که له میانه ی فه سله کانی پيشوودا، وینه یه کی پرونیان له مه پ ژيانی زیندانییانی ده سته ی دوو هم له هزروبیردا چه سپی بوو، بیزار و بیتاقت ده بوون. من ویستوومه له ریگی تابلویه کی زؤر ورد و پروون و دروسته وه، زیندانه که ی خؤمان و ئه وه ی به دریژیی سالا نیکی زؤر له وینده ر به سهرم هاتوه، بهر چه سته بکه م. ئيدى نازانم ئاخؤ مه به ستم پیکاهه یان نا؟ به هه ر حال من ناتوانم له مباره یه وه هیچ حوکمیک بدهم به لام هه سته ده که م ده توانم لیره دا کوتای پتینم. که ئه م بيره وه رiane هه لده ده مه وه، هه ست ده که م

ھەرچى كۈنە غەزەبى جارانە لە ناخمدا بىئار دەپپتەو و دەست دەنپتە
 بىنم و ھەناسەم سوار دەپپت. ھەلبەتە بەشىك لەو بىرەو ھەريانە، لە
 زەينىدا كال بوونەتەو و ھەكو تايق و سىيەران دەنوئىن. بەلام
 دلىناشەم زۆر شەم ھەر بە يەكجارەكى لە بىرچووەتەو و بە
 يەكجارەكى لە مېشكەدا سەراونەتەو. ئەو ھى بىرم مابى ئەو ھەيە كە
 ئەو سالانە زۆر بەخاوى و خەمناكى بورىن، پۇژگار زۆر درىژ
 بوون، بە خاوى تىدەپەپىن، دەرگوت دلوپەي پاش بارانە و تەك تەك لە
 بن مېچان دەھاتە خوارى. لە بىرمە كە ئارەزوويەكى زۆر بەھىن،
 ئارەزووى پابوون و ژيانەو، ئارەزوو كەلگەلەي تازە بوونەو و
 بەردەوام بوون لەسەر ژيان، توانا و بەھرى خۆ پاگرى و
 چاوەروانى و سەبر و ھەوسەلە و ھىوادار بوونى پىدەبەخشىم.
 سەرەنجام توانىم بەم ژيانە پابىم، ھەموو پۇژى چاوەروانى
 تەواو بوونى ئەم دەورانەم دەکرد، پۇژم دەژمارد، لەگەل تىپەپوونى
 ھەر پۇژىكدا ئۆخژنىكى سەيرم بە دل و دەرووندا دەگەرا. تەنانەت
 كاتى كە ھىشتا ھەزار پۇژم لەبەردەمدا مابوو كە لەم زىندانىيەدا
 بەسەر بەرم، دلى خۆم بەو خۆش دەکرد، دەمگوت گۆچ مەدەيە،
 سەبەينى دەبى بە تۆسەد و نەو ھەونق پۇژ، لە ھەزار دىتە خوارى..
 ھەروەھا لە بىرمە لە كاتىكدا، لە ھەموو ئەم ماوەيەدا. لە نىو ئەو
 سەدان زىندانىيەدا كە لە دەورم بوون، ھەستەم بە تەنبايەكى بەسام
 دەکرد، ئىدى بەرەبەرە وام لىھات ھەزم لەم تەنبايى و گۆشە گىرىيى
 دەکرد. بەدەم ئەم تەنبايى و گۆشە گىرىيەو، ژيانى پابردوى خۆم
 دەور دەکردەو، ورد و درشتى ژيانى خۆم شەنوكەو دەکرد. بە
 قوولى بىرم لىدەكردەو، زۆر بىرەھمانە ھوكم لەسەر خۆم دەدا.
 زۆرجار سوپاسى قەدەر و چارەنووسم دەکرد كە بەھرى ئەم
 تەنبايى و گۆشە گىرىيەي پىنەخشىوم كە ئەگەر ئەو نەبوايە

نهمدهتوانی بهو جوره دهربارهی خوم قهزاوت بکه و بهو بینمهتیه به ناخی ژیانی پابردووی خومدا بچمهوه و ئه و دهمانه هزار و یهک هیوا و ثاوات له دلم چهکهرهیان دهکرد! بیرم دهکردهوه، بریارم ددها، سویندم دهخوارد که له ئاییندهمدا، هیچ یهکیک له ههله و خه تاکانی پابردووم دووباره نهکه مهوه. بهرنامهیهکی تهواوم بق ئاییندهی خوم دادهنا، بهلیم به خق ددها که بهوپهپی جددی ئه و بهرنامهیه جیتهجی بکه و بهموو لیتی لانهدم. باوهپی تهواوم به خوم و به توانای خوم ههبوو که ئه و بهرنامهیه ئهجام ددهم. ئیدی چاوهپوانی ئازادی خوم دهکرد، زور به تاسهی ئازادییهوه دهژيام. دهویست هیز و توانای خوم له مهیدانی خهباتیکی تازهدا بجهریتیم. هندی جار تاسه و کهلکهلهیهکی پر جوش بهروکی دهگرتم و دهستی دهخسته بینم، ههناسهی سوار دهکردم. ههلبهته ههلدانهوه و بیدارکردنهوهی ئه م بیرهوهریانه که جگه له خوم پهیرهندییان به هیچ کهسیکی ترهوه نییه، بۆ من کهلنک پر سوو و بهئازاره، بویه توماریان دهکه، چونکه پیموایه ههموو کهسیک دهتوانی لیتیان تینگات و ههر کهسیک له تافی لاوی و ههپهتی بههیزیدا، ئهگه نهگهتهی شانی بگریت و دهستگیر بکری و ده زیندان بخریت، ههست به ههمان ئه و شتانه دهکات که من ههستم پیکردوون.

با لهوهی پتر بهتانی ئه م بابتهدا نهچم و بق ئهوهی ئه م بیرهوهری و یادداشتانه به شیوهیهکی کوتوپر کوتاییان نهیت، هندی شتی دیکهش دهگیرمهوه.

پیموایه، پهنگه خه لکانیک ههبن بپرسن ئایا ههلاتن له زیندان مهحاله، ئایا به دریزیای ئه و سالانهی من له زینداندان بووم هیچ ههولیکی ههلاتن پووی نهداوه؟ وهکو پیشتریش گوتوومه، ههر زینداییهک که دوو یان سی سالی له زینداندان گوزهراند و بهپی کرد،

حیساب بق ئو ماوهیه دهکات، حیساب بق زهره و قازانجی خۆی دهکات، و بیر دهکاتهوه مادامیکی دوو سئ سالیکی به پئ کردووه، قازانجی له وه دایه پاشماوهی مه حکومیه ته که ی به بی هیچ پيسک و سه رکيشیه که ته و او بکات و به گویره ی یاسا بی به موهاجیرنشینی ئازاد. دیاره ئه وانه ی که و بیر دهکه نه وه، زیاتر ئه و زیندانیان که موده تی مه حکومیه ته که یان که مه. به لام ئه وانه که ماوه ی حوکه که یان زوره، زورجار بیر له هه لاتن دهکه نه وه و ئاماده ن هه ر پيسک که له و پیتاوه دا بکه ن، به لام و پرای ئه مه ش هه ولی هه لاتن له زیندانه که ی ئیمه زور که م بوو. ئایا هۆی ترسنۆکی زیندانییه کان بوو، زه بتوره بتی توندی سیستمی سوپایی بوو، یان توبؤگرافیی شارکه که بوو که که وتبووه ناوه ندی بیابان و دهشتیکی کاکي به کاکیه وه، هه لاتن هه روا ئاسان نه بوو؟ نازانم، پتموایه هه موو ئه و فاکته رانه ده وریان هه بوو، هه لاتن له زیندانه که ی ئیمه ئه سته م بوو. له سه رده می زیندانییه که ی مندا، ته نیا یه کجار دوو زیندانی که هه ردووکیان زیندانی زور خه ته ر بوون، هه ولیاندا هه لین.

که مبخه ر دهستی له کار کیشایه وه و پویی، "ئا. ف" (شوقار و جاسوسی زیندانه که) بئ پشت و پشتیوان مایه وه. "ئا. ف" هیشتا کهنج بوو. به لام که رمی و ساردی پوژگاری چه شتبوو و قال بوو بووه وه. کابرایه کی بیباک، به وره و چاونه ترس و زور زیره ک و زیته ل بوو. ئه کهر ئازاد بکرایه، بیگومان دهستی به کاری جاسوسی و شوقاری و دهستبپی و پاره کیشانه وه له خه لکی ده کرده وه و بق ئه و مه به سته هه ر پینگه یه کی، چه ند ناپیاوانه ش بوایه، ده گرت به ر، به لام ئه مجاره به ئاسانی ده ستگیر نه ده کرایه وه، چونکه له زیندانان ئه زمونیکی زوری پهیدا کرد بوو. له زیندانییدا موماره سه ی ته زویرکردنی پاسپورتانی ده کرد. شاره زاییه کی باشی له و بواره دا پهیدا کرد بوو. هه لبه ته من

زۆر لەمە دلتیا نیم، چونکە بە چاوی خۆم شتی وام لێ نەدیتبوو، بەلکو لە زیندانییەکانی دیکەم بیستبوو، بە قسەی زیندانییەکان، کە جار جار بۆ مالی میجر دەچوو، خۆی بە مووبەقەکەی ئەودا دەکرد و لەویندەر پاسپۆرتانی تەزویڕ دەکرد و دەرامەتیکی باشیشی لەم کارە دەست دەکەوت. بەهەر حال ئەم پیاوێ ئامادەبوو لە پێناوی گۆرینی چارەنووسی خۆیدا، هەر سەرکێشی و پێسکێک بکات، بەهەر حال، من هەلی ئەوەم بۆ پەخسا کە لە نزیکەوێ بیناسم و بچمە ناخی دڵ و دەروونییەوێ. بێئەدەبی و نامەردی و خۆپێیەتی و بێباکی و بێئامانی ئەم کابرایە لە پادەبەدەر بوو، پیاو قێزی لێی دەکردهوێ.

سێ بەندییەکی وەها بوو، ئەگەر حەزی لە عەرەق بکردایە و هیچ پێگەیەک نەبایە بۆ وەدەست هێنانی عەرەق، تەنیا پیاوکۆژی نەبێ، ئامادە بوو بێ چەندوچوون لە پێناوی قاپێ عەرەقدا پیاویک بکوژیت، بە مەرجێ کە کەس پێی نەزانیا. لە زیندانەکەیی ئێمەدا فێری ئەوەبوو کە حیساب بۆ هەموو شتێک بکات، هەر لەبەر ئەو وردی و وریاییی بوو کە (کولیکوف)ی تاوانباری بەشی تایبەتی دۆستایەتی دەگەلدا گرت.

پێشتر باسی ئەم (کولیکوف)ەم کردووە، هەرچەندە پیاویکی میانه سال بوو، بەلام زۆر چالاک و چەلەنگ و زیتوزیتەل بوو، ژیانی لێدەچۆرا. گەلیک بەهره و توانای نااسایی هەبوو. لەو پیاوانە بوو کە مل بۆ پیری نادەن و دەیانەوێ تا دوا هەناسە هەر بە گەنجی بژین و لە ژیا ن تیر نابن.

من پێم سەیر بوو کە دەمبینی کولیکوف وەکو زیندانییەکانی دی ملی داوێتە خەت و هیچ هەولێکی هەلاتن نادات، تومەز کولیکوف ژیاوژیا بیریاری هەلاتنی دابوو. نازانم ئەم جووێتە، کامیان

کارىگەرىيى بەسەر ئەۋىترەۋە زىياتر بوو؟ بەلام پىندەچوو، لە ھەموو شتىنكىدا ھاۋتاي يەك بن، ھىچيان لە ھىچيان كەمتر نەبوو، كۆپى يەكتر بوون. بۆيە زۆر زوو بوون بە دۆستى يەكتر پىتموایە كولىكوف چاۋەروانى ئەۋە بوو كە "ئا. ف" پاسپۇرتىكى قەلىبى بۇ دروست بىكات. ھەروەھا (ئا. ف) كۆنە ئەسلىزادە بوو، سەر بە خانەدانانى كۆمەلگە بوو، ئەمە خۆى لە خۇيدا دەرفەتلىكى باشتەر و شانسىكى پترى بۇ ئەۋ جووتە پىاۋە دەپەخساند، ئەگەر بىانتوانىيا خۇ بگەيەننەۋە پووسيا. ئىدى ھەر خوا دەيزانى ئەم جووتە لەسەرچى پىكەۋتبوون و بە چ ھىوا و ئومىدىك بوون. بەھەر حال ئەۋ ھىوا و ئومىدانە، گەرەتر بوون لە ھىوا و خەۋ خەيالى تەرىدە و وىلگەرانى سىبىريايى، كولىكوف كە بە تەبىئەت ئەكتەر و لىتۋىكىكى لىھاتوۋ بوو، دەيتوانى دەۋرى ھەمەجۆر لە ژياندا بىينى و ھەقى خۆى بوو بە بەھرە و تواناكانى خۆى پىشت ئەستوور بىت. زىندان ئەۋ جۆرە خەلكانە دەپوكىتتەۋە، خەفەيان دەكات. بۆيە ئەۋ جووتە لىپران كە لە زىندان ھەلەن.

بەلام ھەلاتن بەبى ھاۋدەستى چاۋدىر و پاسەۋان مەھال بوو، بۆيە دەبۋايە ھاۋدەستى چاۋدىرىك مسۆگەر بىكەن. لە يەككىك لە دەستە سوپايىيەكانى نىۋ زىندانەكەدا پىاۋىكى پۆلاندى كەمىك پىر ھەبوو، بەلام بە گور و گورجوگۇل و چالاک و چەلەنگ و بىپەرۋا و بىپاك بوو، ھەلبەتە شايسەتى چارەنوۋسىكى باشتەر بوو. ئەمە بە گەنجى بۇ خزمەتى سەربازى، بۇ سىبىريا نىزدراۋو، دۋاى ماۋەيەك، غەربىي نىشتەمان دەكات و لە خزمەتى سوپايى ھەلدەت، دەگىرىت و پاش سزاي جەلد و شەلاقان، ھوكمى دوو سال دەدرى و ھەۋالەى سەربازگەى تەمىكارى دەگىرىت. پاش ئەۋەى ھوكمەكەى تەۋاۋ دەكات دەى نىرنەۋە بۇ فەۋجەكەى خۆى، ئىدى ئاقل دەبىت و ھىندە

به جدی و دلسوزی مل بۆ خزمه‌تی سوپایی ده‌دات که له پاداشتی
 ئه‌و دلسوزییه‌دا ده‌یکه‌ن به‌ سه‌ر ده‌سته و عه‌ریف. ئه‌م پیاوه‌ زۆر به
 خۆی ده‌نازی و مقمانه‌ و شانازی له‌ ده‌م و دووی ده‌خوێنرایه‌وه. من
 هه‌ندێ جار له‌ ئێو ئه‌و سه‌ربازانه‌دا ده‌مبینی که‌ چاودێریان ده‌کردین.
 پۆلاندیه‌کانیش هه‌ندێ شتیان له‌ باره‌وه‌ بۆ گێڕابوووه‌وه. له‌وه
 ده‌چوو ده‌ردی دووره‌ ولاتی و غه‌می غوربه‌ت، کاریان تیکردبێ و
 بوو بێ به‌ که‌ربوکیه‌یه‌کی له‌ بن نه‌هاتوو. ئه‌م پیاوه‌ له‌ هیچ شتیک
 نه‌ده‌په‌رینگیایه‌وه، کۆلدان و گه‌رانه‌وه‌ی له‌ مه‌زه‌با نه‌بوو. ئاماده‌ی
 هه‌موو کاریک بوو. کولیکوف، که‌ به‌ زیره‌کی خۆی ئه‌و په‌سکاری و
 سه‌رکێشیه‌ی تێدا به‌دی کرد بوو، ئه‌وی بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌م نه‌خشه‌ و
 پلانه‌ هه‌لبژارد بوو. ئه‌م عه‌ریفه‌ نیوی کولیر بوو. ئیدی به‌ سێ قۆلی
 ته‌گبیر ده‌که‌ن و پوژی هه‌لاتنه‌که‌یان دیاری ده‌که‌ن. مانگی حوزه‌یران
 بوو، که‌شوه‌وه‌ای شار له‌م مانگه‌دا و به‌ تایبه‌تی له‌ وه‌رزی هاویندا
 یه‌ک هه‌وا و نه‌گۆژه‌، ئه‌مه‌ وه‌رزی باران به‌رانه‌، بۆ ته‌ریده‌ و
 ویلگه‌پان و ئاواران یه‌کاو یه‌ک بوو. هه‌لبه‌ته‌ زیندانییه‌کان نه‌یانده‌توانی
 یه‌که‌راست له‌ زیندانه‌که‌ وه‌ده‌ربکه‌ون و هه‌لێن، چونکه‌ شار له
 زیندانه‌که‌مانه‌وه‌ دوور بوو، که‌وتبووه‌ به‌رزی و چوار ده‌وری
 ده‌شتیکی راست و ته‌ختانی بوو، هیچ بېشه‌ و دارستانیکی له‌ نزیک
 نه‌بوو که‌ پیاو خۆی تێدا په‌نا بدات. بۆیه‌ ده‌بوا یه‌ پێش هه‌موو شتیک
 جله‌کانیان بگۆڕن. بۆ ئه‌م کاره‌ش ده‌بوا یه‌ خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ په‌ناگیه‌یه‌کی
 نزیکی شار که‌ کولیکوف له‌میژ بوو ئه‌و په‌ناگیه‌ی دا بین کرد بوو.
 ئیدی نازانم ئاخۆ هاوێی دلسوزه‌کانی، له‌ ده‌ورو به‌ری شاردا، ئاگیان
 له‌م پازه‌ هه‌بوو یان نا، هه‌رچه‌نده‌ من له‌مه‌ دلنایم، به‌لام پێده‌چوو
 ئاگادار بووبن. له‌ ماوه‌ی ئه‌و سه‌له‌دا، کێژیکی گومانلیکراوی گه‌نج و
 جوان، به‌ نیوی فانیکا مانیکا، له‌ گۆشه‌یه‌کی ئه‌و ده‌قه‌ره‌دا گیرسا

دهچن له کارگه که (وهرشه) دهپنځن. ده‌بوايه زور وريايانه و به
 شتويه‌کي ناسايي مامه‌له ده‌گه‌ل شيلکيندا بکه‌ن تا گومانيان لټنه‌کات.
 شيلکين، وه‌ستا و به‌نايه‌کي لټه‌اتوو، مؤسکويي بوو، زيره‌ک و
 وريايه‌کي که‌مدوو بوو، زور لاواز و باريک و بنيس بوو. بځ‌ئوه
 دروست بوو بوو به‌چاکه‌ت و پانتول‌وه، له‌ دوکانيکي شاري
 مؤسکودا دابنيشيت و دوکانداري بکات، به‌لام ده‌گه‌ل قه‌در و
 چاره‌نوسدا چ ده‌کړئ، ئه‌وه‌تا ئيستا دواي گه‌رانيکي زور سهره‌نجام،
 بځ‌هميشه له‌ به‌شي تايبه‌تي زينداندا، ياني له‌ نيو‌خته‌رناکترين
 مه‌حکوماني ده‌زگاي دادفاني سوپاييدا گيرساوه‌ته‌وه. من هڅ و
 سهرچاوه‌ي ئم چاره‌نوسه‌ خه‌مناکه‌ي ئو نازانم، لي شيلکين هيج
 جوړه به‌دخوايي و شه‌ره‌نگيزييه‌کي نه‌ده‌نواند، زور به‌ هيمنی و
 سه‌لامه‌تي و بي‌وه‌ي له‌ زيندانه‌که‌ماندا ده‌ژيا. ناوبه‌ناو هه‌نديک ناشيانه
 ده‌يخواره‌وه و مه‌ست ده‌بوو، له‌وه‌ بترازي هيج عه‌بييکي تري نه‌بوو.
 هه‌لبه‌ته‌ کوليکوف و جماعه‌ته‌که‌ي نه‌خشه‌که‌ي خويان پينه‌گوتبوو،
 ده‌بوايه‌ چه‌واشه‌ي بکه‌ن. کوليکوف، چاويکي لي داگرتبوو و واي
 تيگه‌ياند بوو که‌ دوئ شه‌و قاپي ئاره‌قيان له‌ کارگه‌که‌ شار‌دووه‌ته‌وه
 و بځ‌يه بځ‌ئوئينده‌ر ده‌چن تا ئو ئاره‌قه‌ بيتن. به‌و جوړه (شيلکين)ي
 فريودا، که‌مترين گوماني لټنه‌کرد. وه‌ستا شيلکين و گه‌نجه‌تازه
 سه‌ربازه‌که‌ به‌ دوو قولی مانه‌وه (کوليکوف و ئا.ف)ش به‌ چاوديري
 کولير به‌ره‌و ئاوه‌دانييه‌که‌ي قه‌راخ شار وه‌ړيکه‌وتن و دوور که‌وته‌وه.
 نيو سه‌عاتيک بوري و جماعت نه‌گه‌رانه‌وه. شيلکين که‌ زوري
 له‌م جوړه واريقات و رووداوانه‌ ديتبوو، که‌وته‌ بيرکردنه‌وه، زوري
 بيرکرده‌وه، له‌پر ئه‌وه‌ي بيرکه‌وته‌وه که‌ باري ده‌رووني کوليکوف
 ناسايي نه‌بوو، دوو جاران چاوي له‌ (ئا. ف) داگرتبوو و به‌ چه‌
 دواندبووي. شيلکين تازه هه‌موو شته‌کانی بيرده‌که‌وته‌وه. "کولير"يش

سهرنجی پاکیشا بوو. پټش نهوہی دهگل جووته زیندانییہ کهدا
 بکهوټه پښ، گهنجه تازه سهربازه کهی بانگ کرد و ناموژگاری کرد
 بوو که دواي نهو چی بکات و چی نهکات، دیاره نهو کاره ی نهو
 شتیکی ناٹاسایی بوو. ئیدی شیلکین تاپتر بیرى دهکردهوه و چینه ی
 له یاد کهی خوی دهکرد، گومانی زیاتر دهبوو. که کات درهنگ بووو
 کهس نه که رایه وه، ئیدی گومان به جارئ زوری بق هینا، دهیزانی به
 هو ی نهو کاره و چ مهترسییه کی دیته پښ، له گین بوو ئیداره ی زیندان
 گومان لهو بکهن، به وه تاوانباری بکهن که هاودهستی هه لاتووه کان
 بووه و پټ کهی داو ن هه لټین، نه کهر فریا نه کهوئ و زووبه زوو ئیداره
 ناگادار نه کاته وه، نهوا شته که له گومان دهرده چیت و به سهر نهو دا
 ساغ ده بیته وه. که واته پټویسته تا زووه فریا بکهوئ و ماته ل نه بی.
 ههنگی بیرى که و ته وه که لهو دوا ییانه دا کولیکوف و "ئا. ف" زور
 رمووده ی په کتر بوو بوون و زور جار پټ که وه ده که و تنه فسکه
 فسک و ده چوونه پشت قاوش و پایه گاکان و دور له چاوی خه لکی
 خه ریکی پیلان و ته گبیران ده بوون. ته نانه ت نهو هشی بیر که و ته وه که
 پټشتریش نهو گومان و مه زنده یی له لا هه بووه که له گینه شتیکیان
 له ژیر سهر دا بښ، شیلکین ته مه شایه کی سهربازه چاودیزه که ی کرد.
 خوی دابوو به سهر تفهنگه کهیدا و به دهم باویشکه وه سهری قامکی له
 که پوویدا ده گټرا. ئیدی شیلکین بق نهو هی له خه یالی نه دات، دلی
 نایه ت گومانه کی خوی بق ناشکرا بکات، ته نیا داوای لیکرد که
 له که لیدا تا کار که که بروات. دهویست بزانتیت که ئاخو هاو پټکانی
 چوون بق نهو یتنهر یان نا، ئاخو کهس دیتوونی یان نا. که بوی
 دهر کهوت کهس نه یدیتوون، ئیدی گومانه کانی بوون به راست.
 شیلکین له دلی خویدا کوتی: "نه کهر ته نیا بق مهینووشی و رابواردن
 بق نهو یتنهر چووبان، وهکو هه ندی جار کولیکوف نهو کاره ی ده کرد،

ههلبته به منیان دهگوت. چونکه ئه مه شارندهوی بۆچییه؟ که شیلکین گه ییه ئه مه قه ناعه ته، یه کسه ره له وێنده ره وه، بێئه وهی بگه پێته وه بۆ سه ره کاره که ی، به ره و زیندان دایکیشا. ده ره و به ری سه عات نۆی به یانی بوو که شیلکین گه ییشته وه زیندان، یه کسه ره خۆی به لای عه ریفخه فه ردا کرد، حال و حیکایه ته که ی له سپری تا پیازی بۆ گێرپایه وه. یارۆ زۆر ترسا، له هه وه له وه باوه ری نه ده کرد. شیلکین پووداوه که ی وه کو گومانیک بۆ باس کرد بوو، ئه ویش به له ز پۆیی بۆ لای میچه ره، میچه ریش به له ز خۆی ده گه یه نینته فه رماندار و هه واله که ی پێده گه یه نیت. دوا ی چاره که سه عاتیک به ریاری پتویست درا. راپۆرێک له مباریه وه بۆ فه رمانداری گشتی به رز کرایه وه. چونکه ئه م جووته زیندانییه له زیندانییه خه ته ره کان بوون، ئه گه ری ئه وه هه بوو له پترسبۆرگه وه فه رمانی سه زایه کی قورس بۆ ئیداره و کارگێرانی زیندانه که ده ربچیت و زۆر به توندی سه رکونه بکری. ئا. ف، ئه گه ر پاست بێ یان درۆ، یه کێک بوو له زیندانییه سیاسیه کان. (کولیکوف)ش زیندانی (به شی تایبه تی) بوو، واته له تاوانباره گه وره کان بوو، ئه مه جگه له وهی کونه سوپایی بوو. تا ئه و کاته هه یج که سه یک نه یتوانی بوو له زیندانی (به شی تایبه تی) هه لیت. هه نگێ سه ره پهرشتیاره کان به ریان که وته وه که به پینی ده ستور و پێنمایان ده یی هه ر زیندانییه کی به شی تایبه تی که بۆ بێگار ده رده کړی، دوو پاسه وانی به گه ل به خریت. جا ئه م یاسا ورپسایه په چاو نه کرا بوو، بۆیه له گین بوو ئه م سه ره پێچی و خه مساردیه زۆر خراپ به سه ره گشت فه رمانبه ران و کارگێرانی زیندانه که دا بشکێته وه و قوربه که خه ستر بکاته وه. ئیدی به له ز قاسید و تاقیبکاران بۆ هه موو گوند و شاره دێ و باژێرۆکانی ده ره و به ری شار به رپێ کران. هه والی هه لاتنسی زیندانییه کان به هه موو شوته کان راگه به نرا. ناو و نیشانان به

هه موو کەسێک درا و ژمارەیک سەربازی قوزاقیان بۆ تاقیب و دۆزینەوهیان نارد. خێرا خەبەر بە گشت بەرپێوەبەرایەتی و هەرمەکانی دەورووبەر درا. بە کورتیکەکی ترس و پەڕیشانیەکی زۆر هه موو لایەکی گرتەوه.

مقۆمقۆ و ههراوههنگامی ناو زیندانهکەش، لە هی دەری کەمتر نەبوو. ههوالەکە دەماو دەم دەگەرا، کە زیندانییەکان دەستە دەستە لە کار دەگەرانیوه و بە ههوالەکیان دەزانی. لە دلی خۆیاندا و ژیراویژێر کۆلیک خۆشحال دەبوون، ئەم ههوالە جگە لەوهی پۆتینیەتی ژبانی زیندانی دەپەرماندەوه، جۆره دلخۆشییەکیش بوو بۆ زیندانییەکان، ههوال، ههوالی ههلاتنە، گالته نییە، بۆیە ئاساییە لە سەرانسەری زیندانهکەدا پەنگ بداتەوه، دلی خەلکی خۆش بکات و دەماری زیندانییەکان بجولێت. هیوا و ئاوات و متمانەیان لە دل و دەرووندا ببوژینیتهوه و هەست بکەن "گۆپینی چارەنووسی" مەحال نییە. لە دلی خۆیاندا دەیانگوت: "بۆچی ئەوان بتوانن هەلێن، ئێمە نەتوانین، بۆچی چمان لەوان کەمتره؟" هەر کەسە و لە ژێر کاریگەری ئەم بیروکەیهدا راست دەبووهوه و نیگایەکی پەرماندانی هاوڕیکەکی خۆی دەکرد. هه موو زیندانییەکان هەستیان بە جۆره غروور شانازییەک دەکرد و بە چاوی سووک دەیانپروانییە دەرهجەدارەکان، ئیدی زووبەزوو هه موو بەرپرسەکان، بە خودی فرمانداریشەوه پزانه ناو زیندانهکە. زیندانییەکان هه موو سینگیان دەرپەراند بوو، کڕوکپ و چاونه ترس و وره بەرز تەمەشای بەرپرسەکانیان دەکرد، زمانحالی نیگیان دەیگوت: "ئێمەش دەتوانین هەمان کار بکەین، ها؟". زیندانییەکان پێشبینی ئەوهیان دەکرد کە بەرپرسەکان بە تەمای پشکنینی گشتین و لەم حالەتانهدا خوا خۆی بیانوویەکیانە، بۆیە خێرا هه موو شتیکیان دەشاردەوه. پێشبینی زیندانییەکان دروست دەرچوو.

پشکین و تەحەبە دەستی پێکرد، زیندانەکه ژێروژوور کرا، هیچ شوێنی نەما ژۆر بە وردی نەپشکێت، بەلام هیچ شتیک نەدۆزرایەوه.

دوای نیوەڕۆ، زیندانییەکان بۆ بێگار نێردرانەوه، ژمارە یاسەوان و چاودێرەکانیان کرد بە دوو هێندە ی جاران. شەویش ئەفسەرەکان و دەرەجەدارانی خەفەر و یاسەوان، هەر ساتە نا ساتی خۆیان بە ژوور و قاوشەکاندا دەکرد و یەک یەک دەیان پشکین. بە پێچەوانەی پەوشی باوەوه، دوو جارانیان بۆ سەرژمێری ریزکردن، دوو جار لەسەر ژمێریەکهدا هەڵیان کرد، ئەمە هێندە ی دی پەوشەکه ی شەلقاند، بۆیە هەموویان بردینە نێو حەوشەکه تا سەرلەنوێ سەرژمێرمان بکەنەوه. دوای ئەوهو جاریکی دی لە نێو قاوشەکه شدا سەرژمێریان کردینەوه.

بەلام ئەم پەشتووبە زیندانییەکانی نیگەرەکان نەکرد. وا خۆیان دەنواند کە نە خەمی ئەوانە و نە گۆتیان لێبەتی. شەوهەکیان ژۆر بە ئارامی بەسەر برد و هیچ سەریەشەیهکیان بۆ خۆ دروست نەکرد. لە دلی خۆیاندا دەیانگوت: 'لە شەڕ دەگەرێن، بەلام نابێ هیچ بیانووبەکیان بدەینە دەست!' بەرپرسەکانیش لە دلی خۆیاندا دەیانپرسی: 'ئایا لە نێو ئەمانەدا هاو دەستیان نییه؟ پاشدزەکانیان لێرەنین؟' بۆیە بە دزییەوه خەفی و چاودێریان بە سەرەوه دانان تا بزانی چی دەکەین و چی دەلێن، بەلام ئەم کارە دادی نەدان. زیندانییەکان بە خوشحالییەوه، لە دلی خۆیاندا دەیانگوت: 'ئەوانە هێندە کەر نین خەلکی لە دوای خۆیان بەجێ بێن!' 'پیاو کاری وا گەورە ی بە دەستەوه بێ، پازی خۆی بە کەس نالی!' 'خەلکی وەکو 'کولیکوف' و 'ئا. ف.' هیچ شوێنەواریک لە دووی خۆ جێناهیێن، ئەوانە لە شوێنی ناخەون ئاو بیتە ژێریان، پێوین خۆ لە جێی خۆیان نادن! ئەوانە خەلکانیکان ئەگەر بیانەوی بە

کونی دهرزییه وه دهچن! گرهویان له شهیتان بردووه ته وه!، قدر و قیمه تی "کولیکۆف" و "ئا. ف"، له لای زیندانییهکان سه د قات بهرز بووه وه، شانازیان پتوه دهکردن. ههستیان دهکرد که ههوالی ئهم سهرکیشی و ریسکه دهبی به داستان و دهکهوێته سهر زاری گهوره و بچووکی مهردم و نهوه بق نهوهی دهگیریته وه و ههتا ههتایه دهمیئن.

یه کێک دهیگوت:

- ئه وهیه ئه قل، قوربانی ئه و ئاوه زهتان بم!

یه کێکی دی:

- ها! خۆ دهیانگوت مه حاله کهس بتوانی لێره برهقی، ئه دی ئه وانه

چۆن ههلاتن!

زیندانییهکی دی به تهوسه وه هه لده داتی:

- راسته، به لام دهزانی ئه وانهی هه لاتوون کین؟ دایک دانیشی و

رۆلای وا بینئ! تو ده تهوئ خۆ بیتیه ته پیزی ئه وان؟ به توژی

پیتانیشدا ناگهی!

ئه گهر کاته کهی کاتیکی دیکه بوایه، ئه و زیندانییهی که به و جۆره

وه لام درایه وه، هه رگیز بیدهنگ نه ده بوو و به رگری له خۆی ده کرد و

به گژ به رانه ره کهیدا ده چووه وه. به لام ئه مجاره بیدهنگ بوو و به

شه رمیکه وه گوتی: "راسته! هه موو که سیک کولیکۆف نییه، پیاو ده بی

به کرده وه، پیاوه تی خۆی سه لمیئن!"

زیندانییهکی دیکه که تا ئه و دهمه کړوکپ گوئی له قسه کان

ده گرت و به هیمنی له بهر په نجه ره ی موو به قه که دانیشتبوو، به سه ری

قامکان گۆنای خۆی خوراند و به دهنگیکی نه رمی سازگاری ئاویته به

شادمانییهکی په نهان گوتی:

- ئەپچ بە راست كۆپىنە، ئىمە بۇچى لىزە بىمىن؟ ئاخىر چى بىكىن
 لىزە؟ ئىمە زىندووى مردووين، مردووى بى كفن و گۆپىن، وا نىيە؟!
 يەككىك لە زىندانىيەكان بەرسقى دايەوۋە و گوتى:
 - گەيى چى دەكەي؟ خۇ زىندان پىتلاو نىيە خىرا لە پىتى دابكەنى و
 توپى بدەيت و تەوا. ئىمە لىزە بەستراوينەتەوۋە.
 زىندانىيەكى گەنجى بىتەزموونى خوينگەرم ھەلى دايە:
 - چما كولىكۆف زىندانىيە نەبوۋ! ئەدى ھەلنەھات؟
 زىندانىيەكەي پىتسو، مۆپەيەكى لە زىندانىيە گەنجەكە كرد و
 گوتى:

- كولىكۆف! كولىكۆف! خەلكى ۋەكو كولىكۆف زۆرە كە من گىيانى
 من...

- ئەدى "ئا. ف." بە راستى ئازايە!
 - ئۇ! ئەو ھەر باسى مەكە، ئەگەر خۇي بىويستايە دەي ۋەكو
 كولىكۆفى دەخستە گىرفانىوۋە!
 - خۇزگە دەمزانى، ئاخۇ دوور كەوتوونەتەوۋە؟ زۆر مەراقمە ئەمە
 بزانم!

ئىدى سەرى قسە كرايەوۋە. "ئاخۇ ئىستا لە شارەوۋە دوورن؟ لە
 كۆيندەرەوۋە ھەلاتوون؟ چ پىيەكيان گرتوۋەتە بەر؟ كام پىگە بۇ
 ئەوان باشترە؟ كام باژىرۆك نىزىكە؟". ئىدى ئەو زىندانىيەنى كە
 شارەزاي ئاۋەدانىيەكانى دەوروبەرى شار بوون كەوتنە قسە و
 ئەوانى دى بە تاسەوۋە كەوتنە گويگرتن. كە باس ھاتە سەر خەلكى
 گوندەكانى دەوروبەرى شار، ھەموو گوتيان كە خەلكى باش نىن و
 ھەموو ئاكنجىيانى نىزىكى شار، ئىشى خۇيان دەزانن و ئامادەنىن
 دالەدى زىندانىيەنى ھەلاتوۋ بىدەن و كۆمەكيان بىكەن، بىگرە ئەگەر
 بۇيان بىكرى، دەستگىريان دەكەن و رادەستى حكومەتيان دەكەن.

- خۆزگە دەتانزانى ئو جوتيارانه چەند گلاون! چەند ناپەسەن و بەدكارن! ھەر حەيوانىكن لەو گۆرە!

- جوتيارى ھىچوچوچ و نامەردن!

- خەلكى سىبىريا، شىرحەرامىكى وەھان، لە ھىچ شتىك ناپرىنگىتەو، پىاو كوشتن و ئاو خواردنەو، ھەيان لە لا يەكە، غەرىبە يەكيان بەردەست بکەوئ، بە كەولکردن كەولى دەكەن!

- بەلام برادەرانى ئىمە

- ئىدى، با بزائىن كى سەر دەكەوئ، برادەرانى ئىمە لە ھىچ ناترسن، باكيان بە ھىچ نىيە.

- بەھەر حال، كەسى نەمرئ، ھەواليان دەبىستىنەو!

يەككىك لە زىندانىيەكان گوتى:

- تۆ پىتوايە، بتوانن بىيانگرن؟

يەككىك لە زىندانىيەكان، كە تەواو جۆشى سەند بوو، مشتىكى بەسەر مێزەكەدا كىشا و گوتى:

- من دلنiam، تازە ھەرگىز ناگىرىن!

يەككىكى دى گوتى:

- ئەمە پەيوەندى بەو رەوشەو ھەيە كە دىتە پىشئ.

سكوراتوف ھەلى داھە:

- برادەرىنە، پىتوايە ئەگەر من لە زىندان ھەلئم و بپرەفم، بە ھەمراتم دەستگىر ناكرىمەو!

يەككىك لە زىندانىيەكان پرسى:

- تۆ؟

زىندانىيەكانى دى لە قاقاي پىكەنىنيان دا، ھەندىكى تريان خويان لە گىلى دا و وايان نواند كە نايانەوئ گوتيان لە قسەكانى بىي، بەلام سكوراتوف دەستبەردار نەبوو، لەسەرى پۆيى و گوتى:

- زۆرچار له دلى خۆمدا دەلیم ئەگەر هەلیم هەرگیز نایەلم
دەستگیر بکړیم. ئەگەر له کونی مشکیشدا خۆم شار دوو و تەو، نایەلم
دەستی دوژمنم بگاتئ!

- ئەوە نەدەت زەحمەتە تا برسیتی زۆرت بۆ دیتئ، هەنگی بە پینی
خۆت دەچی بۆ لای جووتیارێک و سوالی نانی لێدەکەئ!
دیسان له قاقای پیکەنینیان دایەو.

سکور اتۆف کوتئ:

- سوالی نان؟ درۆزن!

- خۆت درۆزنی، ئەم فشه فشه چییە؟ ئەدی هەر تۆ نەبوویت
دەگەل ھاپۆ (فاسیا) تدا جووتیارێکتان کوشتبوو لەسەر ئەوێ گوايە
دوعای مەرگی له مانگایەک کرد بوو و مانگاکی مرد بوو، ئەگەر ئەو
نەبایە ئێوە ئیشتان چی بوو لێرە؟ بۆ ئیشتا له زینداندا دەبوون؟

زیندانییەکان له قاقای پیکەنینیان دایەو. سکوراتۆف ھاواری کرد:
- درۆ دەکەئ! میکێتکای دوو زمان ئەم درۆیە بۆ گێراونەتەو. من
لەو مەسەلەیدا نەبووم ھاپۆ فاسیا، جووتیارەکەئ کوشتبوو نەک
من، ئێوە بە ناھەق منتان ئێوە گلاندووە! من بابایەکی مۆسکۆییم و له
مندالیمەو تەریدە و چەتە بووم. با شتێکتان بۆ بگێرمەو کاتئ که
مندال بووم و پەبەنی کلێسا دەیویست فیزی نوێژ و دوعا خویندەم
بکات، گویی پادەکیشام و دەیکوت: "بلی خودایا، له پەحمی خۆت
بیتەشم مەکە، خودایا بە کەرەمی خۆت پەحمم پیتبکە!" منیش له
دوایەو دەمگوتەو: "خودایا، بە کەرەمی خۆت بۆ زیندانم بنێرە!" هەر
که سەرم له ھێلکە جووقاوە و بووم.

ھەموو زیندانییەکان له قاقای پیکەنینیان دا. ئەمە پێک ئەو شتە
بوو که سکوراتۆف بۆی دەگەرا. ھەموو حەز و ھیوایەتیکی پیکەنین و
حەنەکبازی بوو! لیبۆکیک بوو لەو گۆرە! بەلام زیندانییەکان هەر زوو

گه پانه وه سهر باسه جدیدیه که ی خویان، به تاییه تی نه وانه ی که ته مەنیکیان هه بوو و شارەزاییان له مه سه له ی هه لاتن و په قیندا هه بوو، زیندانییه گه نه کهان به هین و کونجکاوی، ملیان قوت ده کرده وه و به خوشحالییه وه چاویان ده بریه ده موزاریان و گوینیان له قسه کانیان ده گرت. خه لکینکی زور له ئاشخانه کهدا کۆ بوو بوونه وه. تاقه یه ک کهس له چاودیز و ده ره جه داره کهان له وئ نه بوو، ده نا زیندانییه کهان نه ده ویزان بهو راشکاوییه کۆپی قسه و باسان گهرم بکه ن. له نیتو نهو که سانه دا که خوشحالیان ده ره ده بری، چاوم به تاتارییه ک کهوت به نیتو مامیتکا، نه م پیاوه، کورته بالایه کی گونا زهق و پهقی گوپ قوپاوی پوا لهت کۆمیدی بوو، به حال پووسی ده زانی و به ئاستم له قسه ی پووسی زمانان ده گهیی، که چی له هه موو نه وانی دیکه زیاتر گوینی هه لده خست و که یفی به قسه کهان ده هات. سکوراتوف که له سوچیکه وه کزکۆله ی کرد بوو، ئاوری لیتی دایه وه و گوئی:

- ها مامیتکا یاکشی (باشه)؟

مامیتکا که لله نه ستووره که ی له قاند و به گهرمی گوئی:

- یاکشی! ئا، یاکشی!

- نایان گرن؟ یۆک؟

مامیتکا، به ده م سهر له قاندن و ده ست جولاندنه وه گوئی:

- یۆک! یۆک!

- نه گهر درۆ بکه ی دوا یی خۆم ده زانم چیت پینده کهم ها؟

مامیتکا به ده م سهر له قاندنه وه گوئی:

- یاکشی، یاکشی!

سکوراتوف، چه پۆکینکی نه وتۆی به سه ریدا کیشا که کلاوه که ی

هینایه سه رچاوی و گوئی:

- دهيسا، هانئ ئەم (ياکشی)یه بگره!

ئەوجا، بەوپەری شادمانی لە ناشخانەکە وەدەرکەوت و کابرای
تاتاری بەسەرسامی و هەپەساوی لەویندەر بەجێهێشت!
بۆ یەک هەفتەی تەواو ئەوپەری زەبۆرەبت لە زیندانەکەدا بەکار
بەرا. گەپان بە دواي هەلاتووہکاندا، لە گوند و باژێرۆکەکانی ئەو
دەورووبەرە بەردەوام بوو. زیندانییەکان ئاگایان لە هەر نەخشە و
بەریاریکی حکومەت بوو دەرەق بە هەلاتووہکان، نازانم ئەمەیان
چۆن دەزانی! لە پۆزانی سەرەتادا، هەوالەکان دڵخۆشکەرە بوون، بە
قازانجی هەلاتووہکان بوو: لە هیچ شوێنیکەوہ سەروسۆراخیان
نەبوو، کەس نەیدەزانی ئەرز قووتی داو، ئاسمان هەلی کێشاو!
زیندانییەکان لە دلی خۆدا و لە بەینی خۆیاندا گالتهیان بە
بەرپرسەکان دەکرد، ئیدی لە چارەنوسوی هاوپیکیانیان دلتیابوون و
هیچ نیگەرانییەکیان لەو بارەییەوہ نەبوو. هەر زیندانییەک قسەییەکی
دەکرد:

‘نا، نایان دۆزنەوہ! تازە تەواو، هیز نییە دەسگیریان بکات!’.

‘تازە وەکو گولە بۆی دەرچوون!’

‘خو حافیزیان بێ، وانییە?’.

ئێمە دەمانزانی کە حکومەت خەبەری بە هەموو جووتیارانی
دەورووبەر داوہ و جووتیاران کون بە کون بە دوايانەوہن و هەرچی
دارستان و پەناو پاسار و شیو و دۆلی دەقەرەکە هەبە بە دواياندا
دەگەرێن. زیندانییەکان بە دەم ژارخەنەوہ دەیانگوت:

- بێفایدە! بێگومان پێشتر پەناگەییەکیان بۆ خۆ پەیدا کردوہ! خوا

دەزانی هەنووکە لای کێ خۆیان پەنا داوہ؟

- بێگومان! ئەوانە خەلکی ئاقلن، پێشوەختە هەموو تەگیبیریکیان

کردوہ!

ئىدى پەت بۇ ھەموو جۆرە گرىمانە و خەيالىك شىركا، ھەندىك واپان وينا دەکرد: ھەلاتوۋەكان لەگىنە ھىشتا لە دەورو بەرى شاردان بن و خۇيان لە ئەشكەوتىكدا شاردىتەو ھە چاۋە پروانى ئەو ھىن، ئەم ھەراۋزەنايە بنىشىتەو ھە و تۈزى سەرۋېشىان بىت و نەناسرىتەو ھە و ئەوسا لە پەناگەكەيان بىتە دەرى و درىژە بە پىرەوۋى خۇيان بەن، لەو ھە ئەم كارە شەش ھەيفان بخايەن.

بەمجۆرە ھەر كەسە و بەدەم خەيالەو ھە چىرۆك و ھىكايەتلىكى بۇ خۇي دروست دەکرد. لەپەر و دواي ھەشت پۇژان، دەنگىيەك داكەوت كە شوين پىي ھەلاتوۋەكانيان ھەلگرتوۋە و بە دوايانەو ھەن. ھەر زوو ئەم ھەوالە بە درۆ خرايەو ھە، بەلام بۇ شەوئ ھەمان دەنگۆ سەرى ھەلدایەو ھە. زىندانىيەكان زۇريان لەبەر گران و ناخۆش بوو. بۇ سەبەي بەيانى خەبەر لە شارەو ھەت كە ھەلاتوۋەكان دەسگىركراون و بەپىو ھەن كە بۇ زىندانيان بىتەو ھە. دواي نىو ھەپۆ ھەوالى تازەتر گەيە زىندان: گوايە لە گوندىكى چكۆلەي ھەفتا فەرسەخى شاردان دەسگىركراون. ئەنجام ھەوالى راست و دروست گەيى. سەرگروبانى زىندانەكە كە تازە لە لاي مېجەر ھاتبوو، پاي گەياند كە ئەمشەو ھەلاتوۋەكان، دەگەپەنتە قەرەولخانەكەي زىندان. كەواتە ھېچ گومانىك دەربارەي دەسگىركردنەو ھەيان نەما. مەگەر خوا بۇ خۇي بزاني ئەم ھەوالە چ كاريكى ناخۆشى لە زىندانىيەكان كرد، بە راستى لە وەسەف كردن نايت. لە سەرەتادا زۆر نىگەران و توپە بوون، جموجۆلىكى زۇريان تىكەوت، بەلام زۆرى نەبرد كە دامركانەو ھە بىدەنگ بوون. ئەوجا بەرەبەرە كەوتنە پىشخەن و تانەوتەشەر. ئەمجارە تانەوتەشەريان لە حكومەت نەدەدا، بەلكو لە ھەلاتوۋەكانيان دەدا. لە سەرەتاو ھەند كەسكى كەم دەستيان بە تانەوتەشەران كرد، پاشان ھەموو ئەوانى دىكەش بە گەليان كەوتن، تەنبا يەك دوو زىندانى

سهلار و سهنگين نه بئى، كه ئه قليان هيچ ههراوهنگامه و تهوسوتوانچيكي نه ده بپري و خويان تيگه لى ئه و شتانه نه ده كرد. زيندانىيه كان، له سه ره تاوه به چ جوشو خرؤش و گه رموگورپيه كه وه كه وتبوونه ستايش و پيايه لدانى 'كوليگوف' و 'ئا. ف.' به هه مان نه فه سه وه بايان دايه وه و كه وتنه زهم و سه رزه نشت و پيژا بواردنيان. وه كو ئه وهى نامه ردييه كي گه وريان ده رهق به وان كرديت. ته نانه ت زيندانىيه كان به ته شه ره وه ئه وه يان ده گيرايه وه كه ئه و جووته به رگه ي برسيتيان نه گرتووه و بق سوالى نان خويان به گونديكدا كردوه، كه ئه مه بق كه سى ته ريده و ياخى ئه و په پري شه رمه زارى و بچووكيه. به لام ئه م چيرؤك و حيكايه تانه، فريان به راستيه وه نه بوو. هه لاتووه كان كه هه ستيان كرد بوو، شوين پييان هه لگيراوه و به دوايانه وهن، بق پئى گومكى خويان به بيشه يه كي چرچو غووردا كرد بوو، به لام تاقيبكاره كان زوو فريا كه وتبوون ئابلوقه يان دا بوون، هه لاتووه كان كه ديتبوويان هيچ مه فريكيان نيه، ناچار خويان راده ستى تاقيبكاران كرد بوو. وه ختى شه وئ جه ندرمه 'كوليگوف' و 'ئا. ف.' يان به ده ست و پئى به ستروى گه يانده قه ره و لخانه ي زيندانه كه، هه موو زيندانىيه كان پژانه نيو حه وشه كه تا بيين چ له هاوپتيكانيان ده كن. سه يريان كرد گاليسكه كانى فه رماندار و ميجه ر له بهر باره گاي پاسه وانه كان (قه ره و لخانه) وه ستاون. هه لاتووه كان يان داگرت، زنجير و پيژهنديان له ده ست و لاق كردن، ئاماده يان كردن كه سبه ينى بق دادگايان بنيرن. كه زيندانىيه كان به حه قيقه تى بويه ر و پروداوه كه يان زانى خؤبه خؤ ده ستيان له تانه وته شه ران هه لگرت، كه زانيان 'كوليگوف' و 'ئا. ف.' له هه ر چوارنكاله وه گه مارؤدراون و هيچ مه فريكيان نه بووه و ناچار بوون خؤ به ده سته وه بدهن، هه نكي كه وتنه هاوخه مى و هاوسؤزى ده گه لياندا و ئيدى باسيان هاته سه ر

باسی دادگا و دادگاییکردن. هر کسه و له ئاوازیکی دهخویند،
یهکیک دهیگوت:

- به لای کهمهوه یهکی هزار جهلدیان بۆ دهبرنهوه.
یهکیکی دی بۆی دهسهندهوه:

- هزار! هیچت نهوتوه! تا له ژیر جهلدهدا نهیانکوژن دهستیان
لتههئاگرن. پهنگه به هزار جهلد له 'ئا. ف' پازی بن، بهلام ئهویتر
مهحاله، به کوشتن دهیکوژن، چونکه ئهو زیندانی (بهشی تاییهتییه).
ههلبهته مهزندههی زیندانییهکان راست دهرنهچوو. 'ئا. ف' پینچ
سهدهلدی بۆ بردرایهوه، ئیدی چونکه ئهوه یهکهمین سههرپیچی
بوو و ههلسوکهوت و پهفتاری پیشووشی له زینداندان باش بوو،
خاتریان گرتبوو و مداریان کرد بوو. بهلام سهبارهت به کولیکوف
بیتمویه هزار و پینچ سهده جهلدیان بۆ بری بووهوه. وهکو دهبینن
سزاکهیان له چاو خۆیدا سووک بوو. جا ئهه جووته پیاوه، چونکه
خهلکی ئاقل بوون، له دادگاییهکهیاندان ناوی کهسی تریان نهبرد بوو و
کهسیان تیهوه نهگلاند بوو و گوتبوویان خۆیان، بیکۆمهکی هیچ
کهسیک، بیتهوهی چووبنه هیچ شوینیک، یهک راست و یهکسهری له
زیندانهکهوه ههلاتوون.

به راستی من له ههموویان زیاتر بهزهیمیم به کولیردا دههاتهوه،
جگه لهوهی که گشت هیوا و ئومیدیکی به با پۆیی، سزاکهشی له
سزای هاودهستهکانی زۆر قورستر بوو. دوو هزار جهلدی خوارد و
وهکو زیندانییهکی بیگاره زیندان، ههوالهی زیندانیکی دیکهی دوور کرا.
ئیدی، لهسهه ئامۆزگاری و داوای پزیشکان، 'ئا. ف' له سزاکهیی
بهخشره. بهلام ههر که گهیهیه نهخۆشخانهکه کهوته لافلیندان و
خۆههلیکیشان، دهیگوت له مرق به دواوه له هیچ کۆسپ و تهگهرهیهک
ناپرینگیتهوه. بزانه چۆن کاریکی وهها دهکات که خهلکی به داستان

بیگیڤنهوه! به لām کولیکوف، هیچ نه گۆڤا، هەر پیاوه سه لار و سه نگین و شایسته که ی جاران بوو. پاش نه وه ی سزا که ی خۆی وه رگرت و بۆ زیندان گه رایه وه، وه کو نه وه بوو بۆ ساتیکیش زیندانه که ی جینه هیشته تین. به لām زیندانییه کان به هه مان چاوی جارانه وه سه یریان نه ده کرد. هه رچه نده نه وه نه گۆڤا بوو و ده یزانی چون قه دری خۆی بگریته، به لām زیندانییه کان له دلی خۆیاندان نه و پریز و حورمه ته ی جارانیان نه ده گرت. وه کو هه ر یه کی که له زیندانییه کانی دی مامه له یان له ته کدا ده کرد و قاره مانه که ی جاران نه بوو. ئیدی له دوا ی هه لاتنه که وه نه ستیره ی کولیکوف که وته لیژی. تومه ز له م دنیا یه دا ته نیا سه رکه وتن ئیحتوباری هه یه و سه رکه وتن هه موو شتی که!

په راویز:

- ۱- یاکشی: وشه یه کی تاتارییه به مانای (باش، باشه) دیت.
- ۲- یوک: وشه یه کی تاتارییه به مانای: (نه، نا، نه خیر) دیت.

دهرچوون له زیندان

५८३

زۆرچار دههاته ديدنهيمان و سهري دهداين. بهلام ههنديكي ديكهش ههبوون، كه ئيستات و نهوسا نهبوون به دۆستم و تاقه قسهيهكيان دهگهل نهكردم، دهتگوت ديوارىكي بهرز له نيووان من و نهواندا دروستكراوه و نايهلى دهنگمان بگاته يهكا!

لهم دوا ساله مدا، له چاو سالهكاني پيشوودا زۆر ئاسووده بووم. له نيو نهو نهفسهرا نهدا كه لهم شارهدا سهرقالى خزمهت بوون، ههنديكم له كو نه هاوپتياني سهردهمي قوتابياني خو م ناسيهوه و دۆستايهتي و پهيوه ندى خو م دهگهلياندا تازه كردهوه. ئيدي له ريگه ئهوانهوه ده م توانى نامه بۆ مالبات و كهسوكاره كه م بنووسم و داواى پاره بكم و هه ندى كتىبم بۆ بنيرن. سالانيك بوو كه تاقه كتيبيكيشم نهخويندبووهوه، كه يه كه م كتىبم پيگه يى -كه گو فاريك بوو- مهگر خوا به خوى بزاني چ ههستوسوز و گودازيكي سهير و غهريب بهروكي گرتم، ئيستاش له بيirme كه هه ر ئه و شهوه، كاتي كه دهركاي قاوشهكهيان له سه ر داخستين، يه كسه ر دهستم به خويندهوهى كرد، تاكو به ره بهيان سه رم له سه ري هه لته بېرى، وام ههست دهكرد ئه م كتيبه پهيامي كه و له دنياهكي تره وه بۆم هاتوه. ژياني رابردووم به رووني هاته وه بهرچاوم و به ده م خويندنه وهى گو فاره كه وه له خو م ده پرسى ئايا من هه مان كه سه كه ي جارام؟ ئايا زۆر دواكه وتووم، ئايا ئه وان زۆر له خه مى مندا بوون! ئايا ئه م دابره نه يان زۆر له بهر گران بووه؟ ئايا دواى من دنيا زۆر گو پاره وه؟ په يو ه ندى و كيشه كان گو پا ون؟. هه ولم ده دا نه ك هه ر وشه كان، به لكو ئه و ديوى وشه كانيش بخوينمه وه و ئه و هيمايانه بيبينم كه ئاماره بوون بۆ ئه و رابردووه ي من تيايدا ژيا بووم، ئاشناى بووم، عه ودالى ئه و په مز و نيشانانه بووم كه له رابردوودا، له سه رده مى ئازادى مندا، دل و دهروونى ده هه ژاندا، به لام هه وله كانم بيتسوود بوو،

هه‌لبه‌ته پێویسته‌ ددان به‌وه‌دا بنێم که زانیم به‌ دنیا و ژبانی تازه‌ نامۆ و بێگانه‌م، زۆر له‌ ژبانی تازه‌ دواکه‌وتووم، زۆرم خه‌فەت خوارد، ئیدی ئه‌ندامیکی دابراو و پاشکه‌وتووی کۆمه‌لگه‌ بووم. چار نییه‌ ده‌بین ده‌گه‌ل ئه‌م شته‌ تازانه‌دا به‌سازیم و نه‌وه‌ی نوێ بناسم! به‌ده‌م ئه‌و خه‌یالانه‌وه‌ که‌وتم به‌سه‌ر وتاریکدا که‌ ناو و ئیمزای ناسیاویکی هه‌ره‌ ئازیزی منی پێوه‌ بوو، ئیدی زۆر به‌ تامه‌ زرقیی که‌ وتمه‌ خوێندنه‌وه‌ی، به‌لام زۆربه‌ی نووسه‌رانی گوتاره‌کانی دیکه‌م نه‌ده‌ناسی، ناویانم به‌ لاوه‌ ئاشنا نه‌بوو. نووسه‌رانی تازه‌ هاتبوونه‌ مه‌یدان. زۆرم هه‌زه‌کرد ئه‌و نووسه‌ره‌ تازانه‌ بناسم. به‌لام به‌داخه‌وه‌ ژماره‌ی ئه‌و گۆڤار و کتێبانه‌ی ده‌گه‌ییشه‌ ده‌ستم، له‌وه‌ که‌متر بوو که‌ به‌و ئاواته‌م بگه‌م. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی به‌ده‌سته‌پێتانی کتێب زۆر زه‌حمه‌ت بوو، خۆ له‌ سه‌رده‌می میچه‌ری پێشوو‌دا نه‌ک هه‌ر زه‌حمه‌ت بوو، به‌لکو قه‌ده‌غه‌ش بوو، وای به‌ حال و پۆژگاری ئه‌و که‌سه‌ی کتێبکی پێگی‌رایه‌! سزای قورسی له‌سه‌ر بوو. ئه‌گه‌ر ئیداره‌ی زیندان، له‌ هه‌لمه‌تیکه‌ پشکیندا کتێبکی دۆزیابیه‌وه‌، ئیدی قیامه‌ت پاده‌بوو، پرسیاربارانیان ده‌کردیت: ئه‌م کتێبه‌ت له‌ کوی هه‌تاوه‌؟ کێ بۆی هه‌تاویت؟ کێ شه‌ریک و هاوده‌سته‌؟ جا وه‌ره‌ به‌رسفی ئه‌و جۆره‌ پرسیارانه‌ بده‌وه‌! چ جوابیک ده‌ده‌یته‌وه‌؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌بێ کتێب له‌ زینداندان ژیا، سه‌رم کز ده‌کرد و ده‌چوومه‌ قه‌پیلکی خۆمه‌وه‌، زۆرجار پرسیارم له‌خۆ ده‌کرد، وه‌ره‌ به‌ دوا‌ی وه‌لامی پرسیا‌ری بێ وه‌لامدا بگه‌پێ! ئیدی نیگه‌ران و نا‌په‌حه‌ت خه‌وم ده‌زپا، به‌هه‌رحال با له‌وه‌ی پتر به‌ تانانی قساندا نه‌چم، چونکه‌ ئه‌و به‌سه‌ره‌ات و سه‌ربوردانه‌ نه‌ له‌ وه‌سفکردن دین و نه‌ ته‌واو ده‌بن!

من له‌ زستاندا خرابوومه‌ زیندانه‌وه‌ و ده‌بوا‌یه‌ له‌ هه‌مان وه‌رز و مانگ و پۆژیشدا له‌ زیندان ده‌رچم و ئازاد بێم. به‌ده‌م چاوه‌بروانی

هاتنی زستانهوه، وهک ئهوهی غهرقی ئاگریم، پۆژانم دهژمارد! مهگه
هر خوا بزانی که دههیبینی هاوین خهریکه بنهوبارگی خوی
دههپچینهوه و گهلای درهختان زهردهلدهگهپین و گیای دهشت و
میرگان وشک دهبن، چ شادمانی و ئوخژنیک له دل و دهروونم
دهگهرا! نهجام وهززی هاوین مالتاواپی کرد، گهردهلوول و بای پایزه
به گفوهوهر ههلی کرد، یهکه بهفر کهوت، ئیدی ئه زستانههی که
سالهههی سال چاوهپوانی بووم هات، چهند زیاتر له پۆژی ئازاد
بوون نزیک دهبوومهوه دلم زیاتر لییدهدا. کهچی تا له ئازادی نزیکتر
دهبوومهوه، هیمتر و به سهبرتر دهبووم. زۆرم پی سهیر بوو،
زۆرجار گلهییم له خو دهکرد که کابرایهکی خهمسارد و بیتوبالاتم،
ئه ساردوسرپییه چیه، له بهفر دروست بووم!

گهلیک له زیندانییهکان، که له کاتی ئیسراحت و پشوویدا له
حهوشهیی زیندانهکهدا پیاسهم دهکرد، دههاتن بۆ لام و پیرۆزباییان
لیدهکردم. یهکیکیان گوئی:

- ئهکساندهر پترۆفیچ! پیرۆزه! بهو زوانه ئازاد دهییت، تو
دهپۆیت و ئیمهیی نهگبهت و کلۆل لیره دههینینهوه، باوهر بکه
غهریبیت دهکهین!

منیش:

- نوخسه بی له ئیوهش، ئه دی تو مارتینوف کهی ماوهی
زیندانییهکهت تهواو دهبی؟

- من؟ هیشتا زۆرم ماوه گیانه، دهبن ههوت دانه سالی دی
حهپسی بکیشم.

بهدهم ئه قسهیهوه، حایر و حهپهساو دهپروانییه دووری دوور
وهک ئهوهی پروانته ئاییندهی خوی.

به‌لئی، گه‌لیک له‌هاوزیندانییه‌کانم، راستگوییانه و له‌ناخی‌دله‌وه
 پیروزی‌بایان لێده‌کردم، هه‌ستم ده‌کرد له‌جاران میهره‌بانتر و
 دۆستانه‌تر په‌فتارم ده‌گه‌ل ده‌که‌ن. هه‌ستیان ده‌کرد که‌ من ئیدی
 په‌کێک نیم‌له‌وان، له‌وان ناچم، بابایه‌کم ئازاد، به‌پێم ده‌که‌ن. "ک.
 زنسکی" که‌ گه‌نجیکی نه‌جیبزاده‌ی پۆلاندی هیدی و هیمن و
 خوشمه‌شره‌ب بوو، هه‌زی ده‌کرد وه‌کو من له‌کاتی بیثیشیدا له
 حه‌وشی زیندانه‌که‌دا پیاسه‌ بکات. هه‌ستی ده‌کرد که‌ هه‌وای ئازاد و
 جولان ته‌ندروستی ده‌پاریزن و قه‌ره‌بووی هه‌وای په‌نگاوه‌ی شه‌وانی
 ناو ژوور و قاوشه‌کانی بۆ ده‌کاته‌وه. پڕۆژیک له‌کاتی پیاسه‌ کردندا،
 به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ پڕوی تیکردم و گوئی:

- ده‌زانی زۆر به‌په‌رۆشه‌وه‌ چاوه‌پروانی ئه‌وه‌م تۆ له‌ زیندان په‌ها
 بیت. چونکه‌ که‌ تۆ له‌ زیندان ده‌رچوویت، ئیدی من ته‌نیا یه‌ک سالم له
 زیندانا ده‌میتنی.

جا پیویسته‌ لێره‌دا و به‌ شیوه‌یه‌کی په‌وته‌نی ئه‌وه‌ش بلێم که
 په‌نگه‌ ته‌سه‌وری ئازادی، به‌ حوكمی مه‌حررومییه‌ت له‌ ئازادی، له
 هه‌زر و خه‌یالی زیندانیاندا، زۆر گه‌وره‌تر و جوا‌تر له‌ ئازادی
 واقعی و راسته‌قینه، بنوێنن. هه‌ر زیندانییه‌ک مانا و چه‌مکی ئازادی
 له‌ قه‌واره‌ی راسته‌قینه‌ی ئازادی گه‌وره‌تر ده‌بینی و ئه‌مه‌ خالی
 هاوبه‌شی هه‌موو زیندانییه‌که‌. یانی خولامیکی شه‌پڕیوی شپۆله‌ی
 خه‌مه‌تکاری ئه‌فسه‌ریک وه‌کو پاشایه‌ک دێته‌ به‌رچاوی بابایه‌کی
 زیندانی، به‌ نمونه‌ی مرقفی ئازادی ده‌زانی، ئه‌مه‌ چیه‌، کۆتوزنجیری
 له‌ ده‌ست و لاقاندا نییه‌، سه‌ری به‌ گویزان سفر نه‌کراوه، بۆ هه‌ر
 شوێن بپرات چاودێر و پاسه‌وانی به‌ دواوه‌ نییه‌.

ئێواره‌ی دوا شه‌وی زیندانم، ده‌گه‌ل خۆرئاوا‌دا، دوا پیاسه‌م به
 ده‌وری دیواری حه‌وشه‌ی زیندانه‌که‌دا کرد! له‌ ماوه‌ی ئه‌م ده‌ ساڵه‌دا

ههزاران جار به بن ئەم دیوارەدا پیاسەم کرد بوو! به تایبەتی له
سالی یەكەمدا، لەوێ، له بن دیواری زیندانەكەدا، پەست و غەمگین،
ناوێمێد و بێهێوا به تاقي تەنیا پیاسەم دەکرد! ئیستاش له بیرمه كه
ههزاران جار، ئەو پوژانەم دەژمارد و دەژماردەوه كه دەبوايه له
زینداندا به سەریان بەرم. ژمارەى پوژەكان يەك و دوای نەبوو، به
ههزاران پوژ بوو، خودایا چ پوژگاریكى تال بوو، هەر نەدەبڕایەوه!
خودایا لەو ساوه بۆ ئیستا عومریكه! ئا ئێره، ئەم گۆشەیه شوێنى
پیره هەلۆكه‌مان بوو، ئا لێره‌دا زۆرجار (پتروڤ)م دەبینی، كه له
دووره‌وه دەى بینیم یەكسەر بۆ لام دەهات، پتروڤ ئیستاش لێم
نەدەبووه‌وه، كه له دووره‌وه دەى بینیم بەلەز بۆ لام دەهات، كروكپ
شان به شانم دەكه‌وته پیاسه وهكو ئەوه بوو بیهوێ بزانی چ
خەیاڵێكم له میشتك دایه، له دلى خۆمدا خوا حافی‌زیم له یەك به یەكى
كۆله‌كه داره چوارگۆشه و ناریكه‌كانى دیواری حەوشه‌ كرد، مه‌گەر
هەر خودا بزانی له پوژانى هە‌وه‌لى حە‌پسییه‌كه‌مدا ئەم كۆله‌كانەم
چەند ناشیرین و ترسناك دەهاته به‌رچاو، هەلبەته ئەوانیش له جاران
پیرتر بوو بوون و سوا بوون، بەلام تەمەنیانم بۆ دیاری نەدە‌ک‌را،
مه‌گەر هەر خوا بزانی چ گەنجانیك، چ به‌هره و توانایەك له نێو چوار
دیواری ئەم زیندانەدا، به‌خوت‌خۆ‌پ‌رایى، به‌ناهەق، بێتە‌وه‌ی كه‌سیك
قازانجی لێبكات، زینده به‌چال كرا بوون، به‌فیرو درابوون! هەلبەته
دە‌ب‌ى دان به‌وه‌شدا بنیین و بلیین: كه هە‌موو ئەو پیاوانه، خەلكى
بلیمه‌ت و به‌هره‌دار بوون، له‌وه‌یه به‌هره‌دارترین و به‌تواناترین پۆله‌ی
میلله‌ته‌كه‌مان بووبن، كه‌چى هەر هە‌موو ئەو به‌هره و توانایانه، بۆ
هەتا هەتایه به‌ با دران! ئەم تاوانه له ئەستۆى كێیه؟ كێ تاوانبارە؟
به‌لى كێ تاوانبارە؟

سبهینی زوو له خو پاپووم، بهر له وهی زیندانییهکان بۆ سهر کار
 بپوون، به گشت ژوور و قاوشهکاندا گه پام تا خوا حافیزی له
 زیندانییهکان بکه. زور دهستی زبر و غاراوی کار، تهوقهیان دهگهل
 کردم، به لام ژمارهی ئهوانهی دۆستانه تهوقهیان دهگهل کردم کهم
 بوو. به لام ئهوانی دی ههستیان دهکرد که بووم به کهسیکی تر و
 ئیدی یهکیک نیم لهوان. دهیانزانی من له شارددا که سوکار و ئاشنا و
 پووشنای ئه رستوکران و نه جییزادهم هه و هه که له زیندان
 وه ده رکه وتم، سه ره له نوێ ده به مه وه به یه کیک له و نه جییزادانه و
 سه ره وساخت ده گهل ئه واندا پهیدا ده که مه وه و ده به مه هاومه جلیسی
 ئه وان، بویه خودا حافیزی و تهوقه کردنه کهیان هه رچه نده، گه ره موگوپ
 و له دله وه بوو، به لام خو مانه نه بوو، یانی وه کو ئه وه نه بوو
 خوا حافیزی له یه کیک له خویان بکه، خو هه ندیکی دیکهیان، پرویان
 لیوه پگی پام و وه لامی دوعا خوازییه کهیان هه ر نه دامه وه. هه ندیکیان
 ته نانه ت به بوغزو کینه وه نیگیان کردم.

ده هه زلی چوونه سهر کار لێ دا، هه موو زیندانییهکان بۆ سهر کار
 پویشتن و من به تا قی ته نیا مامه وه. سوشیلوف له پێش هه موو
 خه لکه که ی تره وه هه ستا بوو، ده رفه تی هینا بوو که دوا چایم بۆ
 ئاماده بکات. ژارو سوشیلوف! کاتی که جلوه به رگ و قایشو قروش و
 هه ندی ورده شت و که می پاره م دایه، گریان ئه وکی گرت. لیوه
 له رزانه کانی که ست و به ده م پوند کړشته وه گو تی: "نا، ئه مه نا،
 له مه م که م نییه، تو له من ده چیت ئه لکسانده ر پترو فیج، تو م له ده ست
 ده چیت، ئاخو چو ن به بی تو هه لکه م ؟

دوا خوا حافیزم له (ئاکیم ئاکیمیچ) ش کرد و پینگوت:

- نوخسه بیت له توش، توش به م زووانه ئازاد ده بیت.

توند دهستی گو شیم و له بن لیوانه وه گو تی:

- من هیشتا ماوه یه کی زۆرم ماوه لیږه، زۆر زۆر!

دهستم له ملی وه رینا و تیر یه کترمان پامووسی.

دوای پویشتنی زیندانییه کان به ده دهقیقه یه ک، من و هاوړیکه م، که کاتی خوی پیکه وه هاویندوینه ئه م زیندانه، به یه کجاره کی زیندانه که مان به جیهیتشت. ئیدی له وینده ره وه یه کراست چووین بۆ کارکه (وه رشه) ی ئاسنگه ریبه که تا پتوهنده کانی لاقمان بکه نه وه. ئه مجاره یان هیچ چاودیریکی چه کدارمان له گه لدا نه بوو، ته نیا یه کیک له عریفه کانمان له گه لدا بوو. چهند زیندانییه کی مه حکوم به بینکاره زیندان له کارگی ناڅیری کاریان ده کرد و پتوهنده کانیان له لاقمان ده رهیتا. من چاوه پروانم کرد تا کۆتوزنجیره کانی هاوړیکه میان شکاند، پاشان له سندانکه که نزیک که وتمه وه. ئاسنگه ره کان به پشتا وهریان چه رخاندم، ئه وجا لاقیان هه لبریم و خستیانه سه ر سندانکه، ده یانویست زۆر وهستیانه و لیها تووانه کاره کیان ئه نجام بدهن.

وهستا که به شاگرده کی کوت:

- په رچه که، یه که م جار په رچه که راست بکه وه، بزماری په رچه که بسوړینه، ئاوها دایینی، زۆر باشه! دهی ئیستا به چه کوشه که لئی بده. کۆتوزنجیره کانم که وتن. هه لم گرته وه. ده مویست جاریکی دی به دهسته وه یان بگرم و بۆ دوا جار ته مه شایان بکه م، باوه یم نه ده کرد که ئه م کۆتوزنجیره توژی له مه پیش له لاقی مندا بووه.

زیندانییه ئاسنگه ره کان، به دهنگی گر و پچر پچر، که شادمانی پتو دیار بوو، کوتیان:

- پیروژه، به دوعا، بپۆن له په نای خوادا بن!

به لئ، به دوعا! به ره و ئازادی، به ره و ژیا نیکی تازه! من له نیو مردواندا راپوو بوومه وه!

چ ساتیک بوو! ئه و ساته، مه حاله، له وه سف کردن نایه ت!

تېيىنى:

پۇڭزى ۲۰۱۲/۹/۲۴ لە سلىمانى، گەرەكى بىزگارى لە پاچقى ئىم
شاكارەى دوستويفسكى بوومەوۈ كە لەم سەرچاوانەوۈ كراوۈ بە
كوردى:

- الاعمال الادبيه الكامله (۵) دوستويفسكى / ژكريات من منزل الاموات / ترجمه: الدكتور سامى الدروبى.
- خاكرات خانه اموات / اپر فيودور داستايفسكى / ترجمه مهرداد مھرين / چاپ دوم / ۱۳۸۹ / مؤسسه انتشارات نگاه

فەرھەنگۆک

ئ

ئەداو ئەتوار: پەشت و ئاكار
ئارايشتكار: ئارايشتگەر، مکیاجكار
ئەوک: قوپگ، ەروو، بەرمل
ئاسیو: ئازار، بەلا، زیان، زەرەر
ئاشخانە: مووبەق، چیشخانە
ئەنگۆ: ئیو، ەە، ھون
ئەگەرنا: دەنا، ئەگینا، ئەگین، گەرنا
ئیزی: دەلئی
ئەفسووناوی: سیحراوی، جادوویی
ئیکلام: کپنوش، سەرچەماندن بو پیزگرتن
ئامیز: باوہش، ھەمیز
ئەزبەنی: گەرەم، قوبان
ئاران: گەرەمسیر، گەرمیان، زستانەوار
ئۆین: پیلان، دەسیسە، فیل و مەکر
ئۆینباز: بەمەکرو فیلبار، پیلانگێر
ئیشک: پاس، کیشک
ئاکنجی: نیشتەجی
ئالوودە: گیرۆدە، خووپتگرتوو
ئاوہز: ھۆش، قام، ئەقل
ئاشپەز: شیوگەر، چیشت لیتەر، چیشتی
ئەنگیزە: ھۆ، ھاندەر، سۆنگە
ئەستەم: زەحمەت، ئاسی، دژوار

ئىرەيى: ھەسودى
 ئەستىل: ھوز
 ئىستەرەم: دەمەوى
 ئەستېر: بەر، بەرى كەواو
 ئاپۇرا: ھەشامات، قەرەبالغى
 ئەوقات : پارىزەر
 ئامال كەسك: مەيلە و سەوز
 ئەزبەرەم: لەبەرەمە
 ئىراد: رەخنە، گلەيى
 ئونىفورم: جلى چوون يەك

ب:

باوھۇن: زېردايىك، ھۆى دايىك، باجى
 باب: باوك
 بالانما: بالانوتىن، ئاوتىنەى بالاپروان
 بەلەز: خىرا، بەپەلە، گورچ
 بلوور: شووشە
 بىنەوا: ھەزار، بىچارە، داماو
 بە توبىزى: بە زۆر، بە خورتى
 بە پۇحم: بە بەزەيى ، دلوغان
 برىنجە: جۆرە كانزايەكە، زەردى سەماوەر(قصدىر)
 بەلەنگاز: بىچارە، نەدار، بەسەزمان
 بەرۆك: ياخە، يەخە
 بەكاوھخۇ: بە ھىتواشى
 بەرسف: وەلام

به پک: گیرفان، باخهل
 بالیفوکه: سهرینی بچووک، گوشه
 بوری: تپه پی
 بیلبتون: به ته واهه تی
 به و ئاوايه: به و جوره، به و شیوه یه
 باریه: لۆسه
 به ستین: رۆخ، که نار، گوی چه م، ده م چه م
 بیتشه: دارستان، لیر
 به رکوشه: به ره لیتنه
 بنپیه: ژیرپیه
 بۆره قنه: ئامال بۆر، مه یله و بۆر، بۆر باو
 بویر: ئازا، دلیر
 بیتوه ی: بی زیان، سه لامه ت
 بار: بیتچوه مه لی به هاره
 بیتزوو: بیتزگ، مه گیرانی
 بیتزگه وان: بیتزوو که ر
 به لانس: هاوسه نگی
 بارته قا: باته قا، هه نبه ر، به رانبه ر
 باجه وان: باجگر
 به سوئ: به ژان، به ئازار
 به رده بار: پیاوی زانا و به ته گیر
 بیتادی: نه هه قی
 به یتال: پزیشکی ئازده لان
 بویره: پرووداو
 باژیرۆک: شارۆچکه

باشار: دەربردن، خۇپاگرتن
بەرايى: پىشايى، بەراھى
بەلە: شارەزا، پىزان، پىنوين
بەفرە ئىلكە: بەفرى زۆر دەنك ورد
بەلەك: پووز

پ:

پىشخزمەت: ئۆكەرى بەردەستان
پارك: باخ
پواز: سىنگىكە لە درزى دارى قەلشاوى دەنن تا نەيەتەوہ يەك
پۆپ: بالندەيەكى خۇش گۆشتە، لە مريشك گەورەترە
پىشكار: خزمەتكار
پەيف: وشە، وتە ، قسە
پەز: مەپ، مىگەلە مەپ و بزن
پەرى: فريشتە
پاژ: بەش
پرتەو: تيشك ، روناكى
پىككە: پىكەوہ، بە ھەفرا
پر: زۆر، تەژى
پۇستىن: فەروہ، كەولى تىسكن
پەژمردە: چەرمىسى، ژاكاو
پايدۇس: دەست لە كار ھەلگرتن
پۆلكە: كاگوز
پەسيو: پەسيف، ھەلامەت
پىتاك: باربوو، كوكردنەوہى دارايى

پیشکە: میتشوله

پۆرسپی: قژسپی، سەرسپی

ت:

تەمەشاقان: بینەر، سەیرکەر

تەژی: پڕ، لیپاو لیپ، سەرپژ

تیشت: نانی بەیانی، قارەلتی، بەرقلیان، تاشتی

تالوکە: مەترسی، خەتەر

تەبارە: دەغلی گەیشتووی نەدوراو، قایمە دەغل

تەژە و ناقلۆ: گەورە و ناشیرین

تاین: یارو، فلان، نافبری

تاژی: سەگی ڕاو، تانجی

تەشقەلە: گەپ، بیانووپیگرتن

تەیروتو: بآلئە و مەلان

تەوازۆ: تەوازی، عوزرخوایی، داوای بوردن

تخوب: سنوور، کەوشەن، تخووم

تەوێل: ناوچەوان، هەنیە، ئەنی، توێل، جەمین

تۆرینۆک: توورەو دلفاسک

تەختەبەن: تەختە خەو

تەقوو: بەلکوو، هاتوو

تاقەتکردن: شارەدەو، داکردن

تۆلان: مێبان، چاو لەوێ پین

تیلە: تیلماسک

تیلەگ: لاسەر

تاوێگاز: تاوانگاز، بە هەتاو سووتاو

تەلفىزى: تەلفىسى، تەوس، گالتەوگەپ

تەرىدە : پىنگر ، چەتە

ج:

جەگەن: گىياھەكە لاسكى سى سووچە لە زەلکاودا دەپوئ

جىنگىن: شەپانى، دې، نەگونجاو

جەلۇ: ھەرزەپپاۋ، سەرسەرى

جەندەخانە: سۆزىنى خانە، قەھپەخانە

جەپباندن: تاقى كىردنەۋە، تەجرەبە كىردن

جوپنە: ھەوزۇكەى گەرماۋ

جما: جوللا، بزوا

چ:

چەلەنگ: چوست و چالاك، گورج و گول، شوخوشەنگ

چىنى: چۆرى سۈالەتى ھەرەباشە، ۋەكو كاشى

چىتۇ: چۆن، چىلۇن، كوۋ

چىرىن: ۋىتن (بۇ گۇرانى و قام)

چىل: مانگا

چەنگ: ئامپىرىكى موسىقىيە، ھارپ

چەكمە: جەزمە، پوۋت

چەمەنزار: مېترگ، مېترغوزار، سەۋزەزار

چما: بۇچى، ئەپا، لەبەرچى

چەرموۋ: سېى

چىل: دېك، دېو، دېرى

چەرچى: فروشىيارى گەپىدە، دەستفروش

چو غورد: چو غور، چغر، چر
چمک: سووچ، گوشه
چوارنکال: هر چوارلا
چنبوو: دروست بوو
چه مووش: سل، ره وهک، له قه هاویژو گازگر

ح:

حایرمان: سه رسام بوون
حه سار: حهوش
حه نهک: جه فهنگ، قسه ی گالتو و گپ
حه شه ری: بهر به تاو، ژنی به ئالوش
حه ژمهت: مهینهت، خهفت، که سهر، داخ، خه م
حه جامات: خوین بهردان

خ:

خه نی له خوتان: خوشی له خوتان
خشکوک: دهلال، جوانکیله، جوان، قه شهنگ
خورجین: هه گبه ی له بهن، جانتای له بهن، خورج
خا: خات، خاتوون، خانم، یا
خاپاندن: فریودان، ته فردهان، خه له تاندن
خاپینوک: فریبوک، فیلباز
خانه دان: نه جیبزاده، نه سلزاده
خودان: خیتو، خاوهن، ساحیب
خولک: خولق
خورتی: به توبزی، به زوری

خشت: پټک، بڼ کهم و زیاد
خوبزه: ټوکر، خزمه‌تچی، خولام
خاکی: بڼ هه‌وا، بڼ فیز
خه‌رگه: په‌پوی کون و پیس
خوابه‌خته‌کی: خوو به‌خت، به هه‌لکه‌وت
خوارنگه : چیشخانه

د:

داماو: بیتنه‌وا، به‌له‌نگان، بیتچاره
ده‌فهر: ناوچه، ټاقار، شوین، جی
دیرکه‌وتن: دواکه‌وتن
دلپاقر: دلپاک، بڼ فزو فیل، بڼ گزی
ده‌ربار: دیوه‌خان و باره‌گای پاشا
داکه‌پان: هاتنه خواره‌وه
دلنه‌واز : دلگیر، مایه‌ی دلخوشتی
دلوفان: به به‌زه‌یی، دلنهرم، میره‌بان
هاژوتن: لیخوپین
دیده‌وانی: ټیشک‌گرتن (به تایبته‌ی ټیشکی سه‌ر قه‌لات و بورجان)
داییره: دایه‌گه‌وره، نه‌نک
ده‌لیفه: ده‌رفه‌ت ، هه‌ل
دره‌خت: دار
ده‌رباریان: ده‌ست وپیوه‌ندانی دیوه‌خان و باره‌گای پاشایه‌تی
دپوو: دپک، چقل، دپی
دلر‌ه‌ش: بڼ هزه‌یی، سته‌مکار، دلره‌ق، پکوونی
دامه: مور

دنگ: دینگ، ئامرازی چەلتووک کوتان
 دەلەکدان: پالنان
 دېدۆنگ: دوودل، بە گومان
 دوونیهتی: خوێریهتی، بچووکی
 دەلەچە: مەرایى کەر، ماستاوچی
 دۆنکی: داردەستی حەسحەسى ناو بازار
 دەماوەر: وتە پاراو، قسە زان، بە دەم

پ:

پەقسین: سەما، ھەلپەپین
 پەنەک: قەشەو
 پەدین: ریش
 روندک: فرمیسک، رونتک، ئەسر، ئەسرین
 رۆحانی: پیاوی ئایینی
 راز: نھیتی
 رابوون: ھەستان
 رۆخانە: روبار، چۆم، چیم، ڕوو
 پەند: جوان، خوشیک، خوشکوک
 پەموودە: ئالوودە، ھۆگر
 پادەست: خۆ بە دەستەوەدان
 پەند: مێرخاس، مەرد، پیاوانە
 پەقیب: نەیار، خەنیم
 پەسک: مەغامەرە
 پەوھە: بچکۆلەى لاوان، بى نموود
 پۆنیش: دانیش

پووپامایی: مەرای، دەلەچەیی، بن ریشەیی
پامووسان: ماچ
پەهەنە: رەهەندە، عەودال ئاوارە، چۆلگەر

ز:

زەپکێژ: کچی مێرد بۆ باوەژن، یان کچی ژن بۆ باوەپیارە
زێدە: زیادە
زەلام: گەرە، ناقولای تەژە
زار: دەم، دەو
زورپیەت: وەچەو نەو و نەتیرە
زێد: زاگە
زاگە: زێد، شوینی لە دایکبوون، مەفتەن
زوخال: رەژوو، خەلووز
زگەرەش: پکونی، بوغزن، کینە لە دل
زوقوم: سیخوار
زرانی: ئەژنۆ، چۆک

ژ:

ژنەوتن: بیستن
ژیوان: پەشیمان
ژارخەن: پێکەنینی ژەهراوی

س:

سەرژەنشەت: سەرکۆنە، لۆمە
سەندەل: قاپقاپ، تەقتەقیلە

سېله: پښه زان، بڼ ټمهک، بڼ وهفا، نمهک حرام
 سۆز: پهيمان، بهالين
 ستران: گوراني، قام، لاوک
 سپيڅه: بهر بهيان
 سهوزه زار: ميژگ، ميژگوزار، چه مه نزار
 سه مت: لا، ټالي، رهخ
 سه ربورده: به سه رهات، سه رگوزه شته، سه ربهورد
 سه رگوروشته: سه ربورده،
 سخيف: جنينو
 سه ختگير: توند و به زهبت و رهبت
 سيوات: خوينه واري
 سانه قل: شيتوکه
 سه ربوز: سه ماش و برنج
 ساناو: قوپاو
 ستيو: هه تيوو، مندالي بي ډاک و باب
 سيکتر: ده رکړدن، تپو کړدن
 سونگي: قه مه
 سه هنده: بزوز، نه سرهوت، زرنگ، ټاژاوه چي
 ستيه ندي: بڼ شهرم و حهيا،
 ستيران: ټه ستيران
 سابرين: نيري، ته گه
 سه رڼ: ټيلهام، سرووش
 ساره زي : سبه ي زوو، سوزي
 سول: پيلاو، کهوش

ش:

شېندە: ژنى دەمدىزى شەپانى بىھەيا

شېپۇش: شېۋلە، بىن بەرگ و بار

شەبپور: بۇقى، كەپەنا

شام: شىو، شىف، خواردنى ئىتواران

شكەفت: ئەشكەوت

شكەستەنى: ناسك، شتى زوو بشكى

شتاقيان، هېچيان، كەسيان

شنگ: هېز، تاقتە، توانا

شەقاو: ھەنگاو

شېلىنگ: پارەيەكە

شاپ: شەق

شەكەت: ماندوو، ھىلاک

شووړە: ديوار

شەپار: پېشەپ، شەپانى

شەنگول: بەدەماخ، كەيف خۇش

شەبەيخوون: پەلامارو ھىزشى شەوانە

شەلاق: شەلاق، قامچى

شەم: مۆم، شەمالک

شەمدان: مۆمدان، شەمان، جىگەي مۆم

شوقار: زمان شې، نىوان تىكەر، جاسوس

شەكەت: ماندوو. ھىلاک

شاشک: مېزەر، پىچى مېزەر

شیرەت: راوېژ، ئامۇزگارى

شوقار: زمان شې، جاسوس

ع:

عاسا: دار عاسا، داردهست

عهيار: زيتل، زورزان

عهبهنووس: داپيكي رهش و رهق و بهنرخه

عهميان: ديار، ئاشكرا، له بهرچاو

غ:

غاپ: ئهشكهوت

غوپابي خهو: شيرنه خهو، خهوي قورس

غهواره: غهريبه، بيگانه

ف:

فهرمايشت: فهرمووده، قسه

فهرخه: بيچوه مهل و جاندهوران

فشقيات: حهنهك، گالتهوگهپ، ئاخافتني بي تام

فراقين: نيوهپوژه، خواردني نيوهرو

فهرسهخ: فهرسهق

فرناخ: لووت بهرز، به دهعيه، روحزل

فاما: قاميده، تيگهبيشتوو، زيرهك

فالا: بهتال، خالي، پووك، ئاواله، كراوه

ق:

قالچه: مافووري بچووك

قرمز: سوور

قهپال: پاشا

قەپالەنشىن: پاشانشىن، ئىمپراتورىيەت
 قورباقە: بۆق
 قاۋەلتى: تاشتى، بەرقلىيان، نانى بەياني، تىشت، قاۋەتوون
 قوۋچانى: ھەلھات
 قىشتىلە: بچوۋكى جوانكىلە
 قالۇر: قاۋغ
 قاپ: قاچ
 قاۋغ: قەپىلك، قاپۇرە
 قوشقى: توۋرە، ۋەرەز، سىل ، رەۋەك
 قەرقەشە: تەشقەلە، شەرو ناخۇشى
 قۇبى: زەلكاۋى قامىشەلان
 قەلەمرەۋ: سىنور و كەۋشەنى ژىر دەسەلاتى كەسىك يان
 دەۋلەتلىك
 قوۋ: بالەندەيەكە لە قاز سىپى ترو زلتەرە
 قەلايى: كانزايەكى سىپى نەرمە مىسى پىن سىپى دەكەنەۋە
 قۇۋلە: تاق تاقكەرە
 قاۋش: ھۇل، شوۋىنى نوۋستىنى بە كۆمەل
 قەساس: سزا، تۆلە
 قەرەبەخت: بەخت رەش، بەدبەخت، نەگبەت
 قامك: پەنجە، ئەنگۈست، پىل، كلك
 قامبىژ: گورانى بىژ
 قەساۋ: قەساب
 قەلەزراۋ: ترسنۆك
 قاۋو: پەپندەى قاۋ

ک:

کوت و مت: هقاودهق
کوانگه: کوانوو، ناگردان
کارمامز: بهچکه ئاسک
کودهله: بینچووه بهراز
کوخته: کوخ، خانووی چکوله و خراپ
کولکه: موو، توک
کولق: کولله
که وهیی: شینکی، شینباو، خوله میتشی
کیتوه: بۆ کوئی
که پهک: سۆس
کۆمهک: یارمه تی، هاریکاری
کلۆر: ناوبه تال
کوریزگه: کوپی بچووک
که پوو: لووت، دفن
که ونارا: زۆرکۆن، شویتنه وار
که سک: سه وز
کۆمیدی: پیکه نیناوی
کامکردن: نه وس تکان
که زی: پرچ، زلف
کلاوخود: کلاوی ئاسنینی شه پقان
که رب: رق و کینه
کان: مه عده ن
کیوستان، کۆسار، کۆجار
کۆلۆنی: موهاجیرنشین، نشیمه ن، موسته عمه ره

که مدوو: که م قسه
 کوسار: کوجاپ، کئوستان
 که وی: مالی، دهسته مؤ
 که فې: بهرد
 که نده کار: که سیک که له دار نه خش ده که نی
 کیشکی: پاسه وان، نیگابان
 کۆ: سل، سلکردنه وه
 که پوو: لووت، دفن
 کار که: وه ر شه
 که ر پووچ: خشتی سووره وه کراو
 که وه پوژ: سپیه پوژ، پوژی بین هه تاو
 کلانونه: چۆره پۆینه کی

ک:

کۆساخ: چاوقایم، رووقایم
 که دا: پارسه ک، سوال که ر، ده رۆزه که ر
 گورزه: باقه ی گه وره
 گه ره که: ده مه ی، ده خوازم
 گه مه: یاری، وازی، کایه
 گه نج: زیرو زیو، مالی دنیا
 گه ر د نه ند: ملوانکه
 گاز کردن: بانگ کردن
 گورین: یارق، نافبری
 گوند: دئ، ئاواپی

گومناو: ناوبزر، نه ناسراو
 گوزینگ: قوله پین
 گهلوز: ناو لینگ
 گول: گه پ و گول
 گاگوز: پؤلکه
 گارد: پاسه وانی تاییه ت
 گونگ: ئالوز
 گهنگه شه: موناقه شه
 گووراو: موخلووق
 گه دگین: چیشتی پارچه عور
 گه له سکالا: سکالای به کومه ل، سکالای ده سه جه می

ل:

له که یفان: له خوشیان
 له بیلا ده وه: له ئیجاده وه، له بنه ره ته وه
 لیله وار: دارستان، جهنگل، بیشه لان
 لاپره سه ن: فزول، فزولی
 له زگ بوو: خه ریک بوو، وهخت بوو
 لی: به لام
 لیتر: بریاری دا
 لوسه: باریه
 لاق: قاچ، لنگ
 له زکرن: خیرا کردن، په له کردن
 لایده: بیگانه
 له هه نیه ر: به رانبه ر

له یستۆك: بووكه شووشه، بووكه له

له گهز: مه تل

له ش به بار: نه خوش

له گین: پهنگه، له وهیه

لوتاوه: پیس بووه

له ز: خیرا، په له

له بې: یه کسه ری، به قونتهرات

لاشه پ: بیوه ی، سه لامه ت ، دووره شه پ

لاکه وه: لاچۆ ، برۆ که نار

م:

موغازه: فروشگه، دوکان

میریقان: دلۆقان، میهره بان

مشوور: ته گیر، به خه م کردن

مژوول: سه رقال، سه رگه رم

ملوموش: ملومۆ، گهران و بۆنکردنی زه مین بۆ په یداکردنی خواردن

مۆل: زۆر، فره، زهحف

مژمه: مه ساسه

میرغه زه ب: جه لاد

مه زرا: کیلگه

مقاش: ماشه

مه گیرانی: بیزوو

مه رزو بۆ: ولات، نیشتمان

مقهوا: کارتۆن

مه نهۆل: زیراب

مەزل: قوناغ، جىي مەبەست
مىرەبان : دىلۇقان ، مىرەبان
مالبات: خانەوادە ، بىنەمالە
مدارا :سەبرو ھەۋسەلە ، دىلراگرتى دۇست و ئەھباب
موۋبەق : ئاشخانىە
منجى: نەژنەو ،سور لەسەر شىتىك
مسكىن: رەعبىيەت، بەرھوكمى ئاغا
مەعلان: پىسپۇر ، لىزان
مراك: كەچك ، كەچك
ماشقە: گراۋى ،دۇستى مېۋىنە
ماندۇستى: خۇشەۋىستى بۇ مانەۋە

ن:

ھىۋرىن: ھەۋانەۋە
نەزاكەت: ئەدەب، سەلارى
نىگابان: پاسەۋان
نەبجەزار: قامىشەلان
نسىبەت: بەلا
نەترە: وورە
ناچىز: ھىچ، زۇر كەم
نەژاد: رەگەن، رەچەلەك، ئەسل
ناحەز: ناشىرىن
نېچىرقان: راۋچى
نشىمەن: بارەگا ، شوپىنى دانىشتىن
نەزاكەت: لوتف و ئەدەب

نک: کن ، لا، جه م ، دهف
نافبری: ناوبراو
نه ژنهو: نه بیست، منجر
نمه: لباد نیوداشت: نه کون و نه تازه
نها: ئیستا، هه نووکه، نهوو
نه خاسمه: به تایبه تی

و:

وه مینئ: بمینیتته وه
وه کرد: کرده وه
وه شیرت: شارده وه
وینا: ته سه ور
وار: هه وار، شوین، مه لهن
ویده ده مئ: دده مئ
وه قف کردن: ته رخاں کردن
وه رده وه دان: له جارئ پتر کیلان
وه ردیان: زیندانه وان
واز: کراوه

ه:

هانکه هانک: هه ناسه برکن
هه ژگ: لکه داری وشکه وه بوو، چپوچیلکه ی ئاوردوو
هه پروکیف: هه ره شه و گوره شه
هه لئیر: چیکه ی زور بهرزو قیت له شاخ و کینودا
هه زاربه هه زار: شاخی زور بهرزو عاسی

ھەلزان: ھەلگەپان بۆ سەرەوھ
 ھایم: سەرگەردان، ویتل
 ھەنبەر: بەرانبەر
 ھەترەش: زەندەق، زراو
 ھەنووکە: ئیستا، ئھا، ئھوو
 ھۆشن: بەھۆش
 ھەتەر: مەودای ھوکی چاو
 ھۆفی: کۆی، وەحشی
 ھزرو ھزرین: بیرو بیرکردنەوھ
 ھەیف: مانگ
 ھەدا: سەبەر، ھەوسەلە
 ھەراوژەنا: ھەراو ھەنگامە
 ھەپەمە: تیکەل و پیکەل، گەنم ودانەویتلە ی تیکەلکراو
 ھاپۆ: مام
 ھەلەشە: لەسەر، یی ئەقل
 ھەرەت: تاف
 ھەتوان: مەرھەم ، مەلحەم
 ھەفرک: ملەکەر، ململانی، پکبەرکە
 ھەپوو: ھەپە ، بپۆ
 ھەنگی: ھەینی ، ئەوسا
 ھەشتاو: پەلە ، لەز، خیترا
 ھەپە: مشار
 ھەوسار: ھەفسار، ئەوسار، رەشمە

ی:

یال: تووکی سەر ملی شیزو یه کسم
یه کهاوی: یه کجۆر، یه کده ست، بئگۆران
یارۆ: فلان
یاتاخ: پتخه ف ، نوین

مرۇف بونەوەرېكە بە ھەموو شتىك رادىت
(لە كىتېبە كەرە)

"دۇستۇفسكى يەكەم كەسە لە بواری سايكۇلۇزىدا شتىكى فېركردووم"
(نىتچە)

